

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

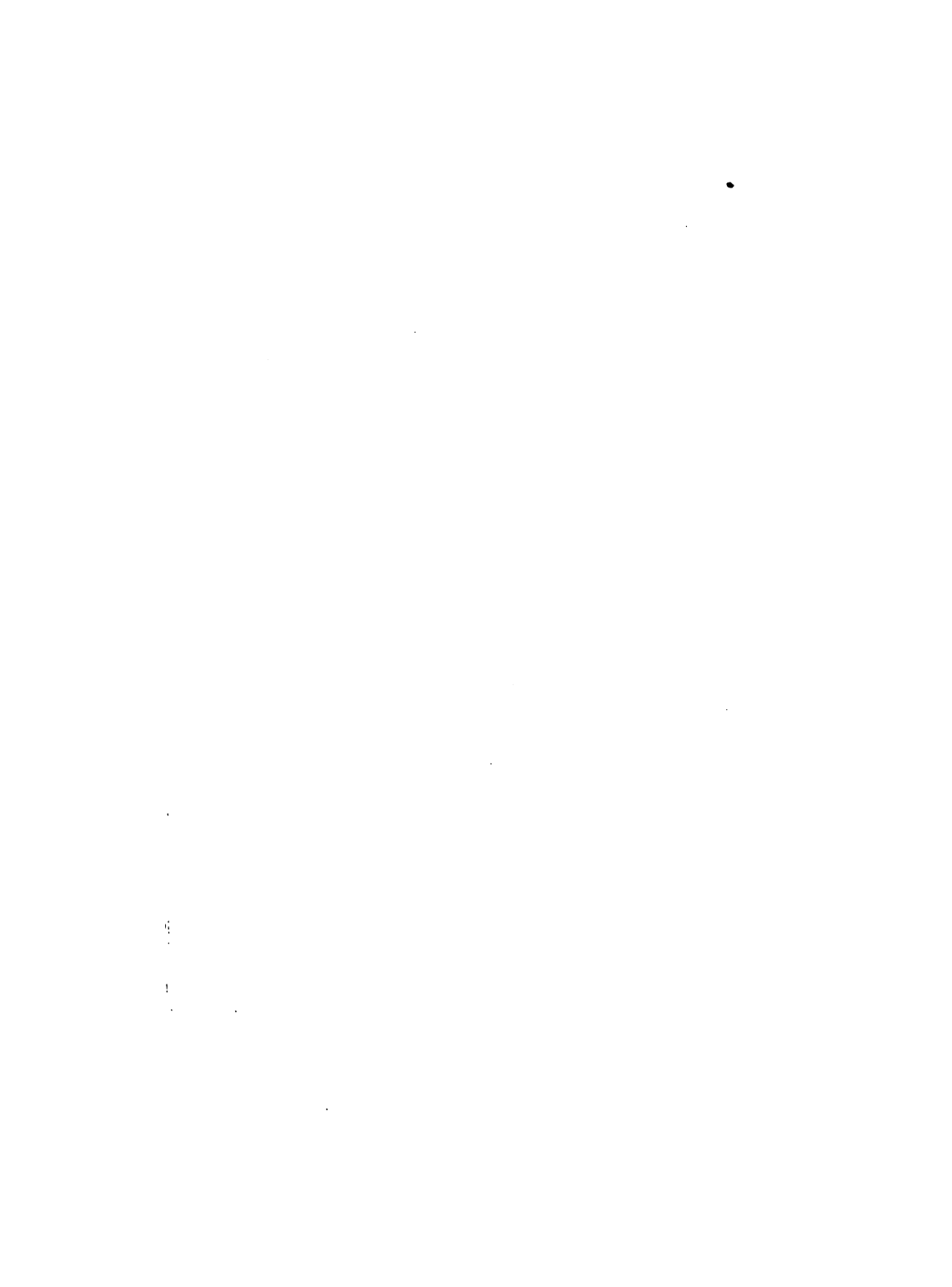
A 868,783

PROPERTY OF
*University of
Michigan
Libraries*
1817

ARTES SCIENTIA VERITAS

1

)

Lucianus Samosatensis

LUCIANI
SAMOSATENSIS OPERA.

EX RECOGNITIONE

CAROLI IACOBITZ.

VOL. I.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCKCIII.

HRRI

888

L6

J16

1893

v.1

sept
Heins
W. H. West
4. 8. 41
v. 1

PRAEFATIO

Oblatam mihi a B. G. Teubnero, librario honestissimo, Luciani lendi occasionem non aspernatus sum, quia multos huius scripto-
ri locos iterata cura ad pristinam integritatem partim librorum scri-
ptorum ope partim coniecturis et ab aliis et ab me factis revocare
esse mihi videbar. Pro fundamento autem illam editionem esse
plui, quae ante plures annos mea cura prodiit, atque omnia, in
libris ab illa discedendum putavi, hac praefatione indicavi; non
minus sedulo enotavi omnes vel levissimas discrepantias, quae in
arsina illa Luciani editione, recensionis nomine falso insignita, cu-
lornandae prospexit Gu. Dindorfius; reperiuntur. Coniecturarum
centissimum tempore a viris doctis propositarum nonnisi eas com-
emoravi, quae aut recto stare talo mihi viderentur aut certe
omnihil verisimilitudinis in se haberent; reliquas oblivioni tradidi,
e limites his editionibus praescriptos transgrederer.

Scr. Lipsiae d. 30. Nov. a. 1851..

C. Iacobitz.

Sonn. c. 2 καὶ λιθοξόος ἐν τοῖς μάλιστα εὐδοκίμοις uncis cir-
umscripsi; delevit Dindorf. c. 3 restitui ἐπιτηδεία pro ἐπιτηδείοις, c. 4
ἐν νύκτα ὄλην] τὴν σκυτάλην Steigerthal. c. 7 οὐδὲ ἐπὶ λόγοις]
ἢ ἐπ' ἔργοις addidit Dindorf. c. 8 ἀπὸ γὰρ] ἀπὸ γὰρ μὲν idem.
Id. pro altero γένοιο idem ἔση. γένοιο retinet Geist. c. 9 πολλὰ
κωμικά] θανατικά πολλά id. c. 12. τῆς δυνάμεως τῶν λόγων]
ἐν λόγοις τῆς δυνάμεως id. c. 13 αὐτοῦς] σὺ τοὺς id. auctore Hal-
lis. ἀφελς δὲ τοὺς Fritzschi. *ibid.* δυνάμεις restitui pro δύναμιν.
Id. ἐλευθέριον pro ἐλευθέριον. c. 15 ἐκείνο uncis inclusi. item c. 17
ἕκαστον ἡδῆ. *ibid.* ὡς ἔδδκει αὐτῶ καίεσθαι ἢ πατρ. οἰκία] ita dedi
ἕκαστον de mea partim de Schmiederi coniectura pro: ὡς ἔδδκει αὐτῶ
ἢ ἐν τῇ πατρὶα οἰκία. Dind.: ὡς ἔδδκει αὐτῶ [πυρκαϊὰ ἀναστῆ-
σαι] ἐν τῇ πατρὶα οἰκία.

B*

Prometh. c. 1 μὴ recepi cum Dind. pro μηδ' c. 2 λέγοις] λέγει Dind. *ibid.* ἀν πάντα] ἀν ἅπαντα id. c. 3 εἰκασέ σε cum eodem pro εἰκάσαι *ibid.* ἀξίος ἀν] ἀξ. ἀν εἶναι id. c. 4 τὸν ἀνθρακον unciis inclusi. c. 7 „scribe partim cum Wetstenio, partim Toupio, εἰ μὴ ἄρε τις ἐμὲ διέλαθε πιτυοκάμπτης, τοιούτους τραγελάφους καὶ αὐτὸς συντεθεικώς“. Fritsch. ad Aristoph. ran. p. 31Γ.

Nigr. c. 1 μέγα recepi cum Dind. pro μετὰ c. 3 Κηληδόνας cum eod. pro ἀηδόνας c. 6 καταφρονεῖν] fort. φθονεῖν c. 7 τὸν ποπρατομένους eiecit Dind. c. 8 ἐώρακας] ἐόρακας id., uti semper. c. 12 ἀλλ' εἰ καὶ τις] ἀλλ' ἦν καὶ τις id. c. 14 cum eod. ἐποίησεν ἐἰ τοιαύτη pro ἐποίησε τοιαύτη *ibid.* ἀπεφαίνετο] ἀπεφαίνετό τε id. c. 16 καὶ ἀφροδισιαν] καὶ δι' ἀφρ. id. *ibid.* δίψης ἀεὶ πιμπλάμαρος] διψάδος πιμπλάμενος Ed. Geist. c. 21 restitui ol ante πλοντοῦντες *ibid.* πόρρωθεν unciis inclusi. Dind. eiecit. c. 23 οὔτω δὲ οὔτω id. *ibid.* ἀπεωνύζειν] ἐπεωνύζειν id. c. 24 τὸ δὲ καὶ τῶν] τί δὲ καὶ τῶν τινος id. c. 25 revocavi τῶν κολάκων pro τῶν καλωῖ c. 33 εἴνεκα] ἔνεκα Dind. c. 34 eiecit idem καὶ post περπούσας c. 35 κατέπαυσε cum eod. pro κατέπαυε. c. 37 τούτῳ] Τεύρω id. *ibid.* οὔτω δὴ καὶ cum eod. pro οὔτω δὲ καὶ c. 38 λυτῶντων et λυτῶσιν cum eod. pro λυσσάντων et λυσσῶσιν *ibid.* ἐτίρους ἐν τῇ μανίᾳ dedj pro ἐτίρους καὶ αὐτοὶ ἐν τῇ μανίᾳ *ibid.* καὶ αὐτοὶ] καὶ οὔτω Dind.; male, conf. Patr. enc. 10. καὶ αὐ οὔτοι Halm.

Iud. Voc. c. 1 καὶ ὑπαρχόντων recepi pro ὑπαρχ. καὶ c. 2 ἐπτοῖς τῆς recepi pro ἐπὶ τῆς *ibid.* φόβον cum Dind. pro φόβον c. 4 οὔτε] οὐδὲ Dind. *ibid.* cum eod. γναφάλλων pro γναφάλων c. 5 ἐν νεία cum eod. pro ἐνία c. 7 locum corruptum idem transpositione immutavit ita: μέχρι μὲν γὰρ ὀλλοῖς ἐπεχειρεῖ, τετταράκοντα λέγειν ἄξιον, ἔτι δὲ τήμερον καὶ τὰ ὅμοια ἐπισπόμενον, σωτήθειαν ἄμηλῶς ταυτὶ λέγειν, καὶ οἰστόν ἦν μοι τὸ ἄκουσμα καὶ οὐ πᾶν τι ἐδάκνόμεν. ἐπ' αὐτοῖς. ὅποτε δ' ἐν τούτων ἀρξάμενον ἐτόλμ. καττίε. εἰπ. καὶ κάττ. καὶ πᾶτταν, εἰτα ἀπερ. καὶ βασιλ. ὀνομάζειν, ἀποστεροῦν με τῶν συγγεγενημένων μοι καὶ συντεθραμμένων γραμμάτων, οἱ μετρώως κτέ. etiamnunc praefero quod olim proposui: μέχρι μὲν γὰρ ὀλ. ἐπεχ. τετταρ. λέγον, ἀποστ. με τῶν συγγεγ. μοι καὶ συντεθερ. γραμμάτων, ἔτι τε τῆμ. καὶ τὰ ὅμ. ἐπισπ. ἴδια ταυτὶ λέγον, εὐήθειαν ἄμην τὸ πρᾶγμα καὶ οἰστόν ἦν κτέ. c. 8 Fritsch. (ad Aristoph. ran. p. 194) parum probabiliter: εἰτα ἀπρηνδρίασε καὶ βασιλίτταν ὀρμᾶζον *ibid.* χρημάτων recepi pro γραμμάτων. possis etiam παραγμάτων scribere. c. 10 ἦ eiecit Dind. c. 12 αὐτῶν cum eod. pro αὐτῶν *ibid.* ὑπὸ τούτου] ἀπὸ τούτου Mehler ad Heracl. All. Hom. p. 110.

Tim. c. 1 ἀταχῶς ποιητ. cum Dind. pro ποιητ. ἀτεχν. *ibid.* αὐὸς διμὸν σοι] αὐὸιδιμὸν σου Dind. c. 2 γινόμενα recepi pro γινόμενα c. 4 ἀποφανουσι] ἀποφανουσι Dind. *ibid.* κολάσεις] κολάση idem c. 6 τεττάρων scripsi pro τεσσ. c. 7 Κολυττέα] Κολυττέα Dind. *ibid.* τί παθῶν restitui pro τί παθῶν οὖν c. 10 τὸν ante Θεσανυρόν deest apud Dind. c. 14 restitui παιδοτριβῆς pro παιδοτριψ. Dind. π-

PRAEFATIO.

ἄσφι, quod male probavit Cobet. c. 15 pro θύραις alii alia propo-
 merunt: θήλαις, θίβαις, θύλαξι, θησαυροῖς. facillima mutatione scri-
 ptas: τοῖς τε αὐτὰ κατὰκλειστον θύραις ἐν σπότῳ φυλ. c. 18 ἀφαιρού-
 νου] ἀφαιρούμενος Dind. c. 19 ἐμφράξῃται] ἐμφράζεται id. c. 20
 γῶ γέ τοι scripsi pro ἐγὼ δέ τοι c. 22 Μεγάβυζος] Μεγάβζος Dind.
 a. 23 ἄλλως recepi pro ἄλλος c. 24 διαγινώσκεις] διαγινώσκεις Dind.
 ἰδ. παρ' αὐτὸν cum eod. pro παρ' αὐτὸν c. 25 recepi γίνομαι pro
 γίνουμαι c. 26 οὕτως σου] οὕτω σου Dind. c. 27 κατεγίνωσκον] κατε-
 γίνωσκον id. c. 28 αὐτοὶ recepi pro αὐτὸ ἰbid. μεγαλοφυχ[α] με-
 γαλοφυχ[α] Dind. c. 29 recepi καὶ ὀλισθ., ὡ Πλοῦτε pro ὡ Πλοῦτε, καὶ
 ὀλισθ. c. 30 πρὸς ὑμᾶς recepi pro παρ' ὑμᾶς ἰbid. ἀκούση ἐμοῦ pro
 ἐμοῦ ἀκούση c. 32 ἔνα pro ἐν c. 34 μάλα unciis inclusi. ἰbid. τοῖς
 βάλους] ταῖς βάλους Dind. c. 37 δεικνολογήσωμαι id. c. 38 ἐχρήν
 ἔν cum eodem pro ἐχρήν μέντοι. conf. Pro imag. 16. c. 38 οὕτως
 δοσμενῶς] οὕτω δοσμ. Dind. c. 39 ὀπότεν] ὀπότε id. c. 40 πάρασχε]
 παρᾶσχε id. c. 41 καὶ μὴ] μὴ καὶ id. c. 43 ἐκείων] ἐκᾶς ὧν id.
 ἰδ. scripsi καὶ αὐτῶ pro ἢ αὐτῶ. Dind. καὶ ἐαυτῶ c. 44 Ἐχεκρατί-
 δης Κολυττεύς] Ἐχεκρατίδου Κολυττεύς Dind. c. 46 ἐγὼ ἔλεγον cum
 eod. revocavi pro ἐγὼ ἔλεγον ἰbid. Νῆη unciis inclusi. Νῆη id. ἰbid.
 παρᾶδύνης] „lege ἐτι βραδύνης“ Cobet de arte interpr. p. 124. idem
 proposueram ego quoque in edit. scholarum in usum curata p. 69.; at
 iam respuo. ἰbid. recepi προσκεκλήσωμαι pro προσκεκλήση με c. 47
 καὶ προσήλθον] fort. καὶ γὰρ προσήλθον c. 49 restitui οὕτως pro
 οὕτος c. 49 γινόμενον pro γινόμενον c. 50 Τίμων ὁ Ἐχεκρατίδου
 Κολυττεύς] Τίμων Ἐχεκρατίδου Κολυττεύς Dind. ἰbid. πρὸς Ἀχαρ-
 νείας cum eod. pro πρὸς Ἀχαρνείας c. 51 δεδόχθω cum eod. pro δέ-
 δοκται ἰbid. cum eod. ἐπτά post ἀκτίνας posui et deleui post στεφά-
 νους c. 54 ἱκτινος recepi pro ἱκτινός c. 55 λάβοι] λάβη Dind. ἰbid.
 κτηρῶς recepi pro κτηρῶς c. 56 μάλιστα] μάλιστα μὲν Fritzschius.
 a. 57 αὐτῶ] αὐτῶ Dind. ἰbid. παρᾶσχε] παρᾶσχοις id. ἰbid. τί;
 ante μῶν deletiv idem.
 Halc. c. 2 νεοτρία] νεοτρία Dind. ἰbid. cum eod. reduxi ἀλκνο-
 κίδας pro ἀλκνόων c. 3 καὶ post συχνὰ μὲν eiecit Dind. ἰbid. ἐώ-
 ραις] ἐόραις id. ἰbid. καὶ ἐνθνηθ.] κᾶν ἐνθνηθ. id. ἰbid. γὰρ
 τῷ cum eod. pro γὰρ τοι c. 5 οὕτως] οὕτω Dind. c. 6 νομίσωμεν
 cum eod. pro νομίσωμεν c. 7 παραβαλλουσα] παραβαλοῦσα id. c. 8
 ἀεστ apud eund. vox ἡμνήσω.
 Prometh. v. Caucas. c. 2 τὸ κατελέγητε eiecit Dind.; at vide Bur-
 meister. de-locis quibusd. Luc. quaestion. I p. 42. ἰbid. dedi καὶ αὐτῇ
 pro καὶ αὐτῇ c. 3 revocavi cum Dind. καὶ ante μάλιστα γε c. 4 ἡ-
 λῶς ἄν καὶ cum eod. pro ἡδ. ἄν σοι καὶ ἰbid. dedi ἔχον εἶη pro
 εἶη ἔχον c. 5 τὴν κρεανομ. καὶ τὴν ἀνθρωποκ. dedi pro καὶ τὴν
 ἀνθρωποκ. καὶ τὴν κρεανομ. c. 7 ἀκουε τὸ restitui pro ἀκουσον τὰ;
 Dind. quoque ἀκουε c. 8 ξυμπάσιω] συμποσίω Dind. ἰbid. διασιλλαι-
 νει cum eod. pro διασιλλαινει c. 9 ἀναμειχθῆναι] ἀναμειχθῆναι Dind.
 a. 10 ἡ κατὰ cum eod. pro ἡ καὶ κατὰ c. 11 vocem ἀνέγραστον post

ἄλλως ὄντας, in proecdosi a me cancellis septam, cum eod. eieci. idem valet c. 12 de vv. καὶ νεωτερίσας, quae vulgò post μετακοσμήσας ad dita leguntur. *ibid.* dedi νοοί pro νεώς *ibid.* ἀγάματα ἢ ἔσανα pro ἀγαλμα ἢ ἔσανον c. 13 οὕτως γάρ] οὕτω γάρ Dind. c. 14 ἕως restitui pro ἄν τῆς χρήσεως *ibid.* νῦν δὲ pro νῦν δ' *ibid.* τὰ ἐμῶντοι pro τῶμαυτοῦ c. 15 δόξειεν cum Dind. pro δειχθεῖη c. 16 ἐπιμελεῖσθαι ἀντὶ δὲ dedi pro ἀντὶ ἐπιμελεῖσθαι *ibid.* ποθοῦντες pro ποιοῦντες c. 17 γινόμενοι] γενόμενοι Dind. *ibid.* καὶ τί ἄν] fort. καίτοι τ' ἄν *ibid.* ἀλλὰ ὑμεῖς dedi pro ἀλλ' ὑμεῖς c. 18 οὐδὲν γάρ restitui pro οὐδὲ γάρ c. 19 καίεν] κείεν Dind. *ibid.* παραγίνηται] παραγίνηται idem. *ibid.* κελύετε μὴ cum eod. pro κενωλύετε c. 20 ἕξ καὶ δέκα] ἐκκαίδεκα Dind.

Deorum Dial. 1, 1 οὐκουν scripsi pro οὐκοῦν *ibid.* αἰετόν] αἰετόν Dind. §. 2 αὐτῆ scripsi pro αὐτῆ — dial. 2, 1 ἡδίκησα] ἡδίκημα Dind. *ibid.* αἰετόν] αἰετόν Dind. §. 2 ἀλλὰ ἔραν] ἀλλ' ἔραν idem. *ibid.* ἐπ' τούτοις αὐτοῖς] ἐπὶ τούτοις αὐτοῖς idem auctore Halmio. — dial. 3 τ' ἐράστιον τούτο] τέρας τι τούτο Lobeck. Aglaoph. p. 1231. at vide Fritzsche ad Aristoph. thesm. p. 218. — dial. 4, 1 οὐδὲ πτερά cum Dind. pro οὐ πτερά *ibid.* αἰετός] αἰετός Dind., et ita deinceps. §. 3 τοῦ τε πομνίου] ita ex cod. pro τοῦ ποιμνίου *ibid.* καὶ τὴν πατρίδα Dind. quae vulg. est lectio. *ibid.* pro Ἐχεις recepit Dind. Ἐξεις §. 4 vulg. ἀλλ' ἡδίων idem retinuit. §. 5 κοιμησόμενον cum eodem recepi pro κοιμηθησόμενον. *ibid.* ὡς τὰ πολλὰ] addidi ὡς — dial. 5, 3 ἡδῶν ἐμοί] addidi ἡδῶν §. 4 οὐνεκα] ἔνεκα Dind. *ibid.* καθάριος] Co bet certus coniecturae reponit καθάριος. §. 5 θέλει] recepi pro ἐθέλει; — dial. 6, 1 ἀλλὰ ἀνάξιος recepi pro ἀλλ' ἄν. §. 3 καὶ σὺ ἐπη] recepi pro καὶ ἐπη §. 4 ἐκείνων revocavi cum Dind. pro κείνων §. 1 τάχ' ἄν cum Dindorfio, quemadmodum voluit Poppo, pro τάχα *ibid.* δυνδούς οὐ τοῦ ἔρωτος — οὐ γάρ δὴ δεινὸν τούτο γε — ἀλλὰ τῆς μὲ γαλανυχίας] ita cum Lehmanno et Fritzschio. δὴ eieci Dind. ego olim ex cod. dederam; διδοὺς τοῦ ἔρωτος· οὐ γάρ δεινὸν τούτο γε ἀντὶ τῆς μεγαλυχίας; — dial. 7, 1 ἔδρακας Dind. §. 2 Μὰ Δία] Νῆ Δία vulg. — dial. 8 τι ἄλλο recepi pro τῆλεθές *ibid.* Ελληθῆριαν] Dind. Ελληθῆριαν revocavit. — dial. 9, 1 Ἀλλὰ σὺ] dedi pro Ἀλλ' οὐ *ibid.* ἀλλὰ οὐδὲ pro ἀλλ' οὐδὲ *ibid.* ἀλλὰ ἐν pro ἀλλ' ἐν §. 2 οἶσθα recepi pro οἶσθ' ἢ *ibid.* ἐπτάμηνον restitui pro ἐπταμηναῖον *ibid.* ἔδωκα pro παρέδωκα *ibid.* τὰ ἄλλα] Dind. τᾶλλα *ibid.* ἄ cum Dind. recepi pro ὅσα. — dial. 10, 1 ἀλλ' ἐνδον Dind. *ibid.* Ἀμφιτρύωνος] recepi pro Ἀμφιτρύωνος γυναικός §. 2 ἐγίνετο] ἐγίγνετο Dind. *ibid.* οὐδὲ ἀπόν.] οὐδ' ἀπ. Dind. *ibid.* ἀλλὰ ἡμέρα] ἀλλ' ἡμ. Dind. *ibid.* τοὺς δὲ] τοὺς δ' Dind. *ibid.* ἀπαγγεῶν] ὑπαγγεῶν Dind. nescio quae de causa. — dial. 11, 2 οὕτως] Dind. revocavit οὕτω *ibid.* ἐπιπέπη] et ἀναπνέη scripsi cum Dind. pro ἐπιπέπει et ἀναπνέει — dial. 12, 1 μειράμιον ποθεῖν dedi cum eodem pro μειράμιον [ἐκείνο] ποθ. *ibid.* δέδια τοῖνν ἄπαντα, δέδια ἢ τὸ τοιοῦτον σὲ κακόν] ita scripsi pro δέδια τοῖνν ἄπαντα, δέδια τὸ τοιοῦτο ἢ τὸ μέγα σὲ κακόν. Dind.

scripsit *δέδια τούτων* ἢ τὸ τοιοῦτον κακὸν *ibid.* vv. ταῦτα *δέδια* κινδυνεύοντά σε ὀρώσα eiecit Dind. Hemsterhus. *vñ Δία* pro *δέδια* proposuit. — dial. 13, 2 τὸ σῶμα recepi cum Dind. pro τῷ σώματι *ibid.* ἀλλὰ οὐδὲ recepi pro ἀλλ' οὐδὲ. — dial. 14, 1 ἀλλὰ ἐρώμενον pro ἀλλ' ἐρώμενον §. 2 εὐθὺς recepi cum Dind. pro εὐθύς *ibid.* ἀλλὰ ἐγὼ pro ἀλλ' ἐγὼ — dial. 15, 2 ἀλλὰ οὐ pro ἀλλ' οὐ §. 3 ἢ δὲ Ἀφροδ.] ἢ δ' Ἀφρ. Dind. — dial. 16, 1 Ἀλλὰ οὗτος] Ἀλλ' οὗτος Dind. *ibid.* ὁ δὲ Ἀπ.] ὁ δ' Ἀπ. idem. *ibid.* τὸ δὲ ἐν] τὸ δ' ἐν idem. *ibid.* ἡγνοεῖ μὲν ὅτι φρονεῖ pro ἡγνοεῖ ὅτι φρονεῖ μὲν. — dial. 17, 1 ἐσέρχεται] ἐσέρχεται Dind. §. 2 γινόμενον ex optimis codd. pro γιγνόμενον — dial. 18, 2 ὁ οἶνος] ita de Fritzschi coniectura cum Dind. pro οἶνος — dial. 19, 1 δὲ οἰστών pro δὲ οἰστών Dind. *ibid.* νενίκηκας] νενίκησας Dind., voluit haud dubie ἐνίκησας *ibid.* Ἀλλὰ ἐκείνος pro Ἀλλ' ἐκ. — dial. 20, 1 ὁ δὲ νεανίας ὁ Φρούξ] ita cum Dind. de Fritzschi coniectura pro ὁ δὲ νεανίας αὐτός ὁ Φρούξ §. 7 *vñ* καὶ σὺ γε] *Nῆδὶ* καὶ σὺ γε Dind. ego *vñ*-cancellis sepsi. §. 9 δὲ ἐπισκόπει] δ' ἐπισκόπει Dind. *ibid.* ἐγὼ δὲ] ἐγὼ δ' Dind. *ibid.* revocavi vulg. ἀπεστράφην pro ἀποστραφείην. Dind. scripsit ἂν ἀποστραφείην §. 13 νέα τε καὶ cum Dind. pro νέα καὶ §. 15 τούτο αὐτό] τούτ' αὐτό Dind. *ibid.* ὁ δὲ] ὁ δ' idem. *ibid.* ἡμερτόν σε scripsi pro ἡμερτόν τε §. 16 τούτου recepi pro τούτου. Dind. τούτου *ibid.* ἀκολουθήσειν ye αὐτὴν scripsi pro eo quod in codd. est: ἀκολουθήσειν ye ἐπ' (s. ἐπὶ) αὐτὴν. Dind. et ego olim ἀκολουθήσειν ye ἐπὶ αὐτὴν de Hemsterhusii coniectura. Burmeister, eiecit et ἐπ' et αὐτὴν — dial. 21, 1 γῆν καὶ γῆν] γῆν καὶ Dind. *ibid.* θάλατταν cum eod. pro θάλασσαν §. 2 εἰ μὴ γε cum eod. revocavi pro εἴ γε μὴ — dial. 22, 1 Καὶ σὺ γε ex optimis libris pro *Nῆ* καὶ σὺ γε. Dind. *Nῆδὶ* καὶ σὺ γε *ibid.* ἐξαιρέτος] ἐξ ἔρατος, hanc codicum esse lectionem mentiens, frustra defendit Cobet; optimi libri suppeditant ἐξαιρέτος, meliora eum docere poterat Locella ad Xen. Eph. p. 185. *ibid.* ἐμολ] idem defendit vulg. ἐμός, aequae mentiens hanc codicum esse lectionem. *ibid.* διχαλά cum Dind. recepi pro *δίχηλα* *ibid.* ἀποσκώψης με recepi ex opt. libris pro ἀποσκώψης εἰς ἐμέ §. 2 γίνωσκε] γίγνωσκε Dind. *ibid.* συνῆει ex codd. pro *συνείη* §. 3 ἀλλὰ] ἀλλ' Dind. *ibid.* ἠρέθη] „non aliter quam ἐξηρέθη potest graece dici“ Cobet. iocone an serio hoc dicis, vir docte? §. 4 pro οἰσθα οὖν, ὦ τέκνον, ὅ τι χάρισον] „Lucianus scripsit: οἰσθ' οὖν, ὦ τέκνον, ὅ τι χάρισαι“ idem. at conferas, quaeso, vir bone, dial. mort. 13, 6. Hermot. 63. al. caeterum illa loquendi ratio ab Luciano prorsus allena. *ibid.* πάτερ ἡμεῖς μὲν ἰδῶμεν ταῦτα. *ΕΡΜ.* Καὶ] olim dederam librum interpolatum sequuntur: πάτερ, ἐν' ἡμεῖς μὲν ἰδῶμεν. *ΕΡΜ.* Ταῦτα ποιεῖ καὶ κτ., necumque fecit Dind. Cobet locum ita refingi voluit: πρόστατε, ὦ πάτερ. Ἀπ. (!) ἡμεῖς μὲν ἰδῶμεν ταῦτα καὶ πρόσθι . . . πατέρα δὲ μὴ καλέσης με ἀκούοντός γε τινός. non potuit infelicius. — dial. 23, 1. Cobet imperite legendum esse censet: τί ἂν λέγομεν ὁμομητρίους . . . ἀδελφούς ὄντας . . . ὁμομοιότατους εἶναι κτ. *ibid.* verba οὐκ ἂν διακρ. εἴς' ἔφ. ἔτι

εἴτε καὶ παρ'θ. idem perverse elicit. *ibid.* ὁ Πρίαπος delet idem. *ibid.* ἄρρη] ἄρρη Dind. §. 2 γενόμενος] γενόμενον Cobet. *ibid.* τουτου μὲν] „recte codd. τουτου μὲν οὐν“ Cobet. quinam sunt illi codices? optimi, quos contuli quorumque lectiones Cobet ante oculos habuit omittunt οὐν *ibid.* pro καὶ ἐπὶ σὲ ἂν idem proponit κἂν ἐπὶ σέ, quae ἂν in optimis codd. deest. *ibid.* γὰρ σὺ] γὰρ καὶ σὺ idem insulse. *ibid.* ὡς καὶ νήφοντα ἂν σοι] ὡς κἂν νήφοντα ἔτι σοι idem — dial. 24, 2 ἐκ γυναικῶν] ἐκ γυναικῶν Burmeist. p. 42. — dial. 26, 1 διαγινώσκεις] διαγινώσκεις Dind. §. 2 πλὴν ἄλλ' cum Dind. pro πλὴν ἀλλά.

Dial. Marin. 1, 2 ἡόνος cum Dind. pro ἡόνος *ibid.* δὲ ἐξ] δ' ἐξ Dind. *ibid.* καὶ μόνη cum Dind. [ἦ] καὶ μόνη prius dederam §. 1 ὁ δὲ γε] ὁ δὲ Dind. §. 4 βουχρωμένω cum Dind. pro βουχρωμένω §. 1 ὥσπερ τράγος pro ὥσπερ ὁ τράγος — dial. 2, 1 τίς δὲ ἦν] τίς δα ἦν Dind. §. 2 αὐτοὺς pro ἑαυτοὺς *ibid.* πιόντι cancellis sepsi §. 3 ἡδυνήθη] ἔδυνήθη Dind. §. 4 τὸ σάξιν αὐτοὺς καὶ ἀπολλύνα cancellis sepsi. — dial. 3, 1 ὄπου] ὄποι Dind. *ibid.* ἐρωδιοί] ἐρωδιο. idem. *ibid.* ἀναφανεῖν cum eodem pro ἀναφανεῖν §. 2 Συρακούσαις] Συρακούσαις Dind. — dial. 4, 2 ἑωρακέναι] ἑωρακέναι Dind. *ibid.* οὐδὲ] οὐδ' idem. §. 3 κατὰ τὰς πλεκάνας cancellis sepsi, Dind. eicit auctore Hemsterhusio. *ibid.* ἀλλὰ] ἀλλ' Dind. *ibid.* εἶδον dedi pro εἶδων εἶδον *ibid.* ὁ αὐτὸς πῦρ καὶ ὕδωρ pro τὸν αὐτὸν πῦρ καὶ ὕδωρ γίνεσθαι — dial. 5, 1 δὲ ἐν] δ' ἐν Dind. §. 2 εἰ μὴ γε cum Dind. pro εἰ γε μὴ *ibid.* προὔχωρησε τὸ πρᾶγμα idem. *ibid.* τὸ κάλιον] τὴν κάλλινα (sic) idem. *ibid.* μὴ πάνν nunc cum Dind. μὴ [τὸ πάνν in proccodsi. — dial. 6, 1. 2 παραγίνεται Dind. §. 2 διατάραξάς με pro με διατάραξας — dial. 7, 2 δὲ αὐτήν] δ' αὐτήν Dind. *ibid.* διχλά] διχλά idem. — dial. 8, 1 Σκερωνίδων cum eod. pro Σκερωνίδων §. 2 idem θάλασσαν — dial. 9, 1 οὐδὲ ἄλλως] οὐδ' ἄλλως idem. *ibid.* χαρισαμένους cum eod. pro χαρισομένους *ibid.* τίτθη] τίτθη idem. §. 2 τῆς Νεφ. πολλῶ] πολλῶ τῆς Νεφ. idem. — dial. 10, 1 δὲ ὅμως] δ' ὅμως id. §. 2 σὺ δὲ] σὺ δ' id. — dial. 11, 1 θαλάττης et θάλαττα id. ὅλος cum eod. pro ὅλος *ibid.* δαί σοι cum eod. pro δὲ σοι §. 2 ὑπερκαχλάσαι] ὑπερκαχλάσαι idem. *ibid.* recepi cum eod. υἰωνόν pro υἰόν — dial. 12, 1 δὲ ἐκείνην] δ' ἐκείνην idem. §. 2 αὐτῆς] αὐτῆς idem. — dial. 13, 1 ἀλύουσα] ἀλύουσα idem. §. 2 cum eod. διακεκορεῖσθαι pro διακεκορησθαι — dial. 14, 1 ἀλλὰ ἴστε] ἀλλ' ἴστε idem. §. 2 ᾄχετο] ᾄχετ' idem. *ibid.* ἐπὶ τοῦ κατόπτρου pro ἐπὶ κατόπτρου §. 3 καὶ ἐπειδῆ] κἄπειδῆ Dind. — dial. 15, 1 ἀφ' οἱ γέ cum eod. pro ἀφ' οὐ §. 2 ἡόνα et ἡόνος idem.

Dial. Mort. 1, 1 διαγινωσκομένους idem. §. 2 φάσκουσι] φήσουσι idem. §. 3 μὴ ἦμιν κόμισ] μὴ Μήκονος idem cum Hemsterhusio. §. 4 μητὲρ οἰμᾶζειν] μητ' οἰμ. idem. *ibid.* δὲ οἷς] δ' οἷς idem — dial. 2, 1 κατάστησον] μετᾶστησον idem cum Schaefero. *ibid.* ὀλεθρῶς] ὀλέθρως idem cum Coraë. *ibid.* στερόμενοι cum eodem pro στερομένοι §. 2 γινώσκετε idem. — dial. 3, 1 οὐ γὰρ] οὐ γὰρ αἰ

id. §. 2 ἐσερκύσω] ἐσερκύσω id. — dial. 4, 2 δὲ ὀλίγοι] δ' ὀλίγοι
 idem. *ibid.* ἀνάπλεω cum eod. pro ἀνάπλεοι *ibid.* οὐδὲν cum eod. pro
 οὐδὲ — dial. 6, 2 ἔνα μὴ μάτην ἄν] partic. ἄν expungit Cobet; impe-
 nie. *ibid.* πολλὰκις ἐκφέρει eiecit Dind. §. 3 μίγνεται idem. *ibid.*
 ἀποκείτε idem. §. 5 Χαροιάδης cum eod. pro Χαριάδης — dial. 7,
 1 Ζηρόφαντες hic et infra cum Dind. pro Ζηρόφαντες *ibid.* ἐπεγίγνω-
 το idem. *ibid.* ποιήσειεν pro ποιήση s. ποιήσει cum eod. — dial. 9,
 4 δὲ αἱ] δ' αἱ id. *ibid.* Δία] Δί id. — dial. 10, 1 ἡόνος] ἡόνος id.
ibid. οὕτως] οὕτω id. *ibid.* διαγίγνωσσε id. §. 7 Βαβαί] Βαβαί id.
 §. 9 ὄντα καὶ] καὶ ὄντα καὶ id. §. λύε] λύε id. — dial. 11, 1 ἐγί-
 γνωσκεις] ἐγίγνωσκεις id. §. 3 καὶ τὸν πίθον] καὶ eiecit id. *ibid.* παρὰ
 §. 10 περὶ pro παρ' §. 4 βαλαντίων] βαλλαντίων id. — dial. 12, 2 ου-
 τως] οὕτως ἄν id. §. 3 οὐδὲ ὡς] οὐδ' ὡς id. §. 4 στρατηγός τε re-
 cepi pro στρατηγός §. 5 πηξάμενους cum eod. pro διαπηξάμενους —
 dial. 13, 1 ὄσπερ καὶ] ὄσπερ Dind. *ibid.* ἐλέγετο cum eod. pro ἐλέ-
 γετο, confirmatum iam ab eod. §. 3 τριακοστήν cum eod. pro τρι-
 ακότην §. 6 οὕτως] οὕτω Dind. — dial. 14, 2 χρυσοφόρων cum eod. pro
 χρυσοφόροι. §. 6 ἀλλὰ] ἀλλ' idem. *ibid.* ἐαντόν] σεαντόν id. — dial.
ibid. 16, 4 θυεῖν] θυοῖν id. §. 5 ταῦτα] ταῦτ' id. — dial. 18, 2 χρόαν dedi
 pro χροῖαν — dial. 19, 2 οὕτως] οὕτω Dind. — dial. 20, 1 ἑώρακας] ἐό-
 ρακας id. §. 2 Βαβαί] Βαβαί id. — dial. 20, 2 διαθρόνπτεις] δια-
 θρόνπτεις id. §. 3 Νῆ Δία] Νῆδὶ id. legebatur Νῆ §. 5 ἑώρακα et ἐό-
 ρακας id. §. 6 τὰ λοιπὰ cum eod. pro τὰ πολλὰ — dial. 21, 1 ἐγίγνω-
 τε] ἐγίγνωτο id. §. 2 θανατούσονται id. — dial. 22, 1 δ' οὐκ cum eod.
 pro δὲ οὐκ — dial. 23, 2 ὀδυρόμενον] ὀδυρούμενον id. §. 3 Πρω-
 τεστέλαος] Πρωτεστέλαος id. *ibid.* ἐν cancellis sepsi. *ibid.* ἀπίδης pro
 ἀπίδης recepit Dind. — dial. 24, 1 Ἀλικαρνασσοῦ] Ἀλικαρνασσοῦ id. hic
 et infra. §. 2 Ἀλικαρνασσοῦσι] Ἀλικαρνασσοῦσι id. — dial. 25, 1 τοῦτο]
 τοῦτ' id. *ibid.* Χάροπος] Χαρόπον id. §. 2 διακρίνεται] διακρίνεται
 ἄν id. — dial. 26, 1 δαί σε cum eod. pro δέ σε: *ibid.* δὲ ζῶν — ἀπο-
 λάντων] δ' ἔζων — ἀπέλανον id. cum Schmiedero. *ibid.* ἀκολουθοῦντα]
 ἀκολουθοῦν id. *ibid.* ἀντῶ id. eiecit. *ibid.* μὴ μετασχεῖν cum eod. pro
 μετασχεῖν — dial. 27, 1 ἑορακῆναι id. §. 5 delevi cum eod. vv. ὁ
 ἰδιότης post Ὀρολῆς §. 7 Πίσης cum eod. pro Πειραιῶς *ibid.* Δά-
 μης cum eod. pro Δάμης §. 8 βαβαί id. *ibid.* γέροντες dedi pro γε-
 ροναῖτες §. 9 τοῦτον τὸν id. in proecdosi οὖν uncis incluseram.
 — dial. 28, 3 τὰ ἄλλα] τὰλλα Dind. — dial. 29, 1 παρεχωρήσατέ μοι
 cum eod. pro παρεχωρήσατέ μοι τῶν ἄθλων. in proecdosi τῶν ἄθλων
 in cancellis sepseram. — dial. 30, 2 ἐδρωμεν cum eod. pro δρωμεν §. 3
 ὄπως cum eod. pro πῶς *ibid.* ἀπολαύσεις] ἀπολαύεις id.
 Necyom. 1 κἄτα] κἄτ' idem. c. 2 εἶτα pro εἶθ' c. 3 μὴδὲ εἰδῶς
 recepi pro οὐκ εἰδῶς c. 6 τὸ ἀληθές recepi pro τάληθές *ibid.* δὲ αὐ-
 τούς] δ' αὐτούς Dind. c. 9 κατεσφάξαμεν] ἐσφάξαμεν id. *ibid.* καυ-
 φρένην] καομένην id. c. 11 δὲ ἐγὼ recepi pro δ' ἐγὼ *ibid.* παραγι-
 γνόμεθα Dind. *ibid.* Μίνως pro Μίνω *ibid.* κόρακα] σκόλακα Dind.
ibid. αὐτῶν eiecit id. ego uncis incluseram. c. 12 ταῦτα ὀρῶν] ταῦθ

ὀρῶν id. *ibid.* ἦν] εἰ id. c. 13 vocem δίκη post ἐδικάσθη cum ei
 delevi. in proecdosi uncis incluseram. *ibid.* πολλά τε καὶ δεινὰ καὶ
 νόσια] πολλά καὶ ἀνόσια Dind. *ibid.* προσδεθέντα] παραδοθέντα
 c. 14 vv. χαλεπῶς ἔχοντα uncis inclusi. c. 16 πομπευταῖς cum ei
 pro πομπεύουσι *ibid.* δὲ ὁ] δ' ὁ Dind. *ibid.* ὡσπερ] ὅσπερ id. *ibid.*
 ἑωρακέναι] ἑορακέναι id. *ibid.* Σάτυρος Θεογοίτωνος cum eod. |
 Σάτυρος [ὁ] Θεογοίτωνος c. 17 Πολυκράταις] Πολυκράτας id. c.
 δεδόχθω cum eod. pro δέδοκται *ibid.* ἐλαυνόμενοι] ἐλαυνόμεναι id.
 Char. c. 1 στερόμενοι cum Dind. pro στερούμενοι *ibid.* λ
 λον] eodd. lectionem ἄλλον defendit Remaely observn. in Luc. Herm
 spec. p. 10. *ibid.* Ἐρμάδιον] Ἐρμίδιον Dind. *ibid.* διολισθαίνοντι
 διολισθάνοντες idem. σιώτει] σιώτῳ id. c. 2 ὦρα ἡμῖν] ὦρα ὑμ
 ἰδ. vitiose. c. 3 πρῶτες cum eod. pro πρῶτες *ibid.* καὶ ἐξευρήσῃ
 καὶ ἐξευρήσῃ id. *ibid.* ὑψηλότερος ἦ] Schneideri coniecturam ἦ ὑψηλό
 ρος non improbat Burmeister, p. 39. c. 4 εἰ καὶ αὐτῶ ἐποικοδομο
 δεήσει restitui pro εἰ καὶ ταῦτα ἱκανὰ ἦ ἐποικ. ἔτι δεήσει c. 5 ἀπ
 μηκύναντες cum Dind. pro ἀπομηκύνοντες *ibid.* ἀπολαβόμενος res
 tui pro ἐπιλαβόμενοι. cf. Bis acc. 9. c. 6 ἐδεόμην dedi pro ἐδεόμ
 ῃ δὲ c. 8 ἀναλωτοτάτου cum Dind. pro ἀμαχατάτου c. 10 γίνεσθαι
 γίνεσθαι Dind. c. 11 ὁ ἀνήρ] ἀνήρ id. *ibid.* ἐν τι cum eod. |
 τοῦτο. *ibid.* ἀλλὰ ὁ] ἀλλ' ὁ idem. *ibid.* ἀλλὰ ἐκ] ἀλλ' ἐκ idem. *ibid.*
 ἀλλὰ οὐ] ἀλλ' οὐ id. *ibid.* φαίνεται, ὅς, τὸς ὁρᾶς, καταγελά τοῦ]
 restitui pro φαίνεται ὡς ὁρᾶς, καταγελά γὰρ τοῦ c. 12 Δία] Δί' Di
ibid. εἰ — ἐπῆει restitui pro ἦν — ἐπῆ *ibid.* σοι ὁ χρυσός] σοι χρ
 σός Dind. *ibid.* ἀνθρώπε] ὦ ἀνθρ. id. c. 13 ἀναγνωσισούσης] ἀν
 γινν. id. *ibid.* ταῦτα] ταῦτ' id. c. 14 ἔχθῃν] ἔχθῃν id. *ibid.* Ἄγ
 μαι Κλωθοῦς κτέ.] imperite Cobet p. 63: Ἄγαμαι Κλωθοῦς, γεννικ
 καὶ αὐτοῦς καὶ ἀπόμενε τὰς κεφαλὰς καὶ ἀνασκ. conf. Fritzschn.
 Aristoph. thesm. p. 566 sq. et quae ego dixi in edit. min. p. 51
 c. 15 διατροιβῆν] τῶρβην Dind. *ibid.* ἀνοια cum eod. pro ἀγνοια c.
 ὄτοτοῖ] ὄτοτοῖ id. *ibid.* δὲ εὐθὺς] δ' εὐθὺς id. *ibid.* ὁ ἀθλιος c
 end. pro ἀθλιος *ibid.* συναγείροντας dedi pro ξυναγ. c. 19 φρσα
 δας] φρσαλλίδας Dind. *ibid.* οἱ δὲ] οἱ δ' idem. c. 21 καὶ γὰρ κ
 καὶ γὰρ Dind. c. 22 κείνοσι] κείνοσι id. *ibid.* ἐς dedi pro εἰς *ibid.*
 οἴσθα] οἴσθ' Dind. *ibid.* ἔπασχες recepi cum eod. pro ἔπασχον c.
 ποτὲ ἦν] πατ' ἦν Dind. c. 24 Ὀθρυάδαν cum eod. pro Ὀθρυάδ
ibid. τῷ αὐτοῦ] τῷ αὐτοῦ id. *ibid.* vv. βασιλεῖς, πλῆθοι χρ., ἐκα
 μάχα eiecit id. *ibid.* οὐδὲ εἰς] οὐδεὶς id.
 De Sacrif. c. 1 Ἄ μὲν cum Dind. pro Ἄ μὲν γὰρ *ibid.* οὕτω c
 eod. pro οὕτως *ibid.* πότερ' restitui pro πότερον c. 4 δὲ ἀπαξ]
 ἀπαξ Dind. *ibid.* καταδικασθεῖς] καταγνωσθεῖς id. *ibid.* τὸ τεῖχ
 cum eod. pro [ἐς] τὸ τεῖχος c. 5 ὑποβαλομένης restitui pro ὑποβ
 λομένης *ibid.* ὑπὸ ἐλάφου] ὑπ' ἐλ. Dind. *ibid.* τὴν Ἥραν uncis lib
 ravit id. *ibid.* χρυσός restitui pro χρυσίον c. 7 δὲ ἐτι] δ' ἔτι Dir
 c. 8 τῶν λόγων uncis liberavit id. c. 9 περιχέόμενον restitui pro προ
 χέόμενον c. 10 δὲ Ἀθηναῖος] δ' Ἀθ. Dind. *ibid.* τὰ ἄλλα] τὰλλα

c. 11 οἱ δὲ οὐκ] οἱ δ' οὐκ id. *ibid.* ἐς γῆν restitui pro ἐς τὴν γῆν
c. 13 ἡμέρα] ἡμέρα Dind. vitiose. *ibid.* πάσας cum eod. pro καὶ πά-
σας *ibid.* οὕτως] οὕτω id. c. 14 πρὶν ἢ] πλεῖον ἢ id.
Vitar. Auct. c. 4 τέσσαρα cum Dind. pro τέτταρα *ibid.* ἐπὶ του-
τίοις dedi pro καὶ ἐπὶ τουτ. c. 6 αἷμα δὲ ποιήεις] αἷμα ποιήσεις
Dind. *ibid.* ἀλλὰ] ἀλλ' id. c. 7 προσκάλίσσεται de meo dedi pro προ-
καλέσεται *ibid.* οὕτως] οὕτω Dind. c. 9 κειθόμενος] πιθόμενος id.
c. 10 οὕτως] οὕτω id. c. 12 διολισθαίνων] διολισθάνων id. *ibid.*
πόδοιμι restitui pro ἡνδοίμι *ibid.* μένειν] μενεῖν Dind. c. 13 πεν-
θῶν] πενθεῖν id. imperite. c. 14 συντίθης cum eod. pro συντιθέεις
ibid. τοῖσιν] τοῖσι id. *ibid.* τουτοῖ] ταυτὶ id. *ibid.* δὲ ἔγωγε] δ' ἔγω-
γε id. *ibid.* μενούσιν, quemadmodum ego quoque olim dederam, cum
eod. pro μένουσιν c. 15 ἀκούσει] ἀκούσῃ id. *ibid.* λεγόντων id. un-
cis liberavit. c. 16 ταῦτα] ταῦτ' id. c. 18 Βαβαί] Βαβαί id. *ibid.*
ἐπὶ] ἐπὶ id. c. 19 Συρακούσιος] Συρακούσιος id., quemadmodum
ego quoque scripseram. c. 20 τὰ ἄλλα] τὰλλα id. c. 21 ταῦτα οἶδεν]
ταῦτ' οἶδεν id. c. 23 ἔλλεβόρον] ἔλλεβόρον et paullo post ἔλλεβόρον
id., at sibi non constat. c. 24 ἐνεκα] ἔνεκα id. *ibid.* ἐργῆν dedi cum
eod. de Seageri coniectura, probata illa etiam ab Fritzschio ad Aristoph.
thesm. p. 201. c. 25 ἐστὶν τοῦ θεοῦ] ἐστὶν τοῦ θεοῦ id. cum Geistio restitui pro
τοῦ θεοῦ λόγου c. 26 οὐ γελαστικόν] οὐ γελαστικόν *** id.
c. 27 Πυρρῶς] Πύρρων id. temere. *ibid.* ΦΙΛΑ.] ΠΙΤΡΩΝ id. *ibid.*
καὶ τὸ τυφλὸς ἄμα καὶ κωφός] καὶ κωφός ἄμα καὶ τυφλός id. *ibid.*
ἀκριτὸς τε] ἀκριτὸς γε id. *ibid.* οὐδενὶ] οὐδέν id.
Piscat. c. 2 ὄντας ἡμᾶς] ἡμᾶς deest apud Dind. *ibid.* ΦΙΛΟΣ.
A. Ἐμοὶ κτέ.] ita dedi cum eodem praeunte iam ex parte Solano. vulgo
haec omnia: Ἐμοὶ μὲν usque ad Ἐμπεδόκλειος δοκεῖ; uni tribuuntur
Platoni. c. 3 κληρονομία] κληρονομία Dind. vitiose. *ibid.* τί δέ;] τί δ';
id. c. 5 ποιήτε] ποιήτε id. imperite. c. 6 ἕκαστος] ἕκαστον id. c. 7
τοῦτο δίκαιος εἶ restitui pro τοῦτο μάλιστα δίκαιος ἂν εἴης c. 11
καίτοι πολλὸν dedi pro καίτοι πάνν πολλὸν c. 12 ἐπὶ πόδας οὖν re-
stitui pro ταῦτα ἰδῶν ἐπὶ πόδας αὖ c. 13 Ἀκαδημίας] Ἀκαδημίας
Dind. c. 14 γίνεται] γίνεται id. c. 17 Ἀλλὰ ἡμῖν] Ἀλλ' ἡμῖν id.
c. 19 ἀλλὰ εἰπέ] ἀλλ' εἰπέ id. c. 20 λέγω δέ] λέγω δὲ id. *ibid.* φι-
λο] φιλο id. auctore Halmio, qui suam in rem citat Aristoph. vesp. v.
77 sqq. c. 22 ἐπιτηδεύοντος] ἐπιτηδεύοντος id. c. 23 τοῦτο ὑπερ-
μάχει] τοῦτου ὑπερμ. id. c. 24 ἐκκίχεται] ἐγκίχεται id. imperite. c.
27 ἀλλὰ ἀνανδρ.] ἀλλ' ἀνανδρ. id. *ibid.* δὲ ὁ] δ' ὁ id. *ibid.* δὲ ἐγέ-
λων] δ' ἐγέλων id. c. 28 ἀπαντα eiecit id. *ibid.* σοὶ γὰρ τὸ νῦν φεῖ]
ita iam scripsi sequutus Burmeisterum p. 4 pro σοὶ γὰρ τὸ ὕδωρ φεῖ
νῦν c. 29 αἰτιάσασθαι] αἰτιάσαιθε Dind. *ibid.* καλὰ id sine cancel-
lis c. 31 ἐπιτρέψαι] ἐπιτρέψαι id. sublata interpunctione ante et post
σοὶ δοκεῖ c. 32 ἐμμεῖτο recepi cum eod. pro ἐποιεῖτο c. 33 ἀλλὰ ἦλ.
restitui pro ἀλλ' ἦλ. *ibid.* τοῖν θεοῖν] ταῖν θεαῖν Dind. male; vid.
Schaeferi melett. p. 30 sq. *ibid.* ἀποτρόπαιον ὄσ] ἀποτρόπαιον ὄν-
τως Dind. Geist ὡς delevit. c. 34 ἀναγινώσκοντες Dind. *ibid.* οὐ

τως βιοῦσιν] οὕτω βιοῦσι id. *ibid.* λαγωῶν revocavi pro λαγῶν *ibid* παρωδοῦμενοι] παραγωνιζόμενοι Dind. c. 35 τὰ ἄλλα] τᾶλλα id. c. 37 οἰκειὸν τι] οἰκειὸν τι id. *ibid.* ἀλλὰ] ἀλλ' id. c. 38 εὐχόμεν] ηὔχολην id. *ibid.* ἀπὸ restitui pro αὐτὰ c. 42 ἔσμου cum Dind. pro ἔσμου c. 43 ἀλλὰ ἐν] ἀλλ' ἐν Dind. c. 45 γένοιτο] γένοιτ' id. c. 47 πάντα] πάντ' id. c. 51 ἀλλ' ἦν ἰδοῦ] ΔΙΟΓ. Ἄλλ' ἦν ἰδοῦ id. male. *ibid.* βαβαί] βαβαί id. *ibid.* γελοῖός γέ εἰμι cum eod. et aliis pro γελοῖός εἰμι *ibid.* οὕτως] οὕτω id. c. 52 δεήση cum eod. pro δεήσει *ibid.* Ἀκαδημίαν] Ἀκαδημειαν id. *ibid.* Στοάν; ΕΛΕΓ. Ἀπό . . . ἀρχὴν. PAPP. Οὐδὲν cum eodem dedi, quemadmodum ego iam volueram; vulgo haec omnia Parrhesiadae tribuuntur.

Catari, c. 1 δὲ Ἐρμῆς] δ' Ἐρμ. Dind. *ibid.* τὸν αὐτοῦ cum eod. pro τὸν αὐτοῦ c. 4 τὸ ἔδαφος] τοῦδαφος id. c. 5 κατεργνωσκόμεν id. *ibid.* βαβαί id. *ibid.* εὐαργίας] εὐαργίας id. vitiose. *ibid.* Κλωθοῖ] Κλωθοῖ id. vitiose. *ibid.* ἐμβιβασόμεθα] ἐμβιβασόμεθα id. *ibid.* δυεῖν] δυοῖν id. *ibid.* Μὰ Δί' restitui pro Νῆ Δί' c. 7 ἐμβιβασώμεθα] ἐμβιβασώμεθα id. c. 8 ἀλλὰ] ἀλλ' id. *ibid.* ὑπὸ τῆς φραθνυμίας] ὑπὸ φραθνυμίας id. c. 9 ἀκουσον] ἀκουσαν id. vitiose. *ibid.* βούλει] εἰ βούλει id. *ibid.* ἑκατόν;] ἑκατόν. id. *ibid.* Πέσρας restitui pro Πείσδας *ibid.* ἐαντῶ] ἐμαντῶ Dind. c. 10 δὲ ὄρω] δ' ὄρω id. c. 11 πειθόμενος] πιθόμενος id. *ibid.* αἱ εἰκόνες dedi pro εἰκόνες *ibid.* που eiecit Dind. *ibid.* ἐλπίσιν ἔδρων restitui pro ἐλίπσι ταῦτ' ἔδρω *ibid.* ταῦτα] ταῦτ' Dind. c. 12 γάρ τι καμμέγεδες cum eod. pro γάρ τι μέγα, καμμέγεδες. vid. Burmeister. p. 42. o. 14 τὰ ἄλλα] τᾶλλα id. c. 19 τᾶλλα] τᾶλλα id. *ibid.* Νῆ Δία] Νῆ Δί' id. c. 20 Ὀτοτοῖ] Ὀτοτοῖ id. ita et infra. *ibid.* ἐφ' ὅτω οἰμώξομαι scripsi pro ἐφ' ὅτω ἂν οἰμώξομαι. Dind. ἐφ' ὅτω οἰμώξομαι c. 21 γράφεις παρὰ Μικύλλον τινὰ cum eod. pro ἥδη γράφεις παρὰ Μικ. ἥδη τινὰ. ego utrumque ἥδη uncis incluseram. *ibid.* δὲ Ἴππους] δ' Ἴππους Dind. *ibid.* ὦ ante Ἐρμῆ delevit id. c. 22 Σιμίχη] Σιμίχη id. *ibid.* νν. τὰ Ἐλευσίνια δῆλον ὅτι addidi cum eod. conf. Remaçon observ. in Luc. Hermet. spec. p. 7. ἐτελέσθη γὰρ δηλονότι, ὦ Κυνύσκε, τὰ Ἐλευσίνια Fritzsche. ad Aristoph. ran. p. 165. *ibid.* ἐνθάδε] ἐνθάδε σοι δοκεῖ Dind. c. 23 Ἐρμῆ] ὦ Ἐρμῆ id. c. 24. ἐξ ἀρχῆς] ἐξ ἀπαρχῆς id. c. 26 πρὸς ἐντυγχανοντας] πρὸς τοὺς ἐντυγχ. id.

De mercede cond. c. 1 εὐφραίνοντο] ηὔφραίνοντο id. *ibid.* ἠτόνα] ἦτονα id. *ibid.* δὲ ἀσφαλῶς] δ' ἀσφ. id. c. 2 καὶ εἰ τιν' scrips cum eod. pro καὶ τιν' et deinde ἂν ante οὐκ ὀνήσω eieci cum eod. quemadmodum iam voluit Halm. c. 3 ἔγης cum eod. pro ἔγους, quemadmodum ego iam proposueram. *ibid.* ἐκτοσθεν] ἐκτοθεν id. c. 4 οὐδ' ὀπόσοι] οὐδ' ὀπόσοι id. *ibid.* παιδείαις restitui pro παιδεία c. 5 ἢ πρώτῃ] πρώτῃ Dind. c. 6 ἔδύναντο] ἠδύναντο id. c. 7 δὲ ἄλλα] δ' ἄλλα id. *ibid.* αὐτοῖς] scribendum videtur αὐτὸς *ibid.* ὡς αἶε cum Dind. pro καὶ αἶε c. 8 καὶ ταῦτα] καὶ ταῦθ' id. *ibid.* πρὸς τῷ ἦδε] ἐκείνω restitui pro πρὸς τὸ ἦδ' ἐκείνο c. 10 δὲ ἐν] δ' ἐν Dind. c. 11 οὕτως] οὕτω id. *ibid.* εὐτύχηται] ἠτύχηται id. c. 13 δὲ αὐτοῖς] δ'

αὐτός id. c. 14 δὲ ἀπὸ] δ' ἀπὸ id. *ibid.* δὲ ἐσθῆτα] δ' ἐσθῆτα id. c. 15 ὥσπερ ἐς τοῦ cum eod. pro ὥσπερ τοῦ *ibid.* οὐδὲ αὐτῶ] οὐδ' αὐτῶ id. *ibid.* ὅπως cum eod. unciis inclusi. c. 17 τοῖς ἄλλοις] πρὸς τοῖς ἄλλοις Dind. *ibid.* ἀνθρώπος] ἀνθρώπος id. c. 18 γιγνομένων recepi pro γιγνομένων c. 19 ἐώρακας] ἐώρακας Dind. *ibid.* ἐπιβαλεῖς cum eod. pro ἐπιβάλλοις c. 20 λέγω δέ] λέγω δὴ id. c. 23 πονηρῶς recepi pro πονήρως. ita et cap. sequ. c. 24 Ῥωμαϊκῶ] Ἀστικῶ Dind. *ibid.* ὄψον, restitui pro ὄψων c. 25 ἀναμειγθῆναι] ἀναμειγθῆναι Dind. *ibid.* ἀλλὰ ἔωθεν] ἀλλ' ἔωθεν id. *ibid.* ὁ δέ] ὁ δ' id. c. 26 ἄθλιος] ὁ ἄθλιος id. *ibid.* οὐδὲ ἤ] οὐδ' ἤ id. *ibid.* ἐπιλίποι] ἐπιλίπη id. *ibid.* δὲ οὕτω] δ' οὕτω id. c. 27 οὐδὲ ὀλίγα] οὐδ' ὀλίγα id. *ibid.* οἶον recepi cum eod. pro οἶ c. 28 ψιθυρῶς cum eod. pro ψιθυρός c. 29 οὐδὲ ὁ] οὐδ' ὁ id. *ibid.* τὴν γνώθον] post hanc vocem sine dubio aliquid excidit. c. 30 θέλω revocavi pro θέλω. vid. Fritsch. ad Aristoph. thesm. p. 324. c. 32 τὸ ζεύγος dedi cum Dind. pro καὶ τὸ ζεύγος. at conf. Urban. in Act. soc. graec. vol. I. p. 259 sq. c. 34 μῆδὲ ὅπως] μῆδ' ὅπως Dind. c. 35 ἂν μὴ restitui pro ἔάν μὴ c. 36 οὖν post αὶ δὲ unciis inclusit Dind. *ibid.* ἄβρα cum eod. pro ἄβρα. ita et cap. 39. c. 40 δὲ Ἑλλην] δ' Ἑλλην id. c. 41 ὡς ἂν recepi pro ὡς *ibid.* δὲ ἔπασθεν] δ' ἔπ. Dind. *ibid.* δὲ ἔνδον] δ' ἔνδον id. *ibid.* ταῦτα οὖν recepi pro ταῦτ' οὖν c. 42 οὕτως γενν.] οὕτω γενν. Dind. *ibid.* ὁ δέ] ὁ δ' id. *ibid.* ἤ δέ] ἤ δ' id. *ibid.* δὲ ἀποστρ.] δ' ἀποστρ. *ibid.* κατ' ante ἐκείνην τὴν cum eod. inserui.

Apollog. c. 1 κουράλια recepi cum Dind. pro κουράλια id. verba οἷά ἐστι ... κουράλια unciis inclusit. c. 2 καιόμενον] καόμενον id. c. 3 εὐδοκίμηται] ἠϋδοκίμηται id. *ibid.* ἀναγινώσκοντος] ἀναγινώσκοντος id. *ibid.* μῆδὲ dedi pro μῆδ' c. 4 δὲ ὑστάτω] δ' ὑστάτω Dind. c. 5 Ἰσχυάδας] Ἰσχυάδα id. c. 6 δὲ ἀνυμῶσαν] δ' ἀνυμ. id. *ibid.* μέλλουσαν σοι] μέλλουσαν σου id. c. 8 ἂν λέγομεν ἢ ποιῶμεν recepi pro ἂ ἂν λέγομεν ἢ ποιῶμεν c. 9 ἀνδρείαν cum Dind. scripsi pro ἀνδρείαν c. 10 μέλλει] μέλλοι id. c. 11 ὑπὸ ἀπορίας] ὑπ' ἀπορ. id. c. 13 εἰπης cum eod. revocavi pro εἰποις c. 14 αὐτοῦ cum eod. pro αὐτοῦ

Pro laps. in salut. c. 1 δὲ ὁ] δ' ὁ Dind. *ibid.* ὡς τὸ εἰκός] ὡς εἰκός id. c. 6 δὲ αὐται] δ' αὐται id. *ibid.* δὲ Ἀλεξίς] δ' Ἀλ. id. *ibid.* δὲ Ἀχαιός] δ' Ἀχ. id. c. 8 Εὐμένης cum eod. pro Εὐμένης c. 11 μετὰ Ἀλέξ. dedi pro μετ' Ἀλέξ.

Hermot. c. 1 ἐρηγορώτως] ἐρηγορώς Dind. c. 2 ἐώρακα] ἐώρακα id. *ibid.* οὐδὲν γὰρ ἂν cum eod. pro οὐδὲν γὰρ c. 3 τοὺς αὐτοῦ cum eod. pro τοὺς αὐτοῦ *ibid.* ἀνακουφίξει] ἀνακουφίξη id. *ibid.* πρὸς αὐτόν cum eod. pro πρὸς αὐτόν c. 4 ἢ τὰ ἄλλα Παναθηναῖα] ita dedi quemadmodum voluit Remaely p. 4 sqq. pro τὰ ἄλλα ἢ Παναθηναῖα. Dind. τὰ μεγάλα ἢ Παναθ. de Struvii coniectura. *ibid.* ἢ Ἀρετῆ] Ἀρετῆ Dind. c. 5 μύριοι cum eod. pro μύριοι *ibid.* προσβάλλωται cum eod. pro προσβάλλωσιν, quod voluit etiam Halm. *ibid.* ἐνέρονται recepi pro ἀνέρονται *ibid.* ἡμεῖς δὴ cum Dind. pro ἡμεῖς δὲ, prob. Halmio. c. 7 χρῆν] χρῆναι Remaely p. 13 sqq. c. 9 τὰ ἄλλα

τῶλλα Dind. *ibid.* πρῶτῃν restitui pro πρότερον suadente Halm. *ibid.* εὐ ἴσθι ἐκείνος προσφῶς] ἐκείνος inserui, ut voluit idem vir doctissimus. c. 11 πεπῶκει restitui pro ἐπεπῶκει c. 15 κατὰ σαντῶν] κατὰ σεαντῶν Dind. c. 17 οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ τὰ ἄλλα φιλ.] haec vv. eiecit idem. Remacly defendit ita ut post φιλοσοφ. interrogationis signum ponat. *ibid.* αἰρεσιν τῶν κρειττόνων ἀξιών. ὃν γὰρ ἂν πιστεύσαιμι σοὶ ita iam dedi de Halmii sententia pro: αἰρεσιν καὶ τῶν κρειττόνων ἀξιών· οὐ· γὰρ πιστεύσαιμι σοὶ κτέ. Dindorfius: αἰρεσιν τῶν κρειττόνων reliquis eiecit usque ad λέγοντι. c. 18 ἑωρακέναι] ἑορακέναι Dind. *ibid.* καὶ ὁ πάγων] καὶ πάγων id. c. 19 παίξεις] παίξης id. c. 20 ταῦρον cum eod. et Halmio pro ταῦρόν τινα c. 22 ἀλλὰ ἐν dedi pro ἀλλ' ἐν c. 23 alterum ἐκείσε olim uncis incluseram. c. 24 καὶ δὴ καὶ recepi cum Dind. pro καὶ ἤδη καὶ c. 25 ἢ δέ τις cum eod. pro ἢ δὴ voluit ita iam Halm. c. 26 τό τε τοίνυν πλήθος cum eod. pro τό τε τοίνυν τό πλήθος *ibid.* αὐτῶν post μάλλον inserui cum Halmio. c. 27 μετεληλυθός recepi pro μετεληλυθόσι *ibid.* ἑωρακέναι] ἑορακέναι Dind. *ibid.* μόνη πόλις] πόλις μόνη id. *ibid.* παραπαίει] παραπαίει id. c. 31 τοῦτο καὶ πάνυ recepi pro καὶ τοῦτο πάνυ c. 32 πολλοῖς] Remacly p. 11 probat ab aliis propositum ἄλλοις *ibid.* verbis: τὸ ἀληθέστατον κτέ. Hermotimi nomen praefixi secundum codd., quemadmodum praeter alios etiam Halm. voluit. c. 33 ἡμῶν κρατεῖν recepi pro κρατεῖν ἡμῶν c. 34 Συρακουσίω] Συρακουσίω Dind. c. 35 ἡδ cum eod. scripsi pro ἡδὶ *ibid.* Συρακουσῶν Dind. intactum reliquit, quum dial. mar. 3, 2 Συρακούσας dederit. *ibid.* γένοιτο cum eod. revocavi pro γένοιτο c. 37 οὐδὲ οὕτως] οὐδὲ οὕτω Dind. c. 38 κασιτέρον] κασιτέρον id. c. 39 τοῦτο τὸ ἱερὸν scripsi cum eod. auctore Halmio pro τοῦτο ἱερὸν *ibid.* ἑωρακέναι] ἑορακέναι id. *ibid.* ἂν ἄμεινον, quod olim proposui et probavit Geist, iam recepi pro ἄμεινον c. 42 ἐντύχου dedi cum Dind. auctore Halmio pro ἐντύχης c. 43 γραφομένων τῶν γραμμάτων] hanc meam emendationem receptam ab Geistio praetuli vulgatae γραφομένων γραμμάτων *ibid.* ἐνάτου cum Dind. pro ἐνάτου] ita etiam c. sequi. c. 44 εἴσωμεν restitui cum eod. pro εἴσωμεν *ibid.* παραθεωρήσης cum eod. suadente Halmio pro περιθεωρήσης c. 45 πιστεύσαιμεν ἂν] ἂν cum eod. de mea coniectura adieci. *ibid.* ἑώρακεν] ἑώρακεν id. c. 47 οὐκ ἀπαγορεύτέον] οὐ γὰρ ἀπαγ. Geist cum Seagero. *ibid.* μέμνησο] μέμνησ' Dind. c. 48 οἰώμεθα] οἰώμεθα id. *ibid.* καὶ μὴ μοι cum eod. pro καὶ μὴ; ita iam voluerat Halm. *ibid.* ἐννοήσης] ἐννοήση Dind. vitiose. *ibid.* μὴ ταῦτα εἰδέναι πάντα τὰ recepi pro μὴ πάντα εἰδέναι τὰ *ibid.* ἐτίθεμεν] ἐτη ἔθεμεν Halm. c. 49 ὁμοια αὐτοῖς] ita cum Dind. de mea coniectura pro ὁμοια αὐτοῖς c. 51 ᾧ ἂν σαντῶ] ἂν temere eiecit Dind. c. 53 δὲ ἄλλοι] δ' ἄλλοι id. c. 54 κατακεκαλυμμένον recepi cum eod., quemadmodum iam voluit Halm. pro κεκαλυμμένον c. 55 ἑώρακει] ἑώρακει Dind. *ibid.* ἑωρακός] ἑωρακός id. c. 56 δοκεῖ recepi pro ἐδοκεῖ c. 57 μηδὲ [εἰσά] μηδ' [εἰσά] Dind. c. 58 Χρη] Ἀπέχρη id. de Fritschii coniectura. c. 59 καὶ αὐδὲν κτέ.] καὶ οὐδὲν ἔχω ἔγωγ' ὅ τι ἀντίπω Urban. c. 60 καὶ

ἄλλος] τηγάλλως id. de C. Fr. Hermanni coniectura. *ibid.* περιγίεις] haud-
 dubie περιεί scribendum, quemadmodum dedit Geist et ego volui. *ibid.*
 πῶμα] πῶμα Dind. c. 61 μάθους cum eod. de Gesneri coniectura dedi
 pro μάθοι *ibid.* παραπολείσθαι] παραπολέσθαι Dind. c. 63 τοσαῦτα
 recepi pro τοσαῦθ' *ibid.* δὲ οὐκ] δ' οὐκ Dind. *ibid.* δὲ ὡς] δ' ὡς
ibid. ἑτερός σοι] scribendum videtur ἑτερός μοι c. 66 δὲ ἐκάζου-
 ρας] δ' εἶν. Dind. c. 67 δὲ ἀφρσεις] δ' ἀφρ. id. *ibid.* ἱκανός restituit
 pro ἱκανός ἐστιν c. 69 εἶροις dedi cum Dindorfio aliis pro εἶρος c.
 71 τίς ἀρα] τίς ἄν Iacobsius ad Anthol. Pal. p. 229. *ibid.* αὐτός αὐτῶ
 cum Dind. de mea emendatione pro αὐτός αὐτῶ *ibid.* δὲ αὐτό] δ' αὐτό
 Dind. *ibid.* τὰ ἄλλα] τὰλλα id. c. 73 εἶναι uncis inclusi. Remacly de-
 dedit εἶναι, at ita ut post κάλλος inserat particulam ὡς. Dindorfus to-
 tum locum de Halmii sententia conformavit in hunc modum; *ὑπὲρ τὰς*
ἰαῖς. αὐτὰς ἢ τὴν Οὐρανίαν, εἰ καὶ μὴ πρότερον ἐξήτασας κτέ.
a. 74 δὲ ἀπαξ] δ' ἀπαξ Dind. τετρασεκαίδεκα cum eod. pro τεσσα-
*ρακ. *ibid.* οἰκοδομεῖ τὰ τοιαῦτα] οἶν. τὰ λοιπὰ Geist de Struvii con-*
*iectura. c. 75 ἀλλὰ ἔχωσι recepi pro ἀλλ' ἔχωσι *ibid.* πολλούς καὶ*
ἄλλους] ἄλλους πολλούς Dind. c. 76 σὺ ἄν ἀμεινον dedi de mea con-
*iectura cum Dind. et Geistio pro σὺ ἀμεινον *ibid.* καὶ Στωϊκῶν τῶ*
Ἐραφ cancellis circumscripti; foras eicienda esse recte mihi censere vi-
dentur Remacly p. 22 sq. et Urban. c. 78 ἐκντόν] σεαντόν Dind. c. 80 δοκεῖ.
τί σιγῆς, ὡ Ἐρμότιμ; θέλεις] Remacly p. 23 sq. uauce cod. Guelf. et ed.
*Flor. scribendum censet: δοκεῖ, τισί γε. ὡ Ἐρμότιμ; θέλεις κτέ. *ibid.**
δηγήσθαι] δηγήσασθαι Dind. c. 18 ὁ δ' οὐδὲν] ὁδ' οὐδὲν Geist re-
*stituit. *ibid.* πρὸς αὐτόν cum Dind. pro πρὸς αὐτόν *ibid.* δὲ ἄλλους]*
*δ' ἄλλους Dind. c. 82 τιτθαί] τιτθαί id. c. 84 ἠῖόνι] ἠόνι *ibid.**
*recepi καὶ ante ἀχθεσθαι c. 86 ἐλλέβορον] ἐλλέβορον Dind.; *ibid.* νο-*
*ησαίμι restitui pro ἐννοησαίμι *ibid.* ὁδῶ cum eod. pro ἐν ὁδῶ.*
*Herodot. c. 1. τὰ ἄλλα] τὰλλα Dind. *ibid.* ὡς πολλοῦ ἄξιος τοῖς*
ἑλλοῖν ἀπασιν ἐν βραχεῖ dedi de egregia Burmeisteri (p. 6) coniectu-
ra pro ὡς πολλαῶς τοῖς ἑλλοῖν γνωριμος ἐν. Halmius proposuit
*ὡς ἐλλόγιμος τοῖς ἑλλοῖν ἐν. at ἀπασιν est in optimo cod. *ibid.* ἀ-*
*παγινώσκειν] ἀναγνώσκειν (sic) Dind. *ibid.* ἀγείρειν καὶ συλλέγειν*
dedi cum eod. de Graevii coniectura pro ἀγείρων καὶ συλλέγων c. 2
*πανηγύρεως] πανηγύρεω Dind. vitiose. *ibid.* καὶ ante κωινὴν addidi*
cum eod. de Struvii coniectura. c. 4 συγγράψαντα] γράψαντα Dind.,
quemadmodum voluit Solanus. c. 5 καιομένην] καομένην id. c. 8
ἔκειθι] ἐκειθι id.
Zeux. c. 1 ἀνθρωπος] ἀνθρωπος id. male; vid. Burmeist. p. 43.
**ibid.* ἐκεκλήρητο dedi de eisdem Burmeisteri con. p. 7 pro ἐκεκλήρητο*
c. 2 οὐδὲ ὅλον scripsi cum Dind. de mea coniectura pro οὐτε ὅλον c.
3 ὁ Ζεύξις ἐποίησεν dedi pro ὁ Ζεῦξις αὐτὸς ἐποίησεν. conf. Bur-
*meist. p. 8. c. 8 τοῖτους uncis inclusi; conf. eundem p. 43. *ibid.* στρα-*
τεῖς ἐκείνης cum Dind. de mea coniectura dedi pro στρατείας ἐκείνης
c. 11 ἄλλο μηδὲν] ἄλλο μὲν μηδὲν Dind., quod proposuerat Fritzscha.
c. 12 μορμολύκεια] μορμολυκεία Dind

Harmonid. c. 1 γλωσσίδα] γλωττίδα Dind. *ibid.* οὔτος Ἀρμον. nos recepi pro οὔτος ἐκεῖνος Ἀρμον. Dind.: οὔτος Ἀρμονίδης hic ἐκεῖνος et deinceps male posito post ὥσπερ *ibid.* ἐνίκησας r cum Dind. pro νικήσας *ibid.* ἐνδοξον] ἐνδοξος Dind. c. 2 καὶ σημος] καὶ τοῦ ἐπίσ. id. *ibid.* τοῦτο] τοῦθ' id. c. 3 ὥσπερ ἰ τοὺς ἀπανταχόθεν ἀνθρώπους συγκαλέσας εἰς κοινὸν θέατρον δεικνυμένη iam recepi cum eod. pro ὥσπερ ἂν εἰ τοῖς ἀπανταχ ἀνθρώποις ἐπιδεικνυμένη *ibid.* ἐν ante τῷ παρόντι cum eod. de coniectura adieci.

Scyth. c. 1 δὲ αἰτίαν] δ .αἰτίαν Dind. c. 2 προελθόντα, emtionem meam, cum eod. recepi pro προσελθόντα *ibid.* κείδι] ἐῖ id. *ibid.* δὲ ἄνω] δ' ἄνω id. *ibid.* Ἀκαδημίαν] Ἀκαδημειαν id. c. 3 γλωσσον] ὁμόγλωττον id. c. 4 κείδι] ἐκείδι id. c. 6 μὴ δυσπερ] Halmius scribi voluit μὴ ἢ δυσπερ.; at vide Barmeister, p. 4: c. 7 ἐώρακας] ἐώρακας Dind. *ibid.* οὐκέτι ξένος σὺ γε, πάντες sc cum Fritzscheo pro οὐκέτι ξένος, σύμπαντες. Dind.: οὐκέτι ξένος πάντες c. 9 ἐνεκα] ἔνεκα Dind. *ibid.* ἀνθεύσαν cum eod. recepi ἀνθεύσαν c. 10 οὐ ταῖς αὐταῖς scripsi pro οὐκ αὐταῖς c. 11 ἐπται, quod proposuerunt Valcken. et Dobree (Adv. p. 563), recepi Dind. pro ἀπάξεται *ibid.* ἀνήε cum eod. pro ἀνήε.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝΤΗΝΙΟΥ ΗΤΟΙ ΒΙΟΣ
ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Reitz.
I. p.

1. Ἄρτι μὲν ἐπεπαύμην εἰς τα διδασκαλεῖα φοιτῶν 1
ἤδη τὴν ἡλικίαν πρόσηβος ὦν, ὁ δὲ πατήρ ἐσκοπεῖτο 2
μετὰ τῶν φίλων, ὅ τι καὶ διδάξαιτό με. τοῖς πλείστοις
οὖν ἔδοξε παιδεία μὲν καὶ πόνου πολλοῦ καὶ χρόνου μα-
κροῦ καὶ δαπάνης οὐ μικρᾶς καὶ τύχης δεῖσθαι λαμπρᾶς,
τὰ δ' ἡμέτερα μικρὰ τε εἶναι καὶ ταχεῖάν τινα τὴν ἐπι-
κουρίαν ἀπαιτεῖν· εἰ δέ τινα τέχνην τῶν βαναύσων ἐκ-
μάθοιμι τούτων, τὸ μὲν πρῶτον εὐθύς ἂν αὐτὸς ἔχειν 3
τηλικούτος ὦν, οὐκ εἰς μακρὰν δὲ καὶ τὸν πατέρα εὐ-
φρανεῖν ἀποφέρων ἅει τὸ γιγνόμενον. 2. δευτέρας οὖν
σκέψεως ἀρχὴ προὔτεθη, τίς ἀρίστη τῶν τεχνῶν καὶ ῥά-
στη ἐκμάθειν καὶ ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ πρέπουσα καὶ πρόχει-
ρον ἔχουσα τὴν χορηγίαν καὶ διαρκῆ τὸν πόρον. ἄλλου
τοίνυν ἄλλην ἐκαινοῦντος, ὡς ἕκαστος γνώμης ἢ ἐμπει-
ρίας εἶχεν, ὁ πατήρ εἰς τὸν θεῖον ἀπιδῶν, — παρῆν γὰρ
ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος, ἄριστος ἔρμογλύφος εἶναι δοκῶν 4
[καὶ λιθοξόος ἐν τοῖς μάλιστα εὐδοκίμοις] — οὐ θέμις,
εἶπεν, ἄλλην τέχνην ἐπικρατεῖν σοῦ παρόντος, ἀλλὰ
τοῦτου ἄγε — δέξασ ἐμέ — καὶ δίδασκε παραλαβὼν λί-
θων ἐργάτην ἀγαθὸν εἶναι καὶ συναρμοστήν καὶ ἔρμο-
γλυφέα· δύναται γὰρ καὶ τοῦτο φύσεώς γε, ὡς εἰσθα,
τυχῶν δεξιᾶς. ἐτεκμαίρετο δὲ ταῖς ἐκ τοῦ κηροῦ παιδιαῖς·

LUCIAN. I.

1

ὁπότε γὰρ ἀφεθείην ὑπὸ τῶν διδασκάλων, ἀποξέων ἄν
 τὸν κηρὸν ἢ βόας ἢ ἵππους ἢ καὶ νῆ Δί' ἀνθρώπους
 ἀνέπλαττον, εἰκότως, ὡς ἐδόκουν τῷ πατρί· ἐφ' οἷς παρὰ
 μὲν τῶν διδασκάλων πληγὰς ἐλάμβανον, τότε δὲ ἔπαινος
 εἰς τὴν εὐφυίαν καὶ ταῦτα ἦν, καὶ χρηστὰς εἶχον ἐπ'
 ἐμοὶ τὰς ἐλπίδας, ὡς ἐν βραχεί μαθήσομαι τὴν τέχνην,
 5 ἀπ' ἐκείνης γε τῆς πλαστικῆς. 3. ἅμα τε οὖν ἐπιτηδεία
 ἐδόκει ἡμέρα τέχνης ἐνάρχεσθαι, καὶ γὰρ παρεδεδόμενη τῷ
 θεῷ μὰ τὸν Δί' οὐ σφόδρα τῷ πράγματι ἀχθόμενος,
 ἀλλὰ μοι καὶ παιδιάν τινα οὐκ ἀτερπῆ ἐδόκει ἔχειν καὶ
 πρὸς τοὺς ἡλικιώτας ἐπίδειξι, εἰ φαινοίμην θεοὺς τε
 γλύφων καὶ ἀγαλμάτια τινα μικρὰ κατασκευάζων ἔμαν-
 τῷ τε ἀκείνοις οἷς προηροῦμην. καὶ τό γε πρῶτον ἐκείνο
 καὶ σύνηθες τοῖς ἀρχομένοις ἐγίνετο· ἐγκοπέα γὰρ τινά
 μοι δοῦς ὁ θεὸς ἐκέλευσέ μοι ἡρέμα καθικέσθαι πλακὸς
 ἐν μέσῳ κειμένης, ἐπειπὼν τὸ κοινὸν „ἀρχὴ δέ τοι ἤμι-
 6 σον παντός.“ σκληρότερον δὲ κατενεγκόντος ὑπ' ἀπει-
 ρίας κατεάγη μὲν ἡ πλάξ, ὁ δὲ ἀγανακτήσας σκυτάλην
 τινὰ πλησίον κειμένην λαβὼν οὐ πρῶτος οὐδὲ προτρε-
 πτικῶς μου κατήρξατο, ὥστε δάκρυνά μοι τὰ προοίμια
 τῆς τέχνης. 4. ἀποδράς οὖν ἐκεῖθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν
 ἀφικνοῦμαι συνεχῆς ἀνολολύζων καὶ δακρῶν τοὺς
 7 ὀφθαλμοὺς ὑπόπλεως, καὶ διηγοῦμαι τὴν σκυτάλην, καὶ
 τοὺς μάλωπας ἐδείκνυον· καὶ κατηγόρουν πολλήν τινα
 ᾧμότητα, προσθεῖς ὅτι ὑπὸ φθόρου ταῦτα ἔδρασε, μὴ
 αὐτὸν ὑπερβάλωμαι κατὰ τὴν τέχνην. ἀγανακτησαμένης
 δὲ τῆς μητρὸς καὶ πολλὰ τῷ ἀδελφῷ λοιδορησαμένης,
 ἐπεὶ νῦξ ἐπῆλθε, κατέδαρθον ἐτι ἐνδακρως καὶ τὴν νυκτα
 ὄλην ἐνωῶν. 5. μέχρι μὲν δὴ τούτων γελάσιμα καὶ
 8 μειρακιώδη τὰ εἰρημένα· τὰ μετὰ ταῦτα δὲ οὐκέτι εὐκα-
 ταφρόνητα, ᾧ ἄνδρες, ἀκούσεσθε, ἀλλὰ καὶ πάνυ φιλη-
 κόων ἀκροατῶν δεόμενα· ἵνα γὰρ καθ' Ὁμηροῦν εἶπω

Θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος

ἀμβροσίην διὰ νύκτα

ἐναργῆς οὕτως, ὥστε μηδὲν ἀπολείπεσθαι τῆς ἀληθείας·
 εἶ γοῦν καὶ μετὰ τοσοῦτον χρόνον τὰ τε σχήματά μοι
 τῶν φανέντων ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς παραμένει καὶ ἡ φωνὴ
 τῶν ἀκουσθέντων ἔναυλος· οὕτω σαφῆ πάντα ἦν. 6.
 δύο γυναικὲς λαβόμεναι ταῦν χεροῖν εἰλκόν με πρὸς ἑαυ-
 τὴν ἑκατέρα μάλα βιαίως καὶ καρτερῶς· μικροῦ γοῦν
 με διεσπάσαντο πρὸς ἀλλήλας φιλοτιμούμεναι· καὶ γὰρ
 ἄρτι μὲν ἂν ἡ ἑτέρα ἐπεκράτει καὶ παρὰ μικρὸν ὄλον
 εἶχέ με, ἄρτι δ' ἂν αὐθις ὑπὸ τῆς ἑτέρας εἰλόμην. ἐβόων
 δὲ πρὸς ἀλλήλας ἑκατέρα, ἡ μὲν, ὡς αὐτῆς ὄντα με κε-
 κτῆσθαι βούλοιτο, ἡ δέ, ὡς μάτην τῶν ἀλλοτρίων ἀντι-
 ποιῶιτο. ἦν δὲ ἡ μὲν ἐργατικὴ καὶ ἀνδρική καὶ ἀνχηρὰ
 τὴν κόμην, τὰ χεῖρε τύλων ἀνάπλεως, διεξωσμένη τὴν 9
 ἐσθῆτα, τιτάνου καταγέμουσα, οἷος ἦν ὁ θεῖος, ὅποτε
 ξέοι τοὺς λίθους· ἡ ἑτέρα δὲ μάλα εὐπρόσωπος καὶ τὸ
 σχῆμα εὐπρεπὴς καὶ κόσμιος τὴν ἀναβολὴν. τέλος δ' οὖν
 ἐπιᾶσί μοι δικάζειν, ὅποτερὰ βουλοίμην συνεῖναι ἀν-
 τῶν. προτέρα δὲ ἡ σκληρὰ ἐκείνη καὶ ἀνδρώδης ἔλεξεν·
 7. ἐγώ, φίλε παῖ, Ἐρμολυφικὴ τέχνη εἰμί, ἦν χθὲς ἤρξω
 μανθάνειν, οἰκεία τέ σοι καὶ συγγενῆς οἰκοθεν· ὃ τε
 γὰρ πάππος σου — εἰποῦσα τοῦνομα τοῦ μητροπάτορος
 — λιθοξόος ἦν καὶ τὸ θεῖον ἀμφοτέρω καὶ μάλα εὐδοκι-
 μεῖτον δι' ἡμᾶς. εἰ δ' ἐθέλεις λήρων μὲν καὶ φληνάφων
 τῶν παρὰ ταύτης ἀπέχεσθαι, — δεῖξασα τὴν ἑτέραν —
 ἐπεσθαι δὲ καὶ συνοικεῖν ἐμοί, πρῶτα μὲν θρέψῃ γεννι-
 κῶς καὶ τοὺς ἄμους ἕξεις καρτεροῦς, φθόνου δὲ παντὸς
 ἀλλότριος ἔση καὶ οὐποτε ἄπει ἐπὶ τὴν ἀλλοδαπήν, τὴν 10
 πατρίδα καὶ τοὺς οἰκείους καταλιπών· οὐδὲ ἐπὶ λόγοις
 ἐπαινέσονται σε πάντες. 8. μὴ μυσσαχθῆς δὲ τοῦ σώ-
 ματος τὸ εὐτελὲς μηδὲ τῆς ἐσθῆτος τὸ πιναρόν· ἀπο γὰρ

- 11 τοιούτων ὁρμώμενος καὶ Φειδίας ἐκεῖνος ἔδειξε τὸν Δία καὶ Πολύκλειτος τὴν Ἥραν εἰργάσατο καὶ Μύρων ἐπηνέσθη καὶ Πραξιτέλης ἐθανυμάσθη· προσκνυοῦνται γοῦν οὗτοι μετὰ τῶν θεῶν. εἰ δὴ τούτων εἰς γένοιο, πῶς μὲν
- 12 οὐ κλεινὸς αὐτὸς παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις γένοιο; ζηλωτὸν δὲ καὶ τὸν πατέρα ἀποδείξεις, περιβλεπτον δὲ ἀποφανεῖς καὶ τὴν πατρίδα. ταῦτα καὶ ἔτι τούτων πλείονα διαπταίονσα καὶ βαρβαρίζουσα πάντοθεν εἶπεν ἡ Τέχνη, μάλα δὴ σπουδῇ συνείρουσα καὶ πείθειν με πειρωμένη· ἀλλ' οὐκέτι μέμνημαι· τὰ πλείστα γὰρ μου τὴν μνήμην ἤδη διέφυγεν. ἐπεὶ δ' οὖν ἐπαύσατο, ἄρχεται ἡ ἑτέρα αἰδέως· 9. ἐγὼ δέ, ὦ τέκνον, Παιδεία εἰμὶ ἤδη συνήθης σοὶ καὶ γνωρίμη, εἰ καὶ μηδέπω εἰς τέλος μου πε-
- 13 πείρασαι. ἡλίκᾳ μὲν οὖν τὰ γαθὰ ποριῆ λιθοξόος γενόμενος, αὕτη προείρηκεν· οὐδὲν γὰρ ὅτι μὴ ἐργάτης ἔσῃ τῷ σώματι πονῶν κἂν τούτῳ τὴν ἅπασαν ἐλπίδα τοῦ βίου τεθειμένος, ἀφανῆς μὲν αὐτὸς ᾖν, ὀλίγα καὶ ἀγεννῆ λαμβάνων, ταπεινὸς τὴν γνώμην, εὐτελὴς δὲ τὴν πρόοδον, οὔτε φίλοις ἐπιδικάσιμος οὔτε ἐχθροῖς φοβερὸς οὔτε τοῖς πολίταις ζηλωτός, ἀλλ' αὐτὸ μόνον ἐργάτης καὶ τῶν ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου εἰς, αἰεὶ τὸν προὔχοντα ὑποπιτήσσω καὶ τὸν λέγειν δυνάμενον θεραπεύων, λαγῷ
- 14 βίον ζῶν καὶ τοῦ κρείττονος ἔρμαιον ᾖν· εἰ δὲ καὶ Φειδίας ἢ Πολύκλειτος γένοιο καὶ πολλὰ θαυμαστὰ ἐξεργάσαιο, τὴν μὲν τέχνην ἅπαντες ἐπαινέσονται, οὐκ ἔστι δὲ ὅστις τῶν ἰδόντων, εἰ νοῦν ἔχοι, εὔξαιτ' ἂν ὁμοίός σοι γενέσθαι· οἷος γὰρ ἂν ἦς, βάνυστος καὶ χειρῶναξ καὶ ἀποχειροβίωτος νομισθήσῃ. 10. ἦν δ' ἔμοι πείσθη, πρῶτον μὲν σοὶ πολλὰ ἐπιδείξω παλαιῶν ἀνδρῶν ἔργα καὶ πράξεις θαυμαστάς, καὶ λόγους αὐτῶν ἀπαγγέλλουσα καὶ πάντων ὡς εἰπεῖν ἔμπειρον ἀποφαίνουσα, καὶ τὴν ψυχὴν, ὅπερ σου κυριώτατόν ἐστι, κατακοσμήσω πολ-

λοῖς καὶ ἀγαθοῖς κοσμήμασι, σωφροσύνη, δικαιοσύνη, εὐσεβεία, προύρητι, ἐπεικελία, συνέσει, καρτερίᾳ, τῷ τῶν καλῶν ἔρωτι, τῇ πρὸς τὰ σεμνότατα ὀρμῇ· ταῦτα γὰρ 15 ἔστιν ὁ τῆς ψυχῆς ἀκήρατος ὡς ἀληθῶς κόσμος. λήσει δέ σε οὔτε παλαιὸν οὔδεν οὔτε νῦν γενέσθαι δέον, ἀλλὰ καὶ τὰ μέλλοντα προόψει μετ' ἐμοῦ, καὶ ὅλως ἅπαντα, ὅποσα ἔστι, τὰ τε θεῖα τὰ τ' ἀνθρώπινα, οὐκ εἰς μακρὰν σε διδάξομαι. 11. καὶ ὁ νῦν πένης ὁ τοῦ δεινός, ὁ βου- λευσάμενός τι περὶ ἀγενοῦς οὔτω τέχνης, μετ' ὀλίγον ἅπασι ζηλωτὸς καὶ ἐπίφθονος ἔσῃ, τιμώμενος καὶ ἐπαι- νούμενος καὶ ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις εὐδοκιμῶν καὶ ὑπὸ τῶν γένει καὶ πλούτῳ προύχόντων ἀποβλεπόμενος, ἔσθῃτα μὲν τοιαύτην ἀμπεχόμενος, — δείξασα τὴν ἑαυτῆς· πάνυ δὲ λαμπρὰν ἐφόρει — ἀρχῆς δὲ καὶ προεδρίας ἀξιούμε- νος· κἂν που ἀποδημῆς, οὐδ' ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀγνώς 16 καὶ ἀφανῆς ἔσῃ· τοιαῦτά σοι περιθῆσω τὰ γνωρίσματα, ὥστε τῶν ὀρώντων ἕκαστος τὸν πλησίον κινήσας δείξει σε τῷ δακτύλῳ „οὗτος ἐκεῖνος“ λέγων. 12. ἂν δέ τι σπουδῆς ἄξιον ἦ καὶ τοὺς φίλους ἦ καὶ τὴν πόλιν ὅλην καταλαμβάνῃ, εἰς σὲ πάντες ἀποβλέψονται· κἂν πού τι λέγων τύχης, κεχηνότες οἱ πολλοὶ ἀκούσονται, θαυμά- ζοντες καὶ εὐδαιμονίζοντές σε τῆς δυνάμεως τῶν λόγων καὶ τὸν πατέρα τῆς εὐποτίας· ὁ δὲ λέγουσιν, ὡς ἄρα 17 καὶ ἀθάνατοὶ τινες γίνονται ἐξ ἀνθρώπων, τοῦτό σοι περιποιήσω· καὶ γὰρ ἦν αὐτὸς ἐκ τοῦ βίου ἀπέληθς, οὐ- ποτε παύσῃ συνῶν τοῖς πεπαιδευμένοις καὶ προσομιλῶν τοῖς ἀρίστοις. ὄρας τὸν Δημοσθένην ἐκεῖνον, τίνος υἱὸν ὄντα ἐγὼ ἠλέκον ἐποίησα; ὄρας τὸν Αἰσχίνην, ὃς τυμ- πανιστρίας υἱὸς ἦν; ἀλλ' ὅμως αὐτὸν δι' ἐμὲ Φίλιππος ἐθεράπευσεν. ὁ δὲ Σωκράτης καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῇ ἐρμούλυ- 18 φικῇ ταύτῃ τραφεῖς ἐπειδὴ τάχιστα συνῆκε τοῦ κρείττο- νος καὶ δραπετεύσας παρ' αὐτῆς ἡυτομόλησεν ὡς ἐμὲ,

ἀκούεις ὡς παρὰ πάντων ἄδεται. 13. ἀφεις δὲ αὐτοῦ, τηλικούτους καὶ τοιούτους ἄνδρας καὶ πράξεις λαμπρὰς καὶ λόγους σεμνοῦς καὶ σχῆμα εὐπρεπὲς καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ ἔπαινον καὶ προεδρίας καὶ δυνάμεις καὶ ἀρχὰς καὶ τὸ ἐπὶ λόγοις εὐδοκίμειν καὶ τὸ ἐπὶ συνέσει εὐδαιμονίξεσθαι χιτῶνιόν τι πιναρὸν ἐνδύσει καὶ σχῆμα δουλοπρεπὲς ἀναλήψῃ καὶ μοχλία καὶ γλυφεῖα καὶ κοπέας καὶ κολαπτῆρας ἐν ταῖν χεροῖν ἕξεις κάτω νενευκῶς εἰς τὸ ἔργον, χαμαιπετῆς καὶ χαμαίζηλος καὶ πάντα τρόπον ταπεινός, ἀνακύπτων δὲ οὐδέποτε οὐδὲ ἀνδρωδὲς οὐδὲ ἐλεύθερον οὐδὲν ἐπινοῶν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἔργα ὅπως εὐρυθμὰ καὶ εὐσχήμονα ἔσται σοι προνοῶν, ὅπως δὲ αὐτὸς

19 εὐρυθμὸς καὶ κόσμιος ἔσῃ, ἥκιστα πεφροντικῶς, ἀλλ' ἀτιμότερον ποιῶν σεαυτὸν λίθων. 14. ταῦτα ἔτι λεγούσης αὐτῆς οὐ περιμείνας ἐγὼ τὸ τέλος τῶν λόγων ἀναστάς ἀπεφηνάμην, καὶ τὴν ἄμορφον ἐκείνην καὶ ἐργατικὴν ἀπολιπὼν μετέβαινον πρὸς τὴν Παιδείαν μάλα γεργηθῶς, καὶ μάλιστα ἐπεὶ μοι εἰς νοῦν ἤλθεν ἡ σκυτάλη καὶ ὅτι πληγὰς οὐκ ὀλίγας εὐθύς ἀρχομένῳ μοι χθὲς ἐνετρίψατο. ἡ δὲ ἀπολειφθεῖσα τὸ μὲν πρῶτον ἠγανάκτει καὶ τῷ χεῖρε συννεκρότει καὶ τοὺς ὀδόντας συνέπριε· τέλος δέ, ὡς περὶ τὴν Νιόβην ἀκούομεν, ἐπεπήγει καὶ εἰς λίθον μετεβέβλητο. εἰ δὲ παράδοξα ἔπαθε, μὴ ἀπιστήσῃτε· θαυματοποιοὶ γὰρ οἱ ὄνειροι. 15. ἡ ἑτέρα δὲ πρὸς με ἀπιδουῖσα, Τουγαροῦν ἀμείψομαί σε, ἔφη, τῆσδε τῆς δικαιοσύνης, ὅτι καλῶς τὴν δίκην ἐδίκασας, καὶ ἐλθὲ

20 ἤδη, ἐπίβηθι τούτου τοῦ ὄχηματος, — δειξασά τι ὄχημα ὑποπτέρων ἵππων τινῶν τῷ Πηγάσῳ ἐοικῶτων — ὅπως εἰδῆς, οἷα καὶ ἡλίκᾳ μὴ ἀκολουθήσας ἐμοὶ ἀγνοήσῃεν ἐμελλες. ἐπεὶ δὲ ἀνῆλθον, ἡ μὲν ἤλαυνε καὶ ὑφηνιόχει, ἀρθεῖς δὲ εἰς ὕψος ἐγὼ ἐπεσκόπουν ἀπὸ τῆς ἕω ἀρξάμενος ἄχρι πρὸς τὰ ἐσπέρια πόλεις καὶ ἔθνη καὶ δήμους,

καθάπερ ὁ Τριπτόλεμος ἀποσπείρων τι ἐς τὴν γῆν. οὐκέ-
 τι μέντοι μέμνημαι, ὅ τι τὸ σπειρόμενον [ἐκείνο] ἦν,
 πλὴν τοῦτο μόνον, ὅτι κάτωθεν ἀφορῶντες ἄνθρωποι
 ἐπήνουν καὶ μετ' εὐφημίας καθ' οὓς γενοίμην τῇ πτήσει,
 παρέπεμπον. 16. δειξάσα δέ μοι τὰ τσαῦτα κάμει τοῖς
 ἐκαινοῦσιν ἐκείνοις ἐπανήγαγεν αὐθις οὐκέτι τὴν ἐσθῆ- 21
 τα ἐκείνην ἐνδεδυκότα, ἣν εἶχον ἀφιπτάμενος, ἀλλ' ἐμοὶ
 ἰδόκουν εὐπάρυφός τις ἐπανήκειν. καταλαβοῦσα οὖν
 καὶ τὸν πατέρα ἐσθῶτα καὶ περιμένοντα ἐδείκνυεν αὐτῷ
 ἐκείνην τὴν ἐσθῆτα κάμει, οἷος ἦκοιμι, καὶ τι καὶ ὑπέ-
 μνησεν, οἷα μικροῦ δεῖν περὶ ἐμοῦ ἐβουλεύσαντο. ταῦτα
 μέμνημαι ἰδὼν ἀντίπαις ἔτι ὦν, ἐμοὶ δοκεῖ, ἐκταραχθεὶς
 πρὸς τὸν τῶν πληγῶν φόβον. 17. μεταξὺ δὲ λέγοντος,
 Ἡράκλεις, ἔφη τις, ὡς μακρὸν τὸ ἐνύπνιον καὶ δικανι-
 κόν. εἰτ' ἄλλος ὑπέκρουσε, Χειμερινὸς ὄνειρος, ὅτε μῆ-
 κισταὶ εἰσιν αἱ νύκτες, ἣ τάχα που τριέσπερος, ὥσπερ ὁ
 Ἡρακλῆς, καὶ αὐτός ἐστι. τί δ' οὖν ἐπῆλθεν αὐτῷ λη-
 ρῆσαι ταῦτα πρὸς ἡμᾶς καὶ μνησθῆναι παιδικῆς νυκτὸς 22
 καὶ ὄνειρων παλαιῶν καὶ [ἤδη] γεγηρακῶτων; ἔωλος γὰρ
 ἢ ψυχρολογία· μὴ ὄνειρων ὑποκριτὰς τινὰς ἡμᾶς ὑπέλλη-
 φεν; Οὐκ, ὦγαθέ· οὐδὲ γὰρ ὁ Ξενοφῶν ποτε διηγού-
 μενος τὸ ἐνύπνιον, ὡς ἐδόκει αὐτῷ καίεσθαι ἢ πατρῷα
 οἰκία καὶ τὰ ἄλλα, — ἴστε γὰρ — οὐχ ὑπόκρισιν τὴν
 ὄψιν οὐδ' ὡς φλυαρεῖν ἐγνωκῶς αὐτὰ διεξήγει, καὶ ταῦ- 23
 τα ἐν πολέμῳ καὶ ἀπογνώσει πραγμάτων, περιεστῶτων
 πολεμίων, ἀλλὰ τι καὶ χρήσιμον εἶχεν ἢ διήγησις. 18.
 καὶ τοίνυν κἀγὼ τοῦτον τὸν ὄνειρον ὑμῶν διηγησάμην
 ἐκείνου ἔνεκα, ὅπως οἱ νέοι πρὸς τὰ βελτίω τρέπωνται
 καὶ παιδείας ἔχωνται, καὶ μάλιστα, εἴ τις αὐτῶν ὑπὸ πε-
 νίας ἐθέλοκακκεῖ καὶ πρὸς τὴν ἥττω ἀποκλίνει φύσιν οὐκ
 ἀγεννῆ διαφθειρῶν· ἐπιρρωσθήσεται εὖ οἶδ' ὅτι κάκει-
 νος ἀκούσας τοῦ μύθου, Ἰκανὸν ἑαυτῷ παράδειγμα ἐμὲ

προστησάμενος, ἐννοῶν οἷος μὲν ἂν πρὸς τὰ κάλλιστα ὄρμησα καὶ παιδείας ἐπεθύμησα μηδὲν ἀποδειλιάσας πρὸς τὴν πενίαν τὴν τότε, οἷος δὲ πρὸς ὑμᾶς ἐπανεήλυθα, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὐδενὸς γοῦν τῶν λιθογλύφων ἀδοξότερος.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΙΠΟΝΤΑ, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ
ΕΙ ΕΝ ΔΟΓΟΙΣ.

1. Οὐκοῦν Προμηθεῖα με εἶναι φῆς; εἰ μὲν κατὰ τοῦτο, ᾧ ἄριστε, ὡς πηλίνων κάμοι τῶν ἔργων ὄντων, γνωρίζω τὴν εἰκόνα καὶ φημι ὅμοιος εἶναι αὐτῷ, οὐδ' ἀναίνομαι πηλοπλάθος ἀκούειν, εἰ καὶ φαυλότερος ἐμοὶ
24 ὁ πηλὸς οἷος ἐκ τριόδου, βόρβορός τις παρὰ μικρόν· εἰ δὲ ὑπερεπαινωῶν τοὺς λόγους ὡς δῆθεν εὐμηχάνους ὄντας τὸν σοφώτατον τῶν Τιτάνων ἐπιφημιζεις αὐτοῖς, ὄρα μὴ τις εἰρωνείαν φῆ καὶ μυκτῆρα οἶον τὸν Ἀττικὸν προσεῖναι τῷ ἐπαίνῳ. ἢ πόθεν γὰρ εὐμηχανον τοῦμόν; τίς δ' ἢ περιττὴ σοφία καὶ προμηθεῖα ἐν τοῖς γραμμασιν; ὡς ἐμοιγε ἱκανόν, εἰ μὴ πάνυ σοὶ γήϊνα ἔδοξε μηδὲ κομιδῇ ἄξια τοῦ Κανκάσου. καίτοι πόσῳ δικαιοτέρου ὑμεῖς ἂν εἰκάξοισθε τῷ Προμηθεῖ, ὅποσοι ἐν δίκαις εὐδοκιμεῖτε ἔξω ἀληθείᾳ ποιούμενοι τοὺς ἀγῶνας; ζῶντα
25 γοῦν ὡς ἀληθῶς καὶ ἐμψυχα ὑμῖν τὰ ἔργα, καὶ νῆ Δία καὶ τὸ θερμόν αὐτῶν ἐστὶ διάπυρον· καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ Προμηθεῖος ἂν εἶη, πλὴν εἰ μὴ διαλλάττετε, ὅτι μὴ ἐκ πηλοῦ πλάττετε, ἀλλὰ χρυσᾶ ὑμῖν τοῖς πολλοῖς τὰ πλάσματα. 2. ἡμεῖς δὲ οἱ ἐς τὰ πλήθη παριόντες καὶ τὰς τοιαύτας τῶν ἀκροάσεων ἐπαγγέλλοντες εἰδῶλα ἅττα ἐπιδεικνύμεθα· καὶ τὸ μὲν ὅλον ἐν πηλῷ, καθάπερ ἔφην

μικρὸν ἐμπροσθεν, ἢ πλαστικὴ κατὰ ταῦτὰ τοῖς κορο-
πλάθοις· τὰ δ' ἄλλα οὔτε κίνησις ὁμοία πρόσεστιν οὔτε
φυγῆς δεῖγμά τι, ἀλλὰ τέρψις ἄλλως καὶ παιδιὰ τὸ πρῶ- 26
γμα. ὥστε μοι ἐνθυμείσθαι ἔπεισι, μὴ ἄρα οὕτω με Προ-
μηθεῖα λέγοις εἶναι, ὡς ὁ κομμικὸς τὸν Κλέωνα· φησὶ δέ,
οἶσθα, περὶ αὐτοῦ·

Κλέων Προμηθεὺς ἐστὶ μετὰ τὰ πράγματα.

καὶ αὐτοὶ δὲ Ἀθηναῖοι τοὺς χυτρείας καὶ ἱπνοποιούς καὶ
πάντας, ὅσοι πηλουργοί, Προμηθεῖας ἀπεκάλουν ἐπισκώ-
πιοντες ἐς τὸν πηλὸν καὶ τὴν ἐν πυρὶ οἶμαι τῶν σκευῶν
ὀπτησιν· καὶ εἰ γε σοι τοῦτο βούλεται εἶναι ὁ Προμη-
θεὺς, πάννυ εὐστόχως ἀποτετόξευται καὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν
δριμύτητα τῶν σκωμμάτων, ἐπεὶ καὶ εὐθροπτα ἡμῖν τὰ
ἔργα, ὥσπερ ἐκείνοις τὰ χυτρίδια, καὶ μικρὸν τις λίθου
ἐμβαλὼν συντριψείεν ἂν πάντα. 3. καίτοι, φαίη τις ἂν
παραμυθούμενος, οὐ ταῦτα εἰκασέ σε τῷ Προμηθεῖ, 27
ἀλλὰ τὸ καινουργὸν τοῦτο ἐπαινῶν καὶ μὴ πρὸς τι ἄλλο
ἀρχέτυπον μεμιμημένον, ὥσπερ ἐκεῖνος οὐκ ὄντων ἀν-
θρώπων τέως, ἐννοήσας αὐτοὺς ἀνέπλασε, τοιαῦτα ζῶα
μορφώσας καὶ διακοσμήσας, ὡς εὐκίνητά τε εἶη καὶ
ὀφθῆναι χαρίεντα· καὶ τὸ μὲν ὅλον ἀρχιτέκτων αὐτὸς
ἦν, συνειργάζετο δὲ τι καὶ ἡ Ἀθηναῖ ἐμπνέουσα τὸν πη-
λὸν καὶ ἐμψυχα ποιούσα εἶναι τὰ πλάσματα. ὁ μὲν ταῦ-
τα ἂν εἴποι πρὸς γε τὸ εὐφημότατον ἐξηγουόμενος τὸ εἰ-
ρημένον. καὶ ἴσως οὗτος ὁ νοῦς ἦν τῷ λελεγμένῳ. ἐμοὶ
δὲ οὐ πάννυ ἱκανόν, εἰ καινοποιεῖν δοκοίην, μὴδὲ ἔχοι τις
λέγειν ἀρχαιότερόν τι τοῦ πλάσματος, οὐ τοῦτο ἀπόγο- 28
νόν ἐστίν, ἀλλ' εἰ μὴ καὶ χάριεν φαίνοιτο, αἰσχρνοίμην
ἂν, εὐ ἴσθι, ἐπ' αὐτῷ καὶ ξυμπατήσας ἂν ἀφανίσαιμι·
οὐδ' ἂν ὠφελήσειεν αὐτό, παρὰ γούνη ἐμοί, ἢ καινότῃς,
μη οὐχὶ συντετριφθαι ἄμορφον ὄν. καὶ εἰ γε μὴ οὕτω
φρονοίην, ἄξιός ἂν μοι δοκῶ ὑπὸ ἐκκαίδεκα γυγκῶν κελ-

ρεσθαι, οὐ συνιείς ὡς πολὺ ἀμορφότερα τὰ μετὰ τοῦ
 ξένου ταυτὸ πεπονθότα. 4. Πτολεμαῖος γοῦν ὁ Λαγού
 δύο καινὰ ἐς Αἴγυπτον ἄγων, κάμηλόν τε Βακτριανὴν
 παμμέλαιναν καὶ δίχρωμον ἄνθρωπον, ὡς το μὲν ἡμί-
 τομον αὐτοῦ ἀκριβῶς μέλαν εἶναι, το δ' ἕτερον ἐς ὑπερ-
 βολὴν λευκόν, ἐπ' ἴσης δὲ μεμερισμένον, ἐς το θεάτρον
 συναγαγὼν τοὺς Αἴγυπτίους ἐπεδείκνυτο αὐτοῖς ἄλλα
 29 τε πολλὰ θεάματα καὶ τὸ τελευταῖον καὶ ταῦτα, τὴν κά-
 μηλον καὶ τὸν ἡμίλευκον ἄνθρωπον, καὶ ᾤετο εκπλή-
 ξειν τῶ θεάματι. οἱ δὲ πρὸς μὲν τὴν κάμηλον εφοβήθη-
 σαν καὶ ὀλίγου δεῖν ἔφυγον ἀναθορόντες, καίτοι χρυσῶ
 πᾶσα ἐκεκόσμητο καὶ ἀλουργίδι ἐπέστρωτο καὶ ὁ χαλι-
 νὸς ἦν λιθοκόλλητος, Δαρείου τινὸς ἢ Καμβύσου ἢ Κύ-
 ρου αὐτοῦ κειμήλιον· πρὸς δὲ τὸν ἄνθρωπον οἱ μὲν
 πολλοὶ ἐγέλων, οἱ δὲ τινες ὡς ἐπὶ τέρατι ἐμυσάττοντο·
 ὥστε ὁ Πτολεμαῖος συνιείς ὅτι οὐκ εὐδοκιμεῖ ἐπ' αὐτοῖς
 οὐδὲ θαυμάζεται ὑπὸ τῶν Αἴγυπτίων ἢ καινότης, ἀλλὰ
 πρὸ αὐτῆς τὸ εὐρυθμον καὶ τὸ εὐμορφον κρίνουσι, μετ-
 ἔστησεν αὐτὰ καὶ [τὸν ἄνθρωπον] οὐκέτι διὰ τιμῆς ἤγεν
 ὡς πρὸ τοῦ· ἀλλ' ἢ μὲν κάμηλος ἀπέθανεν ἀμελουμένη,
 30 τὸν ἄνθρωπον δὲ τὸν διττὸν Θεσπίδι τῶ ἀλχητῇ ἐδωρή-
 σατο καλῶς ἀυλήσαντι παρὰ τὸν πότον. 5. δέδοικα δὲ
 μὴ καὶ τοῦμὸν κάμηλος ἐν Αἴγυπτίοις ἦ, οἱ δὲ ἄνθρωποι
 τὸν χαλινὸν ἔτι αὐτῆς θαυμάζωσι καὶ τὴν ἀλουργίδα,
 ἐπειδὴ οὐδὲ τὸ ἐκ δυοῖν τοῖν καλλίστοις συγκεῖσθαι, δια-
 λόγου καὶ κωμωδίας, οὐδὲ τοῦτο ἀπόχρη εἰς εὐμορφίαν,
 εἰ μὴ καὶ ἡ μίξις ἐναρμόνιος καὶ κατὰ τὸ σύμμετρον γι-
 γνοιτο· ἔστι γοῦν ἐκ δύο καλῶν ἀλλόκοτον τὴν ξυνθή-
 κην εἶναι, οἷον ἐκεῖνο τὸ προχειρότατον, ὁ Ἰπποκένταυ-
 ρος· οὐ γὰρ ἂν φαίης ἐπέραστόν τι ζῶον τουτὶ γενέσθαι,
 31 ἀλλὰ καὶ ὑβριστότατον, εἰ χρὴ πιστεῦειν τοῖς ζωγράφοις
 ἐπιδεικνυμένοις τὰς παροιμίας καὶ σφαγὰς αὐτῶν. τί

οὐκ ἔστιν οὐχὶ καὶ ἔμπαλιν γένοιτ' ἂν εὐμορφόν τι ἐκ δυοῖν
 τοῖν ἀρίστοιν ξυντεθέν, ὥσπερ ἐξ οἴνων καὶ μελιτος τὸ
 ξυναμφοτέρον ἡδιστον; φημι ἔγωγε· οὐ μὴν περὶ γε
 τῶν ἐμῶν ἔχω διατείνεσθαι ὡς τοιούτων ὄντων, ἀλλὰ
 δέδια μὴ τὸ ἐκατέρου κάλλος ἢ μίξις συνέφθειρεν. 6.
 οὐ πάνυ γοῦν συνήθη καὶ φίλα ἐξ ἀρχῆς ἦν ὁ διάλογος
 καὶ ἡ κωμῳδία, εἰ γε ὁ μὲν οἴκοι καθ' ἑαυτὸν καὶ νῆ
 Δία ἐν τοῖς περιπάτοις μετ' ὀλίγων τὰς διατριβάς ἐποι-
 εῖτο, ἡ δὲ παραδοῦσα τῷ Διονύσῳ ἑαυτὴν θεάτρῳ ὠμί- 32
 λει καὶ ξυνέπειξε καὶ ἐγελωτοποιεῖ καὶ ἐπέσκωπτε καὶ ἐν
 θυμῷ ἔβαινε πρὸς αὐλὸν ἐνίοτε, καὶ τὸ ὄλον, ἀναπαί-
 στοις μέτροις ἐποχουμένη τὰ πολλά, τοὺς τοῦ διαλόγου
 ἐταίρους ἐγλεῦαξε φροντιστὰς καὶ μετεωρολέσχας καὶ τὰ 33
 τοιαῦτα προσαγορεύουσα· καὶ μίαν ταύτην προαίρεσιν
 ἐπεποιήτο ἐκείνους ἐπισκώπτειν καὶ τὴν Διονυσιακὴν 34
 ἔλευθερίαν καταχεῖν αὐτῶν, ἄρτι μὲν ἀεροβατοῦντας
 δεικνύουσα καὶ νεφέλαις ξυνόντας, ἄρτι δὲ ψυλλῶν πη-
 δήματα διαμετροῦντας, ὡς δῆθεν τὰ ἀέρια λεπτολογου-
 μένους. ὁ διάλογος δὲ σεμνοτάτας ἐποιεῖτο τὰς συνου-
 σίας φύσεώς τε πέρι καὶ ἀρετῆς φιλοσοφῶν· ὥστε το
 τῶν μουσικῶν τοῦτο, δις διὰ πασῶν εἶναι τὴν ἁρμονίαν,
 ἀπὸ τοῦ ὀξυτάτου ἐς τὸ βαρύτετον. καὶ ὅμως ἐτολμή-
 σαμεν ἡμεῖς τὰ οὕτως ἔχοντα πρὸς ἄλληλα ξυναγαγεῖν
 καὶ ξυναρμόσαι οὐ πάνυ πειθόμενα οὐδὲ εὐμαρῶς ἀν- 35
 εχόμενα τὴν κοινωσίαν. 7. δέδια τοῖνυν, μὴ αὐθις ὁ-
 μοίον τι τῷ Προμηθεὶ τῷ σῶ πεποιηκῶς φαίνωμαι τὸ
 δῆλυ τῷ ἄρρενι ἐγκαταμίξας καὶ δι' αὐτὸ δίκην ὑπόσχω-
 μάλλον δὲ μὴ καὶ ἄλλο τι τοιοῦτος φανείην ἐξαπατῶν
 ἴσως τοὺς ἀκούοντας καὶ ὅστ' ἀπαραθίεις αὐτοῖς κεκαλιμ-
 μένα τῇ πιμελῇ, γέλωτα κωμικὸν ὑπὸ σεμνότητι φιλο-
 σόφῳ· τὸ γὰρ τῆς κλεπτικῆς — καὶ γὰρ κλεπτικῆς ὁ
 θεός — ἄπαγε· τοῦτο μόνον οὐκ ἂν εἰποις ἐνεῖναι τοῖς

36 ἡμετέροις· ἢ παρὰ τοῦ γὰρ ἂν ἐκλέπτομεν; εἰ μὴ ἄρῃ
 τις ἐμὲ διέλαθε τοιούτους πιτυνοκάμπτας καὶ τραγελά-
 φους καὶ αὐτὸς συντεθεικῶς. πλὴν ἀλλὰ τί ἂν πάθοι-
 37 μι; ἐμμενετέον γὰρ οἷς ἄπαξ προειλόμην· ἐπεὶ τό γε με-
 ταβουλεύεσθαι Ἐπιμηθέως ἔργον, οὐ Προμηθέως ἐστίν

ΠΡΟΣ ΝΙΓΡΙΝΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Λουκιανὸς Νιγρίνῳ εὖ πράττειν.

Ἡ μὲν παροιμία φησί, Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας, ὡς γε-
 38 λοῖτον ὃν εἰ τις ἐκεῖ κομίζει γλαῦκας, ὅτι πολλαὶ παρ'
 αὐτοῖς εἰσιν. ἐγὼ δ' εἰ μὲν δύναμιν λόγων ἐπιδείξασθαι
 βουλόμενος ἔπειτα Νιγρίνῳ γράψας βιβλίον ἔπεμπον,
 εἰχόμεν ἂν τῷ γελῶσι γλαῦκας ὡς ἀληθῶς ἐμπορευόμε-
 νος· ἐπεὶ δὲ μόνην σοὶ δηλῶσαι τὴν ἐμὴν γνώμην ἐθέ-
 λω, ὅπως τε νῦν ἔχω καὶ ὅτι μὴ παρεργῶς εἰλημμαι πρὸς
 τῶν σῶν λόγων, ἀποφεύγοιμ' ἂν εἰκότως καὶ τὸ τοῦ
 Θουκυδίδου λέγοντος, ὅτι ἡ ἀμαθία μὲν θρασεῖς, ὀκνη-
 ροὺς δὲ τὸ λελογισμένον ἀπεργάζεται· δῆλον γὰρ ὡς
 σύχ' ἡ ἀμαθία μοι μόνη τῆς τοιαύτης τόλμης, ἀλλὰ καὶ
 ὁ πρὸς τοὺς λόγους ἔρως αἰτίας. ἔρρωσο.

ΝΙΓΡΙΝΟΣ Η ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΗΘΟΥΣ.

ΕΤΑΙΡΟΣ, ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ.

1. ΕΤΑΙ. Ὡς σεμνὸς ἡμῖν σφόδρα καὶ μετέωρος
 39 ἐπανεληλύθας. οὐ τοίνυν προσβλέπειν ἡμᾶς ἐτι ἀξιοῖς
 οὐδ' ὀμιλίας μεταδίδως οὔτε κοινωνεῖς τῶν ὁμοίων λό-
 γων, ἀλλ' ἄφνω μεταβέβλησαι καὶ ὄλως ὑπεροπτικῶ τινι
 ἰοικας. ἠδέως δ' ἂν παρὰ σοῦ πυθοίμην, ὅθεν οὕτως
 ἀτόπως ἔχεις καὶ τί τούτων αἴτιον.

ΛΟΥΚ. Τί γὰρ ἄλλο γε, ᾧ ἔταίρε, ἢ ευτυχία;

ΕΤΑΙ. Πῶς λέγεις;

ΛΟΓΚ. Ὅδοῦ πάρεργον ἤκω σοι εὐδαίμων τε καὶ κάριος γεγεννημένος καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἀπὸ τῆς σκηνηῆς ἴωμα, τρισόλβιος.

ΕΤΑΙ. Ἡράκλεις, οὕτως ἐν βραχεῖ;

ΛΟΓΚ. Καὶ μάλα.

ΕΤΑΙ. Τί δὲ τὸ μέγα τοῦτό ἐστιν, ἐφ' ὅτῳ καὶ κοίς, ἵνα μὴ ἐν κεφαλαίῳ μόνῳ εὐφραινώμεθα, ἔχωμεν ἴτι καὶ ἀκριβὲς εἰδέναι τὸ πᾶν ἀκούσαντες;

ΛΟΓΚ. Οὐ θαυμαστὸν εἶναι σοι δοκεῖ πρὸς Διός, πλὴ μὲν δούλου με ἐλεύθερον, ἀντὶ δὲ πένητος ὡς ἀληθῆς πλούσιον, ἀντὶ δὲ ἀνοήτου τε καὶ τετυφωμένου γε- 40 ἴσθαι μετριώτερον;

2. **ΕΤΑΙ.** Μέγιστον μὲν οὖν· ἀτὰρ οὕτω μανθάνω σαφῶς ὅτι καὶ λέγεις.

ΛΟΓΚ. Ἐστάλην μὲν εὐθὺ τῆς πόλεως βουλόμενος τρόν ὀφθαλμῶν θεάσασθαι τινα· τὸ γὰρ μοι πάθος ἰ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ μᾶλλον ἐπετείνετο.

ΕΤΑΙ. Οἶδα τούτων ἕκαστα, καὶ ἠὲξάμην σέ τινη τουδαίῳ ἐπιτυχεῖν.

ΛΟΓΚ. Δόξαν οὖν μοι διὰ πολλοῦ προσειπεῖν Νι- ννον τὸν Πλατωνικὸν φιλόσοφον, ἔωθεν ἐξαναστάς; αὐτὸν ἀφικόμην καὶ κόψας τὴν θύραν τοῦ παιδίου σαγγεῖλαντος ἐκλήθην· καὶ παρελθὼν εἶσω καταλαμ- 41 ῖνω τὸν μὲν ἐν χερσὶ βιβλίον ἔχοντα, πολλὰς δὲ εἰκό- ρς παλαιῶν σοφῶν ἐν κύκλῳ κειμένας. προῦκκετο δὲ μέσῳ καὶ πινάκιόν τι τῶν ἀπὸ γεωμετρίας σχημάτων ταγεγραμμένον καὶ σφαῖρα καλάμου πρὸς τὸ τοῦ παν- ς μίμημα ὡς ἐδόκει πεπονημένη. 3. σφόδρα οὖν με λοφρόνως ἀσπασάμενος ἤρωτα ὅτι πράττοιμι. κάγω ἴντα διηγησάμην αὐτῷ, καὶ δῆτα ἐν μέρει καὶ αὐτὸς ἴουν εἰδέναι τι τε ὅ πράττοι καὶ εἰ αὐθις αὐτῷ ἐγνα-

σμένον εἶη στέλλεσθαι τὴν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος. ὁ δὲ ἀρξάμενος, ᾧ ἑταίρε, περὶ τούτων λέγειν καὶ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην διηγείσθαι τοσαύτην τινά μου τῷ λόγῳ ἀμβροσίαν κατεσκέδασεν, ὥστε καὶ τὰς Σειρήνας ἐκείνας, εἰ
 42 τινες ἄρα ἐγένοντο, καὶ τὰς Κηληδόνας καὶ τὸν Ὀμήρου
 λατὸν ἀρχαῖον ἀποδειξαι· οὕτω θεσπέσια ἐφθέγγατο.
 4. προήχθη γὰρ αὐτὴν τε φιλοσοφίαν ἐπαινέσαι καὶ τὴν ἀπὸ ταύτης ἐλευθερίαν καὶ τῶν δημοσίων νομιζομένων ἀγαθῶν καταγελάσαι, πλούτου καὶ δόξης καὶ βασιλείας καὶ τιμῆς, ἔτι τε χροσοῦ καὶ πορφύρας καὶ τῶν πάνυ περιβλέπτων τοῖς πολλοῖς, τέως δὲ κάμοι δοκούντων· ἅπερ ἔργωγε ἀτενεῖ καὶ ἀναπεπταμένη τῇ ψυχῇ δεξάμενος αὐτίκα μὲν οὐδὲ εἶχον εἰκάσαι ὅπερ ἐπεπόνθειν, ἀλλὰ παντοῖος ἐγιγνώμην· καὶ ἄρτι μὲν ἐλυπούμην, ἐληλεγμένων μοι τῶν φιλτάτων, πλούτου τε καὶ ἀργυρίου καὶ δόξης, καὶ μόνον οὐκ ἐδάκρυον ἐπ' αὐτοῖς καθηγμένοις, ἄρτι δὲ αὐτὰ μὲν ἐδόκει μοι ταπεινὰ καὶ καταγέλαστα· ἔχαιρον δ' αὖ ὥσπερ ἐκ ζοφεροῦ τινος ἀέρος τοῦ
 43 βίου τοῦ πρόσθεν ἐς αἰθρίαν τε καὶ μέγα φῶς ἀναβλέπων· ὥστε δῆ, τὸ καινότερον, τοῦ ὀφθαλμοῦ μὲν καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ἀσθενείας ἐπελανθανόμεν, τὴν δὲ ψυχὴν ὀξυδερεκέστερος κατὰ μικρὸν ἐγιγνώμην· ἐλελήθειν γὰρ τέως αὐτὴν τυφλώττουσαν περιφέρων. 5. προῶν δὲ ἐς τόδε περιήχθην, ὅπερ ἄρτίως ἡμῖν ἐπεκάλεις· γαῦρος τε γὰρ ὑπὸ τοῦ λόγου καὶ μετέωρός εἰμι καὶ ὄλωσ μικρὸν οὐκέτι οὐδὲν ἐπινοῶ· δοκῶ γάρ μοι ὁμοίον τι πεποιθέναι πρὸς φιλοσοφίαν, οἷόνπερ καὶ οἱ Ἴνδοι πρὸς τὸν οἶνον λέγονται παθεῖν, οτε πρῶτον ἐπιον αὐτοῦ· θερμοτέροι γὰρ ὄντες φύσει πιόντες ἰσχυρὸν οὕτω ποτου αὐτίκα μάλα ἐξεβακχεύθησαν καὶ διπλασίως ὑπὸ τοῦ ἀκράτου ἐξεμάνησαν. οὕτω σοι καὶ αὐτὸς ἐνθεος καὶ μεθύων ὑπὸ τῶν λόγων περιέρχομαι.

6. *ΕΤΑΙ*. Καὶ μὴν τοῦτό γε οὐ μεθύειν, ἀλλὰ νη-
φρῆν τε καὶ σωφρονεῖν ἔστιν. ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἄν, εἰ
οἶόν τε, αὐτῶν ἀκοῦσαι τῶν λόγων· οὐδὲ γὰρ οὐδὲ κα-
ταφρονεῖν αὐτῶν οἶμαι θέμις, ἄλλως τε εἰ καὶ φίλος καὶ 44
περὶ τὰ ὅμοια ἐσπουδακῶς ὁ βουλόμενος ἀκούειν εἴη.

ΛΟΥΚ. Θάρρει, ᾧγαθέ· τοῦτο γὰρ τοι τὸ τοῦ Ὀμή-
ρου, σπεύδοντα καὶ αὐτὸν παρακαλεῖς, καὶ εἰ γε μὴ ἐφθης,
αὐτὸς ἄν ἐδεήθην ἀκοῦσαι μου διηγουμένου· μάρτυρα
γὰρ σε παραστήσασθαι πρὸς τοὺς πολλοὺς ἐθέλω, ὅτι
οὐκ ἀλόγως μαίνομαι· ἄλλως τε καὶ ἡδύ μοι τὸ μεμνη-
σθαι αὐτῶν πολλάκις, καὶ ταύτην ἤδη μελέτην ἐποίησα-
μην· ἐπεὶ κἄν τις μὴ παρῶν τύχη, καὶ οὕτω δις ἢ τρις
τῆς ἡμέρας ἀνακυκλῶ πρὸς ἑμαυτὸν τὰ εἰρημένα. 7.
καὶ ὥσπερ οἱ ἐρασταὶ τῶν παιδικῶν οὐ παρόντων ἔργ' 45
ἅττα καὶ λόγους εἰρημένους αὐτοῖς διαμνημονεύουσι
καὶ τούτοις ἐνδιατρίβοντες ἐξαπατῶσι τὴν νόσον, ὡς
παρόντων σφίσι τῶν ἀγαπωμένων· ἐνιοι γοῦν αὐτοῖς
καὶ προσλαλεῖν οἴονται καὶ ὡς ἄρτι λεγομένων πρὸς αὐ-
τοὺς ὧν τότε ἤκουσαν, ἤδονται καὶ προσάφαντες τὴν
ψυχὴν τῇ μνήμῃ τῶν παρεληλυθότων σχολῆν οὐκ ἄρουσι
τοῖς ἐν ποσὶν ἀνιᾶσθαι· οὕτω δὴ καὶ αὐτὸς φιλοσοφίας
οὐ παρούσης τοὺς λόγους, οὗς τότε ἤκουσα, συναγειρῶν
καὶ πρὸς ἑμαυτὸν ἀνατυλίττων οὐ μικρὰν ἔχω παραμυ-
θίαν, καὶ ὅλως, καθάπερ ἐν πελάγει καὶ νυκτὶ πολλῇ 46
φερόμενος ἐς πυρσὸν τινα τοῦτον ἀποβλέπω πᾶσι μὲν
παρεῖναι τοῖς ὑπ' ἐμοῦ πραττομένοις τὸν ἄνδρα ἐκείνον
οἶόμενος, αἰεὶ δὲ ὥσπερ ἀκούων αὐτοῦ τὰ αὐτὰ πρὸς με
λέγοντος· ἐνίοτε δέ, καὶ μάλιστα ὅταν ἐνερείσω τὴν ψυ-
χὴν, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μοι φαίνεται καὶ τῆς φω-
νῆς ὁ ἦχος ἐν ταῖς ἀκοαῖς παραμένει· καὶ γὰρ τοι κατα
τὸν κωμικὸν ὡς ἀληθῶς ἐγκατέλιπέ τι κέντρον τοῖς
ἀκούουσι

8. *ΕΤΑΙ.* Παῦε, ᾧ θαυμάσιε, μικρὸν ἀνακρουόμενος καὶ λέγε ἐξ ἀρχῆς ἀναλαβῶν ἤδη τὰ εἰρημένα· ὡς οὐ μετρίως με ἀποκναίεις περιάγων.

47 *ΛΟΥΚ.* Εὖ λέγεις, καὶ οὕτω χρῆ ποιεῖν. ἀλλ' ἐκεῖνο, ᾧ ἑταῖρε, ἤδη τραγικούς ἢ καὶ νῆ Δία κωμικούς φαύλους ἐώρακας ὑποκριτάς, τῶν συριττομένων λέγω τούτων καὶ διαφθειρόντων τὰ ποιήματα καὶ τὸ τελευταίου ἐκβαλλομένων, καίτοι τῶν δραμάτων πολλάκις εὖ ἔχόντων τε καὶ νενικηκότων;

ΕΤΑΙ. Πολλοὺς οἶδα τοιούτους. ἀλλὰ τί τοῦτο;

ΛΟΥΚ. Δέδοικα μὴ σοι μεταξὺ δόξω γελίοιως αὐτὰ μιμεισθαι, τὰ μὲν ἀτάκτως συνείρων, ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτὸν ὑπ' ἀσθενείας τὸν νοῦν διαφθείρων, κατὰ προαχθῆς ἡρέμα καὶ αὐτοῦ καταγνῶναι τοῦ δράματος. καὶ τὸ μὲν ἐμόν, οὐ πάνυ ἄχθομαι, ἢ δὲ ὑπόθεσις οὐ μετρίως με
48 λυπήσειν ἔοικε συνεκπίπτουσα καὶ τὸ ἐμόν μέρος ἀσχημονοῦσα. 9. τοῦτ' οὖν παρ' ὄλον μέμνησό μοι τὸν λόγον, ὡς ὁ μὲν ποιητῆς ἡμῖν τῶν τοιούτων ἀμαρτημάτων ἀνεύθυνος καὶ τῆς σκηνῆς πόρρω που κἀθηται, οὐδὲν αὐτῷ μέλον τῶν ἐν θεάτρῳ πραγμάτων. ἐγὼ δ' ἔμαυτοῦ σοι πείρων παρέχω, ὁποῖός τις εἰμι τὴν μνήμην ὑποκριτῆς οὐδὲν ἀγγέλου τὰ ἄλλα τραγικοῦ διαφέρων. ὥστε κἂν ἐνδεέστερόν τι δοκῶ λέγειν, ἐκεῖνο μὲν ἔστω πρόχειρον, ὡς ἄμεινον ἦν καὶ ἄλλως ὁ ποιητῆς ἴσως διεξῆμι· ἐμὲ δὲ κἂν ἐκσυρίττης, οὐ πάνυ τι λυπήσομαι.

49 10. *ΕΤΑΙ.* Ὡς εὖ γε νῆ τὸν Ἑρμῆν καὶ κατὰ τὸν τῶν φητόρων νόμον πεπροοιμίασται σοι· ἔοικας γοῦν κἀκεῖνα προσθήσειν, ὡς δι' ὀλίγου τε ὑμῖν ἢ συνουσία ἐγένετο καὶ ὡς οὐδ' αὐτὸς ἤκεις πρὸς τὸν λόγον παρεσκευασμένος καὶ ὡς ἄμεινον εἶχεν αὐτοῦ ταῦτα λέγοντος ἀκούειν· συ γὰρ ὀλίγα καὶ ὅσα οἶόν τε ἦν, τυγχάνεις τῇ μνήμῃ συγκεκομισμένος. οὐ ταῦτ' ἐρεῖν ἐμελλες; οὐδὲν

οὖν αὐτῶν ἔτι σοι δεῖ πρὸς ἐμέ· νόμισον δὲ τοῦτου γε ἔνεκα πάντα σοι προειρησθαι· ὡς ἐγὼ καὶ βοᾶν καὶ κροτεῖν ἔτοιμος. ἦν δὲ διαμέλλης, μνησικακήσω γε παρὰ τὸν ἀγαῶνα καὶ ὀξύτατα συρίζομαι.

11. ΛΟΓΚ. Καὶ ταῦτα μὲν, ἂ σὺ διήλθες, ἐβουλό- 50
μην ἂν εἰρησθαι μοι, κάκεινα δέ, ὅτι οὐχ ἕξης οὐδὲ ὡς ἐκεῖνος ἔλεγε, ῥῆσίν τινα περὶ πάντων ἐρῶ· πάνυ γὰρ τοῦθ' ἡμῖν ἀδύνατον· οὐδ' αὖ ἐκείνῳ περιθεις τοὺς λόγους, μὴ καὶ κατ' ἄλλο τι γένωμαι τοῖς ὑποκριταῖς ἐκείνοις ὅμοιος, οἱ πολλάκις ἢ Ἀγαμέμνωνος ἢ Κρέοντος ἢ καὶ Ἡρακλέους αὐτοῦ πρόσωπον ἀνειληφότες, χροσίδας ἡμφιεσμένοι καὶ δεινὸν βλέποντες καὶ μέγα κεχηρότερες μικρὸν φθέγγονται καὶ ἰσχνὸν καὶ γυναικῶδες καὶ τῆς Ἐκάβης ἢ Πολυξένης πολὺ ταπεινότερον. Ἰν' οὖν μὴ καὶ αὐτὸς ἐλέγχωμαι πάνυ μείζον εἰς ἔμαντοῦ κεφαλῆς προσωπεῖον περικείμενος καὶ τὴν σκευὴν καταισχύνων, ἀπὸ γυμνοῦ σοι βούλομαι τοῦμοῦ προσώπου προσλαλεῖν, ἵνα μὴ συγκατασπάσω που πεσῶν τὸν ἥρωα ὃν ὑποκρίνομαι.

12. ΕΤΑΙ. Οὗτος ἀνὴρ οὐ παύσεται τήμερον πρὸς με πολλῇ τῇ σκηνῇ καὶ τῇ τραγωδίᾳ χρώμενος. 51

ΛΟΓΚ. Καὶ μὴν παύσομαι γε· πρὸς ἐκεῖνα δὲ ἤδη τρέφομαι. ἢ μὲν ἀρχὴ τῶν λόγων ἐπαινος ἦν Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἀθηνησιν ἀνθρώπων, ὅτι φιλοσοφία καὶ πενία σύντροφοί εἰσι καὶ οὔτε τῶν ἀστῶν οὔτε τῶν ξένων οὐδένα τέρπονται ὀρῶντες, ὃς ἂν τροφὴν εἰσάγειν εἰς αὐτοὺς βιάξεται, ἀλλ' εἰ καὶ τις ἀφίκηται παρ' αὐτοὺς οὕτω διακείμενος, ἡρέμα τε μεθαρμόττουσι καὶ παραπαιδαγοῦσι καὶ πρὸς τὸ καθαρὸν τῆς διαίτης μεθιστάσιν.

13. ἐμέμνητο γοῦν τινος τῶν πολυχρύσων, ὃς ἐλθὼν Ἀθήνας ἐπίσημος καὶ φορτικὸς ἀκολούθῳ ὄλῳ καὶ ποικίλῃ ἐσθῆτι καὶ χρυσῷ αὐτὸς μὲν ᾤετο ζηλωτὸς

εἶναι πᾶσι τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ὡς ἂν εὐδαίμων ἀποβλέ-
 πεσθαι· τοῖς δ' ἄρα θυστυχεῖν ἐδόκει τὸ ἀνθρώπιον, καὶ
 παιδεύειν ἐπεχείρουν αὐτὸν οὐ πικρῶς οὐδ' ἀντικρως
 ἀπαγορεύοντες ἐν ἑλευθέρῃ τῇ πόλει καθ' ὅντινα τρόπον
 βούλεται βιοῦν· ἀλλ' ἐπεὶ καὶ τοῖς γυμνασίοις καὶ λου-
 52 τροῖς ὀχληρὸς ἦν θλίβων τοῖς οἰκέταις καὶ στενοχωρῶν
 τοὺς ἀπαντῶντας, ἡσυχῇ τις ἂν ὑπεφθέγγετο προσποι-
 ούμενος λαυθάνειν, ὥσπερ οὐ πρὸς αὐτὸν ἐκείνον ἀπο-
 τείνων, Δέδοικε μὴ παραπόληται μεταξὺ λούμενος· καὶ
 μὴν εἰρήνη γε μακρὰ κατέχει τὸ βαλανεῖον· οὐδὲν οὖν
 δεῖ στρατοπέδου. ὁ δὲ ἀκούων ἃ ἦν μεταξὺ ἐπαιδεύετο.
 τὴν δὲ ἐσθῆτα τὴν ποικίλην καὶ τὰς πορφυρίδας ἐκείνας
 ἀπέδυσαν αὐτὸν ἀστείως πάννυ τὸ ἀνθηρὸν ἐπισκώπτου-
 τες τῶν χρωμάτων, Ἔαρ ἤδη, λέγοντες, καί, Πόθεν ὁ
 ταῶς οὗτος; καί, Τάχα τῆς μητρὸς ἐστὶν αὐτοῦ· καὶ τὰ
 τοιαῦτα. καὶ τὰ ἄλλα δὲ οὕτως ἀπέσκωπτον, ἢ τῶν δα-
 κτυλίων τὸ πλήθος ἢ τῆς κόμης τὸ περίεργον ἢ τῆς δι-
 αίτης τὸ ἀκόλαστον. ὥστε κατὰ μικρὸν ἐσωφρονίσθη καὶ
 παρὰ πολὺ βελτίων ἀπῆλθε δημοσίᾳ πεπαιδευμένος. 14.
 53 ὅτι δ' οὐκ αἰσχύνονται πενίαν ὁμολογοῦντες, ἐμέμνητο
 πρὸς με φωνῆς τινος, ἦν ἀκοῦσαι πάντων ἔφη κοινῇ
 προεμένων ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν Παναθηναίων· ληφθέντα
 μὲν γὰρ τινα τῶν πολιτῶν ἄγεσθαι παρὰ τὸν ἀγνοθέ-
 την, ὅτι βαπτὸν ἔχων ἱμάτιον ἐθεώρει, τοὺς δὲ ἰδόντας
 ἐλεῆσαί τε καὶ παραιτεῖσθαι καὶ τοῦ κήρυκος ἀνειπόντος,
 ὅτι παρὰ τὸν νόμον ἐποίησεν ἐν τοιαύτῃ ἐσθῆτι θεάμε-
 νος, ἀναβοῆσαι μιᾷ φωνῇ πάντας ὥσπερ ἐσκεμμένους,
 συγγνώμην ἀπονέμειν αὐτῷ τοιαῦτά γε ἀμπεχομένῳ·
 μὴ γὰρ ἔχειν αὐτὸν ἕτερα. ταῦτά τε οὖν ἐπῆνει καὶ προσ-
 ἔτι τὴν ἑλευθερίαν τὴν ἐκεῖ καὶ τῆς διαίτης τὸ ἀνεπί-
 φθονον, ἡσυχίαν τε καὶ ἀπραγμοσύνην, ἃ δὴ ἄφθονα
 παρ' αὐτοῖς ἐστίν. ἀπεφαίνετο φιλοσοφία συνφθὸν τὴν

παρὰ τοῖς τοιοῦτοις διατριβὴν καὶ καθαρὸν ἦθος φυλά- 54
 ξαι δυναμένην σπουδαίῳ τε ἀνδρὶ καὶ πλούτου κατα-
 φρονεῖν πεπαιδευμένῳ καὶ τῷ πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν
 προαιρουμένῳ τὸν ἐκεῖ βίον μάλιστα ἡρμοσμένον. 15.
 ὅστις δὲ πλούτου ἐρᾷ καὶ χρυσῷ κεκήληται καὶ πορφύρα
 καὶ δυναστεία μετρῆ τὸ εὐδαιμον, ἄγευστος μὲν ἐλευθε-
 ρίας, ἀπείρατος δὲ παρρησίας, ἀθέατος δὲ ἀληθείας, κο-
 λακεία τὰ πάντα καὶ δουλεία σύντροφος, ἢ ὅστις ἡδονῇ
 πᾶσαν τὴν ψυχὴν ἐπιτρέψας ταύτῃ μόνῃ λατρεύειν διέ-
 γνωκε, φίλος μὲν περιέργων τραπεζῶν, φίλος δὲ πότων
 καὶ ἀφροδισίων, ἀνάπλεως γοητείας καὶ ἀπάτης καὶ ψευ-
 δολογίας, ἢ ὅστις ἀκούων τέρεται κρουμάτων τε καὶ
 τερετισμάτων καὶ διεφθορότων ἁσμάτων, τοῖς δὴ τοιού- 55
 τοις πρόκειται τὴν ἐνταῦθα διατριβὴν. 16. μεστὰ γὰρ
 αὐτοῖς τῶν φιλητάτων πᾶσαι μὲν ἀγνυαί, πᾶσαι δὲ ἀγο-
 ραί· πάρεστι δὲ πάσαις πύλαις τὴν ἡδονὴν καταδέχε-
 σθαι, τοῦτο μὲν δι' ὀφθαλμῶν, τοῦτο δὲ δι' ἄτων τε καὶ
 ῥινῶν, τοῦτο δὲ καὶ διὰ λαιμοῦ καὶ ἀφροδισίων· ὑφ' ἧς
 δὴ φεούσης ἀενάῳ τε καὶ θολερῷ φέυματι πᾶσαι μὲν
 ἀνευρύνονται ὀδοί· συνεισέρχεται γὰρ μοιχεία καὶ φι-
 λαργυρία καὶ ἐπιπορκία καὶ τὸ τοιοῦτο φῦλον τῶν ἡδο-
 νῶν· παρασύρεται δὲ τῆς ψυχῆς ὑποκλυζομένης πάντο-
 θεν αἰδῶς καὶ ἀρετῆ καὶ δικαιοσύνη· τῶν δὲ κρημὸς ὁ
 χῶρος γενόμενος δίψης αἰεὶ πιμπλάμενος ἀνθεὶ πολλαῖς
 τε καὶ ἀργίαις ἐπιθυμίαις. τοιαύτην ἀπέφαινε τὴν πό- 56
 λιν καὶ τοσοῦταν διδάσκαλον ἀγαθῶν. 17. ἔργον οὖν,
 ἔφη, ὅτε τὸ πρῶτον ἐπανήειν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, πλησίον
 που γενόμενος ἐπιστήσας ἑμαντὸν λόγον ἀπήγγου τῆς
 δευρο ἀφίξεως, ἐκεῖνα δὴ τὰ τοῦ Ὀμήρου λέγων·
 τίπτε' αὐτ', ὦ δύστηνε, λιπῶν φάος ἡλίοιο,
 τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν εὐτυχίαν ἐκείνην καὶ τὴν ἐλευθερίαν
 ἤλυθες, ὄφρα ἰδῆς

τὸν ἐνταῦθα θόρυβον, συκοφάντας καὶ προσαγορευσεις ὑπερηφάνους καὶ δεικνα καὶ κόλακας καὶ μαιφονίας καὶ διαθηκῶν προσδοκίας καὶ φιλίας ἐπιπλάστους; ἢ τί καὶ πράξειν διέγνωνας μὴτ' ἀπαλλάττεσθαι μῆτε χρῆσθαι τοῖς καθεστῶσι δυνάμενος; 18. οὕτω δὴ βουλευσάμενος καὶ καθάπερ ὁ Ζεὺς τὸν Ἐκτορα ὑπεξαγαγῶν ἐμαυτὸν ἐκ βελέων, φησίν,

- 57 ἐκ τ' ἀνδροκτασίης ἐκ θ' αἵματος ἐκ τε κυδοιμοῦ
 τὸ λοιπὸν οἰκουρεῖν εἰλόμην καὶ βίον τινα τοῦτον γυναι-
 κώδη καὶ ἄτολμον τοῖς πολλοῖς δοκοῦντα προτιθέμενος
 αὐτῇ φιλοσοφίᾳ καὶ Πλάτωνι καὶ ἀληθείᾳ προσλαλῶ,
 καὶ καθίσας ἐμαυτὸν ὥσπερ ἐν θεάτρῳ μυριάνδρῳ σφό-
 δρα που μετέωρος ἐπισκοπῶ τὰ γιγνόμενα, τοῦτο μὲν
 πολλὴν ψυχαγωγίαν καὶ γέλωτα παρέχειν δυνάμενα,
 τοῦτο δὲ καὶ πείραν ἀνδρὸς ὡς ἀληθῶς βεβαίου λαβεῖν.
 19. εἰ γὰρ χρῆ καὶ κακῶν ἐπαινον εἶπειν, μὴ ὑπολάβῃς
 μείζον τι γυμνάσιον ἀρετῆς ἢ τῆς ψυχῆς δοκιμασίαν ἀλη-
 θεστέραν τῆσδε τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐνταῦθα διατριβῆς·
 οὐ γὰρ μικρὸν ἀντισχεῖν τοσαύταις μὲν ἐπιθυμίαις, το-
 σοῦτοις δὲ θεάμασι τε καὶ ἀκούσμασι πάντοθεν ἔλκουσι
 καὶ ἀντιλαμβάνομενοις, ἀλλ' ἀτεχνῶς δεῖ τὸν Ὀδυσσεά
 μιμησάμενον παραπλεῖν αὐτὰ μὴ δεδεδεμένον τῷ χεῖρε,
 58 δειλὸν γὰρ, μῆδὲ τὰ ἅτα κηρῶ φραξάμενον, ἀλλ' ἀκού-
 οντα καὶ λελυμένον καὶ ἀληθῶς ὑπερήφανον. 20. ἐν-
 εστι δὲ καὶ φιλοσοφίαν θαυμάσαι παραθεωροῦντα τῇ
 τοσαύτην ἄνοιαν, καὶ τῶν τῆς τύχης ἀγαθῶν καταφρο-
 νεῖν ὀργῶντα ὥσπερ ἐν σκηνῇ καὶ πολυπροσώπῳ δράματι
 τὸν μὲν ἐξ οἰκίτου δεσπότην προιόντα, τὸν δ' ἀντὶ πλου-
 σίου πένητα, τὸν δὲ σατράπην ἐκ πένητος ἢ βασιλέα, τὸν
 δὲ φίλον τούτου, τὸν δὲ ἐχθρόν, τὸν δὲ φηγάδα· τοῦτο
 γὰρ τοι καὶ τὸ δεινότατόν ἐστιν, ὅτι καίτοι μαρτυρομέ-
 νης τῆς Τύχης παίξειν τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματι καὶ

ὁμολογούσης μηδὲν αὐτῶν εἶναι βέβαιον, ὅμως ταῦθ' ὀσημέραι βλέποντες ὀρέγονται καὶ πλούτου καὶ δυναστείας καὶ μεστοὶ περιάσι πάντες οὐ γιγνομένων ἐλπιδων. 21. ὃ δὲ δὴ ἔφην, ὅτι καὶ γελᾶν ἐν τοῖς γιγνομένοις 59 ἔνεστι καὶ ψυχαγωγείσθαι, τούτο ἤδη σοι φράσω. πῶς γὰρ οὐ γελοιοὶ μὲν οἱ πλουτοῦντες αὐτοὶ καὶ τὰς πορφυρίδας προφαίνοντες καὶ τοὺς δακτύλους προτείνοντες καὶ πολλὴν κατηγοροῦντες ἀπειροκαλίαν; τὸ δὲ καινότητου, τοὺς ἐντυγχάνοντας ἄλλοτρίᾳ φωνῇ προσαγορεύοντες, ἀγαπᾶν ἀξιοῦντες, ὅτι μόνου αὐτοὺς προσέβλεψαν; οἱ δὲ σεμνότεροι καὶ προσκυνεῖσθαι περιμένοντες, οὐ πόρρωθεν οὐδ' ὡς Πέρσαις νόμος, ἀλλὰ δεῖ προσελθόντα καὶ ὑποκύψαντα καὶ [πόρρωθεν] τὴν ψυχὴν ταπεινώσαντα καὶ τὸ πάθος αὐτῆς ἐμφανίσαντα τῇ τοῦ σώματος ὁμοιότητι τὸ στῆθος ἢ τὴν δεξιὰν καταφιλεῖν, ζηλωτὸν καὶ περιβλεπτοὺς τοῖς μηδὲ τούτου τυγχάνουσιν· ὃ δ' ἔστηκε παρέχων ἑαυτὸν εἰς πλείω χρόνον ἐξαπατάμενον. ἐπαινώ δὲ γε ταύτης αὐτοὺς τῆς ἀπανθρωπίας, ὅτι μηδὲ 60 τοῖς στόμασιν ἡμᾶς προσίενται. 22. πολὺ δὲ τούτων οἱ προσιόντες αὐτοὶ καὶ θεραπεύοντες γελοιότεροι, νυκτὸς μὲν ἐξανιστάμενοι μέσης, περιθέοντες δὲ ἐν κύκλῳ τὴν πόλιν καὶ πρὸς τῶν οἰκετῶν ἀποκλειόμενοι, κύνες καὶ κόλακες καὶ τὰ τοιαῦτα ἀκούειν ὑπομένοντες. γέρας δὲ τῆς πικρᾶς ταύτης αὐτοῖς περιόδου τὸ φορτικὸν ἐκεῖνο δεῖπνον καὶ πολλῶν αἰτιῶν συμφορῶν, ἐν ᾧ πόσα μὲν ἐμφαγόντες, πόσα δὲ παρὰ γνώμην ἐμπιόντες, πόσα δὲ ὧν οὐκ ἔχον ἄπολαλήσαντες ἢ μεμφόμενοι τὸ τελευταῖον ἢ δυσφοροῦντες ἀπίαςιν ἢ διαβάλλοντες τὸ δειπνον ἢ ὕβριν καὶ μικρολογίαν ἐγκαλυῦντες. πλήρεις δὲ αὐτῶν ἐμούντων οἱ στενωποὶ καὶ πρὸς τοῖς χαμαιτυπείοις μαχομένων· καὶ μεθ' ἡμέραν οἱ πλείονες αὐτῶν 61 κατακλιθέντες ἰατροῖς παρέχουσιν ἀφορμὰς περιόδων·

ἐνιοι μὲν γάρ, τὸ καινότετον, οὐδὲ νοσεῖν σχολάζουσιν
 23. ἐγὼ μὲντοι γε πολὺ τῶν κολακευομένων ἐξωλεστέ-
 ρους τοὺς κόλακας ὑπέληφα, καὶ σχεδὸν αὐτοὺς ἐκείνοις
 καθίστασθαι τῆς ὑπερηφανίας αἰτίας· ὅταν γὰρ αὐτῶν
 τὴν περιουσίαν θαυμάσωσι καὶ τὸν χρυσὸν ἐπαινέσωσι
 καὶ τοὺς πυλῶνας ἔωθεν ἐμπλήσωσι καὶ προσελθόντες
 ὥσπερ δεσπότας προσείπωσι, τί καὶ φρονήσειν ἐκείνους
 εἰκός ἐστιν; εἰ δέ γε κοινῷ δόγματι κἄν πρὸς ὀλίγον
 ἀπέσχοντο τῆσδε τῆς ἐθελοδοουλείας, οὐκ ἂν οἶε τοῦναν-
 τίον αὐτοὺς ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς θύρας τῶν πτωχῶν δεομέ-
 νους τοὺς πλουσίους, μὴ ἀθέατον αὐτῶν μηδ' ἀμάρτυ-
 ρον τὴν εὐδαιμονίαν καταλιπεῖν μηδ' ἀνόνητόν τε καὶ
 62 ἄχρηστον τῶν τραπεζῶν τὸ κάλλος καὶ τῶν οἰκῶν τὸ μέ-
 γεθος; οὐ γὰρ οὕτω τοῦ πλουτεῖν ἐρωῶσιν ὡς τοῦ διὰ τὸ
 πλουτεῖν εὐδαιμονίζεσθαι. καὶ οὕτω δὲ ἔχει, μηδὲν ὄφε-
 λος εἶναι περικαλλοῦς οἰκίας τῶ οἰκοῦντι μηδὲ χρυσοῦ
 καὶ ἐλέφαντος, εἰ μὴ τις αὐτὰ θαυμάζοι. ἐχρῆν οὖν ταύ-
 τη καθαιρεῖν αὐτῶν καὶ ἀπευωνίζεῖν τὴν δυναστείαν
 63 ἐπιτειχίσαντας τῶ πλούτῳ τὴν ὑπεροψίαν· νῦν δὲ λα-
 τρεύοντες εἰς ἀπόνοιαν ἔργουσι. 24. καὶ τὸ μὲν ἄνδρας
 ἰδιώτας καὶ ἀναφανδὸν τὴν ἀπαιδευσίαν ὁμολογοῦντας
 τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, μετριώτερον ἂν εἰκότως νομισθεῖη·
 64 τὸ δὲ καὶ τῶν φιλοσοφεῖν προσποιουμένων πολλῶ ἐτι-
 τούτων γελιοτέρα δρᾶν, τοῦτ' ἤδη τὸ δεινότετόν ἐστι.
 πῶς γὰρ οἶε τὴν ψυχὴν διατεθεῖσθαι μοι, ὅταν ἴδω
 τούτων τινὰ, μάλιστα τῶν προβεβηκότων, ἀναμειγμέ-
 νον κολάκων ὄχλῳ καὶ τῶν ἐπ' ἀξίας τινὰ δορυφοροῦντα
 καὶ τοῖς ἐπὶ τὰ δειπνα παραγγέλλουσι κοινολογοῦμενον,
 ἐπισημότερον δὲ τῶν ἄλλων ἀπὸ τοῦ σχήματος ὄντα καὶ
 φανερώτερον; καὶ ὃ μάλιστα ἀγανακτῶ, ὅτι μὴ καὶ τὴν
 σκευὴν μεταλαμβάνουσι, τὰ ἄλλα γε ὁμοίως ὑποκρινό-
 μενοι τοῦ δράματος. 25. ἃ μὲν γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις

ἐργάζονται, τίνι τῶν κολάκων εἰκάσομεν; οὐκ ἐμφο-
 ροῦνται μὲν ἀπειροκαλώτερον, μεθύσκονται δὲ φανε-
 ρώτερον, ἐξανίστανται δὲ πάντων ὑστατοι, πλείω δὲ
 ἀποφέρειν τῶν ἄλλων ἀξιοῦσιν; οἱ δὲ ἀστειότεροι πολ- 65
 λάκις αὐτῶν καὶ ἄσαι προήχθησαν καὶ ταῦτα μὲν οὖν
 γελοία ἤγειτο· μάλιστα δὲ ἐμέμνητο τῶν ἐπὶ μισθῷ φι-
 λοσοφούντων καὶ τὴν ἀρετὴν ἄνιον ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς
 προτιθέντων· ἐργαστήρια γοῦν ἐκάλει καὶ καπηλεία τὰς
 τούτων διατριβὰς· ἡξίου γὰρ τὸν πλούτου καταφρονεῖν
 διδάξοντα πρῶτον αὐτὸν παρέχειν ὑψηλότερον λημμά-
 των. 26. ἀμέλει καὶ πράττων ταῦτα διετέλει, οὐ μόνον
 προῖκα τοῖς ἀξιοῦσι συνδιατρίβων, ἀλλὰ καὶ τοῖς δεομέ-
 νοις ἐπαρκῶν καὶ πάσης περιουσίας καταφρονῶν, τοσοῦ-
 του δέων ὀρέγεσθαι τῶν οὐδὲν προσηγόντων, ὥστε μηδὲ
 τῶν ἑαυτοῦ φθειρομένων ποιεῖσθαι πρόνοιαν, ὅς γε καὶ
 ἀγρὸν οὐ πόρρω τῆς πόλεως κεκτημένος οὐδὲ ἐπιβῆναι
 αὐτοῦ πολλῶν ἐτῶν ἡξίωσεν, ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀρχὴν αὐ- 66
 τοῦ εἶναι διωμολόγει, ταῦτ' οἶμαι διειληφώς, ὅτι τούτων
 μὲν φύσει οὐθενός ἐσμεν κύριοι, νόμῳ δὲ καὶ διαδοχῇ
 τὴν χρῆσιν αὐτῶν εἰς ἀόριστον παραλαμβάνοντες ὀλιγο-
 χρόνιοι δεσπότηαι νομιζόμεθα, κάπειδ' ἢ προθεσμία
 παρέλθῃ, τηρικαῦτα παραλαβὼν ἄλλος ἀπολαύει τοῦ
 ὀνόματος. οὐ μικρὰ δὲ οὐδὲ ἐκεῖνα παρέχει τοῖς ζηλοῦν
 ἐθέλουσι παραδείγματα, τῆς τροφῆς τὸ ἀπέριττον καὶ
 τῶν γυμνασιῶν τὸ σύμμετρον καὶ τοῦ προσώπου τὸ
 αἰδέσιμον καὶ τῆς ἐσθῆτος τὸ μέτριον, ἐφ' ἅπασιν δὲ
 τούτοις τῆς διανοίας τὸ ἡρμοσμένον καὶ τὸ ἡμερον τοῦ
 τρόπου. 27. παρῆνει δὲ τοῖς συνουσί μὴδ' ἀναβάλλε-
 σθαι τὸ ἀγαθόν, ὅπερ τοὺς πολλοὺς ποιεῖν προθεσμίας 67
 ὀριζομένους εὐρτάς ἢ πανηγύρεις, ὡς ἀπ' ἐκείνων ἀρξο-
 μένους τοῦ μὴ ψεύσασθαι καὶ τοῦ τὰ δέοντα ποιῆσαι·
 ἡξίου γὰρ ἀμέλλητον εἶναι τὴν πρὸς τὸ καλὸν ὀρμὴν.

δῆλος δὲ ἦν καὶ τῶν τοιούτων κατεργνωκῶς φιλοσόφων, οἱ ταύτην ἄσκησιν ἀρετῆς ὑπελάμβανον, ἣν πολλὰς ἀνάγκαις καὶ πόνοις τοὺς νέους ἀντέχειν καταγυμνάσωσι, τοῦτο μὲν δεῖν οἱ πολλοὶ κελεύοντες, ἄλλοι δὲ μαστιγοῦντες, οἱ δὲ χαριέστεροι καὶ σιδήρω τὰς ἐπιφανείας αὐτῶν καταξύνοντες. 28. ἤγειτο γὰρ χρῆναι πολὺ πρότερον ἐν ταῖς ψυχαῖς τὸ στερεῶν τοῦτο καὶ ἀπαθὲς κατασκευάσαι, καὶ τὸν ἄριστα παιδεύειν ἀνθρώπους προαιρουμένον τοῦτο μὲν ψυχῆς, τοῦτο δὲ σώματος, τοῦτο δὲ ἡλικίας τε καὶ τῆς πρότερον ἀγωγῆς ἐστοχάσθαι, ἵνα μὴ τὰ παρὰ δύνάμιν ἐπιτάττων ἐλέγχηται· πολλοὺς γοῦν καὶ τελευτῶν ἐφασκεν οὕτως ἀλόγως ἐπιταθέντας· ἕνα δὲ καὶ αὐτὸς εἶδον, ὃς καὶ γευσάμενος τῶν παρ' ἐκείνοις κακῶν, ἐπειδὴ τάχιστα λόγων ἀληθῶν ἐπήκουσεν, ἀμεταστρεπτὶ φεύγων ὡς αὐτὸν ἀφίκετο καὶ δῆλος ἦν ῥῆσον διακειμένος. 29. ἤδη δὲ τούτων ἀποστάς τῶν ἄλλων αὐθις ἀνθρώπων ἐμέμνητο καὶ τὰς ἐν τῇ πόλει ταραχὰς διεξῆει καὶ τὸν ὠθισμὸν αὐτῶν καὶ τὰ θεάτρα καὶ τὸν ἱππόδρομον καὶ τὰς τῶν ἡνιόχων εἰκόνας καὶ τὰ τῶν ἱππων ὀνόματα καὶ τοὺς ἐν τοῖς στενωποῖς περιούτων διαλόγους· πολλὴ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἡ ἱππομανία καὶ πολλῶν ἤδη σπουδαίων εἶναι δοκούντων ἐπείληπται. 30. μετὰ δὲ ταῦτα ἑτέρου δράματος ἤπτετο τῶν ἀμφιτῆν νεκρίαν τε καὶ διαθήκας καλινδουμένων, προστιθεὶς ὅτι μίαν φωνὴν οἱ Ῥωμαίων παῖδες ἀληθῆ παρ' ὄλον τὸν βίον προῖενται, τὴν ἐν ταῖς διαθήκαις λέγων, ἵνα μὴ ἀπολαύσωσι τῆς σφετέρως ἀληθείας. ἃ δὲ καὶ μετὰξὺ λέγοντος αὐτοῦ γελᾶν προήχθη, ὅτι καὶ συγκατορῦττειν ἑαυτοῖς ἀξιούσι τὰς ἀμαθίας καὶ τὴν ἀναληγησίαν ἔγγραφον ὁμολογοῦσιν, οἱ μὲν ἐσθῆτας ἑαυτοῖς κελεύοντες συγκαταφλέγεσθαι, οἱ δ' ἄλλο τι τῶν παρὰ τὸν βίον τιμίων, οἱ δὲ καὶ παραμένειν τινὰς οἰκέτας τοῖς τά-

70

71

72

φοις, ἐνιοι δὲ καὶ στέφειν τὰς στήλας ἀνθεσιν, εὐήθει-
 ξτι καὶ παρὰ τὴν τελευταίην διαμένοντες. 31. εἰκάξειν
 οὖν ἡξίου, τί πέπρακται τούτοις παρὰ τὸν βίον, εἰ τοι-
 αῦτα περὶ τῶν μετὰ τὸν βίον ἐπισκῆπτουσι· τούτους
 γὰρ εἶναι τοὺς τὸ πολυτελὲς ὄψον ἀνουμένους καὶ τὸν
 οἶνον ἐν τοῖς συμποσίοις μετὰ κρόκων τε καὶ ἀρωμάτων 73
 ἐκχέοντας, τοὺς μέσου χειμῶνος ἐμπιπλαμένους ῥόδων
 καὶ τὸ σπάνιον αὐτῶν καὶ παρὰ καιρὸν ἀγαπῶντας, τὸ
 δ' ἐν καιρῷ καὶ κατὰ φύσιν ὡς εὐτελὲς ὑπερηφανοῦντας·
 τούτους εἶναι τοὺς καὶ τὰ μύρα πίνοντας, ὃ καὶ μάλι-
 στα διέστυρεν αὐτῶν, ὅτι μὴδὲ χρῆσθαι ἴσασι ταῖς ἐπι-
 θυμiais, ἀλλὰ κἂν ταύταις παρανομοῦσι καὶ τοὺς ὄρους
 συγγέουσι πάντοθεν τῇ τροφῇ παραδόντες αὐτῶν τὰς
 ψυχὰς πατεῖν, καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἐν ταῖς τραγωδίαις τε καὶ
 κωμωδίαις λεγόμενον, ἤδη καὶ παρὰ θύραν εἰσβαλόμε- 74
 νοι. σολοικισμὸν οὖν ἐκάλει τὸ τοιοῦτον τῶν ἡδονῶν.
 32. ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς γνώμης ἀκείνο ἔλεγεν ἀτεχνῶς
 τοῦ Μάμου τὸν λόγον μιμησάμενος· ὡς γὰρ ἐκείνος
 ἐμέμφετο τοῦ ταύρου τὸν δημιουργὸν θεὸν οὐ προθέντα
 τῶν ὀφθαλμῶν τὰ κέρατα, οὕτω δὴ καὶ αὐτὸς ἠτιᾶτο
 τῶν στεφανουμένων, ὅτι μὴ ἴσασι τοῦ στεφάνου τὸν
 τόπον· εἰ γὰρ τοι, ἔφη, τῇ πνοῇ τῶν ἰων τε καὶ ῥόδων
 χαίρουσιν, ὑπὸ τῇ ῥινὶ μάλιστα ἐχρῆν αὐτοὺς στέφασθαι
 παρ' αὐτὴν ὡς οἶόν τε τὴν ἀναπνοήν, ἢ ὡς πλεῖστον 75
 ἀνέσπων τῆς ἡδονῆς. 33. καὶ μὴν ἀκείνους διεγέλα
 τοὺς θαυμάσιόν τινα τὴν σπουδὴν περὶ τὰ δεῖπνα ποι-
 ούμενους χυμῶν τε ποικιλίαις καὶ πεμμάτων περιερ-
 γίαις· καὶ γὰρ αὐτὸς καὶ τούτους ἐφασκεν ὀλιγοχρονίου
 τε καὶ βραχείας ἡδονῆς ἔρωτι πολλὰς πραγματείας ὑπο-
 μένειν· ἀπέφαινε γοῦν τεσσάρων δακτύλων αὐτοῖς εἴ- 76
 νεκα πάντα πονεῖσθαι τὸν πόνον, ἐφ' ὅσους ὁ μήκιστος
 ἀνθρώπου λαιμὸς ἐστίν· οὔτε γὰρ πρὶν ἐμφαγεῖν, ἀπο-

λαύειν τι τῶν ἐωνημένων, οὔτε βρωθέντων ἠδὲ γενέσθαι τὴν ἀπὸ τῶν πολυτελεστέρων πλησμονήν· λοιπὸν οὖν εἶναι τὴν ἐν τῇ παρόδῳ γιγνομένην ἡδονὴν τοσούτων ἀνείσθαι χρημάτων. εἰκότα δὲ πάσχειν ἔλεγεν αὐτοὺς ὑπὸ ἀπαιδευσίας τὰς ἀληθεστέρας ἡδονὰς ἀγνοοῦντας, ὧν ἀπασῶν φιλοσοφία χορηγός ἐστι τοῖς ποιῆσαι προαιρουμένοις. 34. περὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς βαλανείοις δρωμένων πολλὰ μὲν διεξήκει, τὸ πλῆθος τῶν ἐπομένων, τὰς ὕβρεις, τοὺς ἐπικειμένους τοῖς οἰκέταις καὶ μικροῦ δεῖν ἐκφερομένους. Ἐν δὲ τι καὶ μάλιστα μισεῖν ἐφίκει, πολὺ δ' ἐν τῇ πόλει τοῦτο καὶ τοῖς βαλανείοις ἐπιχωριάζον· προϊόντας γάρ τινας τῶν οἰκετῶν δεῖ βοᾶν καὶ παραγγέλλειν προορᾶσθαι τοῖν ποδοῖν, ἣν ὑψηλὸν τι ἢ κοίλον μέλλωσιν ὑπερβαίνειν, καὶ ὑπομιμνήσκειν αὐτούς, τὸ καινότερον, ὅτι βαδίζουσι. δεινὸν οὖν ἐποιεῖτο, εἰ στόματος μὲν ἀλλοτριῶν δειπνοῦντες μὴ δέονται μηδὲ χειρῶν, μηδὲ τῶν ὧτων ἀκούοντες, ὀφθαλμῶν δὲ ὑγιαίνοντες ἀλλοτριῶν δέονται προοψομένων καὶ ἀνέχονται φωνὰς ἀκούοντες δυστυχεῖσιν ἀνθρώποις πρεπούσας καὶ 77 πεπηρωμένοις· ταῦτα γὰρ αὐτὰ πάσχουσιν ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἡμέρας μέσης καὶ οἱ τὰς πόλεις ἐπιτετραμμένοι. 35. ταῦτά τε καὶ πολλὰ ἕτερα τοιαῦτα διελθὼν κατέπαυσε τὸν λόγον. ἐγὼ δὲ τέως μὲν ἤκουον αὐτοῦ τεθηπῶς, μὴ σιωπήσῃ καὶ πεφοβημένος· ἐπειδὴ δὲ ἐπαύσατο, τοῦτο δὴ τὸ τῶν Φαιάκων πάθος ἐπεπόνθειν· πολλὴν γὰρ δὴ χρόνον ἐς αὐτὸν ἀπέβλεπον κεκηλημένος· εἴτα πολλῇ συγχύσει καὶ ἰλίγγῳ κατελλημένος τοῦτο μὲν ἰδρῶτι κατερρεόμην, τοῦτο δὲ φθιέξασθαι βουλόμηνος ἐξέπιπτόν τε καὶ ἀνεκοπτόμην, καὶ ἡ τε φωνὴ ἐξέλειπε καὶ ἡ γλῶττα διημάρτανε, καὶ τέλος ἐδάκρυον ἀπορούμενος· οὐ γὰρ ἐξ ἐπιπολῆς οὐδ' ὡς ἔτυχεν ἡμῶν ὁ λόγος καθίκετο, βαθεῖα δὲ καὶ καιρὸς ἡ πληγὴ ἐγένετο,

καὶ μάλα εὐστόχως ἐνεχθῆεις ὁ λόγος αὐτῆν, εἰ οἷόν τε εἶπευ, διέκοψε τὴν ψυχὴν· εἰ γὰρ τι δεῖ κάμῃ ἤδη φιλοσόφων προσάψασθαι λόγων, ὥδε περὶ τούτων ὑπέειπα·

36. δοκεῖ μοι ἀνδρὸς εὐφυοῦς ψυχὴ μάλα σκοπῶ τινι ἀπαλῶ προσεικέναι. τοξόται δὲ πολλοὶ μὲν ἀνὰ τὸν βίον καὶ μεστοὶ τὰς φαρέτρας ποιικίλων τε καὶ παντοδαπῶν λόγων, οὐ μὴν πάντες εὔστοχα τοξεύουσιν, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν σφόδρα τὰς νευρὰς ἐπιτείναντες εὐτονάτε- 78 ρον τοῦ δέοντος ἀφιάσι· καὶ ἄπτονται μὲν καὶ οὗτοι τῆς ὁδοῦ, τὰ δὲ βέλη αὐτῶν οὐ μένει ἐν τῷ σκοπῷ, ἀλλ' ὑπὸ τῆς σφοδρότητος διελθόντα καὶ παροδύσαντα κερηνησίαν μόνου τῷ τραύματι τὴν ψυχὴν ἀπέλειπεν. ἄλλοι δὲ πάλιν τούτοις ὑπεναντίως· ὑπὸ γὰρ ἀσθενείας τε καὶ ἀτονίας οὐδὲ ἐφικνεῖται τὰ βέλη αὐτοῖς ἄχρι πρὸς τὸν σκοπόν, ἀλλ' ἐκλυθέντα καταπίπτει πολλάκις ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ· ἦν δέ ποτε καὶ ἐφίκηται, ἄκρον μὲν ἐπιλίθην ἄπτεται, βαθεῖαν δὲ οὐκ ἐργάζεται πληγὴν· οὐ γὰρ ἀπ' ἰσχυρᾶς ἐντολῆς ἀπεστέλλετο. 37. ὅστις δὲ ἀγαθὸς τοξότης καὶ τούτῳ ὅμοιος, πρῶτον μὲν ἀκριβῶς 79 ὄψεται τὸν σκοπόν, εἰ μὴ σφόδρα μαλακός, εἰ μὴ στερρότερος τοῦ βέλους· γίνονται γὰρ δὴ καὶ ἄτρωτοι σκοποί. ἐπειδὴν δὲ ταῦτα ἴδῃ, τηνικαῦτα χρίσας τὸ βέλος οὔτε ἰῶ, καθάπερ τὰ Σκυθῶν χρίεται, οὔτε ὀπῶ, καθάπερ τὰ Κουρήτων, ἀλλ' ἡρέμα δηκτικῶ τε καὶ γλυκεῖ φαρμάκῳ τοῦτο χρίσας ἀτεχνῶς ἐτόξευσε· τὸ δὲ ἐνεχθῆν ἐν μάλα ἐντόνως καὶ διακόψαν ἄχρι τοῦ διελθεῖν μένει τε καὶ πολὺ τοῦ φαρμάκου ἀφίησιν, ὃ δὴ σκιδνύμενον ὄλην ἐν κύκλῳ τὴν ψυχὴν περιέροχεται. τοῦτό τοι καὶ ἤδονται καὶ δακρύουσι μεταξὺ ἀκούοντες, ὅπερ καὶ αὐτὸς ἔπασχον, ἥσυχῃ ἄρα τοῦ φαρμάκου τὴν ψυχὴν περι- 80 θέοντος. ἐπῆει δ' οὖν μοι πρὸς αὐτὸν τὸ ἔπος ἐκέينو λέγειν·

βάλλ' οὕτως, αἱ κέν τι φόως ἄνδρεςσι γένηαι.
 ὥσπερ γὰρ οἱ τοῦ Φρυγίου αὐλοῦ ἀκούοντες οὐ πάντες
 μαίνονται, ἀλλ' ὁπόσοι αὐτῶν τῇ Ῥέα λαμβάνονται, οὐ-
 τοι δὲ πρὸς τὸ μέλος ὑπομιμνήσκονται τοῦ πάθους, οὐ-
 τω δὲ καὶ φιλοσόφων ἀκούοντες οὐ πάντες ἐνθεοὶ καὶ
 τραυματῖαι ἀπίασιν, ἀλλ' οἷς ὑπῆν τι ἐν τῇ φύσει φιλο-
 σοφίας συγγενές.

38. *ΕΤΑΙ.* Ὡς σεμνὰ καὶ θαυμάσια καὶ θεῖα γε, ὦ
 81 ἑταῖρε, διελήλυθας, ἐλελήθεις τέ με πολλῆς ὡς ἀληθῶς
 τῆς ἀμβροσίας καὶ τοῦ λατοῦ κεκορησμένος· ὥστε καὶ
 μεταξὺ σοῦ λέγοντος ἐπασχόν τι ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ πανσα-
 μένου ἄχθομαι καὶ ἵνα δὴ καὶ κατὰ σέ εἶπω, τέτρωμαι·
 καὶ μὴ θαυμάσης· οἶσθα γὰρ ὅτι καὶ οἱ πρὸς τῶν κυνῶν
 τῶν λυττῶντων δηχθέντες οὐκ αὐτοὶ μόνοι λυττῶσιν,
 ἀλλὰ κἄν τινες ἑτέροις ἐν τῇ μανίᾳ τὸ αὐτὸ τοῦτο δια-
 θῶσι, καὶ αὐτοὶ ἐκφρονες γίνονται· συμμεταβαίνει γάρ
 τι τοῦ πάθους ἅμα τῷ δήγματι καὶ πολυγονεῖται ἡ νό-
 σος καὶ πολλὴ γίννεται τῆς μανίας διαδοχῇ.

ΛΟΥΚ. Οὐκοῦν καὶ αὐτὸς ἡμῖν ἐρᾶν ὁμολογεῖς;

ΕΤΑΙ. Πάνυ μὲν οὖν, καὶ προσέτι θέομαί γέ σου
 κοινήν τινα τὴν θεραπείαν ἐπινοεῖν.

82 *ΛΟΥΚ.* Τὸ τοῦ ἄρα Τηλέφου ἀνάγκη ποιεῖν.

ΕΤΑΙ. Ποῖον αὖ λέγεις;

ΛΟΥΚ. Ἐπὶ τὸν τρώσαντα ἐλθόντας ἰᾶσθαι παρα-
 καλεῖν.

ΔΙΚΗ ΦΩΝΗΝΤΩΝ.

1. Ἐπὶ ἄρχοντος Ἀριστάρχου Φαληρέως, Πυανε-
 ψιῶνος ἑβδόμη Ἰσταμένου, γραφὴν ἔθετο τὸ Σῆγμα πρὸς

τὸ Ταῦ ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὰ Φωνηέντων βίας καὶ ὑπαρχόντων ἀρπαγῆς, ἀφρηῆσθαι λέγον πάντων τῶν ἐν διπλῷ ταῦ ἐκφερομένων.

2. Μέχρι μὲν, ὃ Φωνήεντα δικασταί, ὀλίγα ἡδικοῦ— 83
 μην ὑπὸ τουτουὶ τοῦ ταῦ καταχρωμένου τοῖς ἐμοῖς καὶ
 καταλφροντος ἐνθα μὴ δεῖ, οὐ βαρέως ἔφερον τὴν βλάβην
 καὶ παρήκουον ἐνια τῶν λεγομένων ὑπὸ τῆς μετριότητος,
 ἦν ἴστε με φυλάσσοντα πρὸς τε ὑμᾶς καὶ τὰς ἄλλας συλ-
 λαβάς· ἐπεὶ δὲ ἐς τοσοῦτον ἦκει πλεονεξίας τε καὶ ἀνοίας,
 ὥστε ἐφ' οἷς ἡσύχασα πολλάκις, οὐκ ἀγαπῶν ἀλλ' ἦδη 84
 καὶ πλείω προσβιάζεται, ἀναγκαιῶς αὐτὸ εὐθύνω νῦν
 παρὰ τοῖς ἀμφοτέροισιν εἰδόσιν ὑμῖν. δέος δὲ οὐ μικρὸν μοι
 ἐπὶ τοῖς τῆς ἀποθλίψεως ἐπέρχεται τῆς ἐμαντοῦ· τοῖς γὰρ
 προπεπραγμένοις αἰεὶ τι μείζον προστιδὲν ἄρδην με τῆς
 οἰκείας ἀποθλίψει χάρας, ὡς ὀλίγου δεῖν ἡσυχίαν ἀγα-
 γόντα μηδὲ ἐν γραμμασιν ἀριθμείσθαι, ἐν ἴσῳ δὲ κεί-
 σθαι τοῦ ψόφου. 3. δίκαιον οὖν οὐχ ὑμᾶς, οἱ δικάζετε
 νῦν, ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ γράμματα τῆς πείρας ἔχειν τινὰ 85
 φυλακὴν· εἰ γὰρ ἐξέσται τοῖς βουλομένοις ἀπὸ τῆς καθ'
 αὐτὰ τάξεως ἐς ἄλλοτριαν βιάζεσθαι καὶ τοῦτο ἐπιτρέ-
 φετε ὑμεῖς, ἂν χωρὶς οὐδὲν καθόλου τι γράφεται, οὐχ
 ὁρῶ τίνα τρόπον αἱ συντάξεις τὰ νόμιμα, ἐφ' οἷς ἐτάχθη
 τὰ κατ' ἀρχάς, ἔξουσιν. ἀλλ' οὔτε ὑμᾶς οἴμαι ποτε ἐς
 τοσοῦτον ἀμελείας τε καὶ παροράσεως ἦξειν, ὥστε ἐπι-
 τρέφαι τινὰ μὴ δίκαια, οὔτε, εἰ καθυφήσετε τὸν ἀγῶνα
 ὑμεῖς, ἐμοὶ παραλειπτέον ἐστὶν ἀδικουμένων. 4. ὡς εἶθε
 καὶ τῶν ἄλλων ἀνεκόπησαν τότε αἱ τόλμαι εὐθύς ἀρξα-
 μένων παρανομεῖν, καὶ οὐκ ἂν ἐπολέμει μέχρι νῦν τὸ
 λάμβδα τῷ ρῶ διαμφισβητοῦν περὶ τῆς κισήρεως καὶ κε-
 φαλαργίας, οὔτε τὸ γάμμα τῷ κάππα διηγωνίζετο καὶ ἐς
 γέρας μικροῦ δεῖν ἦρχετο πολλάκις ἐν τῷ γναφείῳ ὑπερ-
 γναφάλλων, ἐπέπαντο δ' ἂν καὶ πρὸς τὸ λάμβδα μαχό-

μενον τὸ μόγις ἀφαιρούμενον αὐτοῦ καὶ μάλιστα παρα-
 87 κλέπτον, καὶ τὰ λοιπὰ δ' ἂν ἠρέμει συγχύσεως ἄρχεσθαι
 παρανόμου· καλὸν γὰρ ἕκαστον μένειν ἐφ' ἧς τετύχηκε
 τάξεως· τὸ δὲ ὑπερβαίνειν ἐς ἃ μὴ χρὴ λύοντός ἐστι τὸ
 δίκαιον. 5. καὶ ὃ γε πρῶτος ἡμῖν τοὺς νόμους τούτους
 88 διατυπώσας, εἴτε Κάδμος ὁ νησιώτης εἴτε Παλαμήδης
 ὁ Ναυπλίου, — καὶ Σιμωνίδη δὲ ἔνιοι προσάπτουσι τὴν
 προμήθειαν ταύτην — οὐ τῇ τάξει μόνον, καθ' ἣν αἱ
 προεδρίαί βεβαιοῦνται, διώρισαν, τί πρῶτον ἐστὶ ἡ δεύ-
 τερον, ἀλλὰ καὶ ποιότητος, ἃς ἕκαστον ἡμῶν ἔχει, καὶ
 δυνάμεις συνείδον. καὶ ὑμῖν μὲν, ὧς δικασταί, τὴν μεῖζω
 δεδώκασι τιμὴν, ὅτι καθ' αὐτὰ δύνασθε φθέγγεσθαι,
 ἡμιφάνοισ δὲ τὴν ἐφεξῆς, ὅτι προσθήκης εἰς τὸ ἀκου-
 σθῆναι δέεται· πασῶν δὲ ἐσχάτην ἐνόμισαν ἔχειν μοῖραν
 89 ἑννέα τῶν πάντων, οἷς οὐδὲ φωνὴ πρόσεστι καθ' αὐτὰ
 τὰ μὲν οὖν φωνήεντα φυλάσσειν ἔοικε τοὺς νόμους τού-
 τους. 6. τὸ δὲ γε ταῦτο, οὐ γὰρ ἔχω χεῖρονι αὐτὸ
 ὀνομάσαι ρήματι ἢ ᾧ καλεῖται, ὃ μὰ τοὺς θεοὺς, εἰ μὴ
 ἐξ ὑμῶν δύο συνῆλθον ἀγαθοὶ καὶ καθήκοντες ὀραθῆ-
 ναι, τὸ τε ἄλφα καὶ τὸ ὕ, οὐκ ἂν ἠκούσθη μόνον, τοῦτο
 τοῖνον ἐτόλμησεν ἀδικεῖν με πλείω τῶν πάποτε βιασα-
 μένων, ὀνομάτων μὲν καὶ ρημάτων ἀπελάσαι πατρῶων,
 90 ἐκδιῶξαι δὲ ὁμοῦ συνδέσμων ἅμα καὶ προθέσεων, ὡς
 μηκέτι φέρειν τὴν ἔκτοπον πλεονεξίαν. ὄθεν δὲ καὶ ἀπο-
 τίνων ἀρξάμενον, ὧρα λέγειν. 7. ἐπεδήμουν ποτὲ Κυ-
 βέλφω, — τὸ δὲ ἐστὶ πολίχνιον οὐκ ἀηδὲς, ἄποικον, ὡς
 ἔχει λόγος, Ἀθηναίων — ἐπηγόμην δὲ καὶ τὸ κράτιστον
 ῥῶ, γειτόνων τὸ βέλτιστον· κατηγόμην δὲ παρὰ κωμω-
 διῶν τιμὴν ποιητῆ, Αὐσίμαχος ἐκαλεῖτο, Βοιωτίας μὲν,
 91 ὡς ἐφαίνετο, τὸ γένος ἀνέκαθεν, ἀπὸ μέσης δὲ ἀξιῶν
 λέγεσθαι τῆς Ἀττικῆς· παρὰ τούτῳ δὲ τῷ ξένῳ τὴν τοῦ
 ταῦτο πλεονεξίαν ἐφώρασα· μέχρι μὲν γὰρ ὀλίγοις

ἐπεχείρει τετταράκοντα λέγειν ἀποστεροῦν με τῶν συγγενημένων μοι, συνήθειαν ᾤμην συντεθραμμένων γραμμάτων· ἔτι δὲ τήμερον καὶ τὰ ὅμοια ἐπισπῶμενον ἴδια ταυτὶ λέγειν, καὶ οἰστὸν ἦν μοι τὸ ἄκουσμα καὶ οὐ πᾶν τι ἐθακνόμην ἐπ' αὐτοῖς. 8. ὁπότε δὲ ἐκ τούτων 92 ἀρξάμενον ἐτόλμησε καττίτερον εἰπεῖν καὶ κάττυμα καὶ κίτταν, εἶτα ἀπερυθριαῖσαν καὶ βασίλιτταν ὀνομάζειν, οὐ μετρίως ἐπὶ τούτοις ἀγανακτῶ καὶ πίμπραμαι δεδιὸς μὴ τῷ χρόνῳ καὶ τὰ σῦκα τῦκά τις ὀνομάσῃ. καὶ μοι πρὸς Διὸς ἀθνυμοῦντι καὶ μεμουνωμένῳ τῶν βοηθησόντων σύγγνωτε τῆς δικαίας ὀργῆς· οὐ γὰρ περὶ μικρὰ καὶ τὰ τυχόντα ἐστὶν ὁ κίνδυνος, ἀφαιρουμένῳ τῶν συνήθων καὶ συνεσχολακῶτων μοι χρημάτων· κίσσαν μου, 93 λάλον ὄρνεον, ἐκ μέσων ὡς ἔπος εἰπεῖν τῶν κόλπων ἀρπάσαν κίτταν ἀνόμασεν· ἀφείλετο δὲ μου φάσσαν ἅμα νήσσαις τε καὶ κοσσύφοις ἀπαγορευόντος Ἀριστάρχου· περιέσπασε δὲ καὶ μελισσῶν οὐκ ὀλίγας· ἐπ' Ἀττικὴν δὲ ἦλθε καὶ ἐκ μέσης αὐτῆς ἀνήρπασεν ἀνόμως Τμηττὸν ὀρώωντων ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων συλλαβῶν. 9. ἀλλὰ τί λέγω ταῦτα; Θεσσαλίας με ἐξέβαλεν ὄλης Θεττα- 94 λίαν ἀξιοῦν λέγειν, καὶ πᾶσαν ἀποκέκλεικέ μοι τὴν θάλασσαν οὐδὲ τῶν ἐν κήποις φεισάμενον σευτλίων, ὡς τὸ δὴ λεγόμενον μηδὲ πάσσαλον μοι καταλιπεῖν. ὅτι δὲ ἀνεξίκακόν εἰμι γράμμα, μαρτυρεῖτέ μοι καὶ αὐτοὶ μηδέποτε ἐγκαλέσαντι τῷ ξῆτα σμάραγδον ἀποσπάσαντι καὶ πᾶσαν ἀφελομένῳ Σμύρναν, μηδὲ τῷ ξῦ πᾶσαν παραβάντι συνθήκην καὶ τὸν συγγραφέα τῶν τοιούτων ἔχοντι Θουκυδίδην σύμμαχον· τῷ μὲν γὰρ γείτοσί μου ῥᾶ νοσήσαντι συγγνώμη, καὶ παρ' αὐτῷ φυτεύσαντί μου 95 τὰς μυρρίνας καὶ παῖσαντί μέ ποτε ὑπὸ μελαγχολίας ἐπὶ κόρρης. κἀγὼ μὲν τοιοῦτον. 10. τὸ δὲ ταῦτο σκοπῶμεν ὡς φῦσει βίαιον καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ. ὅτι δὲ οὐδὲ

τῶν ἄλλων ἀπέσχετο γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ δέλτα καὶ τὸ θῆτα καὶ τὸ ζῆτα, μικροῦ δεῖν πάντα ἠδίκησε τὰ στοιχεῖα, αὐτὰ μοι κάλει τὰ ἀδικηθέντα γράμματα. ἀκούετε, φωνήεντα δικασταί, τοῦ μὲν δέλτα λέγοντος· ἀφείλετό μου τὴν ἐνδελέχειαν, ἐντελέχειαν ἀξιούν λέγεσθαι παρὰ πάντας τοὺς νόμους· τοῦ θῆτα κρούοντος καὶ τῆς κε-

96 φαλῆς τὰς τρίχας τίλλοντος ἐπὶ τῷ καὶ τῆς κολοκύνθης ἐστρεψῆσθαι· τοῦ ζῆτα, τὸ συρίζειν καὶ σαλπίζειν, ὡς μηκέτ' αὐτῷ ἐξεῖναι μηδὲ γρύζειν. τίς ἂν τούτων ἀνάσχοιτο; ἢ τίς ἐξαρκέσειε δίκη πρὸς τὸ πονηρότατον τουτί ταῦ; 11. τὸ δὲ ἄρα οὐ τὸ ὁμόφυλον τῶν στοιχείων μόνον ἀδικεῖ γένος, ἀλλ' ἤδη καὶ πρὸς τὸ ἀνθρώπειον μεταβέβηκε τουτουὶ τὸν τρόπον· οὐ γὰρ ἐπιτρέπει γε αὐτοὺς κατ' εὐθὺν φέρεσθαι ταῖς γλώσσαις· μᾶλλον δέ, ᾧ δικασταί, μεταξὺ γάρ με πάλιν τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα ἀνέμνησε περὶ τῆς γλώσσης, ὅτι καὶ ταύτης με τὸ μέρος ἀπῆλασε καὶ γλώτταν ποιεῖ τὴν γλώσσαν. ᾧ γλώσσης ἀληθῶς νόσημα ταῦ. ἀλλὰ μεταβήσομαι πάλιν ἐπ' ἐκεῖνο καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναγορεύσω ὑπὲρ ὧν εἰς αὐτοὺς πλημμυλεῖ· δεσμοῖς γάρ τισι στρεβλοῦν καὶ σπαράττειν αὐτῶν τὴν φωνὴν ἐπιχειρεῖ. καὶ ὁ μὲν τι καλὸν ἰδῶν

97 καλὸν εἰπεῖν αὐτὸ βούλεται, τὸ δὲ παρεισπεσὸν ταλὸν εἰπεῖν αὐτοὺς ἀναγκάζει ἐν ἅπασι προεδρίαν ἔχειν ἀξιούν· πάλιν ἕτερος περὶ κλήματος διαλέγεται, τὸ δὲ — τλήμων γάρ ἐστιν ἀληθῶς — τλήμα πεποίηκε τὸ κλήμα. καὶ οὐ μόνον γε τοὺς τυχόντας ἀδικεῖ, ἀλλ' ἤδη καὶ τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ, ᾧ καὶ γῆν καὶ θάλασσαν εἶξαι φασὶ καὶ τῆς αὐτῶν φύσεως ἐκστῆναι, τὸ δὲ καὶ τούτῳ ἐπιβουλεύει καὶ Κῦρον αὐτὸν ὄντα Τῦρόν τινα ἀπεφηνεν. 12. οὕτω μὲν οὖν ὅσον ἐς φωνὴν ἀνθρώπους ἀδικεῖ· ἔργῳ δὲ πῶς; κλάουσιν ἄνθρωποι καὶ τὴν αὐτῶν εὐχὴν ὀδύρονται καὶ Κάδμῳ καταρῶνται πολλάκις, ὅτι

τὸ ταῦ ἐς τὸ τῶν στοιχείων γένος παρήγαγε· τῷ γὰρ
 τούτου σώματι φασὶ τοὺς τυράννους ἀκολουθήσαντας καὶ
 μιμησαμένους αὐτοῦ τὸ πλάσμα ἔπειτα σχήματι τοιοῦτον
 ξύλα τεκτῆναντας ἀνθρώπους ἀνασκολοπίξιν ἐπ' αὐτά·
 ἀπὸ δὴ τούτου καὶ τῷ τεχνήματι τῷ πονηρῷ τὴν πονηρὰν
 ἐπανθυμίαν συνελθεῖν. τούτων οὖν ἀπάντων ἕνεκα πόσων 98
 θανάτων τὸ ταῦ ἄξιον εἶναι νομίζετε; ἐγὼ μὲν γὰρ
 οἶμαι δικαίως τούτο μόνον ἐς τὴν τοῦ ταῦ τιμωρίαν ὑπο-
 λείπεσθαι, τὸ τῷ σχήματι τῷ αὐτοῦ τὴν δίκην ὑποσχεῖν,
 ὃ δὴ σταυρὸς εἶναι ὑπὸ τούτου μὲν ἐδημιουργήθη, ὑπὸ
 δὲ ἀνθρώπων ὀνομάζεται.

ΤΙΜΩΝ Η ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΙΟΣ.

ΤΙΜΩΝ, ΖΕΥΣ, ΕΡΜΗΣ, ΠΛΟΥΤΟΣ, ΠΕΝΙΑ, ΓΝΑΘΩ-
 ΝΙΔΗΣ, ΦΙΛΙΑΔΗΣ, ΔΗΜΕΑΣ, ΘΡΑΣΤΚΛΗΣ.

1. ΤΙΜ. ὦ Ζεῦ φίλιε καὶ ξένιε καὶ ἑταιρεῖε καὶ
 ἐφέστιε καὶ ἀστεροπητὰ καὶ ὄρκιε καὶ νεφεληγερέτα 99
 καὶ ἐρηγδουπε καὶ εἰ τί σε ἄλλο οἱ ἐμβρόντητοι ποιηταὶ
 καλοῦσι, καὶ μάλιστα ὅταν ἀπορῶσι πρὸς τὰ μέτρα·
 τότε γὰρ αὐτοῖς πολυάνυμος γινόμενος ὑπερείδεις τὸ
 πίπτον τοῦ μέτρου καὶ ἀναπληροῖς τὸ κεχηρὸς τοῦ θυθ-
 μοῦ· ποῦ σοι νῦν ἡ ἐρισμάραγος ἀστραπή καὶ ἡ βαρύ-
 βρομος βροντὴ καὶ ὁ αἰθαλόεις καὶ ἀργεῖς καὶ σμερδα-
 λέος κεραυνός; ἅπαντα γὰρ ταῦτα λήρος ἤδη ἀναπέφηνε
 καὶ καπνὸς ἀτεχνῶς ποιητικὸς ἔξω τοῦ πατάγου τῶν 100
 ὀνομάτων. τὸ δὲ αἰοιδιμὸν σοὶ καὶ ἐκηβόλον ὄπλον καὶ
 πρόχειρον οὐκ οἶδ' ὅπως τελέως ἀπέσβη καὶ ψυχρὸν ἐστὶ
 μηδὲ ὀλίγον σπινθήρα ὀργῆς κατὰ τῶν ἀδικούντων δια-
 φυλάττον. 2. θᾶττον γοῦν τῶν ἐπιорκεῖν τις ἐπιχει- 101

ρούντων ἔωλον θρυαλλίδα φοβηθεῖη ἄν ἢ τὴν τοῦ
 πανδαμάτορος κεραννοῦ φλόγα· οὕτω δαλόν τινα ἐπα-
 νατείνεσθαι δοκεῖς αὐτοῖς, ὡς πῦρ μὲν ἢ καπνὸν ἀπ'
 αὐτοῦ μὴ δεδιέναι, μόνον δὲ τοῦτο οἰεσθαι ἀπολαύειν
 102 τοῦ τραύματος, ὅτι ἀναπλησθήσονται τῆς ἀσβόλου.
 ὥστε ἤδη διὰ ταῦτά σοι καὶ ὁ Σαλμωνεὺς ἀντιβροντᾶν
 103 ἐτόλμα, οὐ πάντη ἀπίθανος ἦν, πρὸς οὕτω ψυχρὸν τὴν
 ὄργην Δία θερμοουργὸς ἀνὴρ μεγαλαυχούμενος. πῶς
 γάρ; ὅπου γε καθάπερ ὑπὸ μανδραγόρα καθεύδεις, ὃς
 104 οὔτε τῶν ἐπιροκούντων ἀκούεις οὔτε τοὺς ἀδικούντας
 ἐπισκοπεῖς, λημᾶς δὲ καὶ ἀμβλυώττεις πρὸς τὰ γινόμενα
 καὶ τὰ ἄτα ἐκκεκώφησαι καθάπερ οἱ παρηγηκότες. 3. ἐπεὶ
 νέος γε ἔτι καὶ ὀξύθυμος ἦν καὶ ἀκμαῖος τὴν ὄργην πολλὰ
 κατὰ τῶν ἀδικῶν καὶ βιαιῶν ἐποίεις καὶ οὐδέποτε ἤγες
 105 τότε πρὸς αὐτοὺς ἐκχειρίαν, ἀλλ' αἰεὶ ἐνεργὸς πάντως
 ὁ κεραννὸς ἦν καὶ ἡ αἰγίς ἐπεσειέτο καὶ ἡ βροντὴ ἐπα-
 ταγεῖτο καὶ ἡ ἀστραπὴ συνεχῆς ὥσπερ εἰς ἀκροβολισμόν
 προηκοντίζετο· οἱ σεισμοὶ δὲ κοσκινηδὸν καὶ ἡ γιῶν σω-
 ρηδὸν καὶ ἡ χάλαζα πετροδὸν· καὶ ἵνα σοι φορτικῶς
 διαλέγωμαι, ὑετοὶ τε θαυδαῖοι καὶ βίαιοι, ποταμὸς ἐκάστη
 106 σταγῶν· ὥστε τηλικαύτη ἐν ἀκαρεῖ χρόνον ναυαγία ἐπὶ
 τοῦ Δευκαλίωνος ἐγένετο, ὡς ὑποβρυχίων ἀπάντων
 καταδεδυκότων μόγις ἐν τι κιβώτιον περισωθῆναι προσο-
 κείλαν τῷ Λυκωρεῖ ζώπυρόν τι τοῦ ἀνθρωπίνου σπέρ-
 ματος διαφυλάττον εἰς ἐπιγονὴν κακίας μείζονος. 4. τοι-
 γάρτοι ἀκόλουθα τῆς θαθυμίας τὰπίχειρα κομίζη παρ'
 αὐτῶν, οὔτε θύοντος ἔτι σοὶ τινος οὔτε στεφανοῦντος,
 εἰ μὴ τις ἄρα πάρεργον Ὀλυμπίων, καὶ οὗτος οὐ πάνυ
 ἀναγκαῖα ποιεῖν δοκῶν, ἀλλ' εἰς ἔθος τι ἀρχαῖον συν-
 τελῶν· καὶ κατ' ὀλίγον Κρόνον σε, ᾧ θεῶν γενναιότατε,
 107 ἀποφαινοῦσι παρῳσάμενοι τῆς τιμῆς. ἐῷ λέγειν, πυσά-
 κισ ἤδη σου τὸν νεῶν σεσυλήμασιν· οἱ δὲ καὶ αὐτῷ σοι

τὰς χειρας Ὀλυμπίαισιν ἐπιβεβλήκασι, καὶ σὺ ὁ ὕψιβρ-
 μέτης ἄκησας ἢ ἀναστῆσαι τοὺς κύνας ἢ τοὺς γείτονας
 ἐπικαλέσασθαι, ὡς βοηδρομήσαντες αὐτοὺς συλλαβοῖεν
 ἐτι συσκευαζομένους πρὸς τὴν φυγὴν· ἀλλ' ὁ γενναῖος
 καὶ Γιγαντολέτωρ καὶ Τιτανοκράτωρ ἐκάθησο τοὺς πλο-
 κάμους περικειρόμενος ὑπ' αὐτῶν, δεκάπηχυν κεραννὸν
 ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ. ταῦτα τοῖνυν, ᾧ θανυμάσιε, πηνίκα
 παύσεται οὕτως ἀμελῶς παρορῶμενα; ἢ πότε κολιάσεις 108
 τὴν τσοσύτην ἀδικίαν; πόσοι Φαέθοντες ἢ Λευκαλίωνες
 ἱκανοὶ πρὸς οὕτως ὑπέραντλον ὕβριν τοῦ βίου; 5. ἵνα
 γὰρ τὰ κοινὰ ἔασας τάμᾳ εἶπω, τοσοῦτους Ἀθηναίων
 εἰς ὕψος ἄρας καὶ πλουσίους ἐκ πενεστάτων ἀποφῆνας 109
 καὶ πᾶσι τοῖς δεομένοις ἐπικουρήσας, μᾶλλον δὲ ἀθρόον
 εἰς εὐεργεσίαν τῶν φίλων ἐκχέας τὸν πλοῦτον, ἐπειδὴ
 πένης διὰ ταῦτα ἐγενόμην, οὐκέτι οὐδὲ γνωρίζομαι πρὸς
 αὐτῶν οὐδὲ προσβλέπουσιν οἱ τέως ὑποπτῆσονται καὶ
 προσκνουῦντες κάκ τοῦ ἐμοῦ νεύματος ἀπηρηγμένοι, 110
 ἀλλ' ἦν που καὶ ὁδῶ βαδίξων ἐντύχω τινὶ αὐτῶν, ὥσπερ
 τινὰ στήλην παλαιοῦ νεκροῦ ὑπτίαν ὑπὸ τοῦ χρόνου
 ἀνατετραμμένην παρέρχονται μηδὲ ἀναγνόντες, οἱ δὲ καὶ
 πόρρωθεν ἰδόντες ἑτέραν ἐκτρέπονται δυσάντητον καὶ
 ἀποτρόπαιον θέαμα ὄψεσθαι ὑπολαμβάνοντες τὸν οὐ
 πρὸ πολλοῦ σωτήρα καὶ εὐεργέτην αὐτῶν γεγεννημένον.
 6. ὥστε ὑπὸ τῶν κακῶν ἐπὶ ταύτην τὴν ἐσχατίαν τραπό- 111
 μένος ἐναψάμενος διφθέραν ἐργάζομαι τὴν γῆν ὑπόμι-
 σθος ὀβολῶν τεττάρων, τῇ ἐρημῖᾳ καὶ τῇ δικέλλῃ προσ-
 φιλοσοφῶν. ἐνταῦθα τοῦτο γοῦν μοι δοκῶ κερδαίνειν,
 μηκέτι ὄψεσθαι πολλοὺς παρὰ τὴν ἀξίαν εὖ πράττοντας·
 ἀναρρότερον γὰρ τοῦτό γε. ἤδη ποτὲ οὖν, ᾧ Κρόνου
 καὶ Ῥέας υἱέ, τὸν βαθῦν τοῦτον ὕπνον ἀποσεισάμενος
 καὶ νήδυμον—ὑπὲρ τὸν Ἐπιμενίδην γὰρ κεκοίμησαι— 112
 καὶ ἀναρριπίσας τὸν κεραννὸν ἢ ἐκ τῆς Οἴτης ἐναυσά

μενος μεγάλην ποιήσας τὴν φλόγα ἐπιδείξαιό τινα ; ἀνδρώδους καὶ νεανικοῦ Διός, εἰ μὴ ἀληθῆ ἔστι τι Κρητῶν περὶ σοῦ καὶ τῆς ἐκεῖ ταφῆς μυθολογού.

7. ΖΕΥΣ. Τίς οὗτός ἐστιν, ὦ Ἐρμῆ, ὁ κεκρακ
 113 τῆς Ἀττικῆς παρὰ τὸν Ἰμμηττὸν ἐν τῇ ὑπάρειά πι
 ὕλος καὶ ἀύχμων καὶ ὑποδίφθερος; σκάπτει δὲ
 ἐπικεκρυφώς· λάλος ἀνθρωπος καὶ θρασύς. ἦ που ε
 σοφός ἐστιν· οὐ γὰρ ἄν οὕτως ἀσεβεῖς τοὺς λόγους δι
 καθ' ἡμῶν.

ΕΡΜ. Τί φῆς, ὦ πάτερ; ἄγνοεῖς Τίμωνο
 Ἐχεκρατίδου τὸν Κολυττία; οὗτός ἐστιν ὁ πολλάκις
 καθ' Ἰερῶν τελείων ἐστίασας, ὁ νεόπλοτος, ὁ τὰς
 ἐκατόμβας, παρ' ᾧ λαμπρῶς ἐορτάζειν εἰώθαμι
 Διάσια.

- 114 ΖΕΥΣ. Φεῦ τῆς ἀλλαγῆς· ὁ καλὸς ἐκεῖνος, ὁ π
 σιος, περὶ ὃν οἱ τοσοῦτοι φίλοι; τί παθῶν τοι
 ἔστιν; ἀύχμηρός, ἄθλιος καὶ σκαπανεύς καὶ μισθ
 ὡς ἔοικεν, οὕτω βαρεῖαν καταφέρων τὴν δίκελλαν

8. ΕΡΜ. Οὕτως μὲν εἶπεῖν, χρηστότης
 τριπὲν αὐτὸν καὶ φιλανθρωπία καὶ ὁ πρὸς τοὺς δι
 νους ἄπαντας οἶκτος, ὡς δὲ ἀληθεῖ λόγῳ, ἄνοι
 εὐήθεια καὶ ἀκρισία περὶ τῶν φίλων, ὅς οὐ σ
 κόραξι καὶ λύκοις χαριζόμενος, ἀλλ' ὑπὸ γυπῶν το
 τῶν ὁ κακοδαίμων κειρόμενος τὸ ἦπαρ φίλους
 αὐτοὺς καὶ ἐταίρους ᾤετο, ὑπ' εὐνοίας τῆς πρὸς α
 115 χαίροντας τῇ βορᾷ· οἱ δὲ τὰ ὄστα γυμνώσαντες ἀκ
 καὶ περιτραγόντες, εἰ δέ τις καὶ μυελὸς ἐνῆν, ἐκμ
 σαντες καὶ τοῦτον εὖ μάλα ἐπιμελῶς, ᾤχοντο αὖτον α
 καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς ὑποτετμημένον ἀπολιπόντες, οὐδὲ
 ρίζοντες ἔτι οὐδὲ προσβλέποντες — πόθεν γάρ;
 ἐπικουροῦντες ἢ ἐπιδιδόντες ἐν τῷ μέρει. διὰ τ
 δικελλίτης καὶ διφθερίας, ὡς ὄραῖς, ἀπολιπῶν ὑπ' αἰ

νης τὸ ἄστν μισθοῦ γεωργεῖ μελαγχολῶν τοῖς κακοῖς, ὅτι οἱ πλουτοῦντες παρ' αὐτοῦ μάλα ὑπεροπτικῶς παρέχονται οὐδὲ τούνομα, εἰ Τίμων καλοῖτο, εἰδότες.

9. ΖΕΥΣ. Καὶ μὴν οὐ παροπτέος ἀνὴρ οὐδὲ ἀμελητέος· εἰκότως γὰρ ἠγανάκτει δυστυχῶν· ἐπεὶ καὶ ὅμοια ποιήσομεν τοῖς καταράτοις κόλαξιν ἐκείνοις ἐπιλελησμένοι ἀνδρὸς τσαῦτα μηρία ταύρων τε καὶ αἰγῶν πιότατα καύσαντος ἡμῖν ἐπὶ τῶν βωμῶν· ἔτι γοῦν ἐν ταῖς φισὶ τὴν κνῖσαν αὐτῶν ἔχω. πλὴν ὑπ' ἀσχολίας τε καὶ θορύβου πολλοῦ τῶν ἐπιορκούντων καὶ βιαζομένων καὶ ἀρπαζόντων, ἔτι δὲ καὶ φόβου τοῦ παρὰ τῶν ἱεροσυλούντων — πολλοὶ γὰρ οὗτοι καὶ δυσφύλακτοι καὶ οὐδὲ ἐπ' ὀλίγον καταμύσαι ἡμῖν ἐφιᾶσι — πολὺν ἤδη χρόνον οὐδὲ ἀπέβλεψα ἐς τὴν Ἀττικὴν, καὶ μάλιστα ἐξ οὗ φιλοσοφία καὶ λόγων ξριδες ἐπεπόλασαν αὐτοῖς· μαχομένων γὰρ πρὸς ἀλλήλους καὶ κεκραγόντων οὐδὲ ἐπακούειν ἔστι τῶν εὐχῶν· ὥστε ἢ ἐπιβυσάμενον χροῖ τὰ ὄντα καθῆσθαι ἢ ἐπιτριβῆναι πρὸς αὐτῶν, ἀρετὴν τινα καὶ ἀσώματα καὶ ληρους μεγάλη τῇ φωνῇ ξυνειρόντων. διὰ ταῦτά τοι καὶ τοῦτον ἀμεληθῆναι ξυνέβη πρὸς ἡμῶν οὐ φαῦλον ὄντα. 10. ὅμως δὲ τὸν Πλοῦτον, ὃ Ἐρμῆ, παραλαβὼν ἀπιθὶ παρ' αὐτὸν κατὰ τάχος· ἀγέτω δὲ ὁ Πλοῦτος καὶ τὸν Θησαυρὸν μετ' αὐτοῦ καὶ μενέτωσαν ἄμφω παρὰ τῷ Τίμωνι μηδὲ ἀπαλλαττέσθωσαν οὕτω ῥαδίως, κἄν ᾖτι μάλιστα ὑπὸ χρηστότητος αὐθις ἐκδιώκη αὐτοὺς τῆς οἰκίας. περὶ δὲ τῶν κολάκων ἐκείνων καὶ τῆς ἀχαριστίας, ἦν ἐπεδείξαντο πρὸς αὐτόν, καὶ αὐθις μὲν σκέψομαι καὶ δίκην δώσουσιν, ἐπειδὴν τὸν κεραννὸν ἐπισκευάσω· καταεγμέναι γὰρ αὐτοῦ καὶ ἀπεστομωμένοι εἰσὶ δύο ἀκτῖνες αἱ μέγισται, ὅποτε φιλοτιμότερον ἠκόντισα κρῆν ἐπὶ τὸν σοφιστὴν Ἀναξαγόραν, ὃς ἐπειθε τοὺς ὀμιλητὰς μηδὲ ὅλως εἶναι τινὰς ἡμᾶς τοὺς θεοὺς. ἀλλ'

ἐκεῖνου μὲν διήμαρτον, — ὑπερέσχε γὰρ αὐτοῦ τὴν χεῖρα Περικλῆς — ὁ δὲ κεραυνὸς εἰς τὸ Ἀνακλειον παρασκήψας ἐκεῖνό τε κατέφλεξε καὶ αὐτὸς ὀλίγοσθ δεινὸν συντριβὴν περὶ τῆ πέτρα. πλὴν ἱκανὴ ἐν τοσοῦτῳ καὶ αὕτη τιμωρία ἔσται αὐτοῖς, εἰ ὑπερπλουτοῦντα τὸν Τίμωνα ὀφῶσιν.

120 11. *ΕΡΜ.* Οἶον ἦν τὸ μέγα κεκραγέαι καὶ ὀχληρὸν εἶναι καὶ θρασύν. οὐ τοῖς δικαιολογοῦσι μόνοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς εὐχομένοις τοῦτο χρήσιμον· ἰδοὺ γέ τοι αὐτίκα μάλα πλουσίος ἐκ πενεστάτου καταστήσεται ὁ Τίμων βοήσας καὶ παρρησιασάμενος ἐν τῇ εὐχῇ καὶ ἐπιστρέψας τὸν Δία· εἰ δὲ σιωπῇ ἔσκαπτεν ἐπικεκρυφώς, ἔτι ἂν ἔσκαπτεν ἀμελούμενος.

ΠΛΟΥΤ. Ἄλλ' ἐγὼ οὐκ ἂν ἀπέλθοιμι, ὦ Ζεῦ, παρ' αὐτόν.

ΖΕΥΣ. Διὰ τί, ὦ ἄριστε Πλοῦτε, καὶ ταῦτα ἐμοῦ κελεύσαντος;

121 12. *ΠΛΟΥΤ.* Ὅτι νῆ Δία ὑβρίζεν εἰς ἐμὲ καὶ ἐξεφόρει καὶ ἐς πολλὰ κατεμέριξε καὶ ταῦτα πατρῶον αὐτῷ φίλον ὄντα, καὶ μονονουχὶ δικράνοις ἐξεώθει με τῆς οἰκίας καθάπερ οἱ τὸ πῦρ ἐκ τῶν χειρῶν ἀπορρηπιτοῦντες. αὐτίθις οὖν ἀπέλθω παρασίτοις καὶ κόλαξι καὶ ἐταίραις παραδοθησόμενος; ἐπ' ἐκεῖνους, ὦ Ζεῦ, πέμπε με τοὺς αἰσθησομένους τῆς δωρεᾶς, τοὺς περιέψοντας, οἷς τίμιος ἐγὼ καὶ περιπόθητος· οὗτοι δὲ οἱ λάροι τῇ πενίᾳ ξυνέστωσαν, ἦν προτιμῶσιν ἡμῶν, καὶ διφθέραν παρ' αὐτῆς λαβόντες καὶ δίκελλαν ἀγαπάτωσαν ἄθλιοι τέτταρας ὀβολοὺς ἀποφέροντες, οἱ δεκαταλάντους δωρεᾶς ἀμελητὶ προέμενοι.

13. *ΖΕΥΣ.* Οὐδὲν ἔτι τοιοῦτον ὁ Τίμων ἐργάσεται περὶ σέ· πάνν γὰρ αὐτόν ἢ δίκελλα πεπαιδαγώγηκεν, εἰ μὴ παντάπασιν ἀνάληγτός ἐστι τὴν ὄσφυν, ὡς χοῆν

σὲ ἀντὶ τῆς πενίας προαιρεῖσθαι· σὺ μέντοι πάνυ μεμψι-
μοιρος εἶναι μοι δοκεῖς, ὃς νῦν μὲν τὸν Τίμωνα αἰτιᾷ, 122
διότι σοι τὰς θύρας ἀναπετάσας ἠφίει περινοστεῖν ἑλευ-
θερῶς οὔτε ἀποκλείων οὔτε ζηλοτυπῶν· ἄλλοτε δὲ τοῦ-
ναντίον ἠγανάκτεις κατὰ τῶν πλουσίων κατακεκλειῖσθαι
λέγων πρὸς αὐτῶν ὑπὸ μοχλοῖς καὶ κλεισί καὶ σημείων
ἐπιβολαῖς, ὡς μηδὲ παρακῦψαί σοι ἐς τὸ φῶς δυνατὸν
εἶναι. ταῦτα γοῦν ἀπωδύρου πρὸς με ἀποπνίγεσθαι
λέγων ἐν πολλῷ τῷ σκότῳ· καὶ διὰ τοῦτο ὠχρὸς ἤμιν
ἐφαίνου καὶ φροντίδος ἀνάπλεως, συνεσπακῶς τοὺς
δακτύλους πρὸς τὸ ἔθος τῶν λογισμῶν καὶ ἀποδρά-
σεσθαι ἀπειλῶν, εἰ καιροῦ λάβοιο, παρ' αὐτῶν· καὶ
ὄλως τὸ πρᾶγμα ὑπέρδεινον ἐδόκει σοι, ἐν χαλκῷ ἢ
σιδηρῷ τῷ θαλάμῳ καθάπερ τὴν Δανάην παρθενεύεσθαι 123
ὑπ' ἀκριβέσι καὶ παμπονήροις παιδαγωγοῖς ἀνατρεφό-
μενον, τῷ Τόκῳ καὶ τῷ Λογισμῷ. 14. ἄτοπα γοῦν ποιεῖν
ἐφασκες αὐτοὺς ἐρῶντας μὲν ἐς ὑπερβολήν, ἐξὸν δὲ ἀπο-
λαύειν οὐ τολμῶντας, οὐδὲ ἐπ' ἀθείας χρωμένους τῷ
ἔρωτι κυρίους γε ὄντας, ἀλλὰ φυλάττειν ἐργηγορίας,
ἐς τὸ σημεῖον καὶ τὸν μοχλὸν ἀσκαρδαμυκτὶ βλέποντας,
ἱκανὴν ἀπόλαυσιν οἰομένους οὐ τὸ αὐτοὺς ἀπολαύειν
ἔχειν, ἀλλὰ τὸ μηδενὶ μεταδιδόναι τῆς ἀπολαύσεως,
καθάπερ τὴν ἐν τῇ φάτνῃ κύνᾳ μῆτε αὐτὴν ἐσθίουσαν
τῶν κριθῶν μῆτε τῷ ἵππῳ πεινῶντι ἐπιτρέπουσαν. καὶ
προσέτι γε καὶ κατεγέλας αὐτῶν φειδομένων καὶ φυ- 124
λαττόντων καὶ τὸ καινότερον αὐτοὺς ζηλοτυποῦντων,
ἀγνοοῦντων δὲ ὡς κατάρατος οἰκέτης ἢ οἰκονόμος ἢ παι-
δοτρίβης ὑπεισιῶν λαθραίως ἐμπαροινήσει τὸν κακοδαί-
μονα καὶ ἀνέραστον δεσπότην πρὸς ἀμαυρόν τι καὶ μικρό-
στομον λυχνίδιον καὶ διψαλέον θρυαλλίδιον ἐπαγρυπνεῖν
ἕστας τοῖς τόκοις. πῶς οὖν οὐκ ἄδικα ταῦτα, πάλαι μὲν
ἐκεῖνα αἰτιᾷσθαι, νῦν δὲ τῷ Τίμωνι τὰ ἐναντία ἐπικαλεῖν;

15. ΠΛΟΥΤ. Καὶ μὴν εἴ γε τάληθές ἐξετάζεις, ἄμφω σοι εὐλόγα δόξω ποιεῖν· τοῦ τε γὰρ Τίμωνος το πάννυ τοῦτο ἀνειμένον ἀμελές καὶ οὐκ εὐνοϊκὸν ὡς πρὸς ἐμὲ εἰκότως ἂν δοκοίη· τούς τε αὖ κατάκλειστον ἐν θύ-
 126 ραῖς καὶ σκότῳ φυλάττοντας, ὅπως αὐτοῖς παχύτερος γενοίμην καὶ πιμελῆς καὶ ὑπέρογκος ἐπιμελουμένους, οὔτε προσαπτομένους αὐτούς οὔτε ἐς τὸ φῶς προά-
 γοντας, ὡς μηδὲ ὀφθείην πρὸς τινος, ἀνοήτους ἐνό-
 μιζον εἶναι καὶ ὑβριστάς, οὐδὲν ἀδικοῦντά με ὑπὸ το-
 σούτοις δεσμοῖς κατασῆποντας, οὐκ εἰδότας ὡς μετὰ μικρὸν ἀπίαςιν ἄλλῳ τινὶ τῶν εὐδαιμόνων με καταλι-
 πόντες. 16. οὐτ' οὖν ἐκείνους οὔτε τούς πάννυ προχεί-
 ρους εἰς ἐμὲ τούτους ἐπαινώ, ἀλλὰ τούς, ὅπερ ἄριστόν ἐστι, μέτρον ἐπιθήσοντας τῷ πράγματι καὶ μήτε ἀφε-
 ξομένους τὸ παράπαν μήτε προησόμενους τὸ ὅλον. σκό-
 πει γάρ, ᾧ Ζεῦ, πρὸς τοῦ Διός, εἴ τις νόμῳ γήμας
 127 γυναικα νέαν καὶ καλὴν ἔπειτα μήτε φυλάττοι μήτε
 ξηλοτυποῖ τὸ παράπαν, ἀφίεις καὶ βαδίζειν ἐνθα ἂν ἐθέλοι νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ ξυνεῖναι τοῖς βου-
 λομένοις, μᾶλλον δὲ αὐτὸς ἀπάγοι μοιχευθησομένην ἀνοίγων τὰς θύρας καὶ μαστροπεύων καὶ πάντας ἐπ' αὐτὴν καλῶν, ἅρα ὁ τοιοῦτος ἐρᾶν δόξειεν ἄν; οὐ σύ γε, ᾧ Ζεῦ, τοῦτο φαίης ἂν ἐρασθεῖς πολλάκις. 17. εἰ δέ τις ἔμπαλιν ἐλευθέραν γυναικα εἰς τὴν οἰκίαν νόμῳ παραλαβὼν ἐπ' ἀρότῳ παίδων γνησίων, ὁ δὲ μήτε αὐτὸς προσάπτοιτο ἀκμαίας καὶ καλῆς παρθένου μήτε ἄλλῳ προσβλέπειν ἐπιτρέποι, ἄγονον δὲ καὶ στείραν κατα-
 128 κλείσας παρθενεύοι, καὶ ταῦτα ἐρᾶν φάσκων καὶ δήλος ὦν ἀπὸ τῆς χροίας καὶ τῆς σαρκὸς ἐκτετηγνίας καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ὑποδεδυκόντων, ἔσθ' ὅπως ὁ τοιοῦτος οὐ παραπαίειν δόξειεν ἄν, δέον παιδοποιεῖσθαι καὶ ἀπο-
 λαΐειν τοῦ γάμου, καταμαραίνων εὐπρόσωπον οὔτω καὶ

ἐπέραστον κόρην καθάπερ ἑρειαυ τῇ Θεσμοφόρῳ τροφῶν δια παντός τοῦ βίου; ταῦτα καὶ αὐτὸς ἀγανακτῶ πρὸς ἐνίαν μὲν ἀτίμως λακτιζόμενος καὶ λαφυσσόμενος καὶ ἐξαντλούμενος, ὑπ' ἐνίαν δὲ ὥσπερ στιγματίας δραπέτης πεπεδημένος.

18. ΖΕΥΣ. Τί οὖν ἀγανακτεῖς κατ' αὐτῶν; διδάσαι γὰρ ἄμφω καλὴν τὴν δίκην, οἱ μὲν ὥσπερ ὁ Τάνταλος ἄποτοι καὶ ἄγευστοι καὶ ξηροὶ τὸ στόμα, ἐπικεχηγνότες μόνον τῷ χρυσίῳ, οἱ δὲ καθάπερ ὁ Φινεύς ἀπὸ τῆς φάρυγγος τὴν τροφήν ὑπὸ τῶν Ἀρπυιῶν ἀφαιρούμενοι. ἀλλ' ἄπιθι ἤδη σωφρονεστέρω παρὰ πολὺ τῷ Τίμωνι ἐντευξόμενος.

ΠΛΟΥΤ. Ἐκεῖνος γὰρ ποτε παύσεται ὥσπερ ἐκ κοφίνου τετραυπημένου, πρὶν ὅλως εἰσρῆναί με, κατὰ 129 σπουδὴν ἐξαντλῶν, φθάσαι βουλόμενος τὴν ἐπιρροήν, μὴ ὑπέραντλος εἰσπεσῶν ἐπικλύσω αὐτόν; ὥστε ἐς τὸν τῶν Δαναῶδων πίδακος ὑδροφορήσειν μοι δοκῶ καὶ μάτην ἐπαντλήσειν, τοῦ κύτους μὴ στέγοντος, ἀλλὰ πρὶν εἰσρῆναι, σχεδὸν ἐκχυθησομένου τοῦ ἐπιρρέοντος· οὕτως εὐρύτερον τὸ πρὸς τὴν ἐκχυσιν κεχηγνὸς τοῦ πίδακος καὶ ἀκάλυτος ἢ ἕξοδος.

19. ΖΕΥΣ. Οὐκοῦν εἰ μὴ ἐμφράξῃται το κεχηγνὸς τοῦτο καὶ ἐς το ἀπαξ ἀναπεπταμένον, ἐκχυθέντος ἐν βραχεὶ σου φραδίῳ εὐρήσει τὴν διφθέραν αὐτίς καὶ τὴν δίκελλαν ἐν τῇ τρυγί τοῦ πίδακος. ἀλλ' ἄπιτε ἤδη καὶ πλουτίζετε αὐτόν· σὺ δὲ μέμνησο, ὡς Ἐρμῆ, ἐπανιῶν πρὸς ἡμᾶς ἄγειν τοὺς Κύκλωπας ἐκ τῆς Αἴττης, ὅπως τὸν κεραυνὸν ἀκονήσαντες ἐπισκευάσωσιν· ὡς ἤδη γε τεθηγμένον αὐτοῦ δεησόμεθα.

20. ΕΡΜ. Προΐωμεν, ὦ Πλοῦτε. τί τοῦτο; ὑπο- 130 σκάξεις; ἐλελήθεις με, ὦ γεννάδα, οὐ τυφλὸς μόνον, ἀλλὰ καὶ χλωλὸς ὢν.

ΠΛΟΥΤ. Οὐκ αἰ τοῦτο, ὦ Ἐρμῆ, ἀλλ' ὁπόταν μὲν ἀπὸ παρα τινὰ πεμφθῆς ὑπὸ τοῦ Διός, οὐκ οἶδ' ὅπως βραδύς εἰμι καὶ χαλὸς ἀμφοτέροις, ὡς μόλις τελεῖν ἐπὶ τὸ τέρμα, προγηράσαντος ἐνίοτε τοῦ περιμένουτος, ὁπόταν δὲ ἀπαλλάττεσθαι δέη, πτηνὸν ὄφει, πολὺ τῶν ὀνείρων ἀκύτερον· ἅμα γοῦν ἔπεσεν ἢ ὑσπληγῆ, κἀγὼ ἤδη ἀνακηρύττομαι νενικηκώς, ὑπερπηθήσας τὸ στάδιον οὐδὲ ἰδόντων ἐνίοτε τῶν θεατῶν.

ΕΡΜ. Οὐκ ἀληθῆ ταῦτα φῆς· ἐγὼ γέ τοι πολλοὺς
 131 ἂν εἰπεῖν ἔχοιμί σοι χθῆς μὲν οὐδὲ ὀβολόν, ὥστε πρίασθαι βρόχον, ἐσχηκότας, ἄφνω δὲ τήμερον πλουσίους καὶ πολυτελεῖς ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους ἐξελαύνοντας, οἷς οὐδὲ κἄν ὄνος ὑπῆρξε πώποτε. καὶ ὅμως πορφυροὶ καὶ χρυσόχειρες περιέρχονται οὐδ' αὐτοὶ πιστεύοντες οἶμαι ὅτι μὴ ὄναρ πλουτοῦσιν.

21. **ΠΛΟΥΤ.** Ἐτεροῖον τοῦτ' ἐστίν, ὦ Ἐρμῆ, καὶ οὐχὶ τοῖς ἐμαυτοῦ ποσὶ βαδίξω τότε, οὐδὲ ὁ Ζεὺς, ἀλλ' ὁ Πλούτων ἀποστέλλει με παρ' αὐτοὺς ἅτε πλουτοδότης καὶ μεγαλόδωρος καὶ αὐτὸς ὦν· δηλοῖ γοῦν καὶ τῷ ὀνόματι. ἐπειδὴν τοίνυν μετοικισθῆναι δέη με παρ' ἑτέρου πρὸς ἕτερον, ἐς δέλτον ἐμβαλόντες με καὶ κατασημνηά-
 132 μενοι ἐπιμελῶς φορηδὸν ἀράμενοι μετακομίζουσι· καὶ ὁ μὲν νεκρὸς ἐν σκοτεινῷ ποῦ τῆς οἰκίας πρόκειται ὑπὲρ τὰ γόνατα παλαιᾶ τῆ ὀθόνη σκεπόμενος, περιμάχης ταῖς γαλαῖς, ἐμὲ δὲ οἱ ἐπελπίσαντες ἐν τῇ ἀγορᾷ περιμένουσι κεκηνότες ὥσπερ τὴν χελιδόνα προσπετομένην τετριγότες οἱ νεοτοί. 22. ἐπειδὴν δὲ τὸ σημεῖον ἀφαιρεθῆ καὶ τὸ λίνον ἐντμηθῆ καὶ ἡ δέλτος ἀνοιχθῆ καὶ ἀνα-
 133 κρηυχθῆ μου ὁ καινὸς δεσπότης ἦτοι συγγενῆς τις ἢ κόλαξ ἢ καταπύγων οἰκέτης ἐκ παιδικῶν τίμιος, ὑπεξυρημένος ἐτι τὴν γνώσθον, ἀντὶ ποικίλων καὶ παντοδαπῶν ἡδονῶν, ἃς ἤδη ἔξωρος ὦν ὑπῆρέτησεν αὐτῷ, μέγα τὸ μίσθωμα

ὁ γενναῖος ἀπολαβών, ἐκεῖνος μὲν, ὅστις ἂν ἤ ποτε, ἰκασάμενός με αὐτῇ δέλτῳ θεῖ φέρων ἀντι τοῦ τῆως Πυρρῖου ἢ Δρόμωνος ἢ Τιβίου Μεγακλῆς ἢ Μεγάβυζος 134 ἢ Πρώταρχος μετονομασθεῖς, τοὺς μάτην κεκηνότας 135 ἐκείνους ἐς ἀλλήλους ἀποβλέποντας καταλιπὼν ἀληθῆς ἄγοντας τὸ πένθος, οἷος αὐτοῦς ὁ θύννος ἐκ μυχοῦ τῆς 136 σαγήνης διέφυγεν οὐκ ὀλίγον τὸ δέλεαρ καταπιῶν. 23. ὁ δὲ ἐμπεσῶν ἀθρόως εἰς ἐμὲ ἀπειρόκαλος καὶ παχύδερμος ἄνθρωπος, ἐτι τὴν πέδην πεφρικῶς καὶ εἰ παριῶν ἄλλως μαστίξειέ τις, ὄρθιον ἐφιστάς τὸ οὖς καὶ τὸν μυλῶνα ὥσπερ τὸ Ἀνάκτορον προσκυνῶν, οὐκέτι φορητός ἐστι τοῖς ἐντυγχάνουσιν, ἀλλὰ τοὺς τε ἐλευθέρους ὑβρίζει καὶ τοὺς ὁμοδούλους μαστιγοῖ ἀποπειρώμενος εἰ καὶ αὐτῷ τὰ τοιαῦτα ἔξεστιν, ἄχρι ἂν ἢ ἐς πορνιδίον τι ἐμπεσῶν ἢ ἱπποτροφίας ἐπιθυμήσας ἢ κόλαξι παραδούς ἐαντὸν ὁμνύουσιν, ἢ μὴν εὐμορφότερον μὲν Νιρέως εἶναι αὐτόν, εὐγενέστερον δὲ τοῦ Κέκροπος ἢ Κόδρου, συνετώτερον δὲ τοῦ Ὀδυσσεώς, πλουσιώτερον δὲ συνάμα 137 Κροίσαν ἐκκαίδεκα, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου ἄθλιος ἐκχέη τὰ κατ' ὀλίγον ἐκ πολλῶν ἐπιφοκιῶν καὶ ἀρπαγῶν καὶ πανουργιῶν συνειλεγμένα.

24. *ΕΡΜ.* Αὐτά που σχεδὸν φῆς τὰ γιγνόμενα· ὀπόταν δ' οὐν αὐτόπους βαδίξης, πῶς οὕτω τυφλὸς ᾧν εὐρίσκεις τὴν ὁδόν; ἢ πῶς διαγινώσκεις ἐφ' οὖς ἂν σε ὁ Ζεὺς ἀποστείλῃ κρίνας εἶναι τοῦ πλουτεῖν ἀξίους;

ΠΛΟΥΤ. Οἷε γὰρ εὐρίσκειν με οἴτινές εἰσι; μὰ τον Δία οὐ πάνν· οὐ γὰρ ἂν Ἀριστείδην καταλιπὼν Ἴπκονίῳ καὶ Καλλίᾳ προσήειν καὶ πολλοῖς ἄλλοις Ἀθηναίων οὐδὲ ὀβολοῦ ἀξίοις.

ΕΡΜ. Πλὴν ἀλλὰ τί πράττεις καταπεμφθεῖς;

ΠΛΟΥΤ. Ἄνω καὶ κάτω πλανῶμαι περινοστῶν, ἄχρι ἂν λάθω τι ἐμπεσῶν· ὁ δὲ, ὅστις ἂν πρῶτός μοι

138 περιτύχη, ἀπαγαγὼν παρ' αὐτὸν ἔχει σὲ τὸν Ἑρμῆν ἐπὶ τῷ παραλόγῳ τοῦ κέρδους προσκυνῶν.

25. *ΕΡΜ.* Οὐκοῦν ἐξηπάτηται ὁ Ζεὺς οἰόμενός σε κατὰ τὸ αὐτῷ δοκοῦν πλουτίζειν ὅσους ἂν οἴηται τοῦ πλουτεῖν ἀξίους;

ΠΛΟΥΤ. Καὶ μάλα δικαίως, ὦγαθέ, ὅς γε τυφλὸν ὄντα εἰδὼς ἐπεμπευ ἀναζητήσοντα δυσεύρετον οὕτω χρῆμα καὶ πρὸ πολλοῦ ἐκλελοιπὸς ἐκ τοῦ βίου, ὅπερ οὐδ' ὁ Λυγκεὺς ἂν ἐξεύροι φραδίως, ἀμαυρὸν οὕτω καὶ μικρὸν ὄν. τοιγαροῦν ἄτε τῶν μὲν ἀγαθῶν ὀλίγων ὄντων, πονηρῶν δὲ πλείστων ἐν ταῖς πόλεσι τὸ πᾶν ἐπεχόντων, ὄξω ἐς τοὺς τοιοῦτους ἐμπίπτω περιῶν καὶ σαγηνεύομαι πρὸς αὐτῶν.

139 *ΕΡΜ.* Εἶτα πῶς, ἐπειδὴν καταλίπης αὐτούς, φραδίως φεύγεις οὐκ εἰδὼς τὴν ὁδόν;

ΠΛΟΥΤ. Ὁξυδερκῆς τότε πως καὶ ἀρτίπους γίνομαι πρὸς μῦνον τὸν καιρὸν τῆς φυγῆς.

26. *ΕΡΜ.* Ἔτι δὴ μοι καὶ τοῦτο ἀπόκριναι, πῶς τυφλὸς ἂν, εἰρήσεται γάρ, καὶ προσέτι ὠχρὸς καὶ βαρὺς ἐκ τοῦν σκελοῖν τοσοῦτους ἐραστὰς ἔχεις, ὥστε πάντα ἀποβλέπειν εἰς σέ, καὶ τυχόντας μὲν εὐδαιμονεῖν οἴεσθαι, εἰ δὲ ἀποτύχουεν, οὐκ ἀνέχεσθαι ζῶντας; οἶδα γοῦν τινὰς οὐκ ὀλίγους αὐτῶν οὕτως σου δυσέρωτας ὄντας, ὥστε καὶ ἐς βαθυκῆτα πόντον φέροντες ἐρριψαν αὐτούς καὶ πετρῶν κατ' ἡλιβάτων ὑπερορᾶσθαι νομίζοντες ὑπὸ σοῦ, 140 ὅτιπερ οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἐώρας αὐτούς. πλὴν ἄλλα καὶ σὺ ἂν εἴ οἶδα ὅτι ὁμολογήσειας, εἴ τι ξυνίης σαντοῦ, κορυβαντιᾶν αὐτούς ἐρωμένῳ τοιοῦτῳ ἐπιμεμηνότας.

27. *ΠΛΟΥΤ.* Οἶει γὰρ τοιοῦτον, οἷός εἰμι, ὄρᾶσθαι αὐτοῖς, χωλὸν ἢ τυφλὸν ἢ ὅσα ἄλλα μοι πρόσεστιν;

ΕΡΜ. Ἀλλὰ πῶς, ὦ Πλούτε, εἰ μὴ τυφλοὶ καὶ αὐτοὶ πάντες εἰσὶν;

ΠΛΟΥΤ. Οὐ τυφλοί, ὦ ἄριστε, ἀλλ' ἡ ἄγνοια καὶ ἡ ἀπάτη, αἵπερ νῦν κατέχουσι τὰ πάντα, ἐπισκιάζουσιν αὐτούς· ἐτι δὲ καὶ αὐτός, ὡς μὴ παντάπασιν ἄμορφος εἶην, προσωπεῖόν τι ἐρασμιώτατον περιθήμενος, διάχρυσον καὶ λιθοκόλλητον, καὶ ποικίλα ἐνδύς ἐντυγχάνω αὐτοῖς· οἱ δὲ αὐτοπρόσωπον οἰόμενοι ὄραν τὸ κάλλος ἐρωῶσι καὶ ἀπόλλυνται μὴ ἐντυγχάνοντες. ὡς εἰ γέ τις αὐτοῖς ὄλον ἀπογυμνώσας ἐπέδειξέ με, δῆλον ὡς κατε-
 141
 γίνωσκον ἂν αὐτῶν ἀμβλυώττοντες τὰ τηλικαῦτα καὶ ἐρωῶντες ἀνεράστων καὶ ἀμόρφων πραγμάτων.

28. EPM. Τί οὖν ὅτι καὶ ἐν αὐτῷ ἦδη τῷ πλουτεῖν γενόμενοι καὶ τὸ προσωπεῖον αὐτοὶ περιθήμενοι ἐτι ἐξάπατωνται, καὶ ἦν τις ἀφαιρῆται αὐτούς, θᾶττον ἂν τὴν κεφαλὴν ἢ τὸ προσωπεῖον πρόοιντο; οὐ γὰρ δὴ καὶ τότε ἀγνοεῖν εἰκὸς αὐτούς, ὡς ἐπίχριστος ἢ εὐμορφία ἐστίν, ἐνδοθεν τὰ πάντα ὀρώνας.

ΠΛΟΥΤ. Οὐκ ὀλίγα, ὦ Ἐρμῆ, καὶ πρὸς τοῦτο μοὶ συναγωνίζεται.

EPM. Τὰ ποῖα;

ΠΛΟΥΤ. Ἐπειδὴν τις ἐντυχὼν τὸ πρῶτον ἀναπετάσας τὴν θύραν εἰσδέχεται με, συμπαρεισέρχεται μετ' ἐμοῦ λαθῶν ὁ τύφος καὶ ἡ ἄνοια καὶ ἡ μεγαλοψυχία καὶ μαλακία καὶ ὕβρις καὶ ἀπάτη καὶ ἄλλ' ἅττα μυρία· ὑπὸ δὴ τούτων ἀπάντων καταληφθεὶς τὴν ψυχὴν θαυμάζει τε τὰ οὐ θαυμαστά καὶ ὀρέγεται τῶν φευκῶν κἀμὲ τὸν
 142
 πάντων ἐκείνων πατέρα τῶν εἰσεληλυθότων κακῶν τέθηπε δορυφορούμενον ὑπ' αὐτῶν, καὶ πάντα πρότερον πάθοι ἂν ἢ ἐμὲ προσέσθαι ὑπομείνειεν ἂν.

29. EPM. Ὡς δὲ λείος εἰ καὶ ὀλισθηρός, ὦ Πλοῦτε, καὶ δυσκάτοχος καὶ διαφευκτικός, οὐδεμίαν ἀντιλαβὴν παρεχόμενος βεβαίαν, ἀλλ' ὥσπερ αἱ ἐγγέλεις ἢ οἱ ὄφεις διὰ τῶν δακτύλων δραπετεύεις οὐκ οἶδ' ὅπως· ἢ Πενία

δ' ἔμπαλιν ἰξώδης τε καὶ εὐλαβῆς καὶ μυρία τὰ ἄγκιστρα
ἐκπεφυκότα ἐξ ἅπαντος τοῦ σώματος ἔχουσα, ὡς πλησιά-
σαντας εὐθὺς ἔχεσθαι καὶ μὴ ἔχειν βραδίως ἀπολυθῆναι.
143 ἀλλὰ μεταξὺ φλυαροῦντας ἡμᾶς πρᾶγμα ἤδη οὐ μικρὸν
διέλαθε.

ΠΛΟΥΤ. Τὸ ποῖον;

ΕΡΜ. Ὅτι τὸν Θησαυρὸν οὐκ ἐπηγαγόμεθα, οὐπερ
ἔδει μάλιστα.

30. ΠΛΟΥΤ. Θάρρει τούτου γε ἔνεκα· ἐν τῇ γῆ
αὐτὸν ἀεὶ καταλείπων ἀνέρχομαι πρὸς ὑμᾶς ἐπισκήψας
ἔνδον μένειν ἐπικλεισάμενον τὴν θύραν, ἀνοίγειν δὲ
μηδενί, ἣν μὴ ἀκούσῃ ἐμοῦ βοήσαντος.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν ἐπιβαίνωμεν ἤδη τῆς Ἀττικῆς· καὶ
μοι ἔπου ἔχόμενος τῆς χλαμύδος, ἄχρι ἂν πρὸς τὴν ἐσχα-
τιὰν ἀφίκωμαι.

ΠΛΟΥΤ. Εὖ ποιεῖς, ὦ Ἐρμῆ, χειραγωγῶν· ἐπεὶ
ἦν γε ἀπολίπης με, Ἵπερβόλω τάχα ἢ Κλέωνι ἐμπεσοῦ-
144 μαι περिनοστῶν. ἀλλὰ τίς ὁ ψόφος οὗτός ἐστι καθάπερ
σιδήρου πρὸς λίθον.

31. ΕΡΜ. Ὁ Τίμων οὐτοσί σνάπτει πλησίον ὄρει-
νὸν καὶ ὑπόλιθον γήδιον. παπαῖ, καὶ ἡ Πενία πάρεστι
καὶ ὁ Πόνος ἐκεῖνος, ἡ Καρτερία τε καὶ ἡ Σοφία καὶ ἡ
Ἀνδρεία καὶ ὁ τοιοῦτος ὄχλος τῶν ὑπὸ τῷ Διμῷ ταττο-
μένων ἀπάντων, πολὺ ἀμείνους τῶν σῶν δορυφόρων.

ΠΛΟΥΤ. Τί οὖν οὐκ ἀπαλλαττόμεθα, ὦ Ἐρμῆ,
τὴν ταχίστην; οὐ γὰρ ἂν τι ἡμεῖς δρᾶσαιμεν ἀξιόλογον
πρὸς ἄνδρα ὑπὸ τηλικούτου στρατοπέδου περιεσχημένον.

ΕΡΜ. Ἄλλως ἔδοξε τῷ Διί· μὴ ἀποδειλιῶμεν οὖν.

145 32. ΠΕΝ. Ποῖ τούτου ἀπάγεις, ὦ Ἀργειφόντι, χει-
ραγωγῶν;

ΕΡΜ. Ἐπὶ τουτονὶ τὸν Τίμονα ἐπέμφθημεν ὑπὸ
τοῦ Διός.

ΠΕΝ. Νῦν ὁ Πλούτος ἐπὶ Τίμωνα, ὁπότε αὐτὸν ἐγὼ κακῶς ἔχοντα ὑπὸ τῆς Τρυφῆς παραλαβοῦσα, τουτοισὶ παραδοῦσα, τῇ Σοφίᾳ καὶ τῷ Πόνῳ, γενναῖον ἀνδρα καὶ πολλοῦ ἄξιον ἀπέδειξα; οὕτως ἄρα εὐκαταφρόνητος ὑμῖν ἢ Πενία δοκῶ καὶ εὐαδίκητος, ὡσθ' ὁ μόνον κτῆμα εἶχον, ἀφαιρῆσθαι με, ἀκριβῶς πρὸς ἀρετὴν ἐξειργασμένον, ἵνα αὐτίς ὁ Πλούτος παραλαβὼν αὐτὸν ἴβρῃ καὶ Τύφῳ ἐγχειρίσας ὁμοιον τῷ πάλαι, μαλθακὸν καὶ ἀγεννῆ καὶ ἀνόητον ἀποφήνας ἀποδοῶ πάλιν ἐμοὶ ῥάκος ἤδη γεγεννημένον;

ΕΡΜ. Ἔδοξε ταῦτα, ὦ Πενία, τῷ Διί.

33. ΠΕΝ. Ἀπέρχομαι· καὶ ὑμεῖς δέ, ὦ Πόνε καὶ 146
Σοφία καὶ οἱ λοιποί, ἀκολουθεῖτέ μοι. οὗτος δὲ τάχα εἴσεται, οἷαν με οὐσαν ἀπολείψει, ἀγαθὴν συνεργὸν καὶ διδάσκαλον τῶν ἀρίστων, ἣ συνὼν ὑγιεινὸς μὲν τὸ σῶμα, ἐρρωμένος δὲ τὴν γνώμην διετέλεσεν, ἀνδρὸς βίον ζῶν καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπων, τὰ δὲ περιττὰ καὶ πολλὰ ταῦτα, ὡσπερ ἐστίν, ἀλλότρια ὑπολαμβάνων.

ΕΡΜ. Ἀπέρχονται· ἡμεῖς δὲ προσίωμεν αὐτῷ.

34. ΤΙΜ. Τίνες ἐστέ, ὦ κατάρατοι; ἢ τί βουλόμενοι δεῦρο ἦκατε ἀνδρα ἐργάτην καὶ μισθοφόρον ἐνοχλήσοντες; ἀλλ' οὐ χαίροντες ἄπιτε μιαροὶ πάντες ὄντες· ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἀντίκα [μάλα] βάλλων τοῖς βάλωις καὶ τοῖς λίθοις συντρῖψω.

ΕΡΜ. Μηδαμῶς, ὦ Τίμων, μὴ βάλης· οὐ γὰρ ἀνθρώπους ὄντας βαλεῖς, ἀλλ' ἐγὼ μὲν Ἐρμῆς εἰμι, οὐτοσί δὲ ὁ Πλούτος· ἐπεμψε δὲ ὁ Ζεὺς ἐπακούσας τῶν ευχῶν. ὥστε ἀγαθῇ τύχῃ δέχου τὸν ὄλβον ἀποστάς τῶν πόνων.

ΤΙΜ. Καὶ ὑμεῖς οἰμῶξεσθε ἤδη καίτοι θεοὶ ὄντες, 147
ὡς φατε· πάντας γὰρ ἅμα καὶ ἀνθρώπους καὶ θεοὺς μισῶ, τουτουὶ δὲ τὸν τυφλόν, ὅστις ἂν ἦ, καὶ ἐπιτρῖψειν μοι δοκῶ τῇ δικέλλῃ.

ΠΛΟΥΤ. Ἀπίωμεν, ὦ Ἐρμῆ, πρὸς τοῦ Διός, μελαγχολᾶν γὰρ ὁ ἄνθρωπος οὐ μετρίως μοι δοκεῖ, μὴ τι κακὸν ἀπέλθω προσλαβών.

35. **ΕΡΜ.** Μηδὲν σκαιόν, ὦ Τίμων, ἀλλὰ τὸ πάνυ τοῦτο ἄγριον καὶ τραχὺ καταβαλὼν προτείνας τῷ χειρὲ λάμβανε τὴν ἀγαθὴν τύχην καὶ πλούτει πάλιν καὶ ἴσθι Ἀθηναίων τὰ πρῶτα καὶ ὑπερόρα τῶν ἀχαρίστων ἐκείνων μόνος αὐτὸς εὐδαιμονῶν.

ΤΙΜ. Οὐδὲν ὑμῶν δέομαι· μὴ ἐνοχλεῖτέ μοι· ἰκανὸς ἐμοὶ πλοῦτος ἢ δίκελλα· τὰ δ' ἄλλα εὐδαιμονέστατος εἰμι, μηδενός μοι πλησιάζοντος.

ΕΡΜ. Οὕτως, ὦ τάν, ἀπανθρώπως;

τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηγέα τε κρατερόν τε;

148 καὶ μὴν εἰκὸς ἦν μισάνθρωπον μὲν εἶναι σε τοσαῦτα ὑπ' αὐτῶν δεινὰ πεπονθότα, μισόθεον δὲ μηδαμῶς, οὕτως ἐπιμελουμένων σου τῶν θεῶν.

36. **ΤΙΜ.** Ἀλλὰ σοὶ μὲν, ὦ Ἐρμῆ, καὶ τῷ Διὶ πλείστη χάρις τῆς ἐπιμελείας, τουτονὶ δὲ τὸν Πλοῦτον οὐκ ἂν λάβοιμι.

ΕΡΜ. Τί δή;

ΤΙΜ. Ὅτι καὶ πάσαι μυθίων μοι κακῶν αἴτιος οὗτος κατέστη κόλαξι τε παραδοὺς καὶ ἐπιβούλους ἐπαργῶν καὶ μίσος ἐπεγείρας καὶ ἠδυναθεία διαφθείρας καὶ ἐπίφθονον ἀποφήνας, τέλος δὲ ἄφνω καταλιπὼν οὕτως ἀπίστως καὶ προδοτικῶς· ἡ βελτίστη δὲ Πενία πόνοις με τοῖς ἀνδρικοτάτοις καταγυμνάσασα καὶ μετ' ἀληθείας καὶ παρρησίας προσομιλοῦσα τά τε ἀναγκαῖα κάμνοντι παρείχε καὶ τῶν πολλῶν ἐκείνων καταφρονεῖν ἐπαίδευεν ἐξ αὐτοῦ ἐμοῦ τὰς ἐλπίδας ἀπαρτήσασά μοι τοῦ βίου καὶ δείξασα ὅστις ἦν ὁ πλοῦτος ὁ ἐμός, ὃν οὔτε κόλαξ θω-
149 πεύων οὔτε συκοφάντης φοβῶν, οὐ δῆμος παροξυνθείς,

οὐκ ἐκκλησιαστῆς ψηφοφορήσας, οὐ τύραννος ἐπιβουλεύσας ἀφελῆσθαι δύναιτ' ἄν. 37. ἐρωμένως τοιγαροῦν ὑπὸ τῶν πόρων τὸν ἀγρὸν τουτουί φιλοπόνως ἐργαζόμενος, οὐδὲν ὄρων τῶν ἐν ἄστει κακῶν, ἱκανὰ καὶ διαρκῆ ἔχω τὰ ἄλφιστα παρὰ τῆς δικέλλης. ὥστε καλίνδρομος, ὃ Ἐρμῆ, ἄπιθι τὸν Πλοῦτον ἀπαγαγὼν τῷ Διί· ἐμοὶ δὲ τοῦτο ἱκανὸν ἦν, πάντας ἀνθρώπους ἠβηδὸν οἰμῶζειν ποιῆσαι.

ΕΡΜ. Μηδαμῶς, ἄγαθέ· οὐ γὰρ πάντες εἰσὶν ἐπιτήδειοι πρὸς οἰμωγῆν. ἀλλ' ἔα τὰ ὄργιλα ταῦτα καὶ μειρακιώδη καὶ τὸν Πλοῦτον παράλαβε. οὔτοι ἀπόβλητὰ ἐστὶ τὰ δῶρα τὰ παρὰ τοῦ Διός.

ΠΛΟΥΤ. Βούλει, ὦ Τίμων, δικαιολογήσομαι πρὸς σέ; ἢ χαλεπαίνεις μοι λέγοντι;

ΤΙΜ. Λέγε, μὴ μακρὰ μέντοι, μηδὲ μετὰ προομιῶν, ὥσπερ οἱ ἐπίτριπτοι φήτορες· ἀνέξομαι γὰρ σε ὀλίγα λέγοντα διὰ τὸν Ἐρμῆν τουτουί.

38. **ΠΛΟΥΤ.** Ἐχοῖν μὲν ἴσως καὶ μακρὰ εἰπεῖν, 150 οὕτω πολλὰ ὑπὸ σοῦ κατηγορηθέντα· ὅμως δὲ ὄρα εἰ τί σε, ὡς φῆς, ἠδίκηκα, ὃς τῶν μὲν ἠδίστων ἀπάντων αἰτιός σοι κατέστην, τιμῆς καὶ προεδρίας καὶ στεφάνων καὶ τῆς ἄλλης τρυφῆς, περίβλεπτός τε καὶ αἰοίδιμος δι' ἐμὲ ἦσθα καὶ περισπούδαστος· εἰ δέ τι χαλεπὸν ἐκ τῶν κολλάκων πέπονθας, ἀναίτιος ἐγὼ σοι· μᾶλλον δὲ αὐτὸς ἠδίκημαι τοῦτο ὑπὸ σοῦ, διότι με οὕτως ἀτίμως ὑπέβαλες ἀνδράσι καταράτοις ἐπαινοῦσι καὶ καταγοητεύουσι καὶ πάντα τρόπον ἐπιβουλεύουσί μοι· καὶ τό γε τελευταῖον ἐφησθα, ὡς προδέδωκά σε, τὸνναντίον δὲ αὐτὸς ἐγκαλέσαιμί σοι πάντα τρόπον ἀπελαθεὶς ὑπὸ σοῦ καὶ ἐπὶ κεφαλῆν ἐξωσθεὶς τῆς οἰκίας. τοιγαροῦν ἀντὶ μαλακῆς χλανίδος ταύτην τὴν διφθέραν ἢ τιμιωτάτη σοι Πενία περιτέθεικεν. ὥστε μάρτυς ὁ Ἐρμῆς οὐτοσί, πῶς

ἰκέτευον τὸν Δία μηκέθ' ἦκειν παρὰ σέ οὕτως δυσμενῶς μοι προσενηγεμένον.

151 39. EPM. Ἄλλὰ νῦν ὄρας, ὦ Πλοῦτε, οἷος ἦδη γέ-
γένηται; ὥστε θαρρῶν ξυνδιάτριβε αὐτῶ· καὶ σὺ μὲν
σκάπτε ὡς ἔχεις· σὺ δὲ τὸν Θησαυρὸν ὑπάγαγε τῇ δι-
κέλλῃ· ὑπακούσεται γὰρ ἐμβοήσαντί σοι.

TIM. Πειστέον, ὦ Ἐρμῆ, καὶ αὐτίς πλουτητέον.
τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις, ὁπόταν οἱ θεοὶ βιάζονται; πλὴν
ὄρα γε, ἐς οἷά με πράγματα ἐμβάλλεις τὸν κακοδαίμονα,
ὃς ἄχρι νῦν εὐδαιμονέστατα διάγων χρυσὸν ἄφνω τοσοῦ-
τον λήψομαι οὐδὲν ἀδικήσας καὶ τοσαύτας φροντίδας
ἀναδέξομαι.

40. EPM. Ὑπόστηθι, ὦ Τίμων, δι' ἐμέ, καὶ εἰ χα-
λεπὸν τοῦτο καὶ οὐκ οἰστόν ἐστιν, ὅπως οἱ κόλακες ἐκεῖ-
νοι διαρραγῶσιν ὑπὸ τοῦ φθόου· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τὴν Αἴτ-
νην ἐς τὸν οὐρανὸν ἀναπητήσομαι.

ΠΛΟΥΤ. Ὁ μὲν ἀπελήλυθεν, ὡς δοκεῖ· τεκμαίρο-
μαι γὰρ τῇ εἰρεσίᾳ τῶν πτερῶν· σὺ δὲ αὐτοῦ περιμένε·
ἀναπέμψω γὰρ σοὶ τὸν Θησαυρὸν ἀπελθῶν· μᾶλλον δὲ
παῖε. σέ φημι, Θησαυρὲ χρυσοῦ, ὑπάκουσον Τίμωνι του-
τωὶ καὶ πάρασχε σεαυτὸν ἀνελέσθαι. σκάπτε, ὦ Τίμων,
152 βαθείας καταφέρον. ἐγὼ δὲ ὑμῖν ὑπεκστήσομαι.

41. TIM. Ἄγε, ὦ Δικεῖλλα, νῦν μοι ἐπίρρωσον σεαυ-
τὴν καὶ μὴ κάμῃς ἐκ τοῦ βᾶθους τὸν Θησαυρὸν ἐς τοῦμ-
φανὲς προκαλουμένη. ὦ Ζεῦ τεράστιε καὶ φίλοι Κορύ-
βαντες καὶ Ἐρμῆ κερδῶε, πόθεν τοσοῦτον χρυσίον; ἦ που
153 ὄναρ ταῦτά ἐστι; δέδια γοῦν μὴ ἀνθρακας εὔρω ἀνεργό-
μενος· ἀλλὰ μὴν χρυσίον ἐστὶν ἐπίσημον, ὑπέρυθρον,
βαρὺ καὶ τὴν πρόσοψιν ὑπερήδιστον.

ὦ χρυσέ, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς·
154 αἰθόμενον γὰρ πῦρ ἄτε διαπρέπεις καὶ νύκτωρ καὶ μεθ'
ἡμέραν. ἐλθέ, ὦ φίλτατε καὶ ἐρασιμώτατε. νῦν πείθομαι

γε και Δία ποτὲ γενέσθαι χρυσόν· τίς γὰρ οὐκ ἂν παρ-
 θένος ἀναπεπταμένοις τοῖς κόλποις ὑπεδέξατο οὕτω κα-
 λὸν ἐραστὴν διὰ τοῦ τέγουσ καταρρέοντα; 42. ὦ Μίδα
 και Κροῖσε και τὰ ἐν Δελφοῖς ἀναθήματα ὡς οὐδὲν ἄρα
 ἦτε ὡς πρὸς Τίμωνα και τὸν Τίμωνος πλοῦτον, ᾧ γε οὐ-
 δὲ ὁ βασιλεὺς ὁ Περσῶν ἴσος. ὦ δίκελλα και φιλιτάτη δι-
 φθέρα, ὑμᾶς μὲν τῷ Πανὶ τούτῳ ἀναθεῖναι καλόν· αὐ-
 τὸς δὲ ἤδη πᾶσαν πριάμενος τὴν ἐσχατιάν, πυργίον οἰ-
 κοδομησάμενος ὑπὲρ τοῦ θησαυροῦ, μόνῳ ἐμοὶ ἱκανὸν
 ἐνδαιτυᾶσθαι, τὸν αὐτὸν και τάφον ἀποθανῶν ἔξειν μοι
 δοκῶ. δεδόχθω δὲ ταῦτα και νενομοθετήσθω πρὸς τὸν
 ἐπίλοιπον βίον, ἀμικία πρὸς ἅπαντας και ἀγνωσία και
 ὑπεροψία· φίλος δὲ ἢ ξένος ἢ ἑταῖρος ἢ Ἐλέου βωμὸς
 ὕψλος πολὺς· και τὸ οἰκτεῖραι δακρῦνόντα ἢ ἐπικουρῆσαι 155
 δεομένῳ παρανομία και κατάλυσις τῶν ἐθῶν· μονήρης
 δὲ ἢ δαιτα καθάπερ τοῖς λύκοις, και φίλος εἰς Τίμων.
 43. οἱ δὲ ἄλλοι πάντες ἐχθροὶ και ἐπίβουλοι· και τὸ προσ-
 ομιλῆσαι τινι αὐτῶν μίαισμα· και ἦν τινα ἰδῶ μόνου,
 ἀποφράς ἢ ἡμέρα· και ὄλωσ ἀνδριάντων λιθίνων ἢ χαλ-
 κῶν μηθὲν ἡμῖν διαφερέτωσαν· και μήτε κήρυκα δεχώ-
 μεθα παρ' αὐτῶν μήτε σπονδὰς σπενδώμεθα· ἢ ἐρημία
 δὲ ὄρος ἔστω πρὸς αὐτούς. φυλέται δὲ και φράτορες και
 δημόται και ἢ πατρὶς αὐτῆ ψυχρὰ και ἀνωφελῆ ὀνόματα
 και ἀνοήτων ἀνδρῶν φιλοτιμήματα. πλουτεῖτω δὲ Τίμων
 μόνος και ὑπεροράτω ἀπάντων και τρυφάτω μόνος καθ'
 ἑαυτὸν κολακείας και ἐπαίνων φορτικῶν ἀπηλλαγμένους·
 και θεοῖς θυέτω και εὐωχεῖτω μόνος ἑαυτῷ γείτων και 156
 ὄμορος, ἐκσείων τῶν ἄλλων. και ἄπαξ ἑαυτὸν δεξιῶσα-
 σθαι δεδόχθω, ἦν δέη ἀποθανεῖν, και αὐτῷ στέφανου
 ἐπενεργεῖν. 44. και ὄνομα μὲν ἔστω ὁ Μισάνθρωπος ἡδι-
 στον, τοῦ τρόπου δὲ γνωρίσματα δυσκολία και τραχύτης
 και σκαιότης και ὀργή και ἀπανθρωπία· εἰ δὲ τινα ἰδοι-

- 157 μι ἐν πυρὶ καταδιαφθειρόμενον καὶ σβεννύναι ἰκετεύον-
 τα, πίττη καὶ ἐλαίῳ κατασβεννύναι· καὶ ἦν τινα τοῦ χει-
 μῶνος ὁ ποταμὸς παραφέρει, ὁ δὲ τὰς χεῖρας ὀρέγων
 ἀντιλαβέσθαι δέηται, ὡθεῖν καὶ τοῦτον ἐπὶ κεφαλὴν βα-
 πτίζοντα, ὡς μηδὲ ἀνακῦψαι δυνηθείη· οὕτω γὰρ ἂν
 τὴν ἰσὴν ἀπολάβοιεν. εἰσηγήσατο τὸν νόμον Τίμων Ἐχε-
 κρατίδης Κολυττεύς, ἐπεψήφισε τῇ ἐκκλησίᾳ Τίμων ὁ
 158 αὐτός. εἰεν, ταῦτα ἡμῖν δεδόχθω καὶ ἀνδρικῶς ἐμμένω-
 μεν αὐτοῖς. 45. πλὴν ἀλλὰ περὶ πολλοῦ ἂν ἐπινησάμην
 ἅπασι γυνάμια πῶς ταῦτα γενέσθαι, διότι ὑπερπλουτῶ·
 ἀργχόνη γὰρ ἂν τὸ πρᾶγμα γένοιτο αὐτοῖς. καίτοι τί τοῦ-
 το; φεῦ τοῦ τάχους. πανταχόθεν συνθέουσι κεκοιμημένοι
 καὶ πνευστιῶντες, οὐκ οἶδα ὅθεν ὄσφραϊνόμενοι τοῦ
 χρυσίου. πότερον οὖν ἐπὶ τὸν πάγον τοῦτον ἀναβάς ἀπε-
 λαύνω αὐτοὺς τοῖς λίθοις ἐξ ὑπερδεξιῶν ἀκροβολιζόμε-
 νος, ἢ τό γε τοσοῦτον παρανομήσομεν εἰσάπαξ αὐτοῖς
 ὀμιλήσαντες, ὡς πλέον ἀνιῶντο ὑπερορῶμενοι; τοῦτο
 οἶμαι καὶ ἄμεινον. ὥστε δεχόμεθα ἤδη αὐτοὺς ὑποστάν-
 159 τες. φέρ' ἴδω, τίς ὁ πρῶτος αὐτῶν οὗτός ἐστι; Γναθω-
 νίδης ὁ κόλαξ, ὁ πρόφην ἔρανον αἰτήσαντί μοι ὀρέξας τὸν
 βρόχον, πίθους ὅλους παρ' ἐμοὶ πολλάκις ἐμημεκῶς.
 ἀλλ' εὖ γε ἐποίησεν ἀφικόμενος· οἰμῶξεται γὰρ πρὸ
 τῶν ἄλλων.

46. ΓΝΑΘ. Οὐκ ἐγὼ ἔλεγον, ὡς οὐκ ἀμελήσουσι
 Τίμωνος ἀγαθοῦ ἀνδρὸς οἱ θεοί; χαίρε Τίμων εὐμορφό-
 τατε καὶ ἦθιστε καὶ συμποτικῶτατε.

TIM. [Νῆ] καὶ σύ γε, ὦ Γναθωνίδη, γυνῶν ἀπάν-
 των βορῶτατε καὶ ἀνθρώπων ἐπιτριπτότατε.

- ΓΝΑΘ. Ἄει φιλοσκώμων σύ γε. ἀλλὰ ποῦ τὸ συμ-
 160 πόσιον; ὡς καινόν τί σοι ἄσμα τῶν νεοδιδάκτων διδου-
 ράμβων ἦκω κομίζων.

TIM. Καὶ μὴν ἔλεγεία γε ἄση μάλα περιπαθῶς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δικέλλῃ.

ΓΝΑΘ. Τί τοῦτο; παίεις, ᾧ Τίμων; μαρτύρομαι· ᾧ Ἡράκλεις, ἰοῦ ἰοῦ, προσκαλοῦμαι σε τραύματος εἰς Ἄρειον πάγον.

TIM. Καὶ μὴν ἄν γε μικρὸν ἐπιβραδύνης, φόνου τάχα προσκεκλήσομαι.

ΓΝΑΘ. Μηδαμῶς· ἀλλὰ σύ γε πάντως τὸ τραῦμα ἴασαι μικρὸν ἐπιπάσας τοῦ χυσιῶν· δεινῶς γὰρ ἴσχει· μόν ἐστι τὸ φάρμακον.

TIM. Ἔτι γὰρ μένεις;

ΓΝΑΘ. Ἄπειμι· σὺ δὲ οὐ χαιρήσεις οὕτω σκαιὸς ἐκ χρηστοῦ γενόμενος.

47. **TIM.** Τίς οὗτός ἐστιν ὁ προσιῶν, ὁ ἀναφαλαυτίας; Φιλιᾶθης, κολάκων ἀπάντων ὁ βδελυρώτατος. οὗτος δὲ ἀγρὸν ὄλον παρ' ἐμοῦ λαβὼν καὶ τῇ θυγατρὶ προῖκα δύο τάλαντα, μισθὸν τοῦ ἐπαίνου, ὅποτε ἄσσαντά με πάντων σιωπᾶντων μόνος ὑπερεπήνεσεν ἐπομοσάμενος ᾠδικώτερον εἶναι τῶν κύκνων, ἐπειδὴ νοσοῦντα πρῶην εἶδέ με καὶ προσῆλθον ἐπικουρίας δεόμενος, πληγὰς ὁ γενναῖος προσενέτεινεν.

48. **ΦΙΛ.** Ὡ τῆς ἀναισχυντίας. νῦν Τίμωνα γνωρίζετε; νῦν Γναθωνίδης φίλος καὶ συμπότης; τοιγαροῦν 161 δίκαια πέπουθεν οὕτως ἀχάριστος ᾧν. ἡμεῖς δὲ οἱ πάσαι ξυνήθεις καὶ ξυνέφηβοι καὶ δημόται ὁμῶς μετριάζομεν, ὡς μὴ ἐπιπηδᾶν δοκῶμεν. χεῖρε, ᾧ δέσποτα, καὶ ὅπως τοὺς μιαροῦς τούτους κόλακας φυλάξῃ, τοὺς ἐπὶ τῆς τραπέξης μόνον, τὰ ἄλλα δὲ κοράκων οὐδὲν διαφέροντας. οὐκέτι πιστευτέα τῶν νῦν οὐδενί· πάντες ἀχάριστοι καὶ πονηροί. ἐγὼ δὲ τάλαντόν σοι κομίζω, ὡς ἔχεις πρὸς τὰ κατεπέγοντα χρῆσθαι, καθ' ὁδὸν ἤδη πλησίον ἤκουσα, ὡς πλουτολῆς ὑπερμεγέθη τινὰ πλοῦτον. ἦκω τοι-

γαροῦν ταῦτά σε νουθετήσω· καίτοι σύ γε οὕτω σοφὸς ὢν οὐδὲν ἴσως δεήσῃ τῶν παρ' ἐμοῦ λόγων, ὅς και τῷ Νέστορι τὸ δέον παραινέσειας ἄν.

TIM. Ἔσται ταῦτα, ὦ Φιλιάδη. πλὴν ἀλλὰ πρόσιδι· και σὲ φιλοφρονήσομαι τῇ δικέλλῃ.

ΦΙΛ. Ἄνθρωποι, κατέαγα τοῦ κρανίου ὑπὸ τοῦ ἀχαρίστου, διότι τὰ συμφέροντα ἐνουθέτουν αὐτόν.

49. **TIM.** Ἴδου τρίτος οὗτος ὁ ῥήτωρ Δημέας προσέρχεται ψήφισμα ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ και συγγενῆς ἡμέτε-
132 ρος εἶναι λέγων. οὗτος ἐκκαίδεκα παρ' ἐμοῦ τάλαντα μιᾶς ἡμέρας ἐκτίσας τῇ πόλει — κατεδεδίκαστο γὰρ και ἐδέδετο οὐκ ἀποδιδούς, ἀγὰρ ἐλέησας ἑλυσάμην αὐτόν — ἐπειδὴ πρῶην ἔλαχε τῇ Ἐρεχθίδι φυλῇ διανεμειν τὸ θεωρικὸν καγὰ προσῆλθον αἰτῶν τὸ γινόμενον, οὐκ ἔφη γνωρίζειν πολίτην ὄντα με.

50. **ΔΗΜ.** Χαῖρε, ὦ Τίμων, τὸ μέγα ὄφελος τοῦ
163 γένους, τὸ ἔρεισμα τῶν Ἀθηναίων, τὸ πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος· και μὴν πάλαι σε ὁ δῆμος ξυνειλεγμένος και ἀβουλαὶ ἀμφοτέραι περιμένουσι. πρότερον δὲ ἄκουσον τὸ ψήφισμα, ὃ ὑπὲρ σοῦ γέγραφα· „Ἐπειδὴ Τίμων ὁ Ἐχε-
„κρατίδου Κολυττεύς, ἀνὴρ οὐ μόνον καλὸς ἀγαθός,
„ἀλλὰ και σοφὸς ὡς οὐκ ἄλλος ἐν τῇ Ἑλλάδι, παρὰ πάν-
„τα χρόνον διατελεῖ τὰ ἄριστα πράττων τῇ πόλει, νενί-
164 „κηκε δὲ πύξ και πάλην και δρόμον ἐν Ὀλυμπία μιᾶς ἡμέ-
„ρας και τελείῳ ἄρματι και συνωρίδι παλικῇ —“

TIM. Ἄλλ' οὐδὲ ἐθεώρησα ἐγὼ πάποτε εἰς Ὀλυμπίαν.

ΔΗΜ. Τί οὖν; θεωρήσεις ὕστερον· τὰ τοιαῦτα δὲ πολλὰ προσκεισθαι ἄμεινον. „και ἤρίστευσε δὲ ὑπὲρ τῆς
„πόλεως πέρυσσι πρὸς Ἀχαρναῖς και κατέκοψε Πελοπον-
„νησίων δύο μοίρας —“

51. ΤΙΜ. Πῶς; διὰ γὰρ τὸ μὴ ἔχειν ὄπλα οὐδὲ προὔγραφην ἐν τῷ καταλόγῳ.

ΔΗΜ. Μέτρια τὰ περὶ σαντοῦ λέγεις, ἡμεῖς δὲ ἀχάριστοι ἂν εἶμεν ἀμνημονοῦντες. „ἔτι δὲ καὶ ψηφίσματα 165
 „γράφων καὶ ξυμβουλευῶν καὶ στρατηγῶν οὐ μικρὰ ἀφέ-
 „λησε τὴν πόλιν· ἐπὶ τούτοις ἄπασιν δεδόχθω τῇ βουλῇ
 „καὶ τῷ δήμῳ καὶ τῇ Ἡλιαίᾳ κατὰ φυλὰς καὶ τοῖς δήμοις
 „ἰδίᾳ καὶ κοινῇ πᾶσι χρυσοῦν ἀναστῆσαι τὸν Τίμωνα
 „παρὰ τὴν Ἀθηναῶν ἐν τῇ ἀκροπόλει κεραινὸν ἐν τῇ δε-
 „ξιᾷ ἔχοντα καὶ ἀκτινας ἐπὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ καὶ στεφα-
 „νώσαι αὐτὸν χρυσοῖς στεφάνοις καὶ ἀνακηρυχθῆναι τοὺς
 „στεφάνους τήμερον Διονυσίοις τραγῳδοῖς καινοῖς· — 166
 „ἀχθῆναι γὰρ δι' αὐτὸν δεῖ τήμερον τὰ Διονύσια — εἶπε
 „τὴν γνώμην Δημέας ὁ ρήτωρ, συγγενῆς αὐτοῦ ἀρχιστεῦς
 „καὶ μαθητῆς αὐτοῦ· καὶ γὰρ ρήτωρ ἄριστος ὁ Τίμων καὶ 167
 „τὰ ἄλλα πάντα ὁπόσα ἂν ἐθέλῃ.“ 52. Τοῦτ' ἐμὸν οὖν 168
 σοὶ τὸ ψήφισμα. ἐγὼ δὲ καὶ τὸν υἱὸν ἐβουλόμην ἀγα-
 γειν παρὰ σέ, ὃν ἐπὶ τῷ σῶ ὀνόματι Τίμωνα ὠνόμακα.

ΤΙΜ. Πῶς, ὦ Δημέα, ὅς οὐδὲ γεγάμηκας, ὅσα γε καὶ ἡμᾶς εἰδέναι;

ΔΗΜ. Ἀλλὰ γαμῶ, ἣν διδῶ θεός, ἐς νέωτα καὶ παιδοποιήσομαι καὶ τὸ γεννηθησόμενον — ἄρρεν γὰρ ἔσται — Τίμωνα ἤδη καλῶ.

ΤΙΜ. Οὐκ οἶδα, εἰ γαμήσεις ἔτι, ὦ οὔτος, τηλικαύτην παρ' ἐμοῦ πληγὴν λαμβάνων.

ΔΗΜ. Οἴμοι· τί τοῦτο; τυραννίδι Τίμων ἐπιχειρεῖς καὶ τύπτεις τοὺς ἐλευθέρους οὐ καθαρῶς ἐλεύθερος οὐδ' ἄστος αὐτοῦ; ἀλλὰ δώσεις ἐν τάχει τὴν δίκην τά τε ἄλλα καὶ ὅτι τὴν ἀκροπόλιν ἐνέπρησας.

53. ΤΙΜ. Ἄλλ' οὐκ ἐμπέπρησται, ὦ μιαρέ, ἡ ἀκρό- 169
 πολίς· ὥστε δηλὸς εἰ συκοφαντῶν.

ΔΗΜ. Ἀλλὰ καὶ πλουτεῖς τὸν ὀπισθόδομον διορούξας.

TIM. Οὐ διαώρονται οὐδὲ οὗτος· ὥστε ἀπίθανά σου καὶ ταῦτα.

ΔΗΜ. Διορνηθήσεται μὲν ὕστερον· ἤδη δὲ σὺ παντα τὰ ἐν αὐτῷ ἔχεις.

TIM. Οὐκοῦν καὶ ἄλλην λάμβανε.

ΔΗΜ. Οἱμοὶ τὸ μετάφρενον.

TIM. Μὴ κέκραχθι· κατοίσω γάρ σοι καὶ τρίτην· ἐπεὶ καὶ γελοῖα πάμπαν ἂν πάθοιμι δύο μὲν Λακεδαιμονίων μοίρας κατακόψας ἄνοπλος, ἕν δὲ μιαρὸν ἀνθρώπιον μὴ ἐπιτρέψας· μάτην γὰρ ἂν εἶην καὶ νενικηκῶς Ὀλύμπια πύξ καὶ πάλην. 54. ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐ Θρασυκλῆς ὁ φιλόσοφος οὗτός ἐστιν; οὐ μὲν οὖν ἄλλος· ἐκπε-
 170 τάσας γοῦν τὸν πώγωνα καὶ τὰς ὄφρῦς ἀνατείνας καὶ βρενθυόμενός τι πρὸς αὐτὸν ἐρχεται, τιτανῶδες βλέπων, ἀνασσεσθημένος τὴν ἐπὶ τῷ μετώπῳ κόμην, Ἀυτοβορέας τις ἢ Τρίτων, οἴους ὁ Ζεῦξις ἔγραψεν. οὗτος ὁ τὸ σχῆμα εὐσταλῆς καὶ κόσμιος τὸ βᾶδισμα καὶ σωφρονικὸς τὴν ἀναβολὴν ἔωθεν μυρία ὅσα περὶ ἀρετῆς διεξιῶν καὶ τῶν ἡδονῇ χαιρόντων κατηγορῶν καὶ τὸ ὀλιγαρκῆς ἐπαινῶν, ἐπειδὴ λουσάμενος ἀφίκοιτο ἐπὶ τὸ δεῖπνον καὶ ὁ παῖς μεγάλην τὴν κύλικα ὀρέξειεν αὐτῷ — τῷ ζωροτέρῳ δὲ χεῖρει μάλιστα — καθάπερ τὸ Λήθης ὕδωρ ἐκπιῶν ἐναντιώτατα ἐπιδείκνυται τοῖς ἑωθινοῖς ἐκείνοις λόγοις προ-
 171 αρπάξων ὥσπερ ἰκτινος τὰ ὄψα καὶ τὸν πλησίον παραγκωνιζόμενος, καρύκης τὸ γένειον ἀνάπλεως, κυνηδὸν ἐμποροῦμενος, ἐπικεκυφώς, καθάπερ ἐν ταῖς λοπάσι τὴν ἀρετὴν εὐρήσειεν προσδοκῶν, ἀκριβῶς τὰ τρύβλια τῷ λιχανῷ ἀποσμήχαν, ὡς μὴδὲ ὀλίγον τοῦ μυττωτοῦ καταλίποι. 55. μεμψίμοιρος ἀεὶ, κἄν τὸν πλακοῦντα ὄλον ἢ τὸν σῦν μόνος τῶν ἄλλων λάβοι, ὃ τι περ λιχνείας καὶ ἀπληστίας ὄφελος, μέθυσος καὶ πάροις, οὐκ ἄχρι ὠδῆς καὶ ὀρηχστῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ λουδορίας καὶ ὀργῆς.

προσέτι καὶ λόγοι πολλοὶ ἐπὶ τῇ κύλικι, τότε δὴ καὶ μάλιστα, περὶ σωφροσύνης καὶ κοσμιότητος· καὶ ταῦτά φησιν ἤδη ὑπὸ τοῦ ἀκράτου πονηρῶς ἔχων καὶ ὑποτραυ- 172
λίζων γελοίως· εἶτα ἔμετος ἐπὶ τούτοις· καὶ τὸ τελευταῖον, ἀράμενοι τινες ἐκφέρουσιν αὐτὸν ἐκ τοῦ συμποσίου τῆς ἀύλητρίδος ἀμφοτέραις ἐπειλημμένοι. πλὴν ἀλλὰ καὶ νήφων οὐδενὶ τῶν πρωτείων παραχωρήσειεν ἄν ψεύσματος ἔνεκα ἢ θρασύτητος ἢ φιλαργυρίας· ἀλλὰ καὶ κολάκων ἐστὶ τὰ πρῶτα καὶ ἐπιορκεῖ προχειρότατα, καὶ ἡ γοητεία προηγείται καὶ ἡ ἀναισχυντία παρομαρτεῖ, καὶ ὅλως πάνσοφόν τι χρῆμα καὶ πανταχόθεν ἀκριβὲς καὶ ποικίλως ἐντελές. οἰμῶξεται τοιγαροῦν οὐκ εἰς μακρὰν χρηστὸς ἄν. τί τοῦτο; παπαῖ, χρόνιος ἡμῖν Θρασυκλῆς.

56. ΘΡΑΣ. Οὐ κατὰ ταῦτά, ὦ Τίμων, τοῖς πολλοῖς τούτοις ἀφίγμαι, ὥσπερ οἱ τὸν πλοῦτόν σου τεθηπότες ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ δειπνῶν πολυτελῶν ἐλπιδὶ συν- 173
δεδραμῆκασι πολλὴν τὴν κολακείαν ἐπιδειξόμενοι πρὸς ἄνδρα ὅλον σὲ ἀπλοῦκόν καὶ τῶν ὄντων κοινωρικόν· οἴσθα γὰρ ὡς μᾶζα μὲν ἐμοὶ δειπνῶν ἱκανόν, ὄψον δὲ ἤδιστον θύμον ἢ κάρδαμον ἢ εἴ ποτε τρυφῶν, ὀλίγον τῶν ἁλῶν· ποτὸν δὲ ἡ ἐννεάκρουνος· ὁ δὲ τρίβων οὗτος ἤς βούλει πορφυρίδος ἀμείνων. τὸ χρυσίον μὲν γὰρ οὐδὲν τιμιώτερον τῶν ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ψηφίδων μοι δοκεῖ. σοῦ δὲ αὐτοῦ χάριν ἐστάλην, ὡς μὴ διαφθείρη σε τὸ κάκιστον τοῦτο καὶ ἐπιβουλότατον κτῆμα ὁ πλοῦτος, ὁ πολλοῖς πολλάκις αἴτιος ἀνηκέστων συμφορῶν γεγενημένος· εἰ γὰρ μοι πείθοιο, μάλιστα ὅλον ἐς τὴν θάλατταν ἐμβάλεις αὐτὸν οὐδὲν ἀναγκαῖον ἀνδρὶ ἀγαθῷ ὄντι καὶ τὸν 174
φιλοσοφίας πλοῦτον ὄραν δυναμένῳ· μὴ μέντοι ἐς βάθος, ὡγαθέ, ἀλλ' ὅσον ἐς βουβῶνας ἐπεμβὰς ὀλίγον πρὸ τῆς κυματωγῆς, ἐμοῦ ὄρωντος μόνου· 57. εἰ δὲ μὴ τοῦτο βούλει, σὺ δὲ ἄλλον τρόπον ἀμείνω κατὰ τάχος ἐκφόρη-

σον αὐτὸν ἐκ τῆς οἰκίας μῆδ' ὀβολὸν αὐτῷ ἀνεῖς, διαδοὺς ἅπασιν τοῖς δεομένοις, ᾧ μὲν πέντε δραχμαίς, ᾧ μὲν ἄν, ᾧ δὲ ἡμιτάλαντον· εἰ δέ τις φιλόσοφος εἴη, διμορίαν ἢ τριμορίαν φέρεσθαι δίκαιος· ἐμοὶ δὲ — καὶ οὐκ ἔμμαντοῦ χάριν αὐτῷ, ἀλλ' ὅπως μεταδῶ τῶν ἐταίρων τοῖς δεομένοις — ἱκανὸν εἰ ταυτηνὶ τὴν πῆραν ἐκπλησας παράσχης οὐδὲ ὅλους δύο μεδίμνους χωροῦσαν Ἀγρινητικούς. ὀλιγαρκῆ δὲ καὶ μέτριον χρῆ εἶναι τὸν φιλοσοφούντα καὶ μηδὲν ὑπὲρ τὴν πῆραν φρονεῖν.

175 **TIM.** Ἐπαινῶ ταῦτά σου, ᾧ Ἐρασκύκλεις· πρὸ γοῦ τῆς πῆρας, εἰ δοκεῖ, φέρε σοι τὴν κεφαλὴν ἐμπλήσω κοδύλων ἐπιμετρούσας τῇ δικέλλῃ.

ΘΡΑΣ. Ὡ δημοκρατία καὶ νόμοι, παιόμεθα ὑπὸ τῆς καταράτου ἐν ἑλευθέρῃ τῇ πόλει.

TIM. Τί ἀγανακτεῖς, ᾧ γαθέ; τί; μῶν παρακέροσμαί σε; καὶ μὴν ἐπεμβαλῶ χοίνικας ὑπὲρ τὸ μέτρον τέταρας. 58. ἀλλὰ τί τοῦτο; πολλοὶ ξυνέρχονται· Βλεψίκεϊνος καὶ Λάχης καὶ Γνίφων καὶ ὅλως τὸ σύνταγμα τῶν οἰμωξομένων. ᾧστε τί οὐκ ἐπὶ τὴν πέτραν ταύτην ἀνεθῶν τὴν μὲν δίκελλαν ὀλίγον ἀναπαύω πάλαι πεπονκυλίαν, αὐτὸς δὲ ὅτι πλείστους λίθους ξυμφορήσας ἐπιχλαζῶ πόρωθεν αὐτούς;

ΒΛΕΨ. Μὴ βάλλε, ᾧ Τίμων· ἄπιμεν γάρ.

TIM. Ἄλλ' οὐκ ἀναιμωτί γε ὑμεῖς οὐδὲ ἄνευ τραμάτων.

176 **ΑΛΚΥΩΝ Η ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ.**

ΧΑΙΡΕΦΩΝ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

1. **ΧΑΙΡ.** Τίς ἡ φωνὴ προσέβαλεν ἡμῖν, ᾧ Σώκρητες, πόρωθεν ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν καὶ τῆς ἄκρας ἐκεῖνη

ὡς ἤδεια ταῖς ἀκοαῖς. τί ποτ' ἄρ' ἐστὶ τὸ φθεγγόμενον
ζῶον; ἄφωνα γὰρ δὴ τά γε καθ' ὕδατος διαιτώμενα. 177

ΣΩ. Θαλαττία τις, ᾧ Χαιρεφῶν, ὄρνις ἀλκυῶν ὀνο-
μαζομένη, πολύθρηνος καὶ πολύδακρυς, περὶ ἧς δὴ πα-
λαιὸς ἀνθρώποις μεμύθευται λόγος· φασὶ γυναικᾶ ποτε
οὐσαν Αἰόλου τοῦ Ἑλληνος θυματέρα κουρίδιον ἄνδρα 178
τὸν αὐτῆς τεθνεῶτα θρηνεῖν πόθῳ φιλλας, Κήνικα τὸν
Τραχίνιον τὸν Ἐωσφόρου τοῦ ἀστέρος, καλοῦ πατρὸς κα-
λὸν υἱόν· εἶτα δὴ περωθεῖσαν διὰ τινα δαιμονίαν βού-
λησιν εἰς ὄρνιθος τρόπον περιπέτεσθαι τὰ πελάγη ζη-
τοῦσαν ἐκεῖνον, ἐπειδὴ πλαζομένη γῆν περὶ πᾶσαν οὐχ
οἶα τ' ἦν εὐρεῖν.

2. ΧΑΙΡ. Ἀλκυῶν τοῦτ' ἐστίν, ὃ σὺ φῆς; οὐ πώ-
ποτε πρόσθεν ἠκηκόειν τῆς φωνῆς, ἀλλὰ μοι ξένη τις τῶ
ὄντι προσέπεσε· γοῶδη γοῦν ὡς ἀληθῶς τὸν ἦχον ἀφίησι
τὸ ζῶον. πηλίκον δέ τι καὶ ἐστίν, ᾧ Σάκρατες;

ΣΩ. Οὐ μέγα· μεγάλην μέντοι διὰ τὴν φιλανδρίαν
εἴληφε παρὰ θεῶν τιμὴν· ἐπὶ γὰρ τῇ τούτων νεοττία καὶ
ταῖς ἀλκυονίδας προσαγορευομένας ἡμέρας ὁ κόσμος ἄγει
κατὰ χειμῶνα μέσον διαφερούσας ταῖς εὐδαίαις, ἃν ἐστὶ 179
καὶ ἡ τήμερον παντὸς μᾶλλον. οὐχ ὀρθῶς ὡς αἰθρία μὲν
τὰ ἄνωθεν, ἀκύμαντον δὲ καὶ γαλήνιον ἅπαν τὸ πέλα-
γος, ὅμοιον ὡς εἶπεν κατόπτρῳ;

ΧΑΙΡ. Λέγεις ὀρθῶς· φαίνεται γὰρ ἀλκυονὶς ἡ τή-
μερον ὑπάρχειν ἡμέρα, καὶ χθὲς δὲ τοιαύτη τις ἦν. ἀλλὰ
πρὸς θεῶν, πῶς ποτε χρὴ πεισθῆναι τοῖς ἐξ ἀρχῆς, ᾧ
Σάκρατες, ὡς ἐξ ὀρνίθων γυναικῆς ποτε ἐγένοντο ἢ ὀρ-
νιθες ἐκ γυναικῶν; παντὸς γὰρ μᾶλλον ἀδύνατον φαί-
νεται πᾶν τὸ τοιοῦτον.

3. ΣΩ. Ὡ φίλε Χαιρεφῶν, εὐόκαμεν ἡμεῖς τῶν δυ-
νατῶν τε καὶ ἀδυνάτων ἀμβλυποὶ τινες εἶναι κριταὶ
παντελῶς· δοκιμάζομεν γὰρ δὴ κατὰ δύναμιν ἀνθρῶπι-

νην ἄγνωστον οὔσαν καὶ ἄπιστον καὶ ἀόρατον· πολλοὶ οὖν φαίνεται ἡμῖν καὶ τῶν εὐπόρων ἄπορα καὶ τῶν ἐφικτῶν ἀνέφικτα, συχνὰ μὲν καὶ δι' ἀπειρίαν, συχνὰ δὲ καὶ διὰ νηπιότητα φρενῶν· τῷ ὄντι γὰρ νήπιος ἔοικει εἶναι πᾶς ἄνθρωπος, καὶ ὁ πάνυ γέρον, ἐπεὶ τοι μικρὸς πάνυ καὶ νεογιλὸς ὁ τοῦ βίου χρόνος πρὸς τὸν πάντι αἰῶνα. τί δ' ἂν, ὠγαθέ, οἱ ἀγνοοῦντες τὰς τῶν θεῶν καὶ δαιμονίων δυνάμεις ἔχοιεν ἂν εἰπεῖν, πότερον δυνατόν ἢ ἀδύνατόν τι τῶν τοιούτων; ἑώρακας, Χαιρεφῶν, τρίτην ἡμέραν ὅσος ἦν ὁ χειμῶν; καὶ ἐνδυμηθέντι γάρ τοι θεός ἐπέλθοι καὶ τὰς ἀστραπὰς ἐκείνας καὶ βροντὰς ἀνέμων τε ἐξαίσια μεγέθη· ὑπέλαβεν ἂν τις τὴν οἰκουμένην ἅπασαν καὶ δὴ συμπεσεῖσθαι. 4. μετὰ μικρὸν δὲ θαυμαστή τις κατάστασις εὐδίας ἐγένετο καὶ διέμεινεν αὕτη γὰρ ἕως τοῦ νῦν. πότερον οὖν οἶει μείζον τι καὶ ἐργωδέστερον εἶναι τοιαύτην αἰθρίαν ἐξ ἐκείνης τῆς ἀνυποστάτου λαίλαπος καὶ ταραχῆς μεταθεῖναι καὶ εἰς γαλήνην ἀναγαγεῖν τὸν ἅπαντα κόσμον, ἢ γυναικὸς εἶδος μεταπλασθεῖν εἰς ὄρνιθός τινος ποιῆσαι; τὸ μὲν γὰρ τοιοῦτον καὶ τὸ παιδάριον τὰ παρ' ἡμῖν τὰ πλάττειν ἐπιστάμενα, πηλὸν ἢ κηρὸν ὅταν λάβῃ, ὁσδίως ἐκ τοῦ αὐτοῦ πολλαίς ὄγκοις μετασχηματίζει πολλὰς ἰδεῶν φύσεις. τῷ δαιμονίῳ δὲ μεγάλην καὶ οὐ συμβλητὴν ὑπεροχὴν ἔχοντι πρὸς τὰς ἡμετέρας δυνάμεις εὐχερῆ τυχὸν ἴσως ἅπαντα τὰ τοιαῦτα καλεῖται· ἐπεὶ τὸν ὅλον οὐρανὸν πόσῳ τιλῶ σαυτοῦ δοκεῖ εἶναι μείζω; φράσαις ἂν;

5. ΧΑΙΡ. Τίς δ' ἀνθρώπων, ὦ Σώκρατες, νοῆσαι δύναται ἂν ἢ ὀνομάσαι τι τῶν τοιούτων; οὐδὲ γὰρ εἰπεῖν ἐφικτόν.

ΣΩ. Οὐκ οὖν δὴ θεωροῦμεν καὶ ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους συμβαλλομένων μεγάλας τινὰς ὑπεροχὰς ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἀδυναμίαις ὑπαρχούσας; ἢ γὰρ τῶν

ἀνδρῶν ἡλικία πρὸς τὰ νήπια παντελῶς βρέφη, τὰ πεμ-
 πταῖα ἐκ γενετῆς ἢ δεκαταῖα, θαυμαστὴν ὄσσην ἔχει τὴν
 διαφορὰν δυνάμεώς τε καὶ ἀδυναμίας ἐν πάσαις σχεδὸν
 ταῖς κατὰ τὸν βίον πράξεσι, καὶ ὅσα διὰ τῶν τεχνῶν του-
 τῶν οὕτως πολυμηγάνων καὶ ὅσα διὰ τοῦ σώματος καὶ
 τῆς ψυχῆς ἐργάζονται· ταῦτα γὰρ τοῖς νέοις, ὡσπερ εἴ-
 πον, παιδίοις οὐδ' εἰς νοῦν ἔλθειν δυνατὰ φαίνεται.
 β. καὶ τῆς ἰσχύος δὲ τῆς ἐνὸς ἀνδρὸς τελείου τὸ μέγεθος 182
 ἀμέτρητον ὄσσην ἔχει τὴν ὑπεροχὴν πρὸς ἐκεῖνα· μυριά-
 δας γὰρ τῶν τοιούτων εἰς ἀνήρ πάνυ πολλὰς χειρῶσαιτ'
 ἂν ῥαδίως· ἢ γὰρ ἡλικία παντελῶς ἄπορος δήπου πάν-
 των καὶ ἀμήχανος ἐξ ἀρχῆς παρακολουθεῖ τοῖς ἀνθρώ-
 ποις κατὰ φύσιν. ὀπηρῖκα οὖν ἀνθρώπος, ὡς εἰκεν, ἀν-
 θρώπου τοσοῦτω διαφέρει, τί νομίζομεν τὸν σύμπαντα
 οὐρανὸν πρὸς τὰς ἡμετέρας δυνάμεις φανῆναι ἂν τοῖς
 τὰ τοιαῦτα θεωρεῖν ἐφικνουμένοις; πιθανὸν οὖν ἴσως
 δόξει πολλοῖς, ὄσσην ἔχει τὸ μέγεθος τοῦ κόσμου τὴν
 ὑπεροχὴν πρὸς τὸ Σωκράτους ἢ Χαιρεφῶντος εἶδος, τηλι-
 κοῦτον καὶ τὴν δύναντιν αὐτοῦ καὶ τὴν φρόνησιν καὶ διά-
 νοιαν ἀνάλογον διαφέρειν τῆς περὶ ἡμᾶς διαθέσεως. 7. σοὶ
 μὲν οὖν καὶ ἐμοὶ καὶ ἄλλοις πολλοῖς τοιούτοις οὐσι πόλλ'
 ἄττ' ἀδύνατα τῶν ἑτέροις πάνυ ῥαδίαν· ἐπεὶ καὶ ἀυλῆ-
 σαι τοῖς ἀναύλοις καὶ ἀναγνῶναι ἢ γράψαι τοῖς ἀγραμ-
 μάτοις γραμματικὸν τρόπον ἀδυνατώτερόν ἐστι τέως, ἕως 183
 ἂν ὧσιν ἀνεπιστήμονες, τοῦ ποιῆσαι γυναικῶν ἐξ ὀρνί-
 θων ἢ ὀρνίθας ἐκ γυναικῶν. ἢ δὲ φύσις ἐν κηρίῳ σχεδὸν
 παραβάλλουσα ζῶον ἄπουν καὶ ἄπτερον πόδας ὑποθεῖσα
 καὶ πτερώσασα ποικιλίᾳ τε φαιδρύνασα πολλῇ καὶ καλῇ
 καὶ παντοδαπῇ χρωμάτων μέλιτταν ἀπέδειξε σοφῆν θείου
 μέλιτος ἐργάτιν, ἐκ τε ῥῶν ἀφῶνων καὶ ἀψύχων πολλὰ
 γένη πλάττει πτηνῶν τε καὶ πεζῶν καὶ ἐνύδρων ζῶων,
 τέχναις, ὡς λόγος τινῶν, ἱερατὸς αἰθέρος μεγάλου προσ-

χρωμένη. 8. τὰς οὖν ἀθανάτων δυνάμεις μεγάλας οὐ-
 σασ θνητοὶ καὶ σμικροὶ παντελῶς ὄντες καὶ οὔτε τὰ με-
 γαλα δυνάμενοι καθορᾶν οὔτ' αὖ τὰ σμικρά, τὰ πλείω
 δ' ἀποροῦντες καὶ τῶν περὶ ἡμᾶς συμβαινόντων παθῶν,
 οὐκ ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν βεβαίως οὔτ' ἀλκύνων περὶ οὔτ'
 184 ἀηδόνων· κλέος δὲ μύθων, οἷον παρέδосαν πατέρες, τοι-
 οῦτον καὶ παισὶν ἐμοῖς, ᾧ ὄρνι θορήνων μελωδέ, παρα-
 δάσω τῶν σῶν ὕμνων περὶ, καὶ σου τὸν εὐσεβῆ καὶ φί-
 λανδρον ἔρωτα πολλάκις ὑμνήσω γυναιξὶ ταῖς ἐμαῖς Ξαν-
 θίππῃ τε καὶ Μυρτοὶ λέγων τὰ τε ἄλλα, πρὸς δὲ καὶ τι-
 μῆς οἴας ἔτυχεσ παρὰ θεῶν. ἀρά γε καὶ σὺ ποιήσεις τι
 τοιοῦτον, ᾧ Χαιρεφῶν;

ΧΑΙΡ. Πρέπει γοῦν, ᾧ Σώκρατες, καὶ τὰ ὑπὸ σοῦ
 ῥηθέντα διπλάσιον ἔχειν τὴν παράκλησιν πρὸς γυναι-
 κῶν τε καὶ ἀνδρῶν ὁμιλίαν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἀσπασαμένοις τὴν Ἀλκύνονα προάγειν
 ἤδη πρὸς ἅστν καιρὸς ἐκ τοῦ Φαληρικοῦ.

ΧΑΙΡ. Πάνυ μὲν οὖν· ποιῶμεν οὕτως.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ Η ΚΑΥΚΑΣΟΣ.

ΕΡΜΗΣ, ΗΦΑΙΣΤΟΣ, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

1. **ΕΡΜ.** Ὁ μὲν Καύκασος, ᾧ Ἥφαιστε, οὗτος, ᾧ
 τὸν ἄθλιον τουτοῦ Τιτᾶνα προσηλώσθαι δεήσει· περι-
 σκοπῶμεν δὲ ἤδη κρημνόν τινα ἐπιτήδειον, εἰ που τῆς
 χιόνος τι γυμνόν ἐστιν, ὡς βεβαιότερον καταπαγῆ τὰ
 δεσμὰ καὶ οὗτος ἅπασι περιφανῆς ἢ κρεμᾶμενος.

ΗΦ. Περισκοπῶμεν, ᾧ Ἐρμῆ· οὔτε γὰρ ταπεινὸν
 καὶ πρόσγειον ἀνεσταυρώσθαι χρή, ὡς μὴ ἐπαμύνοιεν
 αὐτῷ τὰ πλάσματα αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι, οὔτε μὴν κατὰ

τὸ ἄκρον, — ἀφανῆς γὰρ ἂν εἴη τοῖς κάτω — ἀλλ' εἰ δο-
κεῖ κατὰ μέσον ἐναυθῶν που ὑπὲρ τῆς φάραγγος ἀνε- 186
σταυρώσθω ἐκπετασθεὶς τῶ χεῖρε ἀπὸ τουτουὶ τοῦ κρη-
μουῦ πρὸς τὸν ἐναντίον.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις· ἀπόξυροί τε γὰρ αἱ πέτραι καὶ
ἀπρόσβατοι πανταχόθεν, ἡρέμα ἐπινενευκνύται, καὶ τῷ
κοδὶ στενὴν ταύτην ὁ κρημνὸς ἔχει τὴν ἐπίβασιν, ὡς
ἴκροποδητὶ μόγις ἐστάναι, καὶ ὄλως ἐπικαιρότατος ἂν ὁ
σταυρὸς γένοιτο. μὴ μέλλε οὖν, ὦ Προμηθεῦ, ἀλλ' ἀνά-
βαινε καὶ πάρεχε σεαυτὸν καταπαρησόμενον πρὸς τὸ ὄρος.

2. *ΠΡΟΜ.* Ἀλλὰ κἄν ὑμεῖς γε, ὦ Ἥφαιστε καὶ
Ἐρμῆ, κατελεήσατέ με παρὰ τὴν ἀξίαν δυστυχοῦντα.

ΕΡΜ. Τοῦτο φῆς, ὦ Προμηθεῦ, τὸ κατελεήσατε
ἀντὶ σοῦ ἀνασκολοπισθῆναι ἀντίκα μάλα παρακουσάν-
τας τοῦ ἐπιτάγματος; ἢ οὐχ ἱκανὸς εἶναι σοι δοκεῖ ὁ
Καῦκασος καὶ ἄλλους ἂν χωρήσαι δύο προσπατταλευ-
θέντας; ἀλλ' ὄρεγε τὴν δεξιάν· σὺ δέ, ὦ Ἥφαιστε, κα- 187
τάκλειε καὶ προσήλου καὶ τὴν σφῦραν ἐρρωμένως κατὰ-
φερε. δὸς καὶ τὴν ἑτέραν· κατειλήφθω εὖ μάλα καὶ αὕτη.
εὖ ἔχει. καταπτῆσεται δὲ ἤδη καὶ ὁ ἀετὸς ἀποκερῶν τὸ
ἦπαρ, ὡς πάντα ἔχοις ἀντὶ τῆς καλῆς καὶ εὐμηγάνου
πλαστικῆς.

3. *ΠΡΟΜ.* ὦ Κρόνε καὶ Ἰαπετὲ καὶ σὺ ὦ μῆτερ,
οἷα πέπονθα ὁ κακοδαίμων οὐδὲν δεινὸν ἐργασάμενος,

ΕΡΜ. Οὐδέν, ὦ Προμηθεῦ, δεινὸν εἰργάσω, ὃς
πρῶτα μὲν τὴν νομὴν τῶν κρεῶν ἐγχειρισθεὶς οὕτως ἄδι-
κον ἐποίησω καὶ ἀπατηλήν, ὡς σαντῶ μὲν τὰ κάλλιστα
ὑπεξελέσθαι, τὸν Δία δὲ παραλογίσασθαι ὅσῃ „καλύψας
ἀργετι δημῶ“; μέμνημαι γὰρ Ἡσιόδου νῆ Δί' οὕτως
εἰπόντος· ἐπειτα δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἀνέπλασας, πα-
νουργότατα ζῶα, καὶ μάλιστα γε τὰς γυναῖκας· ἐπὶ πᾶσι
δὲ τὸ τιμιώτατον κτήμα τῶν θεῶν τὸ πῦρ κλέψας καὶ

τοῦτο ἔδωκας τοῖς ἀνθρώποις; τοσαῦτα δεῖνα εἰργασμέ-
νος φῆς μηδὲν ἀδικήσας δεδέσθαι;

188 4. ΠΡΟΜ. Ἔοικας, ὦ Ἐρμῆ, καὶ σὺ κατὰ τὸν Ὅμη-
ρον „ἀναίτιον αἰτιάσθαι“, ὃς τὰ τοιαῦτά μοι προφέ-
ρεις, ἐφ' οἷς ἔγωγε τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως, εἰ τὰ
δίκαια ἐγίνετο, ἐτιμησάμην ἂν ἑμαυτῷ. εἰ γοῦν σχολή
σοι, ἠδέως ἂν καὶ δικαιολογησαίμην ὑπὲρ τῶν ἐγκλη-
μάτων, ὡς δεῖξαιμι ἄδικοι ἐγνωκότα περὶ ἡμῶν τὸν Δία·
σὺ δὲ — σταμύλος γὰρ εἰ καὶ δικανικός — ἀπολόγησαι
ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς δικαίαν τὴν ψῆφον ἔθετο, ἀνεσταυ-
ρῶσθαί με πλησίον τῶν Κασπίων τούτων πηλῶν ἐπὶ τοῦ
Κανκάσου οἰκτιστον θέαμα πᾶσι Σκύθαις.

ΕΡΜ. Ἐκπρόθεσμον μὲν, ὦ Προμηθεῦ, τὴν ἐφε-
σιν ἀγωνιῆ καὶ ἐς οὐδὲν δέον· ὅμως δ' οὖν λέγε· καὶ
γὰρ ἄλλως περιμένειν ἀναγκαῖον, ἔστ' ἂν ὁ ἀετὸς κατα-
πτῆ ἐπιμελησόμενός σου τοῦ ἥπατος. τὴν ἐν τῷ μέσῳ
189 δὴ ταύτην σχολὴν καλῶς ἂν ἔχον εἴη ἐς ἀκρόασιν κατα-
χρησασθαι σοφιστικῆν, οἷος εἰ σὺ πανουργότατος ἐν τοῖς
λόγοις.

5. ΠΡΟΜ. Πρότερος οὖν, ὦ Ἐρμῆ, λέγε καὶ ὕπως
μου ὡς δεινότερα κατηγορήσῃς μηδὲ καθυφῆς τι τῶν
δικαίων τοῦ πατρός. σὲ δέ, ὦ Ἐφραιστε, δικαστὴν ποι-
οῦμαι ἔγωγε.

ΗΦ. Μὰ Δί', ἀλλὰ κατήγορον ἀντὶ δικαστοῦ ἴσθι.
με ἔξων, ὃς τὸ πῦρ ὑφελόμενος ψυχράν μοι τὴν κάμι-
νον ἀπολέλοιπας.

ΠΡΟΜ. Οὐκοῦν διελόμενοι τὴν κατηγορίαν, σὺ
μὲν περὶ τῆς κλοπῆς ἤδη σύνειρε, ὁ Ἐρμῆς δὲ τὴν κρεα-
νομίαν καὶ τὴν ἀνθρωποποιίαν αἰτιάσεται· ἄμφω δὲ
τεχνῆται καὶ εἰπεῖν δεινοὶ ἐόικατε εἶναι.

ΗΦ. Ὁ Ἐρμῆς καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ ἐρεῖ· ἐγὼ γὰρ οὐ
πρὸς λόγοις τοῖς δικανικοῖς εἰμι, ἀλλ' ἀμφὶ τὴν κάμι-

νον ἔχω τὰ πολλά· ὁ δὲ φήτωρ τέ ἐστι καὶ τῶν τοιούτων οὐ παρέφρωσ μεμέλημεν αὐτῶ.

ΠΡΟΜ. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ᾤμην καὶ περὶ τῆς κλοπῆς 190 τὸν Ἐρμῆν ἐθελῆσαι ἂν εἰπεῖν οὐδὲ ὄνειδιεῖν μοι τὸ τοιοῦτον ὁμοτέχνῳ ὄντι. πλὴν ἄλλ' εἰ καὶ τοῦτο, ᾧ Μαίας πατ, ὑφίστασαι, καιρὸς ἤδη περαίνειν τὴν κατηγορίαν.

6. ΕΡΜ. Πάνυ γοῦν, ᾧ Προμηθεῦ, μακρῶν δεῖ λόγων καὶ ἱκανῆς τινος παρασκευῆς ἐπὶ τὰ σοὶ πεπραγμένα, οὐχὶ δὲ ἀπόρη τὰ κεφάλαια εἰπεῖν τῶν ἀδικημάτων, ὅτι ἐπιτραπέυ σοι μοιρᾶσαι τὰ κρέα σαντῶ μὲν τὰ κάλλιστα ἐφύλαττες, ἐξηπάτησας δὲ τὸν βασιλέα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀνέπλασας, οὐδὲν δέον, καὶ τὸ πῦρ κλέψας παρ' ἡμῶν ἐκόμισας ἐς αὐτούς· καὶ μοι δοκεῖς, ᾧ βέλτιστε, μὴ συνεῖναι ἐπὶ τοῖς τηλικούτοις πάνυ φιλανθρώπου τοῦ Διὸς πεπειραμένος. εἰ μὲν οὖν ἔξαρονος εἰ μὴ εἰργάσθαι αὐτά, δεήσει καὶ διελέγχειν καὶ φῆσιν τινα μακρὰν ἀποτείνειν καὶ πειρᾶσθαι ὡς ἐνὶ μάλιστα ἐμφανίξειν τὴν ἀλήθειαν· εἰ δὲ φῆστοι αὐτήν πεποιῆσθαι τὴν νομὴν τῶν κρεῶν καὶ τὰ περὶ τοὺς ἀνθρώπους καινουργῆσαι καὶ τὸ πῦρ κεκλοφέναι, ἱκανῶς κατηγορηταί μοι, καὶ μακρότερα οὐκ ἂν εἰποίμι· λῆρος γὰρ ἄλλως τὸ τοιοῦτον.

7. ΠΡΟΜ. Εἰ μὲν καὶ ταῦτα λῆρός ἐστιν, ἃ εἴρη- 191 κας, εἰσόμεθα μικρὸν ὕστερον· ἐγὼ δέ, ἐπέπερ ἱκανὰ φῆς εἶναι τὰ κατηγορημένα, πειράσομαι ὡς ἂν οἶός τε ᾧ, διαλύσασθαι τὰ ἐγκλήματα. καὶ πρῶτόν γε ἄκουε τὸ περὶ τῶν κρεῶν. καίτοι, νῆ τὸν Οὐρανόν, καὶ νῦν λέγων αὐτὰ αἰσχύνομαι ὑπὲρ τοῦ Διός, εἰ οὕτω μικρολόγος καὶ μεμψίμοιρός ἐστιν, ὡς διότι μικρὸν ὅστούν ἐν τῇ μερίδι εὖρε, καταπέμψαι ἀνασκολοπισθησόμενον παλαῖον οὕτω θεόν, μήτε τῆς συμμαχίας μνημονεύσαντα

μήτε αὐτὸ τῆς ὀργῆς τὸ κεφάλαιον ἡλίκον ἐστὶν ἐννοη-
 σαντα καὶ ὡς μαιρακίου τὸ τοιοῦτον ὀργίζεσθαι καὶ ἀγα-
 νακτεῖν, εἰ μὴ τὸ μείζον αὐτὸς λήψεται. 8. καίτοι τὰς γὰρ
 ἀπάτας, ὡς Ἐρμῆ, τὰς τοιαύτας συμποτικὰς οὔσας οὐ
 χροῖ, οἶμαι, ἀπομνημονεύειν, ἀλλ' εἰ καὶ τι ἡμάρτηται
 μεταξὺ εὐωχουμένων, παιδιὰν ἡγεῖσθαι καὶ αὐτοῦ ἐν
 τῷ ξυμποσίῳ καταλείπειν τὴν ὀργήν· ἐς δὲ τὴν αὔριον
 ταμιεύεσθαι τὸ μῖσος καὶ μνησικακεῖν καὶ ἔωλόν τινα
 μῆνιν διαφυλάττειν, ἄπαγε, οὔτε θεοῖς πρόπον οὔτε
 ἄλλως βασιλικόν· ἦν γοῦν ἀφέλη τις τῶν συμποσιῶν τὰς
 κομψείας ταύτας, ἀπάτην καὶ σκώμματα καὶ τὸ διασιλ-
 192 λαίνειν καὶ ἐπιγελᾶν, τὸ καταλειπόμενόν ἐστι μέθη καὶ
 κόρος καὶ σιωπή, σκυθρωπά καὶ ἀτεροπῆ πράγματα καὶ
 ἥκιστα συμποσίῳ πρόποντα. ὥστε ἔγωγε οὐδὲ μνημο-
 νεύσειν εἰς τὴν ὑστεραίαν ἐτι ὦμην τούτων τὸν Δία,
 οὐχ ὅπως καὶ τηλικαῦτα ἐπ' αὐτοῖς ἀγανακτήσειν καὶ
 πάνθεινα ἡγήσεσθαι πεπονθέναι, εἰ διανέμων τις κρέα
 παιδιὰν τινα ἐπαιξε πειρωμένος, εἰ διαγνώσεται τὸ βέλ-
 τιον ὁ αἰρούμενος. 9. τίθει δ' ὅμως, ὡς Ἐρμῆ, τὸ χαλε-
 πώτερον, μὴ τὴν ἐλάττω μοῖραν ἀπονευεμηκέναι τῷ
 Δί, τὴν ὅλην δὲ ὑψηροῦσθαι· τί οὖν; διὰ τοῦτο ἐχρῆν,
 τὸ τοῦ λόγου, τῇ γῆ τὸν οὐρανὸν ἀναμειχθαι καὶ δεσμὰ
 καὶ σταυροὺς καὶ Κανύκασον ὅλον ἐπινοεῖν καὶ ἀετοῦς
 193 καταπέμπειν καὶ τὸ ἦπαρ ἐκκολάπτειν; ὅρα γάρ, μὴ
 πολλήν τινα ταῦτα κατηγορῆ τοῦ ἀγανακτοῦντος αὐτοῦ
 μικροψυχίαν καὶ εὐτέλειαν τῆς γνώμης καὶ πρὸς ὀργὴν
 εὐχέρειαν. ἢ τί γὰρ ἂν ἐποίησεν οὗτος ὅλον βοῦν ἀπολέ-
 σας, εἰ κρεῶν ὀλλῶν ἐνεκα τηλικαῦτα ὀργίζεται; 10. καί-
 τοι πόσῳ οἱ ἄνθρωποι εὐγνωμονέστερον διάκεινται πρὸς
 τα τοιαῦτα, οὐς εἰκὸς ἦν καὶ τὰ ἐς τὴν ὀργὴν ὀξυτέρους
 εἶναι τῶν θεῶν; ἀλλ' ὅμως ἐκείνων οὐκ ἐστὶν ὅστις τῷ
 μαγεῖρῳ σταυροῦ ἂν τιμήσαιτο, εἰ τὰ κρέα ἔψων καθεῖς

τὸν δάκτυλον τοῦ ζωμοῦ τι περιελιχμήσατο ἢ ὄπταμέναν
 ἀποσπάσας τι κατεβρόχθισεν, ἀλλὰ συγγνώμην ἀπονέ-
 μουσιν αὐτοῖς· εἰ δὲ καὶ πάνν ὀργισθεῖεν, ἢ κονδύλους
 ἐνετριψαντο ἢ κατὰ κόρρης ἐπάταξαν, ἀνεσκολοπίσθη 194
 δὲ οὐδεὶς παρ' αὐτοῖς τῶν τηλικούτων ἔνεκα. καὶ περὶ
 μὲν τῶν κρεῶν τσαῦτα, αἰσχρὰ μὲν κάμοι ἀπολογεῖσθαι,
 πολὺ δὲ αἰσχρῶ κατηγορεῖν ἐκείνῳ. 11. περὶ δὲ τῆς πλα-
 στικῆς καὶ ὅτι τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησα, καιρὸς ἤδη
 λέγειν. τοῦτο δέ, ὦ Ἐρμῆ, διττὴν ἔχον τὴν κατηγορίαν,
 οὐκ οἶδα καθ' ὁπότερον αἰτιᾶσθέ μου, πότερα ὡς οὐδὲ
 ὄλως ἔχρην τοὺς ἀνθρώπους γεγυμέναι, ἀλλ' ἄμεινον
 ἦν ἀτρεμεῖν αὐτοὺς γῆν ἄλλως ὄντας, ἢ ὡς πεπλάσθαι
 μὲν ἔχρην, ἄλλον δὲ τινα καὶ μὴ τοῦτον ἐσχηματίσθαι
 τὸν τρόπον; ἐγὼ δὲ ὅμως ὑπὲρ ἀμφοῖν ἐρῶ· καὶ πρῶ-
 τόν γε, ὡς οὐδεμία τοῖς θεοῖς ἀπὸ τούτου βλάβη γεγέ-
 νηται, τῶν ἀνθρώπων ἐς τὸν βίον παραχθέντων, πει-
 ράσομαι δεικνύειν· ἔπειτα δέ, ὡς καὶ συμφέροντα καὶ
 ἀμείνω αὐτοῖς αὐτὰ παρὰ πολὺ ἢ εἰ ἐρήμην καὶ ἀπάν-
 θρωπον συνέβαινε τὴν γῆν μένειν. 12. ἦν τοίνυν πάλα
 — δᾶον γὰρ οὕτω καὶ δήλον ἂν γένοιτο, εἴ τι ἠδίκηκα
 ἐγὼ μετακοσμήσας τὰ περὶ τοὺς ἀνθρώπους — ἦν οὖν
 τὸ θεῖον μόνον καὶ τὸ ἐπουράνιον γένος, ἢ γῆ δὲ ἄγριόν 195
 τι χρῆμα καὶ ἄμορφον, ὕλαις ἅπασα καὶ ταύταις ἀνη-
 μέροις λάσιος, οὔτε δὲ βῶμοι θεῶν ἢ ναοί, — πόθεν
 δέ; — ἢ ἀγάλματα ἢ ξόανα ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον, οἷα πολλὰ
 νῦν ἀπανταχόθι φαίνεται μετὰ πάσης ἐπιμελείας τιμᾶ-
 μενα· ἐγὼ δὲ — ἀεὶ γάρ τι προβουλεύω ἐς τὸ κοινὸν καὶ
 σκοπῶ ὅπως ἀνξηθήσεται μὲν τὰ τῶν θεῶν, ἐπιδώσει
 δὲ καὶ τὰλλα πάντα ἐς κόσμον καὶ κάλλος — ἐνενόησα
 ὡς ἄμεινον εἴη ὀλίγον ὄσον τοῦ πηλοῦ λαβόντα ζῶά
 τινα συστήσασθαι καὶ ἀναπλάσαι τὰς μορφὰς μὲν ἡμῖν
 αὐτοῖς προσεοικότα· καὶ γὰρ ἐνδεῖν τι ᾤμην τῷ θεῷ,
 5*

μη ὄντος τοῦ ἐναντίου αὐτῷ καὶ πρὸς ὃ ἐμελλεν ἡ
 τασις γιγνομένη εὐδαιμονέστερον ἀποφαίνειν αὐτό· θ
 τὸν μέντοι εἶναι τοῦτο, εὐμηχανώτατον δ' ἄλλως
 συνετάτατον καὶ τοῦ βελτιονος αἰσθανόμενον. 13.
 δὴ κατὰ τὸν ποιητικὸν λόγον „γαῖαν ὕδει φύρας“
 διαμαλάξας ἀνέπλασα τοὺς ἀνθρώπους ἔτι καὶ τὴν Ἀ
 νᾶν παρακαλέσας συνεπιλαβέσθαι μοι τοῦ ἔργου. τα
 196 ἔστιν ἃ μεγάλα ἐγὼ τοὺς θεοὺς ἠδίκηκα. καὶ τὸ ζι
 ωμα ὀρᾶς ἠλίκον, εἰ ἐκ πηλοῦ ζῶα ἐποίησα καὶ τὸ τ
 ἀκίνητον ἐς κίνησιν ἤγαγον· καί, ὡς ἔοικε, τὸ ἀπ' ἐ
 νου ἤττον θεοὶ εἰσιν οἱ θεοί, διότι καὶ ἐπὶ γῆς τινα θν
 ζῶα γεγένηται· οὕτως γὰρ δὴ καὶ ἀγανακτεῖ νῦν ὁ Ζ
 ὥσπερ ἐλαττουμένων τῶν θεῶν ἐκ τῆς τῶν ἀνθρώπ
 γενέσεως, εἰ μὴ ἄρα τοῦτο δέδιδε, μὴ καὶ οὔτοι ἀπόσ
 σιν ἐπ' αὐτὸν βουλευσῶσι καὶ πόλεμον ἐξενέγκωσι π
 τοὺς θεοὺς ὥσπερ οἱ Γίγαντες. ἀλλ' ὅτι μὲν δὴ οἱ
 ἠδίκησθε, ὦ Ἐρμῆ, πρὸς ἐμοῦ καὶ τῶν ἔργων τῶν ἐμ
 δῆλον· ἢ σὺ δεῖξον κἄν ἓν τι μικρότατον, κἀγὼ σιω
 σομαι καὶ δίκαια ἔσομαι πεπονθῶς πρὸς ὑμῶν. 14.
 197 δὲ καὶ χρήσιμα ταῦτα γεγένηται τοῖς θεοῖς, οὕτως ἂν
 θοις, εἰ ἐπιβλέψειας ἄπασαν τὴν γῆν οὐκέτ' ἀρχμῆ
 καὶ ἀκαμῆ οὔσαν, ἀλλὰ πόλεσι καὶ γεωργίαις καὶ φυ
 ἡμέροις διακεκοσμημένην καὶ τὴν θάλατταν πλεομε
 καὶ τὰς νήσους κατοικουμένας, ἀπανταχοῦ δὲ βωμ
 καὶ θυσίας καὶ ναοὺς καὶ πανηγύρεις·
 μεστὰ δὲ Λιδὸς πᾶσαι μὲν ἀγνυαί,
 πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί.
 καὶ γὰρ εἰ μὲν ἐμαυτῷ μόνῳ κτήμα τοῦτο ἐπλασάμ
 ἐπλεονέκτουν ἴσως, νυνὶ δὲ εἰς τὸ κοινὸν φέρων κατέθ
 ὑμῖν αὐτοῖς· μᾶλλον δὲ Λιδὸς μὲν καὶ Ἀπόλλωνος
 Ἥρας καὶ σοῦ δέ, ὦ Ἐρμῆ, νεῶς ἰδεῖν ἀπανταχοῦ ἰ
 Προμηθέως δὲ οὐδαμοῦ. ὀρᾶς ὅπως τὰ ἐμαντοῦ μ

σκοπῶ, τὰ κοινὰ δὲ καταπροδίδωμι καὶ ἐλάττω ποιῶ; 198
 15. ἔτι δέ μοι, ὦ Ἐρμῆ, καὶ τότε ἐννόησον, εἴ τί σοι δο-
 κεῖ ἀγαθὸν ἀμάρτυρον, οἷον κτῆμα ἢ ποιήμα, ὃ μηδεὶς
 ὄφεται μηδὲ ἐπαινέσεται, ὁμοίως ἢδὺ καὶ τερπνὸν ἔσε-
 σθαι τῶ ἔχοντι. πρὸς δὴ τί τοῦτ' ἔφην; ὅτι μὴ γενομέ-
 νων τῶν ἀνθρώπων ἀμάρτυρον συνέβαινε τὸ κάλλος εἶ-
 ναι τῶν ὄλων, καὶ πλοῦτόν τινα πλουτήσειν ἐμέλλομεν
 οὔτε ὑπ' ἄλλου τινὸς θαυμασθησόμενον οὔτε ἡμῖν αὐ-
 τοῖς ὁμοίως τίμιον· οὐδὲ γὰρ ἂν εἶχομεν πρὸς ὃ τι ἔλατ-
 τον παραθεωρῶμεν αὐτόν, οὐδ' ἂν συνίεμεν ἡλίκα εὐ-
 δαιμονοῦμεν οὐχ ὀρῶντες ἀμοίρους τῶν ἡμετέρων τινάς·
 οὔτω γὰρ δὴ καὶ τὸ μέγα δόξειεν ἂν μέγα, εἰ τῶ μικρῶ
 παραμετροῖτο. ὑμεῖς δέ, τιμᾶν ἐπὶ τῶ πολιτεύματι τού-
 τῳ θεόν, ἀνεσταυρώκατέ με καὶ ταύτην μοι τὴν ἀμοιβὴν 199
 ἀποδεδώκατε τοῦ βουλευμάτος. 16. ἀλλὰ κακοῦργοί τι-
 νες, φῆς, ἐν αὐτοῖς καὶ μοιχεύουσι καὶ πολεμοῦσι καὶ
 ἀδελφᾶς γαμοῦσι καὶ πατράσιν ἐπιβουλεύουσι. παρ' ἡμῖν
 γὰρ οὐχὶ πολλὴ τούτων ἀφθουσία; οὐ δῆπου διὰ τοῦτ' αἰ-
 τιάσασαί' ἂν τις τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν, ὅτι ἡμᾶς συν-
 εστήσαντο. ἔτι καὶ τοῦτο ἴσως φαίης ἂν, ὅτι ἀνάγκη πολ-
 λὰ ἡμᾶς ἔχειν πράγματα ἐπιμελουμένους αὐτῶν. οὐκοῦν
 διὰ γε τοῦτο καὶ ὁ νομεὺς ἀχθῆσθω ἐπὶ τῶ ἔχειν τὴν ἀγέ-
 λην, διότι ἀναγκαῖον ἐπιμελεῖσθαι αὐτῶ αὐτῆς. καίτοι
 τό γε ἐργῶδες τοῦτο καὶ ἡδύ· ἄλλως καὶ ἡ φροντίς οὐκ
 ἀτερπῆς ἔχουσά τινα διατριβὴν. ἢ τί γὰρ ἂν ἐπράττομεν
 οὐκ ἔχοντες ἂν προνοοῦμεν τούτων; ἡργοῦμεν ἂν καὶ 200
 τὸ νέκταρ ἐπίνομεν καὶ τῆς ἀμβροσίας ἐνεφοροῦμεθα οὐ-
 δὲν ποθοῦντες. 17. ὃ δὲ μάλιστά με ἀποπνίγει, τοῦτ'
 ἐστίν, ὅτι μεμφόμενοι τὴν ἀνθρωποποιίαν καὶ μάλιστά
 γε τὰς γυναικάς ὅμως ἐράτε αὐτῶν καὶ οὐ διαλείπετε κατ-
 ιόντες, ἄρτι μὲν ταῦροι, ἄρτι δὲ σάτυροι καὶ κύννοι γι-
 νόμενοι, καὶ θεοὺς ἐξ αὐτῶν ποιεῖσθαι ἀξιοῦτε. ἀλλ'

ἐχρήν μὲν, ἴσως φήσεις, ἀναπεπλάσθαι τοὺς ἀνθρώπους,
 ἄλλον δὲ τινα τρόπον, ἀλλὰ μὴ ἡμῖν εἰκότας· καὶ τί ἂν
 ἄλλο παράδειγμα τούτου ἄμεινον προεστησάμην, ὃ πάν-
 τως καλὸν ἠπιστάμην; ἢ ἀσύνητον καὶ θηριῶδες ἔδει καὶ
 ἄγριον ἀπεργάσασθαι τὸ ζῶον; καὶ πῶς ἂν ἢ θεοὶς ἔθου-
 σαν ἢ τὰς ἄλλας ὑμῖν τιμὰς ἀπένειμαν οὐχὶ τοιοῦτοι γε-
 νόμενοι; ἀλλὰ ὑμεῖς, ὅταν μὲν ὑμῖν τὰς ἐκατόμβας προσ-
 201 ἀργωσιν, οὐκ ὀκνεῖτε, κἄν ἐπὶ τὸν Ἰσκαριὸν ἐλθεῖν δέη
 „μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας.“ τὸν δὲ τῶν τιμῶν ὑμῖν
 καὶ τῶν θυσιαῶν αἴτιον ἀνεσταυρώκατε. περὶ μὲν οὖν τῶν
 ἀνθρώπων καὶ ταῦτα ἱκανά. 18. ἤδη δὲ καὶ ἐπὶ τὸ πῦρ,
 εἰ δοκεῖ, μετελεύσομαι καὶ τὴν ἐπονείδιστον ταύτην κλο-
 πὴν. καὶ πρὸς θεῶν τοῦτό μοι ἀπόκρινα μηδὲν ὀκνήσας·
 ἔσθ' ὃ τι ἡμεῖς τοῦ πυρὸς ἀπολωλέκαμεν, ἐξ οὗ καὶ παρ'
 ἀνθρώποις ἐστίν; οὐκ ἂν εἴποις. αὕτη γάρ, οἶμαι, φύ-
 σις τουτουῦ τοῦ κτήματος, οὐδὲν τι ἕλαττον γίνεταί, εἰ
 τις καὶ ἄλλος αὐτοῦ μεταλάβοι· οὐ γὰρ ἀποσβέννυται
 ἐναυσαμένον τινός· φθόνος δὲ δὴ ἀντικρὺς τὸ τοιοῦτο,
 ἀφ' ὧν μηδὲν ὑμεῖς ἠδίκησθε, τούτων κωλύειν μεταδι-
 δόναι τοῖς δεομένοις. καίτοι θεοὺς γε ὄντας ἀγαθοὺς χρῆ
 εἶναι καὶ „δατῆρας ἐάων“ καὶ ἔξω φθόνου παντὸς ἐστά-
 202 ναι· ὅπου γε καὶ εἰ τὸ πᾶν τοῦτο πῦρ ὑφελόμενος κατε-
 κόμισα ἐς τὴν γῆν μηδ' ὄλωσεν αὐτοῦ καταλιπών, οὐ με-
 γάλα ὑμᾶς ἠδίκουν· οὐδὲν γὰρ ὑμεῖς δεῖσθε αὐτοῦ μήτε
 ῥιγοῦντες μήτε ἔψοντες τὴν ἀμβροσίαν μήτε φωτὸς ἐπι-
 τεχνητοῦ δεόμενοι. 19. οἱ δὲ ἄνθρωποι καὶ ἐς τὰ ἄλλα
 μὲν ἀναγκαῖα χρῶνται τῷ πυρὶ, μάλιστα δὲ ἐς τὰς θυ-
 σίας, ὅπως ἔχοιεν κνισᾶν τὰς ἀγνιάς καὶ τοῦ λιβανωτοῦ
 θυμιάων καὶ τὰ μύρια καλεῖν ἐπὶ τῶν βωμῶν. ὁρῶ δὲ γε
 ὑμᾶς μάλιστα χαίροντας τῷ καπνῷ καὶ τὴν εὐωχίαν ταύ-
 την ἠδίστην ολομένους, ὁπόταν ἐς τὸν οὐρανὸν ἢ κνῖσα
 παραγίνηται „ἐλισσομένη περὶ καπνῷ.“ ἐναντιωτάτη τοῖ-

ννν ἢ μέμφεις αὐτῇ ἂν γένοιτο τῇ ὑμετέρῃ ἐπιθυμίᾳ. θαυμάζω δὲ ὅπως οὐχὶ καὶ τὸν ἥλιον κελεύετε μὴ καταλάμπειν αὐτούς· καίτοι πῦρ καὶ οὗτός ἐστι πολὺ θειότερόν τε καὶ πυρροδέστερον. ἢ κάκεινον αἰτιᾶσθε ὡς σπαθῶντα ὑμῶν τὸ κτῆμα; εἰρηκα. σφῶ δέ, ὦ Ἐρμῆ καὶ Ἥφαιστε, εἴ τι μὴ καλῶς εἰρησθαι δοκεῖ, διευθύνετε καὶ διεξελέγχετε, κἀγὼ αὐθις ἀπολογήσομαι.

20. *ΕΡΜ.* Οὐ βράδιον, ὦ Προμηθεῦ, πρὸς οὕτω γεν- 203
νατον σοφιστὴν ἀμιλλᾶσθαι· πλὴν ἀλλὰ ὦνησο, διότι μὴ καὶ ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπήκουσέ σου· εὐ γὰρ οἶδα, ἕξ καὶ δέκα γῦπας ἂν ἐπέστησέ σοι τὰ ἔργατα ἐξαιρησόντας· οὕτω δεινῶς αὐτοῦ κατηγόρηκας ἀπολογεῖσθαι δοκῶν. ἐκεῖνο δέ γε θαυμάζω, ὅπως μάντις ἂν οὐ προεγγίνωσκεις ἐπιτούτοις κολασθησόμενος.

ΠΡΟΜ. Ἐπιστάμην, ὦ Ἐρμῆ, καὶ ταῦτα μὲν καὶ διότι δὲ ἀπολυθήσομαι αὐθις οἶδα, καὶ ἤδη γέ τις ἐκ Θηβῶν ἀφίξεται σὸς ἀδελφὸς οὐκ ἐς μακρὰν κατατοξεύσων ὃν φῆς ἐπιπετήσεσθαι μοι τὸν ἀετόν.

ΕΡΜ. Εἰ γὰρ γένοιτο, ὦ Προμηθεῦ, ταῦτα καὶ ἐπίδομι σε λελυμένον, ἐν ἡμῖν εὐωχούμενον, οὐ μέντοι καὶ κρεανομοῦντά γε.

21. *ΠΡΟΜ.* Θάρρει· καὶ συννεωγήσομαι ὑμῖν καὶ ὁ Ζεὺς λύσει με οὐκ ἀντὶ μικρᾶς εὐεργεσίας.

ΕΡΜ. Τίνος ταύτης; μὴ γὰρ ὀκνήσης εἰπεῖν.

ΠΡΟΜ. Οἶσθα, ὦ Ἐρμῆ, τὴν Θέτιν; ἀλλ' οὐ χρῆ 204
λέγειν· φυλάττειν γὰρ ἄμεινον τὸ ἀπόρρητον, ὡς μισθὸς εἶη καὶ λύτρα μοι ἀντὶ τῆς καταδίκης.

ΕΡΜ. Ἀλλὰ φύλαττε, ὦ Τιτάν, εἰ τοῦτ' ἄμεινον. ἡμεῖς δὲ ἀπίωμεν, ὦ Ἥφαιστε· καὶ γὰρ ἤδη πλησίον οὐτοσὶ ὁ ἀετός. ὑπόμεινε οὖν καρτερῶς· εἶη δὲ ἤδη σοι τὸν Θηβαῖον ὃν φῆς τοξότην ἐπιφανῆναι, ὡς παύσειεν ἀνατεμνόμενον ὑπὸ τοῦ ὄρνέου.

ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

1.

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

1 ΠΡΟΜ. Αὔσον με, ὦ Ζεῦ· δεινὰ γὰρ ἤδη πέπονθα.

ΖΕΥΣ. Αὔσω σε, φῆς, ὃν ἐχρῆν βαρύτερας πέδας ἔχοντα καὶ τὸν Καύκασον ὄλον ὑπὲρ κεφαλῆς ἐπικείμενον ὑπὸ ἐκκαίδεκα γυπῶν μὴ μόνου κείρεσθαι τὸ ἦπαρ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεσθαι, ἀνθ' ὧν τοιαῦθ' ἡμῖν ζῆα τοὺς ἀνθρώπους ἐπλασας καὶ τὸ πῦρ ἔκλεψας καὶ γυναικας ἐδημιούργησας; ἃ μὲν γὰρ ἐμὲ ἐξηπάτησας ἐν τῇ νομῇ τῶν κρεῶν ὅσῃ πιμελῇ κεκαλυμμένα παραθεῖς καὶ τὴν ἀμείνω τῶν μοιρῶν σεαυτῷ φυλάττων, τί χρῆ λέγειν;

ΠΡΟΜ. Οὐκὼν ἱκανὴν ἤδη τὴν δίκην ἐκτέτικα το-
205 σοῦτον χρόνον τῷ Κανκάσῳ προσηλωμένος τὸν κάκιστα ὀρνέων ἀπολούμενον αἰετῶν τρέφων τῷ ἦπατι;

ΖΕΥΣ. Οὐδὲ πολλοστημόριον τοῦτο ὧν σε δεῖ παθεῖν.

ΠΡΟΜ. Καὶ μὴν οὐκ ἀμισθί με λύσεις, ἀλλὰ σοὶ μηνύσω τι, ὦ Ζεῦ, πάνυ ἀναγκαῖον.

2. ΖΕΥΣ. Κατασοφίξην με, ὦ Προμηθεῦ.

ΠΡΟΜ. Καὶ τί πλέον ἔξω; οὐ γὰρ ἀγνοήσεις αὐθις ἐνθα ὁ Καύκασός ἐστιν, οὐδὲ ἀπορήσεις δεσμῶν, ἦν τι τεχνάζων ἀλλίσκωμαι.

ΖΕΥΣ. Εἰπέ πρότερον, ὄντινα μισθὸν ἀποτίσεις ἀναγκαῖον ἡμῖν ὄντα.

ΠΡΟΜ. Ἦν εἶπω ἐφ' ὃ τι βαδίξεις νῦν, ἀξιόπιστος ἔσομαι σοὶ καὶ περὶ τῶν ὑπολοίπων μαντευόμενος;

ZETΣ Πῶς γὰρ οὐ;

ΠΡΟΜ. Παρὰ τὴν Θέτιν, συνεσόμενος αὐτῇ.

ZETΣ. Τουτὶ μὲν ἔγνωσ· τί δ' οὖν τὸ ἐπὶ τούτῳ;
δοκεῖς γὰρ ἀληθές τι εἶρῃν.

ΠΡΟΜ. Μηδέν, ὦ Ζεῦ, κοινωνήσης τῇ Νηρηίδι·
ἦν γὰρ αὕτη κνοφορήση ἐκ σοῦ, τὸ τεχθὲν ἴσα ἐργάσε-
ται σε οἷα καὶ σὺ ἔδρασας —

ZETΣ. Τοῦτο φῆς, ἐκπεσεῖσθαί με τῆς ἀρχῆς;

ΠΡΟΜ. Μὴ γένοιτο, ὦ Ζεῦ. πλήν τοιοῦτό γε ἡ μί-
ξις αὐτῆς ἀπειλεῖ.

ZETΣ. Χαιρέτω τοιγαροῦν ἡ Θέτις· σὲ δὲ ὁ Ἕφραι-
στος ἐπὶ τούτοις λυσάτω.

2.

ΕΡΩΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

1. **ΕΡΩΣ.** Ἄλλ' εἰ καὶ τι ἤμαρτον, ὦ Ζεῦ, σύγγνω-
θί μοι· παιδίον γὰρ εἰμι καὶ ἔτι ἄφρων.

ZETΣ. Σὺ παιδίον ὁ Ἔρως, ὃς ἀρχαιότερος εἰ πολὺ
Ἰαπετοῦ; ἢ διότι μὴ πάγονα μηδὲ πολιὰς ἐφυσας, διὰ 206
ταῦτα καὶ βρέφος ἀξιοῖς νομίζεσθαι γέρον καὶ πανοῦρ-
γος ὢν;

ΕΡΩΣ. Τί δαί σε μέγα ἠδίκησα ὁ γέρον ὡς φῆς ἐγώ,
διότι με καὶ πεδῆσαι διανοῆ;

ZETΣ. Σκόπει, ὦ κατάρατε, εἰ μικρά, ὃς ἐμοὶ μὲν
οὔτως ἐντροφᾶς, ὥστε οὐδέν ἐστιν ὃ μὴ πεποίηκάς με,
σάτυρον, ταῦρον, χρυσόν, κύκνον, αἰετόν· ἐμοῦ δὲ ὄλως
οὐδεμίαν ἦντινα ἐρασθῆναι πεποίηκας, οὐδὲ συνῆκα ἠδύς
γυναικὶ διὰ σὲ γεγεννημένος, ἀλλὰ με δεῖ μαγγανεύειν
ἐπ' αὐτάς καὶ κρύπτειν ἑμαυτόν· αἱ δὲ τὸν μὲν ταῦρον
ἢ κύκνον φιλοῦσιν, ἐμὲ δὲ ἦν ἰδῶσι, τεθνᾶσιν ὑπὸ τοῦ
δέους.

2. ΕΡΩΣ. Εικότως· οὐ γὰρ φέρουσιν, ὦ Ζεῦ, θνηταὶ οὔσαι τὴν σὴν πρόσοψιν.

ΖΕΥΣ. Πῶς οὖν τὸν Ἀπόλλω ὁ Βράγχος καὶ ὁ Ἰάκινθος φιλοῦσιν;

ΕΡΩΣ. Ἀλλὰ ἡ Δάφνη κάκεινον ἐφρευγε καίτοι κομήτην καὶ ἀγένειον ὄντα. εἰ δ' ἐθέλεις ἐπέραστος εἶναι, μὴ ἐπίσειε τὴν αἰγίδα μηδὲ τὸν κεραυνὸν φέρε, ἀλλ' ὡς ἡδιστον ποιεὶ σεαυτὸν ἐκατέρωθεν καθειμένος βοστρύχους, τῇ μήτρα τούτους ἀνειλημμένος, πορφυρίδα ἔχε, 207 ὑποδέου χουσίδης, ὑπ' αὐλῶ καὶ τυμπάνοις εὐρύθμα βαῖνε, καὶ ὄψει ὅτι πλείους ἀκολουθήσουσί σοι τῶν Διονύσου Μαινάδων.

ΖΕΥΣ. Ἄπαγε· οὐκ ἂν δεξαίμην ἐπέραστος εἶναι τοιοῦτος γενόμενος.

ΕΡΩΣ. Οὐκοῦν, ὦ Ζεῦ, μηδὲ ἐρᾶν θέλε· ῥάδιον γὰρ τοῦτό γε.

ΖΕΥΣ. Οὐκ, ἀλλὰ ἐρᾶν μὲν, ἀπραγμονέστερον δὲ αὐτῶν ἐπιτυγχάνειν· ἐπὶ τούτοις αὐτοῖς ἀφήμι σε.

3.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

ΖΕΥΣ. Τὴν τοῦ Ἰνάχου παῖδα τὴν καλὴν οἶσθα. ὦ Ἐρμῆ;

ΕΡΜ. Ναί· τὴν Ἴω λέγεις.

ΖΕΥΣ. Οὐκέτι παῖς ἐκείνη ἐστίν, ἀλλὰ δάμαλις.

ΕΡΜ. Τεράστιον τοῦτο· τῷ τρόπῳ δ' ἐνηλλάγη;

ΖΕΥΣ. Ζηλοτυπήσασα ἡ Ἥρα μετέβαλεν αὐτήν. ἄλλα καὶ καινὸν ἄλλο τι δεινὸν ἐπιμεμηχάνηται τῇ κακοδαίμονι· βουκόλον τινὰ πολυόματον Ἄργον τοῦνομα ἐπέστησεν, ὃς νέμει τὴν δάμαλιν ἄϋπνος ὢν.

ΕΡΜ. Τί οὖν ἡμᾶς χροὴ ποιεῖν;

ΖΕΥΣ. Καταπτάμενος ἐς τὴν Νεμεαν — ἐκεῖ δέ που ὁ Ἄργος βουκολεῖ — ἐκεῖνον ἀπόκτεινον, τὴν δὲ Ἴω διὰ τοῦ πελάγους ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀγαγὼν Ἴσιν ποιήσον· καὶ τὸ λοιπὸν ἔστω θεὸς τῶν ἐκεῖ καὶ τὸν Νεῖλλον ἀναγέτω καὶ τοὺς ἀνέμους ἐπιπεμπέτω καὶ σωζέτω τοὺς πλείοντας.

4.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΓΑΝΤΜΗΔΟΣ.

1. **ΖΕΥΣ.** Ἄγε, ᾧ Γανύμηδες — ἤκομεν γὰρ ἐνθα ἐχρῆν — φίλησόν με ἤδη, ὅπως εἰδῆς οὐκέτι ῥάμφος ἀγκύλον ἔχοντα οὐδ' ὄνυχας ὄξεις οὐδὲ πτερά, οἷος ἐφαινόμην σοι πτηνὸς εἶναι δοκῶν.

ΓΑΝ. Ἄνθρωπε, οὐκ αἰετὸς ἄρτι ἦσθα καὶ καταπτάμενος ἤρπασάς με ἀπὸ μέσου τοῦ ποιμνίου; πῶς οὖν τὰ μὲν πτερά σοι ἐκεῖνα ἐξερρήκηε, σὺ δὲ ἄλλος ἦδη ἀναπέφηνας;

ΖΕΥΣ. Ἄλλ' οὔτε ἄνθρωπον ὄραξ, ᾧ μειράμιον, οὔτε αἰετόν, ὃ δὲ πάντων βασιλεὺς τῶν θεῶν οὗτός εἰμι πρὸς τὸν καιρὸν ἀλλάξας ἐμαυτόν.

ΓΑΝ. Τί φῆς; σὺ γὰρ εἰ ὁ Πᾶν ἐκεῖνος; εἶτα πῶς σύριγγα οὐκ ἔχεις οὐδὲ κέρατα οὐδὲ λάσιος εἰ τὰ σκέλη;

ΖΕΥΣ. Μόνον γὰρ ἐκεῖνον ἠγῆ θεόν;

ΓΑΝ. Ναί· καὶ θύομέν γε αὐτῷ ἔνορχιν τράγον ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἄγοντες, ἐνθα ἔστηκε· σὺ δὲ ἀνδραποδιστής τις εἶναι μοι δοκεῖς.

2. **ΖΕΥΣ.** Εἶπέ μοι, Διὸς δὲ οὐκ ἤκουσας ὄνομα οὐδὲ βωμὸν εἶδες ἐν τῷ Γαργάρῳ τοῦ ὕουτος καὶ βροντῶντος καὶ ἀστραπᾶς ποιούντος;

ΓΑΝ. Σὺ, ᾧ βέλτιστε, φῆς εἶναι, ὃς πρῶην κατέχεας ἡμῖν τὴν πολλὴν χάλαζαν, ὃ οἰκεῖν ὑπεράνω λεγόμενος, ὃ ποιῶν τὸν ψόφον, ᾧ τὸν κριὸν ὃ πατήρ ἔθυσεν; 210

εἶτα τί ἀδικήσαντά με ἀνήρπασας, ὃ βασιλεῦ τῶν θεῶν; τὰ δὲ πρόβατα ἴσως οἱ λύκοι διαρπάσσονται ἤδη ἐρήμοις ἐπιπεσόντες.

ΖΕΥΣ. Ἔτι γὰρ μέλει σοι τῶν προβάτων ἀθανάτω γεγενημένῳ καὶ ἐνταῦθα συνεσομένῳ μεθ' ἡμῶν;

ΓΑΝ. Τί λέγεις; οὐ γὰρ κατάξεις με ἤδη ἐς τὴν Ἰδην τήμερον;

ΖΕΥΣ. Οὐδαμῶς· ἐπεὶ μάτην αἰετὸς ἂν εἴην ἀντιθεοῦ γεγενημένος.

ΓΑΝ. Οὐκοῦν ἐπιξητήσει με ὁ πατήρ καὶ ἀγανακτήσει μὴ εὐρίσκων, καὶ πληγὰς ὕστερον λήψομαι καταλιπὼν τὸ ποίμνιον.

ΖΕΥΣ. Ποῦ γὰρ ἐκεῖνος ὄψεται σε;

ΓΑΝ. Μηδαμῶς· ποθῶ γὰρ ἤδη αὐτόν. εἰ δὲ ἀπάξεις με, ὑπισχνούμαι σοι καὶ ἄλλον παρ' αὐτοῦ κριὸν τυθήσεσθαι λύτρα ὑπὲρ ἐμοῦ. ἔχομεν δὲ τὸν τριετῆ, τὸν μέγαν, ὃς ἡγεῖται πρὸς τὴν νομήν.

3. **ΖΕΥΣ.** Ὡς ἀφελὴς ὁ παῖς ἐστὶ καὶ ἀπλοῖκός καὶ αὐτὸ δὴ τοῦτο παῖς ἐστὶ. — ἀλλ', ὃ Γανύμηδες, ἐκεῖνα μὲν πάντα χαίρειν ἔα καὶ ἐπιλάθου αὐτῶν, τοῦ τε ποιμνίου καὶ τῆς Ἰδης. σὺ δὲ — ἤδη γὰρ ἐπουράνιος εἶ — πολλὰ εὖ ποιήσεις ἐντεῦθεν καὶ τὸν πατέρα καὶ πατρίδα, καὶ ἀντι μὲν τυροῦ καὶ γάλακτος ἀμβροσίαν ἔδη καὶ νέ-
211 κταρ πῆγ· τοῦτο μέντοι καὶ τοῖς ἄλλοις ἡμῖν αὐτὸς παρέξεις ἐγγέων· τὸ δὲ μέγιστον, οὐκέτι ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀθάνατος γενήσῃ, καὶ ἀστέρα σου φαίνεσθαι ποιήσω κάλλιστον, καὶ ὅλως εὐδαίμων ἔσῃ.

ΓΑΝ. Ἦν δὲ παῖξιν ἐπιθυμήσω, τίς συμπαιξεται μοι; ἐν γὰρ τῇ Ἰδῇ πολλοὶ ἡλικιωτῆται ἦμεν.

ΖΕΥΣ. Ἔχεις κἀνταῦθα τὸν συμπαιζόμενόν σοι τουτοῦ τὸν Ἔρωτα καὶ ἀστραγάλους μάλα πολλούς. θάρρει μόνον καὶ παιδρὸς ἴσθι καὶ μηδὲν ἐπιπόθει τῶν κάτω

4. ΓΑΝ. Τί θαί ὑμῖν χρήσιμος ἂν γενοίμην; ἢ ποι-
μαίνειν δεήσει κἀνταῦθα;

ZETΣ. Οὐκ, ἀλλ' οἰνοχοήσεις καὶ ἐπὶ τοῦ νέκταρος
τετάξῃ καὶ ἐπιμελήσῃ τοῦ συμποσίου.

ΓΑΝ. Τοῦτο μὲν οὐ χαλεπὸν· οἶδα γὰρ ὡς χρῆ
ἐγγεῖαι τὸ γάλα καὶ ἀναδοῦναι τὸ κισσύβιον.

ZETΣ. Ἴδού, πάλιν οὗτος γάλακτος μνημονεύει καὶ
ἀνθρώποις διακονήσεσθαι οἶεται· ταυτὶ δ' ὁ οὐρανός
ἐστι, καὶ πίνομεν, ὥσπερ ἔφην, τὸ νέκταρ.

ΓΑΝ. Ἥδιον, ὦ Ζεῦ, τοῦ γάλακτος;

ZETΣ. Εἶση μετ' ὀλίγον καὶ γευσάμενος οὐκέτι πο-
θήσεις τὸ γάλα.

ΓΑΝ. Κοιμήσομαι δὲ ποῦ τῆς νυκτός; ἢ μετὰ τοῦ
ἡλικιώτου Ἔρωτος;

ZETΣ. Οὐκ, ἀλλὰ διὰ τοῦτο σε ἀνήρπασα, ὡς ἅμα
καθεύδοιμεν.

ΓΑΝ. Μόνος γὰρ οὐκ ἂν δύναιο, ἀλλὰ ἥδιόν σοι 212
καθεύθειν μετ' ἐμοῦ;

ZETΣ. Ναί, μετὰ γε τοιούτου οἶος εἰ σύ, Γανύμη-
δες, οὕτω καλός.

5. ΓΑΝ. Τί γάρ σε πρὸς τὸν ὕπνον ὀνήσει τὸ κάλλος;

ZETΣ. Ἔχει τι θέλητρον ἡδὺ καὶ μαλακώτερον
ἐπάγει αὐτόν.

ΓΑΝ. Καὶ μὴν ὃ γε πατήρ ἤχθετό μοι συγκαθευ-
δοντι καὶ διηγείτο ἔωθεν, ὡς ἀφείλου αὐτοῦ τὸν ὕπνον
στρεφόμενος καὶ λακτίζων καὶ τι φθεγγόμενος μεταξὺ
ὁπότε καθεύδοιμι· ὥστε παρὰ τὴν μητέρα ἐπεμπέ με
κοιμησόμενον ὡς τὰ πολλά. ὦρα δὴ σοι, εἰ διὰ τοῦτο, ὡς
φῆς, ἀνήρπασάς με, καταθεῖναι αὐθις ἐς τὴν γῆν, ἢ
πράγματα ἔξεις ἀγρυπνῶν· ἐνοχλήσω γὰρ σε συνεχῶς
στρεφόμενος.

ZETΣ. Τοῦτ' αὐτό μοι τὸ ἥδιστον ποιήσεις, εἰ

ἀργυρνήσαιμι μετὰ σοῦ φιλοῶν πολλάκις καὶ περι-
πτύσσων.

ΓΑΝ. Αὐτὸς ἂν εἰδείης· ἐγὼ δὲ κοιμήσομαι σοῦ κα-
ταφιλοῦντος.

ΖΕΥΣ. Εἰσόμεθα τότε ὃ πρακτέον. νῦν δὲ ἄπαγε
αὐτόν, ὃ Ἐρμῆ, καὶ πiónτα τῆς ἀθανασίας ἄγε οἰνοχοή-
σοντα ἡμῖν διδάξας πρότερον ὡς χρῆ ὀρέγειν τὸν σκύφον.

5.

213

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

1. ΗΡΑ. Ἐξ οὗ τὸ μειράκιον τοῦτο, ὃ Ζεῦ, τὸ
Φρύγιον ἀπὸ τῆς Ἰδῆς ἀρπάσας δεῦρο ἀνήγαγες, ἔλατ-
τόν μοι τὸν νοῦν προσέχεις.

ΖΕΥΣ. Καὶ τοῦτο γάρ, ὃ Ἥρα, ζηλοτυπεῖς ἤδη ἀφε-
λὲς οὕτω καὶ ἀλυπότατον; ἐγὼ δὲ ὦμην ταῖς γυναιξὶ μό-
ναις χαλεπὴν σε εἶναι, ὁπόσαι ἂν ὀμιλήσωσί μοι.

2. ΗΡΑ. Οὐδ' ἐκεῖνα μὲν εὖ ποιεῖς οὐδὲ πρόποντα
σεαντῶ, ὃς ἀπάντων θεῶν δεσπότης ὢν ἀπολιπὼν ἐμὲ
τὴν νόμφ γαμετὴν ἐπὶ τὴν γῆν κάτει μοιχεύσων χρυσίου
ἢ σάτυρος ἢ ταῦρος γενόμενος. πλὴν ἀλλ' ἐκεῖναι μὲν σοι
κἂν ἐν γῆ μένουσι, τὸ δὲ Ἰθαῖον τουτὶ παιδίον ἀρπάσας
ἀνέπτῃς, ὃ γενναιότατε θεῶν, καὶ συνοικεῖ ἡμῖν ἐπὶ κε-
φαλήν μοι ἐπαχθέν, οἰνοχοοῦν δὴ τῶ λόγῳ. οὕτως ἠπό-
ρεις οἰνοχῶν, καὶ ἀπηγορεύκασιν ἄρα ἢ τε Ἥβη καὶ ὁ
214 Ἥφαιστος διακονοῦμενοι; σὺ δὲ καὶ τὴν κύλικα οὐκ ἂν
ἄλλως λάβοις παρ' αὐτοῦ ἢ φιλήσας πρότερον αὐτὸν
ἀπάντων ὀρώντων, καὶ τὸ φίλημά σοι ἦδιον τοῦ νέκτα-
ρος, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ διψῶν πολλάκις αἰτεῖς πιεῖν· ὅτε
δὲ καὶ ἀπογευσάμενος μόνον ἔδωκας ἐκεῖνῳ, καὶ πión-
τος ἀπολαβὼν τὴν κύλικα ὅσον ὑπόλοιπον ἐν αὐτῇ πί-
νεις, ὅθεν καὶ ὁ καὶς ἔπιε καὶ ἔνθα προσήρμωσε τὰ χεῖ-

λη, ἵνα καὶ πίνης ἅμα καὶ φιλήσῃ· πρῶτην δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ ἀπάντων πατὴρ ἀποθέμενος τὴν αἰγίδα καὶ τὸν κεραικὸν ἐκάθησο ἀστραγαλίζων μετ' αὐτοῦ ὁ πάγωνα τηλικοῦτον καθειμένος. ἅπαντα οὖν ὁρῶ ταῦτα, ὥστε μὴ οἶον λανθάνειν.

3. ΖΕΥΣ. Καὶ τί δεινόν, ὦ Ἥρα, μειράκιον οὕτω καλὸν μεταξὺ πίνοντα καταφιλεῖν καὶ ἡδεσθαι ἀμφοῖν καὶ τῷ φιλήματι καὶ τῷ νέκταρι; ἦν γοῦν ἐπιτρέψω αὐτῷ κἄν ἅπαξ φιλήσῃ σε, οὐκέτι μὲμψη μοι προτιμότερον τοῦ νέκταρος οἰομένῳ τὸ φίλημα εἶναι.

ΗΡΑ. Παιδεραστῶν οὗτοι λόγοι. ἐγὼ δὲ μὴ οὕτω μανιεῖν, ὥς τὰ χεῖλη προσευνεγκεῖν τῷ μαλθακῷ τούτῳ Φρυγὶ οὕτως ἐκτεθλημένῳ.

ΖΕΥΣ. Μὴ μοι λοιδοροῦ, ὦ γενναιοτάτη, τοῖς παιδικοῖς· οὐτοσί γὰρ ὁ θηλυδρίας, ὁ βάρβαρος, ὁ μαλθακός, ἡδίων ἐμοὶ καὶ ποθεινότερος — οὐ βούλομαι δὲ εἰπεῖν, μὴ σε παροξύνω ἐπὶ πλέον.

4. ΗΡΑ. Εἶθε καὶ γαμήσειας αὐτὸν ἐμοῦ γε οὐνεκα· μέμνησο γοῦν οἶά μοι διὰ τὸν οἰνοχόον τοῦτον ἐμπαροινεῖς.

ΖΕΥΣ. Οὐκ, ἀλλὰ τὸν Ἥφαιστον ἔδει τὸν σὸν υἱὸν οἰνοχοεῖν ἡμῖν χωλεύοντα, ἐκ τῆς καμίνου ἦκοντα, ἐκ τῶν σπινθήρων ἀνάπλεων, ἄρτι τὴν πυράγραν ἀποθεμεμένον, καὶ ἀπ' ἐκείνων αὐτοῦ τῶν δακτύλων λαμβάνειν ἡμᾶς τὴν κύλικα καὶ ἐπισπασαμένους γε φιλήσῃ μεταξὺ, ὃν οὐδ' ἂν ἡ μήτηρ σὺ ἡδέως φιλήσειας ὑπὸ τῆς ἀσβόλου κατηθαλωμένον τὸ πρόσωπον. ἡδῖω ταῦτα· οὐ γάρ, καὶ παρὰ πολὺ ὁ οἰνοχόος ἐκείνος ἐμπρέπει τῷ συμποσίῳ τῶν θεῶν, ὁ Γανυμήδης δὲ καταπεμπτός αὐθις ἐς τὴν Ἰθην· καθάριος γὰρ καὶ ῥοδοδάκτυλος καὶ ἐπισταμένως ὁρᾷ τὸ ἔκπωμα, καὶ ὃ σε λυπεῖ μάλιστα, καὶ φιλεῖ ἡδίων τοῦ νέκταρος.

5. *HPA.* Νῦν καὶ χαλός, ὦ Ζεῦ, ὁ Ἕφραιστος καὶ οἱ δάκτυλοι αὐτοῦ ἀνάξιοι τῆς σῆς κύλικος καὶ ἀσβόλου μεστός ἐστὶ, καὶ ναυτιᾶς ὄρων αὐτόν, ἐξ ὅτου τὸν καλὸν κομήτην τοῦτον ἢ Ἴδη ἀνέθρεψε· πάλαι δὲ οὐχ ἑώρας ταῦτα, οὐδ' οἱ σπινθῆρες οὐδὲ ἡ κάμινος ἀπέτρεπόν σε
216 μὴ οὐχὶ πίνειν παρ' αὐτοῦ.

ZETΣ. Λυπεῖς, ὦ Ἕρα, σεαυτήν, οὐδὲν ἄλλο, κάμοι ἐπιτείνεις τὸν ἔρωτα ζηλοτυποῦσα· εἰ δὲ ἄχθη παρὰ παιδὸς ὠραίου δεχομένη τὸ ἔκπωμα, σοὶ μὲν ὁ υἱὸς οἰνοχοεῖτω, σὺ δέ, ὦ Γανύμηδες, ἐμοὶ μόνῳ ἀναδίδου τὴν κύλικα καὶ ἐφ' ἐκάστη δις φίλει με καὶ ὅτε πλήρη ὄρωις κᾶτα αὐθις ὁπότε παρ' ἐμοῦ ἀπολαμβάνοις. τί τοῦτο; δακρύεις; μὴ δέδιδι· οἰμώξεται γάρ, ἢν τις σε λυπεῖν θέλῃ.

6.

HPΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

1. *HPA.* Τὸν Ἰξίονα τοῦτον, ὦ Ζεῦ, ποῖόν τινα τὸν τρόπον ἤγγῃ;

ZETΣ. Ἄνθρωπον εἶναι χρηστόν, ὦ Ἕρα, καὶ συμποτικόν· οὐ γὰρ ἂν συνῆν ἡμῖν ἀνάξιος τοῦ συμποσίου ὦν.

HPA. Ἀλλὰ ἀνάξιος ἐστίν, ὑβριστής γε ὦν· ὥστε μηκέτι συνέστω.

ZETΣ. Τί δαὶ ὑβρισε; χρεὶ γάρ, οἶμαι, κάμει εἰδέναι.

217 *HPA.* Τί δ' ἄλλο; — καίτοι αἰσχύνομαι εἰπεῖν αὐτό· τοιοῦτόν ἐστιν ὃ ἐτόλμησε.

ZETΣ. Καὶ μὴν διὰ τοῦτο καὶ μᾶλλον εἰποις ἂν, ὄσφ καὶ αἰσχροῖς ἐπεχείρησε. μῶν οὖν ἐπίερα τινά; συνίημι γὰρ ὁποῖόν τι τὸ αἰσχρόν, ὕπερ ἂν σὺ ὀκνήσειας εἰπεῖν.

2. *HPA.* Αὐτὴν ἐμέ, οὐκ ἄλλην τινά, ὦ Ζεῦ, πολὺν ἤδη χρόνον. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἠγνόουν τὸ πρᾶγμα, διότι ἀτενὲς ἀφείρα ἐς ἐμέ· ὁ δὲ καὶ ἔστεινε καὶ ὑπεδάκρυε, καὶ εἰ ποτε πιούσα παραδοίην τῷ Γανυμήδει τὸ ἔκπωμα, ὁ δὲ ἤτει ἐν αὐτῷ ἐκείνω πιεῖν καὶ λαβῶν ἐφίλει μεταξὺ καὶ πρὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς προσῆγε καὶ αὐθις ἀφείρα ἐς ἐμέ· ταῦτα δὲ ἤδη συνίειν ἐρωτικά ὄντα. καὶ ἐπὶ πολὺ μὲν ἠδούμην λέγειν πρὸς σὲ καὶ ᾧμην παύσασθαι τῆς μανίας τὸν ἄνθρωπον· ἐπεὶ δὲ καὶ λόγους ἐτόλμησέ μοι προσενεγκεῖν, ἐγὼ μὲν ἀφείσα αὐτὸν ἔτι δακρύνοντα καὶ προκυλινδούμενον, ἐπιφραξαμένη τὰ ὄτα, ὡς μηδὲ ἀκούσαιμι αὐτοῦ ὑβριστικά λικετεύοντος, ἀπῆλθον σοὶ φράσουσα· σὺ δὲ αὐτὸς ὄρα, ὅπως μέτει τὸν ἄνδρα.

3. *ZETΣ.* Εὐ γὰρ ὁ κατάρατος ἐπ' ἐμὲ αὐτὸν καὶ μέχρι τῶν Ἥρας γάμων; τοσοῦτον ἐμεθύσθη τοῦ νέκτα- 218 ρος; ἀλλ' ἡμεῖς τούτων αἰτιοὶ καὶ πέρα τοῦ μετρίου φιλάνθρωποι, οἳ γὰρ καὶ συμπότας αὐτοῦς ἐποιησάμεθα. συγγνωστοὶ οὖν, εἰ πιόντες ὅμοια ἡμῖν καὶ ἰδόντες οὐράνια κάλλη καὶ οἷα οὐ ποτε εἶδον ἐπὶ γῆς, ἐπεθύμησαν ἀπολαῦσαι αὐτῶν ἔρωτι ἀλόντες· ὁ δ' ἔρωσι βλαινὸν τί ἐστι καὶ οὐκ ἀνθρώπων μόνον ἄρχει, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἐνίοτε.

HPA. Σοῦ μὲν καὶ πάνυ οὐτός γὰρ δεσπότης ἐστὶ καὶ ἄγει σε καὶ φέρει τῆς ρινόσ, φασίν, ἔλκων, καὶ σὺ ἔπη αὐτῷ ἔνθα ἂν ἠγγῆται σοι, καὶ ἀλλάττη ῥαδίως ἐς ὃ τι ἂν κελεύσῃ, καὶ ὅλως κτῆμα καὶ παιδιὰ τοῦ ἔρωτος σὺ γὰρ καὶ νῦν τῷ Ἰξίονι οἶδα καθότι συγγνώμην ἀπονέμεις ἄτε καὶ αὐτὸς μοιχεύσας ποτὲ αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, ἣ σοὶ τὸν Πειρίθου ἐτεκεν.

4. *ZETΣ.* Ἐτι γὰρ σὺ μέμνησαι ἐκείνων, εἰ τι ἐγὼ ἐπαίξα ἐς γῆν κατελθάν; ἀτὰρ οἶσθα ὃ μοι δοκεῖ περὶ

τοῦ Ἰξίονος; κολάζειν μὲν μηδαμῶς αὐτὸν μηδὲ ἀπαθεῖν τοῦ συμποσίου· σκαιὸν γάρ· ἐπεὶ δὲ ἐρᾷ καὶ ὡς φῆς θακρῦει καὶ ἀφόρητα πάσχει —

ΗΡΑ. Τί, ὦ Ζεῦ; δέδια γάρ, μὴ τι ὑβριστικὸν καὶ σὺ εἶπης.

ΖΕΥΣ. Οὐδαμῶς· ἀλλ' εἶδωλον ἐκ νεφέλης πλασάμενοι αὐτῇ σοὶ ὅμοιον, ἐπειδὴν λυθῆ τὸ συμπόσιον κακείνος ἀργυρυνῆ, ὡς τὸ εἰκός, ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, παρακατακλίνωμεν αὐτῷ φέροντες· οὕτω γὰρ ἂν παύσαιτο ἀνιῶμενος οἰήθεις τετυχημέναι τῆς ἐπιθυμίας.

ΗΡΑ. Ἄπαγε, μὴ ὦρασιν ἴκοιτο τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπιθυμῶν.

ΖΕΥΣ. Ὅμως ὑπόμεινον, ὦ Ἥρα· ἢ τί γὰρ ἂν καὶ πάθοις δεινὸν ἀπὸ τοῦ πλάσματος, εἰ νεφέλη ὁ Ἰξίων συνέσται;

5. *ΗΡΑ.* Ἀλλὰ ἡ νεφέλη ἐγὼ εἶναι δόξω, καὶ τὸ αἰσχρὸν ἐπ' ἐμὲ ποιήσει διὰ τὴν ὁμοίότητα.

ΖΕΥΣ. Οὐδὲν τοῦτο φῆς· οὔτε γὰρ ἡ νεφέλη ποτὲ Ἥρα γένοιτ' ἂν οὔτε σὺ νεφέλη· ὁ δ' Ἰξίων μόνον ἐξαπατηθήσεται.

ΗΡΑ. Ἀλλὰ οἱ πάντες ἄνθρωποι ἀπειρόκαλοὶ εἰσιν· ἀυγήσει κατελθὼν Ἰσως καὶ διηγήσεται ἅπασιν λέγων συγγεγενῆσθαι τῇ Ἥρᾳ καὶ σύλλεκτρος εἶναι τῷ Δίῳ, καὶ που τάχ' ἂν ἐρᾷν με φήσειεν αὐτοῦ, οἱ δὲ πιστεύσουσιν οὐκ εἰδότες ὡς νεφέλη συνῆν.

ΖΕΥΣ. Οὐκοῦν, ἦν τι τοιοῦτον εἶπη, ἐς τὸν ἄδην ἐμπεσῶν τροχῷ ἄθλιος προσδεθείς συμπεριενεχθήσεται μετ' αὐτοῦ ἀεὶ καὶ πόνον ἄκαυστον ἔξει δίκην διδοῦς οὐ τοῦ ἔρωτος — οὐ γὰρ δὴ δεινὸν τοῦτό γε — ἀλλὰ τῆς μεγαλαυχίας.

7.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ.

1. ΗΦ. Ἐώρακας, ὦ Ἄπολλον, τὸ τῆς Μαίας βρέ- 220
φος τὸ ἄρτι τεχθέν; ὡς καλόν τέ ἐστι καὶ προσμειδιᾷ
πᾶσι καὶ δηλοῖ ἤδη μέγα τι ἀγαθὸν ἀποβησόμενον.

ΑΠ. Ἐκεῖνο τὸ βρέφος, ὦ Ἥφαιστε, ἢ μέγα ἀγα-
θόν, ὃ τοῦ Ἰαπετοῦ πρεσβύτερόν ἐστιν ὅσον ἐπὶ τῇ παν-
ουργίᾳ;

ΗΦ. Καὶ τί ἂν ἀδικῆσαι δύναίτο ἀρτίτοκον ὄν;

ΑΠ. Ἐρώτα τὸν Ποσειδῶνα, οὗ τὴν τρῆλαιαν ἐκλε-
ψεν, ἢ τὸν Ἄρη· καὶ τούτου γὰρ ἐξείλκυσε λαθὸν ἐκ τοῦ
κολεοῦ τὸ ξίφος, ἵνα μὴ ἐμαντὸν λέγω, ὃν ἀφώπλισε τοῦ
τόξου καὶ τῶν βελῶν.

2. ΗΦ. Τὸ νεογνὸν ταῦτα, ὃ μόλις ἔστηκε, τὸ ἐν 221
τοῖς σπαργάνοις;

ΑΠ. Εἶση, ὦ Ἥφαιστε, ἦν σοι προσέλθῃ μόνου.

ΗΦ. Καὶ μὴν προσῆλθεν ἤδη.

ΑΠ. Τί οὖν; πάντα ἔχεις τὰ ἐργαλεῖα καὶ οὐδὲν ἀπό-
λωλεν αὐτῶν;

ΗΦ. Πάντα, ὦ Ἄπολλον.

ΑΠ. Ὅμως ἐπίσκεψαι ἀκριβῶς.

ΗΦ. Μὰ Δία, τὴν πυράγραν οὐχ ὀρῶ.

ΑΠ. Ἄλλ' ὄψει που ἐν τοῖς σπαργάνοις αὐτὴν τοῦ
βρέφους.

ΗΦ. Οὕτως ὀξύχειρ ἐστὶ καθάπερ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκ
μελετήσας τὴν κλεπτικὴν;

3. ΑΠ. Οὐ γὰρ ἤκουσας αὐτοῦ καὶ λαλοῦντος ἤδη
σταμύλα καὶ ἐπίτροχα· ὃ δὲ καὶ διακονεῖσθαι ἡμῖν ἐδέ-
λει. χθὲς δὲ προκαλεσάμενος τὸν Ἐρωτα κατεπάλαισεν
εὐθύς οὐκ οἶδ' ὅπως ὑφελὼν τὸ πόδε· εἶτα μεταξὺ ἐπαι-
νούμενος τῆς Ἀφροδίτης μὲν τὸν κεστόν ἐκλεψε προσ-

πτυξαμένης αὐτὸν ἐπὶ τῇ νίκῃ, τοῦ Διὸς δὲ γελῶντος ἔτι
222 τὸ σκῆπτρον· εἰ δὲ μὴ βαρύτερος ὁ κεραννὸς ἦν καὶ πολὺ
τὸ πῦρ εἶχε, κάκεινον ἂν ὑφείλετο.

ΗΦ. Γοργόν τινα τὸν παῖδα φῆς.

ΑΠ. Οὐ μόνον, ἀλλ' ἦδη καὶ μουσικόν.

ΗΦ. Τῷ τοῦτο τεκμαίρεσθαι ἔχεις;

223 4. ΑΠ. Χελώνην που νεκρὰν εὐρῶν ὄργανον ἀπ'
αὐτῆς συνεπήξατο· πήχεις γὰρ ἐναρμόσας καὶ ζυγώσας,
ἔπειτα κολλάβους ἐμπήξας καὶ μαγάδα ὑποθεῖς καὶ ἐντει-
224 νάμενος ἑπτὰ χορδὰς ἐμελῶδει πάνυ γλαφυρόν, ᾧ Ἥφαι-
στε, καὶ ἐναρμόνιον, ὡς καμὲ αὐτῷ φθονεῖν πάλαι κί-
θαρίζειν ἀσκοῦντα. ἔλεγε δὲ ἡ Μαῖα, ὡς μηδὲ μένοι τὰς
νύκτας ἐν τῷ οὐρανῷ, ἀλλ' ὑπὸ περιεργίας ἄχρι τοῦ ἄδου
κατίοι, κλέψων τι κάκειθεν δηλαδὴ. ὑπόπτερος δ' ἐστὶ
καὶ ῥάβδον τινὰ πεποιήται θανμασίαν τὴν δύναμιν, ἣ
ψυχαγωγεῖ καὶ κατάγει τοὺς νεκρούς.

ΗΦ. Ἐγὼ ἐκείνην ἔδωκα αὐτῷ παίγνιον εἶναι.

ΑΠ. Τοιγαροῦν ἀπέδωκέ σοι τὸν μισθόν, τὴν πυρ-
άγραν —

ΗΦ. Εὖ γε ὑπέμνησας· ὥστε βαδιοῦμαι ἀποληψό-
μενος αὐτήν, εἴ που ὡς φῆς εὐρεθείῃ ἐν τοῖς σπαργάνοις.

8.

ΗΦΑΙΣΤΟΤ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

ΗΦ. Τί με, ᾧ Ζεῦ, χρὴ ποιεῖν; ἦκω γάρ, ὡς ἐκέ-
225 λευσας, ἔχων τὸν πέλεκυν ὀξύτατον, εἰ καὶ λίθου δέοι
μιᾶ πληγῇ διακόψαι.

ΖΕΥΣ. Εὖ γε, ᾧ Ἥφαιστε· ἀλλὰ διέλέ μου τὴν κε-
φραλὴν ἐς δύο κατενεγκῶν.

ΗΦ. Πειρᾶ μου, εἰ μέμνηνα; πρόσταττε δ' οὖν τι
ἄλλο ὅπερ ἐθέλεις σοι γενέσθαι.

ΖΕΥΣ. Τοῦτο αὐτό, διαιρεθῆναι μοι το κρανίου· εἰ δὲ ἀπειθήσεις, οὐ νῦν πρῶτον ὀργιζομένου πειράσῃ. ἰλλὰ χρῆ καθικνεῖσθαι παντὶ τῷ θυμῷ, μηδὲ μέλλειν· ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ ὠδίνων, αἷ μοι τὸν ἐγκέφαλον ἀναστρέφουσιν.

ΗΦ. Ὅρα, ὦ Ζεῦ, μὴ κακόν τι ποιήσωμεν· ὄξυς γὰρ ὁ πέλεκυς ἐστί καὶ οὐκ ἀναιμωτὶ οὐδὲ κατὰ τὴν Ἐλήθυϊαν μαιώσεται σε.

ΖΕΥΣ. Κατένεγκε μόνου, ὦ Ἥφαιστε, θαρρῶν· οἶδα ἐγὼ τὸ συμφέρον.

ΗΦ. Ἄκων μὲν, κατοίσω δέ· τί γὰρ χρῆ ποιεῖν σοῦ κελεύοντας; τί τοῦτο; κόρη ἔνοπλος; μέγα, ὦ Ζεῦ, κακὸν εἶχες ἐν τῇ κεφαλῇ· εἰκότως γοῦν ὄξύθυμος ἦσθα τηλικαύτην ὑπὸ τῇ μήνιγγι παρθένου ζφογονῶν καὶ ταῦτα ἔνοπλον· ἢ που στρατόπεδον, οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεις ἔχων. ἢ δὲ πηδᾶ καὶ πυρρὸν χίξει καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει 226 καὶ τὸ δόρυ πάλλει καὶ ἐνθουσιᾶ, καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πάνυ καὶ ἀκμαία γεγένηται ἤδη ἐν βραχεῖ· γλαυκῶπις μὲν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦτο ἢ κόρυς. ᾧστε, ὦ Ζεῦ, μαιώτρα μοι ἀπόδος ἐργυήσας ἤδη αὐτήν.

ΖΕΥΣ. Ἀδύνατα αἰτεῖς, ὦ Ἥφαιστε· παρθένος γὰρ αἰεὶ ἐθελήσει μένειν. ἐγὼ δ' οὐν τό γε ἐπ' ἔμοι οὐδὲν ἀντιλέγω.

ΗΦ. Τοῦτ' ἐβουλόμην· ἔμοι μελήσει τὰ λοιπά, καὶ ἤδη συναρπάσω αὐτήν.

ΖΕΥΣ. Εἰ σοι ἔξιδιον, οὔτω ποίει· πλὴν οἶδα ὅτι ἀδυνάτων ἐφέξ.

9.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

- 227 1. ΠΟΣ. Ἔστιν, ὦ Ἐρμῆ, νῦν ἐντυχεῖν τῷ Διί;
 ΕΡΜ. Οὐδαμῶς, ὦ Πόσειδον.
 ΠΟΣ. Ὅμως προσάγγελον αὐτῷ.
 ΕΡΜ. Μὴ ἐνόχλει, φημί· ἄκαιρον γὰρ ἔστιν, ὥστε
 οὐκ ἂν ἴδοις αὐτὸν ἐν τῷ παρόντι.
 ΠΟΣ. Μῶν τῆ Ἥρα σύνεστιν;
 ΕΡΜ. Οὐκ, ἀλλ' ἕτεροῦτόν τί ἐστι.
 ΠΟΣ. Συνίημι· ὁ Γανυμήδης ἔνδον.
 ΕΡΜ. Οὐδὲ τοῦτο· ἀλλὰ μαλακῶς ἔχει αὐτός.
 ΠΟΣ. Πόθεν, ὦ Ἐρμῆ; δεινὸν γὰρ τοῦτο φῆς.
 ΕΡΜ. Αἰσχύνομαι εἰπεῖν, τοιοῦτόν ἐστιν.
 ΠΟΣ. Ἀλλὰ οὐ χρὴ πρὸς ἐμὲ θεῖόν γε ὄντα.
 ΕΡΜ. Τέτοκεν ἀρτίως, ὦ Πόσειδον.
- 228 ΠΟΣ. Ἀπαγε, τέτοκεν ἐκεῖνος; ἐκ τίος; οὐκοῦν
 ἐλελήθει ἡμᾶς ἀνδρόγυνος ὦν; ἀλλὰ οὐδὲ ἐπεσήμανεν ἡ
 γαστήρ αὐτῷ ὄγκον τινά.
 ΕΡΜ. Εὖ λέγεις· οὐ γὰρ ἐκείνη εἶχε τὸ ἔμβρυον.
 ΠΟΣ. Οἶδα· ἐκ τῆς κεφαλῆς ἔτεκεν αὐθις ὥσπερ
 τὴν Ἀθηνᾶν· τοκάδα γὰρ τὴν κεφαλὴν ἔχει.
 ΕΡΜ. Οὐκ, ἀλλὰ ἐν τῷ μηρῷ ἐκύει τὸ ἐκ τῆς Σε-
 μέλης βρέφος.
 ΠΟΣ. Εὖ γε ὁ γενναῖος, ὡς ὅλος ἡμῖν κνοφορεῖ καὶ
 πανταχόθι τοῦ σώματος. ἀλλὰ τίς ἡ Σεμέλη ἐστί;
 2. ΕΡΜ. Θηβαία, τῶν Κάδμου θυγατέρων μία.
 ταύτη συνελθὼν ἐγκύμονα ἐποίησεν.
 ΠΟΣ. Εἶτα ἔτεκεν, ὦ Ἐρμῆ, ἀντ' ἐκείνης;
 ΕΡΜ. Καὶ μάλα, εἰ καὶ παράδοξον εἶναι σοι δοκεῖ·
 τὴν μὲν γὰρ Σεμέλην ὑπελθοῦσα ἡ Ἥρα — οἶσθα ὡς ζη-
 λότης ἐστὶ — πελθεῖ αἰτήσαι παρὰ τοῦ Διὸς μετὰ βρον-

τῶν καὶ ἀστραπῶν ἤκειν παρ' αὐτήν· ὥς δὲ ἐπέσθη καὶ ἤκεν ἔχων καὶ τὸν κεραινόν, ἀνεφλέγη ὁ ὄροφος, καὶ ἡ Σεμέλη μὲν διαφθείρεται ὑπὸ τοῦ πυρός, ἐμὲ δὲ κελεύει ἀνατεμόντα τὴν γαστέρα τῆς γυναικὸς ἀνακομίσει ἀτελὲς ἐτι αὐτῷ τὸ ἔμβρυον ἐπτάμηνον· καὶ ἐπειδὴ ἐποίησα, διελῶν τὸν ἑαυτοῦ μηρὸν ἐντίθησιν, ὥς ἀποτελεσθεῖη ἐνταῦθα, καὶ νῦν τρίτῳ ἤδη μηνὶ ἐξέτεκεν αὐτὸ καὶ μαλακῶς ἀπὸ τῶν ὠδίνων ἔχει.

ΠΟΣ. Νῦν οὖν ποῦ τὸ βρέφος ἐστίν;

ΕΡΜ. Ἐς τὴν Νῦσαν ἀποκομίσας ἔδωκα ταῖς Νυμφαῖς ἀνατρέφειν Διόνυσον ἐπονομασθέντα.

ΠΟΣ. Οὐκοῦν ἀμφοτέρω τοῦ Διονύσου τούτου καὶ μήτηρ καὶ πατήρ ὁ ἀδελφός ἐστιν;

ΕΡΜ. Ἔοικεν. ἄπειμι δ' οὖν ὕδωρ αὐτῷ πρὸς τὸ τραῦμα οἴσω καὶ τὰ ἄλλα ποιήσω ἃ νομίζεται ὡσπερ λεχοῖ.

10.

ΕΡΜΟΤ ΚΑΙ ΗΛΙΟΤ.

1. ΕΡΜ. Ὡς ἠλιε, μὴ ἐλάσης τήμερον, ὁ Ζεὺς φησι, μηδὲ αὔριον μηδὲ ἐς τρίτην ἡμέραν, ἀλλὰ ἔνδον μένε, καὶ τὸ μεταξὺ μία τις ἔστω νύξ μακρά· ὥστε λυέτωσαν μὲν αἱ Ὠραι αὐτὸς τοὺς ἵππους, σὺ δὲ σβέσον τὸ πῦρ καὶ ἀνάπαυε διὰ μακροῦ σεαυτόν.

ΗΛ. Καὶνὰ ταῦτα, ὦ Ἐρμῆ, καὶ ἀλλόκοτα ἤκεις παραγγέλλων. ἀλλὰ μὴ παραβαίνειν τι ἐδοῶα ἐν τῷ δρόμῳ καὶ ἔξω ἐλάσαι τῶν ὄρων, κατὰ μοι ἄχθεται καὶ τὴν νύκτα τριπλασίαν τῆς ἡμέρας ποιῆσαι διέγνακεν;

ΕΡΜ. Οὐδὲν τοιοῦτον, οὐδὲ ἐς αἶψα τοῦτο ἔσται· δεῖται δὲ τι νῦν αὐτὸς ἐπιμηκεστέραν γενέσθαι οἱ τὴν νύκτα.

230 ΗΛ. Ποῦ δὲ καὶ ἔστιν ἡ πόθεν ἐξεπέμφθης ἀγγελ-
λῶν ταῦτά μοι;

ΕΡΜ. Ἐκ Βοιωτίας, ὦ Ἥλιε, παρὰ τῆς Ἀμφιτρούω-
νος, ἣ σύνεστιν ἐρῶν αὐτῆς.

ΗΛ. Ἐἴτα οὐχ ἱκανὴ νύξ μία;

ΕΡΜ. Οὐδαμῶς· τεχθῆναι γάρ τινα δεῖ ἐκ τῆς ὁμι-
λίας ταύτης μέγαν καὶ πολυάθλου θεόν· τοῦτον οὖν ἐν
μῆ νυκτὶ ἀποτελεσθῆναι ἀδύνατον.

2. ΗΛ. Ἀλλὰ τελεσιουργεῖτω μὲν ἀγαθῇ τύχῃ. ταῦ-
τα δ' οὖν, ὦ Ἐρμῆ, οὐκ ἐγίνετο ἐπὶ τοῦ Κρόνου — αὐ-
τοὶ γὰρ ἡμεῖς ἐσμέν — οὐδὲ ἀπόκοιτός ποτε ἐκεῖνος παρὰ
τῆς Ῥέας ἦν οὐδὲ ἀπολιπὼν ἄν τὸν οὐρανὸν ἐν Θήβαις
ἐκοιμᾶτο, ἀλλὰ ἡμέρα μὲν ἡμέρα, νύξ δὲ κατὰ μέτρον τὸ
αὐτῆς ἀνάλογον ταῖς ὥραις, ξένου δὲ ἡ παρηλλαγμένον
οὐδέν, οὐδ' ἄν ἐκοινώνησέ ποτε ἐκεῖνος θνητῇ γυναικί·
νῦν δὲ δυστήνου γυναικοῦ ἔνεκα χροῖ ἀνεστράφθαι τὰ
πάντα καὶ ἀκαμπεστέρους μὲν γενέσθαι τοὺς ἵππους ὑπὸ
τῆς ἀργίας, δύσπορον δὲ τὴν ὁδὸν ἀτριβῆ μένουσαν τρι-
ῶν ἑξῆς ἡμερῶν, τοὺς δὲ ἀνθρώπους ἀθλίως ἐν σκο-
τεινῷ διαβιοῦν. τοιαῦτα ἀπολαύσονται τῶν Διὸς ἐρώτων
καὶ καθεδουῶνται περιμένοντες, ἔστ' ἄν ἐκεῖνος ἀποτελέσῃ
τὸν ἀθλητὴν, ὃν λέγεις, ὑπὸ μακρῷ τῷ ζῳφῷ.

231 ΕΡΜ. Σιώπα, ὦ Ἥλιε, μὴ τι κακὸν ἀπολαύσης τῶν
λόγων. ἐγὼ δὲ παρὰ τὴν Σελήνην ἀπελθὼν καὶ τὸν
Ἴπνον ἀπαγγελῶ κάκείοις ἅπερ ὁ Ζεὺς ἐπέστειλε, τὴν
μὲν σχολῇ προβαίνειν, τὸν δὲ Ἴπνον μὴ ἀνιέναι τοὺς
ἀνθρώπους, ὡς ἀγνοήσωσι μακρὰν οὕτω τὴν νύκτα γε-
γενημένην.

11.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΣΕΛΗΝΗΣ.

1. ΑΦΡ. Τί ταῦτα, ὦ Σελήνη, φασὶ ποιεῖν σε; ὅπο-
τιαν κατὰ τὴν Καρίαν γένῃ, ἰστάναι μὲν σε τὸ ξεῦρος
ἰφορῶσαν ἐς τὸν Ἐνδυμίωνα καθεύδοντα ὑπαίθριον ἄτε
κννηγέτην ὄντα, ἐνίοτε δὲ καὶ καταβαίνειν παρ' αὐτὸν
ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ;

ΣΕΛ. Ἐρώτα, ὦ Ἀφροδίτη, τὸν σὸν υἱόν, ὃς μοι
τούτων αἴτιος.

ΑΦΡ. Ἔα· ἐκεῖνος ὑβριστῆς ἐστίν· ἐμὲ γοῦν αὐτὴν
τὴν μητέρα οἶα δέδρακεν, ἄρτι μὲν ἐς τὴν Ἰθὴν κατὰ γων
Ἀγχίσου ἔνεκα τοῦ Ἰλιέως, ἄρτι δὲ ἐς τὸν Λίβανον ἐπὶ
τὸ Ἀσύριον ἐκείνο μειράκιον, ὃ καὶ τῇ Φερσεφάττῃ ἐπέ-
ραστον ποιήσας ἐξ ἡμισείας ἀφελλετό με τὸν ἐρώμενον· 232
ᾧστε πολλάκις ἠπέλησα, εἰ μὴ παύσεται τοιαῦτα ποιῶν,
κλάσειν μὲν αὐτοῦ τὰ τόξα καὶ τὴν φαρέτραν, περιαιρή-
σειν δὲ καὶ τὰ πτερά· ἤδη δὲ καὶ πληγὰς αὐτῷ ἐνέτεινα
ἐς τὰς πυγὰς τῷ σανδάλῳ· ὃ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως τὸ παραυ-
τίκα δεδιῶς καὶ λικτεῦων μετ' ὀλίγον ἐπιλέλησται ἀπάν-
των. 2. ἀτὰρ εἰπέ μοι, καλὸς ὁ Ἐνδυμίων ἐστίν; εὐπα-
ραμύθητον γὰρ οὕτως τὸ δεινόν.

ΣΕΛ. Ἐμοὶ μὲν καὶ πάννυ καλός, ὦ Ἀφροδίτη, δο-
κεῖ, καὶ μάλιστα ὅταν ὑποβαλόμενος ἐπὶ τῆς πέτρας τὴν
χλαμύδα καθεύδῃ τῇ λαιᾷ μὲν ἔχων τὰ ἀκόντια ἤδη ἐκ
τῆς χειρὸς ὑπορρέοντα, ἢ δεξιὰ δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν ἐς
τὸ ἄνω ἐπικεκλασμένη ἐπιπρέπη τῷ προσώπῳ περικει-
μένη, ὃ δὲ ὑπὸ τοῦ ὕπνου λελυμένος ἀναπνέῃ τὸ ἀμβρό-
σιον ἐκεῖνο ἄσθμα. τότε τοίνυν ἐγὼ ἀσφογητὶ κατιοῦσα
ἐπ' ἄκρων τῶν δακτύλων βεβηκυῖα, ὡς ἂν μὴ ἀνεργόμε-
νος ἐκταραχθεῖη — οἶσθα· τί οὖν ἂν σοι λέγοιμι τὰ μετὰ
ταῦτα; πλὴν ἀπόλλυμαι γε ὑπὸ τοῦ ἔρωτος.

12.

233

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΕΡΩΤΟΣ.

1. ΑΦΡ. ὦ τέκνον Ἐρως, ὅρα οἶα ποιεῖς· οὐ τὰ ἐν τῇ γῆ λέγω, ὅποσα τοὺς ἀνθρώπους ἀναπείθεις καθ' αὐτῶν ἢ κατ' ἀλλήλων ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ, ὃς τὸν μὲν Δία πολύμορφον ἐπιδεικνύεις ἀλλάτων ἐς ὃ τι ἄν σοι ἐπὶ τοῦ καιροῦ δοκῇ, τὴν Σελήνην δὲ καθαιρεῖς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Ἥλιον δὲ παρὰ τῇ Κλυμένην βραδύνειν ἐνίοτε ἀναγκάζεις ἐπιλελησμένον τῆς ἱππασίας· ἃ μὲν γὰρ ἐς ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβρίζεις, θαρρῶν ποιεῖς. ἀλλὰ σύ, ὦ τολμηρότατε, καὶ τὴν Ῥέα ἀυτὴν γραῦν ἤδη καὶ μητέρα τοσοῦτων θεῶν οὐσαν ἀνέπεισας παιδεραστεῖν καὶ τὸ Φρύγιον μειράκιον ποθεῖν, καὶ νῦν ἐκεῖνη μέμνην ἐπὶ σοῦ καὶ ξευξαμένη τοὺς λέοντας, παραλαβοῦσα καὶ τοὺς Κορύβαντας ἅτε μανικοὺς καὶ αὐτοὺς ὄντας, ἄνω καὶ κάτω τὴν Ἰδην περιπολοῦσιν, ἢ μὲν ὀλολύξουσα ἐπὶ τῷ Ἄττῃ, οἱ Κορύβαντες δὲ ὁ μὲν αὐτῶν τέμνεται ξίφει τὸν πῆχυν, ὁ δὲ ἀνεῖς τὴν κόμην ἵεται με-

234 μηνῶς διὰ τῶν ὀρῶν, ὁ δὲ ἀυλεῖ τῷ κέρατι, ὁ δὲ ἐπιβομβεῖ τῷ τυμπάνῳ ἢ ἐπικτυπεῖ τῷ κυμβάλῳ, καὶ ὅπως θόρυβος καὶ μανία τὰ ἐν τῇ Ἰδῇ ἅπαντὰ ἐστι. δέδια τοίνυν ἅπαντα, δέδια ἢ τὸ τοιοῦτον σὲ κακὸν ἐγὼ τεκοῦσα μὴ ἀπομανεῖσά ποτε ἢ Ῥέα ἢ καὶ μᾶλλον ἔτι ἐν αὐτῇ οὐσα κελεύσῃ τοὺς Κορύβαντας συλλαβόντας σε διασπάσασθαι ἢ τοῖς λέουσι παραβαλεῖν· ταῦτα δέδια κινδυνεύοντά σε ὀρῶσα.

2. ΕΡΩΣ. Θάρρει, μήτερον, ἐπεὶ καὶ τοῖς λέουσιν αὐτοῖς ἤδη ξυνήθης εἰμί, καὶ πολλάκις ἐπαναβάς ἐπὶ τὰ νῶτα καὶ τῆς κόμης λαβόμενος ἠνιοχῶ αὐτούς, οἱ δὲ σαινονοσί με καὶ τὴν χεῖρα δεχόμενοι ἐς τὸ στόμα περιλιχησάμενοι ἀποδιδόασί μοι. αὐτὴ μὲν γὰρ ἢ Ῥέα πότε ἄν

ἐκείνη σχολὴν ἀγάγοι ἐπ' ἐμὲ ὄλη οὔσα ἐν τῷ Ἄττη; καί-
 τοι τί ἐγὼ ἀδικῶ δεικνύς τὰ καλὰ οἷά ἐστιν; ὑμεῖς δὲ μὴ
 ἐφίεσθε τῶν καλῶν· μὴ τοίνυν ἐμὲ αἰτιᾶσθε τούτων. ἢ 235
 θέλεις σύ, ὦ μήτηρ, αὐτὴ μηκέτι ἐρᾶν μήτε σὲ τοῦ Ἄρεως
 μήτε ἐκείνου σοῦ;

ΑΦΡ. Ὡς δεινὸς εἶ καὶ κρατεῖς ἀπάντων· ἄλλα
 μεμνήσῃ μου ποτε τῶν λόγων.

13.

ΔΙΟΣ, ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΚΑΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

1. **ΖΕΥΣ.** Παύσασθε, ὦ Ἄσκληπιε καὶ Ἡράκλειε,
 ἐρῶντες πρὸς ἀλλήλους ὥσπερ ἄνθρωποι· ἀπρεπῆ γὰρ
 ταῦτα καὶ ἀλλότρια τοῦ συμποσίου τῶν θεῶν.

ΗΡΑ. Ἄλλα ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ, τουτοῦ τὸν φαρμακεία
 προκατακλίνεσθαί μου;

ΑΣΚ. Νὴ Δία· καὶ ἀμείνων γὰρ εἰμι.

ΗΡΑ. Κατὰ τί, ὦ ἐμβρόντητε; ἢ διότι σε ὁ Ζεὺς 236
 ἐκεραύνωσεν ἂ μὴ θέμις ποιοῦντα, νῦν δὲ κατ' ἔλεον αὐ-
 θις ἀθανασίας μετέληφας;

ΑΣΚ. Ἐπιλέλησαι γὰρ καὶ σύ, ὦ Ἡράκλειε, ἐν τῇ
 Οἴτη καταπλεγείς, ὅτι μοι ὄνειδίζεις τὸ πῦρ;

ΗΡΑ. Οὐκ οὐκ ἴσα καὶ ὅμοια βεβίωται ἡμῖν, ὃς
 Διὸς μὲν υἱὸς εἰμι, τοσαῦτα δὲ πεπόνηκα ἐκκαθαίρων
 τὸν βίον, θηρία καταγωνιζόμενος καὶ ἀνθρώπους ὑβρι-
 στὰς τιμωρούμενος· σὺ δὲ ῥιζοτόμος εἶ καὶ ἀγύρτης,
 νοσοῦσι μὲν ἴσως ἀνθρώποις χρήσιμος ἐπιθήσειν τῶν
 φαρμάκων, ἀνδρῶδες δὲ οὐδὲν ἐπιδειγμένος.

2. **ΑΣΚ.** Εὖ λέγεις, ὅτι σου τὰ ἐγκλύματα ἰασάμην, 237
 ὅτε πρόην ἀνήλθες ἡμίφλεκτος ὑπ' ἀμφοῖν διεφθαρμέ-
 νος τὸ σῶμα, καὶ τοῦ χιτῶνος καὶ μετὰ τοῦτο τοῦ πυρός·
 ἐγὼ δὲ εἶ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὔτε ἐδούλευσα ὥσπερ σὺ οὔτε

ἔξαινον ἕρια ἐν Λυδία πορφυρίδα ἐνδεδικώς καὶ παιόμενος ὑπὸ τῆς Ὀμφάλης χρυσῶ σανδάλῳ, ἀλλὰ οὐδὲ μελαγχολήσας ἀπέκτεινα τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα.

ΗΡΑ. Εἰ μὴ παύσῃ λειδορούμενός μοι, ἀντίκα μάλα εἶσῃ ὡς οὐ πολὺ σε ὀνήσει ἡ ἀθανασία, ἐπεὶ ἀράμενός σε ῥίψω ἐπὶ κεφαλῇν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε μὴδὲ τὸν Παι-
238 ὦνα ἰάσασθαί σε τὸ κρανίον συντριβέντα.

ΖΕΥΣ. Παύσασθε, φημί, καὶ μὴ ἐπιταράττετε ἡμῖν τὴν ξυνοσίαν, ἢ ἀμφοτέροισι ἀποπέμφομαι ὑμᾶς τοῦ ξυμποσίου. καίτοι εὐγνωμον, ὦ Ἡράκλεις, προκατακλίνεσθαί σου τὸν Ἀσκληπιὸν ἄτε καὶ πρότερον ἀποθανόντα.

14.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ.

1. ΕΡΜ. Τί σκυθρωπός, ὦ Ἄπολλον;

ΑΠ. Ὅτι, ὦ Ἑρμῆ, δυστυχῶ ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς.

ΕΡΜ. Ἄξιον μὲν λύπης τὸ τοιοῦτο· σὺ δὲ τί δυστυχεῖς; ἢ τὸ κατὰ τὴν Δάφνην σε λυπεῖ ἔτι;

239 ΑΠ. Οὐδαμῶς· ἀλλὰ ἐρώμενον πενθῶ τὸν Λάκωνα τὸν Οἰβάλου.

ΕΡΜ. Τέθνηκε γάρ, εἶπέ μοι, ὁ Ἰάκινθος;

ΑΠ. Καὶ μάλα.

ΕΡΜ. Πρὸς τίνας, ὦ Ἄπολλον; ἢ τίς οὕτως ἀνέραστος ἦν ὡς ἀποκτεῖναι τὸ καλὸν ἐκεῖνο μειράκιον;

ΑΠ. Αὐτοῦ ἐμοῦ τὸ ἔργον.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν ἐμάνης, ὦ Ἄπολλον;

ΑΠ. Οὐκ, ἀλλὰ δυστύχημά τι ἀκούσιον ἐγένετο.

ΕΡΜ. Πῶς; ἐθέλω γὰρ ἀκοῦσαι τὸν τρόπον.

2. ΑΠ. Δισκέειν ἐμάνθανε κἀγὼ συνεδίσκευον αὐτῷ, ὁ δὲ κάκιστα ἀνέμων ἀπολούμενος ὁ Ζέφυρος ἦρα

μὲν ἐκ πολλοῦ καὶ αὐτός, ἀμελούμενος δὲ καὶ μὴ φέρων τὴν ὑπεροφίαν, ἐγὼ μὲν ἀνέφριψα, ὥσπερ εἰώθειμεν, τὸν δίσκον ἐς τὸ ἄνω, ὃ δὲ ἀπὸ τοῦ Ταῦρέτου καταπνεύσας ἐπὶ κεφαλὴν τῷ παιδί ἐνέσεισε φέρων αὐτόν, ὥστε ἀπὸ τῆς πληγῆς αἱμὰ τε φύῃναι πολὺ καὶ τὸν παῖδα εὐθέως ἀποθανεῖν. ἀλλὰ ἐγὼ τὸν μὲν Ζέφυρον αὐτίκα ἡμννάμην κατατοξεύσας, φεύγοντι ἐπισπόμενος ἄχρι τοῦ ὄρους, τῷ παιδί δὲ καὶ τὸν τάφον μὲν ἐχασάμην ἐν Ἀμύκλαις, ὅπου ὁ δίσκος αὐτὸν κατέβαλε, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἄνθος ἀναδοῦναι τὴν γῆν ἐποίησα ἥδιστον, ὃ Ἐρμῆ, καὶ εὐανθέστατον ἀνθέων ἀπάντων, ἔτι καὶ γράμματα ἔχον ἐπαιάζοντα τῷ νεκρῷ. ἄρα σοι ἀλόγως λελυπησθαι δοκῶ;

ΕΡΜ. *Ναί, ὦ Ἀπολλων· ἤθεις γὰρ θνητὸν πεποιημένος τὸν ἐρώμενον· ὥστε μὴ ἄχθου ἀποθανόντος.*

15.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ.

241

1. *ΕΡΜ.* Τὸ δὲ καὶ χαλὸν αὐτὸν ὄντα καὶ χαλκῆα τὴν τέχνην, ὦ Ἀπολλων, τὰς καλλίστας γεραμηκέαι, τὴν τε Ἀφροδίτην καὶ τὴν Χάριν.

ΑΠ. Εὐποτμία τις, ὦ Ἐρμῆ· πλὴν ἐκεῖνό γε θαυμάζω, τὸ ἀνέχεσθαι συνούσας αὐτῷ, καὶ μάλιστα ὅταν ὀρθῶσιν ἰδρωτι φεόμενον, ἐς τὴν κάμινον ἐπικεκυφῶτα, πολὺν αἰθαλον ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔχοντα· καὶ ὅμως τοιοῦτον ὄντα περιβάλλουσί τε αὐτὸν καὶ φιλοῦσι καὶ ξυκαθεύδουσι.

ΕΡΜ. Τοῦτο καὶ αὐτὸς ἀγανακτῶ καὶ τῷ Ἡφαίστῳ φθονῶ· σὺ δὲ κόμα, ὦ Ἀπολλων, καὶ κισθάριζε καὶ μέγα ἐπὶ τῷ κάλλει φρόνει, κἀγὼ ἐπὶ τῇ εὐεξίᾳ καὶ τῇ λύρᾳ· εἶτα, ἐπειδὴν κοιμᾶσθαι δέη, μόνου καθευδήσομεν.

2. *ΑΠ.* Ἐγὼ μὲν καὶ ἄλλως ἀναφρόδιτός εἰμι ἐς τὰ

έρωτικά· δύο γούν, οὓς μάλιστα ἠγάπησα, τὴν Δάφνην καὶ τὸν Τάκινθον, ἣ μὲν Δάφνη οὕτως ἐμίσησέ με, ὥστε εἴλετο ξύλον γενέσθαι μᾶλλον ἢ ἐμοὶ ξυνεῖναι, τὸν Τάκινθον δὲ ὑπὸ τοῦ δίσκου ἀπάλεσα, καὶ νῦν ἀντ' ἐκείνων στεφάνους ἔχω.

ΕΡΜ. Ἐγὼ δὲ ἤδη ποτὲ τὴν Ἀφροδίτην — ἀλλὰ οὐ χορὴ ἀύχειν.

ΑΠ. Οἶδα, καὶ τὸν Ἐρμαφρόδιτον ἐκ σοῦ λέγεται τεκεῖν. πλὴν ἐκεῖνό μοι εἶπέ, εἴ τι οἶσθα, πῶς οὐ ζηλοτυπεῖ ἡ Ἀφροδίτη τὴν Χάριν ἢ ἡ Χάρις ταύτην;

Σ. ΕΡΜ. Ὅτι, ὡς Ἀπολλων, ἐκείνη μὲν αὐτῶ ἐν τῇ Ἀθήνῃ σῦνεστιν, ἣ δὲ Ἀφροδίτη ἐν τῷ οὐρανῷ· ἄλλως τε περὶ τὸν Ἄρη ἔχει τὰ πολλὰ ἀκείνου ἐρᾶ, ὥστε ὄλγον αὐτῇ τοῦ χαλκίως τούτου μέλει.

ΑΠ. Καὶ ταῦτα οἶει τὸν Ἥφαιστον εἰδέναι;

243 ΕΡΜ. Οἶδεν· ἀλλὰ τί ἂν δράσαι δύναίτο γενναίον ὄρων νεανίαν καὶ στρατιώτην αὐτόν; ὥστε τὴν ἡσυχίαν ἄγει· πλὴν ἀπειλεῖ γε δεσμὰ τινα ἐπιμηχανήσεσθαι αὐτοῖς καὶ συλλήψεσθαι σαγηνεύσας ἐπὶ τῆς εὐνῆς.

ΑΠ. Οὐκ οἶδα· εὐξαίμην δ' ἂν αὐτὸς ὁ ξυλληφθῆ-
σόμενος εἶναι.

16.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΛΗΤΟΣ.

1. ΗΡΑ. Καλὰ μὲν, ὦ Λητοῖ, καὶ τὰ τέκνα ἔτεκες τῷ Διί.

ΛΗΤ. Οὐ πάσαι, ὦ Ἥρα, τοιοῦτους τίκτειν δυνάμεθα, οἷος ὁ Ἥφαιστός ἐστιν.

ΗΡΑ. Ἀλλὰ οὗτος μὲν ὁ χωλὸς ὄμως χρήσιμός γε ἐστὶ τεχνίτης ὢν ἄριστος καὶ κατακεκόσμηκεν ἡμῖν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν Ἀφροδίτην ἐγγίμε καὶ σπουδάξεται πρὸς

ν αὐτῆς, οἱ δὲ σοὶ παῖδες ἢ μὲν αὐτῶν ἀρρενικὴ πέρα τοῦ
 ε μετροῦν καὶ ὄρειος, καὶ τὸ τελευταῖον ἐς τὴν Σκυθίαν
 ἀπελθοῦσα πάντες ἰσασιν οἷα ἐσθλῆι ξενοκτονοῦσα καὶ
 μιμουμένη τοὺς Σκύθας αὐτοὺς ἀνθρωποφάγους ὄντας· 244
 ὁ δὲ Ἀπόλλων προσποιεῖται μὲν πάντα εἰδέναι καὶ τοξεύει
 εἰν καὶ κηδαρίζειν καὶ λατρός εἶναι καὶ μαντεύεσθαι καὶ
 καταστησάμενος ἐργαστήρια τῆς μαντικῆς τὸ μὲν ἐν Δελ-
 φοῖς, τὸ δὲ ἐν Κλάρω καὶ ἐν Διδύμοις ἐξαπατᾷ τοὺς χρω-
 μένους αὐτῷ λοξὰ καὶ ἐπαμφοτερίζοντα πρὸς ἐκάτερον
 τῆς ἐρωτήσεως ἀποκρινόμενος, ὡς ἀκίνδυνον εἶναι τὸ
 σφάλμα. καὶ πλουτεῖ μὲν ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου· πολλοὶ γὰρ
 οἱ ἀνόητοι καὶ παρέχοντες αὐτοὺς καταγοητεύεσθαι· πλὴν
 οὐκ ἀγνοεῖται γε ὑπὸ τῶν ξυνητωτέρων τὰ πολλὰ τερα-
 τευόμενος· αὐτὸς γοῦν ὁ μάντις ἠγνόει μὲν ὅτι φονεύ-
 σει τὸν ἐρώμενον τῷ δίσκῳ, οὐ προεμαντεύσατο δὲ ὡς
 φεύξεται αὐτὸν ἢ Δάφνη, καὶ ταῦτα οὕτω καλὸν καὶ κο-
 μήτην ὄντα. ὥστε οὐχ ὀρθῶ καθότι καλλιτεκνοτέρα τῆς
 Νιόβης ἔδοξας.

2. ΑΗΤ. Ταῦτα μέντοι τὰ τέκνα, ἢ ξενοκτόνος καὶ
 ὁ ψευδόμεαντις, οἶδα, ὅπως λυπεῖ σε ὀρώμενα ἐν τοῖς
 θεοῖς, καὶ μάλιστα ὁπόταν ἢ μὲν ἐπαινῆται ἐς τὸ κάλλος, ὁ
 δὲ κηδαρίζῃ ἐν τῷ συμποσίῳ θαυμαζόμενος ὑφ' ἀπάντων.

ΗΡΑ. Ἐγέλασα, ὦ Αἴητοῦ· ἐκείνος θαυμαστός, ὃν
 ὁ Μαρσύας, εἰ τὰ δίκαια αἰ Μοῦσαι δικάσαι ἤθελον,
 ἀπέδειρεν ἂν αὐτὸς κρατήσας τῆ μουσικῆ· νῦν δὲ κατα-
 σοφισθεὶς ἄθλιος ἀπόλωλεν ἀδίκως ἀλόους· ἢ δὲ καλὴ σου
 παρθένος οὕτω καλὴ ἐστίν, ὥστε ἐπεὶ ἔμαθεν ὀφθεισα
 ὑπὸ τοῦ Ἀκταίωτος, φοβηθεῖσα μὴ ὁ νεανίσκος ἐξαγο- 245
 ρεύσῃ τὸ αἶσχος αὐτῆς, ἐπαφῆκεν αὐτῷ τοὺς κύνας· ἐῷ
 γὰρ λέγειν ὅτι οὐδὲ τὰς τεκούσας ἐμαιοῦτο παρθένος γε
 αὐτῇ οὐσα.

ΑΗΤ. Μέγα, ὦ Ἥρα, φρονεῖς, ὅτι ξύνει τῷ Διὶ καὶ

συμβασιλεύεις αὐτῶ, καὶ διὰ τοῦτο ὑβρίζεις ἀδεῶς· πλὴν ἀλλ' ὄψομαί σε μετ' ὀλίγον αὐτίδισ δακρύνουσαν, ὁπότεν σε καταλιπὼν ἐς τὴν γῆν κατή ταῦρος ἢ κύκνος γενόμενος.

17.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΤ.

1. ΑΠ. Τί γελᾷς, ὦ Ἐρμῆ;

ΕΡΜ. Ὅτι γελοιώτατα, ὦ Ἀπολλον, εἶδον.

ΑΠ. Εἶπέ οὖν, ὡς καὶ αὐτὸς ἀκούσας ἔχω ξυγγελᾶν.

ΕΡΜ. Ἡ Ἀφροδίτη ξυνοῦσα τῷ Ἄρει κατελείπεται καὶ ὁ Ἥφαιστος ἐδήσεν αὐτοὺς ξυλλαβῶν.

ΑΠ. Πῶς; ἡδὺ γάρ τι ἐρεῖν ἔοικας.

ΕΡΜ. Ἐκ πολλοῦ, οἶμαι, ταῦτα εἰδὼς ἐδήρρευεν αὐτούς, καὶ περὶ τὴν εὐνήν ἀφανῆ δεσμὰ περιθεῖς εἰργάζετο ἀπελθὼν ἐπὶ τὴν κάμινον· εἶτα ὁ μὲν Ἄρης ἐσέρχεται λαθῶν, ὡς ᾤετο, καθορᾶ δὲ αὐτὸν ὁ Ἥλιος καὶ λέγει πρὸς τὸν Ἥφαιστον. ἐπεὶ δὲ ἐπέβησαν τοῦ λέχους καὶ ἐν ἔργῳ ἦσαν καὶ ἐντὸς ἐγεγένητο τῶν ἀρκύων, περιπλέ-
246 κεται μὲν αὐτοῖς τὰ δεσμὰ, ἐφίσταται δὲ ὁ Ἥφαιστος. ἐκείνη μὲν οὖν — καὶ γὰρ ἔτυχε γυμνῆ οὔσα — οὐκ εἶχεν ὅπως ἐγκαλύψαιτο αἰδουμένη, ὁ δὲ Ἄρης τὰ μὲν πρῶτα διαφυγεῖν ἐπειρᾶτο καὶ ἤλιπε δῆξιεν τὰ δεσμὰ, ἔπειτα δὲ συνεῖς ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτὸν ἰκέτευε.

2. ΑΠ. Τί οὖν; ἀπέλυσεν αὐτοὺς ὁ Ἥφαιστος;

ΕΡΜ. Οὐδέπω, ἀλλὰ ξυγκαλέσας τοὺς θεοὺς ἐπιδείκνυται τὴν μοιχείαν αὐτοῖς· οἱ δὲ γυμνοὶ ἀμφοτέροι κάτω νευενκότες ξυνδεδεμένοι ἐρυθριῶσι, καὶ τὸ θεῆμα ἡδιστον ἐμολ ἔδοξε μονοουχὶ αὐτὸ γινόμενον τὸ ἔργον.

ΑΠ. Ὁ δὲ χαλκεὺς ἐκεῖνος οὐκ αἰδεῖται καὶ αὐτὸς ἐπιδεικνύμενος τὴν αἰσχύνην τοῦ γάμου;

ΕΡΜ. Μὰ Δί', ὅς γε καὶ ἐπιγελαῖ ἐφεστῶς αὐτοῖς.

ἢ
σ
ο
ὧὸ μέντοι, εἰ χρητὰ ληθὲς εἰπεῖν, ἐφθόρουν τῷ Ἄρει
ἢ μόνον μοιχεύσαντι τὴν καλλίστην θεόν, ἀλλὰ καὶ δε-
θεμένῳ μετ' αὐτῆς.

ΑΠ. Οὐκοῦν καὶ δεδέσθαι ἂν ὑπέμεινας ἐπὶ τούτῳ; 247

ΕΡΜ. Σὺ δ' οὐκ ἂν, ὦ Ἄπολλον; ἰδὲ μόνον ἐπελ-
θῶν· ἐπαινέσομαι γάρ σε, ἦν μὴ τὰ ὅμοια καὶ αὐτὸς
εὔξη ἰδῶν.

18.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

1. ΗΡΑ. Ἐγὼ μὲν ἤσχυνόμην ἂν, ὦ Ζεῦ, εἰ μοι
τοιούτος υἱὸς ἦν θῆλυς οὕτω καὶ διεφθαρμένος ὑπὸ τῆς
μέθης, μίτρα μὲν ἀναθεμενός τὴν κόμην, τὰ πολλὰ δὲ
μαινομένης ταῖς γυναιξὶ συνῶν, ἀβρότερος αὐτῶν ἐκεί-
νων, ὑπὸ τυμπάνοις καὶ αὐλῶ καὶ κυμβάλοις χορεύων,
καὶ ὅλως παντὶ μᾶλλον ἑοικῶς ἢ σοὶ τῷ πατρί.

ΖΕΥΣ. Καὶ μὴν οὗτός γε ὁ θηλυμίτρης, ὁ ἀβρότε-
ρος τῶν γυναικῶν οὐ μόνον, ὦ Ἥρα, τὴν Ἀυδίαν ἐχει- 248
ρῶσατο καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὸν Τιμῶλον ἔλαβε καὶ
τοὺς Θραῖκας ὑπηγάγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' Ἴνδοὺς ἐλάσας τῷ
γυναικείῳ τούτῳ στρατιωτικῷ τοὺς τε ἑλέφαντας εἴλε καὶ
τῆς χώρας ἐκράτησε καὶ τὸν βασιλέα πρὸς ὀλίγον ἀντι-
στῆναι τολμήσαντα αἰχμάλωτον ἀπήγαγε, καὶ ταῦτα πάν-
τα ἐπραξεν ὀρχούμενος ἅμα καὶ χορεύων θύρσοις χρω-
μενος κιττίνοις, μεθύων, ὡς φῆς, καὶ ἐνθεάζων. εἰ δὲ
τις ἐπεχείρησε λοιδορήσασθαι αὐτῷ ὑβρίσας ἐς τὴν τελε-
τήν, καὶ τοῦτον ἐτιμωρήσατο ἢ καταδήσας τοῖς κλήμασιν
ἢ διασπασθῆναι ποιήσας ὑπὸ τῆς μητρὸς ὥσπερ νεβρόν.
ὀρῶς ὡς ἀνδρεῖα ταῦτα καὶ οὐκ ἀνάξια τοῦ πατρὸς; εἰ δὲ
παιδιὰ καὶ τρυφή πρόσσεστιν αὐτοῖς, οὐδεὶς φθόρονος, καὶ
μάλιστα εἰ λογισαῖτό τις, οἶος ἂν οὗτος νήφων ἦν, ὅπου
ταῦτα μεθύων ποιεῖ.

2. ΗΡΑ. Σὺ μοι δοκεῖς ἐπαινέσεσθαι καὶ τὸ εὖρημα αὐτοῦ, τὴν ἄμπελον καὶ τὸν οἶνον, καὶ ταῦτα ὄρων οἷα οἱ μεθύσθέντες ποιοῦσι σφαλλόμενοι καὶ πρὸς ὕβριν τρε-
 249 πόμενοι καὶ ὅλως μεμηνότες ὑπὸ τοῦ ποτοῦ· τὸν γοῦν Ἰκάριον, ᾧ πρῶτον ἔδωκε τὸ κλῆμα, οἱ ξυμπόται αὐτοὶ διέφθειραν παίοντες ταῖς δικέλλαις.

ΖΕΥΣ. Οὐδὲν τοῦτο φῆς· οὐ γὰρ ὁ οἶνος ταῦτα οὐδὲ ὁ Διόνυσος ποιεῖ, τὸ δὲ ἄμετρον τῆς πόσεως καὶ τὸ πέρα τοῦ κάλῳς ἔχοντος ἐμφορεῖσθαι τοῦ ἀκράτου. ὅς δ' ἂν ἔμμετρα πίνῃ, ἱλαρώτερος μὲν καὶ ἡδίων γένοιτ' ἂν· οἶον δὲ ὁ Ἰκάριος ἔπαθεν, οὐδὲν ἂν ἐργάσαιτο οὐδένα τῶν ξυμποτῶν. ἀλλὰ σὺ ἐτι ζηλοτυπεῖν ἔοικας, ᾧ Ἥρα, καὶ τῆς Σεμέλης μνημονεύειν, ἣ γε διαβάλλεις τοῦ Διονύσου τὰ κάλλιστα.

19.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΕΡΩΤΟΣ.

1. ΑΦΡ. Τί δήποτε, ᾧ Ἔρωσ, τοὺς μὲν ἄλλους θεοὺς κατηγορῶν ἅπαντας, τὸν Δία, τὸν Ποσειδῶ, τὸν
 250 Ἀπόλλω, τὴν Ῥέαν, ἐμὲ τὴν μητέρα, μόνης δὲ ἀπέχη τῆς Ἀθηνᾶς καὶ ἐπ' ἐκείνης ἄπυρος μὲν σοὶ ἡ δᾶς, κενὴ δὲ οἰστῶν ἢ φαρέτρα, σὺ δὲ ἄτοξος εἶ καὶ ἄστοχος;

ΕΡ. Δέδια, ᾧ μητὲρ, αὐτήν· φοβερὰ γὰρ ἔστι καὶ χαροπὴ καὶ δεινῶς ἀνδρική· ὁπόταν γοῦν ἐντεινόμενος τὸ τόξον ἴω ἐπ' αὐτήν, ἐπισειούσα τὸν λόφον ἐκπλήττει με καὶ ὑπότρομος γίνομαι καὶ ἀπορρεῖ μου τὰ τοξενύματα ἐκ τῶν χειρῶν.

ΑΦΡ. Ὁ Ἄρης γὰρ οὐ φοβερώτερος ἦν; καὶ ὅμως ἀφώπλισας αὐτὸν καὶ νενίκηκας.

ΕΡ. Ἀλλὰ ἐκεῖνος ἐκὰν προστεταί με καὶ προσκαλεῖται, ἢ Ἀθηνᾶ δὲ ὑφορᾶται ἀέλ, καὶ ποτε ἐγὼ μὲν ἄλ-

ως παρεπτην πλησίον ἔχων τὴν λαμπάδα, ἡ δέ, εἴ μοι πρόσσει, φησί, νῆ τὸν πατέρα, τῷ δορατίῳ σε διαπειρασα ἢ τοῦ ποδὸς λαβομένη καὶ ἐς τὸν Τάρταρον ἐμβαλοῦσα ἢ αὐτῇ διασπασαμένη διαφθερῶ. πολλὰ τοιαῦτα ἠπέιλησε· καὶ ὄρᾳ δὲ δριμύ καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους ἔχει πρόσωπόν τι φοβερὸν ἐχίδναις κατάκομον, ὅπερ ἐγὼ μάλιστα δέδια· μορμολύττεται γάρ με καὶ φεύγω, ὅταν 251 ἴδω αὐτό.

2. ΑΦΡ. Ἄλλὰ τὴν μὲν Ἀθηναῶν δέδιας, ὡς φῆς, καὶ τὴν Γοργόνα, καὶ ταῦτα μὴ φοβηθεῖς τὸν κεραυνὸν τοῦ Διός. αἱ δὲ Μοῦσαι διὰ τί σοι ἄτρωτοι καὶ ἔξω βελῶν εἰσιν; ἢ κάκειναι λόφους ἐπισείουσι καὶ Γοργόνας προφαίνουσιν;

ΕΡ. Αἰδοῦμαι αὐτάς, ὧ μῆτερ· σεμναὶ γάρ εἰσι καὶ αἰεὶ τι φροντίζουσι καὶ περὶ ᾧδὴν ἔχουσι καὶ ἐγὼ παρίσταμαι πολλάκις αὐταῖς κηλούμενος ὑπὸ τοῦ μέλους.

ΑΦΡ. Ἔα καὶ ταύτας, ὅτι σεμναί· τὴν δὲ Ἄρτεμιν τίνος ἔνεκα οὐ τιτρώσκεις;

ΕΡ. Τὸ μὲν ὅλον οὐδὲ καταλαβεῖν αὐτὴν οἶόν τε φεύγουσαν αἰεὶ διὰ τῶν ὄρων· εἶτα καὶ ἰδίον τινα ἔρωτα ἤδη ἐρᾷ.

ΑΦΡ. Τίνος, ὧ τέκνον;

ΕΡ. Θήρας καὶ ἐλάφων καὶ νεβρῶν, αἰρεῖν τε διώκουσα καὶ κατατοξεύειν, καὶ ὅλωσ; πρὸς τῷ τοιούτῳ ἐστίν· ἐπεὶ τὸν γε ἀδελφὸν αὐτῆς, καίτοι τοξότην καὶ αὐτὸς ὄντα καὶ ἐκηβόλον —

ΑΦΡ. Οἶδα, ὧ τέκνον, πολλὰ ἐκείνον ἐτόξευσας.

20.

ΘΕΩΝ ΚΡΙΣΙΣ.

252

ΖΕΥΣ, ΕΡΜΗΣ, ΗΡΑ, ΑΘΗΝΑ, ΑΦΡΟΔΙΤΗ,
ΠΑΡΙΣ Η ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

1. ΖΕΥΣ. Ἐρμῆ, λαβὼν τουτὶ τὸ μῆλον ἄπιθι ἐς τὴν
253 Φρυγίαν παρὰ τὸν Πριάμον παῖδα τὸν βουκόλον — νέ-
μει δὲ τῆς Ἰδης ἐν τῷ Γαργάρῳ — καὶ λέγε πρὸς αὐτόν,
ὅτι σέ, ὦ Πάρι, κελεύει ὁ Ζεὺς, ἐπειδὴ καλὸς τε αὐτὸς
εἶ καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, δικάσαι ταῖς θεαῖς, ἥτις αὐτῶν
ἢ καλλίστη ἐστὶ· τοῦ δὲ ἀγῶνος τὸ ἄθλον ἢ νικῶσα λα-
βέτω τὸ μῆλον. ὦρα δὲ ἤδη καὶ ὑμῖν αὐταῖς ἀπιέναι πα-
254 ρὰ τὸν δικαστήν· ἐγὼ γὰρ ἀπωθοῦμαι τὴν δίκαιαν ἐπ’
ἴσης τε ὑμᾶς ἀγαπῶν καὶ εἰ γε οἶόν τε ἦν, ἡδέως ἂν ἀπά-
σας νενικηκυίας εἶδον. ἄλλως τε καὶ ἀνάγκη, μῖα τὸ καλ-
λιστεῖον ἀποδόντα πάντως ἀπεχθάνεσθαι ταῖς πλειοσι.
διὰ ταῦτα μὲν αὐτὸς οὐκ ἐπιτήδειος ὑμῖν δικαστής, ὁ δὲ
νεανίας ὁ Φρύξ, ἐφ’ ὃν ἄπιτε, βασιλικὸς μὲν ἐστί καὶ
Γανυμήδους τούτου ξυγγενής, τᾶλλα δὲ ἀφελὴς καὶ
ὄρειος· οὐκ ἂν τις αὐτὸν ἀπαξιώσῃε τοιαύτης θέας.

2. ΑΦΡ. Ἐγὼ μὲν, ὦ Ζεῦ, εἰ καὶ τὸν Μῶμον αὐτότῳ
ἐπιστήσειας ἡμῖν δικαστήν, θαρροῦσα βαδιοῦμαι πρὸς
τὴν ἐπίδειξιν· τί γὰρ ἂν καὶ μωμήσαιτό μου; χρὴ δὲ καὶ
ταύταις ἀρέσκειν τὸν ἄνθρωπον.

ΗΡΑ. Οὐδ’ ἡμεῖς, ὦ Ἀφροδίτη, δέδιμεν, οὐδ’ ἂν
ὁ Ἄρης ὁ σὸς ἐπιτραπῆ τὴν δίκαιαν· ἀλλὰ δεχόμεθα καὶ
τοῦτον, ὅστις ἂν ἦ, τὸν Πάριν.

ΖΕΥΣ. Ἡ καὶ σοὶ ταῦτα, ὦ θύγατερ, συνδοκεῖ; τί
φῆς; ἀποστρέφη καὶ ἐρυθριᾷς; ἔστι μὲν ἴδιον τὸ αἰδεῖ-
σθαι τὰ γε τοιαῦτα ὑμῶν τῶν παρθένων· ἐπινεύεις δὲ
ὄμως. ἄπιτε οὖν καὶ ὅπως μὴ χαλεπήνητε τῷ δικαστῇ αἰ
νενικημέναι μηδὲ κακὸν ἐντρέψῃσθε τῷ νεανίσκῳ· οὐ γὰρ
οἶόν τε ἐπ’ ἴσης πάσας εἶναι καλὰς.

3. *ΕΡΜ.* Προτῶμεν εὐθὺ τῆς Φρυγίας, ἐγὼ μὲν ἠγρούμενος, ὑμεῖς δὲ μὴ βραδέως ἀκολουθεῖτέ μοι, καὶ θαρραλεῖτε· οἶδα ἐγὼ τὸν Πάριον, νεανίας ἐστὶ καλὸς καὶ τὰ ἄλλα ἐρωτικὸς καὶ τὰ τοιαῦτα κρῖνειν ἱκανώτατος· οὐκ 255 αὖ ἐκείνος δικάσειε κακῶς.

ΑΦΡ. Τοῦτο μὲν ἅπαν ἀγαθὸν καὶ πρὸς ἐμοῦ λέγεις τὸ δίκαιον ἡμῖν εἶναι τὸν δικαστήν· πόττερα δὲ ἄγαμός τις ἐστὶν οὗτος ἢ καὶ γυνή τις αὐτῷ σύνεστιν;

ΕΡΜ. Οὐ παντελῶς ἄγαμος, ὦ Ἀφροδίτη.

ΑΦΡ. Πῶς λέγεις;

ΕΡΜ. Δοκεῖ τις αὐτῷ συνοικεῖν Ἰδαία γυνή, ἱκανὴ μὲν, ἀγροῖκος δὲ καὶ δεινῶς ὄρειος, ἀλλ' οὐ σφόδρα προσέχειν αὐτῇ ἔοικε. τίνος δ' οὖν ἔνεκα ταῦτα ἐρωτᾷς,

ΑΦΡ. Ἄλλως ἠρόμην.

4. *ΑΘ.* Παραπρεσβεύεις, ὦ οὗτος, ἰδίᾳ ταύτῃ κοινολογούμενος.

ΕΡΜ. Οὐδέν, ὦ Ἀθηναῖ, δεινὸν οὐδὲ καθ' ὑμῶν, ἀλλ' ἤρετό με εἰ ἄγαμος ὁ Πάρις ἐστίν.

ΑΘ. Ὡς δὴ τί τοῦτο πολυπραγμονοῦσα;

ΕΡΜ. Οὐκ οἶδα· φησὶ δ' οὖν ὅτι ἄλλως ἐπελεθόν, οὐκ ἐξεπίτηδες ἤρετο.

ΑΘ. Τί οὖν; ἄγαμός ἐστιν;

ΕΡΜ. Οὐ δοκεῖ.

ΑΘ. Τί δαί; τῶν πολεμικῶν ἐστὶν αὐτῷ ἐπιθυμία καὶ φιλόδοξός τις ἢ τὸ πᾶν βουκόλος;

ΕΡΜ. Τὸ μὲν ἀληθὲς οὐκ ἔχω εἰπεῖν, εἰκάξειν δὲ χρὴ νέον ὄντα καὶ τούτων ὀρέγεσθαι τυχεῖν καὶ βούλεσθαι αὖ πρῶτον αὐτὸν εἶναι κατὰ τὰς μάχας.

ΑΦΡ. Ὅρας; οὐδὲν ἐγὼ μέφομαι οὐδὲ ἐγκαλῶ σοὶ το πρὸς ταύτην ἰδίᾳ λαλεῖν· μεμψιμοίρων γὰρ καὶ οὐκ Ἀφροδίτης τὰ τοιαῦτα.

ΕΡΜ. Καὶ αὕτη σχεδὸν ταῦτά με ἤρετο· διὸ μὴ χα- 256

λεπῶς ἔχε μηδ' οἴου μειουεκεῖν, εἴ τι καὶ ταύτη κατὰ τὸ ἀπλοῦν ἀπεκρινάμην. 5. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων ἤδη πολὺ προλούντες ἀπεσπάσαμεν τῶν ἀστέρων καὶ σχεδόν γε κατὰ τὴν Φρυγίαν ἐσμέν. ἐγὼ δὲ καὶ τὴν Ἴδην ὄρω καὶ τὸ Γάργαρον ὄλον ἀκριβῶς, εἰ δὲ μὴ ἔξαπατῶμαι, καὶ αὐτὸν ὑμῶν τὸν δικαστὴν τὸν Πάριν.

ΗΡΑ. Ποῦ δὲ ἐστίν; οὐ γὰρ κάμοι φαίνεται.

ΕΡΜ. Ταύτη, ὧ Ἥρα, πρὸς τὰ λαϊὰ περισκόπει, μὴ πρὸς ἄκρω τῷ ὄρει, παρὰ δὲ τὴν πλευράν, οὐ τὸ ἄντρον ἐνθα τὴν ἀγέλην ὄρᾳς.

ΗΡΑ. Ἄλλ' οὐχ ὄρω τὴν ἀγέλην.

ΕΡΜ. Πῶς φῆς; οὐχ ὄρᾳς βοῖδια κατὰ τὸν ἐμὸν οὐτωσί δάκτυλον ἐκ μέσων τῶν πετρῶν προερχόμενα καὶ τινα ἐκ τοῦ σκοπέλου καταθέοντα καλαύροπα ἔχοντα καὶ 257 ἀνείργοντα μὴ πρόσω διασκιδνασθαι τὴν ἀγέλην;

ΗΡΑ. Ὅρω νῦν, εἴ γε ἐκεῖνός ἐστιν.

ΕΡΜ. Ἄλλ' ἐκεῖνος. ἐπειδὴ δὲ πλησίον ἤδη ἐσμέν, ἐπὶ τῆς γῆς, εἰ δοκεῖ, καταστάντες βαδίζωμεν, ἵνα μὴ διαταράξωμεν αὐτὸν ἄνωθεν ἐξ ἀφανοῦς καθιπτάμενοι.

ΗΡΑ. Εὖ λέγεις, καὶ οὕτω ποιῶμεν. ἐπεὶ δὲ καταβηθήκαμεν, ὦρα σοι, ὧ Ἀφροδίτη, προῖέναι καὶ ἡγεῖσθαι ἡμῖν τῆς ὁδοῦ· σὺ γὰρ ὡς τὸ εἰκὸς ἐμπειρος εἶ τοῦ χωρίου πολλάκις, ὡς λόγος, κατελθοῦσα πρὸς Ἀρχίσην.

ΑΦΡ. Οὐ σφόδρα, ὧ Ἥρα, τούτοις ἄχθομαι τοῖς σκώμασιν.

6. *ΕΡΜ.* Ἄλλ' ἐγὼ ὑμῖν ἡγήσομαι· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνδιέτριψα τῇ Ἴδῃ, ὅποτε δὴ ὁ Ζεὺς ἦρα τοῦ μαιρακίου τοῦ Φρυγός, καὶ πολλάκις δεῦρο ἦλθον ὑπ' ἐκείνου καὶ 258 ταπεμφθεις ἐς ἐπισκοπὴν τοῦ παιδός, καὶ ὅποτε γε ἤδη ἐν τῷ ἀετῷ ἦν, συμπαραιπτάμην αὐτῷ καὶ συνεκούφιζον τὸν καλόν, καὶ εἴ γε μέμνημαι, ἀπὸ ταυτησί τῆς πέτρας αὐτὸν ἀνήρασεν· ὁ μὲν γὰρ ἔτυχε τότε συρλίζων πρὸς

τὸ πείνιον· καταπτάμενος δὲ ὄπισθεν αὐτὸς ὁ Ζεὺς κούφως μάλα τοῖς ὄνυξι περιβαλὼν καὶ τῷ στόματι τὴν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τιάραν ἔχων ἀνέφερε τὸν παῖδα τεταραγμένον καὶ τῷ τραχήλῳ ἀπεστραμμένῳ ἐς αὐτὸν ἀποβλέποντα. τότε οὖν ἐγὼ τὴν σύριγγα λαβὼν — ἀποβεβλήκει γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ δέουσις — ἀλλὰ γὰρ ὁ διαιτητῆς οὕτωσι πλησίον, ὥστε προσείπωμεν αὐτόν. 7. Χαῖρε, ᾧ βουκόλε.

ΠΑΡ. [Νῆ] καὶ σύ γε, ᾧ νεανίσκε. τίς δὲ ᾧν δεῦρο ἀφίξει πρὸς ἡμᾶς; ἢ τίνας ταύτας ἄγεις τὰς γυναῖκας; οὐ γὰρ ἐπιτήδεια ὄρεοπολεῖν, οὕτω γε οὔσαι καλά.

ΕΡΜ. Ἄλλ' οὐ γυναῖκές εἰσιν, Ἦραν δέ, ᾧ Πάρι, καὶ Ἀθηνᾶν καὶ Ἀφροδίτην ὄρας, καμὲ τὸν Ἑρμῆν ὁ Ζεὺς ἀπέστειλεν. ἀλλὰ τί τρέμεις καὶ ἄχρηστος; μὴ δέδιδι· χαλεπὸν γὰρ οὐδέν· κελεύει δέ σε δικαστὴν γενέσθαι τοῦ κάλλους αὐτῶν· Ἐπεὶ γὰρ, φησί, καλὸς τε αὐτὸς εἰ καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, σοὶ τὴν γνῶσιν ἐπιτρέπω, τοῦ δὲ ἀγῶνος τὸ ἄθλον εἴση ἀναγνοῦς τὸ μῆλον.

ΠΑΡ. Φέρον ἴδω τί καὶ βούλεται. Ἡ ΚΑΛΗ, φησί, 259 ΛΑΒΕΤΩ. πῶς ἂν οὖν, ᾧ δέσποτα Ἑρμῆ, δυνηθείην ἐγὼ θνητὸς αὐτὸς καὶ ἀγροῖκος ᾧν δικαστῆς γενέσθαι παραδόξου θεῆς καὶ μείζονος ἢ κατὰ βουκόλον; τὰ γὰρ τοιαῦτα κρίνειν τῶν ἀβρῶν μάλλον καὶ ἀστικῶν· τὸ δὲ ἐμόν, αἴγα μὲν αἰγὸς ὅποτέρᾳ καλλίων καὶ δάμαλιν ἄλλης δαμάλεως, τάχ' ἂν δικάσαιμι κατὰ τὴν τέχνην· 8. αὐταὶ δὲ πᾶσαι τε ὁμοίως καλά καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν τις ἀπὸ τῆς ἐτέρας ἐπὶ τὴν ἐτέραν μεταγάροι τὴν ὄψιν ἀποσπάσας· οὐ γὰρ ἐθέλει ἀφίστασθαι ῥαδίως, ἀλλ' ἔνθα ἂν ἀπερῆσθαι τὸ πρῶτον, τούτου ἔχεται καὶ τὸ παρὸν ἐπαινέει· κἂν ἐπ' ἄλλο μεταβῆ, κάκεινο καλὸν ὄρα καὶ παραμένει καὶ ὑπὸ τῶν πλησίον παραλαμβάνεται, καὶ ὄλως περιεχῆνται μοι τὸ κάλλος αὐτῶν καὶ ὄλον περιε-

ληφέ με καὶ ἄχθομαι, ὅτι μὴ καὶ αὐτὸς ὥσπερ ὁ Ἄργος ὄλω βλέπειν δύνamai τῷ σώματι. δοκῶ δ' ἂν μοι καλῶς δικάσαι πάσαις ἀποδοῦς τὸ μῆλον. καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ τότε, ταύτην μὲν εἶναι συμβέβηκε τοῦ Διὸς ἀδελφὴν καὶ γυναῖκα, ταύτας δὲ θυγατέρας· πῶς οὖν οὐ χαλεπὴ καὶ οὕτως ἢ κρίσις;

ΕΡΜ. Οὐκ οἶδα· πλὴν οὐχ οἷόν τε ἀναδῦναι πρὸς τοῦ Διὸς κεκελευσμένον.

260 9. ΠΑΡ. Ἐν τούτῳ, ὦ Ἑρμῆ, πείσον αὐτάς, μὴ χαλεπῶς ἔχειν μοι τὰς δύο τὰς νενικημέναις, ἀλλὰ μόνων τῶν ὀφθαλμῶν ἡγείσθαι τὴν διαμαρτίαν.

ΕΡΜ. Οὕτω φασὶ ποιήσειν· ὦρα δέ σοι ἦδη περαίνειν τὴν κρίσιν.

ΠΑΡ. Πειρασόμεθα· τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις; ἐκεῖνο δὲ πρότερον εἰδέναι βούλομαι, πόττερα ἐξαρκέσει σκοπεῖν αὐτάς, ὡς ἔχουσιν, ἢ καὶ ἀποδῦσαι δεήσει πρὸς τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως;

ΕΡΜ. Τοῦτο μὲν σὸν ἂν εἴη τοῦ δικαστοῦ, καὶ πρόσταττε, ὅπῃ καὶ θέλεις.

ΠΑΡ. Ὅπῃ καὶ θέλω; γυμνὰς ἰδεῖν βούλομαι.

ΕΡΜ. Ἀπόδυτε, ὦ αὐταί· σὺ δὲ ἐπισκόπει· ἐγὼ δὲ ἀπεστράφην.

261 10. ΗΡΑ. Καλῶς, ὦ Πάρι· καὶ πρώτη γε ἀποδύσομαι, ὅπως μάθῃς, ὅτι μὴ μόναις ἔχω τὰς ὀλένας λευκάς· μηδὲ τῷ βωῶπις εἶναι μέγα φρονῶ, ἐπ' ἴσης δὲ εἰμι πᾶσα καὶ ὁμοίως καλή.

ΠΑΡ. Ἀπόδυθι καὶ σὺ, ὦ Ἀφροδίτη.

ΑΘ. Μὴ πρότερον ἀποδύσης αὐτήν, ὦ Πάρι, πρὶν ἂν τὸν κεστὸν ἀπόθῃται — φαρμακὶς γὰρ ἔστι — μὴ σε καταγοητεύσῃ δι' αὐτοῦ· καίτοι γε ἐχρῆν μηδὲ οὕτω κεκαλλωπισμένην παρεῖναι μηδὲ τοσαῦτα ἐντετριμμένην

χρώματα καθάπερ ὡς ἀληθῶς ἐταίραν τινά, ἀλλὰ γυμνὸν τὸ κάλλος ἐπιδεικνύειν.

ΠΑΡ. Εὖ λέγουσι τὸ περὶ τοῦ κεστοῦ, καὶ ἀπόθου.

ΑΦΡ. Τί οὖν οὐχὶ καὶ σύ, ὦ Ἀθηναῖ, τὴν κόρυν ἀφελούσα ψιλὴν τὴν κεφαλὴν ἐπιδεικνύεις, ἀλλ' ἐπισείεις τὸν λόφον καὶ τὸν δικαστὴν φοβεῖς; ἢ δέδιας μὴ σοι 262 ἐλέγχεται τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων ἄνευ τοῦ φοβεροῦ βλεπόμενον;

ΑΘ. Ἴδού σοι ἡ κόρυς αὕτη ἀφήρηται.

ΑΦΡ. Ἴδού καὶ σοι ὁ κεστός.

ΗΡΑ. Ἀλλὰ ἀποδυσώμεθα.

11. ΠΑΡ. Ὡ Ζεῦ τεράστιε τῆς θείας, τοῦ κάλλους, τῆς ἡδονῆς. οἶα μὲν ἡ παρθένος, ὡς δὲ βασιλικὸν αὕτη καὶ σεμνὸν ἀπολαμβάνει καὶ ἀληθῶς ἄξιον τοῦ Διός, ὡς δὲ ὄρα ἦδε ἡδέως, καὶ γλαφυρόν τι καὶ προσαγωγὸν ἐμειδίασεν — ἀλλ' ἦδη μὲν ἄλις ἔχω τῆς εὐδαιμονίας· εἰ δοκεῖ δέ, καὶ ἰδίᾳ καθ' ἐκάστην ἐπιθεῖν βούλομαι, ὡς νῦν γε ἀμφίβολός εἰμι καὶ οὐκ οἶδα πρὸς ὃ τι ἀποβλέψω πάντη τὰς ὄψεις περισπώμενος.

ΑΦΡ. Οὕτω ποιῶμεν.

ΠΑΡ. Ἄπιτε οὖν αἱ δύο· σὺ δέ, ὦ Ἥρα, περιμένε.

ΗΡΑ. Περιμενῶ, κἀπειδὰν με ἀκριβῶς ἴδῃς, ὦρα σοι καὶ ἄλλα ἦδη σκοπεῖν, εἰ καλὰ σοι καὶ τὰ δῶρα τῆς ψήφου τῆς ἐμῆς· ἦν γάρ με, ὦ Πάρι, δικάσης εἶναι καλὴν, ἀπάσης ἔση τῆς Ἀσίας δεσπότης.

ΠΑΡ. Οὐκ ἐπὶ δώροις μὲν τὰ ἡμέτερα. ἀλλ' ἄπιθι· 263 πεπράξεται γὰρ ἄπερ ἂν δοκῇ. 12. σὺ δὲ πρόσιθι ἢ Ἀθηναῖ.

ΑΘ. Παρέστηκά σοι, κᾶτα ἦν με, ὦ Πάρι, δικάσης καλὴν, οὐποτε ἦττων ἄπει ἐκ μάχης, ἀλλ' αἰε κρατῶν· πολεμιστὴν γὰρ σε καὶ νικηφόρον ἀπεργάσομαι.

ΠΑΡ. Οὐδέν, ὦ Ἀθηναῖ, δεῖ μοι πολέμου καὶ μάχης·

εἰρήνη γάρ, ὡς ὄρας, τὰ νῦν ἐπέχει τὴν Φρυγίαν τε καὶ Ἀσσίαν καὶ ἀπολέμητος ἡμῖν ἢ τοῦ πατρὸς ἀρχή. θάρρει δέ· οὐ μειονεκτήσεις γάρ, κἂν μὴ ἐπὶ δώροις δικάζωμεν. ἀλλ' ἐνδυθι ἤδη καὶ ἐπίθου τὴν κόρυν· ἱκανῶς γὰρ εἶδον. τὴν Ἀφροδίτην παρεῖναι καιρός.

13. **ΑΦΡ.** Αὕτη σοι ἐγὼ πλησίον, καὶ σκόπει καθ' ἐν ἀκριβῶς μηδὲν παρατρέχων, ἀλλ' ἐνδιατρίβων ἐκάστῳ τῶν μερῶν. εἰ δ' ἐθέλεις, ᾧ καλέ, καὶ τάδε μου ἄκουσον· ἐγὼ γὰρ πάλαι ὄρωσά σε νέον ὄντα καὶ καλόν, ὅποιον οὐκ οἶδ' εἶ τινα ἕτερον ἢ Φρυγία τρέφει, μακαρίζω μὲν τοῦ κάλλους, αἰτιῶμαι δὲ τὸ μὴ ἀπολιπόντα τοὺς σκοπέλους καὶ ταυτασὶ τὰς πέτρας κατ' ἄστν ξῆν, ἀλλὰ
264 διαφθείρειν τὸ κάλλος ἐν ἐρημίᾳ. τί μὲν γὰρ ἂν σὺ ἀπολαύσεις τῶν ὄρων; τί δ' ἂν ἀπόναινο τοῦ σοῦ κάλλους αἱ βόες; ἔπρεπε δὲ ἤδη σοι καὶ γεγαμημέναι, μὴ μέντοι ἀγροϊκόν τινα καὶ χωρῆτιν, οἷαι κατὰ τὴν Ἰδὴν αἱ γυναῖκες, ἀλλὰ τινα ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἢ Ἀργόθεν ἢ ἐκ Κορίνθου ἢ Λακκαίαν, οἷαπερ ἢ Ἐλένη ἐστὶ, νέα τε καὶ καλὴ καὶ κατ' οὐδὲν ἐλάττων ἐμοῦ, καὶ τὸ δὴ μέγιστον, ἐρωτικὴ· ἐκείνη γὰρ δὴ εἰ καὶ μόνον θεάσαιτό σε οἶδα ἐγὼ πάντα ἀπολιπούσα καὶ παρασχοῦσα ἑαυτὴν ἑκδοτον ἔψεται καὶ συνοικῆσει. πάντως δὲ καὶ σὺ ἀκῆκοῦς τι περὶ αὐτῆς.

ΠΑΡ. Οὐδέν, ᾧ Ἀφροδίτη· νῦν δὲ ἡδέως ἂν ἀκούσαιμι σου τὰ πάντα διηγουμένης.

14. **ΑΦΡ.** Αὕτη θυγάτηρ μὲν ἐστὶ Λήδας, ἐκείνης τῆς καλῆς, ἐφ' ἣν ὁ Ζεὺς κατέπεττὸ κύκνος γενόμενος.

ΠΑΡ. Ποία δὲ τὴν ὄψιν ἐστὶ;

ΑΦΡ. Λευκὴ μὲν, οἷαν εἰκὸς ἐκ κύκνου γεγεννημένην, ἀπαλὴ δέ, ὡς ἐν ᾧ τραπεῖσα, γυμνὰς τὰ πολλὰ
265 καὶ παλαιστικὴ, καὶ οὕτω δὴ τι περισπούδαστος ὥστε καὶ πόλεμον ἄμφ' αὐτῇ γενέσθαι, τοῦ Θησέως ἄωρον ἐτι

αρκάσαντος. οὐ μὴν ἄλλ' ἐπειδήπερ ἐς ἀκμὴν κατέστη, πάντες οἱ ἄριστοι τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ τὴν μνηστείαν ἀπήντησαν, προεκρίθη δὲ Μενέλεως τοῦ Πελοπιδῶν γένους· εἰ δὴ θελοῖς, ἐγὼ σοι καταπράξομαι τὸν γάμον.

ΠΑΡ. Πῶς φῆς; τὸν τῆς γεγαμημένης;

ΑΦΡ. Νέος εἰ σὺ καὶ ἀγροῖκος, ἐγὼ δὲ οἶδα ὡς χρὴ τὰ τοιαῦτα δρᾶν.

ΠΑΡ. Πῶς; ἐθέλω γὰρ καὶ αὐτὸς εἰδέναί.

15. ΑΦΡ. Σὺ μὲν ἀποδημήσεις ὡς ἐπὶ θεῶν δὴ τῆς Ἑλλάδος, κάπειδ' ἀφίκη ἐς τὴν Λακεδαίμονα, ὅψεται σε ἡ Ἑλένη, τούντεῦθεν δὲ ἐμόν ἂν εἴη τὸ ἔργον, ὅπως ἐρασθήσεται σου καὶ ἀκολουθήσει.

ΠΑΡ. Τοῦτο αὐτὸ καὶ ἄπιστον εἶναι μοι δοκεῖ, τὸ ἀπολιπούσαν τὸν ἄνδρα ἐθέλησαι βαρβάρῳ καὶ ξένῳ συνεκπλεῦσαι.

ΑΦΡ. Θάρρει τούτου γε ἔνεκα. παῖδε γὰρ μοι ἐστὸν δύο καλῶ, Ἴμερος καὶ Ἔρως, τούτω σοι παραδώσω ἡγε- 266 μόνε τῆς ὁδοῦ γενησομένῳ· καὶ ὁ μὲν Ἔρως ὄλος παρελθὼν ἐς αὐτὴν ἀναγκάσει τὴν γυναῖκα ἐρᾶν, ὁ δὲ Ἴμερος αὐτῷ σοι περιχυθεὶς τοῦθ' ὅπερ ἐστίν, ἱμερτόν σε θήσει καὶ ἐράσιμιον, καὶ αὐτὴ δὲ συμπαροῦσα. δεήσομαι δὲ καὶ τῶν Χαρίτων ἀκολουθεῖν, ἅπαντες αὐτὴν ἵνα πείσωμεν.

ΠΑΡ. Ὅπως μὲν ταῦτα χωρήσει, ἄδηλον, ὃ Ἄφροδιτη· πλὴν ἐρῶ γε ἤδη τῆς Ἑλένης καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως καὶ ὀρᾶν αὐτὴν οἶομαι καὶ πλέω εὐθὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆ Σπάρτη ἐπιδημῶ καὶ ἐπάνειμι ἔχων τὴν γυναῖκα καὶ ἄχθομαι, ὅτι μὴ ταῦτα ἤδη πάντα ποιῶ.

16. ΑΦΡ. Μὴ πρότερον ἐρασθῆς, ὃ Πάρι, πρὶν ἐμεῖ τὴν προμνήστριαν καὶ νυμφαγωγὸν ἀμείψασθαι τῇ κρῖσει· πρόπει γὰρ ἂν κἀμὲ νικηφόρον ὑμῖν συμπαρεῖναι καὶ εὐραΐξιν ἅμα καὶ τοὺς γάμους καὶ τὰ ἐπινίκια· πάντα

γὰρ ἐνεστί σοι, τὸν ἔρωτα, τὸ κάλλος, τὸν γάμον τουτουὶ τοῦ μῆλου πρίασθαι.

ΠΑΡ. Δέδοικα, μή μου ἀμελήσης μετὰ τὴν κρίσιν.

ΑΦΡ. Βούλει οὖν ἐπομόσωμαι;

ΠΑΡ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ ὑπόσχου πάλιν.

ΑΦΡ. Ἐπισχνοῦμαι δὴ σοι τὴν Ἑλένην παραδώσειν
267 γυναικα καὶ ἀκολουθήσειν γε αὐτὴν καὶ ἀφίξεισθαι παρ' ὑμᾶς ἐς τὴν Ἴλιον, καὶ αὐτὴ παρέσομαι καὶ συμπράξω τὰ πάντα.

ΠΑΡ. Καὶ τὸν Ἔρωτα καὶ τὸν Ἴμερον καὶ τὰς Χάριτας ἄξεις;

ΑΦΡ. Θάρρει, καὶ τὸν Πόθον καὶ τὸν Ἵμέναιον ἔτι πρὸς τούτοις παραλήψομαι.

ΠΑΡ. Οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις δίδωμι τὸ μῆλον, ἐπὶ τούτοις λάμβανε.

21.

ΑΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΤ.

1. ΑΡ. Ἦκουσας, ὦ Ἐρμῆ, οἷα ἠπέλιπεν ἡμῖν ὁ Ζεὺς, ὡς ὑπεροπτικά καὶ ὡς ἀπίθανα; Ἦν ἐθελήσω, φησίν, ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σειρὰν καθήσω, ὑμεῖς δὲ ἀποκρεμασθέντες κατασπᾶν βιάσεσθέ με, ἀλλὰ μάτην πονήσετε· οὐ γὰρ δὴ καθελκύσετε· εἰ δὲ ἐγὼ θελήσαιμι ἀνελκύσαι, οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν ἅμα καὶ τὴν θάλατταν συναρτήσας μετεωριῶ· καὶ τᾶλλα ὅσα καὶ
268 σὺ ἀκήκοας. ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καθ' ἕνα πάντων ἀμείνων καὶ ἰσχυρότερός ἐστιν οὐκ ἂν ἀρνηθείην, ὁμοῦ δὲ τῶν τοσοῦτων ὑπερφέρειν, ὡς μὴ καταπονήσειν αὐτόν, κἄν τὴν γῆν κἄν τὴν θάλατταν προσλάβωμεν, οὐκ ἂν πεισθείην.

2. ΕΡΜ. Εὐφήμει, ὦ Ἄρες· οὐ γὰρ ἀσφαλὲς λέ-

γειν τὰ τοιαῦτα, μὴ καὶ τι κακὸν ἀπολαύσωμεν τῆς φλυαρίας.

ΑΡ. Οἶε γάρ με πρὸς πάντας ἂν ταῦτα εἰπεῖν, οὐχὶ δὲ πρὸς μόνον σέ, ὃν ἐχεμυθεῖν ἠπιστάμην; ὃ δ' οὐν μάλιστα γελοῖον ἔδοξέ μοι ἀκούοντι μεταξὺ τῆς ἀπειλῆς, οὐκ ἂν δυναίμην σιωπῆσαι πρὸς σέ· μέμνημαι γάρ οὐκ ἐπὶ πολλοῦ, ὅποτε ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ Ἥρα καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἐπαναστάντες ἐπεβούλευον συνδῆσαι λαβόντες αὐτόν, ὡς παντοῖος ἦν δεδιώς, καὶ ταῦτα τρεῖς ὄντας, καὶ εἰ μὴ γε ἡ Θέτις κατελεήσασα ἐκάλεσεν αὐτῶ σύμμαχον Βριάρεων ἐκατόγχειρα ὄντα, κἂν ἐδέδετο ἂν αὐτῶ κεραινῶ καὶ βροντῆ. ταῦτα λογιζομένω ἐπήγει μοι γελᾶν ἐπὶ τῇ καλλιρρημοσύνῃ αὐτοῦ.

ΕΡΜ. Σιώπα, φημί· οὐ γὰρ ἀσφαλὲς οὔτε σοὶ λέγειν οἷτ' ἐμοὶ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα.

22.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

269

1. ΠΑΝ. Χαῖρε, ὦ πάτερ Ερμῆ.

ΕΡΜ. Καὶ σύ γε. ἀλλὰ πῶς ἐγὼ σὸς πατήρ;

ΠΑΝ. Οὐχ ὁ Κυλλήνιος Ἐρμῆς ἂν τυγχάνεις;

ΕΡΜ. Καὶ μάλα. πῶς οὐν υἱὸς ἐμὸς εἶ;

ΠΑΝ. Μοιχίδιός εἰμι, ἐξαίρετός σοι γενόμενος.

ΕΡΜ. Νῆ Δία, τράγον ἴσως τινὸς μοιχεύσαντος αἰγα· ἐμοὶ γὰρ πῶς, κέρατα ἔχων καὶ δῖνα τοιαύτην καὶ πώγωνα λάσιον καὶ σκέλη διχαλὰ καὶ τραγικά καὶ οὐράν ὑπὲρ τὰς πυγὰς;

ΠΑΝ. Ὅποσα ἂν ἀποσκώψης με, τὸν σεαυτοῦ υἱόν, ὦ πάτερ, ἐπονείδιστον ἀποφαίνεις, μᾶλλον δὲ σεαυτόν, ὃς τοιαῦτα γεννᾷς καὶ παιδοποιεῖς, ἐγὼ δὲ ἀνάτιος.

ΕΡΜ. Τίνα δὲ καὶ φῆς σου μητέρα; ἢ που ἔλαθον αἶγα μοιχεύσας ἔρωγε;

ΠΑΝ. Οὐκ αἶγα ἐμοίχευσας, ἀλλ' ἀνάμνησον σεαυτόν, εἴ ποτε ἐν Ἀρκαδίᾳ παῖδα ἔλευθέρων ἐβιάσω. τί δακῶν τὸν δάκτυλον ζητεῖς καὶ ἐπὶ πολὺ ἀποροεῖς; τὴν Ἰσθμίου λέγω Πηνηλόπην.

270 *ΕΡΜ.* Εἶτα τί παθοῦσα ἐκείνη ἀντ' ἐμοῦ τράγω σε ὅμοιον ἔτεκεν;

2. *ΠΑΝ.* Αὐτῆς ἐκείνης λόγον σοι ἐρῶ· ὅτε γάρ με ἐξέπεμπεν ἐπὶ τὴν Ἀρκαδίαν, ὦ πατὴρ, μήτηρ μὲν σοι, ἔφη, ἐγὼ εἰμι, Πηνηλόπη ἢ Σπαρτιᾶτις, τὸν πατέρα δὲ γίνωσκε θεὸν ἔχων Ἑρμῆν Μαίας καὶ Διός. εἰ δὲ κερασφόρος καὶ τραγοσκελὴς εἶ, μὴ λυπέτω σε· ὁπότε γάρ μοι συνῆει ὁ πατήρ ὁ σός, τράγω ἑαυτὸν ἀπείκασεν, ὡς λάθου, καὶ διὰ τοῦτο ὅμοιος ἀπέβης τῷ τράγω.

ΕΡΜ. Νῆ Δία, μέμνημαι ποιήσας τοιοῦτόν τι. ἐγὼ 271 οὖν ὁ ἐπὶ κάλλει μέγα φρονῶν, ἔτι ἀγένειος αὐτὸς ὦν σὸς πατήρ κεκλήσομαι καὶ γέλωτα ὀφλήσω παρὰ πᾶσιν ἐπὶ τῇ εὐπαιδίᾳ;

3. *ΠΑΝ.* Καὶ μὴν οὐ καταισχνῶ σε, ὦ πάτερ· μουσικός τε γάρ εἰμι καὶ συρίζω πάννυ καπυρόν, καὶ ὁ Διόνυσος οὐδὲν ἐμοῦ ἄνευ ποιεῖν δύναται, ἀλλὰ ἑταῖρον καὶ θιασώτην πεποιήται με, καὶ ἡγοῦμαι αὐτῷ τοῦ χοροῦ· καὶ τὰ ποιμνία δὲ εἰ θεάσαιό μου, ὅποσα περὶ Τεγέαν καὶ ἀνὰ τὸ Παρθένιον ἔχω, πάννυ ἡσθήσῃ· ἄρχω δὲ καὶ τῆς Ἀρκαδίας ἀπάσης· πρῶτῃ δὲ καὶ Ἀθηναίους συμμαχήσας 272 οὕτως ἡρίστευσα Μαραθῶνι, ὥστε καὶ ἀριστεῖον ἡρέθη μοι, τὸ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει σπήλαιον. ἦν γοῦν ἐς Ἀθήνας ἔλθῃς, εἴσῃ ὅσον ἐκεῖ τοῦ Πανὸς ὄνομα.

4. *ΕΡΜ.* Εἰπέ δέ μοι, γεγάμηκας, ὦ Πάν, ἦδη; τοῦτο γάρ, οἶμαι, καλοῦσί σε.

ΠΑΝ. Οὐδαμῶς, ὦ πάτερ· ἐρωτικός γάρ εἰμι καὶ οὐκ ἂν ἀγαπήσαιμι συνῶν μίαν.

ΕΡΜ. Ταῖς οὖν αἰξὶ δηλαδὴ ἐπιχειρεῖς.

ΠΑΝ. Σὺ μὲν σκώπτεις, ἐγὼ δὲ τῇ τε Ἥχῳ καὶ τῇ Πέντῃ σύνειμι καὶ ἀπάσαις ταῖς τοῦ Διονύσου Μαινάσι καὶ πάννυ σπουδάζομαι πρὸς αὐτῶν.

ΕΡΜ. Οἶσθα οὖν, ὦ τέκνον, ὅ τι χαρῖση τὸ πρῶτον αἰτοῦντί μοι;

ΠΑΝ. Πρόσταττε, ὦ πάτερ· ἡμεῖς μὲν ἴδωμεν ταῦτα.

ΕΡΜ. Καὶ πρόσιδί μοι καὶ φιλοφρονοῦ· πατέρα δὲ ὄρα μὴ καλέσης με ἄλλου ἀκούοντος.

23.

ΑΠΟΔΑΩΝΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΝΤΣΟΥ.

273

1. *ΑΠ.* Τί ἂν λέγοιμεν; ὁμομητρίους, ὦ Διόνυσε, ἀδελφούς εἶναι Ἐρωτα καὶ Ἐρμαφρόδιτον καὶ Πριάπον ἀνομοιοτάτους ὄντας τὰς μορφὰς καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα; ὁ μὲν γὰρ πάγκαλος καὶ τοξότης καὶ δύναμιν οὐ μικρὰν περιβεβλημένος ἀπάντων ἄρχων, ὁ δὲ θῆλυς καὶ ἡμίανδρος καὶ ἀμφίβολος τὴν ὄψιν· οὐκ ἂν διακρίναις εἴτ' ἐφηβός ἐστιν εἴτε καὶ παρθένος· ὁ δὲ καὶ πέρα τοῦ εὐπρεποῦς ἀνδρικός ὁ Πριάπος.

ΔΙΟ. Μηδὲν θαυμάσης, ὦ Ἀπολλῶν· οὐ γὰρ Ἀφροδίτη αἰτία τούτου, ἀλλὰ οἱ πατέρες διάφοροι γεγεννημένοι, ὅπου γε καὶ ὁμοπάτριοι πολλάκις ἐκ μιᾶς γαστροῦ, 274 ὁ μὲν ἄρσην, ἡ δὲ θήλεια, ὥσπερ ὑμεῖς, γίνονται.

ΑΠ. Ναί· ἀλλ' ἡμεῖς ὅμοιοί ἐσμεν καὶ ταῦτ' ἐπιτηθεύομεν· τοξοῦται γὰρ ἄμφω.

ΔΙΟ. Μέχρι μὲν τόξου τὰ αὐτά, ὦ Ἀπολλῶν, ἐκεῖνα δὲ οὐχ ὅμοια, ὅτι ἡ μὲν Ἄρτεμις ξενοκτονεῖ ἐν Σκύθαις, σὺ δὲ μαντεύῃ καὶ ἰᾷ τοὺς κάμνοντας.

ΑΠ. Οἶσι γὰρ τὴν ἀδελφὴν χαίρειν τοῖς Σκύθαις,
ἧ γε καὶ παρεσκευάσται, ἦν τις Ἑλλήν ἀφίκηται ποτε ἐς
τὴν Ταυρικὴν, συνεκπλεύσαι μετ' αὐτοῦ μυσσαττομένη
τάς σφαγάς;

2. *ΔΙΟ.* Εὖ γε ἐκείνη ποιοῦσα. ὁ μέντοι Πρίαπος,
γελοῖον γὰρ τί σοι διηγῆσομαι, πρόην ἐν Λαμψάκῳ γε-
νόμενος, ἐγὼ μὲν παρήειν τὴν πόλιν, ὁ δὲ ὑποδεξάμενός
με καὶ ξενίσας παρ' αὐτῷ, ἐπειδὴ ἀνεπαυσάμεθα ἐν τῷ
συμποσίῳ ἱκανῶς ὑποβεβρηγμένοι, κατ' αὐτάς που μέ-
σας νύκτας ἐπαναστάς ὁ γενναῖος — αἰδοῦμαι δὲ λέγειν

ΑΠ. Ἐπειρά σε, Διόνυσε;

ΔΙΟ. Τοιοῦτόν ἐστι.

ΑΠ. Σὺ δὲ τί πρὸς ταῦτα;

ΔΙΟ. Τί γὰρ ἄλλο ἢ ἐγέλασα;

ΑΠ. Εὖ γε, τὸ μὴ χαλεπῶς μηδὲ ἀγροῖως· συγγνω-
στὸς γάρ, εἰ καλόν σε οὕτως ὄντα ἐπείρα.

ΔΙΟ. Τούτου μὲν ἔνεκα καὶ ἐπὶ σὲ ἄν, ὦ Ἀπολλων,
275 ἀγάγοι τὴν πέτραν· καλὸς γὰρ σὺ καὶ κομήτης, ὡς καὶ
νήφοντα ἄν σοι τὸν Πρίαπον ἐπιχειρήσαι.

ΑΠ. Ἄλλ' οὐκ ἐπιχειρήσει γε, ὦ Διόνυσε· ἔχω γὰρ
μετὰ τῆς κόμης καὶ τόξα.

24.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΜΑΙΑΣ.

1. *ΕΡΜ.* Ἔστι γάρ τις, ὦ μήτερ, ἐν οὐρανῷ θεὸς
ἀθλιώτερος ἐμοῦ;

ΜΑΙ. Μὴ λέγε, ὦ Ἐρμῆ, τοιοῦτον μηδέν.

ΕΡΜ. Τί μὴ λέγω, ὃς τσαῦτα πράγματα ἔχω μό-
νος κάμνων καὶ πρὸς τσαύτας ὑπηρεσίας διασπώμενος;
ἔωθεν μὲν γὰρ ἐξαναστάντα σαίρειν τὸ συμπόσιον δεῖ καὶ
διαστρώσαντα τὴν κλισίαν εὐθελίσαντά τε ἕκαστα παρε-

στάναι τῷ Διὶ καὶ διαφέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐ-
 τοῦ ἄνω καὶ κάτω ἡμεροδρομοῦντα, καὶ ἐπανελθόντα ἐπι-
 κεκονιμένον παρατιθέναι τὴν ἀμβροσίαν· πρὶν δὲ τὸν
 νεώνητον τοῦτον οἴνοχόον ἤκειν, καὶ τὸ νέκταρ ἐγὼ ἐνέ-
 χεον. τὸ δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι μηδὲ νυκτὸς καθ-
 εὔδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δεῖ με καὶ τότε τῷ Πλου- 276
 τω φυγαγωγεῖν καὶ νεκροπομπὸν εἶναι καὶ παρεστά-
 ναι τῷ δικαστηρίῳ· οὐ γὰρ ἱκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἐρ-
 γα, ἐν παλαιστροφίαις εἶναι κἂν ταῖς ἐκκλησίαις κηρῦττειν
 καὶ ῥήτορας ἐκδιδάσκειν, ἀλλ' ἐπι καὶ νεκρικὰ συνδια-
 πράττειν μεμερισμένον. 2. καίτοι τὰ μὲν τῆς Ἀθήδας τέκνα
 παρ' ἡμέραν ἐκάτερος ἐν οὐρανῷ ἢ ἐν ἄδου εἰσίν, ἐμοὶ
 δὲ καθ' ἐκάστην ἡμέραν κἀκεῖνα καὶ ταῦτα ποιεῖν ἀναγ-
 καῖον, καὶ οἱ μὲν Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης ἐκ γυναικῶν
 δυστήνων γενόμενοι εὐωχοῦνται ἀφρόντιδες, ὁ δὲ Μαίας
 τῆς Ἀτλαντίδος διακονοῦμαι αὐτοῖς. καὶ νῦν ἄρτι ἤκουτά
 με ἀπὸ Σιδῶνος παρὰ τῆς Κάθμου θυγατρὸς, ἐφ' ἣν πέ-
 πομπέ με ὀψόμενον ὅ τι πράττει ἢ πατὴρ, μηδὲ ἀναπνεύ-
 σαντα πέπομφεν αὐθις ἐς τὸ Ἄργος ἐπισκεψόμενον τὴν
 Δανάην, εἴτ' ἐκεῖθεν ἐς Βοιωτίαν, φησίν, ἐλθῶν ἐν παρό- 277
 δῳ τὴν Ἀντιόπην ἰδέ. καὶ ὅλως ἀπηγόρευκα ἤδη. εἰ
 γοῦν δυνατὸν ἦν, ἡδέως ἂν ἤξιωσα πεπραῶσθαι, ὥσπερ
 οἱ ἐν γῆ κακῶς δουλεύοντες.

ΜΑΙ. Ἐὰ ταῦτα, ὦ τέκνον· χρὴ γὰρ πάντα ὑπερη-
 τεῖν τῷ πατρὶ νεανίαν ὄντα. καὶ νῦν ὥσπερ ἐπέμφθης,
 σόβει ἐς Ἄργος, εἶτα ἐς τὴν Βοιωτίαν, μὴ καὶ πληγὰς
 βραδύνων λάβῃς· ὀξύχολοι γὰρ οἱ ἐρωῶντες.

25.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΥ.

1. ΖΕΥΣ. Οἷα πεποίηκας, ὦ Τιτάνων καισιτε; ἀπο-
 λάλεκας τὰ ἐν τῇ γῆ ἅπαντα, μειρακίῳ ἀνοήτῳ πιστεύ- 278
 LUCIAN. I. 8

σας τὸ ἄρμα, ὃς τὰ μὲν κατέφλεξε πρόσγειος ἐνεχθεῖς, τὰ δὲ ὑπὸ κρούους διαφθαρήναι ἐποίησε πολὺ αὐτῶν ἀποσπάσας το πῦρ, καὶ ὅλως οὐδὲν ὅ τι οὐ ξυνετάραξε καὶ ξυνέχεε, καὶ εἰ μὴ ἐγὼ ξυνεῖς τὸ γυγνόμενον κατέβαλον αὐτὸν τῷ κεραννῷ, οὐδὲ λείψανον ἀνθρώπων ἐπέμεινεν ἄν· τοιοῦτον ἡμῖν ἡνίοχον τὸν καλὸν ἐκείνον καὶ διαφορ-
λάττην ἐκπέπομφας.

ΗΛ. Ἥμαρτον, ὦ Ζεῦ, ἀλλὰ μὴ χαλέπαινε, εἰ ἐπέσθην νιῶ πολλὰ ἰκετεύουσι· πόθεν γὰρ ἄν καὶ ἥλιπσα τηλικούτο γενήσεσθαι κακόν;

ΖΕΥΣ. Οὐκ ἤδεις, ὄσσης ἐδεῖτο ἀκριβείας τὸ πρᾶγμα καὶ ὡς, εἰ βραχὺ τις ἐκβαίη τῆς ὁδοῦ, οἴχεται πάντα; ἡγνῶεις δὲ καὶ τῶν ἵππων τὸν θυμόν, ὡς δεῖ ξυνέχειν ἀνάγκη τὸν χαλιμόν; εἰ γὰρ ἐνδοίῃ τις, ἀφηνιάξουσιν εὐθύς, ὥσπερ ἀμέλει καὶ τοῦτον ἐξηνεγκαν, ἄρτι μὲν ἐπὶ τὰ λαιά, μετ' ὀλίγον δὲ ἐπὶ τὰ δεξιὰ, καὶ ἐς τὸ ἐναντίον τοῦ δρόμου ἐνίστε, καὶ ἄνω καὶ κάτω, ὅλως ἐνθα ἐβού-
λοντο αὐτοί· ὁ δὲ οὐκ εἶχεν ὅ τι χρήσαιτο αὐτοῖς.

2. ΗΛ. Πάντα μὲν ἠπιστάμην ταῦτα καὶ διὰ τοῦτο
279 ἀντειχόν ἐπὶ πολὺ καὶ οὐκ ἐπίστευον αὐτῷ τὴν ἔλασιν· ἐπεὶ δὲ κατελιπάρησε θακρῶν καὶ ἡ μήτηρ Κλυμένη μετ' αὐτοῦ, ἀναβιβασάμενος ἐπὶ τὸ ἄρμα ὑπεθέμην, ὅπως μὲν χρὴ βεβηκέναι αὐτόν, ἐφ' ὁπόσον δὲ ἐς τὸ ἄνω ἀφέν-
τα ὑπερνεχθῆναι, εἶτα ἐς τὸ κάτω αὐθις ἐπινεύειν καὶ ὡς ἐγκρατῆ εἶναι τῶν ἡνιωῶν καὶ μὴ ἐφιέναι τῷ θυμῷ τῶν ἵππων· εἶπον δὲ καὶ ἡλίκος ὁ κίνδυνος, εἰ μὴ ὀρθὴν ἐλεύνοι· ὁ δὲ — παῖς γὰρ ἦν — ἐπιβὰς τοσοῦτου πυρός καὶ ἐπικύφας ἐς βάθος ἀχανὲς ἐξεπλάγη, ὡς τὸ εἰκός· οἱ δὲ ἵπποι ὡς ἤσθοντο οὐκ ὄντα ἐμὲ τὸν ἐπιβε-
βηκότα, καταφρονήσαντες τοῦ μειρακίου ἐξετράποντο τῆς ὁδοῦ καὶ τὰ δεινὰ ταῦτα ἐποίησαν· ὁ δὲ τὰς ἡνίας ἀφείς, οἶμαι δεδιῶς μὴ ἐκπέσῃ αὐτός, εἶχετο τῆς ἀντυ-

ρος. ἀλλὰ ἐκεῖνός τε ἤδη ἔχει τὴν δίκην κάμοι, ὦ Ζεῦ, ἱκανὸν τὸ πένθος.

3. ΖΕΥΣ. Ἰκανὸν λέγεις τοιαῦτα τολήσας; νῦν μὲν εὖν συγγνώμην ἀπονέμω σοι, ἐς δὲ τὸ λοιπόν, ἦν τι ὅμοιον παρανομήσης ἢ τινα τοιοῦτον σεαυτοῦ διάδοχον ἐκπέμψης, αὐτίκα εἰση, ὅπόσον τοῦ σοῦ πυρὸς ὁ κεραυνὸς πυρωδέστερος. ὥστε ἐκείνον μὲν αἱ ἀδελφαὶ θαπτέ- 280 τωσαν ἐπὶ τῷ Ἡριδανῷ, ἵναπερ ἔπεσεν ἐκδιφρευθεῖς, ἤλεκτρον ἐπ' αὐτῷ δακρύνουσαι καὶ αἰγριοὶ γενέσθωσαν ἐπὶ τῷ πάθει, σὺ δὲ ξυμπηξάμενος τὸ ἄρμα — κατέαγε δὲ καὶ ὁ θυμὸς αὐτοῦ καὶ ἄτερος τῶν τροχῶν συντέτριπται — ἔλαυνε ὑπαγαγὼν τοὺς ἵππους. ἀλλὰ μέμνησο τούτων ἀπάντων.

26.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

1. ΑΠ. Ἐχεις μοι εἰπεῖν, ὦ Ἐρμῆ, πότερος ὁ Κάστωρ ἐστὶ τούτων ἢ πότερος ὁ Πολυδεύκης; ἐγὼ γὰρ οὐκ 281 ἂν διακρίναιμι αὐτούς.

ΕΡΜ. Ὁ μὲν χθὲς ἡμῖν ξυγγενόμενος ἐκεῖνος Κάστωρ ἦν, οὗτος δὲ Πολυδεύκης.

ΑΠ. Πῶς διαγινώσκεις; ὅμοιοι γάρ.

ΕΡΜ. Ὅτι οὗτος μὲν, ὦ Ἀπολλων, ἔχει ἐπὶ τοῦ προσώπου τὰ ἰχνη τῶν τραυμάτων ἃ ἔλαβε παρὰ τῶν ἀνταγωνιστῶν πυκτεύων, καὶ μάλιστα ὑπόδα ὑπὸ τοῦ Βέβρυκος Ἀμύκου ἐτρώθη τῷ Ἰάσωνι συμπλέων, ἄτερος δὲ οὐδὲν τοιοῦτον ἐμφαίνει, ἀλλὰ καθαρός ἐστὶ καὶ ἀπαθῆς τὸ πρόσωπον.

ΑΠ. Ὄνησας διδάξας τὰ γνωρίσματα, ἐπεὶ τά γε ἄλλα πάντα ἴσα, τοῦ ῥοῦ τὸ ἡμίτομον καὶ ἀσθὴρ ὑπερ- 282 ἄνω καὶ ἀκόντιον ἐν τῇ χειρὶ καὶ ἵππος ἐκατέρῳ λευκός, 283

284 ὥστε πολλάκις ἐγὼ τὸν μὲν προσεῖπον Κάστορα Πολυ-
 285 δεύκην ὄντα, τὸν δὲ τῷ τοῦ Πολυδεύκου ὀνόματι. ἀτὰρ
 286 εἶπέ μοι καὶ τότε, τί δήποτε οὐκ ἄμφω ξύνεισιν ἡμῖν,
 ἀλλ' ἐξ ἡμισείας ἄρτι μὲν νεκρός, ἄρτι δὲ θεός ἐστιν
 ἄτερος αὐτῶν;

2. ΕΡΜ. Ὑπὸ φιλαδελφίας τοῦτο ποιοῦσιν· ἐπεὶ γὰρ
 ἔδει ἓνα μὲν τεθνάναι τῶν Λήδας υἱέων, ἓνα δὲ ἀθάνα-
 τον εἶναι, ἐνεῖμαντο οὕτως αὐτοὶ τὴν ἀθανασίαν.

ΑΠ. Οὐ ξυνετήν, ὦ Ἑρμῆ, τὴν νόμην, οἷ γε οὐδὲ
 ὄφονται οὕτως ἀλλήλους, ὅπερ ἐπόθουν, οἶμαι, μάλιστα·
 πῶς γὰρ, ὁ μὲν παρὰ θεοῖς, ὁ δὲ παρὰ τοῖς φθιτοῖς ὦν;
 πλην ἀλλ' ὥσπερ ἐγὼ μαντεύομαι, ὁ δὲ Ἀσκληπιὸς ἰά-
 287 ται, σὺ δὲ παλαίειν διδάσκεις παιδοτρύβης ἄριστος ὦν,
 ἢ δὲ Ἀρτεμις μαιεύεται καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστος ἔχει τινὰ
 τέχνην ἢ θεοῖς ἢ ἀνθρώποις χρησίμην, οὗτοι δὲ τί ποιή-
 σουσιν ἡμῖν; ἢ ἀργοὶ εὐωγήσονται τηλικούτοι ὄντες;

ΕΡΜ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ προστέτακται αὐτοῖν ὑπηρε-
 τεῖν τῷ Ποσειδῶνι καὶ καθιππεύειν δεῖ τὸ πέλαγος καὶ
 εἰάν που ναύτας χειμαζομένους ἴδωσιν, ἐπικαθίσαντας
 ἐπὶ τὸ πλοῖον σῶζειν τοὺς ἐμπλέοντας.

ΑΠ. Ἀγαθήν, ὦ Ἑρμῆ, καὶ σωτήριον λέγεις τὴν
 τέχνην.

1.

ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΓΑΛΑΤΕΙΑΣ.

1. ΔΩΡ. Καλὸν ἐραστήν, ὦ Γαλάτεια, τὸν Σικελὸν
 τοῦτον ποιμένα φασὶν ἐπιμεμημέναι σοί.

ΓΑΛ. Μὴ σκῶπτε, Δωρί· Ποσειδῶνος γὰρ υἱός
 ἐστιν, ὁποῖος ἂν ᾔ.

ΔΩΡ. Τί οὖν; εἰ καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ παῖς ἄν ἄγριος οὕτω καὶ λάσιος ἐφαίνετο καί, τὸ πάντων ἀμορφότατον, μονόφθαλμος, οἷσι τὸ γένος ἄν τι ὀνηῆσαι αὐτὸν πρὸς τὴν μορφήν;

ΓΑΛ. Οὐδὲ τὸ λάσιον αὐτοῦ καί, ὡς φῆς, ἄγριον ἀμορφόν ἐστίν — ἀνδρῶδες γάρ — ὃ τε ὀφθαλμὸς ἐπιπρέπει τῷ μεταίπω οὐδὲν ἐνδεέστερον ὄρων ἢ εἰ δὴ ἦσαν.

ΔΩΡ. Ἔοικας, ὦ Γαλάτεια, οὐκ ἐραστὴν ἀλλ' ἐρώμενον ἔχειν τὸν Πολύφημον, οἷα ἐπαινεῖς αὐτόν.

2. ΓΑΛ. Οὐκ ἐρώμενον, ἀλλὰ τὸ πάνν ὀνειδιστι- 289
κὸν τοῦτο οὐ φέρω ὑμῶν, καὶ μοι δοκεῖτε ὑπὸ φθόνου αὐτὸ ποιεῖν, ὅτι ποιμαίνων ποτὲ ἀπὸ τῆς σκοπῆς παιζούσας ἡμᾶς ἰδὼν ἐπὶ τῆς ἡόνος ἐν τοῖς πρόποσι τῆς Αἴτης, καθ' ὃ μεταξὺ τοῦ ὄρου καὶ τῆς θαλάττης αἰγιαλὸς ἀπομηκύνεται, ὑμᾶς μὲν οὐδὲ προσέβλεψεν, ἐγὼ δὲ ἐξ ἀπασῶν ἢ καλλίστη ἔδοξα, καὶ μόνη ἐμοὶ ἐπέτεχε τὸν ὀφθαλμόν. ταῦτα ὑμᾶς ἀνιᾶ· δεῖγμα γάρ, ὡς ἀμείνων εἰμὶ καὶ ἀξιέραστος, ὑμεῖς δὲ παρωφθητε.

ΔΩΡ. Εἰ ποιμεῖν καὶ ἐνδεεῖ τὴν ὄψιν καλὴ ἔδοξας, ἐπίφθονος οἷσι γερονένοι; καίτοι τί ἄλλο ἐν σοὶ ἐπαινεῖσαι εἶχεν ἢ τὸ λευκὸν μόνον; καὶ τοῦτο, οἶμαι, ὅτι ξυνήθης ἐστὶ τυρῶ καὶ γάλακτι· πάντα οὖν τὰ ὅμοια τούτοις ἡγρεῖται καλά. **3.** ἐπεὶ τὰ γε ἄλλα ὀπόταν ἐθειλή- 290
σης μαθεῖν, οἷα τυγχάνεις οὔσα τὴν ὄψιν, ἀπὸ πέτρας τινός, εἰ ποτε γαλήνη εἴη, ἐπικύψασα ἐς τὸ ὕδωρ ἰδὲ σεαυτὴν οὐδὲν ἄλλο ἢ χροῖαν λευκὴν ἀκριβῶς· οὐκ ἐπαινεῖται δὲ τοῦτο, ἦν μὴ ἐπιπρέπη αὐτῷ καὶ τὸ ἐρύθημα.

ΓΑΛ. Καὶ μὴν ἐγὼ μὲν ἢ ἀκράτως λευκὴ ὅμως ἐραστὴν ἔχω καὶν τοῦτον, ὑμῶν δὲ οὐκ ἐστὶν ἦντινα ἢ ποιμὴν ἢ ναύτης ἢ πορθμεὺς ἐπαινεῖ· ὁ δὲ γε Πολύφημος τὰ τε ἄλλα καὶ μουσικὸς ἐστὶ.

4. ΔΩΡ. Σιώπα, ὦ Γαλάτεια· ἠκούσαμεν αὐτοῦ

ἄδοντος ὁπότε ἐκώμασε πρῶην ἐπὶ σέ· Ἐφροδίτη φίλη, ὄνον ἄν τις ὀγκᾶσθαι ἔδοξε. καὶ αὐτῇ δὲ ἡ πηκτὶς οἶα κρᾶνιον ἐλάφου γυμνὸν τῶν σαρκῶν, καὶ τὰ μὲν κέρατα πῆχεις ὥσπερ ἦσαν, ζυγώσας δὲ αὐτὰ καὶ ἐνάψας τὰ νεῦρα, οὐδὲ κόλλοπι περιστρέψας, ἐμελῶδει ἄμουσόν τι καὶ ἀπφρόν, ἄλλο μὲν αὐτὸς βοῶν, ἄλλο δὲ ἡ λύρα ὑπήχει, ὥστε οὐδὲ κατέχειν τὸν γέλωτα ἐδυνάμεθα ἐπὶ τῷ ἐρωτικῷ ἐκείνῳ ἄσματι· ἢ μὲν γὰρ Ἥχῃ οὐδὲ ἀποκρίνεσθαι αὐτῷ ἠθέλεν οὕτω λάλος οὔσα βρυχωμένῃ, ἀλλ' ἠσχύνετο, εἰ φανεῖη μιμουμένη τραχείαν φθῆν καὶ κατα-
 291 γέλαστον. 5. ἔφερε δὲ ὁ ἐπέραστος ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἀθυρμάτιον ἄρκτου σκύλακα τὸ λάσιον αὐτῷ προσεικότα. τίς οὖν οὐκ ἄν φθονήσειέ σοι, ὦ Γαλάτεια, τοιούτου ἐραστοῦ;

ΓΑΛ. Οὐκοῦν σύ, Δωρί, δεῖξον ἡμῖν τὸν σεαυτῆς καλλίῳ δῆλον ὅτι ὄντα καὶ φθικώτερον καὶ κιθαρίζει ἄμεινον ἐπιστάμενον.

ΛΩΡ. Ἄλλ' ἐραστῆς μὲν οὐδεὶς ἔστι μοι οὐδὲ σεμνύνομαι ἐπέραστος εἶναι· τοιοῦτος δὲ οἷος ὁ Κύνκλωψ ἐστὶ κινάβρας ἀπόξων ὥσπερ τράγος, ἀμοφάγος, ὡς φασι, καὶ σιτούμενος τοὺς ἐπιδημοῦντας τῶν ξένων, σοὶ γένοιτο καὶ σὺ ἀντερώης αὐτοῦ.

2.

ΚΤΚΛΩΠΟΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ.

1. ΚΤΚ. ὦ πάτερ, οἷα πέπονθα ὑπὸ τοῦ καταράτου ξένου, ὃς μεθύσας ἐξετύφλωσέ με κοιμωμένῃ ἐπιχειρήσας.

292 ΠΟΣ. Τίς δὲ ἦν ὁ ταῦτα τολμήσας, ὦ Πολύφημε ΚΤΚ. Τὸ μὲν πρῶτον Οὐτὶν αὐτὸν ἀπεκάλει, ἐπεδὲ διέφυγε καὶ ἔξω ἦν βέλους, Ὀδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη

ΠΟΣ. Οἶδα ὃν λέγεις, τὸν Ἰθακῆσιον· ἐξ Ἰλλου δ' ἀνέπλει. ἀλλὰ πῶς ταῦτα ἐπραξεν οὐδὲ πάνυ εὐθαρήσῃς ἄν;

Ξ ΚΤΚ. Κατέλαβον ἐν τῷ ἄντροφ ἀπὸ τῆς νομῆς ἀναστρέψας πολλοὺς τινας, ἐπιβουλεύοντας δῆλον ὅτι τοῖς πιμνίοις· ἐπεὶ γὰρ ἐπέδηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα — πέτρα δὲ ἐστὶ παμμεγέθης — καὶ τὸ πῦρ ἀνέκαυσα ἐναυσάμενος ὃ ἔφερον δένδρον ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐφάνησαν ἀποκρυπτεῖν αὐτοὺς πειρώμενοι· ἐγὼ δὲ συλλαβῶν τινας αὐτῶν, ὥσπερ εἰκὸς ἦν, κατέφαγον ληστὰς γε ὄντας. ἐνταῦθα ὁ πανουργότατος ἐκεῖνος, εἶτε Οὔτις εἶτε Ὀδυσσεὺς ἦν, δίδωσί μοι πιεῖν φάρμακόν τι ἐγγχείας, ἥδὺ μὲν καὶ εὐοσμον, ἐπιβουλότατον δὲ καὶ ταραχωδέστατον· ἅπαντα γὰρ εὐθύς ἐδόκει μοι περιφέρεισθαι [πιόντι] καὶ τὸ σπήλαιον αὐτὸ ἀνεστρέφετο καὶ οὐκέτι ὅλως ἐν ἔμην- 293 τοῦ ἤμην, τέλος δὲ ἐς ὕπνον κατεσπασθῆν. ὁ δὲ ἀποξύννας τὸν μοχλὸν καὶ πυρώσας γε προσέτι ἐτύφλωσέ με καθεύδοντα, καὶ ἀπ' ἐκείνου τυφλὸς εἰμί σοι, ὦ Πόσειδον.

Ξ ΠΟΣ. Ὡς βαθὺν ἐκοιμήθης, ὦ τέκνον, ὃς οὐκ ἐξέθορες μεταξὺ τυφλούμενος. ὁ δ' οὖν Ὀδυσσεὺς πῶς διέφυγεν; οὐ γὰρ ἄν εὐ οἶδ' ὅτι ἠδυνήθη ἀποκινήσαι τὴν πέτραν ἀπὸ τῆς θύρας.

ΚΤΚ. Ἄλλ' ἐγὼ ἀφείλον, ὡς μᾶλλον αὐτὸν λάβοιμι ἐξιόντα, καὶ καθίσας παρὰ τὴν θύραν ἐθήρων τὰς χεῖρας ἐκπετάσας, μόνα παρῆς τὰ πρόβατα ἐς τὴν νομῆν, ἐντειλάμενος τῷ κριῶ ὀπόσα ἐχρῆν πράττειν αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ξ ΠΟΣ. Μανθάνω· ὑπ' ἐκείνοις ἔλαθον ὑπεξελεθόντες· σὲ δὲ τοὺς ἄλλους Κύνκλωπας ἔδει ἐπιβοήσασθαι ἐπ' αὐτόν.

ΚΤΚ. Συνεκάλεσα, ὦ πάτερ, καὶ ἦγον· ἐπεὶ δὲ

ἤροντο τοῦ ἐπιβουλεύοντος τοῦνομα κἀγὼ ἔφην ὅτι Οὐ-
 294 τίς ἐστι, μελαγχολᾶν οἰηθέντες με ὄχοντο ἀπιόντες. οὐ-
 τω κατεσοφίσάτο με ὁ κατάρατος τῷ ὀνόματι. καὶ ἔμα-
 λιστα ἠγίασέ με, ὅτι καὶ ὄνειδίξων ἐμοὶ τὴν συμφορὰν,
 Οὐδὲ ὁ πατήρ, φησὶν, ὁ Ποσειδῶν λάσεται σε.

ΠΟΣ. Θάρρει, ὦ τέκνον· ἀμυνοῦμαι γὰρ αὐτόν,
 ὡς μάθη ὅτι, καὶ εἰ πήρωσίν μοι ὀφθαλμῶν ἰᾶσθαι ἀδύ-
 νατον, τὰ γούν τῶν πλεόντων [τὸ σώξαι αὐτοὺς καὶ
 ἀπολλύναι] ἐπ' ἐμοὶ ἐστι· πλεῖ δὲ ἔτι.

3.

295

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΦΕΙΟΥ.

1. ΠΟΣ. Τί τοῦτο, Ἀλφειέ; μόνος τῶν ἄλλων ἐμ-
 πεσῶν ἐς τὸ πέλαγος οὔτε ἀναμίγνυσαι τῇ ἄλμῃ, ὡς ἔθος
 ποταμοῖς ἅπασιν, οὔτε ἀναπαύεις σεαυτὸν διεχυθεῖς,
 ἀλλὰ διὰ τῆς θαλάττης ξυνεστῶς καὶ γλυκὺ φυλάττων
 τὸ φεῖθρον, ἀμιγῆς ἔτι καὶ καθαρός ἐπέιγγη οὐκ οἶδα ὅπου
 βύθιος ὑποδὺς καθάπερ οἱ λάροι καὶ ἐρφδιοί; καὶ ξοι-
 κας ἀνακύψειν που καὶ αὐθις ἀναφανεῖν σεαυτόν.

ΑΛΦ. Ἐρωτικόν τι τὸ πρᾶγμα ἔστιν, ὦ Πόσειδον,
 ὥστε μὴ ἔλεγχε· ἠράσθης δὲ καὶ αὐτὸς πολλάκις.

296

ΠΟΣ. Γυναικός, ὦ Ἀλφειέ, ἢ νύμφης ἐράς ἢ καὶ
 τῶν Νηρηίδων αὐτῶν μιᾶς;

ΑΛΦ. Οὐκ, ἀλλὰ πηγῆς, ὦ Πόσειδον.

ΠΟΣ. Ἢ δὲ ποῦ σοι γῆς αὕτη φεῖ;

ΑΛΦ. Νησιῶτις ἐστὶ Σικελή· Ἀρέθουσαν αὐτὴν
 καλοῦσιν.

2. ΠΟΣ. Οἶδα οὐκ ἄμορφον, ὦ Ἀλφειέ, τὴν Ἀρέ-
 θουσαν, ἀλλὰ διανγῆς τέ ἐστὶ καὶ διὰ καθαροῦ ἀναβλύ-
 ξει καὶ τὸ ὕδωρ ἐπιπρέπει ταῖς ψηφίσιν ὅλον ὑπὲρ αὐτῶν
 297 φαινόμενον ἀργυροειδές.

ΑΔΦ. Ὡς ἀληθῶς οἶσθα τὴν πηγήν, ᾧ Πόσειδον·
παρ' ἐκείνην οὖν ἀπέρχομαι.

ΠΟΣ. Ἄλλ' ἄπιθι μὲν καὶ εὐτύχει ἐν τῷ ἔρωτι·
κεῖνο δέ μοι εἶπέ, ποῦ τὴν Ἀρέθουσαν εἶδες αὐτὸς μὲν
Ἀρκὰς ᾧν, ἣ δὲ ἐν Συρακούσαις ἐστίν;

ΑΔΦ. Ἐπειγόμενόν με κατέχεις, ᾧ Πόσειδον, πε-
ρίεργα ἐρωτῶν.

ΠΟΣ. Εὐ λέγεις· χῶρει παρὰ τὴν ἀγαπωμένην, καὶ
ἀναδὺς ἀπὸ τῆς θαλάττης ξυναυλία μίγνυσο τῇ πηγῇ καὶ
ἐν ὕδαρ γίγνεσθε.

4.

ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΚΑΙ ΠΡΩΤΕΩΣ.

298

1. **MEN.** Ἄλλὰ ὕδαρ μὲν σε γίγνεσθαι, ᾧ Πρωτεῦ,
οὐκ ἀπίθανον, ἐνάλιόν γε ὄντα, καὶ δένδρον, ἔτι φορη-
τόν, καὶ ἐς λέοντα δὲ ὁπότε ἀλλαγείης, ὅμως οὐδὲ τοῦτο
ἔγω πιστεῶς· εἰ δὲ καὶ πῦρ γίγνεσθαι δυνατὸν ἐν θαλάττῃ
οἰκοῦντα, τοῦτο πάνυ θαυμάζω καὶ ἀπιστῶ.

ΠΡΩΤ. Μὴ θαυμάσης, ᾧ Μενέλαε· γίγνομαι γάρ.

MEN. Εἶδον καὶ αὐτός· ἀλλὰ μοι δοκεῖς — εἰρή-
σεται γὰρ πρὸς σέ — γοητεῖαν τινὰ προσάγειν τῷ πρά-
γματι καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξαπατᾶν τῶν ὁρώντων αὐτὸς
οὐδὲν τοιοῦτο γιγνόμενος.

2. **ΠΡΩΤ.** Καὶ τίς ἂν ἡ ἀπάτη ἐπὶ τῶν οὕτως ἑναρ- 299
γῶν γένοιτο; οὐκ ἀνεφωγμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδες, ἐς
ὅσα μετεποίησα ἑμαυτόν; εἰ δὲ ἀπιστεῖς καὶ τὸ πρᾶγμα
ψευδὲς εἶναι δοκεῖ, φαντασία τις πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν
ἵσταμένη, ἐπειδὴν πῦρ γένωμαι, προσένεγκέ μοι, ᾧ γεν-
ναιότατε, τὴν χεῖρα· εἴη γάρ, εἰ ὁρῶμαι μόνον ἢ καὶ τὸ
κάειν τότε μοι πρόσσεστιν.

MEN. Οὐκ ἀσφαλῆς ἡ πέτρα, ᾧ Πρωτεῦ.

ΠΡΩΤ. Σὺ δέ μοι, Μενέλαε, δοκεῖς οὐδὲ πολύπουν ἐωραμέναι πάποτε οὐδὲ ὁ πάσχει ὁ ἰχθυς οὗτος εἶδέναι.

ΜΕΝ. Ἀλλὰ τὸν μὲν πολύπουν εἶδον, ἃ πάσχει δέ, ἠδέως ἂν μάθοιμι παρὰ σοῦ.

3. ΠΡΩΤ. Ὅποια ἂν πέτρα προσελθὼν ἀρμόσῃ τὰς κοτύλας καὶ προσφῶς ἐχῆται [κατὰ τὰς πλεκτάνας], ἐκείνη
300 ὅμοιον ἀπεργάζεται ἑαυτὸν καὶ μεταβάλλει τὴν χροῶν μι-
μούμενος τὴν πέτραν, ὡς ἂν λάθῃ τοὺς ἀλιεῖς μὴ δια-
λάττων μηδὲ φανερὸς ὦν διὰ τοῦτο, ἀλλὰ ἐοικὼς τῷ λίθῳ.

ΜΕΝ. Φασὶ ταῦτα· τὸ δὲ σὸν πολλῶ παραδοξότε-
ρον, ὦ Πρωτεῦ.

ΠΡΩΤ. Οὐκ οἶδα, ὦ Μενέλαε, τίτιν ἂν ἄλλῃ πι-
στεύσειας τοῖς ἑαυτοῦ ὀφθαλμοῖς ἀπιστῶν.

ΜΕΝ. Εἶδον· ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα τεράστιον, ὁ αὐτὸς
πῦρ καὶ ὕδωρ.

5.

ΠΑΝΟΠΗΣ ΚΑΙ ΓΑΛΗΝΗΣ.

1. ΠΑΝ. Εἶδες, ὦ Γαλήνη, χθὲς οἷα ἐποίησεν ἡ
Ἔρις παρὰ τὸ δεῖπνον ἐν Θετταλία, διότι μὴ καὶ αὐτὴ
ἐκλήθη ἐς τὸ συμπόσιον;

ΓΑΛ. Οὐ ξυνειστιῶμην ὑμῖν ἔγωγε· ὁ γὰρ Ποσει-
δῶν ἐκέλευσέ με, ὦ Πανόπη, ἀκύμαντον ἐν τοσοῦτῳ
φυλάττειν τὸ πέλαιος. τί δ' οὖν ἐποίησεν ἡ Ἔρις μὴ
παροῦσα;

ΠΑΝ. Ἡ Θέτις μὲν ἤδη καὶ ὁ Πηλεὺς ἀπεληλύθε-
σαν ἐς τὸν θάλαμον ὑπὸ τῆς Ἀμφιτρίτης καὶ τοῦ Ποσει-
δῶνος παραπεμφθέντες, ἡ Ἔρις δὲ ἐν τοσοῦτῳ λαθοῦσα
301 πάντας — ἐδυνήθη δὲ ῥαδίως, τῶν μὲν πινόντων, ἐνίων
δὲ κροτούντων ἢ τῷ Ἀπόλλωνι κιθαρίζοντι ἢ ταῖς Μού-
σαις ἀδούσαις προσεχόντων τὸν νοῦν — ἐνέβαλεν ἐς τὸ

ξυμπόσιον μῆλόν τι πάγκαλον, χρυσοῦν ὄλον, ᾧ Γαλήνη· ἐπεγέγραπτο δὲ „ἡ καλὴ λαβέτω.“ κυλινδούμενον δὲ τοῦτο ᾧσπερ ἐξεπίτηδες ἤκεν ἔνθα Ἦρα τε καὶ Ἀφροδίτη καὶ Ἀθηνᾶ κατεκλίνοντο. 2. ἀπειδὴ ὁ Ἐρμῆς ἀνελόμενος ἐπελέξατο τὰ γεγραμμένα, αἱ μὲν Νηρηίδες ἡμεῖς ἀπεσιωπήσαμεν. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν ἐκείνων παρουσῶν; αἱ δὲ ἀντεποιοῦντο ἐκάστη καὶ αὐτῆς εἶναι τὸ μῆλον ἡξιούν, καὶ εἰ μὴ γε ὁ Ζεὺς διέστησεν αὐτάς, καὶ ἄχρι χειρῶν ἂν τὸ πρᾶγμα προῦχώρησεν. ἀλλ' ἐκεῖνος, αὐτὸς μὲν οὐ κρινῶ, φησί, περὶ τούτου, — καίτοι ἐκεῖναι αὐτὸν δικάσαι ἡξιούν — ἄπιτε δὲ ἐς τὴν Ἴδην παρὰ τὸν Πριάμον παῖδα, ὃς οἶδέ τε διαγνῶναι τὸ κάλλιον φιλόκαλος ὢν, καὶ οὐκ ἂν ἐκεῖνος κρῖναι κακῶς.

ΓΑΑ. Τί οὖν αἱ θεαί, ᾧ Πανόπη;

ΠΑΝ. Τήμερον, οἶμαι, ἀπίασιν ἐς τὴν Ἴδην, καὶ τις ἦξει μετὰ μικρὸν ἀπαγγέλλων ἡμῖν τὴν κρατοῦσαν.

ΓΑΑ. Ἦδη σοί φημι, οὐκ ἄλλη κρατήσῃ τῆς Ἀφροδίτης ἀγωνιζομένης, ἢν μὴ πάνυ ὁ διαιτητῆς ἀμβλυώττη.

6.

ΤΡΙΤΩΝΟΣ, ΑΜΤΜΩΝΗΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ. 302

1. ΤΡΙΤ. Ἐπὶ τὴν Λέρναν, ᾧ Πόσειδον, παραγίνε-
ται καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὑδρευσομένη παρθένος, πάγ-
καλόν τι χρῆμα· οὐκ οἶδα ἔγωγε καλλίω παῖδα ἰδῶν.

ΠΟΣ. Ἐλευθέραν τινά, ᾧ Τρίτων, λέγεις, ἢ θερά-
παινά τις ὑδροφόρος ἐστίν;

ΤΡΙΤ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ τοῦ Αἰγυπτίου ἐκείνου
θυγάτηρ, μία τῶν πεντήκοντα καὶ αὐτῆ, Ἀμυμώνη τοῦ-
νομα· ἐπυθόμην γὰρ ἦτις καλοῖτο καὶ τὸ γένος. ὁ Λα-
ναὸς δὲ σκληραγωγεῖ τὰς θυγατέρας καὶ αὐτουργεῖν δι- 302

δάσκει καὶ πέμπει ὕδωρ τε ἀρυσομένας καὶ πρὸς τὰ ἄλλα παιδεύει ἀόκνους εἶναι αὐτάς.

2. ΠΟΣ. Μόνη δὲ παραγίνεται μακρὰν οὕτω τὴν ὁδὸν ἐξ Ἄργους ἐς Λέρναν;

ΤΡΙΤ. Μόνη· πολυδίψιον δὲ τὸ Ἄργος, ὡς οἶσθα· ὥστε ἀνάγκη αἰεὶ ὑδροφορεῖν.

ΠΟΣ. ὦ Τρίτων, οὐ μετρίως διετάραξάς με εἰπὼν τὰ περὶ τῆς παιδός· ὥστε ἴωμεν ἐπ' αὐτήν.

ΤΡΙΤ. Ἴωμεν· ἤδη γοῦν καιρὸς τῆς ὑδροφορίας· καὶ σχεδὸν που κατὰ μέσσην τὴν ὁδὸν ἐστὶν ἰούσα ἐς τὴν Λέρναν.

ΠΟΣ. Οὐκοῦν ξεῦξον τὸ ἄρμα· ἢ τοῦτο μὲν πολλὴν ἔχει τὴν διατριβὴν ὑπάγειν τοὺς ἵππους τῇ ξεύγῃ καὶ τὸ ἄρμα ἐπισκευάζειν, σὺ δὲ ἄλλὰ δελφινὰ μοί τινα τῶν ὠκέων παράστησον· ἐφιππάσομαι γὰρ ἐπ' αὐτοῦ τάχιστα.

304 ΤΡΙΤ. Ἴδού σοι οὐτοσί δελφίνων ὁ ὠκύτατος.

ΠΟΣ. Εὖ γε· ἀπελαύνωμεν· σὺ δὲ παρανήχου, ὦ Τρίτων. ἀπείδη πάρεσμεν ἐς τὴν Λέρναν, ἐγὼ μὲν λοχῆσω ἐνταῦθα που, σὺ δὲ ἀποσκόπει· ὁπότεν αἰσθη προσιούσαν αὐτήν —

ΤΡΙΤ. Αὕτη σοι πλησίον.

3. ΠΟΣ. Καλή, ὦ Τρίτων, καὶ ὥραία παρθένος· ἀλλὰ συλληπτεὰ ἡμῖν ἐστὶν.

ΑΜ. Ἄνθρωπε, ποῖ με ξυναρπάσας ἄρεις; ἀνδραποδιστὴς εἶ, καὶ ἔοικας ἡμῖν ὑπ' Αἰγύπτου τοῦ θείου ἐπιπεμφθῆναι· ὥστε βοήσομαι τὸν πατέρα.

ΤΡΙΤ. Σιώπησον, ὦ Ἀμυμώνη· Ποσειδῶν ἐστὶ.

ΑΜ. Τί Ποσειδῶν λέγεις; τί βιάξῃ με, ὦ ἄνθρωπε, καὶ ἐς τὴν θάλατταν καθέλκεις; ἐγὼ δὲ ἀποπνιγῆσομαι ἢ ἀθλία καταδύσα.

ΠΟΣ. Θάρρει, οὐδὲν δεινὸν μὴ πάθῃς· ἀλλὰ καὶ
305 πηγὴν ἐπάνωμόν σοι ἀναδοθῆναι ἐάσω ἐνταῦθα πατάξας

τῇ τριάντῃ τὴν πέτραν πλησίον τοῦ κλύσματος, καὶ σὺ εὐδαίμων ἔση καὶ μόνη τῶν ἀδελφῶν οὐχ ὑδροφορήσεις ἀποθανοῦσα.

7.

ΝΟΤΟΤ ΚΑΙ ΖΕΦΤΡΟΤ.

1. NOT. Ταύτην, ᾧ Ζέφυρε, τὴν δάμαλιν, ἣν διὰ τοῦ πελάγους ἐς Αἴγυπτον ὁ Ἐρμῆς ἄγει, ὁ Ζεὺς διεκόρευσεν ἀλοὺς ἔρωτι;

ΖΕΦ. Ναί, ᾧ Νότε· οὐ δάμαλις δὲ τότε, ἀλλὰ παῖς ἦν τοῦ ποταμοῦ Ἰνάχου· νῦν δὲ ἡ Ἥρα τοιαύτην ἐποίησεν αὐτὴν ζηλοτυπήσασα, ὅτι καὶ πάνν ἐώρα ἐρῶντα τὸν Δία.

NOT. Νῦν οὖν ἔτι ἐρᾷ τῆς βοός;

ΖΕΦ. Καὶ μάλα, καὶ διὰ τοῦτο ἐς Αἴγυπτον αὐτὴν 306 ἐπεμψε καὶ ἡμῖν προσέταξε μὴ κυμαίνειν τὴν θάλατταν ἔστ' ἂν διανήξῃται, ὡς ἀποτεκοῦσα ἐκεῖ — κνεί δὲ ἤδη — θεὸς γένοιτο καὶ αὐτὴ καὶ τὸ τεχθέν.

2. NOT. Ἡ δάμαλις θεός;

ΖΕΦ. Καὶ μάλα, ᾧ Νότε· ἄρξει τε, ὡς ὁ Ἐρμῆς ἔφη, τῶν πλεόντων καὶ ἡμῶν ἔσται δέσποινα, ὄντινα ἂν ἡμῶν ἐθέλῃ ἐκπέμψαι ἢ κωλύσαι ἐπιπνεῖν.

NOT. Θεραπευτέα τοιγαροῦν, ᾧ Ζέφυρε, ἤδη δέσποινα γε οὔσα.

ΖΕΦ. Νῆ Δί· εὐνουστέρα γὰρ ἂν οὕτω γένοιτο. ἀλλ' ἤδη γὰρ διεπέρασε καὶ ἐξένευσεν ἐς τὴν γῆν. ὄρῃς ὅπως οὐκέτι μὲν τετραποδιστὶ βαδίξει, ἀνορθώσας δὲ αὐτὴν ὁ Ἐρμῆς γυναῖκα παγκάλην αὐτίς ἐποίησε;

NOT. Παράδοξα γοῦν ταῦτα, ᾧ Ζέφυρε· οὐκέτι τὰ κέρατα οὐδὲ οὐρὰ καὶ δίχηλα τὰ σκέλη, ἀλλ' ἐπέραστος 307 κόρη. ὁ μέντοι Ἐρμῆς τί παθῶν μεταβέβληκεν ἑαυτὸν καὶ ἀντὶ νεανίου κυνοπρόσωπος γεγένηται;

ΖΕΦ. Μὴ πολυπραγμονῶμεν, ὅτε ἄμεινον ἐκείνου
 ᾔδει τὰ πρακτέα.

8.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΔΕΛΦΙΝΩΝ.

1. **ΠΟΣ.** Εὖ γε, ὦ Δελφῖνες, ὅτι αἰεὶ φιλόανθρωποι
 ἐστέ, καὶ πάλαι μὲν τὸ τῆς Ἰουῦς παιδίον ἐπὶ τὸν Ἴσθμὸν
 ἐκομίσασατε ὑποδεξάμενοι ἀπὸ τῶν Σκειρωνιδῶν μετὰ τῇ
 308 μητρὸς ἐμπεσόν, καὶ νῦν σὺ τὸν κισσαρῶδον τουτοῦ τὸ
 ἐκ Μηθύμνης ἀναλαβὼν ἐξενήξω ἐς Ταίναρον αὐτῇ σκευῇ
 καὶ κισσάρῳ, οὐδὲ περιεῖδες κακῶς ὑπὸ τῶν ναυτῶν ἀπολ-
 λύμενον.

ΔΕΛΦ. Μὴ θαυμάσης, ὦ Πόσειδον, εἰ τοὺς ἀν-
 θρώπους εὖ ποιοῦμεν ἐξ ἀνθρώπων γε καὶ αὐτοὶ ἰχθύε-
 γενόμενοι.

ΠΟΣ. Καὶ μέμφομαί γε τῷ Διονύσῳ, ὅτι ἡμᾶς κα-
 ταναυμαχίσας μετέβαλε, δέον χειρώσασθαι μόνον, ὥσπερ
 τοὺς ἄλλους ὑπηγάγετο. πῶς δ' οὖν τὰ κατὰ τὸν Ἄριον
 τοῦτον ἐγένετο, ὦ Δελφίν;

2. **ΔΕΛΦ.** Ὁ Περίανδρος, οἶμαι, ἔχαιρεν αὐτῷ κα-
 πολλάκις μετεπέμπετο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχνῃ, ὃ δὲ πλουτή-
 σας παρὰ τοῦ τυράννου ἐπεθύμησε πλεύσας οἰκάδε ἐ-
 309 τὴν Μηθύμναν ἐπιδείξασθαι τὸν πλοῦτον, καὶ ἐπιβὰ-
 πορθμείου τινὸς κακούργων ἀνδρῶν ὡς ἔδειξε πολὺν
 ἄγων χρυσὸν τε καὶ ἄργυρον, ἐπεὶ κατὰ μέσον τὸ Αἰγαῖον
 ἐγένοντο, ἐπιβουλεύουσιν αὐτῷ οἱ ναῦται· ὃ δὲ — ἡερο-
 ώμην γὰρ ἅπαντα παρανέων τῷ σκάφει — Ἐπεὶ ταῦτα
 ὑμῖν δέδοκται, ἔφη, ἀλλὰ τὴν σκευὴν ἀναλαβόντα με κα-
 ἄσαντα θρηῆνόν τινα ἐπ' ἐμαντῷ ἐκόντα ἐάσατε ῥῖψα
 ἐμαντόν. ἐπέτρεψαν οἱ ναῦται καὶ ἀνέλαβε τὴν σκευὴν
 καὶ ᾗσε πάνν λιγυρόν, καὶ ἔπεσεν ἐς τὴν θάλατταν ὡς

αὐτίκα πάντως ἀποθανούμενος· ἐγὼ δὲ ὑπολαβὼν καὶ ἀναθέμενος αὐτὸν ἐξενηξάμην ἔχων ἐς Ταίναρον.

ΠΟΣ. Ἐπαινῶ σε τῆς φιλομουσίας· ἄξιον γὰρ τὸν μισθὸν ἀποδέδωκας ἀπῶ ἀκροάσεως.

9.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΝΗΡΗΙΔΩΝ.

310

1. ΠΟΣ. Τὸ μὲν στενὸν τοῦτο, ἐνθα ἡ παῖς κατη-
νέχθη, Ἑλλήσποντος ἀπ' αὐτῆς καλείσθω· τὸν δὲ νεκρὸν 311
ὑμεῖς, ὦ Νηρηίδες, παραλαβοῦσαι τῇ Τρωάδι προσενέγ-
κατε, ὡς ταφεῖν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων.

ΑΜΦ. Μηδαμῶς, ὦ Πόσειδον, ἀλλ' ἐνταῦθα ἐν τῷ
ἐκωνύμῳ πελάγει τεθάψθω· ἐλεοῦμεν γὰρ αὐτὴν οἰκ-
τιστα ὑπὸ τῆς μητρικῆς πεπονθυῖαν.

ΠΟΣ. Τοῦτο μὲν, ὦ Ἀμφιτρίτη, οὐ θέμις· οὐδὲ ἄλ-
λως καλὸν ἐνταῦθά που κείσθαι ὑπὸ τῇ ψάμμῳ αὐτῇν,
ἀλλ' ὅπερ ἔφην ἐν τῇ Τρωάδι ἢ ἐν Χερρονήσῳ τεθάψε- 312
ται. ἐκεῖνο δὲ παραμύθιον οὐ μικρὸν ἔσται αὐτῇ, ὅτι μετ'
ὀλίγον τὰ αὐτὰ καὶ ἡ Ἴνώ πείσεται καὶ ἐμπεσεῖται ὑπὸ
τοῦ Ἀθάμαντος διωκομένη ἐς τὸ πέλαγος ἀπ' ἄκρου τοῦ
Κιθαιρώνος, καθ' ὅπερ καθήκει ἐς τὴν θάλατταν, ἔχου-
σα καὶ τὸν υἱὸν ἐπὶ τῆς ἀγκάλης. ἀλλὰ κἀκείνην σῶσαι
δεήσει χαρισάμενους τῷ Διονύσῳ· τροφὸς γὰρ αὐτοῦ καὶ
τίτθη ἡ Ἴνώ.

2. ΑΜΦ. Οὐκ ἔχρην οὕτω πονηρὰν οὔσαν.

ΠΟΣ. Ἀλλὰ τῷ Διονύσῳ ἀχαριστεῖν, ὦ Ἀμφιτρίτη,
οὐκ ἄξιον. 313

ΝΗΡ. Αὕτη δὲ ἄρα τί παθοῦσα κατέπεσεν ἀπὸ τοῦ
κροῦ; ὁ ἀδελφὸς δὲ ὁ Φοῖβος ἀσφαλῶς ὀχεῖται;

ΠΟΣ. Εἰκότως· νεανίας γὰρ καὶ δυνατὸς ἀντέχειν
πρὸς τὴν φορὰν, ἢ δὲ ὑπ' ἀηθείας ἐπιβᾶσα ὀχύματος πα-

ραδόξου καὶ ἀπιδοῦσα ἐς βάρδος ἀχανές, ἐκπλαγεί
 τῷ θάλλει ἅμα συσχεθεῖσα καὶ ἰλιγγιάσασα πρὸς τ
 δρόν τῆς πτήσεως ἀκρατῆς ἐγένετο τῶν κερᾶτι
 314 κριοῦ, ὧν τέως ἐπέλιηπτο, καὶ κατέπεσεν ἐς τὸ πι
 ΝΗΡ. Οὕκουν ἐχρῆν τὴν μητέρα τὴν Νεφέλη
 θῆσαι πιπτούση;
 ΠΟΣ. Ἐχρῆν· ἀλλ' ἡ Μοῖρα τῆς Νεφέλης
 δυνατωτέρα.

10.

ΙΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ.

1. **ΙΡΙΣ.** Τὴν νῆσον τὴν πλανωμένην, ᾧ Πόσ
 ἦν ἀποσπασθεῖσαν τῆς Σικελίας ὕφαλον ἔτι νῆ;
 συμβέβηκε, ταύτην, φησὶν ὁ Ζεὺς, στήσον ἤδη κα
 φηνον καὶ ποιήσον ἤδη δῆλον ἐν τῷ Αἰγαίῳ μέσῳ β.
 μένειν στηροῖξας πάνυ ἀσφαλῶς· δεῖται γὰρ τι αὐτ
 ΠΟΣ. Πεπράξεται ταῦτα, ᾧ Ἴρι. τίνα δὲ ὄμως
 315 ξει αὐτῷ τὴν χρεῖαν ἀναφανεῖσα καὶ μηκέτι πλι
ΙΡΙΣ. Τὴν Λητῶ ἐπ' αὐτῆς δεῖ ἀποκνησαι· ἦι
 πονήρως ὑπὸ τῶν ὠδίνων ἔχει.
 ΠΟΣ. Τί οὖν; οὐχ ἰκανὸς ὁ οὐρανὸς ἐντεκ.
 δὲ μὴ οὔτος, ἀλλ' ἡ γε γῆ πᾶσα οὐκ ἂν δύναίτο ἰ
 ξασθαι τὰς γονὰς αὐτῆς;
ΙΡΙΣ. Οὐκ, ᾧ Πόσειδον· ἡ Ἥρα γὰρ ὄρκω μ
 κατέλαβε τὴν γῆν, μὴ παρασχεῖν τῇ Λητοῖ τῶν αἰ
 ὑποδοχῆν· ἡ τοίνυν νῆσος αὕτη ἀνώμοτός ἐστιν·
 νῆς γὰρ ἦν.
 2. **ΠΟΣ.** Συνήμι. στήθι, ᾧ νῆσε, καὶ ἀνάδυ
 θις ἐκ τοῦ βυθοῦ καὶ μηκέτι ὑποφέρου, ἀλλὰ βι
 μένε καὶ ὑπόδεξαι, ᾧ εὐδαιμονεστάτη, τοῦ ἀδελγ
 τέκνα δύο, τοὺς καλλίστους τῶν θεῶν· καὶ ὑμι

Τρίτῳνας, διαπορθμεύσατε τὴν Λητῶ ἐς αὐτήν· καὶ γαληνὰ ἅπαντα ἔστω. τὸν θράκοντα δέ, ὃς νῦν ἐξοιστρει αὐτὴν φοβῶν, τὰ νεογνὰ ἐπειδὰν τεχθῆ, αὐτίκα μέτεισι καὶ τιμωρήσει τῇ μητρὶ. σὺ δὲ ἀπάγγελλε τῷ Διλὶ πάντα 316 εἶναι εὐτρεπῆ· ἔστηκεν ἡ Δῆλος· ἡκέτω ἡ Λητῶ ἤδη καὶ τικτέτω.

11.

ΞΑΝΘΟΥ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

1. ΞΑΝΘ. Δέξαι με, ᾧ θάλασσα, δεινὰ πεπονθότα καὶ κατάσβεσόν μου τὰ τραύματα.

ΘΑΛ. Τί τοῦτο, ᾧ Ξάνθε; τίς σε κατέκαυσεν;

ΞΑΝΘ. Ὁ Ἑφαιστος. ἀλλ' ἀπηνθράκωμαι ὄλος ὁ κακοδαίμων καὶ ζέω.

ΘΑΛ. Διὰ τί δαί σοι καὶ ἐνέβαλε τὸ πῦρ; 317

ΞΑΝΘ. Διὰ τὸν ταύτης υἱὸν τῆς Θετιδος· ἐπεὶ γὰρ φονεύοντα τοὺς Φρύγας λικτεύσας οὐκ ἔπαυσα τῆς ὀργῆς, ἀλλ' ὑπὸ τῶν νεκρῶν ἐνέφραττέ μοι τὸν φούν, ἐλέησας τοὺς ἀθλόους ἐπῆλθον ἐπικλύσαι ἐθέλων, ὡς φοβηθεὶς ἀπόσχοιτο τῶν ἀνδρῶν. 2. ἐνταῦθα ὁ Ἑφαιστος — ἔτυχε γὰρ πλησίον που ᾧν — πᾶν ὄσον, οἶμαι, πῦρ εἶχε καὶ ὄσον ἐν τῇ Αἰτνῇ καὶ εἰ ποθι ἄλλοθι, φέρων ἐπῆλθέ μοι, καὶ ἔκαυσε μὲν τὰς πτελέας καὶ μυρλιας, ᾧπτῆσε δὲ καὶ τοὺς κακοδαίμονας ἰχθῦς καὶ τὰς ἐγγέλεις, αὐτὸν δὲ ἐμὲ ὑπερμαχλάσαι ποιήσας μικροῦ δεῖν ὄλον ξηρὸν εἰργασταί. ὀρᾶς γοῦν, ὅπως διάκειμαι ὑπὸ τῶν ἐγκανμάτων. 318

ΘΑΛ. Θολερός, ᾧ Ξάνθε, καὶ θερμός, ὡς εἰκός, τὸ αἷμα μὲν ἀπὸ τῶν νεκρῶν, ἡ θερμὴ δέ, ὡς φῆς, ἀπὸ τοῦ πυρός· καὶ εἰκότως, ᾧ Ξάνθε, ὃς ἐπὶ τὸν ἐμὸν υἱὸν ᾧρμησας οὐκ αἰδεσθεὶς ὅτι Νηρηίδος υἱὸς ἦν.

ΞΑΝΘ. Οὐκ ἔδει οὖν ἐλεῆσαι γείτονας ὄντας τοὺς Φρύγας;

ΘΑΛ. Τὸν Ἥφαιστον δὲ οὐκ ἔδει ἐλεῆσαι Θετίδος υἱὸν ὄντα τὸν Ἀχιλλέα;

12.

ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΘΕΤΙΔΟΣ.

1. ΔΩΡ. Τί δακρύεις, ὦ Θετί;

ΘΕΤ. Καλλίστην, ὦ Δωρί, κόρην εἶδον ἐς κιβωτὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐμβληθεῖσαν, αὐτήν τε καὶ βρέφος αὐτῆς ἀρτιγέννητον· ἐκέλευσε δὲ ὁ πατήρ τοὺς ναύτας ἀναλαβόντας τὸ κιβώτιον, ἐπειδὴν πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσπάσωσιν, ἀφεῖναι ἐς τὴν θάλατταν, ὡς ἀπόλοιτο ἡ ἀθλία, καὶ αὐτὴ καὶ τὸ βρέφος.

ΔΩΡ. Τίνος δὲ ἔνεκα, ὦ ἀδελφή; εἰπέ, εἴ τι ἔμαθες ἀκριβῶς ἅπαντα.

ΘΕΤ. Ὁ Ἀκρίσιος ὁ πατήρ αὐτῆς καλλίστην οὖσαν ἐπαρθένευεν ἐς χαλκοῦν τινα θάλαμον ἐμβάλων· εἶτα, εἰ μὲν ἀληθὲς οὐκ ἔχω εἰπεῖν, φασὶ δ' οὖν τὸν Δία χρυσοῦν γενόμενον ἔσθαι διὰ τοῦ ὀρόφου ἐπ' αὐτήν, δεξιὰ μὲν δὲ ἐκείνην ἐς τὸν κόλπον καταρρέοντα τὸν θεὸν ἐγκύματα γενέσθαι. τοῦτο αἰσθόμενος ὁ πατήρ, ἄγχιός τις καὶ ζηλότυπος γέρον, ἠγανάκτησε καὶ ὑπὸ τινος μεμοιχεῦσθαι οἰηθεὶς αὐτήν ἐμβάλλει ἐς τὴν κιβωτὸν ἄρτι τετοκίαν.

2. ΔΩΡ. Ἢ δὲ τί ἔπραττεν, ὦ Θετί, ὁπότε καθίετο;

ΘΕΤ. Ὑπὲρ αὐτῆς μὲν ἐσίγα, ὦ Δωρί, καὶ ἔφερε τὴν καταδίκην, τὸ βρέφος δὲ παρηγεῖτο μὴ ἀποθανεῖν δακρύνουσα καὶ τῷ πάππῳ δεικνύουσα αὐτό, κάλλιστον ὄν· τὸ δὲ ὑπ' ἀγνοίας τῶν κακῶν ὑπεμειδία πρὸς τὴν

θάλατταν. ὑποπίμπλαμαι αὐθις τοὺς ὀφθαλμοὺς δα- 320
κρύου μνημονεύουσα αὐτῶν.

ΔΩΡ. Κάμὲ δακρῦσαι ἐποίησας. ἀλλ' ἤδη τεθναῖσιν;

ΘΕΤ. Οὐδαμῶς· νήχεται γὰρ ἔτι ἡ κιβωτὸς ἀμφὶ
τὴν Σέριφον ζῶντας αὐτοὺς φυλάττουσα.

ΔΩΡ. Τί οὖν οὐχὶ σώξομεν αὐτὴν τοῖς ἀλιεῦσι τού-
τοις ἐμβαλοῦσαι ἐς τὰ δίκτυα τοῖς Σεριφίοις; οἱ δὲ ἀνα-
σπάσαντες σώσουσι δῆλον ὅτι.

ΘΕΤ. Εὖ λέγεις, οὕτω ποιῶμεν· μὴ γὰρ ἀπολέσθω
μήτε αὐτὴ μήτε τὸ παιδίον οὕτως ὄν καλόν.

13.

ΕΝΙ ΠΕΩΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ.

1. ENIII. Οὐ καλὰ ταῦτα, ὦ Πόσειδον· εἰρήσεται
γὰρ τάληθές· ὑπελθάν μου τὴν ἐρωμένην εἰκασθεῖς ἐμοὶ
διεκόρευσας τὴν παῖδα· ἡ δὲ ᾤετο ὑπ' ἐμοῦ ταῦτα πε-
πονθέναι καὶ διὰ τοῦτο παρεῖχεν ἑαυτήν.

ΠΟΣ. Σὺ γάρ, ὦ Ἐπιπεῦ, ὑπεροπτικὸς ἦσθα καὶ
βραδύς, ὅς κόρης οὕτω καλῆς φοιτώσης ὄσημέραι παρὰ
σέ, ἀπολλυμένης ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ὑπερεώρας καὶ ἔχειρες
λυπῶν αὐτήν, ἡ δὲ περὶ τὰς ὄχθας ἀλύουσα καὶ ἐπεμβαί-
νουσα καὶ λουομένη ἐνίοτε ἠύχετό σοι ἐντυχεῖν, σὺ δὲ 321
ἐθρόπτου πρὸς αὐτήν.

2. ENIII. Τί οὖν; διὰ τοῦτο ἐχρῆν σε προαρπάσαι
τὸν ἔρωτα καὶ καθυποκρίνασθαι Ἐπιπέα ἀντὶ Ποσειδῶ-
νος εἶναι καὶ κατασοφίσασθαι τὴν Τυρῶ ἀφελὴ κόρην
οὔσαν;

ΠΟΣ. Ὅψὲ ζηλοτυπεῖς, ὦ Ἐπιπεῦ, ὑπερόπτης πρό-
τερον ᾧν· ἡ Τυρῶ δὲ οὐδὲν δεινὸν πέπονθεν οἰομένη
ὑπὸ σοῦ διακεκορευῆσθαι.

ENIII. Οὐ μὲν οὖν· ἐφησθα γὰρ ἀπιῶν ὅτι Ποσει-

δῶν ἦσθα, ὃ καὶ μάλιστα ἐλύπησεν αὐτήν· καὶ ἐγὼ τοῦτ
ἠδίκημαι, ὅτι τὰ ἐμὰ σὺ ἠὺφραίνου τότε καὶ περιστήσα
πορφύρεόν τι κῦμα, ὅπερ ὑμᾶς συνέκρουπτεν ἅμα, συνῆ
σθα τῇ παιδί ἀντ' ἐμοῦ.

ΠΟΣ. Ναί· σὺ γὰρ οὐκ ἠθέλες, ὦ Ἐνιπεῦ.

14.

ΤΡΙΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΝΗΡΗΙΔΩΝ.

1. ΤΡΙΤ. Τὸ κῆτος ὑμῶν, ὦ Νηρηίδες, ὃ ἐπὶ τῇ
322 τοῦ Κηφέως θυγατέρα τὴν Ἀνδρομέδαν ἐπέμψατε, οὐτ
τὴν παιδα ἠδίκησεν, ὡς οἴεσθε, καὶ αὐτὸ ἤδη τέθνηκε

ΝΗΡ. Ὑπὸ τίνας, ὦ Τρίτων; ἢ ὁ Κηφεὺς καθάπερ
δέλεαρ προθεῖς τὴν κόρην ἀπέκτεινεν ἐπιῶν, λοχῆσα
μετὰ πολλῆς δυνάμεως;

ΤΡΙΤ. Οὐκ· ἀλλὰ ἴστε, οἶμαι, ὦ Ἰφιάνασσα, τὸ
Περσεΐα, τὸ τῆς Δανάης παιδίον, ὃ μετὰ τῆς μητρὸς ἐ
τῇ κιβωτῷ ἐμβληθὲν ἐς τὴν θάλατταν ὑπὸ τοῦ μητροπά
τορος ἐσώσατε οἰκτεῖρασαι αὐτούς.

ΙΦ. Οἶδα ὃν λέγεις· εἰκὸς δὲ ἤδη νεανίαν εἶναι κα
μάλα γενναῖόν τε καὶ καλὸν ἰδεῖν.

ΤΡΙΤ. Οὗτος ἀπέκτεινε τὸ κῆτος.

ΙΦ. Διὰ τί, ὦ Τρίτων; οὐ γὰρ δὴ σῶστρον ἡμῖν τοι
αὔτα ἐκτίθειν αὐτὸν ἐχρήν.

2. ΤΡΙΤ. Ἐγὼ ὑμῖν φράσω τὸ πᾶν ὡς ἐγένετο
ἐστάλη μὲν οὗτος ἐπὶ τὰς Γοργόνας ἄθλόν τινα τοῦτο
τῷ βασιλεῖ ἐπιτελών, ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν Λιβύην -

ΙΦ. Πῶς, ὦ Τρίτων; μόνος; ἢ καὶ ἄλλους συμμα
χοὺς ἦγεν; ἄλλως γὰρ δύσπορος ἢ ὁδός.

ΤΡΙΤ. Διὰ τοῦ ἀέρος· ὑπόπτειρον γὰρ αὐτὸν
Ἀθηνᾶ ἔθηκεν. ἐπεὶ δ' οὖν ἦκεν ὅπου διητῶντο, αἰ μὲ

ἐκάθευδον, οἶμαι, ὁ δὲ ἀποτεμὼν τῆς Μεδούσης τὴν κεφαλὴν ᾤχετο ἀποπτάμενος.

ΙΦ. Πῶς ἰδῶν; ἀθέατοι γὰρ εἰσιν· ἢ ὅς ἂν ἰδῆ, οὐκ 323
ἂν τι ἄλλο μετὰ ταύτας ἰδοί.

ΤΡΙΤ. Ἡ Ἀθηνᾶ τὴν ἀσπίδα προφαίνουσα — τοιαῦτα γὰρ ἤκουσα διηγουμένου αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαν καὶ πρὸς τὸν Κηφέα ὕστερον — ἡ Ἀθηνᾶ δὴ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἀποστιλβούσης ὥσπερ ἐπὶ τοῦ κατόπτρου παρέσχευεν αὐτῷ ἰδεῖν τὴν εἰκόνα τῆς Μεδούσης· εἶτα λαβόμενος τῇ λαιᾷ τῆς κόμης, ἐνορῶν δ' ἐς τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἄρπην ἔχων, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ πρὶν ἀνεργέσθαι τὰς ἀδελφὰς ἀνέπτατο. 3. ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν παραλίον ταύτην Αἰθιοπίαν ἐγένετο, ἥδη πρόσγειος πετόμενος, ὄρᾳ τὴν Ἀνδρομέδαν προκειμένην ἐπὶ τινος πέτρας προβλήτος προσπεπατταλευμένην, καλλίστην, ᾧ θεοί, καθειμένην τὰς κόμας, ἡμίγυμνον πολὺ ἐνερθεὺν τῶν μαστῶν· καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἰκτείρας τὴν τύχην αὐτῆς ἀνηρώτα τὴν αἰτίαν τῆς καταδίκης, κατὰ μικρὸν δὲ ἄλους ἔρωτι — ἐχρῆν γὰρ σεσῶσθαι τὴν παῖδα — βοηθεῖν διέγνω· καὶ ἐπειδὴ τὸ κῆτος ἐπήγει μάλα φοβερὸν ὡς καταπιόμενον τὴν Ἀνδρομέδαν, ὑπεραιωρηθεὶς ὁ νεανίσκος πρόκωπον ἔχων τὴν ἄρπην τῇ μὲν καθικνεῖται, τῇ δὲ προδεικνύς τὴν Γοργόνα λίθου ἐποίησε αὐτό, τὸ δὲ τέθνηκεν ὁμοῦ καὶ πέπηγεν αὐτοῦ τὰ πολλὰ, 324 ὅσα εἶδε τὴν Μέδουσαν· ὁ δὲ λύσας τὰ δεσμὰ τῆς παρθένου, ὑποσχῶν τὴν χεῖρα ὑπέδεξετο ἀκροποδητὴ κατιούσαν ἐκ τῆς πέτρας ὀλισθηρᾶς οὔσης, καὶ νῦν γαμειῖ ἐν τοῦ Κηφέως καὶ ἀπάξει αὐτὴν ἐς Ἄργος, ὥστε ἀντὶ θανάτου γάμον οὐ τὸν τυχόντα εὔρετο.

4. ΙΦ. Ἐγὼ μὲν οὐ πάνυ τῷ γεγονότι ἄχθομαι· τί γὰρ ἡ καὶς ἡδίκηει ἡμᾶς, εἰ τι ἡ μήτηρ ἐμεγαλαυχεῖτο καὶ ἡξίου καλλίων εἶναι;

ΔΩΡ. Ὅτι οὕτως ἂν ἤλγησεν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ μήτηρ γε οὐσα.

ΙΦ. Μηκέτι μεμνώμεθα, ὦ Δωρί, ἐκείνων, εἴ τι βάρβαρος γυνὴ ὑπὲρ τὴν ἀξίαν ἐλάλησεν· ἱκανὴν γὰρ ἡμῖν τιμωρίαν ἔδωκε φοβηθεῖσα ἐπὶ τῇ παιδί. χαίρωμεν οὖν τῷ γάμῳ.

15.

325

ΖΕΦΥΡΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΟΥ.

1. *ΖΕΦ.* Οὐ πάποτε πομπὴν ἐγὼ μεγαλοπρεπεστέρων εἶδον ἐν τῇ θαλάττῃ, ἀφ' οὗ γέ εἰμι καὶ πνέω. σὺ δὲ οὐκ εἶδες, ὦ Νότε;

NOT. Τίνα ταύτην λέγεις, ὦ Ζέφυρε, τὴν πομπήν; ἢ τίνες οἱ πέμποντες ἦσαν;

ΖΕΦ. Ἐπίστον θεάματος ἀπελείφθης, οἶον οὐκ ἂν ἄλλο ἴδοις ἔτι.

NOT. Περὶ τὴν ἐρυθρὰν γὰρ θάλατταν εἰργαζόμεν, ἐπέπνευσα δὲ καὶ μέρος τῆς Ἰνδικῆς, ὅσα παράλια τῆς χώρας· οὐδὲν οὖν οἶδα ἂν λέγεις.

ΖΕΦ. Ἀλλὰ τὸν Σιδώνιον Ἀγήνορα οἶδας;

NOT. Ναί· τὸν τῆς Εὐρώπης πατέρα. τί μὴν;

ΖΕΦ. Περὶ αὐτῆς ἐκείνης διηγῆσομαί σοι.

NOT. Μῶν ὅτι ὁ Ζεὺς ἐραστὴς τῆς παιδὸς ἐκ πολλοῦ; τοῦτο γὰρ καὶ πάλαι ἠπιστάμην.

ΖΕΦ. Οὐκοῦν τὸν μὲν ἔρωτα οἶσθα, τὰ μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη ἄκουσον. 2. ἡ μὲν Εὐρώπη κατεληλύθει ἐπὶ τὴν ἡτόνα παίζουσα τὰς ἡλικιώτιδας παραλαβοῦσα, ὁ Ζεὺς δὲ 326 ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν συνέπαιξεν αὐταῖς κάλλιστος φαινόμενος· λευκός τε γὰρ ἦν ἀκριβῶς καὶ τὰ κέρατα εὐκαμπῆς καὶ τὸ βλέμμα ἡμερος· ἐσκίρτα οὖν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἡτόνος καὶ ἐμυκάτο ἡδιστον, ὥστε τὴν Εὐρώπην τολ-

μῆσαι καὶ ἀναβῆναι αὐτόν. ὥς δὲ τοῦτο ἐγένετο, δρομαῖος μὲν ὁ Ζεὺς ᾤρησεν ἐπὶ τὴν θάλατταν φέρων αὐτὴν καὶ ἐνήχετο ἐμπεισών, ἣ δὲ πάνυ ἐκπλαγῆς τῷ πράγματι τῇ λαιᾷ μὲν εἶχετο τοῦ κέρατος, ὥς μὴ ἀπολισθάνοι, τῇ ἑτέρᾳ δὲ ἠνεμωμένον τὸν πέπλον ξυνεῖχεν.

3. NOT. Ἦδὺ τοῦτο θέαμα εἶδες, ᾧ Ζέφυρε, καὶ ἐρωτικόν, νηχόμενον τὸν Δία φέροντα τὴν ἀγαπωμένην.

ΖΕΦ. Καὶ μὴν τὰ μετὰ ταῦτα ἠδῖω παρὰ πολὺ, ᾧ Νότε· ἦ τε γὰρ θάλαττα εὐθύς ἀκύμων ἐγένετο καὶ τὴν γαλήνην ἐπισπασαμένη λείαν παρεῖχεν ἑαυτήν, ἡμεῖς δὲ πάντες ἡσυχίαν ἄγοντες οὐδὲν ἄλλο ἢ θεαταὶ μόνου τῶν γιγνομένων παρηκολουθοῦμεν, Ἔρωτες δὲ παραπετόμενοι μικρὸν ἐκ τῆς θαλάττης, ὡς ἐνίοτε ἄκροις τοῖς ποσὶν ἐπιψαύειν τοῦ ὕδατος, ἡμένας τὰς δᾶδας φέροντες ἦδον ἅμα τὸν ὑμέναιον, αἱ Νηρηίδες δὲ ἀναδύσαι παρ- 327
ἴππευον ἐπὶ τῶν δελφίνων ἐπικροτοῦσαι ἡμίγυμνοι αἱ πολλαί, τό τε τῶν Τριτῶνων γένος καὶ εἰ τι ἄλλο μὴ φοβερὸν ἰδεῖν τῶν θαλαττίων ἅπαντα περιεχόρουε τὴν παῖδα· ὁ μὲν γὰρ Ποσειδῶν ἐπιβεβηκῶς ἄρματος, παροχουμένην τὴν Ἀμφιτρίτην ἔχων προῆγε γεγηθῶς ὁδοποιῶν νηχομένῳ τῷ ἀδελφῷ· ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν Ἀφροδίτην δύο Τριτῶνες ἔφερον ἐπὶ κόγχης κατακειμένην, ἄνθη παντοῖα ἐπιπάττουσαν τῇ νύμφῃ. 4. ταῦτα ἐκ Φοινίκης ἄκρι τῆς Κρήτης ἐγένετο· ἐπεὶ δὲ ἐπέβη τῇ νήσῳ, ὁ μὲν ταῦρος οὐκέτι ἐφαίνετο, ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς ὁ Ζεὺς ἀπῆγε τὴν Εὐρώπην ἐς τὸ Δικταῖον ἄντρον ἐρυθριῶσαν καὶ κάτω ὀρῶσαν· ἠπίστατο γὰρ ἦδη ἐφ' ὅτῳ ἄγοιτο. ἡμεῖς δὲ ἐμπεισόντες ἄλλο ἄλλος τοῦ πελάγους μέρος διεκνυαίνομεν.

NOT. Ὡ μακάριε Ζέφυρε τῆς θεᾶς· ἐγὼ δὲ γρῦπας καὶ ἐλέφαντας καὶ μέλανας ἀνθρώπους ἐώρων.

1.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ.

1. ΔΙΟΓ. Ὁ Πολύδευκες, ἐντέλλομαί σοι, πειδᾶν
 329 τάχιστα ἀνέλθῃς, — σὸν γὰρ ἐστίν, οἶμαι, ἀταβιῶναι
 αὔριον — ἦν που ἰδῆς Μένικπον τὸν κύνα. — εὔροις
 δ' ἂν αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ Κράνειον ἢ ἐν Λυκείῳ
 τῶν ἐριζόντων πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καταγελαῶντα
 — εἰπεῖν πρὸς αὐτόν, ὅτι σοί, ὦ Μένικπε, κελεύει ὁ
 Διογένῃς, εἰ σοι ἱκανῶς τὰ ὑπὲρ γῆς καταγελάσται,
 ἦκειν ἐνθάδε πολλῶ πλείω ἐπιγελασόμενον· ἐκεῖ μὲν γὰρ
 ἐν ἀμφιβόλῳ σοι ἔτι ὁ γέλωσ ἦν καὶ πολὺ τὸ „τίς γὰρ
 330 ὄλως οἶδε τὰ μετὰ τὸν βίον;“ ἐνταῦθα δὲ οὐ παύσῃ βε-
 βαίως γελαῶν καθάπερ ἐγὼ νῦν, καὶ μάλιστα ἐπειδὴν
 ὄρᾳς τοὺς πλουσίους καὶ σατράπας καὶ τυράννους οὕτω
 ταπεινοὺς καὶ ἀσήμους, ἐκ μόνῃς οἰμωγῆς διαγινωσκο-
 μένους, καὶ ὅτι μαλθακοὶ καὶ ἀγεννεῖς εἰσι μεμνημένοι
 τῶν ἄνω. ταῦτα λέγε αὐτῷ, καὶ προσέτι, ἐμπλησάμενον
 331 τὴν πῆραν ἦκειν θέρμων τε πολλῶν καὶ εἰ πον εὔροι ἐν
 τῇ τριόδῳ Ἐκάτης δεῖπνον κείμενον ἢ φῶν ἐκ καθαρσίου
 ἢ τι τοιοῦτον.

2. ΠΟΛ. Ἄλλ' ἀπαγγελῶ ταῦτα, ὦ Διόγενες. ὅπως
 332 δὲ εἰδῶ μάλιστα, ὁποῖός τίς ἐστί τὴν ὄψιν.

ΔΙΟΓ. Γέρον, φαλακρός, τριβάνιον ἔχων πολύθυ-
 ρον, ἅπαντι ἀνέμῳ ἀναπεπταμένον καὶ ταῖς ἐπιπτυχαῖς
 τῶν φακίων ποικίλον, γελᾷ δ' αἰεὶ καὶ τὰ πολλὰ τοὺς ἀλα-
 ζόνας τούτους φιλοσόφους ἐπισκώπτει.

ΠΟΛ. Ῥάδιον εὔρειν ἀπὸ γε τούτων.

ΔΙΟΓ. Βούλει καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους ἐντείλω-
 μαί τι τοὺς φιλοσόφους;

ΠΟΛ. Λέγε· οὐ βαρὺ γὰρ οὐδὲ τοῦτο.

ΔΙΟΓ. Τὸ μὲν ὅλον παύσασθαι αὐτοῖς παρεγγύα ληροῦσι καὶ περὶ τῶν ὄλων ἐρίζουσι καὶ κέρατα φύουσιν ἀλλήλοις καὶ κροκοδείλους ποιοῦσι καὶ τὰ τοιαῦτα ἄπορα ἐρωτᾶν διδάσκουσι τὸν νοῦν.

ΠΟΛ. Ἄλλ' ἐμὲ ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδεντον εἶναι φάσκουσι κατηγοροῦντα τῆς σοφίας αὐτῶν.

333

ΔΙΟΓ. Σὺ δὲ οἰμῶζειν αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ λέγε.

ΠΟΛ. Καὶ ταῦτα, ὦ Διόγευες, ἀπαγγελῶ.

3. ΔΙΟΓ. Τοῖς πλουσίοις δ', ὦ φίλτατον Πολυδεῦκιον, ἀπάγγελλε ταῦτα παρ' ἡμῶν· τί, ὦ μάταιοι, τὸν χρυσὸν φυλάττετε; τί δὲ τιμωρεῖσθε ἑαυτοὺς λογιζόμενοι τοὺς τόκους καὶ τάλαντα ἐπὶ τάλαντοις συντιθέντες, οὓς χρῆ ἓνα ὀβολὸν ἔχοντας ἦκειν μετ' ὀλίγον;

ΠΟΛ. Εἰρήσεται καὶ ταῦτα πρὸς ἐκείνους.

ΔΙΟΓ. Ἀλλὰ καὶ τοῖς καλοῖς τε καὶ ἰσχυροῖς λέγε, Μεγίλλω τε τῷ Κορινθίῳ καὶ Δαμοξένῳ τῷ παλαιστῆ, ὅτι παρ' ἡμῖν οὔτε ἡ ξανθὴ κόμη οὔτε τὰ χαροπὰ ἢ μέλανα ὄμματα ἢ ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου ἐτι ἔστιν ἢ 334 νεῦρα εὐτονα ἢ ὦμοι καρτεροί, ἀλλὰ πάντα μίᾳ ἡμῖν κόνις, φασί, κρανία γυμνὰ τοῦ κάλλους.

ΠΟΛ. Οὐ χαλεπὸν οὐδὲ ταῦτα εἰπεῖν πρὸς τοὺς καλοὺς καὶ ἰσχυροὺς.

4. ΔΙΟΓ. Καὶ τοῖς πένησιν, ὦ Λάκων, — πολλοὶ δ' εἰσὶ καὶ ἀχθόμενοι τῷ πράγματι καὶ οἰκτείροντες τὴν ἀπορίαν — λέγε μήτε δακρύειν μήτε οἰμῶζειν διηγησάμενος τὴν ἐνταῦθα ἰσοτιμίαν, καὶ ὅτι ὄφονται τοὺς ἐκεῖ πλουσίους οὐδὲν ἀμείνους αὐτῶν· καὶ Λακεδαιμονίοις 335 δὲ τοῖς σοῖς ταῦτα, εἰ δοκεῖ, παρ' ἐμοῦ ἐπιτίμησον λέγων ἐκλελύσθαι αὐτούς.

ΠΟΛ. Μηδέν, ὦ Διόγευες, περὶ Λακεδαιμονίων

λέγε· οὐ γὰρ ἀνέξομαί γε. ἃ δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ἐφη-
σθα, ἀπαγγελαῶ.

ΔΙΟΓ. Ἐάσωμεν τούτους, ἐπεὶ σοι δοκεῖ· σὺ δὲ οἷς
προεῖπον ἀπένεγκον παρ' ἐμοῦ τοὺς λόγους

2.

336

ΠΛΟΤΤΩΝ Η ΚΑΤΑ ΜΕΝΙΠΠΟΤ.

1. ΚΡΟΙΣ. Οὐ φέρομεν, ὦ Πλούτων, Μένιππον
τουτουλὸν τὸν κύνα παροικοῦντα· ὥστε ἢ ἐκεῖνόν ποι κα-
τάστησον ἢ ἡμεῖς μετοικήσομεν ἐς ἕτερον τόπον.

ΠΛΟΤ. Τί δ' ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεται ὁμόνευρος ἄν;

ΚΡΟΙΣ. Ἐπειδὴν ἡμεῖς οἰμώζωμεν καὶ στένωμεν
ἐκείνων μεμνημένοι τῶν ἄνω, Μίδας μὲν οὐτοσί τοῦ
χρυσίου, Σαρδανάπαλλος δὲ τῆς πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ δὲ
Κροῖστος τῶν θησαυρῶν, ἐπιγελαῶ καὶ ἐξονειδίξει ἀν-
δράποδα καὶ καθάρματα ἡμᾶς ἀποκαλῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ
ἄθων ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς, καὶ ὅλως λυπη-
ρός ἐστι.

ΠΛΟΤ. Τί ταῦτά φασιν, ὦ Μένιππε;

ΜΕΝ. Ἀληθῆ, ὦ Πλούτων· μισῶ γὰρ αὐτοὺς ἀγεν-
837 νεῖς καὶ ὀλεθρούς ὄντας, οἷς οὐκ ἀπέχρησε βιῶναι κα-
κῶς, ἀλλὰ καὶ ἀποθανόντες ἐτι μέμνηται καὶ περιέχον-
ται τῶν ἄνω· χαίρω τοιγαροῦν ἀνιῶν αὐτούς.

ΠΛΟΤ. Ἄλλ' οὐ χρῆ· λυποῦνται γὰρ οὐ μικρῶν
στερόμενοι.

ΜΕΝ. Καὶ σὺ μωραίνεις, ὦ Πλούτων, ὁμόψηφος
ἂν τοῖς τούτων στεναγμοῖς;

ΠΛΟΤ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' οὐκ ἂν ἐθέλοιμι στασιά-
ξεν ὑμᾶς.

2. ΜΕΝ. Καὶ μὴν, ὦ κάκιστοι Ἀνδῶν καὶ Φρυγῶν
καὶ Ἀσσυρίων, οὕτω γινώσκετε ὡς οὐδὲ καυσομένου μου·

ἴθα γὰρ ἂν ἴητε, ἀκολουθήσω ἀνιῶν καὶ κατὰδων καὶ
ταγελῶν.

ΚΡΟΙΣ. Ταῦτα οὐχ ὕβρις;

MEN. Οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνα ὕβρις ἦν, ἃ ὑμεῖς ἐποιεῖτε,
ροσκυνεῖσθαι ἀξιούντες καὶ ἐλευθέροις ἀνδράσιν ἐν-
νυφῶντες καὶ τοῦ θανάτου τὸ παράπαν οὐ μνημονεύον-
τες· τοιγαροῦν οἰμῶξεσθε πάντων ἐκείνων ἀφηρημένοι.

ΚΡΟΙΣ. Πολλῶν γε, ὦ θεοί, καὶ μεγάλων κτη-
μάτων.

ΜΙΔ. Ὅσου μὲν ἐγὼ χρυσοῦ.

ΣΑΡΔ. Ὅσης δὲ ἐγὼ τρυφῆς.

MEN. Εὖ γε, οὕτω ποιεῖτε· ὀδύρεσθε μὲν ὑμεῖς,
ὦ δὲ τὸ γυνῶθι σαντὸν πολλάκις συνείρων ἐπάσομαι
εἶν· πρέποι γὰρ ἂν ταῖς τοιαύταις οἰμωγαῖς ἐπαδόμενον.

3.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΑΜΦΙΛΟΧΟΥ ΚΑΙ ΤΡΟΦΩΝΙΟΥ. 338

1. **MEN.** Σφῶ μέντοι, ὦ Τροφῶνιε καὶ Ἀμφίλοχε,
κροὶ ὄντες οὐκ οἶδ' ὅπως ναῶν κατηξιώθητε καὶ μάν-
ις δοκεῖτε, καὶ οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων θεοὺς ὑμᾶς
τειλήφασιν εἶναι.

ΑΜΦΙΑ. Τί οὖν ἡμεῖς αἰτιοί, εἰ ὑπ' ἀνοίας ἐκεῖνοι 339
μαῦτα περὶ νεκρῶν δοξάζουσιν;

MEN. Ἄλλ' οὐκ ἂν ἐδόξαζον, εἰ μὴ ξῶντες καὶ ὑμεῖς
μαῦτα ἑτερατεύεσθε ὡς τὰ μέλλοντα προειδότες καὶ
ροειπεῖν δυνάμενοι τοῖς ἐρομένοις.

ΤΡΟΦ. ὦ Μένιππε, Ἀμφίλοχος μὲν οὗτος ἂν εἰδείη
τι αὐτῷ ἀποκριτέον ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐγὼ δὲ ἤρως εἰμι καὶ
ντεύομαι, ἦν τις κατέλθῃ παρ' ἐμέ. σὺ δ' εἰκας οὐκ
ἠδεδημημέναι Λεβαθεῖα τὸ παράπαν· οὐ γὰρ ἠπίστευς
τούτοις.

2. MEN. Τί φής; εἰ μὴ ἐς Λεβιάδειαν γὰρ παρέλθω
καὶ ἐσταλέμενος ταῖς ὀθόνησις γελοίως μᾶζαν ἐν ταῖν χει-
340 ροῖν ἔχων ἐσερπύσω διὰ τοῦ στομίου ταπεινοῦ ὄντος ἐς
τὸ σπήλαιον, οὐκ ἂν ἠδυναίμην εἰδέναι, ὅτι νεκρὸς εἶ
ὡσπερ ἡμεῖς μόνῃ τῇ γοητείᾳ διαφέρων; ἀλλὰ πρὸς τῆς
μαντικῆς, τί θαλὸ ἤρωσ ἐστίν; ἀγνοῶ γάρ.

ΤΡΟΦ. Ἐξ ἀνθρώπου τι καὶ θεοῦ σύνθετον.

MEN. Ὅ μῆτε ἀνθρωπὸς ἐστίν, ὡς φής, μῆτε θεός,
καὶ συναμφοτέρον ἐστίν; νῦν οὖν ποῦ σου τὸ θεῶν ἐκείνο
ἡμίτομον ἀπελήλυθε;

ΤΡΟΦ. Χρᾶ, ὦ Μένιππε, ἐν Βοιωτίᾳ.

MEN. Οὐκ οἶδα, ὦ Τροφώνιε, ὅ τι καὶ λέγεις· ὅτι
μέντοι ὄλος εἶ νεκρὸς ἀκριβῶς ὀρώ.

4.

341

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΩΝΟΣ.

1. EPM. Λογισάμεθα, ὦ πορθημεῦ, εἰ δοκεῖ, ὅποσα
μοι ὀφείλεις ἤδη, ὅπως μὴ αὐθις ἐρῶζωμέν τι περὶ αὐτῶν.

ΧΑΡ. Λογισάμεθα, ὦ Ἐρμῆ· ἄμεινον γὰρ ὠρῖσθαι
καὶ ἀπραγμονέστερον.

EPM. Ἄγκυραν ἐντειλαμένῳ ἐκόμισα πέντε δραχμῶν.

ΧΑΡ. Πολλοῦ λέγεις.

EPM. Νῆ τὸν Ἄιδωνέα, τῶν πέντε ὠνησάμην, καὶ
τροπωτῆρα δύο ὀβολῶν.

ΧΑΡ. Τίθει πέντε δραχμὰς καὶ ὀβολοὺς δύο.

EPM. Καὶ ἀκέστραν ὑπὲρ τοῦ Ἰστίου· πέντε ὀβολοὺς
342 ἐγὼ κατέβαλον.

ΧΑΡ. Καὶ τούτους προστίθει.

EPM. Καὶ κηρὸν ὡς ἐπιπλάσαι τοῦ σκαφιδίου τὰ
ἀνεφγότα καὶ ἤλους δὲ καὶ καλώδιον, ἀφ' οὗ τὴν ὑπέ-
ραν ἐποίησας, δύο δραχμῶν ἅπαντα.

ΧΑΡ. Καὶ ἄξια ταῦτα ἀνήσω.

ΕΡΜ. Ταῦτά ἐστιν, εἰ μὴ τι ἄλλο ἡμᾶς διέλαθεν ἐν τῷ λογισμῷ. πότε δ' οὖν ταῦτα ἀποδώσειν φῆς;

ΧΑΡ. Νῦν μὲν, ὡς Ἐρμῆ, ἀδύνατον, ἣν δὲ λοιμὸς τις ἢ πόλεμος καταπέμψῃ ἀθρόους τινάς, ἐνέσται τότε ἀποκερδᾶναι παραλογιζόμενον τὰ πορθμεῖα.

2. *ΕΡΜ.* Νῦν οὖν ἐγὼ καθεδοῦμαι τὰ κάκιστα εὐχόμενος γενέσθαι, ὡς ἂν ἀπὸ τούτων ἀπολάβοιμι;

ΧΑΡ. Οὐκ ἔστιν ἄλλως, ὡς Ἐρμῆ. νῦν δὲ ὀλίγοι, ὡς ὄρας, ἀφικνοῦνται ἡμῖν· εἰρήνη γάρ.

ΕΡΜ. Ἄμεινον οὕτως, εἰ καὶ ἡμῖν παρατείνοιτο ὑπὸ σοῦ τὸ ὄφλημα. πλὴν ἀλλ' οἱ μὲν παλαιοί, ὡς Χάρων, οἶσθα οἶοι παρεγίγνοντο, ἀνδρεῖοι ἅπαντες, αἵματος 343 ἀνάπλεω καὶ τραυματαῖοι οἱ πολλοί· νῦν δὲ ἢ φαρμάκῳ τις ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀποθανῶν ἢ ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἢ ὑπὸ τροφῆς ἐξωδηκῶς τὴν γαστέρα καὶ τὰ σκέλη, ὥρσοι ἅπαντες καὶ ἀγεννεῖς, οὐδὲν ὅμοιοι ἐκείνοις. οἱ δὲ πλείστοι αὐτῶν διὰ χρήματα ἤκουσιν ἐπιβουλεύοντες ἀλλήλους, ὡς εἰκάσι.

ΧΑΡ. Πάνυ γὰρ περιπόθητά ἐστι ταῦτα.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν οὐδ' ἐγὼ δόξαιμι ἂν ἀμαρτάνειν πικρῶς ἀπαιτῶν τὰ ὀφειλόμενα παρὰ σοῦ.

5.

ΠΛΟΤΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

1. *ΠΛΟΤΤ.* Τὸν γέροντα οἶσθα, τὸν πάνυ γεγηρατότα λέγω, τὸν πλούσιον Εὐκράτην, ὃς παῖδες μὲν οὐκ 344 εἰσίν, οἱ τὸν κλῆρον δὲ θηρῶντες πεντακισμῦριοι;

ΕΡΜ. Ναί, τὸν Σικυῶνιον φῆς. τί οὖν;

ΠΛΟΤΤ. Ἐκεῖνον μὲν, ὡς Ἐρμῆ, ζῆν ἕασον ἐπὶ τοῖς ἐνενηκόντα ἔτεσιν, ἃ βεβίωκεν, ἐπιμετρῆσας ἄλλα το-

σαῦτα, εἰ δὲ οἶόν τε ἦν, καὶ ἔτι πλείω, τοὺς δὲ κόλακας αὐτοῦ Χαρίνον τὸν νέον καὶ Δάμωνα καὶ τοὺς ἄλλους κατάσπασον ἐφεξῆς ἅπαντας.

ΕΡΜ. Ἄτοπον ἂν δόξειε τὸ τοιοῦτον.

ΠΛΟΥΤ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ δικαιοτάτον· τί γὰρ ἐκεῖνοι παθόντες εὐχονται ἀποθανεῖν ἐκείνον ἢ τῶν χρη-
345 μάτων ἀντιποιοῦνται οὐδὲν προσήκουτες; ὁ δὲ πάντων ἐστὶ μιαιώτατος, ὅτι καὶ τὰ τοιαῦτα εὐχόμενοι ὅμως θεραπεύουσιν ἐν γὰρ τῷ φανερωῷ, καὶ νοσοῦντος ἂ μὲν βουλεύονται πᾶσι πρόδηλα, θύσειν δὲ ὅμως ὑπισχνοῦνται, ἦν ξαΐση, καὶ ὅλως ποικίλη τις ἢ κολακεία τῶν ἀνδρῶν. διὰ ταῦτα ὁ μὲν ἔστω ἀθάνατος, οἱ δὲ προαπίπτωσαν αὐτοῦ μάτην ἐπιχανόντες.

2. ΕΡΜ. Γελοῖα πείσονται, πανοῦργοι ὄντες· πολλὰ κἀκεῖνος εὖ μάλα διαβουκολεῖ αὐτοὺς καὶ ἐλπίζει, καὶ
346 ὅλως αἰεὶ θανόντι ἰοικῶς ἔρρωται πολὺ μᾶλλον τῶν νέων. οἱ δὲ ἤδη τὸν κληρὸν ἐν σφίσι διηρημένοι βόσκονται ζωὴν μακαρίαν πρὸς ἑαυτοὺς τιθέντες.

ΠΛΟΥΤ. Οὐκοῦν ὁ μὲν ἀποδυσάμενος τὸ γῆρας ὥσπερ Ἰόλεως ἀνηβησάτω, οἱ δὲ ἀπὸ μέσων τῶν ἐλπίδων τὸν ὄνειροποληθέντα πλοῦτον ἀπολιπόντες ἠκέτωσαν ἤδη κακοὶ κακῶς ἀποθανόντες.

ΕΡΜ. Ἀμέλησον, ὦ Πλούτων· μετελεύσομαι γάρ σοι ἤδη αὐτοὺς καθ' ἓνα ἐξῆς· ἑπτὰ δέ, οἶμαι, εἰσί.

ΠΛΟΥΤ. Κατάσπα, ὁ δὲ παραπέμψει ἕκαστον ἀντι γέροντος αὐτίς πρωθήβης γενόμενος.

6.

ΤΕΡΨΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ.

1. ΤΕΡΨ. Τοῦτο, ὦ Πλούτων, δίκαιον, ἐμὲ μὲν τε-
θνάμει τριάκοντα ἔτη γεγονότα, τὸν δὲ ὑπὲρ τὰ ἐνενη-
347 κοντα γέροντα Θούκριτον ζῆν ἔτι;

ΠΛΟΤΤ. Δικαιότατον μὲν οὖν, ὦ Τερψίων, εἰ γε ο μὲν ζῆ μηδένα εὐχόμενος ἀποθανεῖν τῶν φίλων, σὺ δὲ παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἐπεβούλευες αὐτῷ περιμένων τὸν κληρὸν.

ΤΕΡΨ. Οὐ γὰρ ἐχορῆν γέροντα ὄντα καὶ μηκέτι χορήσασθαι τῷ πλούτῳ αὐτὸν δυνάμενον ἀπελθεῖν τοῦ βίου παραχωρήσαντα τοῖς νέοις;

ΠΛΟΤΤ. Καινά, ὦ Τερψίων, νομοθετεῖς, τὸν μηκέτι τῷ πλούτῳ χορήσασθαι δυνάμενον πρὸς ἡδονὴν ἀποθνήσκειν· τὸ δὲ ἄλλως ἢ Μοῖρα καὶ ἡ φύσις διετάξεν.

2. **ΤΕΡΨ.** Οὐκοῦν ταύτης αἰτιῶμαι τῆς διατάξεως· ἐχορῆν γὰρ τὸ πρᾶγμα ἐξῆς πως γίνεσθαι, τὸν πρεσβύτερον πρότερον καὶ μετὰ τοῦτον ὅστις καὶ τῇ ἡλικίᾳ μετ' αὐτόν, ἀναστρέφεσθαι δὲ μηδαμῶς, μηδὲ ζῆν μὲν τὸν ὑπέργηρον ὀδόντας τρεῖς ἔτι λοιπούς ἔχοντα, μόγις ὀρωῶντα, οἰκέταις τέτταρσιν ἐπικεκυφῶτα, κορυφῆς μὲν τὴν ὄντα, λήμης δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς μεστὸν ὄντα, οὐδὲν ἔτι ἡδὺ εἶδῶτα, ἐμψυχόν τινα τάφον ὑπὸ τῶν νέων καταγε- 348
λάμενον, ἀποθνήσκειν δὲ καλλίστους καὶ ἐρωωμενεστάτους νεανίσκους· ἄνω γὰρ ποταμῶν τοῦτό γε· ἢ τὸ τελευταῖον εἶδέναι ἐχορῆν, πότε καὶ τεθνήξεται τῶν γερόντων ἕκαστος, ἵνα μὴ μάτην ἂν ἐνίους ἐθεράπευον. νῦν 349
δὲ τὸ τῆς παροιμίας, ἡ ἄμαξα τὸν βοῦν [πολλάκις ἐκφέρει].

3. **ΠΛΟΤΤ.** Ταῦτα μὲν, ὦ Τερψίων, πολὺ συνεωτέρα γίνεται ἢ περ σοὶ δοκεῖ. καὶ ὑμεῖς δὲ τί παθόντες ἀλλοτρίοις ἐπιχαίνετε καὶ τοῖς ἀτέκνοις τῶν γερόντων ἐσποιεῖτε φέροντες αὐτούς; τοιγαροῦν γέλωτα ὀφλισκάνετε 350
πρὸ ἐκείνων κατορουττόμενοι, καὶ τὸ πρᾶγμα τοῖς πολλοῖς ἡδιστον γίνεται· ὅσῳ γὰρ ὑμεῖς ἐκείνους ἀποθανεῖν εὐχέσθε, τοσοῦτῳ ἅπασιν ἡδὺ προαποθανεῖν ὑμᾶς αὐτῶν. καινὴν γάρ τινα ταύτην τεχνην ἐπινενοή-

κατε γραῶν καὶ γερόντων ἐρωῶντες, καὶ μάλιστα εἰ ἄτε-
κνοι εἶεν, οἱ δὲ ἐντεκνοὶ ὑμῶν ἀνέραστοι. καίτοι πολλοὶ
351 ἤδη τῶν ἐρωμένων συνέντες ὑμῶν τὴν πανουργίαν τοῦ
ἐρωτος, ἦν καὶ τύχῳσι παίδας ἔχοντες, μισεῖν αὐτοὺς
πλάττονται, ὡς καὶ αὐτοὶ ἐραστὰς ἔχουσιν· εἴτα ἐν ταῖς
διαθήκαις ἀπεκλείσθησαν μὲν οἱ πάλοι δορυφορήσαντες,
ὁ δὲ παῖς καὶ ἡ φύσις, ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον, κρατοῦσι
πάντων, οἱ δὲ ὑποπρίουσι τοὺς ὀδόντας ἀποσμυγέντες.

352 4. ΤΕΡΨ. Ἀληθῆ ταῦτα φῆς· ἐμοῦ γοῦν Θούκρι-
353 τος πόσα κατέφαγεν αἰεὶ τεθνήξεσθαι δοκῶν καὶ ὁπότε
354 ἐσίλοιμι ὑποστένων καὶ μύχιόν τι καθάπερ ἐξ ῥοῦ νεο-
τὸς ἀτελῆς ὑποκρωῶζων, ὥστ' ἔγωγε ὄσον ἀντίκα οἰόμε-
νος ἐπιβῆσειν αὐτὸν τῆς σοροῦ ἐπεμπὸν τε πολλὰ, ὡς
μὴ ὑπερβάλλοιτό με οἱ ἀντερασταὶ τῇ μεγαλοδωρεῇ, καὶ
τὰ πολλὰ ὑπὸ φροντίδων ἄγρουπνος ἐκείμην ἀριθμῶν ἕκα-
στα καὶ διατάτταν. ταῦτα γοῦν μοι καὶ τοῦ ἀποθανεῖν
αἴτια γεγένηται, ἀγρουπνία καὶ φροντίδες· ὁ δὲ τοσοῦ-
τόν μοι δέλεαρ καταπιῶν ἐφειστήκει θαπτομένῳ πρῶην
ἐπιγελῶν.

5. ΠΛΟΥΤ. Εὐ γε, ὦ Θούκριτε, ζῳοῖς ἐπὶ μήκιστον
πλουτῶν ἅμα καὶ τῶν τοιούτων καταγελῶν, μηδὲ πρό-
τερόν γε σὺ ἀποθάνοις ἢ προπέμψας πάντας τοὺς κό-
λακας.

ΤΕΡΨ. Τοῦτο μὲν, ὦ Πλούτων, καὶ ἐμοὶ ἦδιστον
ἦδη, εἰ καὶ Χαροιάδης προτεθνήξεται Θουκρίτου.

ΠΛΟΥΤ. Θάρρει, ὦ Τερψίαν· καὶ Φεΐδων γὰρ καὶ
Μέλανθος καὶ ὄλως ἅπαντες προελεύσονται αὐτοῦ ὑπὸ
355 ταῖς αὐταῖς φροντίσιν.

ΤΕΡΨ. Ἐπαινω ταῦτα. ζῳοῖς ἐπὶ μήκιστον, ὦ Θου-
κριτε.

7.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΟΥ

1. ΖΗΝ. Σὺ δέ, ὦ Καλλιδημίδη, πῶς ἀπέθανες; γὰρ μὲν γὰρ ὅτι παράσιτος ὦν Δεινίου πλέον τοῦ ἰκαίου ἔμπαγῶν ἀπεπνίγην, οἶσθα· παρῆς γὰρ ἀποθνήσκουσί μοι.

ΚΑΛ. Παρῆν, ὦ Ζηνόφαντε· τὸ δὲ ἐμὸν παράδοξόν τι ἐγένετο. οἶσθα γὰρ καὶ σύ που Πτοιόδωρον τὸν ἔροντα;

ΖΗΝ. Τὸν ἄτεκνον, τὸν πλούσιον, ᾧ σε τὰ πολλὰ ἴθειν συνόντα.

ΚΑΛ. Ἐκείνον αὐτὸν αἰεὶ ἐθεράπευον ὑπισχνούμενον ἐπ' ἐμοὶ τεθνήξεσθαι. ἐπεὶ δὲ τὸ πρᾶγμα ἐς μήκιτον ἐπεγίνετο καὶ ὑπὲρ τὸν Τιθωνὸν ὁ γέρον ἐξη, ἐπιτομόν τινα ὁδὸν ἐπὶ τὸν κληῖρον ἐξεῦρον· πριάμενος γὰρ φάρμακον ἀνέπεισα τὸν οἰνοχόον, ἐπειδὴν τάχιστα ὁ Πτοιόδωρος αἰτήσῃ πιεῖν, — πίνει δὲ ἐπιεικῶς ζωρότερον — ἐμβαλόντα ἐς κύλικα ἔτοιμον ἔχειν αὐτὸ καὶ ἐπιδοῦναι αὐτῷ· εἰ δὲ τοῦτο ποιήσειεν, ἐλεύθερον ἐπαμογάμην ἀφήσειν αὐτόν.

ΖΗΝ. Τί οὖν ἐγένετο; πάννυ γὰρ τι παράδοξον ἴθειν ἔοικας.

2. ΚΑΛ. Ἐπεὶ τοίνυν λουσάμενοι ἤκομεν, δύο δὴ ἰμειρακίσκος κύλικας ἔτοιμους ἔχων τὴν μὲν τῷ Πτοιόδωρῳ τὴν ἔχουσαν τὸ φάρμακον, τὴν δὲ ἑτέραν ἐμοί, σφαλεῖς οὐκ οἶδ' ὅπως ἐμοὶ μὲν τὸ φάρμακον, Πτοιό- 357 δωρῷ δὲ τὸ ἀφάρμακτον ἔδωκεν· εἶτα ὁ μὲν ἐπινεν, ἐγὼ δὲ αὐτίκα μάλα ἐκτάδην ἐκείμην ὑποβολιμαῖος ἀντ' ἐκείνου νεκρός. τί τοῦτο γελᾷς, ὦ Ζηνόφαντε; καὶ μὴν οὐκ ἴθει γε ἑταίρω ἀνδρὶ ἐπιγελᾶν

ZHN. Ἄστειτα γάρ, ὦ Καλλιδημίδη, πέπονθας. ὁ γέρον δὲ τί πρὸς ταῦτα;

KAA. Πρῶτον μὲν ὑπεταράχθη πρὸς τὸ αἰφνίδιον, εἶτα συνείς, οἶμαι, τὸ γεγενημένον ἐρέλα καὶ αὐτός, οἷά γε ὁ οἰνοχόος εἴργασται.

ZHN. Πλήν ἀλλ' οὐδὲ σὲ τὴν ἐπίτομον ἐχρῆν τραπέσθαι· ἦκε γὰρ ἄν σοι διὰ τῆς λεωφόρου ἀσφαλέστερον, εἰ καὶ ὀλίγω βραδύτερον.

8.

358

ΚΝΗΜΩΝΟΣ ΚΑΙ ΔΑΜΝΙΠΠΟΥ.

KNHM. Τοῦτο ἐκεῖνο τὸ τῆς παροιμίας· ὁ νεβρὸς τὸν λέοντα.

ΔAM. Τί ἀγανακτεῖς, ὦ Κνήμων;

KNHM. Πυνθάνη ὃ τι ἀγανακτῶ; κληρονόμον ἀκούσιον καταλέλοιπα κατασοφισθεῖς ἄθλιος, οὓς ἐβουλόμην ἄν μάλιστα σχεῖν τὰ μὰ παραλιπῶν.

ΔAM. Πῶς τοῦτο ἐγένετο;

KNHM. Ἐρμόλαον τὸν πάνυ πλούσιον ἄτεκνον ὄντα ἐθεράπευον ἐπὶ θανάτῳ, κάκεινος οὐκ ἀηδῶς τὴν θεραπεῖαν προσίετο. ἔθοξε δὴ μοι καὶ σοφὸν τοῦτο εἶναι, θέσθαι διαθήκας ἐς τὸ φανερόν, ἐν αἷς ἐκείνῳ καταλέλοιπα τὰ μὰ πάντα, ὡς κάκεινος ζηλώσειε καὶ τὰ αὐτὰ πράξειε.

359

ΔAM. Τί οὖν δὴ ἐκεῖνος;

KNHM. Ὅ τι μὲν αὐτὸς ἐνέγραψε ταῖς ἑαυτοῦ διαθήκαις οὐκ οἶδα· ἐγὼ γοῦν ἄφνω ἀπέθανον τοῦ τέγους μοι ἐπιπεσόντος, καὶ νῦν Ἐρμόλαος ἔχει τὰ μὰ ὦσπερ τις λαβραξ καὶ τὸ ἄγκιστρον τῷ δελέατι συγκαταπάσας.

ΔΑΜ Οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν σε τὸν ἀλιεῖα·
ὥστε σόφισμα κατὰ σαυτοῦ συντέθεικας.

ΚΝΗΜ. Ἔοικα· οἰμῶζω τοιγαροῦν.

9.

ΣΙΜΤΛΟΤ ΚΑΙ ΠΟΛΤΣΤΡΑΤΟΤ.

1. *ΣΙΜ.* Ἦκεις ποτέ, ὦ Πολύστρατε, καὶ σὺ παρ' ἡμᾶς ἔτη οἶμαι οὐ πολὺ ἀποδέοντα τῶν ἑκατὸν βεβιωκῶς;

ΠΟΛ. Ὅκτω ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα, ὦ Σιμίλε.

ΣΙΜ. Πῶς δαὶ τὰ μετ' ἐμὲ ταῦτα ἐβίως τριάκοντα; 360
ἐγὼ γὰρ ἀμφὶ τὰ ἐβδομήκοντά σου ὄντος ἀπέθανον.

ΠΟΛ. Ὑπερήδιστα, εἰ καὶ σοι παράδοξον τοῦτο δόξει.

ΣΙΜ. Παράδοξον, εἰ γέρον τε καὶ ἀσθενῆς ἀτε-
κνός τε προσέτι ἤδυσθαι τοῖς ἐν τῷ βίῳ ἐδύνασο.

2. *ΠΟΛ.* Τὸ μὲν πρῶτον ἅπαντα ἐδυνάμην· ἔτι
καὶ παῖδες ὠρατοὶ ἦσαν πολλοὶ καὶ γυναῖκες ἀβρόταται
καὶ μύρα καὶ οἶνος ἀνθοσμίας καὶ τράπεζα ὑπὲρ τὰς ἐν
Σικελίᾳ.

ΣΙΜ. Καινὰ ταῦτα· ἐγὼ γάρ σε πάνυ φειδόμενον
ἠπιστάμην.

ΠΟΛ. Ἄλλ' ἐπέρρει μοι, ὦ γενναῖε, παρ' ἄλλων
τάγαθά· καὶ ἔωθεν μὲν εὐθὺς ἐπὶ θύρας ἐφοίτων μάλα
πολλοί, μετὰ δὲ παντοῖά μοι δῶρα προσήγετο ἅπαντα-
χόθεν τῆς γῆς τὰ κάλλιστα.

ΣΙΜ. Ἐτυράνησας, ὦ Πολύστρατε, μετ' ἐμέ;

ΠΟΛ. Οὐκ, ἀλλ' ἐραστὰς εἶχον μυρίους.

ΣΙΜ. Ἐγέλασα· ἐραστὰς σὺ τηλικούτος ὦν, ὀδόν-
τας τέτταρας ἔχων; 361

ΠΟΛ. Νῆ Δία, τοὺς ἀρίστους γε τῶν ἐν τῇ πόλει·
καὶ γέροντά με καὶ φαλακρόν, ὡς ὄρας, ὄντα καὶ λη-
μῶντα προσέτι καὶ κορυζῶντα ὑπερήδοντο θεραπεύου-

τες, και μακάριος ἦν αὐτῶν ὄντινα ἂν και μόνον προσέβλεφα.

ΣΙΜ. Μῶν και σύ τινα ὥσπερ ὁ Φάων τὴν Ἄφροδίτην ἐκ Χίου διεπόρθμευσας, εἰτά σοι εὐξαμένῳ ἔδωκε νέον εἶναι και καλὸν ἐξ ὑπαρχῆς και ἀξιεραστον;

ΠΟΛ. Οὐκ, ἀλλὰ τοιοῦτος ὦν περιπόθητος ἦν.

ΣΙΜ. Αἰνίγματα λέγεις.

3. ΠΟΛ. Και μὴν πρόδηλός γε ὁ ἔρωσ οὔτωσι πολὺς ὦν ὁ περι τοὺς ἀτέκνους και πλουσίους γέροντας.

ΣΙΜ. Νῦν μανθάνω σου τὸ κάλλος, ὃ θαναμάσιε, ὅτι παρὰ τῆς χρυσῆς Ἄφροδίτης ἦν.

ΠΟΛ. Ἀτάρ, ὃ Σιμύλε, οὐκ ὀλίγα τῶν ἐραστῶν ἀπολέλανκα μονονουχὶ προσκυνούμενος ὑπ' αὐτῶν· και 362 ἐθροπτόμην δὲ πολλὰκις και ἀπέκλειον αὐτῶν τινας ἐνίστε, οἱ δὲ ἡμιλλῶντο και ἀλλήλους ὑπερεβάλλοντο ἐν τῇ περι ἐμὲ φιλοτιμία.

ΣΙΜ. Τέλος δ' οὖν πῶς ἐβουλεύσω περι τῶν κτημάτων;

ΠΟΛ. Ἐς τὸ φανερόν μὲν ἕκαστον αὐτῶν κληρονομὸν ἀπολιπεῖν ἐφασκον, ὁ δ' ἐπίστευέ τε ἂν και κολακεντικώτερον παρεσχεύαζεν ἑαυτόν, ἄλλας δὲ τὰς ἀληθεῖς διαθήκας ἔχων, ἐκείνας κατέλιπον οἰμώξειν ἅπασι φράσας.

4. ΣΙΜ. Τίνα δὲ αἱ τελευταῖαι τὸν κληρονομὸν ἔσχον; ἢ πού τινα τῶν ἀπὸ τοῦ γένους;

ΠΟΛ. Οὐ μὰ Δία, ἀλλὰ νεώνητόν τινα τῶν μειρακίων τῶν ὠραίων Φρύγα.

ΣΙΜ. Ἄμφι πόσα ἔτη, ὃ Πολύστρατε;

ΠΟΛ. Σχεδὸν ἀμφι τὰ εἴκοσι.

ΣΙΜ. Ἦδη μανθάνω ἅτινά σοι ἐκείνος ἔχαριζετο.

ΠΟΛ. Πλὴν ἀλλὰ πολὺ ἐκείνων ἀξιώτερος κληρονομεῖν, εἰ και βάρβαρος ἦν και ὄλεθρος, ὃν ἦδη και αὐ-

τοὶ οἱ ἄριστοι θεραπεύουσιν. ἐκεῖνος τοίνυν ἐκληρονόμῃσέ μου καὶ νῦν ἐν τοῖς εὐπατριδαῖς ἀριθμείται ὑπεξυρημένος μὲν τὸ γένειον καὶ βαρβαρίζων, Κόδρον δὲ εὐγενέστερος καὶ Νιρέως καλλίων καὶ Ὀδυσσέως συνε- 363 τώτερος λεγόμενος εἶναι.

ΣΙΜ. Οὐ μοι μέλει· καὶ στρατηγησάτω τῆς Ἑλλάδος, εἰ δοκεῖ, ἐκεῖνοι δὲ μὴ κληρονομεύτωσαν μόνον.

10.

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΤ ΚΑΙ ΝΕΚΡΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

1. ΧΑΡ. Ἀκούσατε ὡς ἔχει ἡμῖν τὰ πράγματα. μικρὸν μὲν ἡμῖν, ὡς ὁρᾶτε, τὸ σκαφίδιον καὶ ὑπόσαθρόν ἐστι καὶ διαρρεῖ τὰ πολλά, καὶ ἦν τραπῆ ἐπὶ θάτερα, ολιχῆσεται περιτραπέν, ὑμεῖς δὲ ἅμα τοσοῦτοι ἦκατε πολλὰ ἐπιφερόμενοι ἕκαστος. ἦν οὖν μετὰ τούτων ἐμβήτε, δέδια μὴ ὕστερον μετανοήσητε, καὶ μάλιστα ὁπόσοι νεῖν 364 οὐκ ἐπίστασθε.

ΕΡΜ. Πῶς οὖν ποιήσαντες εὐπλοήσομεν;

ΧΑΡ. Ἐγὼ ὑμῖν φράσω· γυμνοὺς ἐπιβαίνειν χρῆ τὰ περιττὰ ταῦτα πάντα ἐπὶ τῆς ἡλιότητος καταλιπόντας· μόλις γὰρ ἂν καὶ οὕτως δεῖξαιτο ὑμᾶς τὸ πορθμεῖον. σοὶ δέ, ὦ Ἐρμῆ, μελήσει τὸ ἀπὸ τούτου μηδὲνα παραδέχεσθαι αὐτῶν, ὅς ἂν μὴ φιλὸς ἦ καὶ τὰ ἐπιπλα, ὥσπερ ἔφην, ἀποβαλῶν. παρὰ δὲ τὴν ἀποβάθραν ἐστῶς διαγίνωσκε αὐτοὺς καὶ ἀναλάμβανε γυμνοὺς ἐπιβαίνειν ἀναγκάζων.

2. ΕΡΜ. Εὖ λέγεις, καὶ οὕτω ποιήσωμεν. — Οὐτοσὶ τίς ὁ πρῶτός ἐστι;

ΜΕΝ. Μένιππος ἔγωγε. ἀλλ' ἰδοὺ ἡ πήρα μοι, ὦ Ἐρμῆ, καὶ τὸ βράκτρον ἐς τὴν λίμνην ἀπερροίφθων, τὸν 365 τριβῶνα δὲ οὐδὲ ἐκόμισα εὐ ποιωῶν.

ΕΡΜ. Ἐμβαινε, ὦ Μένιππε ἀνδρῶν ἄριστε, καὶ τὴν προεδρίαν παρὰ τὸν κυβερνήτην ἔχε ἐφ' ὑψηλοῦ, ὡς ἐπισκοπῆς ἅπαντας. 3. ὁ καλὸς δ' οὗτος τίς ἐστι;

ΧΑΡ. Χαρμόλεως ὁ Μεγαρικὸς ὁ ἐπέραστος, οὗ τὸ φίλημα διτάλαντον ἦν.

ΕΡΜ. Ἀπόδουθι τοιγαροῦν τὸ κάλλος καὶ τὰ χεῖλη αὐτοῖς φιλήμασι καὶ τὴν κόμην τὴν βαθεῖαν καὶ τὸ ἐπὶ τῶν παρειῶν ἐρύθημα καὶ τὸ δέσμα ὄλον. ἔχει καλῶς, εὖξωνος εἶ, ἐπίβαινε ἤδη. 4. ὁ δὲ τὴν πορφυρίδα οὐτοσί καὶ τὸ διάδημα ὁ βλοσυρὸς τίς ὢν τυγχάνεις;

366 *ΛΑΜΠ.* Λάμπιχος Γελῶν τύραννος.

ΕΡΜ. Τί οὖν, ὦ Λάμπιχε, τσαυτὰ ἔχων πάρει;

ΛΑΜΠ. Τί οὖν; ἐχρῆν, ὦ Ἐρμῆ, γυμνὸν ἦκειν τύραννον ἄνδρα;

ΕΡΜ. Τύραννον μὲν οὐδαμῶς, νεκρὸν δὲ μάλα ὥστε ἀπόθου ταῦτα.

ΛΑΜΠ. Ἴδού σοι ὁ πλοῦτος ἀπέροριπται.

ΕΡΜ. Καὶ τὸν τύφον ἀπόροριφον, ὦ Λάμπιχε, καὶ τὴν ὑπεροφίαν· βαρῆσει γὰρ τὸ πορθμεῖον συνεμπεσόντα.

ΛΑΜΠ. Οὐκοῦν ἀλλὰ τὸ διάδημα ἔασόν με ἔχειν καὶ τὴν ἐφεστρίδα.

ΕΡΜ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἄφες.

ΛΑΜΠ. Ἐλέν. τί ἔτι; πάντα γὰρ ἀφήμα, ὡς ὀρεῶς.

ΕΡΜ. Καὶ τὴν ὀμότητα καὶ τὴν ἄνοιαν καὶ τὴν ὕβριν καὶ τὴν ὀργήν, καὶ ταῦτα ἄφες.

ΛΑΜΠ. Ἴδού σοι φίλός εἰμι.

5. *ΕΡΜ.* Ἐμβαινε ἤδη. σὺ δὲ ὁ παχύς, ὁ πολυσαρκὸς τίς ὢν τυγχάνεις;

ΔΑΜ. Δαμασίας ὁ ἀθλητής.

ΕΡΜ. Ναί, ἔοικας· οἶδα γὰρ σε πολλάκις ἐν ταῖς παλαίστραις ἰδῶν.

ΔΑΜ. Ναί, ὦ Ἐρμῆ· ἀλλὰ παράδεξαί με γυμνὸν ὄντα.

ΕΡΜ. Οὐ γυμνόν, ὦ βέλτιστε, τοσαύτας σάρκας περιβεβλημένον· ὥστε ἀπόδουδι αὐτάς, ἐπεὶ καταδύσεις τὸ σκάφος τὸν ἕτερον πόδα ὑπερθεῖς μόνον· ἀλλὰ καὶ 367 τοὺς στεφάνους τούτους ἀπόρριψον καὶ τὰ κηρύγματα.

ΔΑΜ. Ἴδού σοι γυμνός, ὡς ὄρῳς, ἀληθῶς εἰμι καὶ ἰσοστάσιος τοῖς ἄλλοις νεκροῖς.

6. *ΕΡΜ.* Οὕτως ἄμεινον ἀβαρῆ εἶναι· ὥστε ἔμβαινε. καὶ σὺ δὲ τὸν πλοῦτον ἀποθέμενος, ὦ Κράτων, καὶ τὴν μαλακίαν δὲ προσέτι καὶ τὴν τρυφήν μηδὲ τὰ ἐντάφια κόμιζε μηδὲ τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα, κατάλιπε δὲ καὶ γένος καὶ δόξαν καὶ εἰ ποτέ σε ἡ πόλις ἀνεκῆρυξε καὶ τὰς τῶν ἀνδριάντων ἐπιγραφάς, μηδέ, ὅτι μέγαν τάφον ἐπὶ σοι ἔχωσαν, λέγε· βαρῦνει γὰρ καὶ ταῦτα μνημονευόμενα.

ΚΡΑΤ. Οὐχ ἔκῳ μὲν, ἀπορρίψω δέ· τί γὰρ ἂν καὶ πάθοιμι;

7. *ΕΡΜ.* Βαβαῖ. σὺ δὲ ὁ ἔνοπλος τί βούλει; ἢ τί τὸ τρόπαιον τοῦτο φέρεις;

ΣΤΡΑΤ. Ὅτι ἐνίκησα, ὦ Ἐρμῆ, καὶ ἠρίστευσα καὶ ἡ πόλις ἐτίμησέ με.

ΕΡΜ. Ἄφες ὑπὲρ γῆς τὸ τρόπαιον· ἐν ἄδου γὰρ εἰρήνη καὶ οὐδὲν ὄπλων δεήσει. 8. ὁ σεμνὸς δὲ οὗτος ἀπὸ γε τοῦ σχήματος καὶ βρενθνόμενος, ὁ τὰς ὄφρῳς ἐπηρκώς, ὁ ἐπὶ τῶν φροντίδων τίς ἐστίν, ὁ τὸν βαθὺν πῶ- 368 γωνα καθειμένος;

ΜΕΝ. Φιλόσοφος τις, ὦ Ἐρμῆ, μᾶλλον δὲ γόης καὶ τερατείας μεστός· ὥστε ἀπόδυσον καὶ τοῦτον· ὄψει γὰρ πολλὰ καὶ γελοῖα ὑπὸ τῷ ἱματίῳ σκεπόμενα.

ΕΡΜ. Ἀπόθου σὺ τὸ σχῆμα πρῶτον, εἶτα καὶ ταυτὶ πάντα. ὦ Ζεῦ, ὄσσην μὲν τὴν ἀλαζονείαν κομίζει, ὄσσην 369

δὲ ἀμαθίαν καὶ ἔριν καὶ κενοδοξίαν καὶ ἐρωτήσεις ἀπό-
 ρους καὶ λόγους ἀκανθώδεις καὶ ἐννόας πολυπλόκουσ,
 ἀλλὰ καὶ ματαιοποιίαν μάλα πολλήν καὶ λήρον οὐκ ὀλί-
 γον καὶ ὑθλους καὶ μικρολογίαν, νῆ Δία καὶ χρυσίον γε
 370 τουτὶ καὶ ἡδυπάθειαν δὲ καὶ ἀναισχυντίαν καὶ ὀργὴν καὶ
 τρυφήν καὶ μαλακίαν· οὐ λέληθε γὰρ με, εἰ καὶ μάλα πε-
 ρικρῦπτεῖς αὐτά. καὶ τὸ ψεῦδος δὲ ἀπόθου καὶ τὸν τύφοι
 καὶ τὸ οἰεσθαι ἀμείνων εἶναι τῶν ἄλλων· ὡς εἴ γε ταῦτα
 πάντα ἔχων ἐμβαίης, ποῖα πεντηκόντορος δέξαιτο ἂν σε;
 ΦΙΛ. Ἀποτίθεμαι τοίνυν αὐτά, ἐπέπερ οὕτω κε-
 λεύεις.

371 9. ΜΕΝ. Ἀλλὰ καὶ τὸν πάγονα τοῦτον ἀποθέσθω,
 ὃ Ἐρμῆ, βαρύν τε ὄντα καὶ λάσιον, ὡς ὄρα· πέντε μναῖ
 τριχῶν εἰσι τοῦλάχιστον.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις· ἀπόθου καὶ τοῦτον.

ΦΙΛ. Καὶ τίς ὁ ἀποκείρων ἔσται;

ΕΡΜ. Μένικπος οὐτοσί λαβῶν πέλεκυν τῶν ναυ-
 πηγικῶν ἀποκόψει αὐτὸν ἐπικόπη τῆ ἀποβάθρα χρη-
 σάμενος.

372 ΜΕΝ. Οὐκ, ὃ Ἐρμῆ, ἀλλὰ πρόνά μοι ἀνάδος· γε-
 λιοῦτερον γὰρ τοῦτο.

ΕΡΜ. Ὁ πέλεκυς ἱκανός. εὖ γε. ἀνθρωπινώτερος
 νῦν ἀναπέφηνας ἀποθέμενος σαντοῦ τὴν κινάβραν.

ΜΕΝ. Βούλει μικρὸν ἀφέλωμαι καὶ τῶν ὀφρύων;

ΕΡΜ. Μάλιστα· ὑπὲρ τὸ μέτωπον γὰρ καὶ ταύτας
 ἐπῆρκεν, οὐκ οἶδα ἐφ' ὅτω ἀνατείνων ἑαυτόν. τί τοῦτο;
 καὶ δακρύεις, ὃ κάθαγμα, καὶ πρὸς θάνατον ἀποδειλιᾷς;
 ἐμβηθι δ' οὖν.

ΜΕΝ. Ἐν ἔτι τὸ βαρύτερον ὑπὸ μάλης ἔχει.

373 ΕΡΜ. Τί, ὃ Μένικπε;

ΜΕΝ. Κολακείαν, ὃ Ἐρμῆ, πολλὰ χρησιμεύσασα
 αὐτῷ ἐν τῷ βίῳ.

ΦΙΑ. Οὐκοῦν καὶ σύ, ὦ Μένιππε, ἀπόθου τὴν ἔλευθερίαν καὶ παρρησίαν καὶ τὸ ἄλυπον καὶ τὸ γενναῖον καὶ τὸν γέλωτα· μόνος γοῦν τῶν ἄλλων γελᾷς.

ΕΡΜ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ καὶ ἔχε ταῦτα, κοῦφα γὰρ καὶ πάνυ εὐφορα ὄντα καὶ πρὸς τὸν κατάπλουν χρήσιμα.
10. καὶ ὁ δῆτωρ δὲ σύ ἀπόθου τῶν δημάτων τὴν τοσαύτην ἀπεραντολογία καὶ ἀντιθέσεις καὶ παρσιώσεις καὶ 374 περιόδους καὶ βαρβαρισμούς καὶ τὰ ἄλλα βάρη τῶν λόγων.

ΡΗΤ. Ἦν ἰδοῦ, ἀποτίθεμαι.

ΕΡΜ. Εὖ ἔχει· ὥστε λύε τὰ ἀπόγεια, τὴν ἀποβαθραν ἀνελώμεθα, τὸ ἀγκύριον ἀνεσπᾶσθω, πέτασον τὸ ἰστιόν, εὐθύνη, ὦ πορθηεῦ, τὸ πηδάλιον· εὐπλοῶμεν.
11. τί οἰμῶξετε, ὦ μάταιοι, καὶ μάλιστα ὁ φιλόσοφος σὺ ὁ ἀρτίως τὸν πάγονα δεδηωμένος;

ΦΙΑ. Ὅτι, ὦ Ἐρμῆ, ἀθάνατου. ᾤμην τὴν ψυχὴν ὑπάρχειν.

ΜΕΝ. Ψεύδεται· ἄλλα γὰρ ἔοικε λυπεῖν αὐτόν.

ΕΡΜ. Τὰ ποῖα;

ΜΕΝ. Ὅτι μηκέτι δειπνήσει πολυτελεῆ δειπνα μηδὲ νύκτωρ ἐξιῶν ἅπαντας λανθάνων τῷ ἱματίῳ τὴν κεφαλὴν κατειλήσας περιέεισιν ἐν κύκλῳ τὰ χαμαιτυπεῖα, καὶ ἔωθεν ἑξαπατῶν τοὺς νέους ἐπὶ τῇ σοφίᾳ ἀργύριον λήφεται· ταῦτα λυπεῖ αὐτόν.

ΦΙΑ. Σὺ γὰρ, ὦ Μένιππε, οὐκ ἄχθῃ ἀποθανών;

ΜΕΝ. Πῶς, ὅς ἐσπευσα ἐπὶ τὸν θάνατον καλέσαντος μηδενός; **12.** ἀλλὰ μεταξὺ λόγων οὐ κραυγὴ τις 375 ἀκούεται ὡσπερ τινῶν ἀπὸ γῆς βοώντων;

ΕΡΜ. Ναί, ὦ Μένιππε, οὐκ ἀφ' ἐνός γε χωρίου, ἀλλ' οἱ μὲν ἐς τὴν ἐκκλησίαν συνελθόντες ἄσμενοι γελῶσι πάντες ἐπὶ τῷ Λαμπίχου θανάτῳ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ συνέχεται πρὸς τῶν γυναικῶν καὶ τὰ παῖδια νεογνὰ ὄντα ὁμοίως κἀκεῖνα ὑπὸ τῶν παίδων βάλλεται ἀφθό-

νοις τοῖς λίθοις· ἄλλοι δὲ Διόφαντον τὸν φήτορα ἐπινοῦσιν ἐν Σικυῶνι ἐπιταφίους λόγους διεξιόντα ἐπὶ Κράτῳ τούτῳ. καὶ νῆ Δία γε ἡ Δαμασίου μητέρα κακύνουσα ἐξάρχει τοῦ θρήνου σὺν γυναιξὶν ἐπὶ τῷ Δαμασίῳ· σὲ δέ, ὦ Μένιππε, οὐδεὶς δακρύει, καθ' ἡσυχίαν δὲ κῆσαι μόνος.

13. MEN. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἀκούσῃ τῶν κυνῶν μετ' ὀλίγον ἄφρομένων οἰκτιστον ἐπ' ἐμοὶ καὶ τῶν κοράκων τυπτομένων τοῖς πτεροῖς, ὅποταν συνελθόντες θάπτωσί με.

376 EPM. Γεννάδας εἶ, ὦ Μένιππε. ἀλλ' ἐπεὶ καταπεπλεύκαμεν ἡμεῖς, ὑμεῖς μὲν ἄπιτε πρὸς τὸ δικαστήριον εὐθείαν ἐκείνην προϊόντες, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ πορθμεὺς ἄλλους μετελευσόμεθα.

MEN. Εὐπλοεῖτε, ὦ Ἐρμῆ· προϊόμεν δὲ καὶ ἡμεῖς. τί οὖν ἐτι καὶ μέλλετε; πάντως δικασθῆναι δεήσει, καὶ τὰς καταδικὰς φασὶν εἶναι βαρείας, τροχοὺς καὶ λίθους καὶ γῦπας· δειχθήσεται δὲ ὁ ἐκάστου βίος ἀκριβῶς.

11.

ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

1. ΚΡΑΤ. Μοίριχον τὸν πλούσιον ἐγίνωσκας, ὦ Διόγευε, τὸν πάνυ πλούσιον, τὸν ἐκ Κορίνθου, τὸν τὰς πολλὰς ὀλκάδας ἔχοντα, οὗ ἀνεψιὸς Ἀριστέας, πλούσιος καὶ αὐτὸς ὦν; ὃς τὸ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο εἰῶθει ἐπιλέγειν,
377 ἢ μ' ἀνάειφ' ἢ ἐγὼ σέ.

ΔΙΟΓ. Τίνος ἔνεκα, ὦ Κράτης;

ΚΡΑΤ. Ἐθεράπευον ἀλλήλους τοῦ κλήρου ἔνεκα ἐκάτερος ἡλικιωῦντες, καὶ τὰς διαθήκας ἐς τὸ φανερόν ἐτίθεντο, Ἀριστέαν μὲν ὁ Μοίριχος, εἰ προαποθά-
νοι, δεσπότην ἀφιεῖς τῶν ἑαυτοῦ πάντων, Μοίριχον δὲ

ὁ Ἀριστέας, εἰ προαπέλθοι αὐτοῦ. ταῦτα μὲν ἐγγράπτο, οἱ δ' ἐθεράπευον ὑπερβαλλόμενοι ἀλλήλους τῇ κολακείᾳ· καὶ οἱ μάντις, οἳ τε ἀπὸ τῶν ἄστρον τεκμαιρόμενοι τὸ μέλλον οἳ τε ἀπὸ τῶν ὄνειράτων, ὡς γε Χαλδαίων παῖδες, ἀλλὰ καὶ ὁ Πύθιος αὐτὸς ἄρτι μὲν Ἀριστέα παρεῖχε τὸ κράτος, ἄρτι δὲ Μοιρίῳ, καὶ τὰ τάλαντα ποτὲ μὲν ἐπ' ἐκείνον, νῦν δ' ἐπὶ τοῦτον ἔρρεπε.

2. ΔΙΟΓ. Τί οὖν πέρας ἐγένετο, ᾧ Κράτης; ἀκούσαι γὰρ ἄξιον.

ΚΡΑΤ. Ἄμφω τεθνᾶσιν ἐπὶ μιᾷς ἡμέρας, οἱ δὲ κληῖροι ἐς Εὐνόμιον καὶ Θρασυκλέα περιῆλθον ἄμφω συγγενεῖς ὄντας οὐδὲ πάποτε προμαντευομένους οὕτω γενέσθαι ταῦτα· διαπλέοντες γὰρ ἀπὸ Σικυῶνος ἐς Κίρραν κατὰ μέσον τὸν πόρον πλαγίῳ περιπεσόντες τῷ Ἰάπυγι ἀνετράπησαν.

3. ΔΙΟΓ. Εὖ ἐποίησαν. ἡμεῖς δὲ ὁπότε ἐν τῷ βίῳ ἤμεν, οὐδὲν τοιοῦτον ἐνενοοῦμεν περὶ ἀλλήλων· οὔτε ἐγὼ ποτε ἠϋξάμην Ἀντισθένην ἀποθανεῖν, ὡς κληρονομῆσαιμὶ τῆς βακτηρίας αὐτοῦ — εἶχε δὲ πάνυ καρτερὰν ἐκ κοτίνου ποιησάμενος — οὔτε οἶμαι σὺ ὁ Κράτης ἐπεθύμεις κληρονομεῖν ἀποθανόντος ἐμοῦ τὰ κτήματα καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν πῆραν χοίνικας δύο θέρμων ἔχουσαν.

ΚΡΑΤ. Οὐδὲν γὰρ μοι τούτων ἔδει, ἀλλ' οὐδὲ σοί, ᾧ Διόγευες· ἃ γὰρ ἐχρῆν, σὺ τε Ἀντισθένους ἐκληρονόμησας καὶ ἐγὼ σοῦ, πολλῶ μείζω καὶ σεμνότερα τῆς Περσῶν ἀρχῆς.

ΔΙΟΓ. Τίνα ταῦτα φῆς;

ΚΡΑΤ. Σοφίαν, ἀντάρκειαν, ἀλήθειαν, παρρησίαν, ἐλευθερίαν.

ΔΙΟΓ. Νῆ Δία, μέμνημαι καὶ τοῦτον διαδεξαμενος τὸν πλοῦτον παρὰ Ἀντισθένους καὶ σοὶ ἔτι πλείω καταλιπῶν.

4. ΚΡΑΤ. Ἄλλ' οἱ ἄλλοι ἡμέλουν τῶν τοιούτων κτημάτων καὶ οὐδεὶς ἐθεράπευεν ἡμᾶς κληρονομήσειν προσδοκῶν, ἐς δὲ τὸ χρυσίον πάντες ἔβλεπον.

ΔΙΟΓ. Εἰκότως· οὐ γὰρ εἶχον ἔνθα ἂν δέξαιτο τὰ τοιαῦτα παρ' ἡμῶν διεργνηκότες ὑπὸ τρυφῆς, καθάπερ τὰ σαπρὰ τῶν βαλαντίων· ὥστε εἴ ποτε καὶ ἐμβάλοι τις ἐς αὐτοὺς ἢ σοφίαν ἢ παρρησίαν ἢ ἀλήθειαν, ἐξέπιπτεν εὐθύς καὶ διέρρει, τοῦ πνυθμένος στέγειν οὐ δυναμένου, οἷόν τι πάσχουσιν αἱ τοῦ Δαναοῦ αὐται παρθένοι εἰς τὸν τετρημένον πίθον ἐπαντλοῦσαι· τὸ δὲ χρυσίον ὁδοῦσι καὶ ὄνυξι καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύλαττον.

ΚΡΑΤ. Οὐκοῦν ἡμεῖς μὲν ἔχομεν κἀνταῦθα τὸν πλοῦτον, οἱ δὲ ὀβολὸν ἤξουσι κομίζοντες καὶ τοῦτον ἄχρι τοῦ πορθμέως.

12.

380 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΑΝΝΙΒΟΥ, ΜΙΝΩΟΣ ΚΑΙ
ΣΚΗΠΙΩΝΟΣ.

1. ΑΛΕΞ. Ἐμὲ δεῖ προκεκρίσθαι σου, ᾧ Λίβυ· ἀμείνων γὰρ εἰμι.

ΑΝ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλ' ἐμέ.

ΑΛΕΞ. Οὐκοῦν ὁ Μίνως δικασάτω.

ΜΙΝ. Τίνες δὲ ἐστέ;

ΑΛΕΞ. Οὗτος μὲν Ἀννίβας ὁ Καρχηδόσιος, ἐγὼ δὲ Ἰλέξανδρος ὁ Φιλίππου.

ΜΙΝ. Νῆ Δία ἐνδοξοί γε ἀμφοτέροι. ἀλλὰ περὶ τί-
νος ὑμῖν ἡ ἔρις;

381 ΑΛΕΞ. Περὶ προεδρίας· φησὶ γὰρ οὗτος ἀμείνων γεγενῆσθαι στρατηγὸς ἐμοῦ, ἐγὼ δέ, ὥσπερ ἅπαντες ἴσασιν, οὐχὶ τούτου μόνον, ἀλλὰ πάντων σχεδὸν τῶν πρὸ ἐμοῦ φημι διενεγκεῖν τὰ πολέμια.

MIN. Οὐκοῦν ἐν μέρει ἐκάτερος εἰπάτω, σὺ δὲ πρῶ-
τος ὁ Αἰβυς λέγε.

2. AN. Ἐν μὲν τοῦτο, ᾧ Μίνως, ἀνάμην, ὅτι ἐν-
ταῦθα καὶ τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον· ὥστε οὐδὲ ταύ-
τη πλέον οὗτος ἐνέγκαιτό μου. φημι δὲ τούτους μάλιστα
ἐπαίνου ἀξιούς εἶναι, ὅσοι τὸ μηδὲν ἐξ ἀρχῆς ὄντες ὁμως
ἐπὶ μέγα προεχώρησαν δι' αὐτῶν δύναμιν τε περιβαλό-
μενοι καὶ ἀξιοὶ δόξαντες ἀρχῆς. ἔγωγ' οὖν μετ' ὀλίγων
ἐξορμήσας εἰς τὴν Ἰβηρίαν τὸ πρῶτον ὑπαρχος ὢν τῷ
ἀδελφῷ μερίστων ἠξιώθην ἄριστος κριθεῖς, καὶ τοὺς τε
Κελτίβηρας εἶλον καὶ Γαλατῶν ἐκράτησα τῶν ἐσπερίων
καὶ τὰ μεγάλα ὄρη ὑπερβάς τὰ περὶ τὸν Ἥριδανὸν ἄπαν- 38
τα κατέδραμον καὶ ἀναστάτους ἐποίησα τοσαύτας πόλεις
καὶ τὴν πεδινὴν Ἰταλίαν ἐχειρωσάμην καὶ μέχρι τῶν προ-
αστειῶν τῆς προῦχούσης πόλεως ἦλθον καὶ τοσοῦτους
ἀπέκτεινα μιᾶς ἡμέρας, ὥστε τοὺς δακτυλίους αὐτῶν
μεδίμνοις ἀπομετρήσαι καὶ τοὺς ποταμοὺς γεφυρῶσαι
νεκροῖς. καὶ ταῦτα πάντα ἐπραξα οὔτε Ἄμμωνος υἱὸς
ὀνομαζόμενος οὔτε θεὸς εἶναι προσποιούμενος ἢ ἐνούπνια
τῆς μητρὸς διεξιῶν, ἀλλ' ἄνθρωπος εἶναι ὁμολογῶν,
στρατηγοῖς τε τοῖς συνετατάτοις ἀντεξεταζόμενος καὶ
στρατιώταις τοῖς μαχιμωτάτοις συμπλεκόμενος, οὐ Μή- 38
δους καὶ Ἀρμενίου καταγωνιζόμενος ὑποφεύγοντας πρὶν
διώκειν τιὰ καὶ τῷ τολμήσαντι παραδιδόντας εὐθύς τὴν
νίκην. 3. Ἀλέξανδρος δὲ πατρῶαν ἀρχὴν παραλαβὼν
ἠϋξῆσε καὶ παρὰ πολὺ ἐξέτεινε χρησάμενος τῇ τῆς τύχης
ὀρμῇ. ἐπεὶ δ' οὖν ἐνίκησέ τε καὶ τὸν Ὀλεθρον ἐκεῖνον
Δαρειὸν ἐν Ἴσῳ τε καὶ Ἀρβήλοις ἐκράτησεν, ἀποστάς
τῶν πατρῶων προσκυνεῖσθαι ἠξίου καὶ ἐς δίαίταν τὴν
Μηδικὴν μετεδιήτησεν ἑαυτὸν καὶ ἐμιαιφόνει ἐν τοῖς 38
συμποσίοις τοὺς φίλους καὶ συνελάμβανεν ἐπὶ θανάτω.
ἐγὼ δὲ ἤρξα ἐπ' ἴσης τῆς πατρίδος, καὶ ἐπειδὴ μετεπέμ-

πετο τῶν πολεμίων μεγάλην στόλῳ ἐπιπλευσάντων τῇ Λιβύῃ, ταχέως ὑπήκουσα, καὶ ἰδιώτην ἐμαυτὸν παρέσχεον καὶ καταδικασθεὶς ἤνεγκα εὐγνωμόνως τὸ πρᾶγμα. καὶ ταῦτα ἔπραξα βάρβαρος ὢν καὶ ἀπαίδευτος παιδείας τῆς Ἑλληνικῆς καὶ οὔτε Ὅμηρον ὥσπερ οὗτος βασιλεὺς οὔτε ὑπ' Ἀριστοτέλει τῷ σοφιστῇ παιδευθεὶς, μόνῃ δὲ τῇ φύσει ἀγαθῇ χρησάμενος. ταῦτά ἐστιν ἂ ἐγὼ Ἀλεξάνδρου ἀμείνων φημί εἶναι. εἰ δὲ ἐστὶ καλλίων οὐτοσί, διότι διαδήματι τὴν κεφαλὴν διεδέδετο, Μακεδόσι μὲν ἴσως καὶ ταῦτα σεμνά, οὐ μὴν διὰ τοῦτο ἀμείνων δόξειεν ἂν γενναίου καὶ στρατηγικοῦ ἀνδρὸς τῇ γνώμῃ πλεον ἤπερ τῇ τύχῃ κεχορημένου.

MIN. Ὁ μὲν εἴρηκεν οὐκ ἀγεννή τὸν λόγον οὐδὲ ὡς Λίβυν εἰκὸς ἦν ὑπὲρ αὐτοῦ. σὺ δέ, ὦ Ἀλέξανδρε, τί πρὸς ταῦτα φῆς;

385 4. ΑΛΕΞ. Ἐχορῆν μὲν, ὦ Μίνως, μηδὲν πρὸς ἄνδρα οὕτω θρασύν ἀποκρίνασθαι· ἱκανὴ γάρ ἡ φήμῃ διδάξαι σε, οἷος μὲν ἐγὼ βασιλεύς, οἷος δὲ οὗτος ληστής ἐγένετο. ὅμως δὲ ὄρα εἰ κατ' ὀλίγον αὐτοῦ διήνεγκα, ὃς νέος ὢν ἔτι παρελθὼν ἐπὶ τὰ πράγματα καὶ τὴν ἀρχὴν τεταραγμένην κατέσχεον καὶ τοὺς φονεῆς τοῦ πατρὸς μετήλθον, κατὰ φοβήσας τὴν Ἑλλάδα τῇ Θηβαίων ἀπωλείᾳ στρατηγός τε ὑπ' αὐτῶν χειροτονηθεὶς οὐκ ἤξιωσα τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν περιέπων ἀγαπᾶν ἄρχεῖν ὀπόσων ὁ πατήρ κατέλιπεν, ἀλλὰ πᾶσαν ἐπινοήσας τὴν γῆν καὶ δεινὸν ἠγησάμενος, εἰ μὴ ἀπάντων κρατήσαιμι, ὀλίγους ἄγων ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐπὶ τε Γρανικῷ ἐκράτησα μεγάλη μάχῃ καὶ τὴν Λυδίαν λαβὼν καὶ Ἰωνίαν καὶ Φρυγίαν καὶ ὅλως τὰ ἐν ποσὶν αἰεὶ χειρούμενος ἦλθον ἐπὶ Ἰσθμόν, ἔνθα Δαρεῖος ὑπέμεινε μυριάδας πολλὰς στρατοῦ ἄγων. 5. καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, ὦ Μίνως, ὑμεῖς ἴστε ὅσους ὑμῖν νεκροὺς ἐπὶ μιᾷς ἡμέρας κατέπεμψα· φησὶ γοῦν ὁ

πορθμεὺς μὴ διαρκέσαι αὐτοῖς τότε τὸ σκάφος. ἄλλα σχεδίας πηξάμενους τοὺς πολλοὺς αὐτῶν διαπλεῦσαι. καὶ 387 ταῦτα διέπραττον αὐτὸς προκινδυνεύων καὶ τιρωσκεσθαι ἀξιῶν. καὶ ἵνα σοι μὴ τὰ ἐν Τύρῳ μὴδὲ τὰ ἐν Ἀρβήλοις διηγῆσωμαι, ἀλλὰ καὶ μέγροι Ἰνδῶν ἤλθον καὶ τὸν Ὁκεανὸν ὄρον ἐποίησάμην τῆς ἀρχῆς καὶ τοὺς ἐλέφαντας αὐτῶν εἶλον καὶ Πῶρον ἐχειρῶσάμην, καὶ Σκύθας δὲ οὐκ εὐκαταφρονήτους ἄνδρας ὑπερβάς τὸν Τάναϊν ἐνίκησα μεγάλη ἵππομαχία, καὶ τοὺς φίλους εὖ ἐποίησα καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἠμυνάμην. εἰ δὲ καὶ θεὸς ἐδόκουν τοῖς ἀνθρώποις, συγγνωστοὶ ἐκείνοι πρὸς τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων καὶ τοιοῦτόν τι πιστεύσαντες περὶ ἐμοῦ. 6. τὸ δ' οὖν τελευταῖον ἐγὼ μὲν βασιλεύων ἀπέθανον, οὗτος δὲ ἐν φνυγῇ ὦν παρὰ Προσία τῷ Βιδυνῷ, καθάπερ ἄξιον ἦν πανουργότατον καὶ ἀμότατον ὄντα· ὡς γὰρ δὴ ἐκράτησε τῶν Ἰταλῶν, ἐῷ λέγειν ὅτι οὐκ ἰσχύι, ἀλλὰ πονηρία καὶ ἀπιστία καὶ δόλοισι, νόμιμον δὲ ἢ προφανὲς οὐδέν. ἐπεὶ δὲ μοι ἀνείδισε τὴν τρυφήν, ἐκλελήσθαι μοι δοκεῖ οἷα ἐποίει ἐν Καπύῃ ἐταίραις συνῶν καὶ τοὺς τοῦ 388 πολέμου καιροὺς ὁ θαυμασῖος καθηδυπαθῶν. ἐγὼ δὲ εἰ μὴ μικρὰ τὰ ἐσπέρια δόξας ἐπὶ τὴν ἔω μᾶλλον ὠρμησα, τί ἂν μέγα ἐπραξά Ἰταλίαν ἀναιμωτὶ λαβῶν καὶ Λιβύην καὶ τὰ μέγροι Γαδείρων ὑπαγόμενος; ἀλλ' οὐκ ἀξιόμαχα ἔδοξέ μοι ἐκεῖνα ὑποπτήσονται ἤδη καὶ δεσπότην ὁμολογοῦντα. εἰρηκα· σὺ δέ, ὦ Μίνως, δίκασε· ἱκανὰ γὰρ ἀπὸ πολλῶν καὶ ταῦτα.

7. ΣΚΗΠ. Μὴ πρότερον, ἦν μὴ καὶ ἐμοῦ ἀκούσης.

ΜΙΝ. Τίς γὰρ εἶ, ὦ βέλτιστε; ἢ πόθεν ὦν ἐρεῖς;

ΣΚΗΠ. Ἰταλιώτης Σκηπίων στρατηγὸς ὁ καθελῶν Καρχηδόνα καὶ κρατήσας Λιβύων μεγάλαις μάχαις.

ΜΙΝ. Τί οὖν καὶ σὺ ἐρεῖς;

ΣΚΗΠ. Ἀλεξάνδρου μὲν ἦττων εἶναι, τοῦ δὲ Ἀν-

389 νίβου ἀμείνων, ὃς ἐδίωξα νικήσας αὐτὸν καὶ φυγεῖν κατα-
 ηναγκάσα ἀτίμως. πῶς οὖν οὐκ ἀναίσχυντος οὗτος, ὃς
 πρὸς Ἀλέξανδρον ἀμιλλᾶται, ᾧ οὐδὲ Σκηπίων ἐγὼ ὁ
 νευκικῶς ἐμαντὸν παραβάλλεσθαι ἀξιῶ;

MIN. Νῆ Δί' εὐγνώμονα φῆς, ᾧ Σκηπίων· ὥστε
 πρῶτος μὲν κεκρίσθω Ἀλέξανδρος, μετ' αὐτὸν δὲ σύ,
 εἶτα, εἰ δοκεῖ, τρίτος Ἀννίβας οὐδὲ οὗτος εὐκαταφρόνη-
 τος ὢν.

13.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

1. ΔΙΟΓ. Τί τοῦτο, ᾧ Ἀλέξανδρε; καὶ σὺ τέθνηκας
 ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ἅπαντες;

390 ΑΛΕΞ. Ὁρᾶς, ᾧ Διόγενες· οὐ παράδοξον δέ, εἰ ἄν-
 θρωπος ὢν ἀπέθανον.

ΔΙΟΓ. Οὐκοῦν ὁ Ἄμμων ἐψεύδετο λέγων ἑαυτοῦ
 σε εἶναι, σὺ δὲ Φιλίππου ἄρα ἦσθα;

ΑΛΕΞ. Φιλίππου δηλαδὴ· οὐ γὰρ ἂν ἐτεθνήκειν
 Ἄμμωνος ὢν.

ΔΙΟΓ. Καὶ μὴν καὶ περὶ τῆς Ὀλυμπιάδος ὅμοια ἐλέ-
 γετο, δράκοντα ὁμιλεῖν αὐτῇ καὶ βλέπεσθαι ἐν τῇ εὐνῇ,
 εἶτα οὕτω σε τεχθῆναι, τὸν δὲ Φιλίππον ἐξηπατησθαι
 οἰόμενον παρ' ἑαυτοῦ σε εἶναι.

ΑΛΕΞ. Κἀγὼ ταῦτα ἤκουον ὥσπερ σύ, νῦν δὲ ὄρω,
 ὅτι οὐδὲν ὑγιὲς οὔτε ἡ μήτηρ οὔτε οἱ τῶν Ἄμμωνίων
 προφητῆται ἔλεγον.

ΔΙΟΓ. Ἀλλὰ τὸ ψεῦδος αὐτῶν οὐκ ἄχρηστόν σοι,
 391 ᾧ Ἀλέξανδρε, πρὸς τὰ πράγματα ἐγένετο· πολλοὶ γὰρ
 ὑπέπτησον θεὸν εἶναι σε νομίζοντες. 2. ἀτὰρ εἰπέ μοι,
 τίμι τὴν τσοσάυτην ἀρχὴν καταλέλοιπας;

ΑΛΕΞ. Οὐκ οἶδα, ᾧ Διόγενες· οὐ γὰρ ἐφθασα ἐπι-

σκῆψαί τι περὶ αὐτῆς ἢ τοῦτο μόνον, ὅτι ἀποθνήσκων Περδίκκα τὸν δακτύλιον ἐπέδωκα. πλὴν ἀλλὰ τί γελᾷς, ᾧ Διόγενες;

ΔΙΟΓ. Τί γὰρ ἄλλο ἢ ἀνεμνήσθην οἷα ἐποίει ἡ Ἑλλάς, ἄρτι σε παρειληφότα τὴν ἀρχὴν κολακεύοντες καὶ προστάτην αἰρούμενοι καὶ στρατηγὸν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, ξνιοὶ δὲ καὶ τοῖς δώδεκα θεοῖς προστιθέντες καὶ οἰκοδομοῦντές σοι νεῶς καὶ θύοντες ὡς δράκοντος υἱῷ.

3. ἀλλ' εἰπέ μοι, ποῦ σε οἱ Μακεδόνες ἔθαψαν; 392

ΑΛΕΞ. Ἔτι ἐν Βαβυλῶνι κείμεαι τριακοστὴν ταύτην ἡμέραν, ὑπισχνεῖται δὲ Πτολεμαῖος ὁ ὑπασπιστής, ἣν ποτε ἀγάγη σχολὴν ἀπὸ τῶν θορύβων τῶν ἐν ποσίν, ἐς Αἴγυπτον ἀπαγαγὼν θάψειν ἐκεῖ, ὡς γενοίμην εἰς τῶν Αἴγυπτίων θεῶν.

ΔΙΟΓ. Μὴ γελᾶσω οὖν, ᾧ Ἀλέξανδρε, ὄρων καὶ ἐν ἄδου ἔτι σε μωραίνοντα καὶ ἐλπίζοντα Ἄνουβιν ἢ Ὅσιριν γενήσεσθαι; πλὴν ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ᾧ θειότατε, μὴ ἐλπίσης· οὐ γὰρ θέμις ἀνελθεῖν τινα τῶν ἅπαξ διαπλευσάντων τὴν λίμνην καὶ ἐς τὸ εἶσω τοῦ στομίον παρελθόντων· οὐ γὰρ ἀμελής ὁ Αἰακὸς οὐδ' ὁ Κέρβερος εὐκαταφρόνητος. 4. ἐκεῖνο δὲ γε ἡδέως ἂν μάθοιμι παρὰ σοῦ, πῶς φέρεις, ὅποταν ἐννοήσης, ὄσσην εὐδαιμονίαν ὑπὲρ γῆς ἀπολιπῶν ἀφίξει, σωματοφύλακας καὶ ὑπασπιστάς καὶ σατράπας καὶ χρυσὸν τοσοῦτον καὶ ἔθνη προσκυνούντα καὶ Βαβυλῶνα καὶ Βάκτρα καὶ τὰ μεγάλα θηρία καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ τὸ ἐπίσημον εἶναι ἕξελαύ- 393
νοντα διαδεδεμένον ταινίᾳ λευκῇ τὴν κεφαλὴν πορφυρίδα ἐμπεπορημένον. οὐ λυπεῖ ταῦτά σε ὑπὸ τὴν μνήμην ἰόντα; τί δακρύεις, ᾧ μάταιε; οὐδὲ ταῦτά σε ὁ σοφὸς Ἀριστοτέλης ἐπαίδευσε μὴ οἰεσθαι βέβαια εἶναι τὰ παρὰ τῆς τύχης;

5. ΑΛΕΞ. Ὁ σοφός; ἀπάντων ἐκεῖνος κολάκων ἐπι-
LUCIAN. I. 11

τριπτότατος ὦν. ἐμὲ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέ-
 ναι, ὅσα μὲν ἤτησε παρ' ἐμοῦ, οἷα δὲ ἐπέστελλεν, ὡς δὲ
 κατεχρηῆτό μου τῇ περὶ παιδείαν φιλοτιμίᾳ θωπεύων καὶ
 ἐπαινωῶν ἄρτι μὲν πρὸς τὸ κάλλος, ὡς καὶ τοῦτο μέρος
 ὃν τὰγαθοῦ, ἄρτι δὲ ἐς τὰς πράξεις καὶ τὸν πλοῦτον. καὶ
 γὰρ αὐτὸ καὶ τοῦτο ἀγαθὸν ἠγεῖτο εἶναι, ὡς μὴ αἰσχύνοιτο
 καὶ αὐτὸς λαμβάνων· γόης, ὃ Διόγενες, ἄνθρωπος καὶ
 τεχνίτης. πλὴν ἀλλὰ τοῦτό γε ἀπολέλανκα αὐτοῦ τῆς σο-
 394 φίας, τὸ λυπεῖσθαι ὡς ἐπὶ μεγίστοις ἀγαθοῖς ἐκείνοις,
 ἃ κατηριθμῆσω μικρῶ γὰρ ἐμπροσθεν.

6. ΔΙΟΓ. Ἄλλ' οἶσθα ὃ δράσεις; ἄκος γὰρ σοι τῆς
 λύπης ὑποθήσομαι. ἐπεὶ ἐνταῦθά γὰρ ἐλλέβορος οὐ φύε-
 ται, σὺ δὲ κἄν τὸ Δήθης ὕδωρ χανθὸν ἐπισπασάμενος
 πίε καὶ αὐθις πίε καὶ πολλάκις· οὕτως γὰρ παύσῃ ἐπὶ
 τοῖς Ἀριστοτέλους ἀγαθοῖς ἀνώμενος. καὶ γὰρ Κλείτον
 ἐκείνον ὄρω καὶ Καλλισθένην καὶ ἄλλους πολλοὺς ἐπὶ σὲ
 ὄρωμῶντας, ὡς διασπάσαιντο καὶ ἀμύναιντό σε ὦν ἔδρα-
 σας αὐτούς. ὥστε τὴν ἐτέραν σὺ ταύτην βιάδιζε καὶ πῦνε
 πολλάκις, ὡς ἔφην.

14.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

1. ΦΙΛ. Νῦν μὲν, ὃ Ἀλέξανδρε, οὐκ ἂν ἔξαρκος
 395 γένοιο μὴ οὐκ ἐμὸς υἱὸς εἶναι· οὐ γὰρ ἂν ἐτεθνήκεις
 Ἄμμωνός γὰρ ὦν.

ΑΛΕΞ. Οὐδ' αὐτὸς ἠγγύουν, ὃ πάτερ, ὡς Φιλίπ-
 που τοῦ Ἀμύντου υἱὸς εἰμι, ἀλλ' ἐδεξάμην τὸ μάντευμα
 ὡς χρήσιμον ἐς τὰ πράγματα οἰόμενος εἶναι.

ΦΙΛ. Τί λέγεις; χρήσιμον ἐδόκει σοι το παρῆχεν
 σεαυτὸν ἑξαπατηθησόμενον ὑπὸ τῶν προφητῶν;

ΑΛΕΞ. Οὐ τοῦτο, ἀλλ' οἱ βάρβαροι κατεπλάγησάν

με και οὐδεις ἐτι ἀνθίστατο οἰόμενοι θεῶ μάχεσθαι, ὥστε ῥῶον ἐκράτουν αὐτῶν.

2. ΦΙΛ. Τίνων δὲ ἐκράτησας σύ γε ἀξιωμαίων ἀνδρῶν, ὃς δειλοῖς ἀεὶ ξυνηνέχθης τοξάρια καὶ πελτάρια καὶ γέρορα οἰσύνα προβεβλημένοις; Ἑλλήνων κρατεῖν ἔργον ἦν, Βοιωτῶν καὶ Φωκέων καὶ Ἀθηναίων, καὶ τὸ Ἀρκαδῶν ὀπλιτικὸν καὶ τὴν Θετταλὴν ἵππου καὶ τοὺς Ἠλείων ἀκοντιστὰς καὶ τὸ Μαντινέων πελταστικὸν ἢ Θρᾷκας ἢ Ἰλλυριοὺς ἢ καὶ Παίονας χειρώσασθαι, ταῦτα μεγάλα· Μήδων δὲ καὶ Περσῶν καὶ Χαλδαίων, χουσο- 396 φῶρων ἀνθρώπων καὶ ἄβρῶν, οὐκ οἶσθα ὡς πρὸ σοῦ μύριοι μετὰ Κλεάρχου ἀνελθόντες ἐκράτησαν οὐδ' ἐς χείρας ὑπομεινάντων ἐλθεῖν ἐκείνων, ἀλλὰ πρὶν ἢ τὸ τόξημα ἐξικνεῖσθαι φυγόντων;

3. ΑΔΕΞ. Ἄλλ' οἱ Σκύθαι γε, ὦ πάτερ, καὶ οἱ Ἰνδῶν ἑλέφαντες οὐκ εὐκαταφρόνητόν τι ἔργον, καὶ ὅμως οὐ διαστήσας αὐτοὺς οὐδὲ προδοσίαις ἀνούμενος τὰς νίκας ἐκράτουν αὐτῶν· οὐδ' ἐπιώρκησα πάποτε ἢ ὑποσχόμενος ἐψευσάμην ἢ ἄπιστον ἔπραξά τι τοῦ νικᾶν ἔνεκα. καὶ τοὺς Ἑλληνας δὲ τοὺς μὲν ἀναιμωτὶ παρέλαβον, Θηβαίους δὲ ἴσως ἀκούεις ὅπως μετῆλθον.

ΦΙΛ. Οἶδα ταῦτα πάντα· Κλείτος γὰρ ἀπήγγειλέ μοι, ὃν σύ τῷ δορατίῳ διελάσας μεταξὺ δειπνοῦντα ἐφόνευσας, ὅτι με πρὸς τὰς σὰς πράξεις ἐπαινέσαι ἐτόλμησε.

4. σύ δὲ καὶ τὴν Μακεδονικὴν γλαμύδα καταβαλὼν κἀνδυν, ὡς φασι, μετενέδυσ καὶ τιάραν ὀρθὴν ἐπέθου καὶ προσκυνεῖσθαι ὑπὸ Μακεδόνων, ὑπ' ἐλευθέρων ἀνδρῶν, 397 ἡξίους, καὶ τὸ πάντων γελοιότατον, ἐμμοῦ τὰ τῶν νενικημένων. ἐγὼ γὰρ λέγειν ὅσα ἄλλα ἔπραξας, λέουσι συγκατακλείων πεπαιδευμένους ἄνδρας καὶ γάμους τοιούτους γαμῶν καὶ Ἡφαιστίωνα ὑπεραγαπῶν. ἐν ἐπήνεσα μόνον ἀκούσας, ὅτι ἀπέσχου τῆς τοῦ Δαρείου γυναικὸς

καλῆς οὔσης, καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ τῶν θυγατέρων ἐπεμελήθης· βασιλικὰ γὰρ ταῦτα.

5. ΑΔΕΞ. Τὸ φιλοκίνδυνον δέ, ὦ πάτερ, οὐκ ἐπαινεῖς καὶ τὸ ἐν Ὁξυδράκαις πρῶτον καθαλέσθαι ἐντὸς τοῦ τείχους καὶ τосαῦτα λαβεῖν τραύματα;

ΦΙΛ. Οὐκ ἐπαινώ τοῦτο, ὦ Ἀλέξανδρε, οὐχ ὅτι μὴ καλὸν οἶμαι εἶναι καὶ τιρώσκεσθαι ποτε τον βασιλέα καὶ προκινδυνεύειν τοῦ στρατοῦ, ἀλλ' ὅτι σοι τὸ τοιοῦτον ἤκιστα συνέφερε· θεὸς γὰρ εἶναι δοκῶν εἴ ποτε τρωθεΐης, καὶ βλέπειν σε φοράδην τοῦ πολέμου ἐκκομιζόμενον, αἵματι ρεόμενον, οἰμῶζοντα ἐπὶ τῷ τραύματι, 398 ταῦτα γέλωσ ἦν τοῖς ὄρωσιν, ἧ καὶ ὁ Ἄμμων γόης καὶ ψευδόμαντις ἠλέγγετο καὶ οἱ προφητῆται κόλακες. ἢ τίς οὐκ ἂν ἐγέλασεν ὄρων τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν λειποψυχοῦντα, δεόμενον τῶν ἰατρῶν βοηθεῖν; νῦν μὲν γὰρ ὁπότε ἤδη τέθνηκας, οὐκ οἶει πολλοὺς εἶναι τοὺς τὴν προσποιήσιν ἐκείνην ἐπικερτομοῦντας, ὄρωντας τὸν νεκρὸν τοῦ θεοῦ ἐκτάδην κείμενον, μυδῶντα ἤδη καὶ ἐξφρηκτότα κατὰ νόμον σωμάτων ἀπάντων; ἄλλως τε καὶ τοῦτο, ὁ χρησίμιον ἔφησ, ὦ Ἀλέξανδρε, τὸ διὰ τοῦτο κρατεῖν ῥαδίας, πολὺ τῆς δόξης ἀφήρει τῶν κατορθουμένων· πᾶν γὰρ ἐδόκει ἐνδεὲς ὑπὸ θεοῦ γίνεσθαι δοκοῦν.

6. ΑΔΕΞ. Οὐ ταῦτα φρονοῦσιν οἱ ἄνθρωποι περὶ ἐμοῦ, ἀλλὰ Ἡρακλεῖ καὶ Διονύσῳ ἐνάμιλλον τιθέασί με. καίτοι τὴν Ἄορον ἐκείνην, οὐδετέρου ἐκείνων λαβόντος, ἐγὼ μόνος ἐχειρωσάμην.

ΦΙΛ. Ὅρας ὅτι ταῦτα ὡς υἱὸς Ἄμμωνος λέγεις, ὅς Ἡρακλεῖ καὶ Διονύσῳ παραβάλλεις ἑαυτὸν; καὶ οὐκ αἰσχύνῃ, ὦ Ἀλέξανδρε, οὐδὲ τὸν τύπον ἀπομαθήσῃ καὶ γνώσῃ σεαυτὸν καὶ συνήσῃ ἤδη νεκρὸς ὢν;

15.

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΑΟΧΟΥ.

399

1. *ΑΝΤ.* Οἶα πρόην, Ἀχιλλεῦ, πρὸς τὸν Ὀδυσσεά σοι εἴρηται περὶ τοῦ θανάτου, ὡς ἀγεννή καὶ ἀνάξια τοῖν διδασκάλοις ἀμφοῖν, Χείρωνός τε καὶ Φοῖνικος. ἡρωώ-
μην γάρ, ὁπότε ἔφησ βούλεσθαι ἐπάρουρος ἂν θητεύειν
παρὰ τινι τῶν ἀκλήρων, „ᾧ μὴ βίωτος πολὺς εἴη,“ μάλ-
λον ἢ πάντων ἀνάσσειν τῶν νεκρῶν. ταῦτα μὲν οὖν
ἀγεννή τινα Φρύγα δειλὸν καὶ πέρα τοῦ καλῶς ἔχοντος
φιλόζωον Ἰσως ἔχρῃν λέγειν, τὸν Πηλέως δὲ υἱόν, τὸν
φιλοκινδυνότατον ἡρώων ἀπάντων, ταπεινὰ οὕτω περὶ
αὐτοῦ διανοεῖσθαι πολλὴ αἰσχύνη καὶ ἐναντιότης πρὸς
τὰ πεπραγμένα σοι ἐν τῷ βίῳ, ὃς ἔξδν ἀκλεῶς ἐν τῇ
Φθιατίδι πολυχρόνιον βασιλεύειν, ἐκῶν προεῖλου τὸν 400
μετὰ τῆς ἀγαθῆς δόξης θάνατον.

2. *ΑΧ.* Ὡ παῖ Νέστορος, ἀλλὰ τότε μὲν ἄπειρος ἔτι
τῶν ἐνταῦθα ὦν καὶ τὸ βέλτιον ἐκείνων ὁπότερον ἦν
ἀγνοῶν τὸ δύστηνον ἐκεῖνο δοξάριον προετίμων τοῦ βίου,
νῦν δὲ συνίημι ἤδη ὡς ἐκείνη μὲν ἀνωφελής, εἰ καὶ ὅτι
μάλιστα οἱ ἄνω δραψοδήσουσι· μετὰ νεκρῶν δὲ ὁμοτιμία,
καὶ οὔτε τὸ κάλλος ἐκεῖνο, ᾧ Ἀντίλοχε, οὔτε ἡ ἰσχὺς
πάρεστιν, ἀλλὰ κείμεθα ἅπαντες ὑπὸ τῷ αὐτῷ ζῳφῷ
ὁμοιοὶ καὶ κατ' οὐδὲν ἀλλήλων διαφέροντες, καὶ οὔτε οἱ
τῶν Τρώων νεκροὶ δεδίασί με οὔτε οἱ τῶν Ἀχαιῶν θερα-
πεύουσιν, ἰσηγορία δὲ ἀκριβῆς καὶ νεκρὸς ὁμοῖος „ἡμὲν
κακὸς ἦδὲ καὶ ἐσθλός.“ ταῦτά με ἀνιᾶ καὶ ἔχθρομαι, ὅτι
μὴ θητεύω ζῶν.

3. *ΑΝΤ.* Ὅμως τί οὖν ἂν τις πάθοι, ᾧ Ἀχιλλεῦ;
ταῦτα γὰρ ἔδοξε τῇ φύσει, πάντως ἀποθνήσκειν ἅπαν-
τας, ὥστε χρὴ ἐμμένειν τῷ νόμῳ καὶ μὴ ἀνιᾶσθαι τοῖς
διατεταγμένοις. ἄλλως τε ὀρᾶς τῶν ἐταίρων ὅσοι περὶ 401

σέ ἐσμεν ᾧδε· μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ἀφίξεται πάντως. φέρει δὲ παραμυθίαν καὶ ἡ κοινωνία τοῦ πράγματος καὶ τὸ μὴ μόνον αὐτὸν πεπονηθέναι. ὁρᾷς τὸν Ἡρακλέα καὶ τὸν Μελέαγρον καὶ ἄλλους θαυμαστούς ἀνδρας, οἳ οὐκ ἂν οἶμαι δέξαιντο ἀνελεθεῖν, εἴ τις αὐτούς ἀναπέμφειε θητεύοντας ἀκλήροις καὶ ἀβίοις ἀνδράσιν.

4. ΑΧ. Ἐταιρική μὲν ἡ παραίνεσις, ἐμὲ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως ἡ μνήμη τῶν παρὰ τὸν βίον ἀνιᾶ, οἶμαι δὲ καὶ ὑμῶν ἕκαστον· εἰ δὲ μὴ ὁμολογεῖτε, ταύτη χείρους ἐστὲ καθ' ἡσυχίαν αὐτὸ πάσχοντες.

ΑΝΤ. Οὐκ, ἀλλ' ἀμείνους, ᾧ Ἀχιλλεῦ· τὸ γὰρ ἀνωφελὲς τοῦ λέγειν ὁρᾶμεν· σιωπᾶν γὰρ καὶ φέρειν καὶ ἀνέχεσθαι δέδοκται ἡμῖν, μὴ καὶ γέλωτα ὄφλωμεν ὥσπερ καὶ σὺ τοιαῦτα εὐχόμενοι.

16.

402

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

1. ΔΙΟΓ. Οὐχ Ἡρακλῆς οὗτός ἐστιν; οὐ μὲν οὖν ἄλλος, μὰ τὸν Ἡρακλέα. τὸ τόξον, τὸ ῥόπαλον, ἡ λεοντή, τὸ μέγεθος, ὅλος Ἡρακλῆς ἐστιν. εἶτα τέθνηκε Διὸς υἱὸς ᾧν; εἶπέ μοι, ᾧ καλλίνικε, νεκρὸς εἶ; ἐγὼ γὰρ σοι ἔθυον ὑπὲρ γῆς ὡς θεῶ.

ΗΡ. Καὶ ὁρθῶς ἔθυες· αὐτὸς μὲν γὰρ ὁ Ἡρακλῆς ἐν τῷ οὐρανῷ τοῖς θεοῖς σύνεστι, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἡβην, ἐγὼ δ' εἰδωλὸν εἶμι αὐτοῦ.

ΔΙΟΓ. Πῶς λέγεις; εἰδωλον τοῦ θεοῦ; καὶ δυνατὸν ἐξ ἡμίσειας μὲν τινα θεὸν εἶναι, τεθνάναι δὲ τῷ ἡμίσει;

ΗΡ. Ναί· οὐ γὰρ ἐκεῖνος τέθνηκεν, ἀλλ' ἐγὼ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ.

403

2. ΔΙΟΓ. Μανθάνω· ἄνταυδρον σε τῷ Πλούτωνι

παρεδωκεν ἀνθ' ἑαυτοῦ, καὶ σὺ τοίνυν ἀντ' ἐκείνου νεκρὸς εἶ.

HP. Τοιοῦτό τι.

ΔΙΟΓ. Πῶς οὖν ἀκριβῆς ὁ Δίακός ὢν οὐ διέγνω σε μὴ ὄντα ἐκείνον, ἀλλὰ παρεδέξατο ὑποβολιμάτων Ἑρακλέα παρόντα;

HP. Ὅτι ἐφύκειν ἀκριβῶς.

ΔΙΟΓ. Ἀληθῆ λέγεις· ἀκριβῶς γάρ, ὥστε αὐτὸς εἶναι. ὄρα γοῦν μὴ τὸ ἐναντίον ἐστὶ καὶ σὺ μὲν εἶ ὁ Ἑρακλῆς, τὸ δὲ εἰδωλον γεγάμηκε τὴν Ἥβην παρὰ τοῖς θεοῖς.

3. HP. Θρασὺς εἶ καὶ λάλος, καὶ εἰ μὴ παύση σκώπτων ἐς ἐμέ, εἴση αὐτίκα οἴου θεοῦ εἰδωλόν εἰμι.

ΔΙΟΓ. Τὸ μὲν τόξον γυμνὸν καὶ πρόχειρον· ἐγὼ δὲ τί ἂν ἐτι φοβοίμην σε ἄπαξ τεθνηκώς; ἀτὰρ εἶπέ μοι πρὸς τοῦ σου Ἑρακλέους, ὁπότε ἐκείνος ἔξη, συνῆς αὐτῷ καὶ τότε εἰδωλον ὢν; ἢ εἷς μὲν ἦτε παρὰ τὸν βίον, ἐπεὶ δὲ ἀπεθάνετε, διαιρεθέντες ὁ μὲν ἐς θεοὺς ἀπέπτατο, σὺ δὲ τὸ εἰδωλον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν, ἐς ἄδου πάρει;

HP. Ἐχρῆν μὲν μηδὲ ἀποκρίνασθαι πρὸς ἄνδρα οὕτως ἐρεσχηλοῦντα· ὅμως δ' οὖν καὶ τοῦτο ἄκουσον· ὅπου μὲν γὰρ Ἀμφιτρύωνος ἐν τῷ Ἑρακλεῖ ἦν, τοῦτο τέθνηκε καὶ εἰμι ἐγὼ ἐκείνο πᾶν, ὃ δὲ ἦν τοῦ Διός, ἐν οὐρανῷ σύνεστι τοῖς θεοῖς.

4. ΔΙΟΓ. Σαφῶς νῦν μανθάνω· δύο γὰρ φῆς ἔτεκεν ἢ Ἀλκμήνη κατὰ τὸ αὐτὸ Ἑρακλέας, τὸν μὲν ὑπ' Ἀμφιτρύωνι, τὸν δὲ παρὰ τοῦ Διός, ὥστε ἐλελήθητε διδυμοὶ ὄντες ὁμομήτριοι.

HP. Οὐκ, ὃ μάταιε· ὁ γὰρ αὐτὸς ἄμφω ἦμεν.

ΔΙΟΓ. Οὐκ ἔστι μαθεῖν τοῦτο ῥᾶδιον, συνθέντους δύο ὄντας Ἑρακλέας, ἐκτὸς εἰ μὴ ὥσπερ Ἰπποκένταυρός τις ἦτε ἐς ἐν συμπεφυκότες ἄνθρωπος καὶ θεός.

HP. Οὐ γὰρ καὶ πάντες οὕτω σοὶ δοκοῦσι συγκε-

σθαι ἐκ θυεῦν, ψυχῆς καὶ σώματος; ὥστε τί τὸ κωλυόν
405 ἔστι τὴν μὲν ψυχὴν ἐν οὐρανῷ εἶναι, ἥπερ ἦν ἐκ Διός,
τὸ δὲ θνητὸν ἐμὲ παρὰ τοῖς νεκροῖς;

5. ΔΙΟΓ. Ἄλλ', ὡ βέλτιστε Ἀμφιτρονιάδη, καλῶς
ἂν ταῦτα ἔλεγες, εἰ σῶμα ἦσθα, νῦν δὲ ἀσώματον εἶ-
δωλον εἶ. ὥστε κινδυνεύεις τριπλοῦν ἤδη ποιῆσαι τὸν
'Ηρακλέα.

ΗΡ. Πῶς τριπλοῦν;

ΔΙΟΓ. Ὡδέ πως· εἰ γὰρ ὁ μὲν τις ἐν οὐρανῷ, ὁ δὲ
παρ' ἡμῖν σὺ τὸ εἶδωλον, τὸ δὲ σῶμα ἐλύθη κόνης ἤδη
γενόμενον, τρία ταῦτα δὴ γίνονται. καὶ σκόπει, ὄντινα
δὴ πατέρα τὸν τρίτον ἐπινοήσεις τῷ σώματι.

ΗΡ. Θρασύς εἶ καὶ σοφιστής· τίς δὲ καὶ ὦν τυγ-
χάνεις;

ΔΙΟΓ. Διογένους τοῦ Σινοπέως εἶδωλον, αὐτὸς δὲ
οὐ μὰ Δία „μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,“ ἀλλὰ τοῖς βελτί-
στοις νεκρῶν ἀνδρῶν συνῶν Ὀμήρου καὶ τῆς τοσαύτης
ψυχρολογίας καταγελῶ.

17.

406

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΤΑΝΤΑΛΟΥ.

1. ΜΕΝ. Τί κλάεις, ὦ Τάνταλε; ἢ τί σεαυτὸν ὀδύρη
ἐπὶ τῇ λίμνῃ ἔστώς;

ΤΑΝ. Ὅτι, ὦ Μένιππε, ἀπόλωλα ὑπὸ τοῦ δίψους

ΜΕΝ. Οὕτως ἀργὸς εἶ, ὡς μὴ ἐπικύψας πιεῖν ἢ καὶ
νη Δί' αρουσάμενος κοίλῃ τῇ χειρὶ;

ΤΑΝ. Οὐδὲν ὄφελος, εἰ ἐπικύψαιμι· φεύγει γὰρ τὸ
ὔδωρ, ἐπειδὰν προσιόντα αἰσθῆται με· ἦν δέ ποτε καὶ
ἀρύσσωμαι καὶ προσενέγκω τῷ στόματι, οὐ φθάνω βρέ-
ξας ἄκρον τὸ χεῖλος, καὶ διὰ τῶν δακτύλων διαρρῦεν οὐκ
οἶδ' ὅπως αὐθις ἀπολείπει ξηρὰν τὴν χεῖρά μοι.

MEN. Τεράστιόν τι πάσχεις, ὦ Τάνταλε. ἀτὰρ εἶπέ μοι, τί δαὶ καὶ δέη τοῦ πιεῖν; οὐ γὰρ σῶμα ἔχεις, ἀλλ' 407 ἐκεῖνο μὲν ἐν Λυδία που τέθραπται, ὅπερ καὶ πεινῆν καὶ διψῆν ἐδύνατο, σὺ δὲ ἡ ψυχὴ πῶς ἂν ἔτι ἢ διψῆς ἢ πίνοις;

TAN. Τοῦτ' αὐτὸ ἡ κόλασίς ἐστι, τὸ διψῆν τὴν ψυχὴν ὡς σῶμα οὐσαν.

2. *MEN.* Ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὕτως πιστεύσομεν, ἐπεὶ φῆς κολάζεσθαι τῷ δίψει. τί δ' οὖν σοι τὸ δεινὸν ἔσται; ἡ δέδιας μὴ ἐνδεία τοῦ ποτοῦ ἀποθάνης; οὐχ ὄρω γὰρ ἄλλον ἄθην μετὰ τοῦτον ἢ θάνατον ἐντεῦθεν εἰς ἕτερον τόπον.

TAN. Ὅρθῶς μὲν λέγεις· καὶ τοῦτο δ' οὖν μέρος τῆς καταδίκης, τὸ ἐπιδυμεῖν πιεῖν μηδὲν δεόμενον.

MEN. Ἀηρεῖς, ὦ Τάνταλε, καὶ ὡς ἀληθῶς ποτοῦ δεῖσθαι δοκεῖς, ἀκράτου γε ἑλλεβόρου νῆ Δία, ὅστις τού-
ναυτίον τοῖς ὑπὸ τῶν λυττῶντων κυνῶν δεδηγμένοις πέ-
πονθας οὐ τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ τὴν δίψαν πεφοβημένος.

TAN. Οὐδὲ τὸν ἑλλέβορον, ὦ Μένιππε, ἀναίνομαι πιεῖν, γένοιτό μοι μόνον. 408

MEN. Θάρρει, ὦ Τάνταλε, ὡς οὔτε σὺ οὔτε ἄλλος πίεται τῶν νεκρῶν· ἀδύνατον γάρ· καίτοι οὐ πάντες ὥσπερ σὺ ἐκ καταδίκης διψῶσι τοῦ ὕδατος αὐτοὺς οὐχ ὑπομένοντος.

18.

ΜΕΝΙΠΠΟΤ ΚΑΙ ΕΡΜΟΤ.

1. *MEN.* Ποῦ δὲ οἱ καλοὶ εἰσιν ἢ αἱ καλαί, Ἐρμῆ; ξενάγησόν με νέηλυν ὄντα.

ERM. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε· πλήν κατ' ἐκεῖνο ἀπόβλεψον, ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἐνθα ὁ Τάκινθός τέ ἐστι καὶ

Νάρκισσος καὶ Νιρέυς καὶ Ἀχιλλεύς καὶ Τυρῶ καὶ Ἑλένη
καὶ Ἀθήνα καὶ ὄλως τὰ ἀρχαῖα πάντα κάλλη.

MEN. Ὅστ᾽ ἄ μόνᾳ ὄρω καὶ κρανία τῶν σαρκῶν
γυμνά, ὅμοια τὰ πολλά.

409 *ΕΡΜ.* Καὶ μὴν ἐκεῖνά ἐστὶν ἅ πάντες οἱ ποιηταὶ
θανυμάξουσι τὰ ὄστ᾽, ὧν σὺ ἔοικας καταφρονεῖν.

MEN. Ὅμως τὴν Ἑλένην μοι δεῖξον· οὐ γὰρ ἂν
διαγνοίην ἔγωγε.

ΕΡΜ. Τοῦτὶ τὸ κρανίον ἢ Ἑλένη ἐστίν.

2. *MEN.* Ἐἴτα διὰ τοῦτο αἱ χίλιαι νῆες ἐπληρώθη-
σαν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοσοῦτοι ἔπεσον Ἑλλη-
νές τε καὶ βάρβαροι καὶ τσαῦται πόλεις ἀνάστατοι γε-
γόνασιν;

ΕΡΜ. Ἄλλ' οὐκ εἶδες, ὦ Μένιππε, ζῶσαν τὴν γυ-
ναῖκα· ἔφησ γὰρ ἂν καὶ σὺ ἀνεμέσητον εἶναι

τοιγῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
ἐπεὶ καὶ τὰ ἄνθη ξηρὰ ὄντα εἰ τις βλέποι ἀποβεβληκότα
τὴν βαφήν, ἄμορφα δῆλον ὅτι αὐτῷ δόξει, ὅτε μέντοι
ἀνθεὶ καὶ ἔχει τὴν χροάν, κάλλιστά ἐστιν.

MEN. Οὐκοῦν τοῦτο, ὦ Ἑρμῆ, θανυμάξω, εἰ μὴ
συνέειπες οἱ Ἀχαιοὶ περὶ πράγματος οὕτως ὀλιγοχρονίου
καὶ ἁδίδως ἀπανθοῦντος πονοῦντες.

ΕΡΜ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε, συμφιλοσοφεῖν
σοι. ὥστε σὺ μὲν ἐπιλεξάμενος τόπον, ἐνθα ἂν ἐθέλῃς,
κεῖσο καταβαλὼν σεαυτὸν, ἐγὼ δὲ τοὺς ἄλλους νεκροὺς
ἤδη μετελεύσομαι.

19.

410 ΑΙΑΚΟΥ, ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ, ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΙΔΟΣ.

1. ΑΙΑΚ. Τί ἄγχεις, ὦ Πρωτεσίλαε, τὴν Ἑλένην
προσπεσών;

ΠΡΩΤ. Ὅτι διὰ ταύτην, ᾧ Αἰακέ, ἀπέθανον ἡμι-
τελῆ μὲν τὸν δόμον καταλιπών, χήραν τε τὴν νεόγαμον
γυναῖκα.

ΑΙΑΚ. Αἰτιῶ τοίνυν τὸν Μενέλαον, ὅστις ὑμᾶς ὑπὲρ
τοιαύτης γυναικὸς ἐπὶ Τροίαν ἤγαγεν.

ΠΡΩΤ. Εὐὶ λέγεις· ἐκεῖνόν μοι αἰτιατέον.

ΜΕΝ. Οὐκ ἐμέ, ᾧ βέλτιστε, ἀλλὰ δικαιοτέρον τὸν
Πάριον, ὃς ἐμοῦ τοῦ ξένου τὴν γυναῖκα παρὰ πάντα τα
δίκαια ᾤχετο ἀρπάσας· οὗτος γὰρ οὐχ ὑπὸ σοῦ μόνου,
ἀλλ' ὑπὸ πάντων Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων ἄξιος ἄγγε-
σθαι τοσοῦτοις θανάτου αἰτιος γεγενημένος.

ΠΡΩΤ. Ἄμεινον οὕτω· σὲ τοιγαροῦν, ᾧ Δύσπαρι, 411
οὐκ ἀφήσω ποτὲ ἀπὸ τῶν χειρῶν.

ΠΑΡ. Ἄδικα ποιῶν, ᾧ Πρωτεσίλαε, καὶ ταῦτα ὁμό-
τεχρον ὄντα σοι· ἐρωτικὸς γὰρ καὶ αὐτός εἰμι καὶ τῷ αὐ-
τῷ θεῷ κατέσχημαι· οἶσθα δὲ ὡς ἀκούσιόν τί ἐστι καὶ
τις ἡμᾶς δαίμων ἄγει ἐνθα ἂν ἐθέλη, καὶ ἀδύνατόν ἐστιν
ἀντιτάττεσθαι αὐτῷ.

2. ΠΡΩΤ. Εὐὶ λέγεις. εἶθε οὖν μοι τὸν Ἔρωτα ἐν-
ταῦθα λαβεῖν δυνατὸν ἦν.

ΑΙΑΚ. Ἐγὼ σοι καὶ περὶ τοῦ Ἔρωτος ἀποκρινοῦμαι
τὰ δίκαια· φήσει γὰρ αὐτὸς μὲν τοῦ ἐρᾶν τῷ Πάριδι ἴσως
γεγενῆσθαι αἰτιος, τοῦ θανάτου δὲ σοι οὐδένα ἄλλον, ᾧ
Πρωτεσίλαε, ἢ σεαυτὸν, ὃς ἐκλαθόμενος τῆς νεογάμου
γυναικὸς, ἐπει προσεφέρεσθε τῇ Τρωάδι, οὕτως φιλοκιν-
δύνως καὶ ἀπουενοημένως προεπήδησας τῶν ἄλλων δό-
ξης ἐρασθεῖς, δι' ἣν πρῶτος ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθανες.

ΠΡΩΤ. Οὐκοῦν καὶ ὑπὲρ ἔμαντοῦ σοι, ᾧ Αἰακέ,
ἀποκρινοῦμαι δικαιοτέρα· οὐ γὰρ ἐγὼ τούτων αἰτιος,
ἀλλ' ἡ Μοῖρα καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς οὕτως ἐπικεκλῶσθαι

ΑΙΑΚ. Ὅρθῶς· τί οὖν τούτους αἰτιῶ;

20.

412

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΑΙΑΚΟΥ.

1. ΜΕΝ. Πρὸς τοῦ Πλούτωνος, ὦ Αἰακέ, περιήγησαί μοι τὰ ἐν ᾄδου πάντα.

ΑΙΑΚ. Οὐ φάδιον, ὦ Μένιππε, ἅπαντα· ὅσα μὲντοι κεφαλαιώδη, μάνθανε· οὕτω μὲν ὅτι Κέρβερός ἐστιν οἶσθα, καὶ τὸν πορθμέα τοῦτον, ὅς σε διεπέρασε, καὶ τὴν λίμνην καὶ τὸν Πυριφλεγέθοντα ἤδη εἰώρακας ἐσιών.

413

ΜΕΝ. Οἶδα ταῦτα καὶ σέ, ὅτι πυλωρεῖς, καὶ τὸν βασιλέα εἶδον καὶ τὰς Ἑρινύς· τοὺς δὲ ἀνθρώπους μοι τοὺς πάλαι δεῖξον καὶ μάλιστα τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν.

ΑΙΑΚ. Οὗτος μὲν Ἀγαμέμνων, οὗτος δὲ Ἀχιλλεύς, οὗτος δὲ Ἴδομενεὺς πλησίον, οὗτος δὲ Ὀδυσσεύς, εἶτα Αἴας καὶ Διομήδης καὶ οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων.

2. ΜΕΝ. Βαβαῖ, ὦ Ὀμηρε, οἶά σοι τῶν ῥαψωδιῶν τὰ κεφάλαια χαμαὶ ἔρριπται ἄγνωστα καὶ ἄμορφα, κόνις πάντα καὶ λῆρος πολὺς, ἀμενηνὰ ὡς ἀληθῶς κάρηνα. οὗτος δέ, ὦ Αἰακέ, τίς ἐστι;

ΑΙΑΚ. Κῦρός ἐστιν· οὗτος δὲ Κροῖσος, ὁ δ' ὑπὲρ αὐτὸν Σαρδανάπαλλος, ὁ δ' ὑπὲρ τούτους Μίδα, ἐκεῖνος δὲ Ξέρξης.

414

ΜΕΝ. Εἶτα σέ, ὦ κάθαρμα, ἢ Ἑλλὰς ἔφριττε ζευγνύντα μὲν τὸν Ἑλλήσποντον, διὰ δὲ τῶν ὄρων πλεῖν ἐπιθυμοῦντα; οἷος δὲ καὶ ὁ Κροῖσός ἐστι. τὸν Σαρδανάπαλλον δέ, ὦ Αἰακέ, πατάξαι μοι κατὰ κόρης ἐπίτρεψον.

ΑΙΑΚ. Μηδαμῶς· διαθρύπτεις γὰρ αὐτοῦ τὸ κρανίον γυναικειῶν ὄν.

ΜΕΝ. Οὐκοῦν ἀλλὰ προσπτύσομαι γε πάντως ἀνδρογύνῃ γε ὄντι.

3. ΑΙΑΚ. Βούλει σοὶ ἐπιδείξω καὶ τοὺς σοφοὺς;

ΜΕΝ. Νῆ Αἴα γε.

ΑΙΑΚ. Πρωῶτος οὗτός σοι ὁ Πυθαγόρας ἐστί.

MEN. Χαῖρε, ὦ Εὐφορβε ἢ Ἄπολλον ἢ ὅ τι ἂν 415
ἐθέλης.

ΠΤΘ. Νῆ Δία καὶ σὺ γε, ὦ Μένιππε.

MEN. Οὐκέτι χρυσοῦς ὁ μηρός ἐστί σοι;

ΠΤΘ. Οὐ γάρ· ἀλλὰ φέρε ἴδω εἴ τί σοι ἐδώδιμον ἢ
πήρα ἔχει.

MEN. Κυάμους, ὦγαθέ· ὥστε οὐ τοῦτό σοι ἐδώ-
διμον.

ΠΤΘ. Δὸς μόνον· ἄλλα παρὰ νεκροῖς δόγματα· ἔμα-
θον γάρ, ὡς οὐδὲν ἴσον κύαμοι καὶ κεφαλαὶ τοκήων
ἐνθάδε.

4. *ΑΙΑΚ.* Οὗτος δὲ Σόλων ὁ Ἐξημεστίδου καὶ Θα- 416
λῆς ἐκείνος καὶ παρ' αὐτοὺς Πιπτακὸς καὶ οἱ ἄλλοι· ἐπτά
δὲ πάντες εἰσὶν ὡς ὄρας.

MEN. Ἄλυποι, ὦ Αἰακέ, οὗτοι μόνοι καὶ φαιδροὶ
τῶν ἄλλων. ὁ δὲ σποδοῦ πλέως ὥσπερ ἐγκρυφίας ἄρτος,
ὁ τὰς φλυκταίνας ἐξηγητικῶς, τίς ἐστίν;

ΑΙΑΚ. Ἐμπεδοκλῆς, ὦ Μένιππε, ἡμίεφθος ἀπὸ
τῆς Αἴτνης παρών.

MEN. Ὡ χαλκόπου βέλτιστε, τί παθῶν σαντὸν ἐς
τοὺς κρατήρας ἐνέβαλες;

EMΠ. Μελαγχολία τις, ὦ Μένιππε.

MEN. Οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ κενοδοξία καὶ τῦφος καὶ
πολλὴ κόρυφα, ταῦτά σε ἀπηνθράκωσεν αὐταῖς κρηπίσιν
οὐκ ἀνάξιον ὄντα· πλην ἄλλ' οὐδέν σε τὸ σόφισμα ἄνη- 417
σεν· ἐφωράθης γὰρ τεθνεώς. ὁ Σωκράτης δέ, ὦ Αἰακέ,
ποῦ ποτε ἄρα ἐστίν;

ΑΙΑΚ. Μετὰ Νέστορος καὶ Παλαμῆδους ἐκείνος λη-
ρεὶ τὰ πολλά.

MEN. Ὅμως ἐβουλόμην ἰδεῖν αὐτόν, εἴ που ἐν-
θάδε ἐστίν.

ΑΙΑΚ. Ὅραξ τὸν φαλακρόν;

MEN. Ἄπαντες φαλακροὶ εἰσιν· ὥστε πάντων ἂν εἴη τοῦτο τὸ γνώρισμα.

ΑΙΑΚ. Τὸν σιμὸν λέγω.

MEN. Καὶ τοῦτο ὁμοιον· σιμοὶ γὰρ ἅπαντες.

5. ΣΩΚ. Ἐμὲ ζητεῖς, ᾧ Μένιππε;

MEN. Καὶ μάλα, ᾧ Σώκρατες.

ΣΩΚ. Τί τὰ ἐν Ἀθήναις;

418 MEN. Πολλοὶ τῶν νέων φιλοσοφεῖν λέγουσι, καὶ τὰ γε σχήματα αὐτὰ καὶ τὰ βαδίσματα εἰ θεάσαιτό τις, ἄκροι φιλόσοφοι.

ΣΩΚ. Μάλα πολλοὺς ἐώρακα.

MEN. Ἀλλὰ ἐώρακας, οἶμαι, οἷος ἦκε παρὰ σοὶ Ἀρτίστιππος καὶ Πλάτων αὐτός, ὁ μὲν ἀποπνεύων μύρου, ὁ δὲ τοὺς ἐν Σικελίᾳ τυράννους θεραπεύειν ἐμαῖθῶν.

ΣΩΚ. Περὶ ἐμοῦ δὲ τί φρονοῦσιν;

MEN. Εὐδαίμων, ᾧ Σώκρατες, ἄνθρωπος εἰ τὰ γε τοιαῦτα· πάντες γοῦν σε θαυμάσιον οἴονται ἄνδρα γεγε-
419 νῆσθαι καὶ πάντα ἐγνωκέναι καὶ ταῦτα — δεῖ γάρ, οἶμαι, τᾶληθῆ λέγειν — οὐδὲν εἰδότα.

ΣΩΚ. Καὶ αὐτὸς ἐφασκον ταῦτα πρὸς αὐτούς, οἱ δὲ εἰρωνεῖαν φροντο τὸ πρᾶγμα εἶναι.

6. MEN. Τίνες δὲ εἰσιν οὗτοι οἱ περὶ σέ;

ΣΩΚ. Χαρμίδης, ᾧ Μένιππε, καὶ Φαῖδρος καὶ ὁ τοῦ Κλεινδου.

MEN. Εὐ γε, ᾧ Σώκρατες, ὅτι κἀνταῦθα μέτει τὴν σαυτοῦ τέχνην καὶ οὐκ ὀλιγορεῖς τῶν καλῶν.

ΣΩΚ. Τί γὰρ ἂν ἄλλο ἦθιον πράττοιμι; ἀλλὰ πλησίον ἡμῶν κατάκεισο, εἰ δοκεῖ.

MEN. Μὰ Δί', ἐπεὶ παρὰ τὸν Κροῖσον καὶ τὸν Σαρ-
420 δανάπαλλον ἄπειμι πλησίον οἰκήσαν αὐτῶν· ἔοικα γοῦν οὐκ ὀλίγα γελάσασθαι οἰμωζόντων ἀκούων.

ΑΙΑΚ. Κάγῳ ἤδη ἄπειμι, μὴ καὶ τις ἡμᾶς νεκρῶν
λάθῃ διαφυγῶν. τὰ λοιπὰ δ' ἐσαῦθις ὄψει, ὦ Μένιππε.

MEN. Ἄπιθι· καὶ ταυτὶ γὰρ ἱκανά, ὦ Αἰακέ.

21.

ΜΕΝΙΠΠΟΤ ΚΑΙ ΚΕΡΒΕΡΟΤ.

1. *MEN.* ὦ Κέρβερε — συγγενῆς γάρ εἰμί σοι κύων
καὶ αὐτὸς ὦν — εἰπέ μοι πρὸς τῆς Στυγός, οἷός ἦν ὁ
Σωκράτης, ὅποτε κατῆει παρ' ὑμᾶς· εἰκὸς δέ σε θεὸν
ὄντα μὴ ὑλακτεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωπίνως φθέγγε-
σθαι, ὅπῃ ἐθέλοις.

ΚΕΡΒ. Πόρρωθεν μὲν, ὦ Μένιππε, παντάπασιν 421
ἐδόκει ἀτρέπτω τῷ προσώπῳ προσιέναι καὶ οὐ πάνυ δε-
διέναι τὸν θάνατον δοκῶν καὶ τοῦτο ἐμφῆναι τοῖς ἔξω
τοῦ στομίου ἐστῶσιν ἐθέλων, ἐπεὶ δὲ κατέκνυψεν εἰσω
τοῦ χάσματος καὶ εἶδε τὸν ζόφον, κάγῳ ἔτι διαμέλλοντα
αὐτὸν δακῶν τῷ κωνεῖῳ κατέσπασα τοῦ ποδός, ὥσπερ
τὰ βρέφη ἐκώκυε καὶ τὰ ἑαυτοῦ παιδία ἀδύρετο καὶ παν-
τοῖος ἐγίνετο.

2. *MEN.* Οὐκοῦν σοφιστῆς ὁ ἄνθρωπος ἦν καὶ οὐκ
ἀληθῶς κατεφρόνει τοῦ πράγματος;

ΚΕΡΒ. Οὐκ, ἀλλ' ἐπέπερ ἀναγκαῖον αὐτὸ εἶρα,
κατεθρασύνετο ὡς δῆθεν οὐκ ἄκων πεισδόμενος ὁ πάντως
ἔδει παθεῖν, ὡς θανυμάσωνται οἱ θεαταί. καὶ ὅπως περὶ
πάντων γε τῶν τοιούτων εἰπεῖν ἂν ἔχοιμι, ἕως τοῦ στομίου
τολμηροὶ καὶ ἀνδρείοι, τὰ δὲ ἐνδοθεν ἔλεγχος ἀκριβής.

MEN. Ἐγὼ δὲ πῶς σοι κατεληλυθέναι ἔδοξα;

ΚΕΡΒ. Μόνος, ὦ Μένιππε, ἀξίως τοῦ γένους, καὶ 422
Λιογένης πρὸ σοῦ, ὅτι μὴ ἀναγκαζόμενοι ἐσῆιτε μῆδ'
ἄθούμενοι, ἀλλ' ἐθελούσιοι, γελῶντες, οἰμῶζειν παραγ-
γεῖλαντες ἄπασιν.

22.

423

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

1. ΧΑΡ. Ἀπόδος, ὦ κατάρατε, τὰ πορθμεῖα.

ΜΕΝ. Βόα, εἰ τοῦτό σοι, ὦ Χάρων, ἦδιον.

ΧΑΡ. Ἀπόδος, φημί, ἀνθ' ὧν σε διεπορθμεύσαμεν.

ΜΕΝ. Οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος.

ΧΑΡ. Ἔστι δέ τις ὀβολὸν μὴ ἔχων;

ΜΕΝ. Εἰ μὲν καὶ ἄλλος τις οὐκ οἶδα, ἐγὼ δ' οὐκ ἔχω.

ΧΑΡ. Καὶ μὴν ἄγξω σε νῆ τὸν Πλούτωνα, ὦ μισαρέ,
ἦν μὴ ἀποδῶς.

424

ΜΕΝ. Κἀγὼ τῷ ξύλῳ σου πατάξας διαλύσω τὸ
κρανῶν.

ΧΑΡ. Μάτην οὖν ἔση πεπλευκῶς τοσοῦτον πλοῦν.

ΜΕΝ. Ὁ Ἑρμῆς ὑπὲρ ἐμοῦ σοι ἀποδότω, ὅς με παρ-
έδωκέ σοι.2. ΕΡΜ. Νῆ Δί' ἀνάμην γε, εἰ μέλλω καὶ ὑπερεκτί-
νειν τῶν νεκρῶν.

ΧΑΡ. Οὐκ ἀποστήσομαί σου.

ΜΕΝ. Τοῦτου γε ἔνεκα καὶ νεωκλήσας τὸ πορθμεῖον
παράμενε· πλὴν ἄλλ' ὃ γε μὴ ἔχῃ, πῶς ἂν λάβοις;

ΧΑΡ. Σὺ δ' οὐκ ἤδεις ὡς κομίζεσθαι δεῖον;

ΜΕΝ. Ἦιδειν μὲν, οὐκ εἶχον δέ. τί οὖν; ἐχρῆν δια-
τοῦτο μὴ ἀποθανεῖν;

ΧΑΡ. Μόνος οὖν ἀυγήσεις προῖκα πεπλευκέναι;

ΜΕΝ. Οὐ προῖκα, ὦ βέλτιστε· καὶ γὰρ ἦντλησα καὶ
τῆς κώπης συνεπελαβόμην καὶ οὐκ ἔκλαον μόνος τῶν ἄλ-
λων ἐπιβατῶν.

425

ΧΑΡ. Οὐδὲν ταῦτα πρὸς πορθμεῖα· τὸν ὀβολὸν ἀπο-
δοῦναι σε δεῖ· οὐ θέμις ἄλλως γενέσθαι.

3. ΜΕΝ. Οὐκοῦν ἄπαγέ με αὐθις ἐς τὸν βίον.

ΧΑΡ. Χάριεν λέγεις, ἵνα καὶ πληγὰς ἐπὶ τοῦτω παρα τοῦ Αἰακοῦ προσλάβω.

MEN. Μὴ ἐνόχλει οὖν.

ΧΑΡ. Δείξον τί ἐν τῇ πῆρᾳ ἔχεις.

MEN. Θέρμους, εἰ θέλεις, καὶ τῆς Ἐκάτης τὸ δεῖπνον.

ΧΑΡ. Πόθεν τοῦτον ἡμῖν, ὡς Ἐρμῆ, τὸν κύνα ἤγαγες; οἷα δὲ καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν τῶν ἐπιβατῶν ἀπάντων καταγελαῶν καὶ ἐπισκώπτων καὶ μόνος ἄδων οἰμωζόντων ἐκείνων.

ΕΡΜ. Ἄγνοεις, ὦ Χάρων, ὄντινα ἄνδρα διεπόρθημεν; ἐλεύθερον ἀκριβῶς, κούδενός αὐτῷ μέλει. οὐτός ἐστιν ὁ Μένιππος.

ΧΑΡ. Καὶ μὴν ἄν σε λάβω ποτέ —

MEN. Ἄν λάβῃς, ὦ βέλτιστε· δις δὲ οὐκ ἄν λάβοις.

23.

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ, ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ. 426

1. *ΠΡΩΤ.* Ὡ δέσποτα καὶ βασιλεῦ καὶ ἡμέτερε Ζεῦ καὶ σὺ Διμήτρος θύγατερ, μὴ ὑπερίδητε δέησιν ἐρωτικήν.

ΠΛΟΥΤ. Σὺ δὲ τίνων δέη παρ' ἡμῶν; ἢ τίς ὢν τυγχάνεις;

ΠΡΩΤ. Εἰμὶ μὲν Πρωτεσίλεως ὁ Ἰφίκλου Φυλάκιος συστρατιώτης τῶν Ἀχαιῶν καὶ πρῶτος ἀποθανῶν τῶν ἐπ' Ἰλίῳ. δέομαι δὲ ἀφεθεῖς πρὸς ὀλίγον ἀναβιῶναι πάλιν.

ΠΛΟΥΤ. Τοῦτον μὲν τὸν ἐρωτα, ὦ Πρωτεσίλαε, πάντες νεκροὶ ἐρῶσι, πλὴν οὐδεὶς ἄν αὐτῶν τύχοι.

ΠΡΩΤ. Ἄλλ' οὐ τοῦ ζῆν, Ἄιδωνεῦ, ἐρῶ ἔργαγε, τῆς 427 γυναικὸς δέ, ἣν νεόγαμον ἔτι ἐν τῷ θαλάμῳ καταλιπὼν ᾤχόμεν ἀποπλέων, εἶτα ὁ κακοδαίμων ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθανον ὑπὸ τοῦ Ἐκτορος. ὁ οὖν ἔρωσ τῆς γυναικὸς οὐ

μετρώως ἀποκναίει με, ὦ δέσποτα, καὶ βούλομαι κἄν πρὸς ὀλίγον ὀφθῆεις αὐτῇ καταβῆναι πάλιν.

2. ΠΛΟΥΤ. Οὐκ ἐπιες, ὦ Πρωτεσίλαε, τὸ Λήθης ὕδωρ;

ΠΡΩΤ. Καὶ μάλα, ὦ δέσποτα· τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπέρογκον ἦν.

ΠΛΟΥΤ. Οὐκοῦν περιμένειν· ἀφίξεται γὰρ κἀκείνη ποτὲ καὶ οὐδὲ σε ἀνελθεῖν δεήσει.

ΠΡΩΤ. Ἄλλ' οὐ φέρω τὴν διατριβήν, ὦ Πλούτων· ἠράσθης δὲ καὶ αὐτὸς ἤδη καὶ οἶσθα οἶον τὸ ἐρᾶν ἔστιν.

ΠΛΟΥΤ. Εἶτα τί σε ὀνήσει μίαν ἡμέραν ἀναβιῶναι μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ ὀδυρόμενον;

428 ΠΡΩΤ. Οἶμαι πείσειν κἀκείνην ἀκολουθεῖν παρ' ὑμᾶς, ὥστε ἀνθ' ἑνὸς δύο νεκροὺς λήψει μετ' ὀλίγον.

ΠΛΟΥΤ. Οὐ θέμις γενέσθαι ταῦτα οὐδὲ γέρονε πάποτε.

3. ΠΡΩΤ. Ἀναμνήσω σε, ὦ Πλούτων· Ὅρφεϊ γὰρ δι' αὐτὴν ταύτην τὴν αἰτίαν τὴν Εὐρυδίκην παρέδοτε καὶ τὴν ὁμογενῆ μου Ἄλκηστιν παρεπέμψατε Ἡρακλεῖ χαριζόμενοι.

ΠΛΟΥΤ. Θελήσεις δὲ οὕτως κρανίον γυμνὸν ὦν καὶ ἄμορφον τῇ καλῇ σου ἐκείνῃ νύμφῃ φανῆναι; πῶς δὲ κἀκείνη προσήσεται σε οὐδὲ δυναμένη διαγνῶναι; φοβήσεται γὰρ εὐ οἶδα καὶ φεύξεται σε καὶ μάτην ἔση τοσαύτην ὁδὸν ἀνεληλυθώς.

ΠΕΡΣ. Οὐκοῦν, ὦ ἄνερ, σὺ καὶ τοῦτο ἴασαι καὶ τὸν Ἐρμῆν κέλευσον, ἐπειδὴν ἐν τῷ φατῖ ἦδη ὁ Πρωτεσίλαος ἦ, καθικόμενον [ἐν] τῇ ῥάβδῳ νεανίαν εὐθύς καλὸν 429 ἀπεργάσασθαι αὐτόν, οἷος ἦν ἐκ τοῦ παστοῦ.

ΠΛΟΥΤ. Ἐπεὶ Φερσεφόνη συνδοκεῖ, ἀναγαγὼν τοῦτον αὐτίς ποιήσον νυμφίον· σὺ δὲ μέμνησο μίαν λαβῶν ἡμέραν.

24.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΜΑΤΣΩΛΟΥ.

1. ΔΙΟΓ. ὦ Κάρο, ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖς καὶ πάντων ἡμῶν προτιμᾶσθαι ἀξιοῖς;

ΜΑΤΣ. Καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὲν, ᾧ Σινωπεῦ, ὃς ἐβασίλευσα Καρίας μὲν ἀπάσης, ἤρξα δὲ καὶ Λυδῶν ἐνίων καὶ νήσους δέ τινας ὑπηραγόμενην καὶ ἄχρῳ Μιλήτου ἐπέβην τὰ πολλὰ τῆς Ἰωνίας καταστρεφόμενος· καὶ καλὸς ἦν καὶ μέγας καὶ ἐν πολέμοις καρτερός· τὸ δὲ μέγιστον, 430 ὅτι ἐν Ἀλικαρνασσοῦ μνήμα παμμέγεθες ἔχω ἐπικείμενον, ἠλίκον οὐκ ἄλλος νεκρός, ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ἐς κάλλος ἐξησηκημένον, ἔκπων καὶ ἀνδρῶν ἐς τὸ ἀκριβέστατον ἐκασμένων λίθου τοῦ καλλίστου, οἶον οὐδὲ νεῶν εὗροι τις ἂν ῥαδίως. οὐ δοκῶ σοι δικαίως ἐπὶ τούτοις μέγα φρονεῖν;

2. ΔΙΟΓ. Ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ φῆς καὶ τῷ κάλλει καὶ τῷ βάρει τοῦ τάφου;

ΜΑΤΣ. Νῆ Δί' ἐπὶ τούτοις.

ΔΙΟΓ. Ἄλλ', ᾧ καλὸ Μαύσωλε, οὔτε ἡ ἰσχὺς ἐκείνη ἐτι σοι οὔτε ἡ μορφὴ πάρεστιν· εἰ γοῦν τινα ἐλοίμεθα δικαστὴν εὐμορφίας πέρι, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, τίνος ἔνεκα τὸ σὸν κρανίον προτιμηθεῖη ἂν τοῦ ἐμοῦ· φαλακρὰ γὰρ ἄμφω καὶ γυμνά, καὶ τοὺς ὀδόντας ὁμοίως προφαίνομεν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφηγήμεθα καὶ τὰς ῥίνας ἀποσεσιμῶμεθα. ὁ δὲ τάφος καὶ οἱ πολυτελεῖς ἐκεῖνοι λίθοι Ἀλικαρνασσεῦσι μὲν ἴσως εἶεν ἐπιδείκνυσθαι καὶ φιλοτιμῆσθαι πρὸς τοὺς ξένους, ὡς δὴ τι μέγα οἰκοδόμημα αὐτοῖς ἔστι· σὺ δέ, ᾧ βέλτιστε, οὐχ ὀρῶ ὅ τι ἀπολαύεις αὐτοῦ, πλὴν εἰ μὴ τοῦτο φης, ὅτι μᾶλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ὑπὸ τηλικούτοις λίθοις πιεζόμενος.

431 3. ΜΑΤΣ. Ἄνύνητα οὖν μοι ἐκεῖνα πάντα καὶ ἰσό-
τιμος ἔσται Μαύσωλος καὶ Διογένης;

ΔΙΟΓ. Οὐκ ἰσότιμος, ὦ γενναιότατε, οὐ γάρ· Μαύ-
σωλος μὲν γὰρ οἰμώξεται μεμνημένος τῶν ὑπὲρ γῆς, ἐν
οἷς εὐδαιμονεῖν ᾤετο, Διογένης δὲ καταγελάσεται αὐτοῦ.
καὶ τάφον ὃ μὲν ἐν Ἀλικαρνασσῶ ἐρεῖ ἑαυτοῦ ὑπὸ Ἀρ-
τεμισίας τῆς γυναικὸς καὶ ἀδελφῆς κατεσκευασμένον, ὃ
Διογένης δὲ τοῦ μὲν σώματος εἰ καὶ τινα τάφον ἔχει οὐκ
οἶδεν· οὐδὲ γὰρ ἔμελεν αὐτῷ τούτου· λόγον δὲ τοῖς ἀρί-
στοις περὶ αὐτοῦ καταλέλοιπεν ἀνδρὸς βίον βεβιωκῶς
ὑψηλότερον, ὃ Καρῶν ἀνδραποδωδέστατε, τοῦ σοῦ μνη-
ματος καὶ ἐν βεβαιοτέρῳ χωρίῳ κατεσκευασμένου.

25.

ΝΙΡΕΩΣ ΚΑΙ ΘΕΡΣΙΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

1. ΝΙΡ. Ἴδου δὴ, Μένιππος οὐτοσί δικάσει, πότε-
432 ρος εὐμορφότερός ἐστιν. εἶπέ, ὦ Μένιππε, οὐ καλλίων
σοι δοκῶ;

ΜΕΝ. Τίνες δὲ καὶ ἔστε; πρότερον, οἶμαι, χρηὶ γὰρ
τοῦτο εἰδέναι.

ΝΙΡ. Νιρεὺς καὶ Θερσίτης.

ΜΕΝ. Πότερος οὖν ὁ Νιρεὺς καὶ πότερος ὁ Θερσι-
της; οὐδέπω γὰρ τοῦτο δῆλον.

ΘΕΡΣ. Ἐν μὲν ἤδη τοῦτο ἔχω, ὅτι ὁμοίός εἰμι σοι
καὶ οὐδὲν τηλικούτον διαφέρεις ἤλικον σε Ὀμηρος ἐκεῖ-
νος ὃ τυφλὸς ἐπήνεσεν ἀπάντων εὐμορφότερον προσ-
ειπῶν, ἀλλ' ὃ φοξὸς ἐγὼ καὶ ψεδνὸς οὐδὲν χείρων ἐφά-
νην τῷ δικαστῇ. ὄρα δὲ σύ, ὦ Μένιππε, ὄντινα καὶ εὐ-
μορφότερον ἤγῃ.

ΝΙΡ. Ἐμέ γε τὸν Ἀγλαῖας καὶ Χάροπος,
ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἤϊθον.

2. *MEN.* Ἄλλ' οὐχὶ καὶ ὑπὸ γῆν, ὡς οἶμαι, κάλλι- 433
 στος ἦλθες, ἀλλὰ τὰ μὲν ὅστ' ὅμοια, τὸ δὲ κρανίον ταύτη
 μόνον ἄρα διακρίνοιο ἀπὸ τοῦ Θερσίτου κρανίου, ὅτι
 εὐθρυπτον τὸ σόν· ἀλαπαδὸν γὰρ αὐτὸ καὶ οὐκ ἀνδρω-
 δες ἔχεις.

NIP. Καὶ μὴν ἐροῦ Ὅμηρον, ὁποῖος ἦν, ὁπότε συν-
 εστράτευον τοῖς Ἀχαιοῖς.

MEN. Οὐεῖρατά μοι λέγεις· ἐγὼ δὲ βλέπω ἅ καὶ
 νῦν ἔχεις, ἐκεῖνα δὲ οἱ τότε ἴσασιν.

NIP. Οὐκ οὖν ἐγὼ ἐνταῦθα εὐμορφότερός εἰμι, ὧ
 Μένιππε;

MEN. Οὔτε σὺ οὔτε ἄλλος εὐμορφος· ἰσοτιμία γὰρ
 ἐν ἄδου καὶ ὅμοιοι ἅπαντες.

ΘΕΡΣ. Ἐμοὶ μὲν οὖν καὶ τοῦτο ἱκανόν.

26.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΧΕΙΡΩΝΟΣ.

1. *MEN.* Ἦκουσα, ὦ Χείρων, ὡς θεὸς ὦν ἐπιθυμή-
 σεις ἀποθανεῖν.

ΧΕΙΡ. Ἀληθῆ ταῦτα ἤκουσας, ὦ Μένιππε, καὶ τέ-
 θνηκα, ὡς ὀρέξ, ἀθάνατος εἶναι δυνάμενος.

MEN. Τίς δαί σε ἔρωσ τοῦ θανάτου ἔσχεν, ἀνερά-
 στου τοῖς πολλοῖς χρήματος;

ΧΕΙΡ. Ἐρῶ πρὸς σὲ οὐκ ἀσύνητον ὄντα. οὐκ ἦν ἔτι
 ἡδὺ ἀπολαύειν τῆς ἀθανασίας. 435

MEN. Οὐχ ἡδὺ ἦν ζῶντα ὀρεῖν τὸ φῶς;

ΧΕΙΡ. Οὐκ, ὦ Μένιππε· τὸ γὰρ ἡδὺ ἔγωγε ποικί-
 λον τι καὶ οὐχ ἀπλοῦν ἡγοῦμαι εἶναι. ἐγὼ δὲ ζῶν ἄελ καὶ
 ἀπολαύων τῶν ὁμοίων, ἡλίου, φωτός, τροφῆς, αἱ ἄραι
 δὲ αἱ αὐταὶ καὶ τὰ γιγνόμενα ἅπαντα ἐξῆς ἕκαστον, ὡς-
 περ ἀκολουθοῦντα θάτερον θατέρῳ, ἐνεπλήσθη γοῦν

αὐτῶν· οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ ἀεὶ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μὴ μετα-
σχεῖν ὅλως τὸ τερπνὸν ἦν.

MEN. Εὖ λέγεις, ὦ Χείρων. τὰ ἐν ἄδου δὲ πῶς φέ-
ρεις, ἀφ' οὗ προελόμενος αὐτὰ ἤκεις;

436 *2. ΧΕΙΡ.* Οὐκ ἀηδῶς, ὦ Μένιππε· ἡ γὰρ ἰσοτιμία
πάνυ δημοτικὴ καὶ τὸ πρᾶγμα οὐδὲν ἔχει τὸ διάφορον ἐν
φωτὶ εἶναι ἢ καὶ ἐν σκότῳ· ἄλλως τε οὔτε διψῆν ὥσπερ
ἄνω οὔτε πεινῆν δεῖ, ἀλλ' ἀνεπιθεῖς τούτων ἀπάν-
των ἐσμέν.

MEN. Ὅρα, ὦ Χείρων, μὴ περιπίπτῃς σεαυτῷ καὶ
ἐς τὸ αὐτὸ σοὶ ὁ λόγος περιπέσῃ.

ΧΕΙΡ. Πῶς τοῦτο φῆς;

MEN. Ὅτι εἰ τῶν ἐν τῷ βίῳ τὸ ὅμοιον ἀεὶ καὶ ταύ-
τὸν ἐγένετό σοι προσκορές, καὶ τὰνταῦθα ὅμοια ὄντα
προσκορῆ ὁμοίως ἂν γένοιτο, καὶ δεήσει μεταβολὴν σε
ζητεῖν τινα καὶ ἐντεῦθεν ἐς ἄλλον βίον, ὅπερ οἶμαι ἀδύ-
νατον.

ΧΕΙΡ. Τί οὖν ἂν πάθοι τις, ὦ Μένιππε;

MEN. Ὅπερ, οἶμαι, φασί, συνετὸν ὄντα ἀρέσκε-
σθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι καὶ μηδὲν αὐτῶν ἀφόρη-
τον οἰεσθαι.

27.

437 ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΚΡΑΤΗΤΟΣ.

1. ΔΙΟΓ. Ἀντίσθενες καὶ Κράτης, σχολὴν ἄγομεν·
ᾧστε τί οὐκ ἄπιμεν εὐθὺ τῆς καθόδου περιπατήσαντες,
ὀφόμενοι τοὺς κατιόντας, οἷοί τέ εἰσι καὶ τί ἕκαστος αὐ-
τῶν ποιεῖ;

ΑΝΤ. Ἀπίωμεν, ὦ Διόγευες· καὶ γὰρ ἂν ἡδὺ τὸ
θέαμα γένοιτο, τοὺς μὲν θακρύνοντας αὐτῶν ὄρᾶν, τοὺς
δὲ καὶ ἱκετεύοντας ἀφεθῆναι, ἐνίους δὲ μόλις κατιόντας

καὶ ἐπὶ τράχηλον ᾠθοῦντος τοῦ Ἑρμοῦ ὁμως ἀντιβαίνον-
τας καὶ ὑπτίους ἀντερείδοντας οὐδὲν δέον.

ΚΡΑΤ. Ἔγωγ' οὖν καὶ διηγήσομαι ὑμῖν ἃ εἶδον
ὁπότε κατήειν κατὰ τὴν ὁδόν.

ΔΙΟΓ. Διήγησαι, ὦ Κράτης· ἔοικας γάρ τινα ἐω- 438
ρακέναι παγγέλοια.

2. ΚΡΑΤ. Καὶ ἄλλοι μὲν πολλοὶ συγκατέβαινον ἡμῖν,
ἐν αὐτοῖς δὲ ἐπίσημοι Ἴσμηνόδωρος τε ὁ πλούσιος ὁ ἡμέ-
τερος καὶ Ἀρσάκης ὁ Μηθίας ὑπαρχος καὶ Ὀροίτης ὁ Ἀρ-
μένιος. ὁ μὲν οὖν Ἴσμηνόδωρος — ἐπεφόνευτο γὰρ ὑπὸ
τῶν ληστῶν περὶ τὸν Κιθαιρῶνα ἐς Ἐλευσίνα οἶμαι βα-
δίζων — ἔστεινέ τε καὶ τὸ τραῦμα ἐν ταῖν χροῖν εἶχε καὶ
τὰ παῖδια, ἃ νεογνὰ κατελελοίπει, ἀνεκαλεῖτο καὶ ἑαυτῶ
ἐπεμύμετο τῆς τόλμης, ὅς Κιθαιρῶνα ὑπερβάλλων καὶ
τὰ περὶ τὰς Ἐλευθερὰς χωρῖα πανέροημα ὄντα ὑπὸ τῶν
πολέμων διοδοῦων δύο μόνους οἰκέτας ἐπηγάγετο, καὶ 439
ταῦτα φιάλας πέντε χρυσᾶς καὶ κυμβία τέτταρα μεθ' ἑαυ-
τοῦ ἔχων. 3. ὁ δὲ Ἀρσάκης — γηραιὸς γὰρ ἤδη καὶ νῆ
Δί' οὐκ ἄσεμνος τὴν ὄψιν — ἐς τὸ βαρβαρικὸν ἤχθετο
καὶ ἠγανάκει πεζὸς βαδίζων καὶ ἠξίου τὸν ἵππον αὐτῶ
προσαχθῆναι· καὶ γὰρ ὁ ἵππος αὐτῶ συνετεθνήκει, μιᾶ
πληγῇ ἀμφοτέροι διαπαρέντες ὑπὸ Θρακός τινος πελτα-
στοῦ ἐν τῇ ἐπὶ τῶ Ἀράξῃ πρὸς τὸν Καππαδόκην συμ-
πλοκῇ. ὁ μὲν γὰρ Ἀρσάκης ἐπήλαυνεν, ὡς διηγείτο, πολὺ
τῶν ἄλλων προὔπεξορμήσας, ὑποστὰς δὲ ὁ Θραξ τῇ πέλτῃ
μὲν ὑποδὺς ἀποσεῖεται τοῦ Ἀρσάκου τὸν κοντόν, ὑπο- 440
θεῖς δὲ τὴν σάρισαν αὐτόν τε διαπεῖρει καὶ τὸν ἵππον.

4. ΑΝΤ. Πῶς οἶόν τε, ὦ Κράτης, μιᾶ πληγῇ τοῦτο
γενέσθαι;

ΚΡΑΤ. Ῥᾶστ', ὦ Ἀντίσθενες· ὁ μὲν γὰρ ἐπήλαυνεν
εἰκοσάπηχύν τινα προβεβλημένος κοντόν, ὁ Θραξ δὲ ἐπει-
δῆ τῇ πέλτῃ ἀπεκρούσατο τὴν προσβολὴν καὶ παρήλθεν

αὐτὸν ἢ ἀκωκή, ἐς τὸ γόνυ ὀκλάσας δέχεται τῇ σαρίσῃ τὴν ἐπέλασιν καὶ τιτρώσκει τὸν ἵππον ὑπὸ τὸ στέφνον ὑπὸ θυμοῦ καὶ σφοδρότητος διαπειράντα ἑαυτὸν· διελάνεται δὲ καὶ ὁ Ἀρσάκης ἐκ τοῦ βουβῶνος διαμπαῖ ἄχρι ὑπὸ τὴν πυγῆν. ὄρῳ οἶόν τι ἐγένετο, οὐ τοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ τοῦ ἵππου μᾶλλον τὸ ἔργον. ἠγανάκτει δ' ὁμοῦς ὁμοτιμος ὦν τῶν ἄλλων καὶ ἡξίου ἵππεὺς κατιέναι. 5. ὁ δὲ γε Ὅροϊτης καὶ πάνυ ἀπαλὸς ἦν τὰ πόδε καὶ οὐδ' ἐστά-
 441 ναί χαμαί, οὐχ ὅπως βαδίζειν ἐδύνατο· πάσχουσι δ' αὐτὸ ἀτεχνῶς Μῆθοι πάντες, ἐπὰν ἀποβῶσι τῶν ἵππων, ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν βαίνοντες ἀκροποδητὶ μόλις βαδίζουσιν. ὥστε ἐπεὶ καταβαλὼν ἑαυτὸν ἔκειτο καὶ οὐδεμιᾶ μηχανῆ ἀνίστασθαι ἤθελεν, ὁ βέλτιστος Ἐρμῆς ἀράμενος αὐτὸν ἐκόμισεν ἄχρι πρὸς τὸ πορθμεῖον, ἐγὼ δὲ ἐγέλων.

6. *ΑΝΤ.* Κάγω δὲ ὁπότε κατήειν, οὐδ' ἀνέμιξα ἐμαυτον τοῖς ἄλλοις, ἀλλ' ἀφείς οἰμῶζοντας αὐτούς προσδραμὼν ἐπὶ τὸ πορθμεῖον προκατέλαβον χώραν, ὡς ἂν ἐπιτηδείως πλεύσαιμι· καὶ παρὰ τὸν πλοῦν οἱ μὲν ἐδάκρυνόν τε καὶ ἐναντιῶν, ἐγὼ δὲ μάλα ἑτεροπόμην ἐπ' αὐτοῖς.

7. *ΔΙΟΓ.* Σὺ μὲν, ὦ Κράτης καὶ Ἀντίσθενες, τοιούτων ἐτύχετε τῶν ξυνοδοιπόρων, ἐμοὶ δὲ Βλεψίας τε ὁ δανειστικὸς ὁ ἐκ Πίσσης καὶ Λάμπις ὁ Ἀκαρναν ξεναγὸς ὦν καὶ Δᾶμις ὁ πλούσιος ὁ ἐκ Κορίνθου συγκατήεσαν,
 442 ὁ μὲν Δᾶμις ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἐκ φαρμάκων ἀποθανῶν, ὁ δὲ Λάμπις δι' ἔρωτα Μυρτίου τῆς ἐταίρας ἀποσφάξας ἑαυτὸν, ὁ δὲ Βλεψίας λιμῶ ὁ ἄθλιος ἐλέγετο ἀπεσκληκέναι καὶ ἐδήλου δὲ γε ἄχρὸς ἐς ὑπερβολὴν καὶ λεπτὸς ἐς τὸ ἀκριβέστατον φαινόμενος. ἐγὼ δὲ καίπερ εἰδὼς ἀνέκρινον, ὃν τρόπον ἀποθάνοιεν. εἶτα τῷ μὲν Δάμιδι αἰτιωμένῳ τὸν νῆδον, Οὐκ ἄδικα μέντοι ἔπαθες, ἔφη, ὑπ' αὐτοῦ, εἰ τάλαντα ἔχων ὁμοῦ χίλια καὶ τρυφῶν αὐτὸς ἐνενηκοντούτης ὦν ὀκτωκαιδεκαέτει νεανίσκῳ τέτταρας

ὀβολοὺς παρείχες. σὺ δέ, ὦ Ἀκαρνάν, — ἔστενε γὰρ κά-
 κεινος καὶ κατηρᾶτο τῇ Μυρτίῳ — τί αἰτιᾶ τὸν Ἑρωτα,
 σεαυτὸν δέον, ὃς τοὺς μὲν πολεμίους οὐδεπώποτε ἔτρε-
 σας, ἀλλὰ φιλοκινδύνως ἠγωνίζου πρὸ τῶν ἄλλων, ὑπὸ
 δὲ τοῦ τυχόντος παιδισκαρίου καὶ δακρύων ἐπιπλάστῳ
 καὶ στεναγμῶν ἑάλως ὁ γενναῖος. ὁ μὲν γὰρ Βλεψίας αὐ-
 τὸς ἑαυτοῦ κατηγόρει φθάσας πολλὴν τὴν ἄνοιαν, ὡς τὰ 443
 χρήματα ἐφύλαττε τοῖς οὐδὲν προσήκουσι κληρονόμοις,
 ἐς αἰὲ βιώσεσθαι ὁ μάταιος νομίζων. πλὴν ἔμοιγε οὐ τὴν
 τυχοῦσαν τερωπλὴν παρέσχον τότε στένοντες. 8. ἀλλ’
 ἤδη μὲν ἐπὶ τῷ στομῶι ἐσμέν, ἀποβλέπειν δὲ χρῆ καὶ
 ἀποσκοπεῖν πόρρωθεν τοὺς ἀφικνουμένους. βαβαί, πολ-
 λοί γε καὶ ποικίλοι καὶ πάντες δακρύοντες πλὴν τῶν
 νεογνῶν τούτων καὶ νηπίων. ἀλλὰ καὶ οἱ πάννυ γέροντες
 ὀδύρονται. τί τοῦτο; ἄρα τὸ φίλτρον αὐτοὺς ἔχει τοῦ
 βίου; 9. τοῦτον οὖν τὸν ὑπέργηρον ἐρέσθαι βούλομαι.
 τί δακρύεις τηλικούτος ἀποθανῶν; τί ἀγανακτεῖς, ὦ
 βέλτιστε, καὶ ταῦτα γέρον ἀφιγμένος; ἦ που βασιλεὺς
 τις ἦσθα;

ΠΤΩ. Οὐδαμῶς.

ΔΙΟΓ. Ἀλλὰ σατράπης;

ΠΤΩ. Οὐδὲ τοῦτο.

444

ΔΙΟΓ. Ἄρα οὖν ἐπλούτεις, εἴτα ἀνιᾶ σε τὸ πολλὴν
 τρουφὴν ἀπολιπόντα τεθνάναι;

ΠΤΩ. Οὐδὲν τοιοῦτον, ἀλλ’ ἔτη μὲν ἐγεγόνειν ἀμφι
 τὰ ἐνενήκοντα, βίον δὲ ἄπορον ἀπὸ καλάμου καὶ ὀρμιάς
 εἶχον ἐς ὑπερβολὴν πτωχὸς ὢν ἄτεκνός τε καὶ προσέτι
 χωλὸς καὶ ἀμυδρὸν βλέπων.

ΔΙΟΓ. Εἴτα τοιοῦτος ὢν ζῆν ἠθελές;

ΠΤΩ. Ναί· ἠδὲ γὰρ ἦν τὸ φῶς καὶ τὸ τεθνάναι
 δεῖνὸν καὶ φευκτέον.

ΔΙΟΓ. Παραπατεῖς, ὦ γέρον, καὶ μειρακιεὺς πρὸς

τὸ χρεῶν, καὶ ταῦτα ηλικιωτῆς ἂν τοῦ πορθημέως. τί οὖν ἂν τις ἐτι λέγοι περὶ τῶν νέων, ὁπότε οἱ τηλικούτοι φιλόζωοι εἰσιν, οὓς ἐχορῆν διώκειν τὸν θάνατον ὡς τῶν ἐν τῷ γήρῳ κακῶν φάρμακον. ἀλλ' ἀπίωμεν ἤδη, μὴ καὶ τις ἡμᾶς ὑπὶδῃται ὡς ἀπόδρασιν βουλευούνας, ὁρῶν περὶ τὸ στόμιον εἰλουμένους.

28.

445

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΤΕΙΡΕΣΙΟΥ.

1. ΜΕΝ. ὦ Τειρεσία, εἰ μὲν καὶ τυφλὸς εἶ, οὐκέτι διαγνῶναι ῥᾶδιον· ἅπανσι γὰρ ἡμῖν ὁμοίως τὰ ὄμματα κενά, μόνον δὲ αἱ χῶραι αὐτῶν· τὰ δ' ἄλλα οὐκέτ' ἂν εἰπεῖν ἔχοις, τίς ὁ Φινεὺς ἦν ἢ τίς ὁ Λυγκεύς. ὅτι μέντοι μάντις ἦσθα καὶ ὅτι ἀμφοτέρω ἐρένου μόνος καὶ ἀνῆρ καὶ γυνή, τῶν ποιητῶν ἀκούσας οἶδα. πρὸς τῶν θεῶν τοιγαροῦν εἰπέ μοι, ὁποτέρου ἐπειράθης ἠδίουος τῶν βίων, ὁπότε ἀνῆρ ἦσθα, ἢ ὁ γυναικεῖος ἀμείνων ἦν;

ΤΕΙΡ. Παρὰ πολὺ, ὦ Μένιππε, ὁ γυναικεῖος· ἀπραγμονέστερος γάρ. καὶ δεσπόζουσι τῶν ἀνδρῶν αἱ γυναῖκες, καὶ οὔτε πολεμεῖν ἀνάγκη αὐταῖς οὔτε παρ' ἐπαλξιν ἐστάναι οὔτ' ἐν ἐκκλησίᾳ διαφέρεσθαι οὔτ' ἐν δικαστηρίοις ἐξετάζεσθαι.

2. ΜΕΝ. Οὐ γὰρ ἀκήκοας, ὦ Τειρεσία, τῆς Εὐριπίδου Μηδείας, οἷα εἶπεν οἰκτείρουσα τὸ γυναικεῖον, ὡς ἀθλίας οὔσας καὶ ἀφόρητόν τινα τὸν ἐκ τῶν ἀδύτων πό-
446 νον ὑφισταμένης; ἀτὰρ εἰπέ μοι, — ὑπέμνησε γάρ με τὰ τῆς Μηδείας λαμβεῖα — καὶ ἔτεκές ποτε, ὁπότε γυνὴ ἦσθα, ἢ στεῖρα καὶ ἄγονος διετέλεσας ἐν ἐκείνῳ τῷ βίῳ;

ΤΕΙΡ. Τί τοῦτο, Μένιππε, ἐρωτᾷς;

ΜΕΝ. Οὐδὲν χαλεπὸν, ὦ Τειρεσία· πλὴν ἀπόκρι-
ναι, εἰ σοι ῥᾶδιον.

ΤΕΙΡ. Οὐ στείρα μὲν ἤμην, οὐκ ἔτεκεν δ' ὄλωσ.

MEN. Ἰκανὸν τοῦτο· εἰ γὰρ καὶ μήτραν εἶχες, ἐβουλόμην εἰδέναι.

ΤΕΙΡ. Εἶχον δηλαδὴ.

MEN. Χρόνον δέ σοι ἡ μήτρα ἠφανίσθη καὶ τὸ μόριον τὸ γυναικεῖον ἀπεφράγη καὶ οἱ μαστοὶ ἀπεσπάσθησαν καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἀνέφυ καὶ πάγωνα ἐξήνεγκας, ἢ αὐτίκα ἐκ γυναικὸς ἀνὴρ ἀνεφάνης;

ΤΕΙΡ. Οὐχ ὁρῶ τί σοι βούλεται τὸ ἐρώτημα· δοκεῖς δ' οὖν μοι ἀπιστεῖν, εἰ τοῦθ' οὕτως ἐγένετο.

MEN. Οὐ γὰρ ἀπιστεῖν, ὦ Τειρεσία, τοῖς τοιούτοις, ἀλλὰ καθάπερ τινὰ βλάκα μὴ ἐξετάζοντα, εἴτε 447 δυνατὰ ἐστὶν εἴτε καὶ μὴ, παραδέχεσθαι;

3. **ΤΕΙΡ.** Σὺ οὖν οὐδὲ τὰ ἄλλα πιστεύεις οὕτω γενέσθαι, ὅποταν ἀκούσης ὅτι ὄρνεα ἐκ γυναικῶν ἐγένοντό τινες ἢ δένδρα ἢ θηρία, τὴν Ἀηδόνα ἢ τὴν Λάφυνην ἢ τὴν τοῦ Λυκάονος θυγατέρα;

MEN. Ἦν που κἀκείναις ἐντύχω, εἶσομαι ὅ τι καὶ λέγουσι. σὺ δέ, ὦ βέλτιστε, ὅποτε γυνὴ ἦσθα, καὶ ἐμαντεύου τότε ὥσπερ καὶ ὕστερον, ἢ ἅμα ἀνὴρ καὶ μάντις ἔμαθες εἶναι;

ΤΕΙΡ. Ὅρας; ἀγνοεῖς τὰ περὶ ἐμοῦ ἅπαντα, ὡς καὶ διέλυσά τινα ἔριν τῶν θεῶν, καὶ ἡ μὲν Ἥρα ἐπήρωσέ με, ὁ δὲ Ζεὺς παρεμυθήσατο τῇ μαντικῇ τὴν συμφορὰν.

MEN. Ἐτι ἔχῃ, ὦ Τειρεσία, τῶν ψευσμάτων; ἀλλὰ κατὰ τοὺς μάντις τοῦτο ποιεῖς· ἔθος γὰρ ὑμῖν μηθεὺς ὑγιᾶς λέγειν.

29.

ΑΙΑΝΤΟΣ ΚΑΙ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ.

448

1. **ΑΓΑΜ.** Εἰ σὺ μανεῖς, ὦ Αἴαν, σαυτὸν ἐφόνευσας, ἐμέλλησας δὲ καὶ ἡμᾶς ἅπαντας, τί αἰτιᾶ τὸν Ὀδυσ-

σέα και πρώην οὔτε προσέβλεψας αὐτόν, ὁπότε ἦκε μαν-
τευσόμενος, οὔτε προσειπεῖν ἠξίωσας ἄνδρα συστρατιώ-
την και ἑταῖρον, ἀλλ' ὑπεροπτικῶς μεγάλα βαίνων παρ-
ῆλθες;

ΑΙΑΣ. Εἰκότως, ᾧ Ἀγάμεμνον· αὐτὸς γάρ μοι
τῆς μανίας αἰτίας κατέστη μόνος ἀντεξετασθῆεις ἐπὶ τοῖς
ὄπλοις.

ΑΓΑΜ. Ἠξίωσας δὲ ἀνανταγώνιστος εἶναι και ἀκο-
νιτὶ κρατεῖν ἀπάντων;

449 ΑΙΑΣ. Ναί, τά γε τοιαῦτα· οἰκεία γάρ μοι ἦν ἡ
πανοπλία τοῦ ἀνεψιοῦ γε οὔσα. και ὑμεῖς οἱ ἄλλοι πολὺ
ἀμείνους ὄντες ἀπειπασθε τὸν ἀγῶνα και παρεχωρήσατε
μοι, ὁ δὲ Λαέρτου, ὃν ἐγὼ πολλάκις ἔσωσα κινδυνεύοντα
κατακεκόφθαι ὑπὸ τῶν Φρυγῶν, ἀμείνων ἠξίου εἶναι
και ἐπιτηδειότερος ἔχειν τὰ ὄπλα.

2. ΑΓΑΜ. Αἰτιῶ τοιγαροῦν, ᾧ γενναῖε, τὴν Θέτιν,
ἡ δέον σοὶ τὴν κληρονομίαν παραδοῦναι τῶν ὄπλων συγ-
γενεὶ γε ὄντι, φέρουσα ἐς τὸ κοινὸν κατέθετο αὐτά.

ΑΙΑΣ. Οὐκ, ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσεά, ὃς ἀντεποιήθη
μόνος.

ΑΓΑΜ. Συγγνώμη, ᾧ Αἴαν, εἰ ἄνθρωπος ᾧν ὠρέ-
χθη δόξης ἠδίστου πράγματος, ὑπὲρ οὗ και ἡμῶν ἔκα-
στος κινδύνους ὑπέμενευ, ἐπεὶ και ἐκράτησέ σου και
150 ταῦτα ἐπὶ Τρωσὶ δικασταῖς.

ΑΙΑΣ. Οἶδα ἐγὼ, ἥτις μοι κατεδίκησεν· ἀλλ' οὐ
θέμις λέγειν τι περὶ τῶν θεῶν. τὸν δ' οὖν Ὀδυσσεά μὴ
οὐχὶ μισεῖν οὐκ ἂν δυναίμην, ᾧ Ἀγάμεμνον, οὐδ' εἰ αὐτῆ
μοι ἡ Ἀθηνᾶ τοῦτ' ἐπιτάττοι.

30.

ΜΙΝΩΟΣ ΚΑΙ ΣΩΣΤΡΑΤΟΣ.

1. MIN. Ὁ μὲν ληστής οὐτοσὶ Σώστρατος ἐς τὸν Πυριφλεγέθοντα ἐμβεβλήσθω, ὁ δὲ ἱερόσυλος ὑπὸ τῆς Χμαιράς διασπασθήτω, ὁ δὲ τύραννος, ὃ Ἐρμῆ, παρὰ τὸν Τιτυὸν ἀποταθῆις ὑπὸ τῶν γυνῶν καὶ αὐτὸς κειρέσθω τὸ ἦπαρ, ὑμεῖς δὲ οἱ ἀγαθοὶ ἄπιτε κατα τάχος ἐς τὸ Ἥλύσιον πεδῖον καὶ τὰς μακάρων νήσους κατοικεῖτε, ἀνθ' ὧν δίκαια ἐποιεῖτε παρὰ τὸν βίον.

ΣΩΣΤ. Ἄκουσον, ὦ Μίνως, εἰ σοὶ δίκαια δόξω λέγειν.

MIN. Νῦν ἀκούσω αὐθις; οὐ γὰρ ἐξελέγηξαι, ὦ Σώστρατε, πονηρὸς ὦν καὶ τοσοῦτους ἀπεκτονῶς; 451

ΣΩΣΤ. Ἐλήλεγμαι μὲν, ἀλλ' ὄρα, εἰ καὶ δικαίως κολασθῆσομαι.

MIN. Καὶ πάννυ, εἴ γε ἀποτίνειν τὴν ἀξίαν δίκαιον.

ΣΩΣΤ. Ὅμως ἀπόκριναί μοι, ὦ Μίνως· βραχὺ γάρ τι ἐρήσομαι σε.

MIN. Λέγε, μὴ μακρὰ μόνον, ὡς καὶ τοὺς ἄλλους διακρίνωμεν ἤδη.

2. ΣΩΣΤ. Ὅποσα ἐπραττον ἐν τῷ βίῳ, πότερα ἐκῶν ἐπραττον ἢ ἐπεκέκλωστό μοι ὑπὸ τῆς Μοίρας;

MIN. Ἐπὸ τῆς Μοίρας δηλαδή.

ΣΩΣΤ. Οὐκοῦν καὶ οἱ χρηστοὶ ἄπαντες καὶ οἱ πονηροὶ δοκοῦντες ἡμεῖς ἐκείνη ὑπηρετοῦντες ταῦτα ἐδρωῶμεν;

MIN. Ναί, τῇ Κλωθῶϊ, ἢ ἐκάστῳ ἐπέταξε γεννηθέντι τὰ πρακτέα.

ΣΩΣΤ. Εἰ τοίνυν ἀναγκασθεῖς τις ὑπ' ἄλλου φονεύσειέ τινα οὐ δυνάμενος ἀντιλέγειν ἐκείνῳ βιαζομένῳ, οἷον δήμιος ἢ δορυφόρος, ὁ μὲν δικαστῆ πεισθεῖς, ὁ δὲ τυράννῳ, τίνα αἰτιάσῃ τοῦ φονοῦ;

MIN. Δῆλον ὡς τὸν δικαστὴν ἢ τὸν τύραννον, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ξίφος αὐτό· ὑπηρετεῖ γὰρ ὄργανον ὄν τοῦτο πρὸς τὸν θυμὸν τῷ πρώτῳ παρασχόντι τὴν αἰτίαν.

452 *ΣΩΣΤ.* Εὖ γε, ὦ Μίνως, ὅτι καὶ ἐπιδαφιλεύει τῷ
453 παραδείγματι. ἦν δὲ τις ἀποστείλειαντος τοῦ δεσπότου ἡκῆ
454 αὐτὸς χρυσὸν ἢ ἄργυρον κομίζων, τίνοι τὴν χάριν ἰστέον ἢ τίνα εὐεργέτην ἀναγραπτέον;

MIN. Τὸν πέμψαντα, ὦ Σώστρατε· διάκονος γὰρ ὁ κομίσας ἦν.

3. *ΣΩΣΤ.* Οὐκοῦν ὁρᾷς ὅπως ἄδικα ποιεῖς κολάζων ἡμᾶς ὑπηρετάς γενομένους ἂν ἢ Κλωθῶ προσέταπτε, καὶ τούτους τιμῶν τοὺς διακονησαμένους ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς; οὐ γὰρ δὴ ἐκεῖνό γε εἰπεῖν ἔχει τις ἂν, ὡς τὸ ἀντιλέγειν δυνατὸν ἦν τοῖς μετὰ πάσης ἀνάγκης προστεταγμένοις.

MIN. Ὡ Σώστρατε, πολλὰ ἴδοις ἂν καὶ ἄλλα οὐ κατὰ λόγον γιγνόμενα, εἰ ἀκριβῶς ἐξετάξοις. πλὴν ἀλλὰ σὺ τοῦτο ἀπολαύσεις τῆς ἐρωτήσεως, διότι οὐ ληστής μόνον, ἀλλὰ καὶ σοφιστής τις εἶναι δοκεῖς. ἀπόλυσον αὐτόν, ὦ Ἐρμῆ, καὶ μηκέτι κολαξέσθω. ὄρα δὲ μὴ καὶ τοὺς ἄλλους νεκροὺς τὰ ὅμοια ἐρωτᾶν διδάξης.

455 ΜΕΝΙΠΠΟΣ Η ΝΕΚΤΟΜΑΝΤΕΙΑ.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ.

1. *MEN.* Ὡ χαῖρε μέλαθρον πρόπυλά θ' ἐστίας ἐμῆς, ὡς ἄσμενός σέ γ' εἶδον ἐς φάος μολών.

ΦΙΛ. Οὐ Μένιππος οὗτός ἐστιν ὁ κύων; οὐ μὲν οὖν
456 ἄλλος, εἰ μὴ ἐγὼ παραβλέπω· Μένιππος ὄλος. τί οὖν αὐτῷ βούλεται τὸ ἀλλόκοτον τοῦ σχήματος, πῖλος καὶ λύρα καὶ λευτή; προσιτέον δὲ ὅμως αὐτῷ. χαῖρε, ὦ Μέ-

νιπε· πόθεν ἡμῖν ἀφίξει; πολὺν γὰρ χρόνον οὐ πέφηνας ἐν τῇ πόλει.

MEN. Ἦκω νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
λιπών, ἵν' Ἄιδης χωρὶς ᾤκισται θεῶν.

ΦΙΛ. Ἠράκλεις, ἐλελήθει Μένιππος ἡμᾶς ἀποθανών. κᾶτα ἐξ ὑπαρχῆς ἀναβείωκεν;

MEN. Οὐκ, ἀλλ' ἐτ' ἔμπνουν Ἄιδης μ' ἐδέξατο.

ΦΙΛ. Τίς δ' ἡ αἰτία σοι τῆς καινῆς καὶ παραδόξου ταύτης ἀποδημίας;

MEN. Νεότης μ' ἐπῆρε καὶ θράσος τοῦ νοῦ πλέον.

ΦΙΛ. Παῦσαι, μακάριε, τραγωδῶν καὶ λέγε οὐτωςί πως ἀπλῶς καταβὰς ἀπὸ τῶν λαμβείων, τίς ἡ στολή; τί σοι τῆς κάτω πορείας ἐδέησεν; ἄλλως γὰρ οὐχ ἡδεῖα τις οὐδὲ ἀσπάσιος ἡ ὁδός.

MEN. ὦ φιλότης, χρειώ με κατήγαγεν εἰς Ἄϊδαο 457
ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαιο.

ΦΙΛ. Οὗτος, ἀλλ' ἡ παραπαίεις; οὐ γὰρ ἂν οὕτως ἐμμέτρως ἐρραψώδεις πρὸς ἄνδρας φίλους.

MEN. Μὴ θαυμάσης, ᾧ ἑταῖρε· νεωστὶ γὰρ Εὐριπίδῃ καὶ Ὀμήρῳ συγγενόμενος οὐκ οἶδ' ὅπως ἀνεπλήσθην τῶν ἐπῶν καὶ αὐτόματά μοι τὰ μέτρα ἐπὶ τὸ στόμα ἔρχεται. 2. ἀτὰρ εἰπέ μοι, πῶς τὰ ὑπὲρ γῆς ἔχει καὶ τί ποιοῦσιν οἱ ἐν τῇ πόλει;

ΦΙΛ. Καινὸν οὐδέν, ἀλλ' οἶα καὶ πρὸ τοῦ ἀρπάξουσιν, ἐπιροκοῦσι, τοκογλυφοῦσιν, ὀβολοστατοῦσιν.

MEN. Ἄθλιοι καὶ κακοδαίμονες· οὐ γὰρ ἴσασιν οἶα ἐναγχος κεκύρωται παρὰ τοῖς κάτω καὶ οἶα κεχειροτόνηται τὰ ψηφίσματα κατὰ τῶν πλουσίων, ἃ μὰ τὸν Κέρβερον οὐδεμία μηχανὴ τὸ διαφυγεῖν αὐτούς.

ΦΙΛ. Τί φῆς; δέδοκται τι νεώτερον τοῖς κάτω περὶ τῶν ἐνθάδε;

MEN. Νῆ Δία, καὶ πολλὰ γε· ἀλλ' οὐ θέμις ἐκφέ-

458 ρειν αὐτὰ πρὸς ἅπαντας οὐδὲ τὰ ἀπόρρητα ἐξαγορεύειν, μὴ καὶ τις ἡμᾶς γράψῃται γραφὴν ἀσεβείας ἐπὶ τοῦ Ῥα-
δαμάνθους.

ΦΙΛ. Μηδαμῶς, ὦ Μένιππε, πρὸς τοῦ Διός, μὴ φθονήσης τῶν λόγων φίλων ἀνδρῶν· πρὸς γὰρ εἰδότα σιω-
πᾶν ἔρεις, τὰ τ' ἄλλα καὶ πρὸς μεμνημένον.

MEN. Χαλεπὸν μὲν ἐπιτάττεις τοῦπίταγμα καὶ οὐ πάντη ἀσφαλές· πλὴν ἄλλὰ σοῦ γε ἔνεκα τολμητέον. ἔδοξε δὴ τοὺς πλουσίους τούτους καὶ πολυχημάτους καὶ τὸ χουσίον κατάκλειστον ὥσπερ τὴν Δανάην φυλάτ-
τοντας —

ΦΙΛ. Μὴ πρότερον εἴπῃς, ὦγαθέ, τὰ δεδογμένα, πρὶν ἐκεῖνα διελεθεῖν, ἃ μάλιστ' ἂν ἠδέως ἀκούσαιμι σου, τίς ἢ ἐπίνοιά σου τῆς καθόδου ἐγένετο, τίς δὲ ὁ τῆς πο-
ρείας ἡγεμών, εἶτα ἐξῆς ἅ τε εἶδες ἅ τε ἤκουσας παρ' αὐτοῖς· εἰκὸς γὰρ δὴ φιλόκαλον ὄντα σε μηδὲν τῶν ἀξίων θείας ἢ ἀκοῆς παραλιπεῖν.

3. MEN. Ὑπουργητέον καὶ ταῦτά σοι· τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις, ὅποτε φίλος ἀνὴρ βιάζοιτο; καὶ δὴ προῶτά σοι δίδειμι τὰ περὶ τῆς γνώμης τῆς ἐμῆς καὶ ὅθεν ὠρμήθη πρὸς τὴν κατάβασιν· ἐγὼ γὰρ, ἄχρι μὲν ἐν παισὶν ἦν,
459 ἀκούων Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου πολέμους καὶ στάσεις διη-
γουμένων οὐ μόνον τῶν ἡμιθέων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἤδη τῶν θεῶν, ἔτι δὲ καὶ μοιχείας αὐτῶν καὶ βίας καὶ ἄρπα-
γὰς καὶ δίκας καὶ πατέρων ἐξελάσεις καὶ ἀδελφῶν γά-
μους, πάντα ταῦτα ἐνόμιζον εἶναι καλὰ καὶ οὐ παρεργῶς ἐκνώμην πρὸς αὐτά· ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἠρξάμην, πάλιν αὐ' ἐνταῦθα ἤκουον τῶν νόμων τάναντία τοῖς ποιη-
ταῖς κελευόντων, μήτε μοιχεύειν μήτε στασιάζειν μητε ἄρπάζειν. ἐν μεγάλῃ οὖν καθεισθήκειν ἀμφιβολίᾳ μηδὲ εἰδῶς ὅ τι χρῆσαίμην ἐμαυτῷ· οὔτε γὰρ ἂν ποτε τοὺς θεοὺς μοιχεύσαι καὶ στασιάζσαι πρὸς ἀλλήλους ἠγοῦμην.

εἰ μὴ ὡς περὶ καλῶν τούτων ἐρίγνωσκον, οὔτ' ἂν τοὺς νομοθέτας τάναντία τούτοις παραινέην, εἰ μὴ λυσιτελεῖν ὑπελάμβανον. 4. ἐπεὶ δὲ διηπόρουν, ἔδοξέ μοι ἐλθόντα παρὰ τοὺς καλουμένους τούτους φιλοσόφους ἐργειρῶσαι τε ἑμαυτὸν καὶ δεηθῆναι αὐτῶν χρησθαί μοι ὅ τι βούλοιντο καὶ τινα ὁδὸν ἀπλήν καὶ βέβαιον ὑποδείξαι τοῦ βίου. ταῦτα μὲν δὴ φρονῶν προσήειν αὐτοῖς, ἐλελήθειν δ' ἑμαυτὸν ἐς αὐτό, φασί, τὸ πῦρ ἐκ τοῦ καπνοῦ βιαζόμενος· παρὰ γὰρ δὴ τούτοις μάλιστα εὔρισκον ἐπισκοπῶν τὴν ἄγνωϊαν καὶ τὴν ἀπορίαν πλείονα, ὥστε μοι τάχιστα χρυσοῦν ἀπέδειξαν οὔτοι τὸν τῶν ἰδιωτῶν βίον· ἀμέλει ὁ μὲν αὐτῶν παρήνει τὸ πᾶν ἡδεσθαι καὶ μόνον τοῦτο ἐκ παντὸς μετιέναι· τοῦτο γὰρ εἶναι τὸ εὔδαιμον· ὁ δὲ τις ἔμπαλιν, πονεῖν τὰ πάντα καὶ μοχθεῖν καὶ τὸ σῶμα καταναγκάζειν θνῦπῶντα καὶ ἀνῆμῶντα καὶ πᾶσι δυσαρεστοῦντα καὶ λοιδορούμενον, συνεχῆς ἐπιρραφῶδῶν τὰ πάνθημα ἐκεῖνα τοῦ Ἡσιόδου περὶ τῆς ἀρετῆς ἐπι 461 καὶ τὸν ἰδρωτὰ καὶ τὴν ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀνάβασιν· ἄλλος καταφρονεῖν χρημάτων παρεκελεύετο καὶ ἀδιάφορον οἰεσθαι τὴν κτῆσιν αὐτῶν· ὁ δὲ τις ἔμπαλιν ἀγαθὸν εἶναι καὶ τὸν πλοῦτον αὐτὸν ἀπεφαίνετο· περὶ μὲν γὰρ τοῦ κόσμου τί χρῆ καὶ λέγειν; ὅς γε ἰδέας καὶ ἀσώματα καὶ ἀτόμους καὶ κενὰ καὶ τοιοῦτόν τινα ὄχλον ὀνομάτων ὀσημέραι παρ' αὐτῶν ἀκούων ἐναντίων. καὶ τὸ πάντων ἀτοπώτατον, ὅτι περὶ τῶν ἐναντιωτάτων ἕκαστος αὐτῶν λέγων σφόδρα νικῶντας καὶ πιθανοὺς λόγους ἐπορίζετο, 462 ὥστε μήτε τῷ θερμὸν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα λέγοντι μήτε τῷ ψυχρὸν ἀντιλέγειν ἔχειν καὶ ταῦτα εἰδότα σαφῶς ὡς οὐκ ἂν ποτε θερμὸν εἴη τι καὶ ψυχρὸν ἐν ταύτῳ χρόνῳ· ἀτεχνῶς οὖν ἐπασχον τοῖς νυστάξουσι τούτοις ὅμοιον ἄρτι μὲν ἐπινεύων, ἄρτι δὲ ἀνανεύων ἔμπαλιν. 5. πολλῶ δὲ τούτων ἐκεῖνο ἀλογώτερον· τοὺς γὰρ αὐτοὺς τούτους

εὐρισκον ἐπιτηρῶν ἐναντιώτατα τοῖς αὐτῶν λόγοις ἐπιτηδεύοντας· τοὺς γοῦν καταφρονεῖν παραινοῦντας χρημάτων ἐώρων ἀπρὶξ ἐχομένους αὐτῶν καὶ περὶ τόκων διαφορομένους καὶ ἐπὶ μισθῶ παιδεύοντας καὶ πάντα ἐνε-

463 κα τούτων ὑπομένοντας, τοὺς τε τὴν δόξαν ἀποβαλλομένους αὐτῆς ταύτης χάριν τὰ πάντα καὶ πράττοντας καὶ λέγοντας, ἡδονῆς τε αὐτῶν σχεδὸν ἅπαντας κατηγοροῦντας, ἰδίᾳ δὲ μόνῃ ταύτῃ προσηρημένους. 6. σφαλῆς οὖν καὶ τῆσδε τῆς ἐλπίδος ἔτι μᾶλλον ἐδυσχέραινον ἡρέμα παραμυθούμενος ἑμαυτόν, ὅτι μετὰ πολλῶν καὶ σοφῶν καὶ σφόδρα ἐπὶ συνέσει διαβεβοημένων ἀνόητός τέ εἰμι καὶ τὸ ἀληθὲς ἔτι ἀγνοῶν περιέρχομαι· καὶ μοί ποτε διαγρυπνοῦντι τούτων ἕνεκα ἔδοξεν εἰς Βαβυλῶνα ἐλθόντα δεηθῆναι τινος τῶν μάγων τῶν Ζωροάστρου μαθητῶν καὶ διαδόχων, ἤκουον δὲ αὐτοὺς ἐπφοδαῖς τε καὶ τελεταῖς

464 τισιν ἀνοίγειν τε τοῦ Ἰδαίου τῆς πύλας καὶ κατάγειν ὃν ἂν βούλωνται ἀσφαλῶς καὶ ὀπίσω αὐθις ἀναπέμπειν. ἄριστον οὖν ἡγούμην εἶναι παρὰ τινος τούτων διαπραξαμένου τὴν κατάβασιν ἐλθόντα παρὰ Τειρεσίαν τὸν Βοιωτίου μαθεῖν παρ' αὐτοῦ ἅτε μάντεως καὶ σοφοῦ, τίς ἐστίν ὁ ἄριστος βίος καὶ ὃν ἂν τις ἔλοιτο εὐφρονῶν· καὶ δὴ ἀναπηδήσας ὡς εἶχον τάχους ἔτεινον εὐθὺ Βαβυλῶνος. ἐλθὼν δὲ συγγίγνομαι τινὶ τῶν Χαλδαίων σοφῶν ἀνδρῶν καὶ θεσπεσίῳ τῆν τέχνην, πολὺ μὲν τὴν κόμην, γένειον δὲ μάλα σεμνὸν καθειμένῳ, τούνομα δὲ ἦν αὐτῷ Μιθροβαρξάνης· δεηθεὶς δὲ καὶ καθικετεύσας μόγις ἐπέτυχον παρ' αὐτοῦ, ἐφ' ὅτῳ βούλοιο μισθῶ, καθηγῆσα-

465 σθαί μοι τῆς ὁδοῦ. 7. παραλαβὼν δὲ με ὁ ἀνὴρ πρῶτα μὲν ἡμέρας ἑννέα καὶ εἴκοσιν ἅμα τῇ σελήνῃ ἀρξάμενος ἔλουε κατάγων ἕωθεν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον δῆσίην τινα μακρὰν ἐπιλέγων, ἧς οὐ σφόδρα κατήκουον· ὥσπερ γὰρ οἱ φανῶλοι τῶν ἐν τοῖς ἀγῶσι κη-

ρῦκων ἐπίτροχόν τι καὶ ἀσαφὲς ἐφθέγγετο· πλὴν ἐφώκει γέ τινας ἐπικαλεῖσθαι δαίμονας. μετὰ δ' οὖν τὴν ἐφωδὴν τρις ἄν μου πρὸς τὸ πρόσωπον ἀποπτύσας, ἐπανήειν πάλιν οὐδένα τῶν ἀπαντῶντων προσβλέπων· καὶ σιτία μὲν ἡμῖν τὰ ἀκρόδρυα, ποτὸν δὲ γάλα καὶ μελίκρατον καὶ τὸ τοῦ Χοάσπου ὕδωρ, εὐνή δὲ ὑπαίθριος ἐπὶ τῆς πόας. ἐπεὶ δὲ ἄλις εἶχε τῆς προδιαιτήσεως, περὶ μέσας νύκτας 466 ἐπὶ τὸν Τίγρητα ποταμὸν ἀγαγὼν ἐκάθηρέ τέ με καὶ ἀπέμαξε καὶ περιήγνισε δαδίους καὶ σκίλλη καὶ ἄλλοις πλείοσιν ἅμα καὶ τὴν ἐφωδὴν ἐκείνην ὑποτονθορούσας, εἶτα ὄλον με καταμαγεύσας καὶ περιελθῶν, ἵνα μὴ βλαπτοίμην ὑπὸ τῶν φασμάτων, ἐπανάγει ἐς τὴν οἰκίαν, ὡς εἶχον, ἀναποδίξοντα, καὶ τὸ λοιπὸν ἀμφὶ πλοῦν εἶχομεν. 8. αὐτὸς μὲν οὖν μαγικὴν τινα ἐνέδου στολήν τὰ πολλὰ ἐοικυῖαν τῇ Μηδικῇ, ἐμὲ δὲ τουτοισί φέρων ἐνεσκεύασε τῷ πῖλῳ καὶ τῇ λεοντῇ καὶ προσέειπε τῇ λύρα, καὶ παρεκέλεύσατο, ἦν τις ἐρηταί με τοῦνομα, Μένιππον μὲν μὴ λέγειν, Ἡρακλέα δὲ ἢ Ὀδυσσεῖα ἢ Ὀρφέα.

ΦΙΛ. Ὡς δὴ τί τοῦτο, ὦ Μένιππε; οὐ γὰρ συνήμι 467 τὴν αἰτίαν οὔτε τοῦ σχήματος οὔτε τῶν ὀνομάτων.

MEN. Καὶ μὴν πρόδηλον τοῦτό γε καὶ οὐ παντελῶς ἀπόρητον· ἐπεὶ γὰρ οὗτοι πρὸ ἡμῶν ζῶντες ἐς Ἄιδου κατεληλύθεσαν, ἡγείτο, εἰ με ἀπεικάσειεν αὐτοῖς, θαδίως ἄν τὴν τοῦ Αἰακοῦ φρουρὰν διαλαθεῖν καὶ ἀκωλύτως παρελθεῖν ἅτε συνηθέστερον τραγικῶς μάλα παραπεμπόμενον ὑπὸ τοῦ σχήματος. 9. ἤδη δ' οὖν ὑπέφαινεν ἡμέρα, καὶ κατελθόντες ἐπὶ τὸν ποταμὸν περὶ ἀναγωγὴν ἐγγινόμεθα· παρεσκεύαστο δ' αὐτῷ καὶ σκάφος καὶ ἱερεῖα καὶ μελίκρατον καὶ ἄλλ' ὅσα πρὸς τὴν τελετὴν χρήσιμα. ἐμβαλόμενοι οὖν ἅπαντα τὰ παρεσκευασμένα οὕτω δὴ καὶ αὐτοὶ

βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.

καὶ μέχρι μὲν τινος ὑπεφερόμεθα ἐν τῷ ποταμῷ, εἶτα δ' ἐσεπλεύσαμεν εἰς τὸ ἔλος καὶ τὴν λίμνην, εἰς ἣν ὁ Εὐφράτης ἀφανίζεται· περαιοθέντες δὲ καὶ ταύτην ἀφικνούμεθα εἰς τι χωρίον ἔρημον καὶ ὑλῶδες καὶ ἀνήλιον, εἰς ὃ δὴ ἀποβάντες — ἤγειτο δὲ ὁ Μιθροβαρζάνης — βόθρον
 469 τε ὠρυξάμεθα καὶ τὰ μῆλα κατεσφάξαμεν καὶ τὸ αἷμα περὶ αὐτὸν ἐσπείσαμεν. ὁ δὲ μάγος ἐν τοσοῦτῳ δᾶδα καιομένην ἔχων οὐκέτ' ἠρεμαία τῇ φωνῇ, παμμέγεδρος δέ, ὡς οἴός τε ἦν, ἀνακραγὼν δαίμονάς τε ὁμοῦ πάντας ἐπεβοᾶτο καὶ Ποινᾶς καὶ Ἐρινύας

καὶ νυχίαν Ἐκάτην καὶ ἐπαινήν Περσεφόνην

470 παραμιγνύς ἅμα καὶ βαρβαρικά τινα καὶ ἄσημα ὀνόματα καὶ πολυσύλλαβα. 10. εὐθύς οὖν ἅπαντα ἐκεῖνα ἐσαλεύετο καὶ ὑπὸ τῆς ἐπωδῆς τοῦδαφος ἀνερογγυτο καὶ ἡ ὑλακὴ τοῦ Κερβέρου καὶ πόρωθεν ἠκούετο καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπερκατηφές ἦν καὶ σκυθρωπόν.

ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἄιδωνεύς.

κατεφαίνετο γὰρ ἤδη τὰ πλείστα, καὶ ἡ λίμνη καὶ ὁ Πυριφλεγέθων καὶ τοῦ Πλούτωνος τὰ βασίλεια. κατελθόντες δ' ὅμως διὰ τοῦ χάσματος τὸν μὲν Ῥαδάμανθυν εὖρομεν τεθνεῶτα μικροῦ δεῖν ὑπὸ τοῦ δέους· ὁ δὲ Κέρβερος ὑλάκτησε μὲν τι καὶ παρεκίνησε, ταχὺ δέ μου κρούσαντος τὴν λύραν παραχρῆμα ἐκηλήθη ὑπὸ τοῦ μέλους. ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν λίμνην ἀφικόμεθα, μικροῦ μὲν οὐδ' ἐπεραιώθημεν· ἦν γὰρ πλήρες ἤδη τὸ πορθμεῖον καὶ οἰμωγῆς ἀνάπλεων, τραυματῖαι δὲ πάντες ἐπέπλεον, ὁ μὲν τὸ σκέλος, ὁ δὲ τὴν κεφαλὴν, ὁ δὲ ἄλλο τι συντε-
 471 τριμμένος, ἔμοι δοκεῖν, ἐκ τινος πολέμου παρόντες. ὅμως δ' οὖν ὁ βέλτιστος Χάρων ὡς εἶδε τὴν λεοντήν, οἴηθείς με τὸν Ἡρακλέα εἶναι, ἐσεδέξατό με καὶ διεπόρθημυσέ τε ἄσμενος καὶ ἀποβάσι διεσήμηγε τὴν ἀτραπὸν. 11. ἐπεὶ δὲ ἤμεν ἐν τῷ σκοτῷ, προῆει μὲν ὁ Μιθροβαρζάνης,

εἰπόμην δὲ ἐγὼ κατόπιν ἐχόμενος αὐτοῦ, ἕως πρὸς λει-
μῶνα μέγιστον ἀφικνούμεθα τῷ ἀσφοδέλῳ κατάφυτον,
ἐνθα δὴ περιεπέτοντο ἡμᾶς τετριγυῖαι τῶν νεκρῶν αἰ-
σκιαί· κατ' ὀλίγον δὲ προϊόντες παραγινόμεθα πρὸς τὸ
τοῦ Μίνως δικαστήριον, ἐτύγχανε δὲ ὁ μὲν ἐπὶ θρόνου
τινὸς ὑψηλοῦ καθήμενος, παρεισθήμεσαν δὲ αὐτῷ Ποιναὶ
καὶ ἀλάστορες καὶ Ἑρινύες· ἐτέρωθεν δὲ προσήγοντο
πολλοὶ τινες ἐφεξῆς ἀλύσει μακροῦ δεδεμένοι, ἐλέγοντο δὲ
εἶναι μοιχοὶ καὶ πορνοβοσκοὶ καὶ τελῶναι καὶ κόλακες
καὶ συκοφάνται καὶ ὁ τοιοῦτος ὄμιλος τῶν πάντα κνκάν-
των ἐν τῷ βίῳ· χωρὶς δὲ οἷ τε πλούσιοι καὶ τοκογλύφοι 472
προσῆεσαν ἄχροι καὶ προγᾶστορες καὶ ποδαγροί, κλοιὸν
ἕκαστος αὐτῶν καὶ κόρακα διτάλαντον ἐπικείμενος. ἐφε-
στῶτες οὖν ἡμεῖς ἐωρῶμέν τε τὰ γιννόμενα καὶ ἠκούομεν
τῶν ἀπολογουμένων· κατηγόρουν δὲ αὐτῶν καινοὶ τινες
καὶ παρὰδοχοὶ φήτορες.

ΦΙΛ. Τίνες οὗτοι, πρὸς Διός; μὴ γὰρ ὀκνήσης καὶ
τοῦτο εἰπεῖν.

ΜΕΝ. Οἶσθά που ταυτασί τὰς πρὸς τὸν ἥλιον ἀπο-
τελουμένας σκιας ἀπὸ τῶν σωμάτων;

ΦΙΛ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΜΕΝ. Αὐταὶ τοίνυν, ἐπειδὴν ἀποθάνωμεν, κατη-
γοροῦσί τε καὶ καταμαρτυροῦσι καὶ διελέγχουσι τὰ πε-
πραγμένα ἡμῖν παρὰ τὸν βίον, καὶ σφόδρα τινὲς αὐτῶν
ἀξιόπιστοι δοκοῦσιν ἄτε αἰεὶ ξυνοῦσαι καὶ μηδέποτε ἀφι-
στάμεναι τῶν σωμάτων. 12. ὁ δ' οὖν Μίνως ἐπιμελῶς
ἐξετάξων ἀπέπεμπεν ἕκαστον ἐς τὸν τῶν ἀσεβῶν γῶρον
δίκην ὑφέξοντα κατ' ἀξίαν τῶν τετολμημένων, καὶ μά- 473
λιστα ἐκείνων ἤπτετο τῶν ἐπὶ πλούτοις τε καὶ ἀρχαῖς τε-
τυφωμένων καὶ μονονουχί καὶ προσκυνεῖσθαι περιμε-
νόντων, τὴν τε ὀλιγοχρόνιον ἀλαξονεῖαν αὐτῶν καὶ τὴν
ὑπεροψίαν μυσσαττόμενος, καὶ ὅτι μὴ ἐμέμνηντο θνητοῖ

τε ὄντες αὐτοὶ καὶ θνητῶν ἀγαθῶν τετυχημότες· οἱ δὲ ἀποδυσάμενοι τὰ λαμπρὰ ἐκεῖνα πάντα, πλούτους λέγω καὶ γένη καὶ δυναστείας, γυμνοὶ κάτω νευενκότες παρῆσθηκεσαν ὥσπερ τινα ὄνειρον ἀναπεμπαζόμενοι τὴν παρ' ἡμῖν εὐδαιμονίαν· ὥστε ἔγωγε ταῦτα ὄρων ὑπερέχαιρον καὶ εἴ τινα γνωρίζαιμι αὐτῶν, προσίων ἂν ἡσύχῃ πως ὑπεμίμησκον οἶος ἦν παρὰ τὸν βίον καὶ ἡλικίον ἐφύσα τότε, ἡνίκα πολλοὶ μὲν ἔωθεν ἐπὶ τῶν πυλῶνων παρῆσθηκεσαν τὴν πρόοδον αὐτοῦ περιμένοντες ὠθούμενοί τε

474 καὶ ἀποκλειόμενοι πρὸς τῶν οἰκετῶν· ὁ δὲ μόγις ἂν ποτε ἀνατείλας αὐτοῖς πορφυροῦς τις ἢ περίχρυσος ἢ διαποίκιλος εὐδαιμόνας ᾤετο καὶ μακαρίους ἀποφαίνειν τοὺς προσειπόντας, ἦν τὸ στῆθος ἢ τὴν δεξιὰν προτείνων δοίη καταφιλεῖν. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἠνιῶντο ἀκούοντες. 13. τῷ δὲ Μίνωϊ μία τις καὶ πρὸς χάριν ἐδικάσθη· τὸν γὰρ τοὶ Σικελιώτην Διονύσιον πολλὰ τε καὶ δεινὰ καὶ ἀνόσια ὑπὸ τε Δίανος κατηγορηθέντα καὶ ὑπὸ τῆς σκιᾶς καταμαρτυρηθέντα παρελθὼν Ἀρίστιππος ὁ Κυρηνάιος — ἄγουσι δ' αὐτὸν ἐν τιμῇ καὶ δύνανται μέγιστον ἐν τοῖς κάτω — μικροῦ δεῖν τῇ Χίμαιρα προσδεθέντα παρέλυσε τῆς καταδίκης λέγων πολλοῖς αὐτὸν τῶν πεπαιδευμένων πρὸς ἀργύριον γενέσθαι δεξιόν. 14. ἀποστάντες δὲ ὄμως τοῦ δικαστηρίου πρὸς τὸ κολαστήριον ἀφικνούμεθα. ἐν-

475 θα δὴ, ὦ φίλε, πολλὰ καὶ ἔλεεινὰ ἦν καὶ ἀκοῦσαι καὶ ἰδεῖν· μαστίγων τε γὰρ ὁμοῦ ψόφος ἤκούετο καὶ οἰμωγῇ τῶν ἐπὶ τοῦ πυρὸς ὄπτωμένων καὶ στρέβλαι καὶ κύφωνες καὶ τροχοί, καὶ ἡ Χίμαιρα ἐσπάραττε καὶ ὁ Κέρβερος ἐδάρδαπτεν, ἐκολάζοντό τε ἅμα πάντες, βασιλεῖς, δοῦλοι, σατράπαι, πένητες, πλούσιοι, πτωχοί, καὶ μετέμελε πᾶσι τῶν τετολημμένων. ἐνίους δὲ αὐτῶν καὶ ἐγνωρίσαμεν ἰδόντες, ὅποσοι ἦσαν τῶν ἐναγχος τετελευτηκότων· οἱ δὲ ἐνεκαλύπτοντο καὶ ἀπεστρέφοντο, εἰ δὲ καὶ προσ-

βλέπειεν, μάλα δουλοπρεπές τι καὶ κολακευτικόν, καὶ ταῦτα πῶς οἶει βαρεῖς ὄντες καὶ ὑπερόπται παρὰ τὸν βίον; τοῖς μέντοι πένησιν ἡμιτέλεια τῶν κακῶν ἐδίδοτο, καὶ διαναπαυόμενοι πάλιν ἐκολάζοντο. καὶ μὴν κάκεινα εἶδον τὰ μυθῶδη, τὸν Ἰξίονα καὶ τὸν Σίσυφον καὶ τὸν Φρύγα Τάνταλον [χαλεπῶς ἔχοντα] καὶ τὸν γηγενῆ Τι- 476
 τυόν, Ἡράκλεις ὅσος· ἔκειτο γοῦν τόπον ἐπέχων ἀγροῦ.
 15. διελθόντες δὲ καὶ τούτους ἐς τὸ πεδίον ἐσβάλλομεν τὸ Ἀχερούσιον, εὐρίσκομέν τε αὐτόθι τοὺς ἡμιθέους τε καὶ τὰς ἡρώϊνας καὶ τὸν ἄλλον ὄμιλον τῶν νεκρῶν κατὰ ἔθνη καὶ κατὰ φύλα δαιτωμένους, τοὺς μὲν παλαιούς τινας καὶ εὐρωτιῶντας καὶ ὧς φησιν Ὅμηρος, ἀμνηνοῦς, τοὺς δ' ἔτι νεαλεῖς καὶ συνεστηκότας, καὶ μάλιστα τοὺς Αἰγυπτίους αὐτῶν διὰ τὸ πολυαρκές τῆς ταριχείας. τὸ μέντοι διαγιγνώσκειν ἕκαστον οὐ πάνυ τι ἦν ῥᾶδιον· ἅπαντες γὰρ ἀτεχνῶς ἀλλήλοις γίνονται ὅμοιοι τῶν ὀστῶν γεγυμνωμένων· πλην ἀλλὰ μόγις τε καὶ διὰ πολ-
 λοῦ ἀναθεωροῦντες αὐτοὺς ἐγιγνώσκομεν. ἔκειντο δ' ἐπ' ἀλλήλοις ἀμαυροὶ καὶ ἄσημοι καὶ οὐδὲν ἔτι τῶν παρ' ἡμῖν 477
 καλῶν φυλάττοντες. ἀμέλει πολλῶν ἐν ταύτῳ σκελετῶν κειμένων καὶ πάντων ὁμοίων φοβερόν τι καὶ διάκενον δεδορκότων καὶ γυμνοῦς τοὺς ὀδόντας προφαινούτων ἠπόρουσαν πρὸς ἑμαυτόν, ᾧτινι διακρίναιμι τὸν Θερσίτην ἀπὸ τοῦ καλοῦ Νιρέως ἢ τὸν μεταίτην Ἴρον ἀπὸ τοῦ Φαι-
 ἀκων βασιλέως ἢ Πυρρίαν τὸν μάγειρον ἀπὸ τοῦ Ἀγα-
 μέμνονος· οὐδὲν γὰρ ἔτι τῶν παλαιῶν γνωρισμάτων αὐ-
 τοῖς παρέμενεν, ἀλλ' ὅμοια τὰ ὀστᾶ ἦν, ἄδηλα καὶ ἀνε-
 πίγραφα καὶ ὑπ' οὐδενὸς ἔτι διακρίνεσθαι δυνατόμενα.
 16. τοιγάρτοι ἐκεῖνα ὀρῶντι ἐδόκει μοι ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος πομπῇ τινι μακρᾷ προσεοικέναι, χορηγεῖν δὲ καὶ διατάττειν ἕκαστα ἢ Τύχῃ διάφορα καὶ ποιμίλα τοῖς πομπευταῖς τὰ σχήματα προσάπτουσα· τὸν μὲν γὰρ λαβοῦσα,

- 478 εἰ τύχοι, βασιλικῶς διεσκεύασε τιάραν τε ἐπιθεῖσα καὶ δορυφόρους παραδοῦσα καὶ τὴν κεφαλὴν στέψασα τῷ διαδήματι, τῷ δὲ οἰκέτου σχῆμα περιέδηκε, τὸν δὲ τινα καλὸν εἶναι ἐκόσμησε, τὸν δὲ ἄμορφον καὶ γελοῖον παρεσκεύασε· παντοδαπὴν γάρ, οἶμαι, δεῖ γενέσθαι τὴν θέαν. πολλάκις δὲ καὶ διὰ μέσης τῆς πομπῆς μετέβαλε τὰ ἐνίων σχήματα οὐκ ἔῶσα ἐς τέλος διαπομπεῦσαι ὡς ἐτάχθησαν, ἀλλὰ μεταμφιέσασα τὸν μὲν Κροῖσον ἠνάγκασε τὴν οἰκέτου καὶ αἰχμαλώτου σκευὴν ἀναλαβεῖν, τὸν δὲ Μαιάνδριον τέως ἐν τοῖς οἰκέταις πομπεύοντα τὴν τοῦ Πολυκράτους τυραννίδα μετενέδυσσε, καὶ μέχρι μὲν τινος εἶασε χρῆσθαι τῷ σχήματι· ἐπειδὴν δὲ ὁ τῆς πομπῆς καιρὸς παρέλθη, τηνικαῦτα ἕκαστος ἀποδοῦς τὴν σκευὴν καὶ ἀποδυσάμενος τὸ σχῆμα μετὰ τοῦ σώματος ὥσπερ ἦν πρὸ τοῦ γίνεσθαι, μηδὲν τοῦ πλησίον διαφέρειν. ἔνιοι δὲ ὑπ' ἀγνωμοσύνης, ἐπειδὴν ἀπαιτῆ τὸν κόσμον ἐπι-
- 479 στάσα ἢ Τύχη, ἄχθονται τε καὶ ἀνανακτοῦσιν ὥσπερ οἰκείων τινῶν στερισκόμενοι καὶ οὐχ ἂ πρὸς ὀλίγον ἐχρήσαντο, ἀποδιδόντες. οἶμαι δὲ σε καὶ τῶν ἐπὶ τῆς σκηνῆς πολλάκις ἑωρακέναι τοὺς τραγικοὺς ὑποκριτὰς τούτους πρὸς τὰς χρείας τῶν δραμάτων ἄρτι μὲν Κρέοντας, ἐνίοτε δὲ Πριάμους γιγνομένους ἢ Ἀγαμέμνονας, καὶ ὁ αὐτός, εἰ τύχοι, μικρὸν ἔμπροσθεν μάλα σεμνῶς τὸ τοῦ Κέκροπος ἢ Ἐρεχθίδεος σχῆμα μιμησάμενος μετ' ὀλίγον οἰκέτης προῆλθεν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ κεκελευσμένος· ἦδη δὲ πέρας ἔχοντος τοῦ δράματος ἀποδυσάμενος ἕκαστος αὐτῶν τὴν χροσόπαστον ἐκείνην ἐσθῆτα καὶ τὸ προσωπεῖον ἀποθέμενος καὶ καταβὰς ἀπὸ τῶν ἐμβατῶν πένης καὶ ταπεινὸς περιεῖσιν οὐκέτ' Ἀγαμέμνων ὁ Ἀτρέας οὐδὲ Κρέων ὁ Μενοιτιάδης, ἀλλὰ Πῶλος Χαρικλῆους Σουνιεὺς ὀνομαζόμενος ἢ Σάτυρος Θεογείτονος Μαραθῶνιος. τοιαῦτα καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματά ἐστιν, ὡς τότε μοι ὀφρῶντι ἐδοξεν.

17. ΦΙΛ. *Εἰπέ μοι, ὦ Μένιππε, οἱ δὲ τοὺς πολυτε- 480*
λεῖς τούτους καὶ ὑψηλοὺς τάφους ἔχοντες ὑπὲρ γῆς καὶ
στήλας καὶ εἰκόνας καὶ ἐπιγράμματα οὐδὲν τιμιώτεροι
παρ' αὐτοῖς εἰσι τῶν ἰδιωτῶν νεκρῶν;

MEN. Αἰρεῖς, ὦ οὗτος· εἰ γοῦν ἐθεάσω τὸν Μανύ-
σωλον αὐτόν, — λέγω δὲ τὸν Κᾶρα, τὸν ἐκ τοῦ τάφου
περιβόητον — εὖ οἶδα οὐκ ἂν ἐπαύσω γελῶν, οὕτω τα-
πεινὸς ἔρριπτο ἐν παραβύστω που λανθάνων ἐν τῷ λοι-
πῷ δῆμα τῶν νεκρῶν, ἐμοὶ δοκεῖν, τοσοῦτον ἀπολαύων
τοῦ μνήματος, παρ' ὅσον ἐβαρύνετο τηλικούτον ἄχθος
ἐπικείμενος· ἐπειδὴν γάρ, ὦ ἑταῖρε, ὁ Αἰακὸς ἀπομε-
τρῆση ἐκάστῳ τὸν τόπον, — δίδωσι δὲ τὸ μέγιστον οὐ
πλέον ποδός — ἀνάγκη ἀγαπῶντα κατακεῖσθαι πρὸς τὸ
μέτρον συνεσταλμένον. πολλῶ δ' ἂν οἶμαι μᾶλλον ἐγέ-
λασας, εἰ ἐθεάσω τοὺς παρ' ἡμῖν βασιλέας καὶ σατράπας
πτωχεύοντας παρ' αὐτοῖς καὶ ἦτοι ταριχοπωλοῦντας ὑπ'
ἀπορίας ἢ τὰ πρῶτα διδάσκοντας γράμματα καὶ ὑπὸ τοῦ 481
τυχόντος ὑβρίζομένους καὶ κατὰ κόρης παιομένους ὥσ-
περ τῶν ἀνδραπόδων τὰ ἀτιμότερα Φίλιππον γοῦν τὸν
Μακεδόνα ἐγὼ θεασάμενος οὐδὲ κρατεῖν ἐμαντοῦ δυνα-
τὸς ἦν· ἐδείχθη δέ μοι ἐν γωνιδίῳ τιμὴ μισθοῦ ἀκούμε-
νος τὰ σαπρὰ τῶν ὑποδημάτων. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους
ἦν ἰδεῖν ἐν ταῖς τριόδοις μεταιτοῦντας, Πέρξας λέγω καὶ
Δαρείους καὶ Πολυκράταις.

18. ΦΙΛ. *Ἄτοπα διηγῆ τὰ περὶ τῶν βασιλέων καὶ*
μικροῦ δεῖν ἄπιστα. τί δὲ ὁ Σωκράτης ἐπραττε καὶ Διο-
γένης καὶ εἰ τις ἄλλος τῶν σοφῶν;

MEN. Ὁ μὲν Σωκράτης κακεῖ περιέρχεται διελεγ-
χων ἅπαντας· σύνεισι δ' αὐτῷ Παλαμήδης καὶ Ὀδυσ-
σεύς καὶ Νέστωρ καὶ εἰ τις ἄλλος λάλος νεκρός. ἐτι μὲν-
τοι ἐπεφύσητο αὐτῷ καὶ διφθῆκει ἐκ τῆς φαρμακοπείας
τὰ σκέλη. ὁ δὲ βέλτιστος Διογένης παροικεῖ μὲν Σαφ-

482 δαναπάλλω τῷ Ἀσσυρίῳ καὶ Μίδα τῷ Φρυγί καὶ ἄλλοις
 τισὶ τῶν πολυτελεῶν· ἀκούων δὲ οἰμωζόντων αὐτῶν καὶ
 τὴν παλαιὰν τύχην ἀναμετρούμενων γελᾷ τε καὶ τέρεπε-
 ται καὶ τὰ πολλὰ ὕπτιος κατακείμενος ἄδει μάλα τρα-
 χεῖα καὶ ἀπηνεῖ τῇ φωνῇ τὰς οἰμωγὰς αὐτῶν ἐπικαλύ-
 πτων, ὥστε ἀνιᾶσθαι τοὺς ἄνδρας καὶ διασκέπτεσθαι
 μετοικεῖν οὐ φέροντας τὸν Διογένην.

19. ΦΙΛ. Ταυτὶ μὲν ἱκανῶς· τί δὲ τὸ ψήφισμα ἦν,
 ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔλεγες κεκυρῶσθαι κατὰ τῶν πλουσίων;

MEN. Εὖ γε ὑπέμνησας· οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως περὶ
 τούτου λέγειν προθέμενος πάμπλου ἀπεπλανήθην τοῦ
 λόγου. διατρέβοντος γάρ μου παρ' αὐτοῖς προὔθεσαν οἱ
 πρυτάνεις ἐκκλησίαν περὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων· ἰδὼν
 οὖν πολλοὺς συνθέοντας ἀναμίξας ἑμαυτὸν τοῖς νεκροῖς
 εὐθύς εἰς καὶ αὐτὸς ἦν τῶν ἐκκλησιαστών. διωκῆθη μὲν
 οὖν καὶ ἄλλα, τελευταῖον δὲ τὸ περὶ τῶν πλουσίων· ἐπεὶ
 483 γὰρ αὐτῶν κατηγορήτο πολλὰ καὶ θεινά, βία καὶ ἀλαζο-
 νεία καὶ ὑπεροψία καὶ ἀδικία, τέλος ἀναστάς τις τῶν
 δημαγωγῶν ἀνέγνω ψήφισμα τοιοῦτον.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α.

20. „Ἐπειδὴ πολλὰ καὶ παράνομα οἱ πλούσιοι δρωσὶ
 παρὰ τὸν βίον ἀρπάζοντες καὶ βιαζόμενοι καὶ πάντα
 τρόπον τῶν πενήτων καταφρονοῦντες, δεδόχθω τῇ βου-
 λῇ καὶ τῷ δήμῳ, ἐπειδὴν ἀποθάνωσι, τὰ μὲν σώματα
 αὐτῶν κολάζεσθαι καθάπερ καὶ τὰ τῶν ἄλλων πονηρῶν,
 τὰς δὲ ψυχὰς ἀναπεμφθεῖσας ἄνω ἐς τὸν βίον καταδύε-
 σθαι ἐς τοὺς ὄνους, ἄχρι ἂν ἐν τῷ τοιοῦτῳ διαγάγωσι
 μυριάδας ἐτῶν πέντε καὶ εἰκοσιν, ὅνοι ἐξ ὄνων γιγνόμε-
 νοι καὶ ἀχθοφοροῦντες καὶ ὑπὸ τῶν πενήτων ἐλαυνόμε-
 νοι, τούντεῦθεν δὲ λοιπὸν ἐξεῖναι αὐτοῖς ἀποθανεῖν.

εἶπε τὴν γνώμην Κραυίων Σμελετίωνος Νεκυσιεύς φυ-
λῆς Ἀλιβαντίδος.“

Τούτου ἀναγνωσθέντος τοῦ ψηφίσματος ἐπεψήφι-
σαν μὲν αἱ ἀρχαί, ἐπεχειροτόνησε δὲ τὸ πλῆθος καὶ ἐνε- 484
βριμήσατο ἡ Βριμῶ καὶ ὑλάκτησεν ὁ Κέρβερος· οὕτω
γὰρ ἐντελῆ γίγνεται καὶ κύρια τὰ ἀνεγνωσμένα. 21. ταῦ-
τα μὲν δὴ σοὶ τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐγὼ δέ, οὐπερ ἀφίγμην
ἔνεκα, τῷ Τειρεσίᾳ προσελθὼν ἰκέτευον αὐτὸν τὰ πάντα
διηγησάμενος εἰπεῖν πρὸς με, ποῖόν τινα ἡγρεῖται τὸν
ἄριστον βίον. ὁ δὲ γελάσας — ἔστι δὲ τυφλόν τι γερόν-
τιον καὶ ὠχρόν καὶ λεπτόφωνον — ὦ τέκνον, φησί, τῆ-
μὲν αἰτίαν οἶδά σοι τῆς ἀπορίας ὅτι παρὰ τῶν σοφῶν
ἐγένετο οὐ τὰ αὐτὰ γινγνωσκόντων ἑαυτοῖς· ἀτὰρ οὐ θε- 485
μῖς λέγειν πρὸς σέ· ἀπειρήται γὰρ ὑπὸ τοῦ Ῥαδαμάν-
θου. Μηδαμῶς, ἔφην, ὦ πατέριον, ἀλλ’ εἶπε καὶ μὴ
περιίδης με σοῦ τυφλότερον περιόντα ἐν τῷ βίῳ. ὁ δὲ
δὴ με ἀπαγαγὼν καὶ πολὺ τῶν ἄλλων ἀποσπάσας ἡρεμα
προσκύψας πρὸς τὸ οὖς φησιν, Ὅ τῶν ἰδιωτῶν ἄριστος
βίος καὶ σωφρονέστερος· ὡς τῆς ἀφροσύνης παυσάμε-
νος τοῦ μετεωρολογεῖν καὶ τέλη καὶ ἀρχὰς ἐπισκοπεῖν
καὶ καταπτύσας τῶν σοφῶν τούτων συλλογισμῶν καὶ τὰ
τοιαῦτα λῆρον ἡγησάμενος τοῦτο μόνον ἐξ ἅπαντος θη-
ράση, ὅπως τὸ παρὸν εὖ θέμενος παραδράμῃς γελῶν τὸ 486
πολλὰ καὶ περι μῆδὲν ἐσπουδακῶς.

ὡς εἰπὼν πάλιν ὦρτο κατ’ ἀσφοδελὸν λειμῶνα.

22. ἐγὼ δέ — καὶ γὰρ ἤδη ὄψε ἦν — Ἄγε δὴ, ὦ Μιθρο-
βαρξάνη, φημί, τί διαμέλλομεν καὶ οὐκ ἄπιμεν αὐθις
ἐς τὸν βίον; ὁ δὲ πρὸς ταῦτα, Θάρρει, φησίν, ὦ Μέ-
νιππε· ταχέϊαν γὰρ σοὶ καὶ ἀπράγμονα ὑποδείξω ἀτρα-
πόν. καὶ δὴ ἀπαγαγὼν με πρὸς τι χωρίον τοῦ ἄλλου ξο-
φρωτέρου δεῖξας τῇ χειρὶ πόρρωθεν ἀμαυρόν τι καὶ

λεπτὸν ὥσπερ διὰ κλειθρίας ἑσρέιον φῶς, Ἐκεῖνο, ἔφη,
ἔστι τὸ ἱερὸν τὸ Τροφωνίου, κάκειθεν κατίασι οἱ ἀπὸ
Βοιωτίας· ταύτην οὖν ἄνιθι καὶ εὐθύς ἔση ἐπὶ τῆς Ἑλ-
λάδος. ἤσθεῖς δὲ τοῖς εἰρημένοις ἐγὼ καὶ τὸν μαγον
ἀσπασάμενος χαλεπῶς μάλα διὰ τοῦ στομίου ἀνερπύσας
οὐκ οἶδ' ὅπως ἐν Λεβαθείᾳ γίγνομαι.

ΧΑΡΩΝ Η ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΝΤΕΣ.

487

ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΧΑΡΩΝ.

1. ΕΡΜ. Τί γελᾷς, ὦ Χάρων; ἢ τί τὸ πορθημεῖον ἀπολιπὼν δεῦρο ἀνελήλυθας ἐς τὴν ἡμετέραν οὐ πάνυ εἰωθῶς ἐπιχωριάξειν τοῖς ἄνω πράγμασιν;

ΧΑΡ. Ἐπεθύμησα, ὦ Ἐρμῆ, ἰδεῖν ὅποιά ἐστι τὰ ἐν τῷ βίῳ καὶ ἃ πράττουσιν οἱ ἄνθρωποι ἐν αὐτῷ ἢ τίνων στερούμενοι πάντες οἰμώζουσι κατιόντες παρ' ἡμᾶς· οὐδεις γὰρ αὐτῶν ἀδακρυτὶ διέπλευσεν. αἰτησάμενος οὖν παρὰ τοῦ Ἄιδου καὶ αὐτὸς ὥσπερ ὁ Θετταλὸς ἐκείνος νεανίσκος μίαν ἡμέραν λειπόνεως γενέσθαι ἀνελήλυθα 488 ἐς τὸ φῶς, καὶ μοι δοκῶ ἐς δέον ἐντετυχημέναι σοι· ξεναγήσεις γὰρ εὐ' οἶδ' ὅτι με ξυμπερινοστῶν καὶ δεῖξεις ἕκαστα ὡς ἂν εἰδῶς ἅπαντα.

ΕΡΜ. Οὐ σχολή μοι, εἰ πορθημεῦ· ἀπέρχομαι γάρ τι διακονησόμενος τῷ ἄνω Διὶ τῶν ἀνθρωπικῶν· ὁ δὲ ὀξύθυμός ἐστι καὶ δέδια μὴ βραδύναντά με ὄλον ὑμέτε- 489 ρον ἐάσει εἶναι παραδοῦς τῷ ζόφῳ, ἢ ὅπερ τὸν Ἥφαιστον πρῶην ἐποίησε, ρίψη καμὲ τεταγῶν τοῦ ποδὸς ἀπὸ τοῦ θεσπεσίου βηλοῦ, ὡς ὑποσκάζων γέλωτα καὶ αὐτὸς παρέχοιμι οἰνοχοῶν.

ΧΑΡ. Περιόψει οὖν με ἄλλως πλαυνώμενον ὑπὲρ γῆς καὶ ταῦτα ἑταῖρος καὶ σύμπλους καὶ ξυνδιάκτορος ὢν; καὶ μὴν καλῶς εἶχεν, ὦ Μαίας παῖ, ἐκείνων γοῦν σε μεμ- 490 νῆσθαι, ὅτι μηδέποτε σε ἢ ἀντλεῖν ἐκέλευσα ἢ πρόσκαπον εἶναι· ἀλλὰ σὺ μὲν φέγρεις ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐκπαθεῖς ἄμους οὕτω καρτεροῦς ἔχων, ἢ εἰ τινα λάλον νεκρὸν εὔροις, ἐκείνῳ παρ' ὄλον τὸν πλοῦν διαλέγῃ· ἐγὼ δὲ πρεσβύτης ὢν τὴν δικωπλίαν ἐρέτω μόνος. ἀλλὰ πρὸς τοῦ πατρός, ὦ φίλτατον Ἐρμάδιον, μὴ καταλίπῃς με, περιήγησαι δὲ τὰ ἐν τῷ βίῳ ἅπαντα, ὡς τι

καὶ ἰδὼν ἐκανελέθοιμι· ὡς ἦν με σὺ ἀφῆς, οὐδὲν τῶν
 τυφλῶν διοίσω· καθάπερ γὰρ ἐκεῖνοι σφάλλονται διο-
 491 λισθαίνοντες ἐν τῷ σκοτεινῷ, οὕτω δὴ καὶ γὰ σοὶ ἐμπαλιν
 ἀμβλυώττων πρὸς τὸ φῶς. ἀλλὰ δός, ὦ Κυλλήνιε, ἐς
 αἰεὶ μεμνησομένῳ τὴν χάριν.

2. EPM. Τοῦτο τὸ πρᾶγμα πληγῶν αἴτιον καταστή-
 σεταί μοι· ὄρω γοῦν ἤδη τὸν μισθὸν τῆς περιηγήσεως
 οὐκ ἀκόνδυλον παντάπασιν ἡμῖν ἐσόμενον. ὑπουργητέον
 δὲ ὅμως· τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις, ὅποτε φίλος τις ἂν
 βιάζοιτο; πάντα μὲν οὖν σε ἰδεῖν καθ' ἕναστος ἀκριβῶς
 ἀμήχανόν ἐστιν, ὦ πορθμεῦ· πολλῶν γὰρ ἂν ἐτῶν ἢ
 διατριβῆ γένοιτο. εἴτα ἐμὲ μὲν κηρύττεσθαι δεήσει καθά-
 περ ἀποδράντα ὑπὸ τοῦ Διός, σὲ δὲ καὶ αὐτὸν κωλύσει
 492 ἐνεργεῖν τὰ τοῦ Θανάτου ἔργα καὶ τὴν Πλούτωνος ἀρ-
 χὴν ζημιοῦν μὴ νεκραγωγοῦντα πολλοῦ τοῦ χρόνου·
 κατὰ τὸ τελευτῆς Αἰακὸς ἀγανακτῆσει μὴδ' ὀβολὸν ἐμπο-
 λῶν. ὡς δὲ τὰ κεφάλαια τῶν γιγνομένων ἰδοῖς, τοῦτο
 ἤδη σκεπτέον.

XAP. Αὐτός, ὦ Ἑρμῆ, ἐπινοεῖ τὸ βέλτιστον· ἐγὰρ
 δὲ οὐδὲν οἶδα τῶν ὑπὲρ γῆς ξένος ἄν.

EPM. Τὸ μὲν ὅλον, ὦ Χάρων, ὑψηλοῦ τινος ἡμῖν
 δεῖ χωρίου, ὡς ἀπ' ἐκείνου πάντα κατῖδοις· σοὶ δὲ εἰ μὲν
 ἐς τὸν οὐρανὸν ἀνελεθεῖν δυνατὸν ἦν, οὐκ ἂν ἐκάμνο-
 μεν· ἐκ περιωπῆς γὰρ ἂν ἀκριβῶς ἅπαντα καθεώρας.
 493 ἔπει δὲ οὐ θέμις εἰδᾶλοῖς αἰεὶ ξυνόντα ἐπιβατεύειν τῶν
 βασιλείων τοῦ Διός, ὥρα ἡμῖν ὑψηλὸν τι ὄρος περι-
 σκοπεῖν.

3. XAP. Οἶσθα, ὦ Ἑρμῆ, ἅπερ εἶωθα λέγειν ἐγὼ
 πρὸς ὑμᾶς, ἐπειδὴν πλέωμεν; ὅποταν γὰρ τὸ πνεῦμα
 καταγιγασαὶ πλαγίᾳ τῇ ὀδόνῃ ἐμπέσῃ καὶ τὸ κύμα ὑψηλὸν
 ἀρθῇ, τότε ὑμεῖς μὲν ὑπ' ἀγνοίας κελεύετε τὴν ὀδόνῃν
 στεῖλαι ἢ ἐνδοῦναι ὀλίγον τοῦ ποδὸς ἢ συνεκδραμεῖ

εἴπῃ πνέοντι, ἐγὼ δὲ τὴν ἡσυχίαν ἄγειν παρακελεύομαι ὑμῖν· αὐτὸς γὰρ εἰδέναι τὸ βέλτιον. κατὰ ταῦτά δὴ καὶ σὺ πράττε ὅποσα καλῶς ἔχειν νομίζεις κυβερνήτης νῦν 494
 γε ἂν· ἐγὼ δέ, ὥσπερ ἐπιβάταις νόμος, σιωπῇ καθε-
 δοῦμαι πάντα πειθόμενος κελεύοντί σοι.

ΕΡΜ. Ὅρθῶς λέγεις· αὐτὸς γὰρ εἶσομαι τί ποιη-
 τέον καὶ ἐξευρήσω τὴν ἱκανὴν σκοπὴν. ἄρ' οὖν ὁ Κού-
 κασος ἐπιτήδειος ἢ ὁ Παρνασὸς ὑψηλότερος ἢ ἀμφοῖν ὁ
 Ὀλυμπος ἐκεينوσί; καίτοι οὐ φαῦλον ὁ ἀνεμνήσθη ἐς
 τὸν Ὀλυμπον ἀπιδῶν· συγκαμῆν δέ τι καὶ ὑπουργῆσαι
 καὶ σὲ δεῖ.

ΧΑΡ. Πρόσταττε· ὑπουργήσω γὰρ ὅσα δυνατά.

ΕΡΜ. Ὅμηρος ὁ ποιητὴς φησι τοὺς Ἀλωέως νίεας,
 δύο καὶ αὐτοὺς ὄντας, ἔτι παῖδας ἐθελῆσαι ποτε τὴν Ὀσ-
 σαν ἐκ βάθρων ἀνασπάσαντας ἐπιθεῖναι τῷ Ὀλύμπῳ,
 εἶτα τὸ Πήλιον ἐπ' αὐτῇ, ἱκανὴν ταύτην κλίμακα ἔξειν
 οἰομένους καὶ πρόσβασιν ἐπὶ τὸν οὐρανόν. ἐκείνω μὲν
 οὖν τὰ μειρακίω, ἀτασθάλω γὰρ ἦσθην, δίκας ἐτισάτην·
 νῶ δὲ — οὐ γὰρ ἐπὶ κακῷ τῶν θεῶν ταῦτα βουλευό-
 μεν — τί οὐχὶ οἰκοδομοῦμεν καὶ αὐτοὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐπι- 495
 κυλινδοῦντες ἐπάλληλα τὰ ὄρη, ὡς ἔχοιμεν ἀφ' ὑψηλο-
 τέρου ἀκριβεστέραν τὴν σκοπὴν;

4. *ΧΑΡ.* Καὶ δυνησόμεθα, ὦ Ἐρμῆ, δὴ ὄντες ἀνα-
 θέσθαι ἀράμενοι τὸ Πήλιον ἢ τὴν Ὀσσαν;

ΕΡΜ. Διὰ τί δ' οὐκ ἂν, ὦ Χάρων; ἢ ἀξιότις ἡμᾶς
 ἀγεννεστέρους εἶναι τοῖν βρεφυλλοῖν ἐκείνοι, καὶ ταῦ-
 τα θεοὺς ὑπάρχοντας;

ΧΑΡ. Οὐκ, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δοκεῖ μοι ἀπίθανον
 τινα τὴν μεγαλοουρίαν ἔχειν.

ΕΡΜ. Εἰκότως· ἰδιώτης γὰρ εἶ, ὦ Χάρων, καὶ ἡμι-
 στα ποιητικὸς· ὁ δὲ γεννάδας Ὅμηρος ἀπὸ θυγῆν στίχων
 αὐτίκα ἡμῖν ἀμβατὸν ἐποίησε τὸν οὐρανόν, οὕτω φραδίως

συνθεῖς τὰ ὄρη. καὶ θαναμάξω, εἰ σοι ταῦτα τεράστια εἶναι δοκεῖ τὸν Ἄτλαντα δηλαδὴ εἰδότε, ὃς τὸν πόλον αὐτὸν εἰς ὧν φέρει ἀνέχων ἡμᾶς ἅπαντας. ἀκούεις δὲ γε Ἰσως καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἐμοῦ περὶ τοῦ Ἡρακλέους, ὡς διαδέξαιτό ποτε αὐτὸν ἐκείνον τὸν Ἄτλαντα, καὶ ἀνα-
496 παύσειε πρὸς ὀλίγον τοῦ ἄχθους ὑποθεῖς ἑαυτὸν τῷ φορτίῳ.

ΧΑΡ. Ἀκούω καὶ ταῦτα· εἰ δὲ ἀληθῆ, σὺ ἄν, ὦ Ἐρμῆ, καὶ οἱ ποιηταὶ εἰδείητε.

ΕΡΜ. Ἀληθέστατα, ὦ Χάρων. ἢ τίνας γὰρ ἔνεκα σοφοὶ ἄνδρες ἐψεύδοντο ἄν; ὥστε ἀναμοχλεύωμεν τὴν Ὅσσαν πρῶτον, ὥσπερ ἡμῖν ὑφηγεῖται τὸ ἔπος καὶ ὁ ἀρχιτέκτων,

αὐτὰρ ἐπ' Ὅσση

Πήλιον εἰνοσίφυλλον.

ὄφθῃ, πῶς; ῥαδίως ἅμα καὶ ποιητικῶς ἐξεργάσμεθα. φέρον οὖν ἀναβὰς Ἰδο, εἰ καὶ αὐτῷ ἐποικοδομεῖν δεήσει 5. πακαί, καίτω ἔτι ἴσμεν ἐν ὑπερρείᾳ τοῦ οὐρανοῦ· ἀπομὲν γὰρ τῶν ἐφών μόγις Ἰωνία καὶ Λυδία φαίνεται, ἀπὸ δὲ τῆς ἰσπέρας οὐ πλέον Ἰταλίας καὶ Σικελίας, ἀπὸ δὲ τῶν ἀρκιτῶν τὰ ἐπὶ τάδε τοῦ Ἰστρου μόνον, ἀκκεῖθεν ἢ Κρήτη οὐ πάνυ σαφῶς. μετακινήτεα ἡμῖν, ὦ πορθημεῦ, καὶ ἢ Οἰτη, ὡς ἔοικεν, εἴτα ὁ Παρνασὸς ἐπὶ πᾶσιν.

ΧΑΡ. Οὕτω ποιῶμεν. ὄρα μόνον μὴ λεπτότερον ἐξεργασάμεθα τὸ ἔργον ἀπομηκύναντες πέρα τοῦ πιθανοῦ, εἴτα συγκαταρριφέντες αὐτῷ πικρᾶς τῆς Ομηροῦ οἰκοδομητικῆς πειραθῶμεν ξυντριβέντες τῶν κρανίων.

ΕΡΜ. Θάρρει· ἀσφαλῶς ἔξει ἅπαντα. μετατίθει τὴν Οἰτην· ἐπικυλινδεισθῶ ὁ Παρνασός. ἰδοὺ δὴ, ἐπάνειμι αὐθις· εὖ ἔχει· πάντα ὁρῶ· ἀνάβαινε ἤδη καὶ σύ.

ΧΑΡ. Ὅρεξον, ὦ Ἐρμῆ, τὴν χεῖρα· οὐ γὰρ ἐπὶ μικρὰν με ταύτην μηχανὴν ἀναβιβάξεις.

ΕΡΜ. Εἴ γε καὶ ἰδεῖν ἐθέλεις, ᾧ Χάρων, ἅπαντα· 497
οὐκ ἐνὶ δὲ ἄμφω καὶ ἀσφαλῆ καὶ φιλοθεάμονα εἶναι. ἀλλ'
ἔχου μου τῆς δεξιᾶς καὶ φείδου μὴ κατὰ τοῦ ὀλισθηροῦ
πατεῖν. εὖ γε, ἀνελήλυθας καὶ σύ· ἐπέπερ δὲ δικόρουμ-
βος ὁ Παρνασός ἐστι, μίαν ἐκάτερος ἄκραν ἀπολαβόμε-
νος καθεξώμεθα· σύ δέ μοι ἤδη ἐν κύκλῳ περιβλέπων
ἐπισκόπει ἅπαντα.

6. *ΧΑΡ.* Ὅρω γῆν πολλὴν καὶ λίμνην τινὰ μεγάλην
περιρρέουσιν καὶ ὄρη καὶ ποταμούς τοῦ Κωκυτοῦ καὶ
Πυριφλεγέθοντος μείζονας καὶ ἀνθρώπους πάνυ σμι-
κρούς καὶ τινὰς φωλεούς αὐτῶν.

ΕΡΜ. Πόλεις ἐκεῖναί εἰσιν, οὓς φωλεούς εἶναι νο-
μίζεις.

ΧΑΡ. Οἶσθα οὖν, ᾧ Ἐρμῆ, ὡς οὐδὲν ἡμῖν πέπρα-
κται, ἀλλὰ μάτην τὸν Παρνασὸν αὐτῇ Κασταλίᾳ καὶ τὴν
Οἴτην καὶ τὰ ἄλλα ὄρη μετεκινήσαμεν;

ΕΡΜ. Ὅτι τί;

ΧΑΡ. Οὐδὲν ἀκριβὲς ἐγὼ γοῦν ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ὄρω·
ἐδεόμην οὐ πόλεις καὶ ὄρη αὐτὸ μόνον ὥσπερ ἐν γρα-
φαῖς ὄρω, ἀλλὰ τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς καὶ ἅ πράτ-
τουσι καὶ οἷα λέγουσιν, ὥσπερ ὅτε με τὸ πρῶτον ἐντυχῶν
εἶδες γελῶντα καὶ ἤρου με ὅ τι γελῶν· ἀκούσας γάρ
τινος ἤσθη ἐς ὑπερβολήν.

ΕΡΜ. Τί δαί τοῦτο ἦν;

ΧΑΡ. Ἐπὶ δεῖπνον, οἶμαι, κληθεῖς ὑπό τινος τῶν
φίλων ἐς τὴν ὑστεραίαν, Μάλιστα ἤξω, ἔφη, καὶ μεταξὺ
λέγοντος ἀπὸ τοῦ τέγους κεραμῆς ἐπιπεσοῦσα οὐκ οἶδ'
ὅτου κινήσαντος ἀπέκτεινεν αὐτόν. ἐγέλασα οὖν, οὐκ
ἐπιτελέσαντος τὴν ὑπόσχασιν. ξοικα δὲ καὶ νῦν ὑποκατα- 498
βῆσεσθαι, ὡς μᾶλλον βλέπομι καὶ ἀκούομι.

7. *ΕΡΜ.* Ἐχ' ἀτρέμας· καὶ τοῦτο γὰρ ἐγὼ ἰάσομαι
σοὶ καὶ ὄξυδερκέστατον ἐν βραχεῖ ἀποφανῶ παρ' Ὀμήρου

τινὰ καὶ πρὸς τοῦτο ἐπωδὴν λαβῶν, κάπειδ' ἀν εἶπω τὰ
ἐπη, μέμνησο μηκέτι ἀμβλυώττειν, ἀλλὰ σαφῶς πάν-
τα ὄραν.

ΧΑΡ. Λέγε μόνον.

ΕΡΜ. Ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἢ πρὶν
ἐπῆεν,

ὄφρ' εὖ γινώσκῃς ἡμὲν θεοὺς ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
τί ἐστιν; ἤδη ὄρα;

ΧΑΡ. Ἵπερφυῶς γε· τυφλὸς ὁ Λυγκεὺς ἐκεῖνος ὡς
πρὸς ἐμέ· ὥστε σὺ τὸ ἐπὶ τούτῳ προσδίδασκέ με καὶ ἀπο-
κρίνου ἐρωτῶντι. ἀλλὰ βούλει κἀγὼ κατὰ τὸν Ὅμηρον
ἐρήσομαι σε, ὡς μάθῃς οὐδ' αὐτὸν ἀμελέτητον ὄντα με-
τῶν Ὀμήρου;

ΕΡΜ. Καὶ πόθεν σὺ ἔχεις τι τῶν ἐκείνου εἰδέναί
499 ναύτης ἀεὶ καὶ πρόσκωπος ὦν;

ΧΑΡ. Ὅρα; ὄνειδιστικὸν τοῦτο ἐς τὴν τέχνην. ἐγὼ
δὲ ὅποτε διεπόρθμευον αὐτὸν ἀποθανόντα, πολλὰ φά-
ψοδοῦντος ἀκούσας ἐνίωσ' ἐτι μέμνημαι· καί τοι χειμῶν
ἡμᾶς οὐ μικρὸς τότε κατελάμβανεν. ἐπεὶ γὰρ ἤρξατο
ἄδειν οὐ πάνυ αἰσιῶν τινα φθῆθ' τοῖς πλέουσιν, ὡς ὁ Πο-
σειδῶν συνήγαγε τὰς νεφέλας καὶ ἐτάραξε τὸν πόντον
ὥσπερ τορύνην τινὰ ἐμβαλὼν τὴν τρῖαιναν καὶ πάσας
τὰς θυέλλας ὠρόθυνε καὶ ἄλλα πολλά, κυκῶν τὴν θάλατ-
ταν ὑπὸ τῶν ἐπῶν, χειμῶν ἄφνω καὶ γνόφος ἐμπεσὼν
ὀλίγου δεῖν περιέτρεψεν ἡμῖν τὴν ναῦν· ὅτε περ καὶ ναυ-
τιάσας ἐκεῖνος ἀπήμεσε τῶν φασφιδῶν τὰς πολλὰς αὐτῇ
Σκύλλῃ καὶ Χαρύβδει καὶ Κύκλωπι. οὐ χαλεπὸν οὖν ἦν
ἐκ τοσούτου ἐμέτου ὀλίγα γοῦν διαφυλάττειν. 8. εἶπέ
γὰρ μοι·

τίς γὰρ ὄδ' ἐστὶ πάριστος ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε,
500 ἕξοχος ἀνθρώπων κεφαλὴν καὶ εὐρέας ὤμους;

ΕΡΜ. Μίλων οὗτος ὁ ἐκ Κρότωνος ἀθλητῆς. ἐπι-

κροτοῦσι δ' αὐτῶ οἱ Ἕλληνες, ὅτι τὸν ταῦρον ἀράμενος φέρει διὰ τοῦ σταδίου μέσου.

ΧΑΡ. Καὶ πόσῳ δικαιότερον ἂν ἐμέ, ὦ Ἐρμῆ, ἐπαινοῖεν, ὃς αὐτὸν σοι τὸν Μίλωνα μετ' ὀλίγον ξυλλαβῶν ἐνθήσομαι ἐς τὸ σκαφίδιον, ὁπότεν ἦκη πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ ἀναλωτοτάτου τῶν ἀνταγωνιστῶν καταπαλαισθεὶς τοῦ Θανάτου, μηδὲ ξυνεὶς ὅπως αὐτὸν ὑποσκελίξει; κατὰ οἰμώξεται ἡμῖν θηλαδὴ μεμνημένος τῶν στεφάνων τούτων καὶ τοῦ κρότου· νῦν δὲ μέγα φρονεῖ θαυμαζόμενος ἐπὶ τῇ τοῦ ταύρου φορᾷ. τί δ' οὖν οἰηθῶμεν; ἄρα ἐλίψειν αὐτὸν καὶ τεθνήξεσθαι ποτε;

ΕΡΜ. Πόθεν ἐκεῖνος θανάτου νῦν μνημονεύσειεν ἂν ἐν ἀκμῇ τοσαύτῃ;

ΧΑΡ. Ἐὰ τοῦτον οὐκ εἰς μακρὰν γέλωτα ἡμῖν παρε- 501
ξοντα, ὁπότεν πλὴν μηδ' ἐμπίδα ἡμῖν οὐχ ὅπως ταῦρον ἐτι ἄρασθαι δυνάμενος. 9. σὺ δέ μοι ἐκεῖνο εἶπέ,

τίς τ' ἄρ' ὄδ' ἄλλος ὁ σεμνὸς ἀνὴρ;

οὐχ Ἕλλην, ὡς ἔοικεν ἀπὸ γοῦν τῆς στολῆς.

ΕΡΜ. Κῦρος, ὦ Χάρων, ὁ Καμβύσου, ὃς τὴν ἀρχὴν πάλαι Μήδων ἐχόντων νῦν Περσῶν ἤδη ἐποίησεν εἶναι· καὶ Ἀσσυρίων δ' ἐναγχος οὗτος ἐκράτησε καὶ Βαβυλῶνα παρεστήσατο καὶ νῦν ἐλασεῖοντι ἐπὶ Λυδίαν ἔοικεν, ὡς καθελῶν τὸν Κροῖσον ἄρχειν ἀπάντων.

ΧΑΡ. Ὁ Κροῖσος δὲ ποῦ ποτε κάκεινός ἐστιν;

ΕΡΜ. Ἐκεῖσε ἀπόβλεψον ἐς τὴν μεγάλην ἀκρόπολιν τὴν τὸ τριπλοῦν τεῖχος· Σάρδεις ἐκεῖναι, καὶ τὸν Κροῖσον αὐτὸν ὄρας ἤδη ἐπὶ κλίνης χρυσῆς καθήμενον Σό- 502
λωνι τῷ Ἀθηναίῳ διαλεγόμενον. βούλει ἀκούσωμεν αὐτῶν ὅ τι καὶ λέγουσι;

ΧΑΡ. Πάνν μὲν οὖν.

10. ΚΡΟΙΣ. ὦ ξένε Ἀθηναε, εἶδες γάρ μου τὸν πλοῦτον καὶ τοὺς θησαυροὺς καὶ ὅσος ἄσημος χρυσός

ἔστιν ἡμῖν καὶ τὴν ἄλλην πολυτέλειαν, εἰπέ μοι, τίνα ἡγῆ τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων εὐδαιμονέστατον εἶναι.

ΧΑΡ. Τί ἄρα ὁ Σόλων ἐρεῖ;

ΕΡΜ. Θάρρει· οὐδὲν ἀγεννές, ὡς Χάρων.

ΣΟΛ. ὦ Κροῖσε, ὀλίγοι μὲν οἱ εὐδαίμονες· ἐγὼ δὲ ὧν οἶδα Κλέοβιν καὶ Βίτωνα ἡγοῦμαι εὐδαιμονεστάτους γενέσθαι, τοὺς τῆς λερείας παῖδας τῆς Ἀργόθεν.

ΧΑΡ. Φησὶν οὗτος τοὺς ἅμα πρόην ἀποθανόντας, ἐπεὶ τὴν μητέρα ὑποδύντες εἴλκυσαν ἐπὶ τῆς ἀπήνης ἄχρι πρὸς τὸ ἱερόν.

ΚΡΟΙΣ. Ἔστω· ἐχέτωσαν ἐκεῖνοι τὰ πρώτα τῆς εὐ-
503 δαιμονίας. ὁ δεύτερος δὲ τίς ἂν εἴη;

ΣΟΛ. Τέλλος ὁ Ἀθηναῖος, ὃς εὖ τε ἐβίω καὶ ἀπέ-
θανεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

ΚΡΟΙΣ. Ἐγὼ δέ, ὡς κάθαγμα, οὗ σοι δοκῶ εὐδαί-
μων εἶναι;

ΣΟΛ. Οὐδέπω οἶδα, ὡς Κροῖσε, ἣν μὴ πρὸς τὸ τέλος ἀφίκη τοῦ βίου· ὁ γὰρ θάνατος ἀκριβῆς ἔλεγχος τῶν τοι-
ούτων καὶ τὸ ἄχρι πρὸς τὸ τέρμα εὐδαιμόνως διαβιῶναι.

ΧΑΡ. Κάλλιστα, ὡς Σόλων, ὅτι ἡμῶν οὐκ ἐπιλέγη-
σαι, ἀλλὰ παρὰ τὸ πορθμεῖον αὐτοὺς ἀξιοῖς γίνεσθαι τὴν
περὶ τῶν τοιούτων κρίσιν. 11. ἀλλὰ τίνας ἐκείνους ὁ
Κροῖσος ἐκπέμπει ἢ τί ἐπὶ τῶν ὧμων φέρουσι;

ΕΡΜ. Πλίνθους τῷ Πυθίῳ χρυσᾶς ἀνατίθησι μι-
σθὸν τῶν χρησμῶν, ὑφ' ὧν καὶ ἀπολείται μικρὸν ὕστε-
ρον· φιλόμαντις δὲ ὁ ἀνὴρ ἐκτόπως.

ΧΑΡ. Ἐκεῖνο γάρ ἐστιν ὁ χρυσός, τὸ λαμπρὸν ὃ
504 ἀποστίλβει, τὸ ὑπῶχρον μετ' ἐρυθήματος; νῦν γὰρ πρῶ-
τον εἶδον ἀκούων αἰεῖ.

ΕΡΜ. Ἐκεῖνο, ὡς Χάρων, τὸ αἰοίδιμον ὄνομα καὶ
περιμάχητον.

ΧΑΡ. Καὶ μὴν οὐχ ὀρῶ ὃ τι ἀγαθὸν αὐτῷ πρόσ-

εστιν, εἰ μὴ ἄρα ἐν τι μόνον, ὅτι βαρύνονται οἱ φέρον-
τες αὐτό.

ΕΡΜ. Οὐ γὰρ οἶσθα ὅσοι πόλεμοι διὰ τοῦτο καὶ
ἐπιβουλαὶ καὶ ληστήρια καὶ ἐπιφοκίαι καὶ φόνοι καὶ δεσμὰ
καὶ πλοῦς μακρὸς καὶ ἐμπορίαι καὶ δουλείαι;

ΧΑΡ. Διὰ τοῦτο, ὦ Ἑρμῆ, τὸ μὴ πολὺ τοῦ χαλ-
κοῦ διαφέρω; οἶδα γὰρ τὸν χαλκόν, ὀβολόν, ὡς οἶσθα,
παρὰ τῶν καταπλεόντων ἐκάστου ἐκλέγων.

ΕΡΜ. Ναί· ἀλλὰ ὁ χαλκὸς μὲν πολὺς, ὥστε οὐ πάνυ
σπουδάζεται ὑπ' αὐτῶν· τοῦτον δὲ ὀλίγον ἐκ πολλοῦ
τοῦ βᾶθους οἱ μεταλλεύοντες ἀνορύττουσι· πλὴν ἀλλὰ
ἐκ γῆς καὶ οὗτος ὥσπερ ὁ μόλυβδος καὶ τὰ ἄλλα.

ΧΑΡ. Δεινὴν τινα λέγεις τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀβελ- 505
τερίαν, οἷ τοσοῦτον ἔρωτα ἐρῶσιν ἀγροῦ καὶ βαρέος κτή-
ματος.

ΕΡΜ. Ἀλλὰ οὐ Σόλων γε ἐκεῖνος, ὦ Χάρων, ἐρᾶν
αὐτοῦ φαίνεται, ὅς, ὡς ὀρᾶς, καταγελά τοῦ Κροῖσου καὶ
τῆς μεγαλαυχίας τοῦ βαρβάρου, καὶ μοι δοκεῖν ἐρέσθαι
τι βούλεται αὐτόν· ἐπακούσωμεν οὖν.

12. ΣΟΛ. Εἰπέ μοι, ὦ Κροῖσε, οἷε γὰρ τι δεῖσθαι
τῶν πλίνθων τούτων τὸν Πύθιον;

ΚΡΟΙΣ. Νῆ Δία· οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτῷ ἐν Δελφοῖς
ἀνάδημα οὐδὲν τοιοῦτον.

ΣΟΛ. Οὐκοῦν μακάριον οἷε τὸν θεὸν ἀποφαίνειν,
εἰ κτήσαιο σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ πλίνθους χρυσᾶς;

ΚΡΟΙΣ. Πῶς γὰρ οὔ;

ΣΟΛ. Πολλὴν μοι λέγεις, ὦ Κροῖσε, πενίαν ἐν τῷ
οὐρανῷ, εἰ ἐκ Λυδίας μεταστέλλεσθαι τὸ χρυσίον δεήσει
αὐτούς, ἣν ἐπιθυμήσωσι.

ΚΡΟΙΣ. Ποῦ γὰρ τοσοῦτος ἂν γένοιτο χρυσος ὅσος
παρ' ἡμῖν;

ΣΟΛ. Εἰπέ μοι, σίδηρος δὲ φύεται ἐν Λυδίᾳ,

- 506 ΚΡΟΙΣ. Οὐ πάνυ τι.
 ΣΟΛ. Τοῦ βελτίονος ἄρα ἐνδεεῖς ἐστε.
 ΚΡΟΙΣ. Πῶς ἀμείνων ὁ σίδηρος χρυσίου;
 ΣΟΛ. Ἦν ἀποκρίνη μηδὲν ἀγανακτῶν, μάθοις ἄν
 ΚΡΟΙΣ. Ἐρώτα, ὦ Σόλων.
 ΣΟΛ. Πότεροι ἀμείνους, οἱ σώζοντές τινας ἢ οἱ σω-
 ζόμενοι πρὸς αὐτῶν;
 ΚΡΟΙΣ. Οἱ σώζοντες δηλαδῆ.
 ΣΟΛ. Ἄρ' οὖν, εἰ Κύρος, ὡς λογοποιούσι τινες,
 ἐπήει Λυδοῖς, χρυσᾶς μαχαίρας σὺ ποιήσῃ τῷ στρατῷ,
 ἢ ὁ σίδηρος ἀναγκαῖος τότε;
 ΚΡΟΙΣ. Ὁ σίδηρος δῆλον ὅτι.
 ΣΟΛ. Καὶ εἴ γε τοῦτον μὴ παρασκευάσαιο, οἴχοιτο
 ἄν σοι ὁ χρυσὸς ἐς Πέρσας αἰχμάλωτος.
 ΚΡΟΙΣ. Εὐφῆμει, ἄνθρωπε.
 ΣΟΛ. Μὴ γένοιτο μὲν οὕτω ταῦτα· φαίνη δ' οὖν
 507 ἀμείνω τοῦ χρυσοῦ τὸν σίδηρον ὁμολογῶν.
 ΚΡΟΙΣ. Οὐκοῦν καὶ τῷ θεῷ σιδηρᾶς πλίνθους θέ-
 λεις ἀνατιθέναι με, τὸν δὲ χρυσὸν ὀπίσω αὐθις ἀνα-
 καλεῖν;
 ΣΟΛ. Οὐδὲ σιδήρου ἐκεῖνός γε δεήσεται, ἀλλ' ἦν τε
 χαλκὸν ἦν τε χρυσὸν ἀναθῆς, ἄλλοις μὲν ποτε κτήμα καὶ
 ἔρμαιον ἔσῃ ἀνατεθεικῶς ἢ Φωκεῦσιν ἢ Βοιωτοῖς ἢ Δελ-
 φοῖς αὐτοῖς ἢ τινι τυράννῳ ἢ ληστῇ, τῷ δὲ θεῷ ὀλίγον
 μέλει τῶν σῶν χρυσοποιῶν.
 ΚΡΟΙΣ. Ἄει σὺ μου τῷ πλούτῳ προσπολεμεῖς καὶ
 φθονεῖς.
 13. ΕΡΜ. Οὐ φέρει ὁ Λυδός, ὦ Χάρων, τὴν παρ-
 ρησίαν καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων, ἀλλὰ ξένον αὐτῷ
 δοκεῖ τὸ πρᾶγμα, πένης ἄνθρωπος οὐχ ὑποπτήσσαν, τὸ
 δὲ παριστάμενον ἐλευθέρως λέγων. μεμνησεται δ' οὖν
 508 μικρὸν ὕστερον τοῦ Σόλωνος, ὅταν αὐτὸν δέξῃ ἀλόγτα

ἐπὶ τὴν πυρὰν ὑπὸ τοῦ Κύρου ἀναχθῆναι· ἤκουσα γὰρ τῆς Κλωθοῦς πρῶην ἀναγινωσκούσης τα ἐκάστῳ ἐπιεκλωσμένα, ἐν οἷς καὶ ταῦτα ἐγγράπτο, Κροῖσον μὲν ἀλῶναι ὑπὸ Κύρου, Κῦρον δὲ αὐτὸν ὑπ' ἐκείνησι τῆς Μασσαγέτιδος ἀποθανεῖν. ὄρᾳς τὴν Σκυθίδα, τὴν ἐπὶ τοῦ ἵππου τούτου τοῦ λευκοῦ ἐξελαίνουσαν;

ΧΑΡ. Νῆ Δία.

ΕΡΜ. Τόμυρις ἐκείνη ἐστί, καὶ τὴν κεφαλὴν γε ἀποτεμοῦσα τοῦ Κύρου αὐτῆ ἐς ἀσκὸν ἐμβαλεῖ πλήρη αἵματος. ὄρᾳς δὲ καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν νεανίσκον; Καμβύσης ἐκείνός ἐστιν· οὗτος βασιλεύσει μετὰ τὸν πατέρα 509 καὶ μυρία σφαλεῖς ἐν τε τῇ Λιβύῃ καὶ Αἰθιοπία τὸ τελευταῖον μανεῖς ἀποθανεῖται ἀποκτείνας τὸν Ἄπιν.

ΧΑΡ. Ὡ πολλοῦ γέλωτος. ἀλλὰ νῦν τίς ἂν αὐτούς προσβλέψειεν οὕτως ὑπερφρονοῦντας τῶν ἄλλων; ἢ τίς ἂν πιστεύσειεν ὡς μετ' ὀλίγον οὗτος μὲν ἀιχμάλωτος ἐσται, οὗτος δὲ τὴν κεφαλὴν ἔξει ἐν ἀσκῷ αἵματος; 14. ἐκεῖνος δὲ τίς ἐστιν, ὃ Ἐρμῆ, ὃ τὴν πορφυρᾶν ἐφεστρίδα ἐμπεπορημένος, ὃ τὸ διάδημα, ὃ τὸν δακτύλιον ὃ μάγειρος ἀναδίδωσι τὸν ἰχθὺν ἀνατεμῶν,

νήσῳ ἐν ἀμφιρῦτῃ; βασιλεὺς δὲ τίς εὐχεται εἶναι. 510

ΕΡΜ. Εὐ γε παρῳδεῖς ἤδη, ὃ Χάρων. ἀλλὰ Πολυκράτην ὄρᾳς τὸν Σαμίων τύραννον πανευδαίμονα ἡγούμενον εἶναι· ἀτὰρ καὶ οὗτος αὐτὸς ὑπὸ τοῦ παρεστῶτος οἰκέτου Μαιανδρίου προδοθεὶς Ὀροίτῃ τῷ σατραπῆ ἀνασκολοπισθῆσεται ἄθλιος ἐκπεσὼν τῆς εὐδαιμονίας ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου· καὶ ταῦτα γὰρ τῆς Κλωθοῦς ἐπήκουσα.

ΧΑΡ. Ἄγαμαι Κλωθοῦς γεννικῆς· καὶ αὐτούς, ὃ βελτίστη, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπότεμνε καὶ ἀνασκολόπιζε, ὡς εἰδῶσιν ἄνθρωποι ὄντες· ἐν τοσοῦτῳ δὲ ἐπαιρέσθων ὡς ἂν ἀφ' ὑψηλοτέρου ἀλγεινότερον καταπεσοῦμενοι. ἐγὼ δὲ γελᾶσομαι τότε γνωρίσας αὐτῶν ἕκαστον γυνῶνδῶν

511 ἐν τῷ σκαφιδίῳ μήτε τὴν πορφυρίδα μήτε τιάραν ἢ κλί-
νην χρυσοῦν κομίζοντας.

15. EPM. Καὶ τὰ μὲν τούτων ὧδε ἔξει. τὴν δὲ πλη-
θὺν ὄρας, ὧ Χάρων, τοὺς πλείοντας αὐτῶν, τοὺς πολε-
μοῦντας, τοὺς δικαζομένους, τοὺς γεωργοῦντας, τοὺς
δανείζοντας, τοὺς προσαιτοῦντας;

XAP. Ὅρω ποικίλην τινὰ τὴν διατριβὴν καὶ μεστὸν
ταραχῆς τὸν βίον καὶ τὰς πόλεις γε αὐτῶν εἰκνίας τοῖς
σήμεσιν, ἐν οἷς ἅπας μὲν ἰδιὸν τι κέντρον ἔχει καὶ τὸν
πλησίον κεντεῖ, ὀλίγοι δὲ τινες ὥσπερ σφῆκες ἄγουσι καὶ
φέρουσι τὸ ὑποδεέστερον. ὁ δὲ περιπετόμενος αὐτοῦς
ἐκ τὰφανοῦς οὗτος ὄχλος τίνας εἶσιν;

EPM. Ἐλπίδες, ὧ Χάρων, καὶ δειμάτα καὶ ἄνοιαι
512 καὶ ἦθονα καὶ φιλαργυρία καὶ ὄργαι καὶ μίση καὶ τὰ
τοιαῦτα. τούτων δὲ ἡ ἄνοια μὲν κάτω ξυναναμέμικται
αὐτοῖς καὶ ξυμπολιτεύεται γε νῆ Δία καὶ τὸ μῖσος καὶ ἡ
ὄργη καὶ ζηλοτυπία καὶ ἀμαθία καὶ ἀπορία καὶ φιλαργυ-
ρία, ὁ φόβος δὲ καὶ αἱ ἐλπίδες ὑπεράνω πετόμενοι ὁ μὲν
ἐμπίπτων ἐκπλήττει, ἐνίοτε καὶ ὑποπτῆσσειν ποιεῖ, αἱ δ'
ἐλπίδες ὑπὲρ κεφαλῆς αἰωρούμεναι, ὅποταν μάλιστα οἴη-
ταί τις ἐπιλήψεσθαι αὐτῶν, ἀναπτάμεναι οἴχονται κερη-
νότας αὐτοῦς ἀπολιποῦσαι, ὅπερ καὶ τὸν Τάνταλον κάτω
πάσχοντα ὄρας ὑπὸ τοῦ ὕδατος. 16. ἦν δὲ ἀτενίσσης, κατό-
ψει καὶ τὰς Μοῖρας ἄνω ἐπικλωθούσας ἐκάστω τὸν ἄτρα-
κτον, ἀφ' οὗ ἠρτῆσθαι ξυμβέβηκεν ἅπαντας ἐκ λεπτῶν
νημάτων. ὄρας καθάπερ ἀράχνιά τινα καταβαίνοντα ἐφ'
ἐκαστον ἀπὸ τῶν ἀτράκτων;

XAP. Ὅρω πάνυ λεπτὸν ἐκάστω νῆμα ἐπιπεπλεγμέ-
νον γε τὰ πολλά, τοῦτο μὲν ἐκείνω, ἐκείνω δὲ ἄλλω.

EPM. Εἰκότως, ὧ πορθμεῦ· εἵμαρται γὰρ ἐκεῖνον
μὲν ὑπὸ τούτου φονευθῆναι, τοῦτον δὲ ὑπ' ἄλλου, καὶ
κληρονομησαί γε τοῦτον μὲν ἐκείνου, ὅτου ἂν ἡ μικρό-

τερον τὸ νῆμα, ἐκείνον δὲ αὐ τοῦτου· τοιούδε γάρ τι ἡ ἐπιπλοκὴ δηλοῖ. ὄρᾳς δ' οὖν ἀπὸ λεπτοῦ κρεμαμένους ἅπαντας; καὶ οὗτος μὲν ἀνασπασθεῖς ἄνω μετέωρός ἐστι 513 καὶ μετὰ μικρὸν καταπεσών, ἀπορραγέντος τοῦ λίνου, ἐπειδὴν μηκέτι ἀντέχη πρὸς τὸ βάρος, μέγαν τὸν ψόφον ἐργάσεται, οὗτος δὲ ὀλίγον ἀπὸ γῆς αἰωρούμενος, ἦν καὶ πέσῃ, ἀψοφητὶ κείσεται, μόλις καὶ τοῖς γέλοισιν ἐξακουσθέντος τοῦ πτώματος.

ΧΑΡ. Παγγέλοια ταῦτα, ᾧ Ἐρμῆ.

17. ΕΡΜ. Καὶ μὴν οὐδ' εἰπεῖν ἔχοις ἂν κατὰ τὴν ἀξίαν, ὅπως ἐστὶ καταγέλαστα, ᾧ Χάρων, καὶ μάλιστα αἱ ἄραν σπουδαῖα αὐτῶν καὶ τὸ μεταξὺ τῶν ἐλπίδων οἰχέσθαι ἀναρπάστους γιγνομένους ὑπὸ τοῦ βελτίστου Θανάτου. ἄγγελοι δὲ καὶ ὑπηρέται αὐτοῦ μάλα πολλοί, ὡς ὄρᾳς, ἠπίαλοι καὶ πυρετοὶ καὶ φθόβαι καὶ περιπνευμονίαι καὶ ξίφη καὶ ληστήρια καὶ κώνεια καὶ δικασταὶ καὶ τύραννοι· καὶ τούτων οὐδὲν ὅλως αὐτοὺς εἰσέρχεται, ἔστ' ἂν εὖ πράττωσιν, ὅταν δὲ σφαλῶσι, πολὺ τὸ ὀττοτοῖ καὶ αἰαῖ καὶ οἰμοί. εἰ δὲ εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἐνενοοῦν ὅτι θνητοὶ τέ εἰσιν αὐτοὶ καὶ ὀλίγον τοῦτον χρόνον ἐπιδημήσαντες τῷ βίῳ ἀπίασιν ὥσπερ ἐξ ὄνειρατος πάντα ὑπὲρ γῆς ἀφέντες, ἔξων τε ἂν σωφρονέστερον καὶ ἥττον ἠνιῶντο ἀποθανόντες· νῦν δὲ ἐς αἰεὶ ἐλπίσαντες χρήσεσθαι τοῖς παροῦσιν, ἐπειδὴν ἐπιστάς ὁ ὑπηρέτης καλῆ καὶ ἀπάγη πεδήσας τῷ πυρετῷ ἢ τῇ φθόγῃ, ἀγανακτοῦσι πρὸς τὴν ἀργωγὴν οὐποτε προσδοκῆσαντες ἀποσπασθῆσεσθαι αὐ- 514 τῶν. ἢ τί γὰρ οὐκ ἂν ποιήσειεν ἐκείνος ὁ τὴν οἰκίαν • σπουδῆ οἰκοδομούμενος καὶ τοὺς ἐργάτας ἐπισπέρχων, εἰ μάθει ὅτι ἡ μὲν ἔξει τέλος αὐτῷ, ὁ δὲ ἄρτι ἐπιθεὶς τὸν ὄροφον ἄπεισι τῷ κληρονόμῳ καταλιπὼν ἀπολαύειν αὐτῆς, αὐτὸς μὴδὲ δειπνήσας ὁ ἄθλιος ἐν αὐτῇ; ἐκείνος μὲν γὰρ ὁ χαίρων ὅτι ἄρρενα παῖδα τέτοκεν αὐτῷ ἡ γυνή,

καὶ τοὺς φίλους διὰ τοῦτο ἐστιῶν καὶ τοῦνομα τοῦ πα-
 τρὸς τιθέμενος, εἰ ἡπίστατο ὡς ἐπτέτης γενόμενος ὁ παῖς
 τεθνήξεται, ἄρα ἂν σοι δοκεῖ χαίρειν ἐπ' αὐτῷ γεννω-
 μένῳ; ἀλλὰ τὸ αἴτιον, ὅτι τὸν μὲν εὐτυχοῦντα ἐπὶ τῷ
 παιδί ἐκείνῳ ὄρῳ τὸν τοῦ ἀθλητοῦ πατέρα τοῦ Ὀλύμπια
 νευικηκότος, τὸν γείτονα δὲ τὸν ἐκκομίζοντα τὸ παιδίον
 οὐχ ὄρῳ οὐδὲ οἶδεν ἀφ' οἷας αὐτῷ κρόκης ἐκρέματο. τοὺς
 μὲν γὰρ περὶ τῶν ὄρων διαφερομένους ὄρῳς, ὅσοι εἰσί,
 515 καὶ τοὺς συναγείροντας τὰ χρήματα, εἶτα, πρὶν ἀπολαῦ-
 σαι αὐτῶν, καλουμένους ὑφ' ὧν εἶπον τῶν ἀγγέλων τε
 καὶ τῶν ὑπηρετῶν.

18. ΧΑΡ. Ὅρῳ ταῦτα πάντα καὶ πρὸς ἐμαυτὸν γε
 ἐννοῶ ὅτι τὸ ἥδὺ αὐτοῖς παρὰ τὸν βίον ἢ τί ἐκεῖνό ἐστιν,
 οὐ στερόμενοι ἀγανακτοῦσιν. ἦν γοῦν τοὺς βασιλέας ἰδη-
 τις αὐτῶν, οἵπερ εὐδαιμονέστατοι εἶναι δοκοῦσιν, ἔξω
 τοῦ ἀβεβαίου καὶ ὡς φῆς ἀμφιβόλου τῆς τύχης, πλείω
 τῶν ἡδέων τὰ ἀνιαρὰ εὐρήσει προσόντα αὐτοῖς, φόβους
 καὶ ταραχὰς καὶ μίση καὶ ἐπιβουλάς καὶ ὄργας καὶ κο-
 λακείας· τούτοις γὰρ ἅπαντες ξύνεισιν. ἐὼ πένθη καὶ
 νόσους καὶ πάθη ἐξ ἰσοτιμίας δηλαδὴ ἄρχοντα αὐτῶν·
 ὅπου δὲ τὰ τούτων πονηρά, λογίζεσθαι καιρὸς οἶα τὰ
 τῶν ἰδιωτῶν ἂν εἴη. 19. ἐθέλω δ' οὖν σοι, ὦ Ἑρμῆ, εἰ-
 πεῖν, ὅτινι εἰκέναι μοι ἔδοξαν οἱ ἄνθρωποι καὶ ὁ βίος
 ἅπας αὐτῶν. ἦδη ποτὲ πομφόλυγας ἐν ὕδατι ἐθεάσω ὑπὸ
 516 κρονονῷ τινι καταράττοντι ἀνισταμένης; τὰς φουσαλίδας
 λέγω, ἀφ' ὧν ξυναγείρεται ὁ ἀφρός· ἐκείνων τοίνυν
 τινὲς μὲν μικραὶ εἰσι καὶ ἀντίκα ἐκραγεῖσαι ἀπέσβησαν,
 αἱ δ' ἐπὶ πλέον διαρκοῦσι καὶ προσχωρουσῶν αὐταῖς τῶν
 ἄλλων αὐταὶ ὑπερφυσώμεναι ἐς μέγιστον ὄγκον αἰρου-
 νται, εἶτα μέντοι ἀκείναι πάντως ἐξερράγησάν ποτε· οὐ
 γὰρ οἷόν τε ἄλλως γενέσθαι. τοῦτό ἐστιν ὁ ἀνθρώπου
 βίος· ἅπαντες ὑπὸ πνεύματος ἐμπεφουσημένοι οἱ μὲν

μείζους, οἱ δὲ ἐλάττους· καὶ οἱ μὲν ὀλιγοχρόνιον ἔχουσι καὶ ἀκύμορον τὸ φύσημα, οἱ δὲ ἅμα τῷ ξυστήναι ἐπαύσαντο· πᾶσι δ' οὖν ἀπορραγῆναι ἀναγκαῖον.

ΕΡΜ. Οὐδὲν χεῖρον σὺ τοῦ Ὀμήρου εἰκασας, ὦ Χάρων, ὃς φύλλοις τὸ γένος αὐτῶν ὁμοιοί.

20. *ΧΑΡ.* Καὶ τοιοῦτοι ὄντες, ὦ Ἐρμῆ, ὄρας οἷα ποιοῦσι καὶ ὡς φιλοτιμοῦνται πρὸς ἀλλήλους ἀρχῶν πέρι καὶ τιμῶν καὶ κτήσεων ἀμιλλώμενοι, ἅπερ ἅπαντα καταλιπόντας αὐτοὺς δεήσει ἓνα ὀβολὸν ἔχοντας ἤκειν παρ' ἡμᾶς. βούλει οὖν, ἐπεὶ περ ἐφ' ὑψηλοῦ ἐσμέν, ἀναβοήσας παμμέγεθες παραινέσω αὐτοῖς ἀπέχεσθαι μὲν τῶν ματαίων πόνων, ξῆν δὲ αἰεὶ τὸν θάνατον πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντας, λέγων, ὦ μάταιοι, τί ἐσπουδάκατε περὶ ταῦτα; παύσασθε κάμνοντες· οὐ γὰρ ἐς αἰεὶ βιώσεσθε· οὐδὲν τῶν ἐνταῦθα σεμνῶν αἰδιόν ἐστιν, οὐδ' ἂν ἀπάγοι τις 517 αὐτῶν τι ξὺν αὐτῷ ἀποθανῶν, ἀλλ' ἀνάγκη τὸν μὲν γυνμὸν οἴχεσθαι, τὴν οἰκίαν δὲ καὶ τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ χρυσίον αἰεὶ ἄλλων εἶναι καὶ μεταβάλλειν τοὺς δεσπότας. εἰ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἐξ ἐπηκόου ἐμβοήσαιμι αὐτοῖς, οὐκ ἂν οἶει μεγάλα ὠφεληθῆναι τὸν βίον καὶ σωφρονεστέρους αὐν γενέσθαι παρὰ πολὺ;

21. *ΕΡΜ.* ὦ μακάριε, οὐκ οἶσθα, ὅπως αὐτοὺς ἡ ἄγνοια καὶ ἡ ἀπάτη διατεθείκασιν, ὡς μῆδ' ἂν τροπάνῳ ἐτι διανοιχθῆναι αὐτοῖς τὰ ὄντα· τοσοῦτῳ κηρῷ ἔβυσαν αὐτά, οἷον περ ὁ Ὀδυσσεὺς τοὺς ἑταίρους ἔδρασε δέει τῆς Σειρήνων ἀκροάσεως. πόθεν οὖν ἂν ἐκείνοι ἀκούσαι θνηθεῖεν, ἦν καὶ σὺ κερραγῶς διαρραγῆς; ὅπερ γὰρ παρ' ὑμῖν ἡ Λήθη θύναται, τοῦτο ἐνταῦθα ἡ ἄγνοια ἐργάζεται. πλὴν ἀλλ' εἰσὶν αὐτῶν ὀλίγοι οὐ παραδεδεγμένοι τὸν κηρὸν ἐς τὰ ὄντα πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀποκλίνοντες, ὅξυ δέδοροκότες ἐς τὰ πράγματα καὶ κατεργνωκότες οἷά ἐστιν.

ΧΑΡ. Οὐκοῦν ἐκείνοις γοῦν ἐμβοήσωμεν;

ΕΡΜ. Περιττὸν καὶ τοῦτο, λέγειν πρὸς αὐτοὺς ἅ
Ἰσασι. ὁρᾷς ὅπως ἀποσπάσαντες τῶν πολλῶν καταγε-
λαῖσι τῶν γιγνομένων καὶ οὐδαμῆ οὐδαμῶς ἀρέσκονται
αὐτοῖς, ἀλλὰ δῆλοί εἰσι δρασμὸν ἤδη βουλευόντες παρ'
ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ βίου; καὶ γὰρ καὶ μισοῦνται ἐλέγχοντες
518 αὐτῶν τὰς ἀμαθίας.

ΧΑΡ. Εὖ γε, ὦ γεννάδαι· πλὴν πάνν ὀλίγοι εἰσίν,
ὦ Ἐρμῆ.

ΕΡΜ. Ἰκανοὶ καὶ οὗτοι. ἀλλὰ κατίωμεν ἤδη.

22. *ΧΑΡ.* Ἐν ἔτι ἐπόθουν, ὦ Ἐρμῆ, εἰδέναι, καὶ μοι
δεῖξας αὐτὸ ἐντελῆ ἔση τὴν περιήγησιν πεποιημένος, τὰς
ἀποθήκας τῶν σωματίων, ἵνα κατορύττουσι, θεάσασθαι.

ΕΡΜ. Ἡρία, ὦ Χάρων, καὶ τύμβους καὶ τάφους κα-
λοῦσι τὰ τοιαῦτα. πλὴν τὰ πρὸ τῶν πόλεων ἐκεῖνα τὰ
χάματα ὁρᾷς καὶ τὰς στήλας καὶ πυραμίδας; ἐκεῖνα πάν-
τα νεκροδοχεῖα καὶ σωματοφυλάκιά εἰσι.

519 *ΧΑΡ.* Τί οὖν ἐκεῖνοι στεφανοῦσι τοὺς λίθους καὶ
χρίουσι μύρω; οἱ δὲ καὶ πυρὰν νήσαντες πρὸ τῶν χω-
μάτων καὶ βόθρον τινα ὀρύξαντες καιουσί τε ταυτὶ τὰ
πολυτελεῆ δειπνα καὶ ἐς τὰ ὀρύγματα οἶνον καὶ μελίκρα-
τον, ὡς γοῦν εἰκάσαι, ἐκχέουσιν;

ΕΡΜ. Οὐκ οἶδα, ὦ πορθμεῦ, τί ταῦτα πρὸς τοὺς
ἐν Ἄιδου· πεπιστεύκασι γοῦν τὰς ψυχὰς ἀναπεμπομένας
κάτωθεν δειπνεῖν μὲν ὡς οἶόν τε περιπετομένας τὴν κνί-
σαν καὶ τὸν καπνόν, πίνειν δὲ ἀπὸ τοῦ βόθρου τὸ με-
λίκρατον.

ΧΑΡ. Ἐκείνους ἔτι πίνειν ἢ ἐσθίειν, ὧν τὰ κρανία
520 ξηρότατα; καίτοι γελοῖός εἰμι σοὶ λέγων ταῦτα ὀσημέραι
κατάγοντι αὐτούς. οἶσθα οὖν, εἰ δύναιτ' ἂν ἔτι ἀνελ-
θεῖν ἅπαξ ὑποχθόνιοι γενόμενοι. ἐπεὶ τοι καὶ παγγέλοι'
ἂν, ὦ Ἐρμῆ, ἐπασχες, οὐκ ὀλίγα πράγματα ἔχων, εἰ ἔδει

μὴ κατάγειν μόνον αὐτούς, ἀλλὰ καὶ αὐθις ἀνάγειν πιο-
μένους. ὧ μάταιοι, τῆς ἀνοίας, οὐκ εἰδότες ἠλίκοις ὄροις
διακρίονται τὰ νεκρῶν καὶ τὰ ζώντων πράγματα καὶ οἷα
τὰ παρ' ἡμῖν ἔστι καὶ ὅτι

κάτθαν' ὁμῶς ὅ τ' ἄτυμβος ἀνήρ ὅς τ' ἔλλαχε τύμβου,
ἐν δὲ ἰῆ τιμῇ Ἴρος κρείων τ' Ἀγαμέμνων·

Θερσίτη δ' ἴσος Θέτιδος παῖς ἠΰκόμοιο.

πάντες δ' εἰσὶν ὁμῶς νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
γυμνοί τε ξηροί τε κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.

521

23. EPM. Ἡράκλεις, ὡς πολὺν τὸν Ὅμηρον ἐπαν-
τλεῖς. ἀλλ' ἐπέπερ ἀνέμνησάς με, ἐθέλω σοι δεῖξαι τὸν
τοῦ Ἀχιλλέως τάφον. ὄρας τὸν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ; Σίγειον
μὲν ἐκεῖνό ἐστι τὸ Τρωϊκόν· ἀντικρὺ δὲ ὁ Αἴας τέθαιπται
ἐν τῷ Ροιτείῳ.

ΧΑΡ. Οὐ μεγάλοι, ὧ Ἐρμῆ, οἱ τάφοι. τὰς πόλεις
δὲ τὰς ἐπισήμους δεῖξόν μοι ἤδη, ὡς κάτω ἀκούομεν,
τὴν Νίνον τὴν Σαρδαναπάλλον καὶ Βαβυλῶνα καὶ Μυ-
κήνας καὶ Κλεωνὰς καὶ τὴν Ἴλιον αὐτήν· πολλοὺς γοῦν
μέμνημαι διαπορθμεύσας ἐκεῖθεν, ὡς δέκα ὄλων ἐτῶν
μὴ νεωκῆσαι μηδὲ διαψῦξαι τὸ σκαφίδιον.

EPM. Ἡ Νίνος μὲν, ὧ πορθμεῦ, ἀπόλωλεν ἤδη καὶ 522
οὐδὲ ἴχνος ἔτι λοιπὸν αὐτῆς, οὐδ' ἂν εἰποις ὅπου ποτὲ
ἦν· ἡ Βαβυλῶν δὲ σοι ἐκείνη ἔστιν ἡ εὐπυργος, ἡ τὸν
μέγαν περίβολον, οὐ μετὰ πολὺ καὶ αὐτὴ ζητηθησομένη
ὥσπερ ἡ Νίνος· Μυκήνας δὲ καὶ Κλεωνὰς αἰσχύνομαι
δεῖξαι σοι, καὶ μάλιστα τὸ Ἴλιον. ἀποπνύξεις γὰρ εὐ' οἶδ'
ὅτι τὸν Ὅμηρον κατελθὼν ἐπὶ τῇ μεγαληγορίᾳ τῶν ἐπῶν.
πλὴν ἄλλὰ πάλαι μὲν ἦσαν εὐδαίμονες, νῦν δὲ τεθρῆσι
καὶ αὐταί· ἀποθνήσκουσι γάρ, ὧ πορθμεῦ, καὶ πόλεις
ὥσπερ ἄνθρωποι, καὶ τὸ παραδοξότατον, καὶ ποταμοὶ 523
ὄλοι· Ἰνάχου γοῦν οὐδὲ τάφος ἔτι ἐν Ἀργεῖ καταλεί-
πεται.

ΧΑΡ. Παπαὶ τῶν ἐπαίνων, Ὅμηρος, καὶ τῶν ὀνομάτων, Ἴλιος ἱρὴ καὶ εὐρυάγνια καὶ ἐνκτίμενα Κλεωναί.
24. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων τίνες ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ πολεμοῦντες ἢ ὑπὲρ τίνος ἀλλήλους φρονέουσιν;

ΕΡΜ. Ἀργείους ὄρεῖς, ὦ Χάρων, καὶ Λακεδαιμόνιους καὶ τὸν ἡμιδνητὰ ἐκείνον στρατηγὸν Ὀθρουάδαν τὸν ἐπιγράφοντα τὸ τρόπαιον τῷ αὐτοῦ αἵματι.

524 *ΧΑΡ.* Ἐπεὶ τίνος δ' αὐτοῖς, ὦ Ἐρμῆ, ὁ πόλεμος;

ΕΡΜ. Ἐπεὶ τοῦ πεδίου αὐτοῦ, ἐν ᾧ μάχονται.

ΧΑΡ. Ὡς τῆς ἀνοίας, οἳ γε οὐκ ἴσασιν ὅτι, κἂν ὅλην τὴν Πελοπόννησον ἕκαστος αὐτῶν κτήσωνται, μόγις ἂν ποδιαῖον λάβοιεν τόπον παρὰ τοῦ Αἰακοῦ· τὸ δὲ πεδίον τοῦτο ἄλλοτε ἄλλοι γεωργήσουσι πολλάκις ἐκ βάρων τὸ τρόπαιον ἀνασπᾶσαντες τῷ ἀρότρῳ.

ΕΡΜ. Οὕτω μὲν ταῦτα ἔσται· ἡμεῖς δὲ καταβάντες ἤδη καὶ κατὰ χώραν εὐθιτήσαντες αὐθις τὰ ὄρη ἀπαλαττώμεθα, ἐγὼ μὲν καθ' ἃ ἐστάλην, σὺ δὲ ἐπὶ τὸ πορθμεῖον· ἤξω δὲ σοὶ καὶ αὐτὸς μετ' ὀλίγον νεκροστολῶν.

ΧΑΡ. Εὖ γε ἐποίησας, ὦ Ἐρμῆ· εὐεργέτης ἐς αἰὲ ἀναγεργράφη. ἠνάμην δέ τι διὰ σὲ τῆς ἀποδημίας. — οἷά ἐστι τὰ τῶν κακοδαιμόνων ἀνθρώπων πράγματα. [βασιλεῖς, πλίνθοι χρυσαί, ἐκατόμβαι, μάχαι.] Χάρωνος δὲ οὐδὲ εἷς λόγος.

Π Ε Ρ Ι Θ Υ Σ Ι Ω Ν.

1. Ἄ μὲν ἐν ταῖς θυσίαις οἱ μάταιοι πράττουσι καὶ ταῖς ἐορταῖς καὶ προσόδοις τῶν θεῶν καὶ ἃ αἰτοῦσι καὶ ἃ εὐχονται καὶ ἃ γινώσκουσι περὶ αὐτῶν, οὐκ οἶδ' εἴ τις οὕτω κατηφῆς ἐστί καὶ λελυπημένος ὅστις οὐ γελάσεται τὴν ἀβελτερίαν ἐπιβλέψας τῶν δορωμένων· καὶ πολὺ γε,

εστιν, εἰ μὴ ἄρα ἔν τι μόνον, ὅτι βαρύνονται οἱ φέρον-
τες αὐτό.

ΕΡΜ. Οὐ γὰρ οἶσθα ὅσοι πόλεμοι διὰ τοῦτο καὶ
ἐπιβουλαὶ καὶ ληστήρια καὶ ἐπιροκίαι καὶ φόνοι καὶ δεσμὰ
καὶ πλοῦς μακρὸς καὶ ἐμπορίαι καὶ δουλείαι;

ΧΑΡ. Διὰ τοῦτο, ᾧ Ἑρμῆ, τὸ μὴ πολὺ τοῦ χαλ-
κοῦ διαφέρων; οἶδα γὰρ τὸν χαλκόν, ὀβολόν, ὡς οἶσθα,
παρὰ τῶν καταπλέοντων ἐκάστου ἐκλέγων.

ΕΡΜ. Ναί· ἀλλὰ ὁ χαλκὸς μὲν πολὺς, ὥστε οὐ πάνν
σπουδάξεται ὑπ' αὐτῶν· τοῦτον δὲ ὀλίγον ἐκ πολλοῦ
τοῦ βᾶθους οἱ μεταλλεύοντες ἀνορύττουσι· πλὴν ἀλλὰ
ἐκ γῆς καὶ οὗτος ὥσπερ ὁ μόλυβδος καὶ τὰ ἄλλα.

ΧΑΡ. Δεινὴν τινα λέγεις τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀβελ- 505
τερίαν, οἷ τοσοῦτον ἔρωτα ἐρωᾶσιν ἀχροῦ καὶ βαρέος κτή-
ματος.

ΕΡΜ. Ἀλλὰ οὐ Σόλων γε ἐκεῖνος, ᾧ Χάρων, ἐρᾶν
αὐτοῦ φαίνεται, ὅς, ὡς ὄρας, καταγελά τοῦ Κροίσου καὶ
τῆς μεγαλαυχίας τοῦ βαρβάρου, καὶ μοι δοκεῖν ἐρέσθαι
τι βούλεται αὐτόν· ἐπακούσωμεν οὖν.

12. ΣΟΛ. Εἰπέ μοι, ᾧ Κροῖσε, οἶει γὰρ τι δεῖσθαι
τῶν πλίνθων τούτων τὸν Πύθιον;

ΚΡΟΙΣ. Νῆ Δία· οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτῷ ἐν Δελφοῖς
ἀνάθημα οὐδὲν τοιοῦτον.

ΣΟΛ. Οὐκοῦν μακάριον οἶει τὸν θεὸν ἀποφαίνειν,
εἰ κτήσαιο σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ πλίνθους χρυσᾶς;

ΚΡΟΙΣ. Πῶς γὰρ οὔ;

ΣΟΛ. Πολλὴν μοι λέγεις, ᾧ Κροῖσε, πενίαν ἐν τῷ
οὐρανῷ, εἰ ἐκ Λυδίας μεταστέλλεσθαι τὸ χρυσίον δεήσει
αὐτούς, ἢ ἐπιδυμήσωσι.

ΚΡΟΙΣ. Ποῦ γὰρ τοσοῦτος ἂν γένοιτο χρυσος ὅσος
παρ' ἡμῖν;

ΣΟΛ. Εἰπέ μοι, σίδηρος δὲ φύεται ἐν Λυδίᾳ,

506

ΚΡΟΙΣ. Οὐ πάνυ τι.

ΣΟΛ. Τοῦ βελτίονος ἄρα ἐνδεεῖς ἐστε.

ΚΡΟΙΣ. Πῶς ἀμείνων ὁ σίδηρος χρυσοῦ;

ΣΟΛ. Ἦν ἀποκρίνη μηδὲν ἀγανακτῶν, μάθοις ἄν

ΚΡΟΙΣ. Ἐρώτα, ᾧ Σόλων.

ΣΟΛ. Πότεροι ἀμείνους, οἱ σώζοντές τινας ἢ οἱ σωζόμενοι πρὸς αὐτῶν;

ΚΡΟΙΣ. Οἱ σώζοντες δηλαδή.

ΣΟΛ. Ἄρ' οὖν, εἰ Κύρος, ὡς λογοποιούσι τινες, ἐπήγει Λυδοῖς, χρυσᾶς μαχαίρας σὺ ποιήσῃ τῷ στρατῷ, ἢ ὁ σίδηρος ἀναγκαῖος τότε;

ΚΡΟΙΣ. Ὁ σίδηρος δῆλον ὅτι.

ΣΟΛ. Καὶ εἰ γε τοῦτον μὴ παρασκευάσαιο, οἴχοιτο ἄν σοι ὁ χρυσὸς ἐς Πέρσας αἰχμάλωτος.

ΚΡΟΙΣ. Εὐφήμει, ἄνθρωπε.

ΣΟΛ. Μὴ γένοιτο μὲν οὕτω ταῦτα· φαίνη δ' οὖν
507 ἀμείνω τοῦ χρυσοῦ τὸν σίδηρον ὁμολογῶν.

ΚΡΟΙΣ. Οὐκοῦν καὶ τῷ θεῷ σιδηρᾶς πλίνθους θέλεις ἀνατιθέναι με, τὸν δὲ χρυσὸν ὀπίσω αὐτίς ἀνακαλεῖν;

ΣΟΛ. Οὐδὲ σιδήρου ἐκεῖνός γε δεήσεται, ἀλλ' ἦν τε χαλκὸν ἦν τε χρυσὸν ἀναθῆς, ἄλλοις μὲν ποτε κτῆμα καὶ ἔρμαιον ἔσῃ ἀνατεθεικῶς ἢ Φωκεῦσιν ἢ Βοιωτοῖς ἢ Δελφοῖς αὐτοῖς ἢ τινι τυράννῳ ἢ ληστῇ, τῷ δὲ θεῷ ὀλίγον μέλει τῶν σῶν χρυσοποιῶν.

ΚΡΟΙΣ. Ἄει σὺ μου τῷ πλούτῳ προσπολεμεῖς καὶ φθονεῖς.

13. ΕΡΜ. Οὐ φέρει ὁ Λυδός, ᾧ Χάρων, τὴν παρρησίαν καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων, ἀλλὰ ξένον αὐτῷ δοκεῖ τὸ πρᾶγμα, πένης ἄνθρωπος οὐχ ὑποπήσσαν, τὸ δὲ παριστάμενον ἐλευθέρως λέγων. μεμνησεται δ' οὖν
508 μικρὸν ὕστερον τοῦ Σόλωνος, ὅταν αὐτὸν δέξῃ ἄλόντα

ἐπὶ τὴν πυρὰν ὑπὸ τοῦ Κύρου ἀναχθῆναι· ἤκουσα γὰρ τῆς Κλωθοῦς πρῶην ἀναγινωσκούσης τα ἐκάστῳ ἐπικεκλωσμένα, ἐν οἷς καὶ ταῦτα ἐγγράπτο, Κροῖσον μὲν ἀλῶναι ὑπὸ Κύρου, Κύρον δὲ αὐτὸν ὑπ' ἐκείνησι τῆς Μασσαγέτιδος ἀποθανεῖν. ὄρᾳς τὴν Σκυθίδα, τὴν ἐπὶ τοῦ ἵππου τούτου τοῦ λευκοῦ ἐξελαίνουσαν;

ΧΑΡ. Νῆ Δία.

ΕΡΜ. Τόμυρις ἐκείνη ἐστὶ, καὶ τὴν κεφαλὴν γε ἀποτεμοῦσα τοῦ Κύρου αὕτη ἐς ἀσκὸν ἐμβαλεῖ πλήρη αἵματος. ὄρᾳς δὲ καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν νεανίσκον; Καμβύσης ἐκείνός ἐστιν· οὗτος βασιλεύσει μετὰ τὸν πατέρα 509 καὶ μυρία σφαλεῖς ἐν τε τῇ Λιβύῃ καὶ Αἰθιοπία τὸ τελευταῖον μανεῖς ἀποθάνετται ἀποκτείνας τὸν Ἄπιν.

ΧΑΡ. Ὡ πολλοῦ γέλωτος. ἀλλὰ νῦν τίς ἂν αὐτούς προσβλέψειεν οὕτως ὑπερφρονοῦντας τῶν ἄλλων; ἢ τίς ἂν πιστεύσειεν ὡς μετ' ὀλίγον οὗτος μὲν ἀίχμάλωτος ἐσται, οὗτος δὲ τὴν κεφαλὴν ἔξει ἐν ἀσκῷ αἵματος; 14. ἐκείνος δὲ τίς ἐστίν, ᾧ Ἐρμῆ, ὁ τὴν πορφυρᾶν ἐφαστρίδα ἐμπεπορημένος, ὁ τὸ διάδημα, ᾧ τὸν δακτύλιον ὁ μάγειρος ἀναδίδωσι τὸν ἰχθὺν ἀνατεμών,

νήσῳ ἐν ἀμφιρῦτῃ; βασιλεὺς δὲ τίς εὐχεται εἶναι.

510

ΕΡΜ. Εὐ γε παρῳδεῖς ἤδη, ᾧ Χάρων. ἀλλὰ Πολυκράτην ὄρᾳς τὸν Σαμίων τύραννον πανευδαίμονα ἡγούμενον εἶναι· ἀτὰρ καὶ οὗτος αὐτὸς ὑπὸ τοῦ παρεστῶτος οἰκέτου Μαιανδρίου προδοθεὶς Ὀροίτῃ τῷ σατραπῆ ἀνασκοπισθῆσεται ἄθλιος ἐκπεσὼν τῆς εὐδαιμονίας ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου· καὶ ταῦτα γὰρ τῆς Κλωθοῦς ἐπήκουσα.

ΧΑΡ. Ἄγαμαι Κλωθοῦς γεννικῆς· καὶ αὐτούς, ᾧ βελτίστη, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπότεμνε καὶ ἀνασκολόπιζε, ὡς εἰδῶσιν ἄνθρωποι ὄντες· ἐν τοσούτῳ δὲ ἐπαιρέσθαι ὡς ἂν ἀφ' ὑψηλοτέρου ἀλγεινότερον καταπεσούμενοι. ἐγὼ δὲ γελάσομαι τότε γνωρίσας αὐτῶν ἕκαστον γυμνὸν

511 ἐν τῷ σκαφιδίῳ μήτε τὴν πορφυρίδα μήτε τιάραν ἢ κλί-
νην χρυσοῦν κομίζοντας.

15. *ΕΡΜ.* Καὶ τὰ μὲν τούτων ᾧδε ἔξει. τὴν δὲ πλη-
θὺν ὀρᾶς, ᾧ Χάρων, τοὺς πλείοντας αὐτῶν, τοὺς πολε-
μοῦντας, τοὺς δικαζομένους, τοὺς γεωργοῦντας, τοὺς
δανείζοντας, τοὺς προσαιτοῦντας;

ΧΑΡ. Ὅρῶ ποικίλην τινὰ τὴν διατριβὴν καὶ μεστὸν
ταραχῆς τὸν βίον καὶ τὰς πόλεις γε αὐτῶν εἰκνίας τοῖς
σήμεσιν, ἐν οἷς ἅπας μὲν ἰδιόν τι κέντρον ἔχει καὶ τὸν
πλησίον κεντεῖ, ὀλλγοὶ δὲ τινες ὥσπερ σφῆκες ἄγουσι καὶ
φέρουσι τὸ ὑποδέεστερον. ὁ δὲ περιπετόμενος αὐτοῦς
ἐκ τὰφανοῦς οὗτος ὄχλος τίνες εἰσὶν;

ΕΡΜ. Ἐλπίδες, ᾧ Χάρων, καὶ δειμάτα καὶ ἄνοιαι
512 καὶ ἦθοναὶ καὶ φιλαργυρίαὶ καὶ ὄργαι καὶ μῖση καὶ τὰ
τοιαῦτα. τούτων δὲ ἡ ἄνοια μὲν κάτω ξυναναμέμικται
αὐτοῖς καὶ ξυμπολιτεύεται γε νῆ Δία καὶ τὸ μῖσος καὶ ἡ
ὄργη καὶ ζηλοτυπία καὶ ἀμαθία καὶ ἀπορία καὶ φιλαργυ-
ρία, ὁ φόβος δὲ καὶ αἱ ἐλπίδες ὑπεράνω πετόμενοι ὁ μὲν
ἐμπίπτων ἐκπλήττει, ἐνίοτε καὶ ὑποπτήσσειν ποιεῖ, αἱ δ'
ἐλπίδες ὑπὲρ κεφαλῆς αἰωρούμεναι, ὅποταν μάλιστα οἴη-
ταί τις ἐπιλήψεσθαι αὐτῶν, ἀναπτάμεναι οἴχονται κεχη-
νότας αὐτοῦς ἀπολιποῦσαι, ὅπερ καὶ τὸν Τάνταλον κάτω
πάσχοντα ὀρᾶς ὑπὸ τοῦ ὕδατος. 16. ἦν δὲ ἀτενίσσης, κατό-
ψει καὶ τὰς Μοῖρας ἄνω ἐπικλωθούσας ἐκάστω τὸν ἄτρακ-
τον, ἄφ' οὗ ἠρτῆσθαι ξυμβέβηκεν ἅπαντας ἐκ λεπτῶν
νημάτων. ὀρᾶς καθάπερ ἀράχνην τινὰ καταβαλίνοντα ἐφ'
ἐκαστον ἀπὸ τῶν ἀτράκτων;

ΧΑΡ. Ὅρῶ πάνυ λεπτὸν ἐκάστω νῆμα ἐπιπεπλεγμέ-
νον γε τὰ πολλά, τοῦτο μὲν ἐκείνω, ἐκείνο δὲ ἄλλω.

ΕΡΜ. Εἰκότως, ᾧ πορθμεῦ· εἴμαρται γὰρ ἐκείνον
μὲν ὑπὸ τούτου φονευθῆναι, τοῦτον δὲ ὑπ' ἄλλου, καὶ
κληρονομησαί γε τοῦτον μὲν ἐκείνου, ὅτου ἂν ἢ μικρό-

τερον τὸ νῆμα, ἐκεῖνον δὲ αὖ τούτου· τοιόνδε γάρ τι ἡ ἐπιπλοκὴ δηλοῖ. ὄρας δ' οὖν ἀπὸ λεπτοῦ κρεμαμένους ἅπαντας; καὶ οὗτος μὲν ἀνασπασθεὶς ἄνω μετέωρός ἐστι 513 καὶ μετὰ μικρὸν καταπεσών, ἀπορραγέντος τοῦ λίνου, ἐπειδὴν μηκέτι ἀντέχη πρὸς τὸ βάρος, μέγαν τὸν ψόφον ἐργάσεται, οὗτος δὲ ὀλίγον ἀπὸ γῆς αἰωρούμενος, ἦν καὶ πέση, ἀψοφητὶ κείσεται, μόλις καὶ τοῖς γείτοσιν ἐξακουσθέντος τοῦ πτώματος.

ΧΑΡ. Παγγέλοια ταῦτα, ᾧ Ἐρμῆ.

17. *ΕΡΜ.* Καὶ μὴν οὐδ' εἰπεῖν ἔχοις ἂν κατὰ τὴν ἀξίαν, ὅπως ἐστὶ καταγέλαστα, ᾧ Χάρων, καὶ μάλιστα αἱ ἄγαν σπουδαὶ αὐτῶν καὶ τὸ μεταξὺ τῶν ἐλπίδων ὀχέσθαι ἀναρπάστους γιγνομένους ὑπὸ τοῦ βελτίστου Θανάτου. ἄγγελοι δὲ καὶ ὑπηρέται αὐτοῦ μάλα πολλοί, ὡς ὄρας, ἠπίαλοι καὶ πυρετοὶ καὶ φθόαι καὶ περιπνευμονίαι καὶ ξίφη καὶ ληστήρια καὶ κῆνεια καὶ δικασταὶ καὶ τύραννοι· καὶ τούτων οὐδὲν ὅλως αὐτοὺς εἰσέρχεται, ἔστ' ἂν εὖ πράττωσιν, ὅταν δὲ σφαλῶσι, πολὺ τὸ ὄττοτοῖ καὶ αἰαὶ καὶ οἴμοι. εἰ δὲ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐνενοοῦν ὅτι θνητοὶ τέ εἰσιν αὐτοὶ καὶ ὀλίγον τοῦτον χρόνον ἐπιδημήσαντες τῷ βίῳ ἀπίασιν ὥσπερ ἐξ ὄνειρατος πάντα ὑπὲρ γῆς ἀφέντες, ἔξων τε ἂν σωφρονέστερον καὶ ἥττον ἠνιωτὸ ἀποθανόντες· νῦν δὲ ἐς αἰὲ ἐλπίσαντες χρήσεσθαι τοῖς παροῦσιν, ἐπειδὴν ἐπιστάς ὁ ὑπηρέτης καλῆ καὶ ἀπάγη πεδῆσας τῷ πυρετῷ ἢ τῇ φθόῃ, ἀγανακτοῦσι πρὸς τὴν ἀργῶν ὡποτε προσδοκήσαντες ἀσπασθῆσεσθαι αὐ- 514 τῶν. ἢ τί γὰρ οὐκ ἂν ποιήσειεν ἐκεῖνος ὁ τὴν οἰκίαν • σπουδῆ οἰκοδομούμενος καὶ τοὺς ἐργάτας ἐπισπέρχων, εἰ μάθοι ὅτι ἡ μὲν ἔξει τέλος αὐτῷ, ὁ δὲ ἄρτι ἐπιθῆεις τὸν ὄροφον ἄπεισι τῷ κληρονόμῳ καταλιπὼν ἀπολαύειν αὐτῆς, αὐτὸς μὴδὲ δειπνήσας ὁ ἄθλιος ἐν αὐτῇ; ἐκεῖνος μὲν γὰρ ὁ χαίρων ὅτι ἄρρενα παῖδα τέτοκεν αὐτῷ ἢ γυνῆ,

καὶ τοὺς φίλους διὰ τοῦτο ἐστιῶν καὶ τοῦνομα τοῦ πα-
 τρὸς τιθέμενος, εἰ ἡπίστατο ὡς ἐπitéτης γενόμενος ὁ παῖς
 τεθνήξεται, ἄρα ἂν σοι δοκεῖ χαίρειν ἐπ' αὐτῶ γεννω-
 μένῃ; ἀλλὰ τὸ αἴτιον, ὅτι τὸν μὲν εὐτυχοῦντα ἐπὶ τῷ
 παιδί ἐκέλευον ὀρᾶ τὸν τοῦ ἀθλητοῦ πατέρα τοῦ Ὀλύμπια
 νευικηκότος, τὸν γείτονα δὲ τὸν ἐκκομίζοντα τὸ παιδίον
 οὐχ ὀρᾶ οὐδὲ οἶδεν ἀφ' οἷας αὐτῶ κρόκης ἐκρέματο. τοὺς
 μὲν γὰρ περὶ τῶν ὄρων διαφερομένους ὀρᾶς, ὅσοι εἰσί,
 515 καὶ τοὺς συναγείροντας τὰ χρήματα, εἶτα, πρὶν ἀπολαῦ-
 σαι αὐτῶν, καλουμένους ὑφ' ὧν εἶπον τῶν ἀγγέλων τε
 καὶ τῶν ὑπηρετῶν.

18. ΧΑΡ. Ὅρῳ ταῦτα πάντα καὶ πρὸς ἐμαυτὸν γε
 ἐννοῶ ὅτι τὸ ἡδὺ αὐτοῖς παρὰ τὸν βίον ἢ τί ἐκεῖνό ἐστιν,
 οὗ στερόμενοι ἀγανακτοῦσιν. ἦν γοῦν τοὺς βασιλέας ἰδῆ
 τις αὐτῶν, οἵπερ εὐδαιμονέστατοι εἶναι δοκοῦσιν, ἔξω
 τοῦ ἀβεβαίου καὶ ὡς φῆς ἀμφιβόλου τῆς τύχης, πλείω
 τῶν ἡδέων τὰ ἀναιρᾶ εὐρήσει προσόντα αὐτοῖς, φόβους
 καὶ ταραχὰς καὶ μίση καὶ ἐπιβουλάς καὶ ὀργὰς καὶ κο-
 λακείας· τούτοις γὰρ ἅπαντες ξύνεισιν. ἐῷ πένθη καὶ
 νόσους καὶ πάθη ἐξ ἰσοτιμίας δηλαδὴ ἄρχοντα αὐτῶν·
 ὅπου δὲ τὰ τούτων πονηρὰ, λογίξεσθαι καιρὸς οἷα τὰ
 τῶν ἰδιωτῶν ἂν εἴη. 19. ἐθέλω δ' οὖν σοι, ὦ Ἐρμῆ, εἰ-
 πεῖν, ὅτινι εἰκέναι μοι ἔδοξαν οἱ ἄνθρωποι καὶ ὁ βίος
 ἅπας αὐτῶν. ἦθ ποτὲ πομφόλυγας ἐν ὕδατι ἐθεάσω ὑπὸ
 516 κρονυῶ τινι καταράττοντι ἀνισταμένας; τὰς φουσαλίδας
 λέγω, ἀφ' ὧν ξυναγείρεται ὁ ἀφρός· ἐκεῖνων τοίνυν
 τινὲς μὲν μικραὶ εἰσι καὶ ἀντίκα ἐκραγεῖσαι ἀπέσβησαν,
 αἱ δ' ἐπὶ πλέον διαρκοῦσι καὶ προσχωρουσῶν αὐταῖς τῶν
 ἄλλων αὐταὶ ὑπερφυσώμεναι ἐς μέγιστον ὄγκον αἰρου-
 νται, εἶτα μέντοι ἀκείναι πάντως ἐξεργάγησάν ποτε· οὐ
 γὰρ οἶόν τε ἄλλως γενέσθαι. τοῦτό ἐστιν ὁ ἀνθρώπου
 βίος· ἅπαντες ὑπὸ πνεύματος ἐμπεφουσημένοι οἱ μὲν

μελλοῦς, οἱ δὲ ἐλάττους· καὶ οἱ μὲν ὀλιγοχρόνιον ἔχουσι καὶ ὠκύμορον τὸ φύσημα, οἱ δὲ ἅμα τῷ ξυστήναι ἐπαύσαντο· πᾶσι δ' οὖν ἀπορραγῆναι ἀναγκαῖον.

ΕΡΜ. Οὐδὲν χεῖρον σὺ τοῦ Ὀμήρου εἰκασας, ὦ Χάρων, ὅς φύλλοις τὸ γένος αὐτῶν ὁμοιοί.

20. *ΧΑΡ.* Καὶ τοιοῦτοι ὄντες, ὦ Ἑρμῆ, ὄρας οἷα ποιοῦσι καὶ ὡς φιλοτιμοῦνται πρὸς ἀλλήλους ἀρχῶν πέρι καὶ τιμῶν καὶ κτήσεων ἀμιλλώμενοι, ἅπερ ἅπαντα καταλιπόντας αὐτοὺς δεήσει ἓνα ὀβολὸν ἔχοντας ἡμεῖν παρ' ἡμᾶς. βούλει οὖν, ἐπέπερ ἐφ' ὑψηλοῦ ἐσμέν, ἀναβοήσας παμμέγεθες παραινέσω αὐτοῖς ἀπέχεσθαι μὲν τῶν ματαίων πόνων, ζῆν δὲ αἰεὶ τὸν θάνατον πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντας, λέγων, ὦ μάταιοι, τί ἐσπονθάκατε περὶ ταῦτα; παύσασθε κάμνοντες· οὐ γὰρ ἐς αἰεὶ βιώσεσθε· οὐδὲν τῶν ἐνταῦθα σεμνῶν αἰδιὸν ἔστιν, οὐδ' ἂν ἀπάγοι τις 517 αὐτῶν τι ξὺν αὐτῷ ἀποθανῶν, ἀλλ' ἀνάγκη τὸν μὲν γυνμὸν οἰχεσθαι, τὴν οἰκίαν δὲ καὶ τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ χροσίον αἰεὶ ἄλλων εἶναι καὶ μεταβάλλειν τοὺς δεσπότης. εἰ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἐξ ἐπηκόου ἐμβοήσοιμι αὐτοῖς, οὐκ ἂν οἶε μεγάλα ὠφεληθῆναι τὸν βίον καὶ σωφρονεστέρους ἂν γενέσθαι παρὰ πολὺ;

21. *ΕΡΜ.* ὦ μακάριε, οὐκ οἶσθα, ὅπως αὐτοὺς ἡ ἄγνοια καὶ ἡ ἀπάτη διατεθείκασιν, ὡς μῆδ' ἂν τρυπάνῳ ἐτι διανοιχθῆναι αὐτοῖς τὰ ὄτα· τοσοῦτῳ κηρῷ ἔβυσαν αὐτά, οἷον περὶ ὃ Ὀδυσσεὺς τοὺς ἑταίρους ἔδρασε δέει τῆς Σειρήνων ἀκροάσεως. πόθεν οὖν ἂν ἐκείνοι ἀκούσαι θνηθῆεν, ἦν καὶ σὺ κευραγῶς διαρραγῆς; ὅπερ γὰρ παρ' ὑμῖν ἡ Λήθη θύναται, τοῦτο ἐνταῦθα ἡ ἄγνοια ἐργάζεται. πλὴν ἀλλ' εἰσὶν αὐτῶν ὀλίγοι οὐ παραδεθεγμένοι τὸν κηρὸν ἐς τὰ ὄτα πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀποκλίνοντες, ὅξυ δέδοροκότες ἐς τὰ πράγματα καὶ κατεργνωκότες οἷά ἐστιν.

ΧΑΡ. Οὐκοῦν ἐκείνοις γοῦν ἐμβοήσωμεν;

ΕΡΜ. Περιπτὸν καὶ τοῦτο, λέγειν πρὸς αὐτοὺς ἅ
ἴσασι. ὁρᾷς ὅπως ἀποσπάσαντες τῶν πολλῶν καταγε-
λῶσι τῶν γιγνομένων καὶ οὐδαμῆ οὐδαμῶς ἀρέσκονται
αὐτοῖς, ἀλλὰ δήλοί εἰσι δρασμὸν ἤδη βουλευόντες παρ'
ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ βίου; καὶ γὰρ καὶ μισοῦνται ἐλέγχοντες
518 αὐτῶν τὰς ἀμαθίας.

ΧΑΡ. Εὖ γε, ᾧ γεννάδαι· πλὴν πάνυ ὀλίγοι εἰσίν,
ᾧ Ἐρμῆ.

ΕΡΜ. Ἰκανοὶ καὶ οὗτοι. ἀλλὰ κατώμεν ἤδη.

22. *ΧΑΡ.* Ἐν ἔτι ἐπόθουν, ᾧ Ἐρμῆ, εἰδέναι, καί μοι
δείξας αὐτὸ ἐντελῆ ἔση τὴν περιήγησιν πεποιημένος, τὰς
ἀποθήκας τῶν σωμάτων, ἵνα κατορῦνττουσι, θεάσασθαι.

ΕΡΜ. Ἡρία, ᾧ Χάρων, καὶ τύμβους καὶ τάφους κα-
λοῦσι τὰ τοιαῦτα. πλὴν τὰ πρὸ τῶν πόλεων ἐκεῖνα τὰ
χάματα ὁρᾷς καὶ τὰς στήλας καὶ πυραμίδας; ἐκεῖνα πάν-
τα νεκροδοχεῖα καὶ σωματοφυλάκιά εἰσι.

519 *ΧΑΡ.* Τί οὖν ἐκεῖνοι στεφανοῦσι τοὺς λίθους καὶ
χρῖοῦσι μύρω; οἱ δὲ καὶ πυρὰν νήσαντες πρὸ τῶν χω-
μάτων καὶ βόθρον τινὰ ὀρύξαντες καίουσί τε ταυτὶ τὰ
πολυτελεῆ δεῖπνα καὶ ἐς τὰ ὀρύγματα οἶνον καὶ μελίκρα-
τον, ὡς γοῦν εἰκάσαι, ἐκχέουσιν;

ΕΡΜ. Οὐκ οἶδα, ᾧ πορθμεῦ, τί ταῦτα πρὸς τοὺς
ἐν Ἄιδου· πεπιστεύκασι γοῦν τὰς ψυχὰς ἀναπεμπομένας
κάτωθεν δειπνεῖν μὲν ὡς οἶόν τε περιπετομένας τὴν κνῆ-
σαν καὶ τὸν καπνόν, πίνειν δὲ ἀπὸ τοῦ βόθρου τὸ με-
λίκρατον.

ΧΑΡ. Ἐκείνους ἔτι πίνειν ἢ ἐσθίειν, ᾧν τὰ κρανία
520 ξηρότατα; καίτοι γελοῖός εἰμι σοὶ λέγων ταῦτα ὁσημέραι
κατάγοντι αὐτούς. οἶσθα οὖν, εἰ δύναιντ' ἂν ἔτι ἀνελ-
θεῖν ἅπαξ ὑποχθόνιοι γενόμενοι. ἐπεὶ τοι καὶ παγγέλοι'
ἂν, ᾧ Ἐρμῆ, ἐπασχες, οὐκ ὀλίγα πράγματα ἔχων, εἰ ἔδει

μὴ κατάγειν μόνον αὐτούς, ἀλλὰ καὶ αὐθις ἀνάγειν πιο-
 μένους. ὦ μάταιοι, τῆς ἀνοίας, οὐκ εἰδότες ἡλίκοις ὄροις
 διακρίεται τὰ νεκρῶν καὶ τὰ ζώντων πράγματα καὶ οἶα
 τὰ παρ' ἡμῖν ἔστι καὶ ὅτι

κάτθαν' ὁμῶς ὃ τ' ἄτυμβος ἀνὴρ ὅς τ' ἔλλαχε τύμβου,
 ἐν δὲ ἰῆ τιμῇ Ἴρος κρείων τ' Ἀγαμέμνων·

Θερσίτη δ' ἴσος Θέτιδος παῖς ἠνικόμοιο.

πάντες δ' εἰσὶν ὁμῶς νεκῶν ἀμενηνὰ κάρηνα,
 γυμνοὶ τε ξηροὶ τε κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.

521

23. EPM. Ἡράκλεις, ὡς πολὺν τὸν Ὅμηρον ἐπαν-
 τλεῖς. ἀλλ' ἐπέπερ ἀνέμνησάς με, ἐθέλω σοι δεῖξαι τὸν
 τοῦ Ἀχιλλέως τάφον. ὄρας τὸν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ; Σίγειον
 μὲν ἐκεῖνὸ ἔστι τὸ Τρωϊκόν· ἀντικρὺ δὲ ὁ Αἴας τέθαιπται
 ἐν τῷ Ροιτείῳ.

ΧΑΡ. Οὐ μεγάλοι, ὦ Ἐρμῆ, οἱ τάφοι. τὰς πόλεις
 δὲ τὰς ἐπισήμους δεῖξόν μοι ἤδη, ἄς κάτω ἀκούομεν,
 τὴν Νίνου τὴν Σαρδαναπάλλου καὶ Βαβυλῶνα καὶ Μυ-
 κήνας καὶ Κλεωνᾶς καὶ τὴν Ἴλιον αὐτήν· πολλοὺς γοῦν
 μέμνημαι διαπορθμεύσας ἐκεῖθεν, ὡς δέκα ὄλων ἐτῶν
 μὴ νεωκῆσαι μηδὲ διαψῦξαι τὸ σκαφίδιον.

EPM. Ἡ Νίνος μὲν, ὦ πορθμεῦ, ἀπόλωλεν ἤδη καὶ 522
 οὐδὲ ἶχνος ἔτι λοιπὸν αὐτῆς, οὐδ' ἂν εἴποις ὅπου ποτὲ
 ἦν· ἡ Βαβυλῶν δὲ σοι ἐκείνη ἔστιν ἡ εὐπυργος, ἡ τὸν
 μέγαν περίβολον, οὐ μετὰ πολὺ καὶ αὐτὴ ζητηθησομένη
 ὥσπερ ἡ Νίνος· Μυκήνας δὲ καὶ Κλεωνᾶς αἰσχύνομαι
 δεῖξαι σοι, καὶ μάλιστα τὸ Ἴλιον. ἀποπνίξεις γὰρ εὐ' οἶδ'
 ὅτι τὸν Ὅμηρον κατελθὼν ἐπὶ τῇ μεγαληγορίᾳ τῶν ἐπῶν.
 πλὴν ἄλλα πάλαι μὲν ἦσαν εὐδαίμονες, νῦν δὲ τεθναῖσι
 καὶ αὐταί· ἀποθνήσκουσι γάρ, ὦ πορθμεῦ, καὶ πόλεις
 ὥσπερ ἄνθρωποι, καὶ τὸ παραδοξότατον, καὶ ποταμοὶ 523
 ὄλοι· Ἰνάχου γοῦν οὐδὲ τάφος ἔτι ἐν Ἀργεὶ καταλεί-
 πεται.

ΠΤΘ. Οὐκ, ἀλλὰ ἱροί εἰσι καὶ θωυμαστὴ αὐτέων ἡ φύσις· πρῶτον μὲν γὰρ τὸ πᾶν γονή εἰσι, καὶ ἦν ἀποδύσης κύαμον ἔτι χλωρὸν ἔοντα, ὄψεται τοῖσιν ἀνδρητοῖσι μορλοῖσιν ἐμφερέα τὴν φυήν· ἐψηθέντα δὲ ἦν ἀφῆς ἐς τὴν σεληναίην νυξί μεμετροημένησιν, αἷμα δὲ ποιέεις. τὸ δὲ
546 μείζον, Ἀθηναίοισι νόμος κυάμοισι τὰς ἀρχὰς αἰρέεσθαι.

ΑΓΘ. Καλῶς πάντα ἔφησ καὶ ἱεροπρεπῶς. ἀλλὰ ἀπόδυνθι, καὶ γυμνὸν γάρ σε ἰδεῖν βούλομαι. ὦ Ἡρόκλεις, χρυσοῦς αὐτῷ ὁ μηρός ἐστι. θεός, οὐ βροτός τις εἶναι φαίνεται· ὥστε ἀνήσομαι πάντως αὐτόν. πόσον τοῦτον ἀποκηρύττεις;

ΕΡΜ. Δέκα μυνῶν.

ΑΓΘ. Ἔχω τοσοῦτου λαβῶν.

ΖΕΥΣ. Γράφε τοῦ ἀνησαμένου τοῦνομα καὶ ὄθεν ἐστίν.

ΕΡΜ. Ἰταλιώτης, ὦ Ζεῦ, δοκεῖ τις εἶναι τῶν ἀμφὶ Κρότωνα καὶ Τάραντα καὶ τὴν ταύτην Ἑλλάδα· καίτοι οὐχ εἷς, ἀλλὰ τριακόσιοι σχεδὸν ἐώνηται κατὰ κοινὸν αὐτόν.

ΖΕΥΣ. Ἀπαγέτωσαν· ἄλλον παραγάγωμεν.

547 7. ΕΡΜ. Βούλει τὸν ἀύχμῶντα ἐκείνον, τὸν Ποντικόν;

ΖΕΥΣ. Πᾶν μὲν οὖν.

ΕΡΜ. Οὗτος ὁ τὴν πήραν ἐξηρητημένος, ὁ ἐξωμίας, ἐλθὲ καὶ περὶθι ἐν κύκλῳ τὸ συνέδριον. βίον ἀνδρικόν πωλῶ, βίον ἄριστον καὶ γεννικόν, βίον ἐλεύθερον· τίς ἀνήσεται;

ΑΓΘ. Ὁ κῆρυξ πῶς ἔφησ; πωλεῖς τὸν ἐλεύθερον;

ΕΡΜ. Ἔγωγε.

ΑΓΘ. Εἶτα οὐ δέδιας μὴ σοι δικάσῃται ἀνδραποδισμοῦ ἢ καὶ προσκαλέσῃταί σε ἐς Ἄρειον ἀγρον;

ΕΡΜ. Οὐδὲν αὐτῷ μέλει τῆς πράσεως· οἴεται γὰρ εἶναι παντάπασιν ἐλεύθερος.

οἶμαι, πρότερον τοῦ γελᾶν πρὸς ἑαυτὸν ἐξετάσει πότερ' εὐσεβεῖς αὐτοὺς χρη' καλεῖν ἢ τούναντίον θεοὺς ἐχθροὺς καὶ κακοδαίμονας, οἳ γε οὕτω ταπεινὸν καὶ ἀγεννῆς τὸ θεῖον ὑπειλήφασιν, ὥστε εἶναι ἀνθρώπων ἐνδεῆς καὶ κολακηνόμενον ἤδεσθαι καὶ ἀγανακτεῖν ἀμελούμενον· τὰ γοῦν Αἰτωλικά πάθη καὶ τὰς τῶν Καλυδωνίων συμφορὰς καὶ τοὺς τοσοῦτους φόνους καὶ τὴν Μελεάγρου 526 διάλυσιν, πάντα ταῦτα ἔργα φασὶν εἶναι τῆς Ἀρτέμιδος μεψιμοιρούσης, ὅτι μὴ παρελήφθη πρὸς τὴν θυσίαν ὑπὸ τοῦ Οἰνέως· οὕτως ἄρα βαθέως καθίκετο αὐτῆς ἢ τῶν ἱερῶν διαμαρτία. καὶ μοι δοκῶ ὄρα ἄν τὴν ἐν τῷ οὐρανῷ τότε μόνην τῶν ἄλλων θεῶν ἐς Οἰνέως πεπορευμένων, δεινὰ ποιούσαν καὶ σχετλιάζουσαν οἴας ἐορτῆς ἀπολειφθήσεται. 2. τοὺς δ' αὖ Αἰθίοπας καὶ μακαρίους καὶ τρισευδαίμονας εἶποι τις ἄν, εἴ γε ἀπομνημονεύει 527 τὴν χάριν αὐτοῖς ὁ Ζεὺς, ἣν [ἐν ἀρχῇ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως] πρὸς αὐτὸν ἐπεδείξαντο δώδεκα ἑξῆς ἡμέρας ἐστίασαντες, καὶ ταῦτα ἐπαγόμενον καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς. οὕτως οὐδέν, ὡς ἔοικεν, ἀμισθὶ ποιοῦσιν ἄν ποιοῦσιν, ἀλλὰ πωλοῦσι τοῖς ἀνθρώποις τὰγαθὰ, καὶ ἔνεστι πρίασθαι παρ' αὐτῶν τὸ μὲν ὑγιαίνειν, εἴ τύχοι, βοιδίου, τὸ δὲ πλουτεῖν βοῶν τετάρων, τὸ δὲ βασιλεύειν ἑκατόμβης, τὸ δὲ σῶν ἐπανελθεῖν ἐξ Ἴλου ἐς Πύλον ταύρων ἑννέα, 528 καὶ τὸ ἐκ τῆς Αὐλίδος ἐς Ἴλιον διαπλεῦσαι παρθένου βασιλικῆς· ἢ μὲν γὰρ Ἑκάβη τὸ μὴ ἀλῶναι τὴν πόλιν τότε ἐπρίατο παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς βοῶν δώδεκα καὶ πέπλου. εἰκάξειν δὲ χρη' πολλὰ εἶναι καὶ ἀλεκτρούονος καὶ στεφάνου καὶ λιβανωτοῦ μόνου παρ' αὐτοῖς ὄνια. 3. ταῦτα δέ, οἶμαι, καὶ ὁ Χρῦσης ἐπιστάμενος ἅτε ἱερὸς καὶ γέρων καὶ τὰ θεῖα σοφός, ἐπειδὴ ἄπρακτος ἀπῆει παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὡς ἄν καὶ προδανείσας τῷ Ἀπόλλωνι τὴν χάριν δικαιολογείται καὶ ἀπαιτεῖ τὴν ἀμοιβὴν καὶ μόνον

οὐκ ὀνειδίξει λέγων, Ὡ βέλτιστε Ἀπολλων, ἐγὼ μὲν σου τὸν νεῶν τέως ἀστεφάνωτον ὄντα πολλάκις ἐστεφάνωσα καὶ τοσαῦτά σοι μηρία ταύρων τε καὶ αἰγῶν ἔκαυσα ἐπὶ τῶν βοιωτῶν, σὺ δὲ ἀμελεῖς μου τοιαῦτα πεπονηότος καὶ παρ' οὐδὲν τίθεισαι τὸν εὐεργέτην. τοιγαροῦν οὕτω κατεδυσώπησεν αὐτὸν ἐκ τῶν λόγων, ὥστε ἀρπασάμενος τὰ τόξα καὶ ὑπὲρ τοῦ ναυστάθμου καθίσας ἑαυτὸν κατετόξευε τῷ λοιμῷ τοὺς Ἀχαιοὺς αὐταῖς ἡμίονοις καὶ κυσίν.

529 4. ἐπεὶ δὲ ἅπαξ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐμνήσθη, βούλομαι καὶ τὰ ἄλλα εἰπεῖν, ἃ περὶ αὐτοῦ οἱ σοφοὶ τῶν ἀνθρώπων λέγουσιν, οὐχ ὅσα περὶ τοὺς ἔρωτας ἐδυστύχησεν οὐδὲ τοῦ Ἰακίνθου τὸν φόνου οὐδὲ τῆς Δάφνης τὴν ὑπεροψίαν, ἀλλ' ὅτι καὶ καταδικασθεὶς ἐπὶ τῷ τῶν Κυκλώπων θανάτῳ ἀξοστρακισθεὶς διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατέπεμψθη ἐς τὴν γῆν ἀνθρωπίνῃ χρησόμενος τῇ τύχῃ· ὅτε δὴ καὶ ἐθήτευσεν ἐν Θετταλίᾳ παρ' Ἀδμήτῳ καὶ ἐν Φρυγίᾳ παρὰ Λαιομέδοντι, παρὰ τούτῳ μὲν γε οὐ μόνος, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Ποσειδῶνος ἀμφοτέροι πλινθεύοντες ὑπ' ἀπορίας καὶ ἐργαζόμενοι τὸ τεῖχος, καὶ οὐδὲ ἐντελῆ τὸν μισθὸν ἐκομίσαντο παρὰ τοῦ Φρυγός, ἀλλὰ προσώφειλεν αὐτοῖς πλέον ἢ τριάκοντα, φασί, δραχμᾶς Τρωϊκᾶς.

5. ἢ γὰρ οὐ ταῦτα σεμνολογοῦσιν οἱ ποιηταὶ περὶ τῶν θεῶν καὶ πολὺ τούτων ἰερώτερα περὶ τε Ἥφαιστου καὶ Προμηθέως καὶ Κρόνου καὶ Ῥέας καὶ σχεδὸν ὅλης τῆς τοῦ Διὸς οἰκίας; καὶ ταῦτα παρακαλέσαντες τὰς Μούσας συνφθόους ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπῶν, ὑφ' ὧν δὴ ἐνθεοὶ γενόμενοι ὡς τὸ εἰκὸς ἄδουσιν, ὡς ὁ μὲν Κρόνος ἐπειδὴ τάχιστα ἐξέτεμε τὸν πατέρα τὸν Οὐρανόν, ἐβασίλευε τε ἐν

530 αὐτῷ καὶ τὰ τέκνα κατήσθιεν ὥσπερ ὁ Ἀργεῖος Θυέστης· ὕστερον δὲ ὁ Ζεὺς κλαπείσ ὑπὸ τῆς Ῥέας ὑποβαλομένης τὸν λίθον ἐς τὴν Κρήτην ἐκτεθείς ὑπ' αἰγὸς ἀνετράφη καθάπερ ὁ Τηλέφος ὑπὸ ἐλάφου καὶ ὁ Πέρσης Κῦρος ὁ

προτερον ὑπὸ τῆς κυνός, εἴτ' ἐξελάσας τὸν πατέρα καὶ ἐς τὸ δεσμωτήριον καταβαλὼν ἔσχε τὴν ἀρχὴν αὐτός· ἔργημε δὲ πολλὰς μὲν καὶ ἄλλας, ὑστάτην δὲ [τὴν Ἥραν] τὴν ἀδελφὴν κατὰ τοὺς Περσῶν τοῦτο καὶ Ἀσσυρίων νόμους· ἐρωτικός δὲ ἂν καὶ ἐς τὰ ἀφροδίσια κεχυμένος ῥαδίως ἐνέπλησε παίδων τὸν οὐρανόν, τοὺς μὲν ἐξ ὁμοτίμων ποιησάμενος, ἐνίους δὲ καὶ νόθους ἐκ τοῦ θνητοῦ καὶ ἐπιγείου γένους, ἄρτι μὲν ὁ γεννάδας γιγνόμενος χρυσός, ἄρτι δὲ ταῦρος ἢ κύκνος ἢ ἀετός, καὶ ὅλως ποικιλώτερος αὐτοῦ Πρωτέως· μόνην δὲ τὴν Ἀθηναῖν ἐφυσεν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τὸν ἐγκέφαλον συλλαβῶν· τὸν μὲν γὰρ Διόνυσον ἡμιτελῆ, φασίν, ἐκ τῆς μητρὸς ἔτι καομένης ἀρπάσας ἐν τῷ μῆρῳ 531 φέρων κατώρυξε κατὰ ἐξέτεμε τῆς ἀδίνος ἐνστάσης. 6. ὅμοια δὲ τούτοις καὶ περὶ τῆς Ἥρας ἄδουσι, ἄνευ τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα ὀμιλίας ὑπνέμιον αὐτὴν παῖδα γεννήσαι τὸν Ἥφαιστον, οὐ μάλα εὐτυχῆ τοῦτον, ἀλλὰ βάνησον καὶ χαλκία καὶ πυρίτην ἐν καπνῷ τὸ πᾶν βιοῦντα καὶ σπινθήρων ἀνάπλεων οἷα δὴ καμινευτὴν καὶ οὐδὲ ἄρτιον τὰ πόδε· χωλευθῆναι γὰρ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πτώματος, ὅποτε ἐρρίφη ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ εἰ γε μὴ οἱ Ἀθηναῖοι καλῶς ποιοῦντες ἔτι φερόμενον αὐτὸν ὑπεδέξαντο, κἂν ἐτεθνήκει ἂν ἡμῖν ὁ Ἥφαιστος ὡσπερ ὁ Ἀστύναξ ἀπὸ τοῦ πύργου καταπεσῶν. καίτοι τὰ μὲν Ἥφαιστος μέτρια· τὸν δὲ Προμηθεΐα τίς οὐκ οἶδεν οἷα ἐπαθε, διότι καθ' ὑπερβολὴν φιλόανθρωπος ἦν; καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ τοῦτον ἐς τὴν Σκυθίαν ἀγαγὼν ὁ Ζεὺς ἀνεσταύρωσεν ἐπὶ τοῦ Κανκάσου καὶ τὸν ἀετὸν αὐτῷ παρακαταστήσας τὸ ἥπαρ ὁσημέραι κολάψοντα. 7. οὗτος μὲν οὖν 532 ἐξετέλεσε τὴν καταδίκην. ἡ Ῥέα δὲ — χορὴ γὰρ Ἰσως καὶ ταῦτα εἰπεῖν — πῶς οὐκ ἀσχημονεῖ καὶ δεινὰ ποιεῖ, γοαῖς μὲν ἤδη καὶ ἐξωρος οὐσα καὶ τοσοῦτων μήτηρ θεῶν, καὶ

θεραστοῦσα δὲ ἐτι καὶ ξηλοτυπούσα καὶ τὸν Ἄτιν ἐπὶ τῶν λεόντων περιφέρουσα, καὶ ταῦτα χρήσιμον μηκέτι εἶναι δυνάμενον; ὥστε πῶς ἂν ἐτι μέμφοιτό τις ἢ τῇ Ἀφροδίτῃ, ὅτι μοιχεύεται, ἢ τῇ Σελήνῃ πρὸς τὸν Ἐνδυμίωνα κατιούση πολλάκις ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ; 8. φέρε δὲ ἤδη τούτων ἀφέμενοι τῶν λόγων ἐς αὐτὸν ἀνέλθωμεν τὸν οὐρανὸν ποιητικῶς ἀναπτάμενοι κατὰ τὴν αὐτὴν Ὀμήρῳ καὶ Ἡσιόδῳ ὁδὸν καὶ θεασώμεθα ὅπως ἕκαστον διακεκόσμηται τῶν ἄνω· καὶ ὅτι μὲν χαλκοῦς ἐστὶ τὰ ἔξω, καὶ πρὸ ἡμῶν τοῦ Ὀμήρου λέγοντος ἠκούσαμεν· ὑπερβάντι δὲ καὶ ἀνακύψαντι μικρὸν ἐς τὸ ἄνω καὶ ἀτεχνῶς ἐπὶ τοῦ νάτου γενομένῳ φῶς τε λαμπρότερον φαίνεται καὶ ἥλιος καθαρώτερος καὶ ἄστρα διαυγέστερα καὶ τὸ πᾶν ἡμέρα καὶ χρυσοῦν τὸ δάπεδον· ἐσιόντων δὲ πρῶτα μὲν οἰκοῦσιν αἱ Ὠραι· πυλωροῦσι γάρ· ἔπειτα δ' ἢ Ἴρις καὶ ὁ Ἐρμῆς ὄντες ὑπέρηται καὶ ἀγγελιαφόροι τοῦ 533 Διὸς, ἔξῃς δὲ τοῦ Ἡφαίστου τὸ χαλκεῖον ἀνάμεστον ἀπάσης τέχνης, μετὰ δὲ αἱ τῶν θεῶν οἰκίαι καὶ τοῦ Διὸς τὰ βασίλεια, ταῦτα πάντα περικαλλῆ τοῦ Ἡφαίστου κατασκευάσαντος. 9. „οἱ δὲ θεοὶ παρ' Ζηνὶ καθήμενοι“ — πρέπει γάρ, οἶμαι, ἄνω ὄντα μεγαληγορεῖν — ἀποσκοποῦσιν ἐς τὴν γῆν καὶ πάντῃ περιβλέπουσιν ἐπικύπτουτες, εἰ ποθεν ὄψονται πῦρ ἀναπτόμενον ἢ ἀναφερομένην κνῖσαν „ἐλισσομένην περὶ καπνῶ.“ καὶ μὲν θύῃ τις, εὐωχοῦνται πάντες ἐπικεχηνότες τῷ καπνῶ καὶ τὸ αἶμα πίνοντες τοῖς βωμοῖς περιχερόμενον ὥσπερ αἱ μυῖαι· ἦν δὲ οἰκόσικοι ὥσι, νέκταρ καὶ ἀμβροσία τὸ δεῖπνον. πάλαι μὲν οὖν καὶ ἄνθρωποι συνεισιτιῶντο καὶ συνέπινον αὐτοῖς, ὁ Ἰξίων καὶ ὁ Τάνταλος· ἐπεὶ δὲ ἦσαν ὑβρισταὶ καὶ λάλοι, ἐκεῖνοι μὲν ἐτι καὶ νῦν κολάζονται, ἄβατος δὲ τῷ θνητῶ γένει καὶ ἀπόρρητος ὁ οὐρανός. 10. τοιοῦτος ὁ βίος τῶν θεῶν. τοιγαροῦν καὶ οἱ ἄνθρωποι συνφθὰ τού-

τοις καὶ ἀκόλουθα περὶ τὰς θρησκείας ἐπιτηδεύουσι· καὶ
 πρῶτον μὲν ὕλας ἀπετέμοντο καὶ ὄρη ἀνέθεσαν καὶ ὄρ-
 νεα καθιέρωσαν καὶ φυτὰ ἐπεφήμισαν ἐκάστῳ θεῷ· μετὰ
 δὲ νειμάμενοι κατὰ ἔθνη σέβουσι καὶ πολίτας αὐτῶν ἀπο-
 φαίνουσιν, ὁ μὲν Δελφὸς τὸν Ἀπόλλω καὶ ὁ Δῆλιος, ὁ
 δὲ Ἀθηναῖος τὴν Ἀθηναῖν — μαρτυρεῖται γοῦν τὴν οὐ- 534
 κειότητα τῷ ὀνόματι — καὶ τὴν Ἥραν ὁ Ἀργεῖος καὶ ὁ
 Μυγδόσιος τὴν Ῥέαν καὶ τὴν Ἀφροδίτην ὁ Πάπιος, οἱ
 δ' αὖ Κρητῆς οὐ γενέσθαι παρ' αὐτοῖς οὐδὲ τραφῆναι
 μόνον τὸν Δία λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ τάφον αὐτοῦ δεικνύ-
 ουσιν· καὶ ἡμεῖς ἄρα τοσοῦτον ἡπατήμεθα χρόνον οἰόμε-
 νοι τὸν Δία βροντῶν τε καὶ ὕειν καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐπι-
 τελεῖν, ὁ δὲ ἐλελήθει πάλαι τεθνεὼς παρὰ Κρησὶ τεθαμ-
 μένος. 11. ἔπειτα δὲ ναοὺς ἐγείραντες, ἕν' αὐτοῖς μὴ
 ἄσικοι μηδὲ ἀνέστιοι δῆθεν ὤσιν, εἰκόνας αὐτοῖς ἀπει-
 κάζουσι παρακαλέσαντες ἢ Πραξιτέλην ἢ Πολύκλειτον ἢ
 Φειδίαν, οἱ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπου ἰδόντες ἀναπλάττουσι γε- 535
 νειήτην μὲν τὸν Δία, παῖδα δ' ἐς αἶετ' τὸν Ἀπόλλωνα καὶ
 τὸν Ἐρμῆν ὑπηγήτην καὶ τὸν Ποσειδῶνα κυανοχαίτην
 καὶ γλαυκῶπιν τὴν Ἀθηναῖν. ὅμως δ' οὖν οἱ παριόντες
 ἐς τὸν νεῶν οὔτε τὸν ἐξ Ἰνδῶν ἐλέφαντα ἔτι οἶοντα ὄραν
 οὔτε τὸ ἐκ τῆς Θυράκης μεταλλευθὲν χρυσίον, ἀλλ' αὐτὸν
 τὸν Κρόνου καὶ Ῥέας ἐς γῆν ὑπὸ Φειδίου μεταφωτισμένον
 καὶ τὴν Πισαίων ἐρημίαν ἐπισκοπεῖν κεκελευσμένον, ἀγα-
 πῶντα εἰ διὰ πέντε ὅλων ἐτῶν θύσει τις αὐτῷ πάρεργον
 Ὀλυμπίων. 12. θέμενοι δὲ βωμοὺς καὶ προρρησεις καὶ
 περιρραντήρια προσάγουσι τὰς θυσίας, βοῦν μὲν ἀρο-
 τήρα ὁ γεωργός, ἄρνα δὲ ὁ ποιμὴν καὶ αἶγα ὁ αἰπόλος, 536
 ὁ δὲ τις λιβανατὸν ἢ πόπανον, ὁ δὲ πένης ἰλάσατο τὸν
 θεὸν φιλήσας μόνον τὴν αὐτοῦ δεξιάν. ἀλλ' οἳ γε θύου-
 ντες — ἐπ' ἐκείνους γὰρ ἐπάνειμι — στεφανώσαντες τὸ
 ζῶον καὶ πολὺ γε πρότερον ἐξετάσαντες, εἰ ἐντελὲς εἴη,

ΑΓΟ. Πῶς οὖν ἐγὼ πρίωμαί σε; παιδαγωγοῦ γὰρ ἐδεόμην τῷ παιδί καλῶ ὄντι μοι.

ΣΩΚ. Τίς δ' ἂν ἐπιτηδειότερος ἐμοῦ γένοιτο συν-
εἶναι καλῶ; καὶ γὰρ οὐ τῶν σωμάτων ἐραστής εἰμι, τὴν
556 ψυχὴν δὲ ἠγοῦμαι καλήν. ἀμέλει κἄν ὑπὸ ταύτων ἱμά-
τιόν μοι κατακέωνται, ἀκούσει αὐτῶν [λεγόντων] μηδὲν
ὑπ' ἐμοῦ δεινὸν παθεῖν.

ΑΓΟ. Ἄπιστα λέγεις, τὸ παιδεραστὴν ὄντα μὴ πέρα
τῆς ψυχῆς τι πολυπραγμονεῖν, καὶ ταῦτα ἐπ' ἐξουσίας,
ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ κατακείμενον.

16. ΣΩΚ. Καὶ μὴν ὀμνύω γέ σοι τὸν κύνα καὶ τὴν
πλάτανον, οὕτω ταῦτα ἔχειν.

ΑΓΟ. Ἡράκλεις τῆς ἀτοπίας τῶν θεῶν.

ΣΩΚ. Τί σὺ λέγεις; οὐ δοκεῖ σοι ὁ κύων εἶναι θεός;
οὐχ ὄρας τὸν Ἄνουβιν ἐν Αἰγύπτῳ ὅσος; καὶ τὸν ἐν οὐ-
ρανῷ Σείριον καὶ τὸν παρὰ τοῖς κάτω Κέρβερον;

17. ΑΓΟ. Εὖ λέγεις, ἐγὼ δὲ διημάρτανον. ἀλλὰ
τίνα βιοῖς τὸν τρόπον;

ΣΩΚ. Οἰκῶ μὲν ἐμαυτῷ τινα πόλιν ἀναπλάσας,
χρῶμαι δὲ πολιτεία ξένη καὶ νόμους νομίζω τοὺς ἐμούς.

ΑΓΟ. Ἐν ἐβουλόμην ἀκοῦσαι τῶν δογμάτων.

ΣΩΚ. Ἄκουε δὴ τὸ μέγιστον, ὃ περὶ τῶν γυναικῶν
μοι δοκεῖ· μηδεμίαν αὐτῶν μηδενὸς εἶναι μόνου, παντὶ
δὲ μετεῖναι τῷ βουλομένῳ τοῦ γάμου.

ΑΓΟ. Τί τοῦτο φῆς; ἀνηρῆσθαι τοὺς περὶ μοιχείαν
νόμους;

ΣΩΚ. Νῆ Δία, καὶ ἀπλῶς γε πᾶσαν τὴν περὶ τὰ
557 τοιαῦτα μικρολογίαν.

ΑΓΟ. Τί δαί περὶ τῶν ἐν ὄρα σοι παιδῶν δοκεῖ;

ΣΩΚ. Καὶ οὗτοι ἔσονται τοῖς ἀρίστοις ἄθλον φιλή-
σαι λαμπρόν τι καὶ νεανικὸν ἐργασαμένους.

γὰρ ἀμέλει ἐν τοῖς ἀδύτοις ἀπόκειται γραφέντα πρὶν ἢ πρὸ ἐτῶν μυρίων. 15. αἱ δὲ θυσίαι καὶ παρ' ἐκείνοις αἱ αὐταί, πλὴν ὅτι πενθοῦσι τὸ ἱερεῖον καὶ κόπτονται περι-
στάντες ἤδη πεφονευμένον, οἱ δὲ καὶ θάπτουσι μόνον ἀποσφάξαντες. ὁ μὲν γὰρ Ἄπις, ὁ μέγιστος αὐτοῖς θεός, 539
ἐὰν ἀποθάνῃ, τίς οὕτω περὶ πολλοῦ ποιεῖται τὴν κόμην ὅστις οὐκ ἀπεξύρῃσεν καὶ ὑψηλὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸ πέν-
θος ἐπεδείξατο, κἄν τὸν Νίσου ἐξη πλόκαμον τὸν πορ-
φυροῦν; ἔστι δὲ ὁ Ἄπις ἐξ ἀγέλης θεὸς ἐπὶ τῶ προτέρῳ
χειροτονούμενος, ὡς πολὺ καλλίων καὶ σεμνότερος τῶν
ἰδιατῶν βοῶν. ταῦτα οὕτω γιγνόμενα καὶ ὑπὸ τῶν πολ-
λῶν πιστευόμενα δεῖσθαι μοι δοκεῖ τοῦ μὲν ἐπιτιμήσου-
τος οὐδενός, Ἡρακλείτου δὲ τινος ἢ Ἀημοκρίτου, τοῦ
μὲν γλασσομένου τὴν ἄγνοιαν αὐτῶν, τοῦ δὲ τὴν ἄνοιαν
ὀδυρουμένου.

ΒΙΩΝ ΠΡΑΞΙΣ

540

1. ΖΕΥΣ. Σὺ μὲν διατίθει τὰ βάρθρα καὶ παρα-
σκεύαζε τὸν τόπον τοῖς ἀφικνουμένοις, σὺ δὲ στήσον ἐξῆς
παραγαγῶν τοὺς βίους, ἀλλὰ κοσμήσας πρότερον, ὡς
εὐπρόσωποι φανοῦνται καὶ ὅτι πλείστους ἐπάξονται· σὺ
δὲ, ὦ Ἑρμῆ, κήρυττε καὶ ξυγκάλει ἀγαθῇ τύχῃ τοὺς
ἄνητάς ἤδη παρεῖναι πρὸς τὸ πωλητήριον. ἀποκηρύξο-
μεν δὲ βίους φιλοσόφους παντὸς εἶδους καὶ προαιρέσεων 541
ποικίλων. εἰ δὲ τις οὐκ ἔχοι τὸ παραντίκα τὰργύριον κα-
ταβαλέσθαι, ἐς νέωτα ἐκτίσει καταστήσας ἐγγυητήν.

ΕΡΜ. Πολλοὶ συνίασιν· ὥστε χορὴ μὴ διατρίβειν
μηδὲ κατέχειν αὐτούς.

ΖΕΥΣ. Πωλῶμεν οὖν.

2. ΕΡΜ. Τίνα θέλεις πρῶτον παραγάγωμεν;

511 ἐν τῷ σκαφιδίῳ μήτε τὴν πορφυρίδα μήτε τιάραν ἢ κλί-
νην χρυσοῦν κομίζοντας.

15. EPM. Καὶ τὰ μὲν τούτων ὡςδε ἔξει. τὴν δὲ πλη-
θὺν ὄρας, ὧ Χάρων, τοὺς πλείοντας αὐτῶν, τοὺς πολε-
μοῦντας, τοὺς δικαζομένους, τοὺς γεωργοῦντας, τοὺς
δανείζοντας, τοὺς προσαιτοῦντας;

XAP. Ὅρῳ ποικίλην τινὰ τὴν διατριβὴν καὶ μεστὸν
ταραχῆς τὸν βίον καὶ τὰς πόλεις γε αὐτῶν εὐοικίας τοῖς
σμήνεσιν, ἐν οἷς ἅπας μὲν ἰδιόν τι κέντρον ἔχει καὶ τὸν
πλησίον κεντεῖ, ὀλίγοι δὲ τινες ὡσπερ σφῆκες ἄγουσι καὶ
φρουσι τὸ ὑποδεέστερον. ὁ δὲ περιπετόμενος αὐτοῦς
ἐκ τὰ φανοῦς οὗτος ὄχλος τίνες εἰσὶν;

EPM. Ἐλπίδες, ὧ Χάρων, καὶ δειμάτα καὶ ἄνοιαι
512 καὶ ἦθοναί καὶ φιλαργυρίαί καὶ ὄργαι καὶ μίση καὶ τὰ
τοιαῦτα. τούτων δὲ ἡ ἄνοια μὲν κάτω ξυναναμέμικται
αὐτοῖς καὶ ξυμπολιτεύεται γε νῆ Δία καὶ τὸ μῖσος καὶ ἡ
ὄργη καὶ ζηλοτυπία καὶ ἀμαθία καὶ ἀπορία καὶ φιλαργυ-
ρία, ὁ φόβος δὲ καὶ αἱ ἐλπίδες ὑπεράνω πετόμενοι ὁ μὲν
ἐμπίπτων ἐκπλήττει, ἐνίοτε καὶ ὑποπτῆσσειν ποιεῖ, αἱ δ'
ἐλπίδες ὑπὲρ κεφαλῆς αἰωρούμεναι, ὅποταν μάλιστα οἴη-
ταί τις ἐπιλήψεσθαι αὐτῶν, ἀναπτάμεναι οἴχονται κερη-
νότας αὐτοῦς ἀπολιποῦσαι, ὅπερ καὶ τὸν Τάνταλον κάτω
πάσχοντα ὄρας ὑπὸ τοῦ ὕδατος. 16. ἦν δὲ ἀτενίσσης, κατό-
φει καὶ τὰς Μοῖρας ἄνω ἐπικλωθούσας ἐκάστῳ τὸν ἄτρα-
κτον, ἀφ' οὗ ἠροτῆσθαι ξυμβέβηκεν ἅπαντας ἐκ λεπτῶν
νημάτων. ὄρας καθάπερ ἀράχνην τινὰ καταβαλίνοντα ἐφ'
ἐκαστον ἀπὸ τῶν ἀτράκτων;

XAP. Ὅρῳ πάνν λεπτὸν ἐκάστῳ νῆμα ἐπιπεπλεγμέ-
νον γε τὰ πολλά, τοῦτο μὲν ἐκείνῳ, ἐκείνο δὲ ἄλλῳ.

EPM. Εἰκότως, ὧ πορθμεῦ· εἴμαρται γὰρ ἐκείνον
μὲν ὑπὸ τούτου φονευθῆναι, τοῦτον δὲ ὑπ' ἄλλου, καὶ
κληρονομησαί γε τοῦτον μὲν ἐκείνου, ὅτου ἂν ἡ μικρό-

τερον τὸ νῆμα, ἐκείνον δὲ αὐτὸ τούτου· τοιούδε γάρ τι ἡ ἐπιπλοκὴ δηλοῖ. ὄρας δ' οὖν ἀπὸ λεπτοῦ κρεμαμένους ἅπαντας; καὶ οὗτος μὲν ἀνασπασθεὶς ἄνω μετέωρός ἐστι 513 καὶ μετὰ μικρὸν καταπεσὼν, ἀπορραγέντος τοῦ λίνου, ἐπειδὴν μηκέτι ἀντέχη πρὸς τὸ βάρος, μέγαν τὸν ψόφον ἐργάζεται, οὗτος δὲ ὀλίγον ἀπὸ γῆς αἰωρούμενος, ἦν καὶ πέση, ἀψοφητὶ κείσεται, μόλις καὶ τοῖς γέτοσιν ἐξακουσθέντος τοῦ πτώματος.

ΧΑΡ. Παγγέλοια ταῦτα, ὦ Ἐρμῆ.

17. *ΕΡΜ.* Καὶ μὴν οὐδ' εἰπεῖν ἔχοις ἂν κατὰ τὴν ἀξίαν, ὅπως ἐστὶ καταγέλαστα, ὦ Χάρων, καὶ μάλιστα αἱ ἄγαν σπουδαὶ αὐτῶν καὶ τὸ μεταξὺ τῶν ἐλπίδων οἴχασθαι ἀναρπάστους γιγνομένους ὑπὸ τοῦ βελτίστου Θανάτου. ἄγγελοι δὲ καὶ ὑπηρέται αὐτοῦ μάλα πολλοί, ὡς ὄρας, ἠπίαλοι καὶ πυρετοὶ καὶ φθόαι καὶ περιπνευμονίαι καὶ ξίφη καὶ ληστήρια καὶ κώνεια καὶ δικασταὶ καὶ τύραννοι· καὶ τούτων οὐδὲν ὅλως αὐτοὺς εἰσέρχεται, ἔστ' ἂν εὖ πράττωσιν, ὅταν δὲ σφαλῶσι, πολὺ τὸ ὀττοτοῖ καὶ αἰαὶ καὶ οἴμοι. εἰ δὲ εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἐνενοῦν ὅτι θνητοὶ τέ εἰσιν αὐτοὶ καὶ ὀλίγον τοῦτον χρόνον ἐπιδημήσαντες τῷ βίῳ ἀπίασιν ὥσπερ ἐξ ὄνειρατος πάντα ὑπὲρ γῆς ἀφέντες, ἔξων τε ἂν σωφρονέστερον καὶ ἥττον ἡνιωτο ἀποθανόντες· νῦν δὲ ἐς αἰὲ ἐλπίσαντες χρήσεσθαι τοῖς παροῦσιν, ἐπειδὴν ἐπιστάς ὁ ὑπηρέτης καλῆ καὶ ἀπάγη πεδήσας τῷ πυρετῷ ἢ τῇ φθόῃ, ἀγανακτοῦσι πρὸς τὴν ἀγωγὴν οὐποτε προσδοκῆσαντες ἀποσπασθῆσεσθαι αὐ- 514 τῶν. ἢ τί γὰρ οὐκ ἂν ποιήσειεν ἐκεῖνος ὁ τὴν οἰκίαν σπουδῇ οἰκοδομούμενος καὶ τοὺς ἐργάτας ἐπισπερχων, εἰ μάθοι ὅτι ἡ μὲν ἔξει τέλος αὐτῷ, ὁ δὲ ἄρτι ἐπιθεὶς τὸν ὄροφον ἄπεισι τῷ κληρονόμῳ καταλιπὼν ἀπολαύειν αὐτῆς, αὐτὸς μὴδὲ δειπνήσας ὁ ἀθλιὸς ἐν αὐτῇ; ἐκείνος μὲν γὰρ ὁ χαίρων ὅτι ἄρρενα παῖδα τέτοκεν αὐτῷ ἢ γυνῆ,

καὶ τοὺς φίλους διὰ τοῦτο ἐστιῶν καὶ τοῦνομα τοῦ πα-
 τρὸς τιθέμενος, εἰ ἡπίστατο ὡς ἐπitéτης γενόμενος ὁ παῖς
 τεθνήξεται, ἄρα ἂν σοι δοκεῖ χαίρειν ἐπ' αὐτῶ γεννω-
 μένῳ; ἀλλὰ τὸ αἴτιον, ὅτι τὸν μὲν εὐτυχοῦντα ἐπὶ τῷ
 παιδί ἐκείνῳ ὄρα τὸν τοῦ ἀθλητοῦ πατέρα τοῦ Ὀλύμπια
 νευικηκότος, τὸν γείτονα δὲ τὸν ἐκκομίζοντα τὸ παιδίον
 οὐχ ὄρα οὐδὲ οἶδεν ἀφ' οἷας αὐτῶ κρόκης ἐκρέματο. τοὺς
 μὲν γὰρ περὶ τῶν ὄρων διαφερομένους ὄρας, ὅσοι εἰσί,
 515 καὶ τοὺς συναγείροντας τὰ χρήματα, εἶτα, πρὶν ἀπολαῦ-
 σαι αὐτῶν, καλουμένους ὑφ' ὧν εἶπον τῶν ἀγγέλων τε
 καὶ τῶν ὑπηρετῶν.

18. ΧΑΡ. Ὅρα ταῦτα πάντα καὶ πρὸς ἐμαυτὸν γε
 ἐννοῶ ὅτι τὸ ἡδὺ αὐτοῖς παρὰ τὸν βίον ἢ τί ἐκεῖνό ἐστιν,
 οὗ στερόμενοι ἀγανακτοῦσιν. ἦν γοῦν τοὺς βασιλέας ἰδῆ
 τις αὐτῶν, οἷπερ εὐδαιμονέστατοι εἶναι δοκοῦσιν, ἔξω
 τοῦ ἀβεβαίου καὶ ὡς φῆς ἀμφιβόλου τῆς τύχης, πλείω
 τῶν ἡδέων τὰ ἀνιαρὰ εὐρήσει προσόντα αὐτοῖς, φόβους
 καὶ ταραχὰς καὶ μίση καὶ ἐπιβουλάς καὶ ὄργας καὶ κο-
 λακείας· τούτοις γὰρ ἅπαντες ξύνεισιν. ἐὼ πένθη καὶ
 νόσους καὶ πάθη ἐξ ἰσοτιμίας δηλαδὴ ἄρχοντα αὐτῶν·
 ὅπου δὲ τὰ τούτων πονηρὰ, λογίζεσθαι καιρὸς οἷα τὰ
 τῶν ἰδιωτῶν ἂν εἴη. 19. ἐθέλω δ' οὖν σοι, ὦ Ἐρμῆ, εἰ-
 πεῖν, ᾧτινι εἰοικέναι μοι ἔδοξαν οἱ ἄνθρωποι καὶ ὁ βίος
 ἅπας αὐτῶν. ἦδη ποτὲ πομπόλυγας ἐν ὕδατι ἐθεάσω ὑπὸ
 516 κρονῶ τινι καταράττοντι ἀνισταμένης; τὰς φουσαλίδας
 λέγω, ἀφ' ὧν ξυναγείρεται ὁ ἀφρός· ἐκείνων τοίνυν
 τινὲς μὲν μικραὶ εἰσὶ καὶ ἀντίκα ἐκραγεῖσαι ἀπέσβησαν,
 αἱ δ' ἐπὶ πλέον διαρκοῦσι καὶ προσχωρουσῶν αὐταῖς τῶν
 ἄλλων αὐταὶ ὑπερφυσώμεναι ἐς μέγιστον ὄγκον αἰρου-
 ται, εἶτα μέντοι ἀκεῖναι πάντως ἐξεργάγησάν ποτε· οὐ
 γὰρ οἶον τε ἄλλως γενέσθαι. τοῦτό ἐστιν ὁ ἀνθρώπου
 βίος· ἅπαντες ὑπὸ πνεύματος ἐμπεφουσημένοι οἱ μὲν

μελλούς, οἱ δὲ ἐλάττους· καὶ οἱ μὲν ὀλιγοχρόνιον ἔχουσι καὶ ἀκύμορον τὸ φύσημα, οἱ δὲ ἅμα τῷ ξυστήναι ἐπαύσαντο· πᾶσι δ' οὖν ἀπορραγῆναι ἀναγκαῖον.

ΕΡΜ. Οὐδὲν χειρόν σὺ τοῦ Ὀμήρου εἰκασας, ᾧ Χάρων, ὃς φύλλοις τὸ γένος αὐτῶν ὁμοιοί.

20. *ΧΑΡ.* Καὶ τοιοῦτοι ὄντες, ᾧ Ἐρμῆ, ὄρας οἷα ποιοῦσι καὶ ὡς φιλοτιμοῦνται πρὸς ἀλλήλους ἀρχῶν πέρι καὶ τιμῶν καὶ κτήσεων ἀμιλλώμενοι, ἅπερ ἅπαντα καταλιπόντας αὐτοὺς δεήσει ἓνα ὀβολὸν ἔχοντας ἡμεῖν παρ' ἡμᾶς. βούλει οὖν, ἐπεὶ περ ἐφ' ὑψηλοῦ ἐσμέν, ἀναβοήσας παμμέγεθες παραινέσω αὐτοῖς ἀπέχεσθαι μὲν τῶν ματαίων πόνων, ξῆν δὲ αἰεὶ τὸν θάνατον πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντας, λέγων, ὦ μάταιοι, τί ἐσπονθάκατε περὶ ταῦτα; παύσασθε κάμνοντες· οὐ γὰρ ἐς αἰεὶ βιώσεσθε· οὐδὲν τῶν ἐνταῦθα σεμνῶν αἰδιόν ἐστιν, οὐδ' ἂν ἀπάγοι τις 517 αὐτῶν τι ξὺν αὐτῷ ἀποθανῶν, ἀλλ' ἀνάγκη τὸν μὲν γυνμὸν οἴχεσθαι, τὴν οἰκίαν δὲ καὶ τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ χρυσίου αἰεὶ ἄλλων εἶναι καὶ μεταβάλλειν τοὺς δεσπότης. εἰ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἐξ ἐπηκόου ἐμβοήσαιμι αὐτοῖς, οὐκ ἂν οἶει μεγάλα ἀφεληθῆναι τὸν βίον καὶ σωφρονεστέρους ἂν γενέσθαι παρὰ πολὺ;

21. *ΕΡΜ.* ὦ μακάριε, οὐκ οἶσθα, ὅπως αὐτοὺς ἡ ἄγνοια καὶ ἡ ἀπάτη διατεθείκασιν, ὡς μῆδ' ἂν τροπάνῳ ἐτι διανοιχθῆναι αὐτοῖς τὰ ὄντα· τοσοῦτῳ κηρῷ ἔβυσαν αὐτά, οἷον περ ὁ Ὀδυσσεὺς τοὺς ἐταίρους ἐδρασε δέει τῆς Σειρήνων ἀκροάσεως. πόθεν οὖν ἂν ἐκείνοι ἀκούσαι δυνήθειεν, ἦν καὶ σὺ κερραγῶς διαρραγῆς; ὅπερ γὰρ παρ' ὑμῖν ἡ Λήθη δύναται, τοῦτο ἐνταῦθα ἡ ἄγνοια ἐργάζεται. πλὴν ἀλλ' εἰσὶν αὐτῶν ὀλίγοι οὐ παραδεδεγμένοι τὸν κηρὸν ἐς τὰ ὄντα πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀποκλίνοντες, ὅξυ δεδορκότες ἐς τὰ πράγματα καὶ κατεργνωκότες οἷά ἐστιν.

ΧΡΥΣ. Τί δέ; λίθος ζῶον;

ΑΓΟ. Οὔ.

ΧΡΥΣ. Σὺ δὲ σῶμα εἶ;

ΑΓΟ. Ναί.

ΧΡΥΣ. Σῶμα δὲ ὦν ζῶον εἶ;

ΑΓΟ. Ναί.

ΧΡΥΣ. Οὐκ ἄρα λίθος εἶ ζῶόν γε ὦν.

ΑΓΟ. Εὖ γε ἐποίησας, ὥς ἤδη μου τὰ σκέλη καθάπερ τῆς Νιόβης ἀπεψύχεται καὶ πάγια ἦν. ἀλλὰ ὠνήσομαι γε σέ. πόσον ὑπὲρ αὐτοῦ καταβαλῶ;

ΕΡΜ. Μυᾶς δώδεκα.

ΑΓΟ. Λάμβανε.

ΕΡΜ. Μόνος δ' αὐτὸν ἐώνησαι;

ΑΓΟ. Μὰ Δί', ἀλλ' οὗτοι πάντες, οὓς ὄρας.

566 **ΕΡΜ.** Πολλοί γε καὶ τοὺς ὤμους καρτεροὶ καὶ τοῦ θεορίζοντος ἄξιοι.

26. ΖΕΥΣ. Μὴ διάτριβε· ἄλλον κάλει τὸν Περιπατητικόν.

ΕΡΜ. Σέ φημι, τὸν καλόν, τὸν πλούσιον. ἄγε δὴ, ὠνήσασθε τὸν συννετώτατον, τὸν ἅπαντα ὄλωσ ἐπιστάμενον.

ΑΓΟ. Ποῖος δέ τις ἐστί;

ΕΡΜ. Μέτριος, ἐπιεικής, ἀρμόδιος τῷ βίῳ, το δὲ μέγιστον, διπλοῦς.

ΑΓΟ. Πῶς λέγεις;

ΕΡΜ. Ἄλλος μὲν ὁ ἔκτοσθεν φαινόμενος, ἄλλος δὲ ὁ ἔντοσθεν εἶναι δοκεῖ· ὥστε ἦν πρόη αὐτόν, μέμνησ τὸν μὲν ἐσωτερικόν, τὸν δὲ ἐξωτερικόν καλεῖν.

ΑΓΟ. Τί δὲ γινώσκει μάλιστα;

ΕΡΜ. Τρία εἶναι τὰγαθὰ, ἐν ψυχῇ, ἐν σώματι, ἐν τοῖς ἐκτός.

ΑΓΟ. Ἀνθρώπινα φρονεῖ. πόσον δέ ἐστιν;

ΕΡΜ. Εἴκοσι μυῶν.

ΑΓΟ. Πολὺ λέγεις.

ΕΡΜ. Οὐκ, ὦ μακάριε· καὶ γὰρ αὐτὸς ἔχει τι ἀργύριον δοκεῖ. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἀνησάμενος. ἔτι δὲ εἶση 567
αὐτίκα μάλα παρ' αὐτοῦ πόσον μὲν ὁ κῶνωψ βιοῖ τὸν χρόνον, ἐφ' ὅποσον δὲ βάθος ἢ θάλαττα ὑπὸ τοῦ ἡλίου καταλάμπεται, καὶ ὅποια τίς ἐστὶν ἡ ψυχὴ τῶν ὀστρεῶν.

ΑΓΟ. Ἡράκλεις τῆς ἀκριβολογίας.

ΕΡΜ. Τί θαί, εἰ ἀκουσείας ἄλλα πολλῶ τούτων ὄξει-
δερεκέστερα, γονῆς τε πέρι καὶ γενέσεως καὶ τῆς ἐν ταῖς
μητραις τῶν ἐμβρύων πλαστικῆς, καὶ ὡς ἄνθρωπος μὲν
γελαστικόν, ὄνος δὲ οὐ γελαστικὸν οὐδὲ τεκταινόμενον
οὐδὲ πλωτίζόμενον;

ΑΓΟ. Πάνσεμνα φῆς καὶ ὀνησιφόρα τὰ μαθήματα,
ὥστε ἀνοῦμαι αὐτὸν εἰκοσιν.

27. ΕΡΜ. Εἴεν.

ΖΕΥΣ. Τίς λοιπὸς ἡμῖν καταλείπεται;

ΕΡΜ. Ὁ Σκεπτικὸς οὗτος. σὺ ὁ Πυρρῆας πρόσιθι
καὶ ἀποκηρύττον κατὰ τάχος. ἤδη μὲν ὑπορρέουσι οἱ
πολλοὶ καὶ ἐν ὀλίγοις ἢ πρᾶσις ἔσται. ὅμως δὲ τίς καὶ
τοῦτον ἀνεῖται;

ΑΓΟ. Ἐργαγε. ἀλλ' οὖν πρῶτον εἰπέ μοι, σὺ τί ἐπί- 568
στασαι;

ΦΙΛ. Οὐδέν.

ΑΓΟ. Πῶς τοῦτ' ἐφησθα;

ΦΙΛ. Ὅτι οὐδὲν ὅλως εἶναι μοι δοκεῖ.

ΑΓΟ. Οὐδὲ ἡμεῖς ἄρα ἐσμέν τινες;

ΦΙΛ. Οὐδὲ τοῦτο οἶδα.

ΑΓΟ. Οὐδ' ὅτι σὺ τις ᾧν τυγχάνεις;

ΦΙΛ. Πολὺ μᾶλλον ἔτι τοῦτ' ἀγνοῶ.

ΑΓΟ. Ὡ τῆς ἀπορίας. τί θαί σοι τὰ σταθμῖα ταυτί
βούλεται;

ΦΙΛ. Ζυγοστατῶ ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους καὶ πρὸς τὸ

ἴσον ἀπευθύνω, καὶ ἐπειδὴν ἀκριβοῦς ὁμοίους τε καὶ ἰσοβαρεῖς ἴδω, τότε δὴ τότε ἀγνοῶ τὸν ἀληθέστερον.

ΑΓΟ. Τῶν ἄλλων δὲ τί ἂν πράττοις ἐμμελῶς;

ΦΙΛ. Τὰ πάντα πλὴν δραπέτην μεταδιώκειν.

ΑΓΟ. Τί δαὲ τούτῳ σοὶ ἀδύνατον;

ΦΙΛ. Ὅτι, ὦγαθέ, οὐ καταλαμβάνω.

ΑΓΟ. Εἰκότως· βραδὺς γὰρ καὶ νωθὴς τις εἶναι δοκεῖς. ἀλλὰ τί σοὶ τὸ τέλος τῆς ἐπιστάσεως;

ΦΙΛ. Ἡ ἀμαθία καὶ τὸ μῆτε ἀκούειν μῆτε ὁρᾶν.

ΑΓΟ. Οὐκοῦν καὶ τὸ τυφλὸς ἅμα καὶ κωφὸς εἶναι λέγεις;

569 ΦΙΛ. Καὶ ἄκριτός τε προσέτι καὶ ἀναίσθητος καὶ ὀλως τοῦ σκώληκος οὐδενὶ διαφέρων.

ΑΓΟ. Ὕνητέος εἶ διὰ ταῦτα. πόσου τοῦτου ἄξιον χροὴ φάναι;

ΕΡΜ. Μνᾶς Ἀττικῆς.

ΑΓΟ. Λάμβανε. τί φῆς, ὦ οὔτος; ἐπριάμην σε;

ΦΙΛ. Ἄδηλον.

ΑΓΟ. Μηδαμῶς· ἐώνημαι γὰρ καὶ τὰρ γύριον κατέβαλον.

ΦΙΛ. Ἐπέχω περὶ τούτου καὶ διασκέπτομαι.

ΑΓΟ. Καὶ μὴν ἀκολουθεῖ μοι, καθάπερ χροὴ ἐμὸν οἰκέτην.

ΦΙΛ. Τίς οἶδεν εἰ ἀληθῆ ταῦτα φῆς;

ΑΓΟ. Ὁ κῆρυξ καὶ ἡ μνᾶ καὶ οἱ παρόντες.

ΦΙΛ. Πάρεισι γὰρ ἡμῖν τινες;

ΑΓΟ. Ἄλλ' ἐρωγέ σε ἤδη ἐμβαλὼν ἐς τὸν μυλῶνα πείσω εἶναι δεσπότης κατὰ τὸν χεῖρω λόγον.

ΦΙΛ. Ἐπεχε περὶ τούτου.

ΑΓΟ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἤδη γε ἀπεφηνάμην.

ΕΡΜ. Σὺ μὲν παῦσαι ἀντιτείνων καὶ ἀκολουθεῖ τῷ πριαμένῳ, ὑμᾶς δὲ ἐς αὔριον παρακαλοῦμεν· ἀποκη-

ρούξειν γὰρ τοὺς ἰδιώτας καὶ βαναύσους καὶ ἀγοραίους
βίους μέλλομεν

ΑΛΙΕΤΣ Η ΑΝΑΒΙΟΤΝΤΕΣ.

570

1. ΣΩΚ. Βάλλε βάλλε τὸν κατάρατον ἀφθόνοισ τοῖς
λίθοις, ἐπίβαλλε τῶν βάλων, προσεπίβαλλε καὶ τῶν
ὄστράκων, παῖε τοῖς ξύλοις τὸν ἀλιτήριον, ὄρα μὴ δια-
φύγη· καὶ σὺ βάλλε, ᾧ Πλάτων· καὶ σὺ, ᾧ Χρῦσιππε,
καὶ σὺ δέ. πάντες ἅμα ξυνασπίσωμεν ἐπ' αὐτόν,

ὡς πήρη πήρηφιν ἀρήγη, βάκτρα δὲ βάκτροις.
κοινὸς γὰρ πολέμιος, καὶ οὐκ ἔστιν ὄντινα ὑμῶν οὐχ
ὑβρικε. σὺ δέ, ᾧ Διόγευες, εἴ ποτε καὶ ἄλλοτε, χρῶ τῷ 571
ξύλῳ, μηδὲ ἀνῆτε· διδότη τὴν ἀξίαν βλάσφημος ᾧν. τί
τοῦτο; κευμήκατε, ᾧ Ἐπίκουρε καὶ Ἀρίστιππέ; καὶ μὴν
οὐκ ἐχρῆν.

ἀνέρες ἔστε, σοφοί, μνήσασθε δὲ θούριδος ὀργῆς.

2. Ἀριστότελες, ἐπισπούδασον ἔτι θᾶττον. εὖ ἔχει· ἐά-
λωκε τὸ θηρίον· εἰλήφασμέν σε, ᾧ μιαρέ. εἶση γοῦν αὐ-
τίκα οὔστινας ὄντας ἡμᾶς ἐκακηγόρεις. τῷ τρόπῳ δέ τις
αὐτὸν καὶ μετέλθη; ποικίλον γὰρ τινα ἐπινοῶμεν θάνα-
τον κατ' αὐτοῦ πᾶσιν ἡμῖν ἐξαρκέσαι δυνάμενον· καθ'
ἐκαστον γοῦν δίκαιός ἐστιν ἡμῖν ἀπολωλέναι.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ Α. Ἐμοὶ μὲν ἀνεσκολοπίσθαι δοκεῖ
αὐτόν.

ΦΙΛ. Β. Νῆ Δία, μαστιγωθέντα γε πρότερον.

ΦΙΛ. Γ. Τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεκόφθω.

ΦΙΛ. Δ. Τὴν γλῶτταν αὐτὴν ἔτι πολὺ πρότερον 572
ἀποτετεμήσθω.

ΣΩΚ. Σοὶ δὲ τί, Ἐμπεδόκλεις, δοκεῖ;

ΕΜΠ. Ἐς τοὺς κρατῆρας ἐμπεσεῖν αὐτόν, ὡς μάθη
μὴ λουδορεῖσθαι τοῖς κρείττοσι

ΠΛΑΤ. Καὶ μὴν ἄριστον ἦν καθάπερ τινὰ Πενθεά
ἢ Ὀρφέα

λακιστὸν ἐν πέτραισιν εὐρέσθαι μόνον,
ἵν' ἂν καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ ἕκαστος ἔχων ἀπηλλάττετο καὶ—

3. ΛΟΤΚ. Μηδαμῶς· ἀλλὰ πρὸς Ἰεσίου φείσα-
σθέ μου.

ΣΩΚ. Ἄραρεν· οὐκ ἂν ἀφεθείης ἐτι. ὀρᾶς δὲ δὴ
καὶ τὸν Ὀμηρον ἄ φησιν,

ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά;

ΛΟΤΚ. Καὶ μὴν καθ' Ὀμηρον ὑμᾶς καὶ αὐτὸς Ἰε-
τεύω· αἰδέσεσθε γὰρ ἴσως τὰ ἔπη καὶ οὐ παρόψεσθε
ῥαψωδῆσαντά με·

ζαγορεῖτ' οὐ κακὸν ἄνδρα καὶ ἄξια δέχθε ἄποινα,
χαλκὸν τε χρυσόν τε, τὰ δὴ φιλέουσι σοφοὶ περ.

573 ΠΛΑΤ. Ἄλλ' οὐδὲ ἡμεῖς ἀπορήσομεν πρὸς σὲ Ὀμη-
ρικῆς ἀντιλογίας. ἄκουε γοῦν·

μὴ δὴ μοι φύξιν γε, κακηγόρε, βάλλεο θυμῷ
χρυσόν περ λέξας, ἐπεὶ ἴκεο χείρας ἐς ἀμάς.

ΛΟΤΚ. Οἴμοι τῶν κακῶν. ὁ μὲν Ὀμηρος ἡμῖν ἄπρα-
κτος, ἡ μεγίστη ἐλπίς. ἐπὶ τὸν Εὐριπίδην δὴ μοι κατα-
φευκτέον· τάχα γὰρ ἂν ἐκεῖνος σώσειέ με.

μὴ κτεῖνε· τὸν Ἰκέτην γὰρ οὐ θέμις κτανεῖν.

ΠΛΑΤ. Τί δέ; οὐχὶ κάκεινα Εὐριπίδου ἐστίν,

οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους;

ΛΟΤΚ. Νῦν οὖν ἕκατι δημάτων κτενεῖτέ με;

ΠΛΑΤ. Νῆ Δία· φησὶ γοῦν ἐκεῖνος αὐτός,

ἀχαλίμων στομάτων

ἀνόμου τ' ἀφροσύνας

τὸ τέλος δυστυχία.

4. ΛΟΤΚ. Οὐκοῦν ἐπεὶ δέδοκται πάντως ἀποκτιν-
νῆναι καὶ οὐδεμία μηχανὴ τὸ διαφυγεῖν με, φέρε, τουτο
574 γοῦν εἶπατέ μοι, οἷτινες ὄντες ἢ τί πεπονθότες ἀνήκε

στον πρὸς ἡμῶν ἀμείλικτα ὀργίσεσθε καὶ ἐπὶ θανάτῳ με
ξυνηλήφατε;

ΠΛΑΤ. Ἄτινα μὲν εἰργασαὶ ἡμᾶς τὰ δεινά, σεαν-
τὸν ἐρώατα, ᾧ κάμιστε, καὶ τοὺς καλοὺς ἐκείνους σου λό-
γους, ἐν οἷς φιλοσοφίαν τε αὐτὴν κακῶς ἠγόρευες καὶ ἐς
ἡμᾶς ὕβριζες ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἀποκηρύττων σοφοὺς ἄν-
δρας, καὶ τὸ μέγιστον, ἐλευθέρους· ἐφ' οἷς ἀγνακτῆ-
σαντες ἀνεληλύθαμεν ἐπὶ σὲ παραιτησάμενοι πρὸς ὀλί-
γον τὸν Ἀιδωναέα, Χρῦσιππος οὐτοσί καὶ Ἐπίκουρος καὶ
ὁ Πλάτων ἐγὼ καὶ Ἀριστοτέλης ἐκεινοσί καὶ ὁ Σιωπῶν
οὗτος Πυθαγόρας καὶ ὁ Διογένης καὶ ἅπαντες ὅσους διέ-
συρες ἐν τοῖς λόγοις.

5. ΛΟΥΚ. Ἀνέπνευσα· οὐ γὰρ ἀποκτενεῖτέ με, ἢν
μάθῃτε ὅποιοι ἐγὼ περὶ ὑμᾶς ἐγενόμην· ὥστε ἀπορρί-
ψατε τοὺς λίθους, μᾶλλον δὲ φυλάττετε. χρήσεσθε γὰρ
αὐτοῖς κατὰ τῶν ἀξίων.

ΠΛΑΤ. Ἀηρεῖς. σὲ δὲ τήμερον χρὴ ἀπολωλέναι, καὶ
ἤδη γε

λάτνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ', ὅσσα ἔοργας.

ΛΟΥΚ. Καὶ μὴν, ᾧ ἄριστοι, ὃν ἐχρῆν μόνον ἐξ
ἀπάντων ἐπαινεῖν οἰκείον τε ὑμῖν ὄντα καὶ εὖνον καὶ
ὁμογνώμονα καί, εἰ μὴ φορτικὸν εἰπεῖν, κηδεμόνα τῶν
ἐπιτηδευμάτων, εὖ ἴστε ἀποκτενοῦντες, ἢν ἐμὲ ἀποκτεί-
νητε τοσαῦτα περὶ ὑμῶν πεπονημότα. ὁρᾶτε οὖν μὴ τὸ 575
τῶν νῦν φιλοσόφων αὐτὸ ποιεῖτε, ἀχάριστοι καὶ ὀργίλοι
καὶ ἀγνώμονες φαινόμενοι πρὸς ἄνδρα εὐεργέτην.

ΠΛΑΤ. Ὡ τῆς ἀναισχυντίας. καὶ χάριν σοι τῆς κα-
κηγορίας προσοφείλομεν; οὕτως ὡς ἀνδραπόδοις ἀλη-
θῶς οἶει διαλέγεσθαι καὶ εὐεργεσίαν καταλογιῆ πρὸς
ἡμᾶς ἐπὶ τῇ τοσαύτῃ ὕβρει καὶ παροινίᾳ τῶν λόγων;

6. ΛΟΥΚ. Ποῦ γὰρ ἐγὼ ὑμᾶς ἢ πότε ὕβρικα, ὅς
αἰεὶ φιλοσοφίαν τε θαναμάζων διατετέλεκα καὶ ὑμᾶς αὖ-

τους ὑπερεπαινωῶν καὶ τοῖς λόγοις οὓς καταλελοιπάτε ὁμιλῶν; αὐτὰ γοῦν ἄφημι ταῦτα, πόθεν ἄλλοθεν ἢ παρ' ὑμῶν λαβῶν καὶ κατὰ τὴν μέλιτταν ἀπανθισάμενος ἐπιδείκνυμαι τοῖς ἀνθρώποις; οἱ δὲ ἐπαινοῦσι καὶ γνωρίζουσιν ἕκαστος τὸ ἄνθος ὅθεν καὶ παρ' ὅτου καὶ ὅπως ἀνελεξάμην, καὶ λόγῳ μὲν ἐμὲ ζηλοῦσι τῆς ἀνθολογίας, τὸ δ' ἀληθὲς ὑμᾶς καὶ τὸν λειμῶνα τὸν ὑμέτερον, οἱ τοιαῦτα ἐξηγηθήκατε ποικίλα καὶ πολυειδῆ τὰς βαφάς, εἴ τις ἀναλεξασθῆαι τε αὐτὰ ἐπίσταιτο καὶ ἀναπλέξαι καὶ ἀρμόσαι, ὡς μὴ ἀπάδειν θάτερον θατέρου. ἔσθ' ὅστις οὐ ταῦτα εὐπεπονθῶς παρ' ὑμῶν κακῶς ἂν εἰπεῖν ἐπιχει-
 576 ρήσειεν εὐεργέτας ἀνδρας, ἀφ' ὧν ἤδη τις εἶναι ἔδοξεν; ἐκτὸς εἰ μὴ κατὰ τὸν Θάμυριν ἢ τὸν Εὐρυτον εἴη τὴν φύσιν, ὡς ταῖς Μούσαις ἀντάδειν, παρ' ὧν εἰλήφει τὴν ᾠδὴν, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι ἐριδαίνειν ἐναντία τοξεύων, καὶ ταῦτα δοτῆρι ὄντι τῆς τοξικῆς.

7. ΠΛΑΤ. Τοῦτο μὲν, ὦ γενναῖε, κατὰ τοὺς ῥήτορας εἰρηγαί σοι· ἐναντιώτατον γοῦν ἔστί σοι τῷ πράγματι καὶ χαλεπωτέραν σου ἐπιδείκνυσι τὴν τόλμαν, εἴ γε τῇ ἀδικίᾳ καὶ ἀχαριστίᾳ πρόσεστιν, ὃς παρ' ἡμῶν τὰ τοξεύματα, ὡς φῆς, λαβῶν καθ' ἡμῶν ἐτόξευες, ἕνα τοῦτον ὑποθέμενος τὸν σκοπόν, ἅπαντας ἡμᾶς ἀγορεύειν κακῶς· τοιαῦτα παρὰ σοῦ ἀπειλήφαμεν ἀνθ' ὧν σοι τὸν λειμῶνα ἐκεῖνον ἀναπετάσαντες οὐκ ἐκωλύσαμεν δρέπεσθαι καὶ τὸ προκόλπιον ἐμπλησάμενον ἀπελθεῖν· ὥστε διὰ γε τοῦτο δίκαιος εἰ ἀποθανεῖν.

8. ΛΟΥΚ. Ὁρατε; πρὸς ὀργὴν ἀκούετε καὶ οὐδὲν τῶν δικαίων προσέειπε. καίτοι οὐκ ἂν ᾠήθην ποτὲ ὡς ὀργὴ Πλάτωνος ἢ Χρυσίππου ἢ Ἀριστοτέλους ἢ τῶν ἄλλων ὑμῶν καθίκαιτο ἂν, ἀλλὰ μοι ἔδοκετε μόνοι· δὴ
 577 πόρρω εἶναι τοῦ τοιούτου. πλὴν ἀλλὰ μὴ ἄκριτόν γε, ὦ θαυμάσιοι, μηδὲ πρὸ δίκης ἀποκτείνητέ με· ὑμέτερον

γοῦν καὶ τοῦτο ἦν, μὴ βία μηδὲ κατὰ το ἰσχυρότερον πολιτεύεσθαι, δίκη δὲ τὰ διάφορα διαλύεσθαι διδόντας λόγον καὶ δεχομένους ἐν τῷ μέρει. ὥστε δικαστὴν ἐλόμενοι κατηγορήσατε μὲν ὑμεῖς ἢ ἅμα πάντες ἢ ὄντινα ἂν χειροτονήσητε ὑπὲρ ἀπάντων, ἐγὼ δὲ ἀπολογήσομαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα, καὶ ἦν μὲν ἀδικῶν φαίνωμαι καὶ τοῦτο περὶ ἐμοῦ γινώ τὸ δικαστήριον, ὑφέξω δηλαδὴ τὴν ἀξίαν· ὑμεῖς δὲ βίαιον οὐδὲν τολμήσετε· ἦν δὲ τὰς εὐθύνας ὑποσχὼν καθαρὸς ὑμῖν καὶ ἀνεπίληπτος εὐρίσκωμαι, ἀφήσουσί με οἱ δικασταί, ὑμεῖς δὲ ἐς τοὺς ἐξαπατήσαντας ὑμᾶς καὶ παροξύναντας καθ' ἡμῶν τὴν ὀργὴν τρέψατε.

9. ΠΛΑΤ. Τοῦτ' ἐκεῖνο, ἐς πεδίον τὸν ἵππον, ὡς παρακρουσάμενος τοὺς δικαστὰς ἀπέλθῃς· φασὶ γοῦν φήτορά σε καὶ δικανικόν τινα εἶναι καὶ πανοῦργον ἐν τοῖς λόγοις. τίνα δὲ καὶ δικαστὴν ἐθέλεις γενέσθαι, ὄντινα μὴ σὺ δωροδοκήσας, οἷα πολλὰ ποιεῖτε, ἄδικα πείσεις ὑπὲρ σοῦ ψηφίσασθαι;

ΛΟΓΚ. Θαρρεῖτε τούτου γε ἔνεκα· οὐδένα τοιοῦτον δαιτητὴν ὑποπτον ἢ ἀμφίβολον ἀξιῶσαιμ' ἂν γενέσθαι 578 καὶ ὅστις ἀποδώσεται μοι τὴν ψήφον. ὁρᾶτε γοῦν, τὴν Φιλοσοφίαν αὐτὴν μεθ' ὑμῶν δικάστριαν ποιοῦμαι ἐγωγε.

ΠΛΑΤ. Καὶ τίς ἂν κατηγορήσειεν, εἰ γε ἡμεῖς δικάσομεν;

ΛΟΓΚ. Οἱ αὐτοὶ κατηγορεῖτε καὶ δικάζετε· οὐδὲν οὐδὲ τοῦτο δέδια. τοσοῦτον ὑπερφέρω τοῖς δικαίοις καὶ ἐκ περιουσίας ἀπολογήσασθαι ὑπολαμβάνω.

10. ΠΛΑΤ. Τί ποιῶμεν, ᾧ Πυθαγόρα καὶ Σώκρατες; ἔοικε γὰρ οὐκ ἄλογα ὁ ἀνὴρ προκαλεῖσθαι ἀξιῶν.

ΣΩΚ. Τί δ' ἄλλο ἢ βαδίζωμεν ἐπὶ τὸ δικαστήριον καὶ τὴν Φιλοσοφίαν παραλαβόντες ἀκούσωμεν ὅ τι καὶ ἀπολογήσεται· τὸ πρὸ δίκης γὰρ οὐχ ἡμέτερον, ἀλλὰ δεινῶς ἰδιωτικόν, ὀργίλων τινῶν ἀνθρώπων καὶ τὸ δίκαιον

ἐν τῇ χειρὶ τιθεμένων. παρέξομεν οὖν ἀφορμὰς τοῖς κατηγορεῖν ἐθέλουσι καταλεύσαντες ἄνδρα μηδὲ ἀπολογησάμενον ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ ταῦτα δικαιοσύνη χαίρειν αὐτοὶ λέγοντες. ἢ τί ἂν εἴποιμεν Ἀνύτου περὶ καὶ Μελήτου, τῶν ἐμοῦ κατηγορησάντων, ἢ τῶν τότε δικαστῶν, εἰ οὐ-

579 τος τεθνήξεται μηδὲ τὸ παράπαν ὕδατος μεταλαβῶν;

ΠΛΑΤ. Ἄριστα παραινεῖς, ὦ Σώκρατες· ὥστε ἀπίωμεν ἐπὶ τὴν Φιλοσοφίαν. ἢ δὲ δικασάτω, καὶ ἡμεῖς ἀγαπήσομεν οἷς ἂν ἐκείνη διαγνῶ.

11. ΛΟΥΚ. Εὖ γε, ὦ σοφώτατοι, ἀμείνω ταῦτα καὶ νομιμώτερα. τοὺς μέντοι λίθους φυλάττετε, ὡς ἔφην· δεήσει γὰρ αὐτῶν μικρὸν ὕστερον ἐν τῷ δικαστηρίῳ. ποῦ δὲ τὴν Φιλοσοφίαν εὔροι τις ἂν; οὐ γὰρ οἶδα ἐνθα οἰκεῖ· καίτοι πολὺν ἐπλανήθηεν χρόνον ἀναζητῶν τὴν οἰκίαν, ὡς ξυγγενοίμην αὐτῇ. εἶτα ἐντυγχάνων ἄν τισι τριβῶνια περιβεβλημένοις καὶ πῶγωνας βαθεῖς καθειμένοις παρ' αὐτῆς ἐκείνης ἤκειν φάσκουσιν, οἴομενος εἰδέναι αὐτοὺς ἀνηρώτων· οἱ δὲ πολὺ μᾶλλον ἐμοῦ ἀγνοοῦντες ἢ οὐδ' ὄλως ἀπεκρίνοντό μοι, ὡς μὴ ἐλέγχοντο οὐκ εἰδότες, ἢ ἄλλην θύραν ἀντ' ἄλλης ἀπεδεικνυον. οὐδέπω γοῦν καὶ τήμερον ἐξευρεῖν δεδύνημαι τὴν οἰκίαν.

12. πολλάκις δὲ αὐτὸς εἰκάσας ἢ ξεναγήσαντός τινος ἤκον ἂν ἐπὶ τινας θύρας βεβαίως ἐλπίσας τότε γοῦν εὐρημέ-

580 ναι, τεκμαιρόμενος τῷ πλήθει τῶν ἐσιόντων τε καὶ ἐξιόντων, ἀπάντων σκυθρωπῶν καὶ τὰ σχήματα εὐσταλῶν καὶ φροντιστικῶν τὴν πρόσοψιν· μετὰ τούτων οὖν ξυμπαραβυσθεῖς καὶ αὐτὸς ἐσήλθον. εἶτα ἐάρων γύναιόν τι οὐχ ἀπλοτκόν, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ἐς τὸ ἀφελὲς καὶ ἀκόσμητον ἑαυτὴν ἐρρῦθμιζεν, ἀλλὰ κατεφάνη μοι ἀντίκα οὐδὲ τὸ ἄνετον δοκοῦν τῆς κόμης ἀκαλλῶπιστον ἐῶσα οὐδὲ τοῦ ἱματίου τὴν ἀναβολὴν ἀνεπιτηδεύτως περιστελλούσα· πρόδηλος δὲ ἦν κοσμουμένη αὐτοῖς καὶ πρὸς

εὐπρέπειαν τῶ ἀθεραπεύτῳ δοκοῦντι προσχρωμένη. ὑπεφαίνετο δέ τι καὶ ψιμύθιον καὶ φῦκος καὶ τὰ ῥήματα πάντα ἔταιρικά· καὶ ἐπαινουμένη ὑπὸ τῶν ἐραστῶν ἐς κάλλος ἔχαιρε, καὶ εἰ δοίη τις, προχείρως ἐδέχετο, καὶ τοὺς πλουσιωτέρους ἂν παρακαθισαμένη πλησίον τοὺς 581 πένητας τῶν ἐραστῶν οὐδὲ προσέβλεπε. πολλὰκις δὲ καὶ γυμνωθείσης αὐτῆς κατὰ τὸ ἀκουσίον ἐώρων περιδέραια χρύσεια τῶν κλοιῶν παχύτερα. ἐπὶ πόδας οὖν εὐθύς ἀνέστρεφον οἰκτείρας δηλαδὴ τοὺς κακοδαίμονας ἐκείνους οὐ τῆς φινός, ἀλλὰ τοῦ πάγωνος ἐλκομένους πρὸς αὐτῆς καὶ κατὰ του Ἰξίονα εἰδώλῳ ἀντὶ τῆς Ἥρας ξυνόντας.

13. ΠΛΑΤ. Τοῦτο μὲν ὀρθῶς ἐλεξας οὐδὲ γὰρ πρόδηλος οὐδὲ πᾶσι γνώριμος ἡ θύρα. πλὴν ἀλλὰ γούδεν δεήσει βαδίζειν ἐπὶ τὴν οἰκίαν· ἐνταῦθα γὰρ ἐν Κεραμεικῷ ὑπομενοῦμεν αὐτήν. ἡ δὲ ἤδη που ἀφίξεται ἐπανοῦσα ἐξ Ἀκαδημίας, ὡς περιπατήσεις καὶ ἐν τῇ Ποικίλῃ· τοῦτο ὅσημέραι ποιεῖν ἔθος αὐτῇ· μᾶλλον δὲ ἤδη 582 προσέρχεται. ὀρᾶς τὴν κόσμιον, τὴν ἀπὸ τοῦ σχήματος, τὴν προσηγῆ τὸ βλέμμα, τὴν ἐπὶ συννοίᾳ ἡρέμα βαδίζουσαν;

ΛΟΥΚ. Πολλὰς ὁμοίας ὀρᾶς τό τε σχῆμα καὶ τὸ βᾶ- 583 δισμα καὶ τὴν ἀναβολὴν. καίτοι μία πάντως ἢ γε ἀληθῆς 584 Φιλοσοφία ἐστὶν ἐν αὐταῖς.

ΠΛΑΤ. Εὖ λέγεις. ἀλλὰ δηλώσει ἥτις ἐστὶ φθεγγαμένη μόνον.

14. ΦΙΛ. Παπαῖ· τί Πλάτων καὶ Χρῦσιππος ἄνω καὶ Ἀριστοτέλης καὶ οἱ ἄλλοι πάντες, αὐτὰ δὴ τὰ κεφάλαιά μου τῶν μαθημάτων; τί αὐτίς ἐς τὸν βίον; ἀρά τι ὑμᾶς ἐλύπει τῶν κᾶτω; ὀργιζομένοις γοῦν ἐόικατε. καὶ τίνα τοῦτον ξυλλαβόντες ἄγετε; ἢ που τυμβωρύχος τις ἢ ἀνδροφόνος ἢ ἱερόσυλός ἐστι;

ΠΛΑΤ. Νῆ Δί', ὦ Φιλοσοφία, πάντων γε ἱεροσύ-

585 λων ἀσεβέστατος, ὃς τὴν ἱερωτάτην σὲ κακῶς ἀγορεύειν ἐπεχείρησε καὶ ἡμᾶς ἅπαντας, ὅποσοι τι παρὰ σοῦ μαθόντες τοῖς μεθ' ἡμᾶς καταλελοίπαμεν.

ΦΙΛ. Ἐἴτα ἡγανακτήσατε λοιδορησαμένου τινός, καὶ ταῦτα εἰδότες ἐμέ, οἷα πρὸς τῆς Κωμωδίας ἀκούουσα ἐν τοῖς Διονυσίοις ὅμως φίλην τε αὐτὴν ἡγῆμαι καὶ οὔτε ἐδικασάμην οὔτε ἡτιασάμην προσελθοῦσα, ἐφίημι δὲ παίξειν τὰ εἰκότα καὶ τὰ ξυνήθη τῇ ἑορτῇ; οἶδα γὰρ ὡς οὐκ ἂν τι ὑπὸ σκώμματος χεῖρον γένοιτο, ἀλλὰ τούναντίου ὅπερ ἂν ἦ καλόν, ὥσπερ τὸ χρυσίον ἀποσμώμενον τοῖς
586 κόμμασι λαμπρότερον ἀποστίλβει καὶ φανερώτερον γίνεται. ὑμεῖς δ' οὐκ οἶδ' ὅπως ὀργίλοι καὶ ἀγανακτικοὶ γέγονατε. τί δ' οὖν αὐτὸν ἄγχετε;

ΠΛΑΤ. Μίαν ἡμέραν ταύτην παραιτησάμενοι ἡκομεν ἐπ' αὐτόν, ὡς ὑπόσχη τὴν ἀξίαν ὧν δέδρακε· φῆμαι γὰρ ἡμῖν διήγγελλον οἷα ἔλεγεν ἐπιῶν ἐς τὰ πλήθη καθ' ἡμῶν.

15. ΦΙΛ. Ἐἴτα πρὸ δίκης οὐδὲ ἀπολογησάμενον ἀποκτενεῖτε; δῆλος γοῦν ἔστιν εἰπεῖν τι θέλων.

ΠΛΑΤ. Οὐκ, ἀλλ' ἐπὶ σὲ τὸ πᾶν ἀνεβαλόμεθα. καὶ σοὶ ἂν δοκῇ τοῦτο, ποιήσῃ τέλος τῆς δίκης.

ΦΙΛ. Τί φῆς σύ;

ΛΟΥΚ. Τοῦτο αὐτό, ᾧ δέσποινα Φιλοσοφία, ἥπερ καὶ μόνη ἀλλήθες ἂν εὐρεῖν δύναιο· μόγις γοῦν εὐρόμην πολλὰ ἱκετεύσας τὸ σοὶ φυλαχθῆναι τὴν δίκην.

ΠΛΑΤ. Νῦν, ᾧ κατάρατε, δέσποιναν αὐτὴν καλεῖς; πρῶν δὲ τὸ ἀτιμώτατον Φιλοσοφίαν ἀπέφαινες ἐν τοσοῦτῳ θεάτρῳ ἀποκηρύττων κατὰ μέρη δυ' ὀβολῶν ἕκαστον εἶδος αὐτῆς τῶν λόγων.

ΦΙΛ. Ὅρατε, μὴ οὐ Φιλοσοφίαν οὗτός γε, ἀλλὰ γόητας ἄνδρας ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ ὀνόματι πολλὰ καὶ μίαιρα πρᾶττοντας ἡγόρευσε κακῶς.

ΠΛΑΤ. Εἶση αὐτίκα, ἣν ἐθέλης ἀκούειν ἀπολογου-
μένου μόνου.

ΦΙΛ. Ἀπίωμεν ἐπ' Ἄρειον πάγον, μᾶλλον δὲ ἐς τὴν
ἀκρόπολιν αὐτήν, ὡς ἂν ἐκ περιωπῆς ἅμα καταφανῆ
πάντα εἶη τὰ ἐν τῇ πόλει. 16. ὕμεῖς δέ, ὦ φίλοι, ἐν τῇ 587
Ποικίλῃ τέως περιπατήσατε· ἤξω γὰρ ὑμῖν ἐκδικάσασα
τὴν δίκην.

ΛΟΓΚ. Τίνες δέ εἰσιν, ὦ Φιλοσοφία; πάνυ γὰρ μοι
κόσμαι καὶ αὐταὶ δοκοῦσιν.

ΦΙΛ. Ἀρετὴ μὲν ἢ ἀνδρώδης αὐτῆ, Σωφροσύνη δὲ
ἐκείνη καὶ Δικαιοσύνη ἢ παρ' αὐτήν. ἢ δὲ προηγουμένη
Παιδεία, ἢ ἀμυδρὰ δὲ αὐτῆ καὶ ἀσαφῆς τὸ χρωμα ἢ
Ἀλήθειά ἐστιν.

ΛΟΓΚ. Οὐχ ὀρῶ ἦντινα καὶ λέγεις.

ΦΙΛ. Τὴν ἀκαλλώπιστον ἐκείνην οὐχ ὀρᾶς, τὴν
γυμνήν, τὴν ὑποφεύγουσαν ἀεὶ καὶ διολισθάνουσαν;

ΛΟΓΚ. Ὅρῶ νῦν μόγις. ἀλλὰ τί οὐχὶ καὶ ταύτας
ἄγεις, ὡς πληρῆς γένοιτο καὶ ἐντελὲς τὸ ξυνέδριον; τὴν
Ἀλήθειαν δέ γε καὶ ξυνηγόρον ἀναβιβάσασθαι πρὸς τὴν
δίκην βούλομαι.

ΦΙΛ. Νῆ Δία, ἀκολουθήσατε καὶ ὕμεῖς· οὐ χαλε-
πὸν γὰρ μίαν δικάσαι δίκην, καὶ ταῦτα περὶ τῶν ἡμετέ-
ρων ἐσομένην.

17. **ΑΛΗΘ.** Ἄπιτε ὕμεῖς· ἐγὼ γὰρ οὐδὲν δέομαι
ἀκούειν ἢ πάλαι οἶδα ὅποιά ἐστιν.

ΦΙΛ. Ἀλλὰ ἡμῖν, ὦ Ἀλήθεια, ἐν δέοντι ξυνδικά-
σοις ἂν, ὡς καὶ καταμηνύοις ἕκαστα.

ΑΛΗΘ. Οὐκοῦν ἐπάγωμαι καὶ τῷ θεραπαιδιῷ
τούτῳ συνοικοτάτω μοι ὄντε;

ΦΙΛ. Καὶ μάλα ὀπόσας ἂν ἐθέλης.

ΑΛΗΘ. Ἐπεσθον, ὦ Ἐλευθερία καὶ Παρρησία, μεθ' 588
ἡμῶν, ὡς τὸν δελταῖον τουτουὶ ἀνθρωπίσκον ἐραστήν

ἡμέτερον ὄντα κινδυνεύοντα ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει δικαία σῶσαι δυνηθῶμεν· σὺ δέ, ὦ Ἐλεγγε, αὐτοῦ περιμένε.

ΛΟΥΚ. Μηδαμῶς, ὦ δέσποινα, ἡκέτω δὲ καὶ οὗτος, εἰ καὶ τις ἄλλος· οὐ γὰρ τοῖς τυχοῦσι θηρίοις προσπολεμῆσαι δεήσει με, ἀλλ' ἀλαξόσιν ἀνθρώποις καὶ δυσλέγκτοις, αἳ τινὰς ἀποφυγὰς εὐρισκομένοις, ὥστε ἀναγκαῖος ὁ Ἐλεγγος.

ΦΙΛ. Ἀναγκαιότατος μὲν οὖν ἄμεινον δέ, εἰ καὶ τὴν Ἀπόδειξιν παραλάβοις.

ΑΛΗΘ. Ἐπεσθε πάντες, ἐπεὶ περ ἀναγκαιότατοι δοκεῖτε πρὸς τὴν δίκην.

18. ΑΡΙΣΤ. Ὅρᾳς; προσεταιρίζεται καθ' ἡμῶν, ὦ Φιλοσοφία, τὴν Ἀλήθειαν.

ΦΙΛ. Εἶτα δέδιντε, ὦ Πλάτων καὶ Χρύσιππε καὶ Ἀριστότελες, μὴ τι ψεύσῃται ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀλήθεια οὐσα;

589 ΠΛΑΤ. Οὐ τοῦτο, ἀλλὰ δεινῶς πανοῦργός ἐστι καὶ κολακικός· ὥστε παραπείσει αὐτήν.

ΦΙΛ. Θαρρεῖτε· οὐδὲν μὴ γένηται ἄδικον, Δικαιοσύνης ταύτης ξυμπαρούσης. ἀνίωμεν οὖν. 19. ἀλλὰ εἰπέ μοι σύ, τί σοι τοῦνομα;

ΛΟΥΚ. Ἐμοὶ Παρρησιάδης Ἀληθίνου τοῦ Ἐλεγγικλέους.

ΦΙΛ. Πατὴρ δέ;

ΛΟΥΚ. Σύρος, ὦ Φιλοσοφία, τῶν Ἐπευφρατιδίων ἀλλὰ τί τοῦτο; καὶ γὰρ τούτων τινὰς οἶδα τῶν ἀντιδίκων οὐχ ἥττον ἐμοῦ βαρβάρους τὸ γένος· ὁ τρόπος δὲ καὶ ἡ παιδεία οὐ κατα Σολείας ἢ Κυπρίου ἢ Βαβυλωνίου ἢ Σταγειρίτας. καίτοι πρὸς γε σὲ οὐδὲν ἂν ἐλάττων γένοιτο οὐδ' εἰ τὴν φωνὴν βάρβαρος εἴη τις, εἴπερ ἡ γνώμη ὀρθὴ καὶ δικαία φαίνοιτο οὐσα.

20. ΦΙΛ. Εὐ λέγεις· ἄλλως γοῦν τοῦτο ἠρόμην. ἡ 590 τέχνη δέ σοι τίς; ἄξιον γὰρ ἐπίστασθαι τοῦτό γε.

ΛΟΓΚ. Μισαλαζών εἰμι καὶ μισογότης καὶ μισοψευδῆς καὶ μισότυφος καὶ μισῶ πᾶν τὸ τοιουτῶδες εἶδος τῶν μισῶν ἀνθρώπων· πᾶν δὲ πολλοὶ εἰσιν, ὡς οἶσθα.

ΦΙΛ. Ἡράκλεις, πολυμισῆ τινα μέτει τὴν τέχνην.

ΛΟΓΚ. Εὐ λέγεις· ὀρθῶς γοῦν ὀπόσοις ἀπεχθάνομαι καὶ ὡς κινδυνεύω δι' αὐτήν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν ἐναντίαν αὐτῇ πᾶν ἀκριβῶς οἶδα, λέγω δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ φίλου τὴν ἀρχὴν ἔχουσαν· φιλαλήθης τε γὰρ καὶ φιλόκαλος καὶ φιλαπλοϊκὸς καὶ ὅσα τῷ φιλεῖσθαι ξυγγενῆ· πλὴν ἀλλ' ὀλγοὶ πᾶν ταύτης ἄξιοι τῆς τέχνης. οἱ δὲ ὑπὸ τῇ ἐναντίᾳ ταττόμενοι καὶ τῷ μίσει οἰκειότεροι πεντακισμύριοι. κινδυνεύω τοιγαροῦν τὴν μὲν ὑπ' ἀργίας ἀπομαθεῖν ἤδη, τὴν δὲ πᾶν ἠκριβωκέαι.

ΦΙΛ. Καὶ μὴν οὐκ ἐχρῆν· τοῦ γὰρ αὐτοῦ καὶ τάδε, φασί, καὶ τάδε· ὥστε μὴ διαίρει τὰ τέχνα· μίᾳ γὰρ ἐστὸν δύ' εἶναι δοκοῦσαι.

591

ΛΟΓΚ. Ἄμεινον σὺ ταῦτα οἶσθα, ᾧ Φιλοσοφία. τὸ μέντοι ἐμὸν τοιοῦτόν ἐστιν, οἶον τοὺς μὲν πονηροὺς μισεῖν, ἐπαινεῖν δὲ τοὺς χρηστοὺς καὶ φιλεῖν.

21. ΦΙΛ. Ἄγε δὴ, πάρεσμεν γὰρ ἔνθα ἐχρῆν· ἐνταῦθά που ἐν τῷ προνάφῃ τῆς Πολιάδος δικάσωμεν. ἢ Ἱέρεια διάθες ἡμῖν τὰ βάρθρα, ἡμεῖς δὲ ἐν τοσοῦτ' προσκυνήσωμεν τῇ θεῷ.

ΛΟΓΚ. ὦ Πολιάς, ἐλθέ μοι κατὰ τῶν ἀλαζόνων σύμμαχος ἀναμνησθεῖσα ὀπόσα ἐπιорκοῦντων ὀσημέραι ἀκούεις αὐτῶν· καὶ ἂ πρᾶττουσι δέ, μόνῃ ὀρθῶς ἄτε δὴ ἐπίσκοπος οὔσα. νῦν καιρὸς ἀμύνασθαι αὐτούς. ἐμὲ δὲ ἦν που κρατούμενον ἰδῆς κἂν πλείους ὥσιν αἰ μέλαιναί, σὺ προσθεῖσα τὴν σαυτῆς σῶξέ με.

22. ΦΙΛ. Εἶεν· ἡμεῖς μὲν ὑμῖν καὶ δὴ καθήμεθα ἔτοιμοι ἀκούειν τῶν λόγων, ὑμεῖς δὲ προελόμενοί τινα ἐξ ἀπάντων, ὅστις ἄριστα κατηγορήσαι ἂν δοκῇ, ξυνε-

592 ρετε τὴν κατηγορίαν καὶ διελέγγετε· πάντας γὰρ ἅμα λέγειν ἀμύχανον. σὺ δέ, ὦ Παρρησιάδη, ἀπολογήσῃ το μετὰ τοῦτο.

ΧΡΥΣ. Τίς οὖν ἂν ἐπιτηδειότατος ἐξ ἡμῶν γένοιτο πρὸς τὴν δίκην σοῦ, ὦ Πλάτων; ἢ τε γὰρ μεγαλόνοια θαυμαστὴ καὶ ἡ καλλιφωνία δεινῶς Ἀττικὴ καὶ τὸ κεχαρισμένον καὶ πειθοῦς μεστόν ἢ τε ζύνεσις καὶ τὸ ἀκριβὲς καὶ τὸ ἐπαγωγὸν ἐν καιρῷ τῶν ἀποδείξεων, πάντα ταῦτά σοι ἀθρόα πρόσεστιν· ὥστε τὴν προηγορίαν δέχου καὶ ὑπὲρ ἀπάντων εἰπὲ τὰ εἰκότα. νῦν ἀναμνήσθητι πάντων ἐκείνων καὶ ξυμφῶρει ἐς τὸ αὐτό, εἴ τί σοι πρὸς Γοργίαν ἢ Πῶλον ἢ Ἰππίαν ἢ Πρόδικον εἴρηται· δεινότερος οὗτός ἐστιν. ἐπίπατε οὖν καὶ τῆς εἰρωνείας καὶ τὰ κομψὰ ἐκεῖνα καὶ συνεχῆ ἐρώτα, κἄν σοι δοκῇ, κἀκεῖνό που παράβυσσον, ὡς ὁ μέγας ἐν οὐρανῷ Ζεὺς πτηνὸν ἄρμα ἐλαύνων ἀγανακτήσειεν ἄν, εἰ μὴ οὗτος ὑπόσχοι τὴν δίκην.

23. ΠΛΑΤ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ τινα τῶν σφοδροτέρων προχειρισώμεθα, Διογένην τοῦτον ἢ Ἀντισθένην ἢ Κρά-
593 τητα ἢ καὶ σέ, ὦ Χρῦσιππε· οὐ γὰρ δὴ κάλλους ἐν τῷ παρόντι καὶ δεινότητος συγγραφικῆς ὁ καιρός, ἀλλὰ τινος ἐλεγκτικῆς καὶ δικανικῆς παρασκευῆς· φήτωρ δὲ ὁ Παρρησιάδης ἐστίν.

ΔΙΟΓ. Ἄλλ' ἐγὼ αὐτοῦ κατηγορήσω· καὶ γὰρ οὐδὲ πάννυ μακρῶν οἶομαι τῶν λόγων δεῖσθαι. καὶ ἄλλως δὲ ὑπὲρ ἅπαντας ὕβρισμαι δὴ ὀβολῶν πρῶην ἀποκεκρηγμένους.

ΠΛΑΤ. Ὁ Διογένης, ὦ Φιλοσοφία, ἐρεῖ τὸν λόγον ὑπὲρ ἀπάντων. μέμνησο δέ, ὦ γενναῖε, μὴ τὰ σεαυτοῦ μόνον πρεσβεύειν ἐν τῇ κατηγορίᾳ, τὰ κοινὰ δὲ ὀρᾶν· εἰ γὰρ τι καὶ πρὸς ἀλλήλους διαφερόμεθα ἐν τοῖς λόγοις, σὺ δὲ τοῦτο μὲν μὴ ἐξέταξε, μηδ' ὅστις ἐστὶν ὁ ἀληθές-

στερος νῦν λέγε, ὅλως δὲ ὑπὲρ φιλοσοφίας αὐτῆς ἀγανάκτει περιυβρισμένης καὶ κακῶς ἀκουούσης ἐν τοῖς Παρρησιάρχου λόγοις, καὶ τὰς προαιρέσεις ἀφείεις, ἐν αἷς διαλάττομεν, ὃ κοινὸν ἅπαντες ἔχομεν, τοῦτο ὑπερμάχει. ὁρᾷς δέ, μόνον σὲ προεστησάμεθα καὶ ἐν σοὶ τὰ πάντων ἡμῶν νῦν κινδυνεύεται, ἢ σεμνότατα δόξαι ἢ τοιαῦτα πιστευθῆναι οἷα οὗτος ἀπέφηνε.

24. ΔΙΟΓ. Θαρρεῖτε, οὐδὲν ἐλλείψομεν, ὑπὲρ ἀπάν- 594
των ἐρωῶ. καὶν ἢ Φιλοσοφία δὲ πρὸς τοὺς λόγους ἐπιπλασθεῖσα — φύσει γὰρ ἡμερος καὶ πρᾶός ἐστιν — ἀφείναι διαβουλεύηται αὐτόν, ἀλλ' οὐ τὰμὰ ἐνδεήσει· δεῖξω γὰρ αὐτῷ ὅτι μὴ μάτην ξυλοφοροῦμεν.

ΦΙΛ. Τοῦτο μὲν μηδαμῶς, ἀλλὰ τῷ λόγῳ μᾶλλον — ἄριστον γάρ — ἤπερ τῷ ξύλῳ. μὴ μέλλε δ' οὖν. ἤδη γὰρ ἐκκέχνηται τὸ ὕδωρ καὶ πρὸς σὲ τὸ δικαστήριον ἀποβλέπει.

ΔΟΥΚ. Οἱ λοιποὶ καθιζέσθωσαν, ὃ Φιλοσοφία, καὶ ψηφοφορεῖτωσαν μεθ' ὑμῶν, Διογένης δὲ κατηγορεῖτω μόνος.

ΦΙΛ. Οὐδέδιαις οὖν μὴ σου καταψηφίσωνται;

ΔΟΥΚ. Οὐδαμῶς· πλείοσι γοῦν κρατῆσαι βούλομαι.

ΦΙΛ. Γενναῖά σου ταῦτα· καθίσατε δ' οὖν. σὺ δ', ὃ Διόγενης, λέγε.

25. ΔΙΟΓ. Οἷοι μὲν ἡμεῖς ἄνδρες ἐγενόμεθα παρὰ τὸν βίον, ὃ Φιλοσοφία, πάνυ ἀκριβῶς οἶσθα καὶ οὐδὲν δεῖ λόγων· ἵνα γὰρ τὸ κατ' ἐμὲ σιωπήσω, ἀλλὰ Πυθαγόραν τοῦτον καὶ Πλάτωνα καὶ Ἀριστοτέλην καὶ Χρῦσιππον καὶ τοὺς ἄλλους τίς οὐκ οἶδεν ὅσα ἐς τὸν βίον καλὰ ἐσεκομίσαντο; ἃ δὲ τοιούτους ὄντας ἡμᾶς ὁ τρισκα- 595
τάρατος οὗτος Παρρησιάδης ὕβρικεν, ἤδη ἐρωῶ· φήτωρ γὰρ τίς, ὡς φησιν, ὦν, ἀπολιπὼν τὰ δικαστήρια καὶ τὰς ἐν ἐκείνοις εὐδοκίμησεις, ὅποσον ἢ δεινότητος ἢ ἀμῆς

ἐπεπόριστο ἐν τοῖς λόγοις, τοῦτο πᾶν ἐφ' ἡμᾶς συσκευασάμενος οὐ παύεται μὲν ἀγορεύων κακῶς γόητας καὶ ἀπατεῶνας ἀποκαλῶν, τὰ πλήθη δὲ ἀναπειθῶν καταγελάων ἡμῶν καὶ καταφρονεῖν ὡς τὸ μηδὲν ὄντων· μᾶλλον δὲ καὶ μισεῖσθαι πρὸς τῶν πολλῶν ἤδη πεποίηκεν αὐτούς τε ἡμᾶς καὶ σὲ τὴν Φιλοσοφίαν, φληνάφους καὶ λήρους ἀποκαλῶν τὰ σὰ καὶ τὰ σπουδαιότατα ὧν ἡμᾶς ἐπαίδευσας ἐπὶ χλευασμῶ διεξιῶν, ὥστε αὐτὸν μὲν κροτεῖσθαι καὶ ἐπαινεῖσθαι πρὸς τῶν θεατῶν, ἡμᾶς δὲ ὑβρίζεσθαι· φύσει γὰρ τοιοῦτόν ἐστιν ὁ πολὺς λεῶς, χαίρουσιν ἀποσκῶπτουσι καὶ λοιδορουμένοις, καὶ μάλιστα ὅταν τὰ σεμνότατα εἶναι δοκοῦντα διασύρηται, ὥσπερ ἀμέλει καὶ πάλαι ἔχαιρον Ἀριστοφάνει καὶ Εὐπόλιδι Σω-
 596. κράτην τουτουῖ ἐπὶ χλευασίᾳ παράγουσιν ἐπὶ τὴν σκηρῆν καὶ κωμφοδοῦσιν ἄλλοκότους τινὰς περὶ αὐτοῦ κωμωδίας. καίτοι ἐκείνοι μὲν καθ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἐτόλμων τοιαῦτα καὶ ἐν Διονύσῳ, ἐφειμένον αὐτὸ δρᾶν, καὶ τὸ σκῶμμα μέρος ἐδόκει τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ θεὸς ἴσως χαίρει φιλόγελός τις ὢν. 26. ὁ δὲ τοὺς ἀρίστους συγκαλῶν, ἐκ πολλοῦ φροντίσας καὶ παρασκευασάμενος καὶ βλασφημίας τινὰς ἐς παχὺ βιβλίον ἐγγράψας μεγάλη τῇ φωνῇ διαγορεύει κακῶς Πλάτωνα, Πυθαγόραν, Ἀριστοτέλην, Χρῦσιππον ἐκείνον, ἐμὲ καὶ ὅλως ἅπαντας οὔτε ἑορτῆς ἐπιούσης οὔτε ἰδίᾳ τι πρὸς ἡμῶν παθῶν· εἶχε γὰρ ἄν τινα συγγνώμην αὐτῷ τὸ πρᾶγμα, εἰ ἀμυνόμενος, ἀλλὰ μὴ ἄρχων αὐτὸς ἔδρασε. καὶ τὸ πάντων δεινότατον, ὅτι ταῦτα ποιῶν καὶ ὑπὸ τὸ σὸν ὄνομα, ᾧ Φιλοσοφία, ὑποδύεται καὶ ὑπελάθων τὸν Διάλογον ἡμέτερον οἰκτεῖον ὄντα, τούτῳ ξυναγωμιστῇ καὶ ὑποκριτῇ χρῆται καθ' ἡμῶν, ἔτι καὶ Μένιππον ἀναπέισας ἐταῖρον ἡμῶν ἄνδρα ξυγκωμωδεῖν αὐτῷ τὰ πολλά, ὃς μόνος οὐ παρέστιν οὐδὲ κατηγορεῖ μεθ' 597 ἡμῶν, προδοὺς τὸ κοινόν. 27. ἀνθ' ὧν ἀπάντων ἄξιόν

ἐστὶν ὑποσχέειν αὐτὸν τὴν δίκην. ἢ τί γὰρ ἂν εἶπεν ἔχοι τὰ σεμνότερα διασύρας ἐπὶ τοσοῦτων μαρτύρων; χρῆσιμον γοῦν καὶ πρὸς ἐκείνους τὸ τοιοῦτον, εἰ θεάσαιντο αὐτὸν κολασθέντα, ὥς μηδὲ ἄλλος τις ἔτι καταφρονοῖ φιλοσοφίας· ἐπεὶ τό γε τὴν ἡσυχίαν ἄγειν καὶ ὑβριζόμενον ἀνέχεσθαι οὐ μετριότητος, ἀλλὰ ἀνανδρίας καὶ εὐηθείας εἰκότως ἂν νομίζοιτο. τὰ γὰρ τελευταῖα τίμη φορητά; ὃς καθάπερ τὰ ἀνδράποδα παραγαγῶν ἡμᾶς ἐπὶ τὸ πωλητήριον καὶ κήρυκα ἐπιστήσας ἀπημπούλησεν, ὥς φασι, τοὺς μὲν ἐπὶ πολλῶ, ἐνίους δὲ μνᾶς Ἀττικῆς, ἐμὲ δὲ ὁ παμπονηρότατος οὗτος δὴ ὀβολῶν· οἱ παρόντες δὲ ἐγέλων. ἀνθ' ὧν γε αὐτοὶ τε ἀνεληλύθαμεν ἀνακτιήσαντες καὶ σὲ ἀξιοῦμεν τιμωρήσειν ἡμῖν τὰ αἰσχιστα ὑβρισμένους.

28. ANAB. Εὐ γε, ὦ Διογενες, ὑπὲρ ἀπάντων καλῶς ὅποσα ἐχρῆν ἅπαντα εἰρηκας.

ΦΙΛ. Πανύσασθε ἐπαινοῦντες· ἔγχει τῷ ἀπολογουμένῳ. σὺ δέ, ὦ Παρρησιάδη, λέγε ἤδη ἐν τῷ μέρει· σοὶ γὰρ τὸ νῦν ἔει. μὴ μέλλε οὖν.

29. PAPP. Οὐ πάντα μου, ὦ Φιλοσοφία, κατηγορήσῃς Διογένους, ἀλλὰ τὰ πλείω καὶ ὅσα ἦν χαλεπώτερα οὐκ οἶδ' ὅ τι παθῶν παρέλιπεν. ἐγὼ δὲ τοσοῦτου δέω ἔξαρκος γενέσθαι ὥς οὐκ εἶπον αὐτά, ἢ ἀπολογίαν τινὰ μεμελετηκῶς ἀφίχθαι, ὥστε καὶ εἰ τίνα ἢ αὐτὸς οὗτος ἀπεσιώπησεν ἢ ἐγὼ μὴ πρότερον ἐφθασα· εἰρηκῶς, νῦν προσθήσειν μοι δοκῶ· οὕτω γὰρ ἂν μάθοις οὐστὶνας ἀπεκλήρουτον καὶ κακῶς ἡγόρευον ἀλαζόνας καὶ γόητας ἀποκαλῶν· καὶ μοι μόνον τοῦτο παραφυλάττετε, εἰ ἀληθῆ περὶ αὐτῶν ἐρῶ. εἰ δέ τι βλάβημον ἢ τραχὺ φαίνεται ἔχων ὁ λόγος, οὐ τὸν διελέγχοντα ἐμέ, ἀλλ' ἐκείνους ἂν οἶμαι δικαιότερον αἰτιάσεσθαι τοιαῦτα ποιοῦντας. ἐγὼ γὰρ ἐπειδὴ τάχιστα ξυνειδὼν ὅποσα τοῖς ῥητο-

ρεύουσι τὰ δυσχερῆ ἀναγκαῖον προσεῖναι, ἀπάτην καὶ ψεῦδος καὶ θρασυτητα καὶ βοήν καὶ ὠθισμούς καὶ μυρία ἄλλα, ταῦτα μὲν, ὥσπερ εἰκὸς ἦν, ἀπέφυγον, ἐπὶ δὲ τὰ σά, ὦ Φιλοσοφία, [καλὰ] ὀρμήσας ἤξιον ὀπόσον ἐτι μοι λοιπὸν τοῦ βίου καθάπερ ἐκ ζάλης καὶ κλύδωνος ἐς εὐδιδίον τινα λιμένα σπεύσας ὑπὸ σοὶ σκεπόμενος καταβιῶναι. 30. κάπειδὴ μόνον παρέκνυσα ἐς τὰ ὑμέτερα, σὲ μὲν, ὥσπερ ἀναγκαῖον ἦν, καὶ τούσδε ἅπαντας ἐθαύμαζον ἀρίστου βίου νομοθέτας ὄντας καὶ τοῖς ἐπ' αὐτὸν ἐπιεγομένοις χεῖρα ὀρέγοντας, τὰ κάλλιστα καὶ ξυμφορώτατα 599 παραινούντας, εἴ τις μὴ παραβαίνοι αὐτὰ μηδὲ διολισθάνοι, ἀλλ' ἀτενὲς ἀποβλέπων ἐς τοὺς κανόνας οὓς προτεθείκατε, πρὸς τούτους ἑυθυμίξοι καὶ ἀπευθύνοι τὸν ἑαυτοῦ βίον, ὅπερ νῆ Δία καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς αὐτοῦς ὀλίγοι ποιοῦσιν. 31. ὀρῶν δὲ πολλοὺς οὐκ ἔρωτι φιλοσοφίας ἐχομένους, ἀλλὰ δόξης μόνον τῆς ἀπὸ τοῦ πράγματος, τὰ μὲν πρόχειρα ταῦτα καὶ δημόσια καὶ ὅποσα παντὶ μιμῆσθαι ῥᾶδιον εὖ μάλα εἰκότας ἀγαθοῖς ἀνδράσι, τὸ γένειον λέγω καὶ τὸ βάδισμα καὶ τὴν ἀναβολήν, ἐπὶ δὲ τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμάτων ἀντιφθεγγόμενους τῷ σχήματι καὶ τἀναντία ὑμῖν ἐπιτηθεύοντας καὶ διαφθεύοντας τὸ ἀξίωμα τῆς ὑποσχέσεως, ἡγανάκτουν, καὶ τὸ πρᾶγμα ὁμοιον ἐδόκει μοι καθάπερ ἂν εἴ τις ὑποκριτῆς τραγωδίας μαλθακὸς αὐτὸς ὦν καὶ γυναικεῖος Ἀχιλλέα ἢ Θησέα ἢ καὶ τὸν Ἡρακλέα ὑποκρίνοιτο αὐτὸν μῆτε βαδίζων μῆτε βοῶν ἡρωϊκόν, ἀλλὰ θρουπτόμενος ὑπὸ τηλικούτῳ προσωπείῳ, ὃν οὐδ' ἂν ἡ Ἑλένη ποτὲ ἢ Πολυξένη ἀνάσχοντο πέρα τοῦ μετρίου αὐταῖς προσεοικότα, οὐχ ὅπως ὁ Ἡρακλῆς ὁ Καλλίνικος, ἀλλά, μοι δοκεῖ, τάχιστ' ἂν ἐπιτρίψαι τῷ ῥοπάλῳ παίων τὸν τοιοῦτον, αὐτὸν τε καὶ τὸ προσωπεῖον, οὕτως ἀτίμως κατατεθλημμένους πρὸς αὐτοῦ. 32. τοιαῦτα καὶ ὑμᾶς πάσχοντας ὑπ' ἐκεί-

νων ὄρων οὐκ ἤνεγκα τὴν αἰσχύνην τῆς ὑποκρίσεως, εἰ 600
πίθηκοι ὄντες ἐτόλμησαν ἠρώων προσωπεῖα περιδέσθαι
ἢ τὸν ἐν Κύμῃ ὄνον μιμήσασθαι, ὃς λεοντῆν περιβαλό-
μενος ἠξίου λέων αὐτὸς εἶναι πρὸς ἀγνοοῦντας τοὺς Κυ-
μαίους ὀγκῶμενος μάλα τραχὺ καὶ καταπληκτικόν, ἄχρ.
δὴ τις αὐτὰ ξένος καὶ λέοντα ἰδὼν καὶ ὄνον πολλάκις
ἤλεγξε παίων τοῖς ξύλοις. ὃ δὲ μάλιστα μοι δεινόν, ὧ
Φιλοσοφία, κατεφαίνετο, τοῦτο ἦν· οἱ γὰρ ἄνθρωποι εἰ
τινα τούτων ἐώρων πονηρὸν ἢ ἄσχημον ἢ ἀσελγές τι ἐπι-
τηδεύοντα, οὐκ ἔστιν ὅστις οὐ φιλοσοφίαν αὐτῆν ἠτιάτο
καὶ τὸν Χρῦσιππον εὐθύς ἢ Πλάτωνα ἢ Πυθαγόραν ἢ
ὅτου αὐτὸν ἐπώνυμον ὁ διαμαρτάνων ἐκεῖνος ἐποιεῖτο
καὶ οὐ τοὺς λόγους ἐμιμείτο, καὶ ἀπὸ τοῦ κακῶς βιοῦντος 601
πονηρὰ περὶ ὑμῶν εἰκαζον τῶν πρὸ πολλοῦ τεθυνηκότων,
— οὐ γὰρ παρὰ ζῶντας ὑμᾶς ἢ ἐξέτασις αὐτοῦ ἐγίγνετο,
ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἐκποδῶν — ἐκεῖνον δὲ ἐώρων σαφῶς
ἄπαντες δεινὰ καὶ ἄσεμνα ἐπιτηδεύοντα, ὥστε ἐρήμην
ἠλίσκεσθε μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ὁμοίαν διαβολὴν συγ-
κατεσπᾶσθε. 33. ταῦτα οὐκ ἤνεγκα ὄρων ἔρωγε, ἀλλὰ
ἤλεγχον αὐτοὺς καὶ διέκρινον ἀφ' ὑμῶν· ὑμεῖς δέ, τιμᾶν
ἐπὶ τούτοις δέον, ἐς δικαστήριον ἄγετε. οὐκοῦν ἦν τινα
καὶ τῶν μεμνημένων ἰδὼν ἐξαγορεύοντα τοῖν θεοῖν τά-
πόρροητα καὶ ἐξορχούμενον ἀγανακτήσω καὶ διελέγξω,
ἐμὲ τὸν ἀδικοῦντα ἠγγήσεσθε εἶναι; ἀλλ' οὐ δίκαιον. ἐπεὶ 602
καὶ οἱ ἀθλοθῆται μαστιγοῦν εἰώθασιν, ἦν τις ὑποκριτῆς
Ἀθηναῖν ἢ Ποσειδῶνα ἢ τὸν Δία ὑποδεδικῶς μὴ καλῶς
ὑποκρίνοιτο μηδὲ κατ' ἀξίαν τῶν θεῶν, καὶ οὐ δὴ που
ὀργίζονται αὐτοῖς ἐκεῖνοι, ὅτι τὸν περικείμενον αὐτῶν
τὰ προσωπεῖα καὶ τὸ σχῆμα ἐνδεδουκῶτα ἐπέτρεψαν παί-
ειν τοῖς μαστιγοφόροις, ἀλλὰ καὶ ἤδιδοντ' ἂν, οἶμαι, μα-
στιγομένων· οἰκέτην μὲν γὰρ ἢ ἄγγελόν τινα μὴ δεξιῶς
ὑποκρίνασθαι μικρὸν τὸ πταῖσμα, τὸν Δία δὲ ἢ τῶν

Ἡρακλέα μὴ κατ' ἀξίαν ἐπιδειξασθαι τοῖς θεαταῖς ἀπο-
 τρώπαιον ὡς καὶ αἰσχρόν. 34. καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ τότε πάν-
 των ἀτοπώτατόν ἐστιν, ὅτι τοὺς μὲν λόγους ὑμῶν πάν-
 τον ἀκριβοῦσιν οἱ πολλοὶ αὐτῶν, καθάπερ δὲ ἐπὶ τούτῳ μόν-
 ον ἀναγινώσκοντες αὐτούς καὶ μελετῶντες, ὡς τάναν-
 τία ἐπιτηδεύειν, οὕτως βιοῦσιν· πάντα μὲν γὰρ ὅσα
 603 φασίν, οἷον χρημάτων καταφρονεῖν καὶ δόξης καὶ μόνον
 τὸ καλὸν οἶεσθαι ἀγαθὸν καὶ ἀόργητον εἶναι καὶ τῶν
 λαμπρῶν τούτων ὑπερορᾶν καὶ ἐξ ἰσοτιμίας αὐτοῖς δια-
 λέγεσθαι, καλὰ, ᾧ θεοί, καὶ σοφὰ καὶ θαυμάσια λίαν
 ὡς ἀληθῶς. οἱ δὲ καὶ αὐτὰ ταῦτα ἐπὶ μισθῷ διδάσκουσι
 καὶ τοὺς πλουσίους τεθήησιν καὶ πρὸς τὸ ἀργύριον κε-
 χήνασιν, ὀργιλώτεροι μὲν τῶν κνυιδίῶν ὄντες, δειλότε-
 ροι δὲ τῶν λαγῶν, κολακευτικώτεροι δὲ τῶν πιθήκων,
 ἀσελγέστεροι δὲ τῶν ὄνων, ἀρπακτικώτεροι δὲ τῶν γα-
 λῶν, φιλονεικώτεροι δὲ τῶν ἀλεκτρούων. τοιγαροῦν
 γέλῳτα ὀφλισκάνουσιν ᾠθιζόμενοι ἐπὶ ταῦτα καὶ περὶ
 τὰς τῶν πλουσίων θύρας ἀλλήλους παρωθούμενοι, δει-
 πνα πολυάνθρωπα δειπνοῦντες καὶ ἐν αὐτοῖς τούτοις
 ἐπαινοῦντες φορτικῶς καὶ πέρα τοῦ καλῶς ἔχοντος ἐμπο-
 ρούμενοι καὶ μεμψίμοιροι φαινόμενοι καὶ ἐπὶ τῆς κύλι-
 κος ἀτερπῆ καὶ ἀπφθὰ φιλοσοφοῦντες καὶ τὸν ἄκρατον
 604 οὐ φέροντες· οἱ ἰδιῶται δὲ ὀπόσοι ξυμπίνουσι, γελῶσι
 δηλαδὴ καὶ καταπτύουσι φιλοσοφίας, εἰ τοιαῦτα καθάρ-
 ματα ἐκτρέφει. 35. τὸ δὲ πάντων αἰσχιστον, ὅτι μηδεὶς
 δεῖσθαι λέγων ἕκαστος αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον πλούσιον εἶ-
 ναι τὸν σοφὸν κεκραγῶς μικρὸν ὕστερον αἰτεῖ προσελ-
 θῶν καὶ ἀρνακτεῖ μὴ λαβῶν, ὅμοιον ὡς εἰ τις ἐν βασι-
 λικῷ σχήματι ὀρθῆν τιάραν ἔχων καὶ διάδημα καὶ τὰ
 ἄλλα ὅσα βασιλείας γνωρίσματα προσαιτοίῃ τῶν ὑπο-
 δεεστέρων δεόμενος. ὅταν μὲν οὖν αὐτούς τι δέη λαμ-
 βάνειν, πολὺς ὁ περὶ τοῦ κοινωρικὸν εἶναι δεῖν λόγος

καὶ ὡς ἀδιάφορον ὁ πλοῦτος καί, τί γὰρ τὸ χρυσίον ἢ ἀργυρίον οὐδὲν τῶν ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ψηφίδων διαφέρου; ὅταν δέ τις ἐπικουρίας δεόμενος ἑταῖρος ἐκ παλαιοῦ καὶ φίλος ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα αἰτῆ προσελθῶν, σιωπὴ καὶ ἀπορία καὶ ἀμαθία καὶ παλινοφθία τῶν λόγων πρὸς τὸ ἐναντίον· οἱ δὲ πολλοὶ περὶ φιλίας ἐκεῖνοι λόγοι καὶ ἡ ἀρετὴ καὶ τὸ καλὸν οὐκ οἶδ' ὅποι ποτὲ οἴχεται πάντα ταῦτα ἀποπτάμενα, πτερόεντα ὡς ἀληθῶς ἔπη, μάντην ὁσημέραι πρὸς αὐτῶν ἐν ταῖς διατριβαῖς σκιαμαχούμενα.

36. μέχρι γὰρ τούτου φίλος ἕκαστος αὐτῶν, ἐς ὅσον ἂν 605 μὴ ἀργύριον ἢ χρυσίον ἢ προκείμενον ἐν τῷ μέσῳ· ἦν δέ τις ὀβολὸν ἐπιδείξῃ μόνον, λέλυται μὲν ἡ εἰρήνη, ἄσπουδα δὲ καὶ ἀκήρυκτα πάντα, καὶ τὰ βιβλία ἐξαλήλιπται καὶ ἡ ἀρετὴ πέφευγεν, οἷόν τι καὶ οἱ κύνες πάσχουσιν· ἐπειδὴν τις ὄστουν ἐς μέσους αὐτοὺς ἐμβάλλῃ, ἀναπηθήσαντες δάκνουσιν ἀλλήλους καὶ τὸν προαρκάσαντα τὸ ὄστουν ὑλακτοῦσι. λέγεται δὲ καὶ βασιλεύς τις Αἰγύπτιος πύθηνους ποτὲ πυρρὴ χίξειν διδάξαι καὶ τὰ θηρία — μιμηλότατα δὲ ἔστι τῶν ἀνθρωπίνων — ἐκμαθεῖν τάχιστα καὶ ὀρχεῖσθαι ἀλουργίδας ἀμπερόμενα καὶ προσωπεῖα περικείμενα, καὶ μέχρι γε πολλοῦ εὐδοκίμεῖν τὴν θέαν, ἄχρι δὴ τις θεατῆς ἀστεῖος κάρνα ὑπὸ κόλπον ἔχων ἀφῆκεν ἐς τὸ μέσον· οἱ δὲ πύθηκοι ἰδόντες καὶ ἐκλαθόμενοι τῆς ὀρχήσεως, τοῦθ' ὅπερ ἦσαν, πύθηκοι ἐγένοντο ἀντὶ πυρρὴ χίσιων καὶ ξυνέτριβον τὰ προσωπεῖα καὶ τὴν ἐσθῆτα κατερρήγνυσον καὶ ἐμάχοντο περὶ τῆς ὀπίρας πρὸς ἀλλήλους, τὸ δὲ σύνταγμα τῆς πυρρῆς διελέλυτο καὶ κατεγελάτο ὑπὸ τοῦ θεάτρον.

37. τοιαῦτα καὶ οὗτοι 606 ποιοῦσι, καὶ ἔγωγε τοὺς τοιούτους κακῶς ἡγόρευον καὶ οὐποτε παύσομαι διελέγχων καὶ κωμωδῶν, περὶ ὑμῶν δὲ ἢ τῶν ὑμῖν παραπλησίαν — εἰσὶ γὰρ, εἰσὶ τινες ὡς ἀληθῶς φιλοσοφίαν ζηλοῦντες καὶ τοῖς ὑμετέροις νόμοις ἐμ-

μένοντες — μὴ οὕτω μανείην ἐγὼ ὡς βλάβοσφιμον εἰπεῖν τι ἢ σκαιόν. ἢ τί γὰρ ἂν εἰπεῖν ἔχοιμι; τί γὰρ ὑμῖν τοιοῦτο βεβίωται; τοὺς δὲ ἀλαζόνας ἐκείνους καὶ θεοῖς ἐχθροὺς ἄξιον οἶμαι μισεῖν. ἢ σὺ γάρ, ὦ Πυθαγόρα καὶ Πλάτων καὶ Χρῦσιππε καὶ Ἀριστότελες, τί φατε προσήκειν ὑμῖν τοὺς τοιούτους ἢ οἰκείον τί καὶ ξυγγενὲς ἐπιδείκνυσθαι τῷ βίῳ; νῆ Δία Ἡρακλῆς, φασί, καὶ Πίθηκος. ἢ διότι πάγωνας ἔχουσι καὶ φιλοσοφεῖν φάσκουσι καὶ σκυθρωποὶ εἶσι, διὰ τοῦτο χρηῖ ὑμῖν εἰκάξειν αὐτούς; ἀλλὰ ἦνεγκα ἄν, εἰ πιθανοὶ γοῦν ἦσαν καὶ ἐπὶ τῆς ὑποκρίσεως αὐτῆς· νῦν δὲ θᾶττον ἂν γνῶσ ἀηδόνα μιμήσαιτο ἢ οὗτοι φιλοσόφους. εἰρηκα ὑπὲρ ἐμαντοῦ ὀπόσα εἶχον. σὺ δέ, ὦ Ἀλήθεια, μαρτύρει πρὸς αὐτούς εἰ ἀληθῆ ἔστι.

607 38. ΦΙΑ. Μετάστηθι, ὦ Παρρησιάδη, ἔτι πορρωτέρω. τί ποιῶμεν ἡμεῖς; πῶς ὑμῖν εἰρηκέναι ἀνὴρ ἔδοξεν; ΑΛΗΘ. Ἐγὼ μὲν, ὦ Φιλοσοφία, μεταξὺ λέγοντος αὐτοῦ κατὰ τῆς γῆς δύναι εὐχόμεν· οὕτως ἀληθῆ πάντα εἶπεν. ἐγνώριζον γοῦν ἀκούουσα ἕκαστον τῶν ποιούντων αὐτὸ κἀφήρμοζον μεταξὺ τοῖς λεγομένοις τοῦτο μὲν ἐς τόνδε, τοῦτο δὲ ὁ δεῖνα ποιεῖ· καὶ ὅπως ἔδειξε τοὺς ἀνδρας ἐναργῶς καθάπερ ἐπὶ τινος γραφῆς τὰ πάντα εἰκότας, οὐ τὰ σώματα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς ψυχὰς αὐτὰς ἐς τὸ ἀκριβέστατον ἀπεικάσας.

ΣΩΦΡ. Κἀγὼ πάνν ἡρυνθρίασα, ὦ Ἀλήθεια.

ΦΙΑ. Ὑμεῖς δὲ τί φατέ;

ΑΝΑΒ. Τί δαι ἄλλο ἢ ἀφείσθαι αὐτὸν τοῦ ἐγκλήματος καὶ φίλον ἡμῖν καὶ εὐεργέτην ἀναγεγραφθαι; τὸ γοῦν τῶν Ἰλιέων ἀτεχνῶς πεπόνθαμεν, τραγωδὸν τινα τοῦτον ἐφ' ἡμᾶς κενινήκαμεν ἄσόμενον τὰς Φρυγῶν ξυμφορὰς. ἀδέτω δ' οὖν καὶ τοὺς θεοῖς ἐχθροὺς ἐκτραγωδείτω.

608 ΔΙΟΓ. Καὶ αὐτός, ὦ Φιλοσοφία, πάνν ἐπαινω τὸν

ἄνδρα καὶ ἀνατίθεμαι τὰ κατηγορούμενα καὶ φίλον ποι-
οῦμαι αὐτὸν γενναῖον ὄντα.

39. ΦΙΛ. Εὖ γε, ᾧ Παρρησιάδῃ· ἀφίμεν σε τῆς
αἰτίας, καὶ ταῖς πάσαις κρατεῖς καὶ τὸ λοιπὸν ἴσθι ἡμέ-
τερος ὢν.

ΠΑΡΡ. Προσεκύνησα τὴν γε πρώτην· μᾶλλον δὲ
τραγικώτερον αὐτὸ ποιήσειν μοι δοκᾷ· σεμνότερον γάρ·
ὧ̄ μέγα σεμνὴ Νίκη, τὸν ἐμὸν
βίον κατέχοις
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

ΑΡΕΤ. Οὐκοῦν δευτέρου κρατῆρος ἤδη καταρχώ-
μεθα, προσκαλῶμεν κἀκείνους, ὡς δίκην ὑπόσχωσιν ἀνδ'
ὢν ἐς ὑμᾶς ὑβρίζουσι· κατηγορήσει δὲ Παρρησιάδης
ἐκάστου.

ΠΑΡΡ. Ὅρθῶς, ᾧ Ἀρετῇ, ἔλεξας· ὥστε σύ, πατ
Συλλογισμέ, κατακύψας ἐς τὸ ἄστν προσκήρυττε τοὺς
φιλοσόφους.

40. ΣΥΛΛ. Ἄκουε, σίγα· τοὺς φιλοσόφους ἤκειν ἐς
ἀκρόπολιν ἀπολογησομένους ἐπὶ τῆς Ἀρετῆς καὶ Φιλοσο-
φίας καὶ Δίκης.

ΠΑΡΡ. Ὅρθῶς; ὀλίγοι συνέρχονται γνωρίζαντες τὸ
κῆρυγμα· ἄλλως γὰρ δεδίασι τὴν Δίκην. οἱ πολλοὶ δὲ
αὐτῶν οὐδὲ σχολὴν ἄγουσιν ἀμφὶ τοὺς πλουσίους ἔχον- 605
τες. εἰ δὲ βούλει πάντας ἤκειν, κατὰ τάδε, ᾧ Συλλογι-
σμέ, κήρυττε.

ΦΙΛ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ σύ, ᾧ Παρρησιάδῃ, προσ-
κάλει καθ' ὃ τι σοι δοκεῖ.

41. ΠΑΡΡ. Οὐδὲν τόδε χαλεπὸν. Ἄκουε, σίγα. ὅσοι
φιλόσοφοι εἶναι λέγουσι καὶ ὅσοι προσήκειν αὐτοῖς οἴον-
ται τοῦ ὀνόματος, ἤκειν ἐς ἀκρόπολιν ἐπὶ τὴν διανομήν.
δύο μναὶ ἐκάστῳ δοθήσονται καὶ σησαμάτος πλακοῦς· ὅς
δ' ἂν πάγωνα βαθὺν ἐπιδείξῃται, καὶ παλάθην ἰσχάδων

οὗτός γε προσεπλήψεται. κομίζειν δ' ἕκαστον σωφροσύνην μὲν ἢ δικαιοσύνην ἢ ἐγκράτειαν μηδαμῶς· οὐκ ἀναγκαῖα γὰρ ταῦτά γε, ἣν μὴ παρῆ· πέντε δὲ συλλογισμοὺς ἐξ ἅπαντος· οὐ γὰρ θέμις ἄνευ τούτων εἶναι σοφόν.

κεῖται δ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
τῷ δόμεν, ὃς μετὰ πᾶσιν ἐριζέμεν ἔξοχος εἶη.

42. Βαβαῖ, ὡς πλήρης μὲν ἢ ἄνοδος ἀδιζομένων, ἐπει τὰς δύο μνᾶς ἤκουσαν μόνον. παρὰ δὲ τὸ Πελασγικὸν ἄλλοι καὶ κατὰ τὸ Ἀσκληπιεῖον ἔτεροι καὶ παρὰ τὸν
610 Ἄρειον πάγον ἔτι πλείους, ἐνιοὶ δὲ καὶ κατὰ τὸν τοῦ Τάλω τάφον, οἱ δὲ καὶ πρὸς τὸ Ἀνακτεῖον προσθέμενοι κλίμακας ἀνέρπουσι βομβηδὸν νῆ Δία καὶ βοτρυδὸν ἔσμου δίκην, ἵνα καὶ καθ' Ὅμηρον εἶπω, ἀλλὰ κἀκεῖθεν εὖ μάλα πολλοὶ κἀντεῦθεν

μυριοί, ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὦρη. μεστή δὲ ἢ ἀκρόπολις ἐν βραχεῖ κλαγγηδὸν προκαδιζόντων καὶ πανταχοῦ πήρα πῶγων κολακεία ἀναισχυντία βακτηρία λιχνεία συλλογισμὸς φιλαργυρία· οἱ ὀλίγοι δέ, ὁπόσοι πρὸς τὸ πρῶτον κήρυγμα ἐκείνο ἀνήσαν, ἀφανεῖς καὶ ἄσημοι, ἀναμιχθέντες τῷ πλήθει τῶν ἄλλων, καὶ λελήθασιν ἐν τῇ ὁμοιότητι τῶν ἄλλων σχημάτων. τοῦτο γοῦν τὸ θεινότατόν ἐστιν, ᾧ Φιλοσοφία, καὶ ὃ τις ἂν μέψαιτό σου μάλιστα, τὸ μὴδὲ ἐπιβαλεῖν γνώρισμα καὶ σημεῖον αὐτοῖς· πιθανώτεροι γὰρ οἱ γόητες οὗτοι πολλάκις τῶν ἀληθῶς φιλοσοφούντων.

ΦΙΛ. Ἔσται τοῦτο μετ' ὀλίγον, ἀλλὰ δεχάμεθα ἤδη αὐτούς.

43. ΠΛΑΤ. Ἡμᾶς πρώτους χρὴ τοὺς Πλατωνικοὺς λαβεῖν.

ΠΥΘ. Οὐκ, ἀλλὰ τοὺς Πυθαγορικοὺς ἡμᾶς· πρότερος γὰρ ὁ Πυθαγόρας ἦν.

611 ΣΤΩΓΙΚ. Ληρεῖτε ἀμείνους ἡμεῖς οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς.

ΠΕΡ Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ ἐν γε τοῖς χρήμασι πρῶτοι
 ἂν ἡμεῖς εἴημεν οἱ ἐκ τοῦ περιπάτου.

ΕΠΙΚ. Ἐμὴν τοῖς Ἐπικουρείοις τοὺς πλακοῦντας
 δότε καὶ τὰς παλάθας· περὶ δὲ τῶν μυνῶν περιμενοῦμεν,
 κἄν ὑστάτους δέη λαμβάνειν.

ΑΚΑΔ. Ποῦ τὰ δύο τάλαντα; δεῖξομεν γὰρ οἱ Ἀκα-
 δημαῖκοι ὅσον τῶν ἄλλων ἐσμὲν ἐριστικώτεροι.

ΣΤΩΙΚ. Οὐχ ἡμῶν γε τῶν Στωϊκῶν παρόντων.

44. ΦΙΛ. Παύσασθε φιλονεικοῦντες· ὑμεῖς δὲ οἱ
 Κυνικοί μῆτε ἀθεῖτε ἀλλήλους μῆτε τοῖς ξύλοις παιέτε·
 ἐπ' ἄλλα γὰρ ἴστε κεκλημένοι· καὶ νῦν ἔγωγε ἡ Φιλοσο-
 φία καὶ Ἀρετὴ αὕτη καὶ Ἀλήθεια δικάσομεν τίνες οἱ ὀφ-
 θῶς φιλοσοφοῦντές εἰσιν, εἶτα ὅσοι μὲν ἂν εὐρεθῶσι
 κατὰ τὰ ἡμῖν δοκοῦντα βιοῦντες, εὐδαιμονήσουσιν ἄρι-
 στοὶ κεκριμένοι· τοὺς γόητας δὲ καὶ οὐδὲν ἡμῖν προσή-
 κοντας κακοὺς κακῶς ἐπιτρίψομεν, ὥς μὴ ἀντιποιοῖντο
 τῶν ὑπὲρ αὐτοὺς ἀλαζόνες ὄντες. τί τοῦτο; φεύγετε; νῆ
 Δία, κατὰ τῶν γε κρημνῶν οἱ πολλοὶ ἀλλόμενοι. κενὴ δ'
 οὖν ἡ ἀκρόπολις, πλην ὀλίγων τούτων, ὅποσοι μεμενή-
 κασιν οὐ φοβηθέντες τὴν κρίσιν. **45.** οἱ ὑπηρέται ἀνέ- 612
 λεσθε τὴν πῆραν, ἣν ὁ Κυνίσκος ἀπέροψεν ἐν τῇ τροπῇ.
 φέρ' ἴδω τί καὶ ἔχει, ἢ που θέρομους ἢ βιβλίον ἢ ἄρτους
 τῶν αὐτοπυριτῶν;

ΠΑΡΡ. Οὐκ, ἀλλὰ χρυσίον τουτὶ καὶ μύρον [καὶ
 μαχαίριδιον θυτικόν] καὶ κάτοπτρον καὶ κύβους.

ΦΙΛ. Εὐ γε, ὦ γενναῖε. τοιαῦτά σοι ἦν τὰ ἐφόδια
 τῆς ἀσκήσεως καὶ μετὰ τούτων ἡξίους λοιδορεῖσθαι ἅπασι
 καὶ τοὺς ἄλλους παιδαγωγεῖν;

ΠΑΡΡ. Τοιοῦτοι μὲν οὖν ἡμῖν οὔτοι. χρὴ δὲ ὑμᾶς
 σκοπεῖν ὅτινα τρόπον ἀγνοούμενα ταῦτα πεπαύσεται
 καὶ διαγνώσονται οἱ ἐντυγχάνοντες, οἵτινες οἱ ἀγαθοὶ
 αὐτῶν καὶ οἵτινες αὐτὸν πάλιν οἱ τοῦ ἐτέρου βίου. σὺ δέ, ὦ

Ἀλήθεια, ἐξεύρισκε, — ὑπὲρ σοῦ γὰρ τοῦτο γένοιτο ἄν — ὡς μὴ ἐπικρατήσῃ τὸ Ψεῦδος μηδὲ ὑπὸ τῆ Ἀγνοίας λανθάνωσιν οἱ φαῦλοι τῶν ἀνδρῶν σε τοὺς χρηστοὺς μειμνημένοι.

46. ΑΛΗΘ. Ἐπ' αὐτῷ, εἰ δοκεῖ, Παρρησιάδῃ ποιησώμεθα τὸ τοιοῦτον, ἐπεὶ χρηστὸς ᾧπται καὶ εὖνους ἡμῖν καὶ σέ, ᾧ Φιλοσοφία, μάλιστα θαυμάζω, παραλαβόντα
613 μετ' αὐτοῦ τὸν Ἐλεγχον ἅπασιν τοῖς φάσκουσι φιλοσοφεῖν ἐντυγχάνειν, εἶδ' ὃν μὲν ἄν εὖρη γνήσιον ὡς ἀληθῶς φιλοσοφίας, στεφανωσάτω θαλλοῦ στεφάνῳ καὶ ἐς τὸ Πρωτανεῖον καλεσάτω, ἦν δέ τιμι — οἷοι πολλοὶ εἰσι — καταράτῳ ἀνδρὶ ὑποκριτῆ φιλοσοφίας ἐντύχη, τὸ τριβῶνιον περισπᾶσας ἀποκειράτω τὸν πάγωνα ἐν χρῶ πᾶνυ τραγοκουρικῆ μαχαίρῳ καὶ ἐπὶ τοῦ μετώπου στίγματα ἐπιβαλέτω ἢ ἐγκαυσάτω κατὰ τὸ μεσόφρυον· ὁ δὲ τύπος τοῦ καυτήρος ἔστω ἀλώπηξ ἢ πύθηκος.

ΦΙΛ. Εὖ γε, ᾧ Ἀλήθεια· ὁ δὲ ἔλεγχος, ᾧ Παρρησιάδῃ, τοιοῦδε ἔστω, οἷος ὁ τῶν ἀετῶν πρὸς τὸν ἥλιον εἶναι λέγεται, οὐ μὰ Δί' ὥστε κάκείνους ἀντιβλέπειν τῷ φωτὶ καὶ πρὸς ἐκεῖνο δοκιμάζεσθαι, ἀλλὰ προθεῖς χρυσίον καὶ δόξαν καὶ ἡδονὴν ὃν μὲν ἄν αὐτῶν ἰδῆς ὑπερφῶντα καὶ μηδαμῶς ἐλκόμενον πρὸς τὴν ὕψιν, οὗτος ἔστω ὁ τῷ θαλλῷ στεφόμενος, ὃν δ' ἄν ἀτενὲς ἀποβλέποντα καὶ τὴν χεῖρα ὀρέγοντα ἐπὶ τὸ χρυσίον, ἀπάγειν ἐπὶ τὸ καυτήριον τοῦτον ἀποκείραντα πρότερον τὸν πάγωνα.

614 47. ΠΑΡΡ. Ὡς ἔδοξεν ἔσται ταῦτα, ᾧ Φιλοσοφία, καὶ ὄψει αὐτίκα μάλα τοὺς πολλοὺς αὐτῶν ἀλωπεκίας ἢ πύθηκοφόρους, ὀλίγους δὲ καὶ ἐστεφανωμένους· εἰ βούλεσθε μέντοι, κἀνταῦθα ἀναξω τινὰς ὑμῖν νῆ Δί' αὐτῶν.

ΦΙΛ. Πῶς λέγεις; ἀνάξεις τοὺς φυγόντας;

ΠΑΡΡ. Καὶ μάλα, ἦνπερ ἢ ἰεραία μοι ἐθελήσῃ πρὸς

ὀλίγον χοῆσαι τὴν ὀρμιᾶν ἐκείνην καὶ τὸ ἄγκιστρον, ὅπερ ὁ ἄλιεὺς ἀνέθηκεν ὁ ἐκ Πειραιῶς.

ΙΕΡ. Ἴδου δὴ λαβέ, καὶ τὸν κάλαμόν γε ἅμα, ὡς πάντα ἔχοις.

ΠΑΡΡ. Οὐκοῦν, ὦ ἰέρεια, καὶ ἰσχάδας μοι τινας δὸς ἀνύσασα καὶ ὀλίγον τοῦ χρυσίου.

ΙΕΡ. Λάμβανε.

ΦΙΛ. Τί πράττειν ἀνὴρ διανοεῖται;

ΙΕΡ. Δελεάσας τὸ ἄγκιστρον ἰσχάδι καὶ τῷ χρυσίῳ καθεζόμενος ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ τειχίου καθῆκεν ἐς 615 τὴν πόλιν.

ΦΙΛ. Τί ταῦτα, ὦ Παρρησιάδη, ποιεῖς; ἢ που τοὺς λίθους ἀλιεύσειν διέγνωκας ἐκ τοῦ Πελασγικοῦ;

ΠΑΡΡ. Σιώπησον, ὦ Φιλοσοφία, καὶ τὴν ἄγραν περιμένε· σὺ δέ, Πόσειδον ἀγρεῦ καὶ Ἀμφιρίτη φίλη, πολλοὺς ἡμῖν ἀνάπεμπε τῶν ἰχθύων. 48. ἀλλ' ὁρῶ τινα λάβρακα εὐμεγέθη, μᾶλλον δὲ χρύσοφρον.

ΕΛΕΓ. Οὐκ, ἀλλὰ γαλεός ἐστι· προσέρχεται δὴ τῷ ἀγκίστρῳ κεκηνώς. ὀσφράται τοῦ χρυσίου, πλησίον ἦδη ἐστίν· ἔφασκεν, εἴληπται, ἀνασπάσωμεν.

ΠΑΡΡ. Καὶ σύ, ὦ Ἐλεγγε, νῦν ξυνεπιλαβοῦ τῆς ὀρμιᾶς· ἄνω ἐστὶ. φέρ' ἴδω τίς εἶ, ὦ βέλτιστε ἰχθύων; κύων οὗτός γε. Ἡράκλεις τῶν ὀδόντων; τί τοῦτο, ὦ γενναῖο- 616 τατε; εἴληψαι λιχνεύων περὶ τὰς πέτρας, ἐνθα λήσειν ἠλπισας ὑποδεδυκώς; ἀλλὰ νῦν ἔση φανερός ἄπασιν ἐκ τῶν βραγγίων ἀπηρητημένος. ἐξέλωμεν τὸ δέλεαρ καὶ τὸ ἄγκιστρον τουτί. κενόν σοι τὸ ἄγκιστρον· ἢ δ' ἰσχὰς ἦδη προσέσχηται καὶ τὸ χρυσίου ἐν τῇ κοιλίᾳ.

ΔΙΟΓ. Μὰ Δί' ἐξεμεσάτω, ὡς δὴ καὶ ἐπ' ἄλλους δελεάσωμεν.

ΠΑΡΡ. Εὖ ἔχει· τί φῆς, ὦ Διόγενες; οἶσθα τοῦτον ὅστις ἐστίν, ἢ προσήκει σοὶ τι ἀνὴρ;

ΔΙΟΓ. Οὐδαμῶς.

ΠΑΡΡ. Τί οὖν; πόσου ἄξιον αὐτὸν χρὴ φάναι; ἐγὼ μὲν γὰρ δὴ ὀβολῶν πρῶην αὐτὸν ἐτιμησάμην.

ΔΙΟΓ. Πολὺν λέγεις· ἄβρωτός τε γὰρ ἐστὶ καὶ εἰδεχθῆς καὶ σκληρὸς καὶ ἄτιμος· ἄφες αὐτὸν ἐπὶ κεφαλὴν ἀπὸ τῆς πέτρας· σὺ δὲ ἄλλον ἀνάσπασον καθεὶς τὸ ἄγκιστρον. ἐκεῖνο μέντοι ὄρα, ὃ Παρρησιάδη, μὴ καμπτόμενός σοι ὁ κάλαμος ἀποκλασθῆ.

ΠΑΡΡ. Θάρρει; ὃ Διόγενες· κοῦφοί εἰσι καὶ τῶν ἀφύων ἐλαφρότεροι.

ΔΙΟΓ. Νῆ Δί', ἀφνέστατοί γε· ἀνάσπα δὲ ὄμως.

617 49. ΠΑΡΡ. Ἴδού· τίς ἄλλος οὗτος ὁ πλατύς; ὡσπερ ἡμίτομος ἰχθύς προσέρχεται, ψηττά τις, κεκηνῶς ἐς τὸ ἄγκιστρον· κατέπιεν, ἔχεται, ἀνεσπασθῶ.

ΔΙΟΓ. Τίς ἐστίν;

ΕΛΕΓ. Ὁ Πλατωνικός εἶναι λέγων.

ΠΛΑΤ. Καὶ σύ, ὃ κατάρατε, ἦκεις ἐπὶ τὸ χρυσίον;

ΠΑΡΡ. Τί φῆς, ὃ Πλάτων; τί ποιῶμεν αὐτόν;

ΠΛΑΤ. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς πέτρας καὶ οὗτος.

50. ΔΙΟΓ. Ἐπ' ἄλλον καθείσθω.

ΠΑΡΡ. Καὶ μὴν ὄρω τινα πάγκαλον προσιόντα, ὡς ἂν ἐν βυθῷ δόξειεν, ποικίλον τὴν χροάν, ταινίας τινὰς ἐπὶ τοῦ νώτου ἐπιχρυσόους ἔχοντα. ὄρας, ὃ Ἐλεγχες; ὁ τὸν Ἀριστοτέλην προσποιούμενος οὗτός ἐστιν. ἦλθεν, εἶτα πάλιν ἀπενήξατο. περισκοπεῖ ἀκριβῶς, αὐτίς ἐπανήλθεν, ἔχανεν, εἴληπται, ἀνιμήσθω.

ΑΡΙΣΤ. Μὴ ἔρη με, ὃ Παρρησιάδη, περὶ αὐτοῦ· ἀγνοῶ γὰρ ὅστις ἐστίν.

ΠΑΡΡ. Οὐκοῦν καὶ οὗτος, ὃ Ἀριστοτέλης, κατὰ τῶν 618 πετρῶν. 51. ἀλλ' ἦν ἰδού, πολλοὺς που τοὺς ἰχθύς ὄρω κατὰ ταυτὸν ὁμόχροας, ἀκανθώδεις καὶ τὴν ἐπιφάνειαν ἐκτετραχυσμένους, ἐχίνων δυσληπτοτέρους. ἦ που σαγή-

νης ἐπ' αὐτοὺς δεήσει; ἀλλ' οὐ πάρεστιν. Ἰκανὸν εἰ κἄν
 ἕνα τινα ἐκ τῆς ἀγέλης ἀνασπασάσαιμεν. ἤξει δὲ ἐπὶ τὸ
 ἄγκιστρον δηλαδὴ ὅς ἂν αὐτῶν θρασύτατος ᾗ.

ΕΛΕΓ. Κάθες, εἰ δοκεῖ, σιδηρώσας γε πρότερον ἐπὶ
 πολὺ τῆς ὀρμιάς, ὡς μὴ ἀποπρίσῃ τοῖς ὁδοῦσι καταπιῶν
 τὸ χρυσίον.

ΠΑΡΡ. Καθῆκα. σὺ δέ, ὦ Πόσειδον, ταχέϊαν ἐπι-
 τέλει τὴν ἄγρην. βαβαῖ, μάχονται περὶ τοῦ δελέατος, καὶ
 συνάμα πολλοὶ περιτρώγουσι τὴν ἰσχάδα, οἱ δὲ προσ-
 φύντες ἔχονται τοῦ χρυσίου. εὖ ἔχει· περιεπάρῃ τις μάλα
 καρτερός. φέρ' ἴδω τίνοσ ἐπώνυμον σεαντὸν εἶναι λέ-
 γεις; καίτοι γελοῖός γέ εἰμι ἀναγκάξων ἰχθῦν λαλεῖν·
 ἄφωνοι γὰρ αὐτοί. ἀλλὰ σύ, ὦ Ἐλεγγε, εἰπέ ὄντινα ἔχει
 διδάσκαλον.

ΕΛΕΓ. Χρῦσιππον τουτονί.

ΠΑΡΡ. Μανθάνω· διότι χρυσίον, οἶμαι, προσῆν τῷ
 ὀνόματι. σὺ δ' οὖν, Χρῦσιππε, πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς εἰπέ,
 οἴσθα τοὺς ἄνδρας ἢ τοιαῦτα παρήνεις αὐτοῖς ποιεῖν;

ΧΡΥΣ. Νῆ Δ', ὕβριστικά ἐρωτᾶς, ὦ Παρρησιάδη, 619
 προσήκειν τι ἡμῖν ὑπολαμβάνων τοιούτους ὄντας.

ΠΑΡΡ. Εὖ γε, ὦ Χρῦσιππε, γενναῖος εἶ. οὕτως γοῦν
 καὶ αὐτὸς ἐπὶ κεφαλὴν μετὰ τῶν ἄλλων, ἐπεὶ καὶ ἀκαν-
 θώδης ἐστί, καὶ δέος μὴ διαπαρῆ τις τὸν λαιμὸν ἐσθίων.

52. ΦΙΛ. Ἄλις, ὦ Παρρησιάδη, τῆς ἄγρας, μὴ καὶ
 τίς σοι, οἷοι πολλοὶ εἰσιν, οἰχῆται ἀποσπᾶσας τὸ χρυσίον
 καὶ τὸ ἄγκιστρον, εἰτά σε ἀποτίσαι τῇ ἱερεΐᾳ δεήσει. ὥστε
 ἡμεῖς μὲν ἀπίωμεν περιπατήσουσαι· καιρὸς δὲ καὶ ὑμᾶς
 ἀπιέναι ὄθεν ἤκατε, μὴ καὶ ὑπερήμεροι γένησθε τῆς προ-
 θεσμίας. σὺ δὲ καὶ ὁ Ἐλεγγος, ὦ Παρρησιάδη, κύκλω ἐπὶ
 πάντας αὐτοὺς ἰόντες ἢ στεφανοῦτε ἢ ἐγκάετε, ὡς ἔφην.

ΠΑΡΡ. Ἔσται ταῦτα, ὦ Φιλοσοφία. χαίρετε, ὦ βέλ-
 τιστοὶ ἀνδρῶν. ἡμεῖς δὲ κατίωμεν, ὦ Ἐλεγγε, καὶ τελεῶ-

μεν τὰ παραγγελλόμενα. ποῖ δὲ καὶ προῶτον ἀπιέναι δε-
ησῆς, μᾶν ἐς τὴν Ἀκαδημίαν ἢ ἐς τὴν Στοάν;

ΕΛΕΓ. Ἀπὸ τοῦ Λυκείου ποιησόμεθα τὴν ἀρχήν.

ΠΑΡΡ. Οὐδὲν διοίσει τοῦτο. πλὴν οἶδά γε ἐγὼ ὡς
ὅποι ποτ' ἂν ἀπέλθωμεν, ὀλίγων μὲν τῶν στεφάνων,
πολλῶν δὲ τῶν καντηρίων δεησόμεθα.

1. ΧΑΡ. Εἶεν, ὦ Κλωθοῖ, τὸ μὲν σκάφος τοῦτο ἡμῖν
πάλαι εὐτρεπὲς καὶ πρὸς ἀναγωγὴν εὖ μάλα παρεσκευα-
σμένον· ὃ τε γὰρ ἄντλος ἐκκέχυται καὶ ὁ ἰστός ᾠρθῶται
καὶ ἡ ὀθόνη παρακέκρουσται καὶ τῶν κωπῶν ἐκάστη τε-
621 τρώπεται, κωλύει τε οὐδέν, ὅσον ἐπ' ἐμοί, τὸ ἀγκύριον
ἀνασπᾶσαντας ἀποπλεῖν. ὁ δὲ Ἐρμῆς βραδύνει, πάλαι
παρεῖναι δέον· κενὸν γοῦν ἐπιβατῶν, ὡς ὄρας, ἔστι τὸ
πορθημεῖον τρις ἤδη τήμερον ἀναπεπλευκέναι δυνάμενον·
καὶ σχεδὸν ἀμφὶ βουλυτόν ἐστιν, ἡμεῖς δὲ οὐδέπω οὐδὲ
ὄβολὸν ἐμπεπολήκαμεν. εἶτα ὁ Πλούτων εὖ οἶδα ὅτι ἐμὲ
φραθυμεῖν ἐν τούτοις ὑπολήψεται, καὶ ταῦτα παρ' ἄλλω
οὔσης τῆς αἰτίας. ὁ δὲ καλὸς ἡμῖν κἀγαθὸς νεκροπομπὸς
622 ὥσπερ τις ἄλλος καὶ αὐτὸς τὸ τῆς ἄνω Λήθης ὕδωρ πε-
πωκῶς ἀναστρέφει πρὸς ἡμᾶς ἐπιλέλησται, καὶ ἦτοι πα-
λαίει μετὰ τῶν ἐφήβων ἢ κιθαρίζει ἢ λόγους τινας διεξέρ-
χεται ἐπιδεικνύμενος τὸν λῆρον τὸν αὐτοῦ, ἢ τάχα που
καὶ κλαπεύει ὁ γεννάδας παρελθῶν· μία γὰρ αὐτοῦ καὶ
αὕτη τῶν τεχνῶν. ὁ δ' οὖν ἐλευθεριάζει πρὸς ἡμᾶς, καὶ
ταῦτα ἐξ ἡμισείας ἡμέτερος ὢν.

2. ΚΛΩΘ. Τί δέ; οἶδας, ὦ Χάρων, εἰ τις ἀσχολία
προσέπεισεν αὐτῶν, τοῦ Διὸς ἐπὶ πλέον δεηθέντος ἀπο-

χορήσασθαι πρὸς τὰ ἄνω πράγματα; δεσπότης δὲ κακενός ἐστιν.

ΧΑΡ. Ἄλλ' οὐχ ὥστε, ὦ Κλωθοῖ, πέρα τοῦ μετρίου δεσπόξεν κοινού κτήματος, ἐπεὶ οὐδὲ ἡμεῖς ποτε αὐτόν, ἀπιέναι δέον, κατεσχήκαμεν. ἀλλ' ἐγὼ οἶδα τὴν αἰτίαν· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ ἀσφόδελος μόνον καὶ χοαὶ καὶ πόπανα καὶ ἐναγίσματα, τὰ δ' ἄλλα ζόφος καὶ ὀμίχλη καὶ σκότος, ἐν δὲ τῷ οὐρανῷ φαιδρὰ πάντα καὶ ἢ τε ἀμβροσία πολλή καὶ τὸ νέκταρ ἄφθονον· ὥστε μοι ἥδιον παρ' ἐκείνοις βραδύνειν ἔοικε. καὶ παρ' ἡμῶν μὲν ἀνίπτεται καθάπερ ἐκ δεσμοτηρίου τινὸς ἀποδιδράσκων· ἐπειδὴν δὲ καιρὸς 623 κατιέναι, σχολῆ καὶ βάδην μόλις ποτὲ κατέρχεται.

3. ΚΛΩΘ. Μηκέτι χαλέπαινε, ὦ Χάρων· πλησίον γὰρ αὐτὸς οὗτος, ὡς ὄρας, πολλοὺς τινὰς ἡμῖν ἄγων, μαῖλλον δὲ ὥσπερ τι αἰπόλιον ἀθρόους αὐτοὺς τῇ φάβδω σοβῶν. ἀλλὰ τί τοῦτο; δεδεμένον τινὰ ἐν αὐτοῖς καὶ ἄλλον γελῶντα ὄρα, ἓνα δέ τινα καὶ πήραν ἐξημμένον καὶ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἔχοντα, δριμύ ἐνορῶντα καὶ τοὺς ἄλλους ἐπισπεύδοντα. οὐχ ὄρας δὲ καὶ τὸν Ἑρμῆν αὐτόν ἰδρῶτι φεόμενον καὶ τῷ πόδε κεκοιμημένον καὶ πνευστιῶντα; μεστὸν γοῦν ἄσθματος αὐτῷ τὸ στόμα. τί ταῦτα, ὦ Ἑρμῆ; τίς ἢ σπουδῆ; τεταραγμένος γὰρ ἡμῖν ἔοικας.

ΕΡΜ. Τί δ' ἄλλο, ὦ Κλωθοῖ, ἢ τουτοῦ τὸν ἀλιτήριον ἀποδράντα μεταδιώκων ὀλίγου δεῖν λειπόνεως ὑμῖν τήμερον ἐγενόμην;

ΚΛΩΘ. Τίς δ' ἐστίν; ἢ τί βουλόμενος ἀπεδίδρασκε;

ΕΡΜ. Τουτὶ μὲν πρόδηλον, ὅτι ξῆν μαῖλλον ἐβούλετο. ἔστι δὲ βασιλεύς τις ἢ τύραννος, ἀπὸ γοῦν τῶν ὀδυρμῶν καὶ ὧν ἀνακακύνει, πολλῆς τινος εὐδαιμονίας ἐστερεῆσθαι λέγων.

ΚΛΩΘ. Εἶθ' ὁ μάταιος ἀπεδίδρασκεν, ὡς ἐπιβιω-

624 ναι δυνάμενος, ἐπιλελοιπότης ἤδη τοῦ ἐπικεκλωσμένου
αὐτῷ νήματος;

4. *ΕΡΜ.* Ἀπεδίδρασκε, λέγεις; εἰ γὰρ μὴ ὁ γενναιό-
τατος οὗτος, ὁ τὸ ξύλον, συνήργησέ μοι καὶ συλλαβόντες
αὐτὸν ἐδήσαμεν, κἂν ᾤχετο ἡμᾶς ἀποφυγῶν· ἀφ' οὗ
γὰρ μοι παρέδωκεν αὐτὸν ἡ Ἄτροπος, παρ' ὅλην τὴν
ὁδὸν ἀντέτεινε καὶ ἀντέσπα, καὶ τῷ πόδε ἀντερείδων πρὸς
τὸ ἔδαφος οὐ παντελῶς εὐάγωγος ἦν· ἐνίστε δὲ καὶ ἰκέ-
τευε καὶ κατελιπᾶρει ἀφεθῆναι πρὸς ὀλίγον ἀξιῶν καὶ
πολλὰ δάσειν ὑπισχνούμενος. ἐγὼ δέ, ὥσπερ εἰκός, οὐκ
ἀνίειν ὀρῶν ἀδυνάτων ἐφίεμενον. ἐπεὶ δὲ κατ' αὐτὸ δὴ
τὸ στόμιον ἤμεν, ἐμοῦ τοὺς νεκρούς, ὡς ἔθος, ἀπαριθ-
μούντος τῷ Αἰακῷ κἀκείνου λογιζομένου αὐτοὺς πρὸς τὸ
παρὰ τῆς σῆς ἀδελφῆς πεμφθὲν αὐτῷ σύμβολον, λαθῶν
οὐκ οἶδ' ὅπως ὁ τρισκατάρατος ἀπιῶν ᾤχετο. ἐνέδει οὖν
νεκρὸς εἰς τῷ λογισμῷ, καὶ ὁ Αἰακὸς ἀνατείνας τὰς
ὀφρῦς, Μὴ ἐπὶ πάντων, ᾧ Ἐρμῆ, φησί, χρῶ τῇ κλεπτικῇ,
625 ἄλλισ σοι αἰ ἐν οὐρανῷ παιδιαί· τὰ νεκρῶν δὲ ἀκριβῆ καὶ
οὐδαμῶς λαθεῖν δυνάμενα. τέτταρας, ὡς ὀρᾶς, πρὸς τοῖς
χιλίοις ἔχει τὸ σύμβολον ἐγκεχαραγμένους, σὺ δέ μοι
παρ' ἕνα ἤκεις ἄγων, εἰ μὴ τοῦτο φῆς, ὡς παραλελόγι-
σται σε ἡ Ἄτροπος. ἐγὼ δὲ ἐρυθριάσας πρὸς τὸν λόγον
ταχέως ὑπεμνήσθην τῶν κατὰ τὴν ὁδόν, κάπειδὴ περι-
βλέπων οὐδαμοῦ τοῦτον εἶδον, συνεῖς τὴν ἀπόδρασιν
ἐδίωκον ὡς εἶχον τάχους κατὰ τὴν ἄγουσαν πρὸς τὸ φῶς·
εἶπετο δὲ ἀυθαίρετός μοι ὁ βέλτιστος οὗτος, καὶ ὥσπερ
ἀπὸ ὑσπληγγοῦ θεόντες κατελαμβάνομεν αὐτὸν ἤδη ἐν
Ταινάρῳ· παρὰ τοσοῦτον ἤλθε διαφυγεῖν.

5. *ΚΛΩΘ.* Ἡμεῖς δέ, ᾧ Χάρων, ὀλιγοῦριαν ἤδη τοῦ
Ἐρμού κατεγινώσκομεν.

ΧΑΡ. Τί οὖν ἐτι διαμέλλομεν ὡς οὐκ ἱκανῆς ἡμῖν
γεγεννημένης διατριβῆς;

ΚΛΩΘ. *Εὖ λέγεις· ἐμβαινέτωσαν. ἐγὼ δὲ προχειρισαμένη τὸ βιβλίον καὶ παρὰ τὴν ἀποβάθραν καθέξομένη, ὡς ἔθος, ἐπιβαίνοντα ἕκαστον αὐτῶν διαγνώσομαι, 626 τίς καὶ πόθεν καὶ ὄντινα τεθνεῶς τὸν τρόπον· σὺ δὲ παραλαμβάνων στοίβαξε καὶ συντίθει· σὺ δέ, ὦ Ἐρμῆ, τὰ νεογνὰ ταυτὶ πρῶτα ἐμβαλοῦ· τί γὰρ ἂν καὶ ἀποκρίναινό μοι;*

ΕΡΜ. *Ἴδού σοι, ὦ πορθμεῦ, τὸν ἀριθμὸν οὗτοι τριακόσιοι μετὰ τῶν ἐκτεθειμένων.*

ΧΑΡ. *Βαβαῖ τῆς εὐαγρίας. ὁμφοκίας ἡμῖν νεκροῦς ἤκεις ἄγων.*

ΕΡΜ. *Βούλει, ὦ Κλωθοῦ, τοὺς ἀκλαύστους ἐπὶ τούτοις ἐμβιβασόμεθα;*

ΚΛΩΘ. *Τοὺς γέροντας λέγεις; οὕτω ποιεῖ. τί γὰρ με δεῖ πράγματα ἔχειν τὰ πρὸ Εὐκλείδου νῦν ἐξετάξουσαν; οἱ ὑπὲρ ἐξήκοντα ὑμεῖς πάριτε ἤδη. τί τοῦτο; οὐκ ἐπακούουσί μου βεβυσμένοι τὰ ἅτα ὑπὸ τῶν ἐτῶν. δεήσει τάχα καὶ τούτους ἀράμενον παραγαγεῖν.*

ΕΡΜ. *Ἴδού πάλιν οὗτοι δυεῖν δέοντες τετρακόσιοι, τακεροὶ πάντες καὶ πέπειροὶ καὶ καθ' ὅραν τετρα- 627 γημένοι.*

ΧΑΡ. *Μὰ Δί', ἐπεὶ ἀσταφίδες γε πάντες ἤδη εἰσί.*

6. ΚΛΩΘ. *Τοὺς τραυματίας ἐπὶ τούτοις, ὦ Ἐρμῆ, παράγαγε· καὶ πρῶτοί μοι εἴπατε ὅπως ἀποθανόντες ἦκατε; μᾶλλον δὲ αὐτῇ πρὸς τὰ γεγραμμένα ὑμᾶς ἐπισκέβομαι. πολεμοῦντας ἀποθανεῖν ἔδει χθὲς ἐν Μυσία τέτταρας ἐπὶ τοῖς ὀγδοήκοντα καὶ τὸν Ὁξυάρτου υἱὸν μετ' αὐτῶν Γωβάρην.*

ΕΡΜ. *Πάρεσι.*

ΚΛΩΘ. *Δι' ἔρωτα αὐτοῦς ἀπέσφαξαν ἐπτά, καὶ ὁ φιλόσοφος Θεαγένης διὰ τὴν ἐταίραν τὴν Μεγαρόθεν.*

ΕΡΜ. *Οὗτοί πλησίον.*

ΚΛΩΘ. Πού δ' οἱ περὶ τῆς βασιλείας ὑπ' ἀλλήλων ἀποθανόντες;

ΕΡΜ. Παρεστᾶσιν.

ΚΛΩΘ. Ὁ δ' ὑπὸ τοῦ μοιχοῦ καὶ τῆς γυναικὸς φονευθεῖς;

ΕΡΜ. Ἴδού σοι πλησίον.

ΚΛΩΘ. Τοὺς ἐκ δικαστηρίων δῆτα παράγαγε, λέγω
628 δὴ τοὺς ἐκ τυμπάνου καὶ τοὺς ἀνεσκολοπισμένους. οἱ δ' ὑπὸ ληστῶν ἀποθανόντες ἑκατάδεκα ποῦ εἰσιν, ᾧ Ἐρμῆ;

ΕΡΜ. Πάρεσιν οἶδε οἱ τραυματῖαι, ὡς ὄραξ. τὰς δὲ γυναικας ἅμα βούλει παραγάγω;

ΚΛΩΘ. Μάλιστα, καὶ τοὺς ἀπὸ ναυαγίων γε ἅμα καὶ γὰρ τεθναῖσι τὸν ὅμοιον τρόπον. καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ πυρετοῦ δέ, καὶ τούτους ἅμα, καὶ τὸν ἱατρὸν μετ' αὐτῶν Ἀγαθοκλέα. 7. ποῦ δ' ὁ φιλόσοφος Κυνίσκος, ὃν ἔδει τῆς Ἐκάτης τὸ δεῖπνον φαρόντα καὶ τὰ ἐκ τῶν καθαρσίων ᾧ καὶ πρὸς τούτοις γε σηπῖαν ὠμὴν ἀποθανεῖν;

ΚΤΝ. Πάλαι σοι παρέστηκα, ᾧ βελτίστη Κλωθοῖ. τί δέ με ἀδικήσαντα τοσοῦτον εἶσας ἄνω τὸν χρόνον; σχεδὸν γὰρ ὅλον μοι τὸν ἄτρακτον ἐπέκλωσας. καίτοι πολλάκις ἐπειράθην τὸ νῆμα διακόψας ἐλθεῖν, ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἄρρηκτον ἦν.

ΚΛΩΘ. Ἐφορόν σε καὶ ἱατρὸν εἶναι τῶν ἀνθρωπίνων ἀμαρτημάτων ἀπελιμπανον. ἀλλ' ἔμβαινε ἀγαθῆ τύχη.

ΚΤΝ. Μὰ Δί', εἰ μὴ πρότερόν γε τουτουὶ τὸν δεδεμένον ἐμβιβασώμεθα· δέδια γὰρ μὴ σε παραπεισῆ δεόμενος.

629 *8. ΚΛΩΘ.* Φέρ' ἴδω τίς ἐστι.

ΕΡΜ. Μεγαπένθης ὁ Λακύνδον, τύραννος.

ΚΛΩΘ. Ἐπίβαινε σύ.

ΜΕΓ. Μηδαμῶς, ᾧ δέσποινα Κλωθοῖ, ἀλλά με πρὸς

ὀλίγον ἔασον ἀνελεθεῖν. εἰτά σοι αὐτόματος ἦξω καλοῦντος μηδενός.

ΚΛΩΘ. Τί δὲ ἔστιν οὗ χάριν ἀφικέσθαι θέλεις;

ΜΕΓ. Τὴν οἰκίαν ἐκτελέσαι μοι πρότερον ἐπίτρεψον· ἡμιτελής γάρ ὁ δόμος καταλέλειπται.

ΚΛΩΘ. Ληφείς· ἀλλὰ ἔμβαινε.

ΜΕΓ. Οὐ πολὺν χρόνον, ᾧ Μοῖρα, αἰτῶ· μίαν με ἔασον μείναι τήνδε ἡμέραν, ἄχρι ἂν τι ἐπισκήψω τῇ γυναικί περὶ τῶν χρημάτων, ἐνθα τὸν μέγαν εἶχον θησαυρὸν κατορρωγμένον.

ΚΛΩΘ. Ἄραρεν· οὐκ ἂν τύχοις.

ΜΕΓ. Ἀπολείται οὖν ὁ χρυσὸς τοσοῦτος;

ΚΛΩΘ. Οὐκ ἀπολείται. θάρρει τούτου γε ἔνεκα· Μεγακλῆς γὰρ αὐτὸν ὁ σὸς ἀνεψιὸς παραλήψεται.

ΜΕΓ. Ὡ τῆς ὕβρεως. ὁ ἐχθρός, ὃν ὑπὸ τῆς φραυμίας ἔγωγε οὐ προαπέκτεινα;

ΚΛΩΘ. Ἐκεῖνος αὐτός· καὶ ἐπιβιάσεται σοι ἔτη τετ- 630
ταράκοντα καὶ μικρόν τι πρὸς, τὰς παλλακίδας καὶ τὴν ἐσθῆτα καὶ τὸν χρυσὸν ὅλον σου παραλαβάν.

ΜΕΓ. Ἄδικεῖς, ᾧ Κλωθοῦ, τὰμὰ τοῖς πολεμιωτάτοις διανέμουσα.

ΚΛΩΘ. Σὺ γὰρ οὐχὶ Κυδιμάχου αὐτὰ ὄντα, ᾧ γενναιότατε, παρελήφεις ἀποκτείνας τε αὐτὸν καὶ τὰ παιδία ἔτι ἐμπνέοντι ἐπισφάξας;

ΜΕΓ. Ἄλλὰ νῦν ἐμὰ ἦν.

ΚΛΩΘ. Οὐκοῦν ἐξῆκει σοι ὁ χρόνος ἤδη τῆς κτήσεως.

9. ΜΕΓ. Ἄκουσον, ᾧ Κλωθοῦ, ἃ σοι ἰδίᾳ μηδενὸς ἀκούοντος εἶπεν βούλομαι· ὑμεῖς δὲ ἀπόστητε πρὸς ὄλιγον. ἂν με ἀφῆς ἀποδρᾶναι, χιλιά σοι τάλαντα χρυσίου ἐπισήμου δώσειν ὑπισχνούμαι τήμερον.

ΚΛΩΘ. Ἔτι γὰρ χρυσόν, ᾧ γέλοῖτε, καὶ τάλαντα διαμνήμης ἔχεις;

ΜΕΓ. Καὶ τοὺς δύο κρατῆρας βούλει προσθήσω, οὓς ἔλαβον ἀποκτείνας Κλεόκριτον, ἔλκοντας ἐκάτερον χρυσοῦ ἀπέφθον τάλαντα ἑκατόν;

631 ΚΛΩΘ. Ἔλκετε αὐτόν· ἔοικε γὰρ οὐκ ἐπεμβήσεσθαι ἡμῖν ἐκῶν.

ΜΕΓ. Μαρτύρομαι ὑμᾶς, ἀτελεὲς μένει τὸ τεῖχος καὶ τὰ νεώρια· ἐξετέλεσα γὰρ ἂν αὐτὰ ἐπιβιοὺς πέντε μόνας ἡμέρας.

ΚΛΩΘ. Ἀμέλησον· ἄλλος τειχεῖ.

ΜΕΓ. Καὶ μὴν τοῦτό γε πάντως εὐγνωμον αἰτῶ

ΚΛΩΘ. Τὸ ποῖον;

ΜΕΓ. Εἰς τοσοῦτον ἐπιβιῶναι, μέχρι ἂν ὑπαγάγωμαι Πέρσας καὶ Λυδοὺς ἐπιθῶ τοὺς φόρους καὶ μνημα ἐαυτῷ παμμέγεθες ἀναστήσας ἐπιγράψω ὅποσα ἐπραξα μεγάλα καὶ στρατηγικὰ παρὰ τὸν βίον.

ΚΛΩΘ. Οὗτος, οὐκέτι ταῦτα μίαν ἡμέραν αἰτεῖς, ἀλλὰ σχεδὸν εἴκοσιν ἑτῶν διατριβήν.

10. ΜΕΓ. Καὶ μὴν ἐγγυητὰς ὑμῖν ἔτοιμος παρασχέσθαι τοῦ τάχους καὶ τῆς ἐπανόδου. εἰ βούλεσθε δέ, καὶ ἄντανδρον ὑμῖν ἀντ' ἑμαντοῦ παραδώσω τὸν ἀγαπητόν.

ΚΛΩΘ. ὦ μιαιρέ, ὃν ἠύχου πολλάκις ὑπὲρ γῆς καταλιπεῖν;

ΜΕΓ. Πάλαι ταῦτα ἠύχόμην· νυνὶ δὲ ὄρω τὸ βέλτιον.

632 ΚΛΩΘ. Ἦξει κάκεινός σοι μετ' ὀλίγον ὑπὸ τοῦ νεωστὶ βασιλεύοντος ἀνηρημένος.

11. ΜΕΓ. Οὐκοῦν ἀλλὰ τοῦτό γε μὴ ἀντείπης ὦ Μοῖρά μοι.

ΚΛΩΘ. Τὸ ποῖον;

ΜΕΓ. Εἰδέναί βούλομαι τὰ μετ' ἐμὲ ὄντινα ἔξει τὸν φόρον.

ΚΛΩΘ. Ἄκουε· μᾶλλον γὰρ ἀνιάση μαθῶν. τὴν

μεν γυναίκα Μίδας ὁ δοῦλος ἔξει, καὶ πάλαι δὲ αὐτὴν ἐμοίχευεν.

ΜΕΓ. Ὁ κατάρατος, ὃν ἐγὼ πειθόμενος αὐτῇ ἀφῆκα ἐλεύθερον.

ΚΛΩΘ. Ἡ θυγάτηρ δέ σοι ταῖς παλλακίσι τοῦ νυκτιτυρानνοῦντος ἐγκαταλεγήσεται· αἱ εἰκόνας δὲ καὶ ἀνδριάνας, οὓς ἡ πόλις ἀνέστησέ σοι πάλαι, πάντες ἀνατετραμμένοι γέλωτά που παρῆξουσι τοῖς θεωμένοις.

ΜΕΓ. Εἰπέ μοι, τῶν φίλων δὲ οὐδεὶς ἀγανακτεῖ τοῖς δρωμένοις;

ΚΛΩΘ. Τίς γὰρ ἦν σοι φίλος; ἢ ἐκ τίνος αἰτίας γενομένος; ἀγνοεῖς ὅτι πάντες οἱ καὶ προσκνυοῦντες καὶ τῶν λεγομένων καὶ πραττομένων ἕκαστα ἐπαινοῦντες ἢ φόβῳ ἢ ἐλπίσιν ἔδρων τῆς ἀρχῆς ὄντες φίλοι καὶ πρὸς τὸν καιρὸν ἀποβλέποντες;

ΜΕΓ. Καὶ μὴν σπένδοντες ἐν τοῖς συμποσίοις με- 633 γάλη τῇ φωνῇ ἐπηύχοντό μοι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, προαποθανεῖν ἕκαστος αὐτῶν ἔτοιμος, εἰ οἶόν τε εἶναι, καὶ ὄλως, ὄρκος αὐτοῖς ἦν ἐγώ.

ΚΛΩΘ. Τοιγαροῦν παρ' ἐνὶ αὐτῶν χθρὲς δειπνήσας ἀπέθανες· τὸ γὰρ τελευταῖόν σοι πιεῖν ἐνεχθὲν ἐκεῖνο δευρὶ κατέπεμψέ σε.

ΜΕΓ. Ταῦτ' ἄρα πικροῦ τινος ἡσθόμην· τί βουλόμενος δὲ ταῦτα ἐπραξε;

ΚΛΩΘ. Πολλὰ με ἀνακρίνεις, ἐμβῆναι δέον.

12. ΜΕΓ. Ἐν με πνίγει μάλιστα, ᾧ Κλωθοῖ, δι' ὅπερ ἐπόθουν καὶ πρὸς ὀλίγον ἐς τὸ φῶς ἀνακῦψαι πάλιν.

ΚΛΩΘ. Τί δὲ τοῦτό ἐστιν; ἔοικε γὰρ τι παμμέγεθες εἶναι.

ΜΕΓ. Καρίων ὁ ἐμὸς οἰκέτης ἐπεὶ τάχιστα με ἀποθανόντα εἶδε, περὶ θείλην ὄψιαν ἀνελεθῶν εἰς τὸ οἶκημα, ἐνθα ἐκέκμην, σχολῆς οὔσης — οὐδεὶς γὰρ οὐδὲ ἐφύλαττέ

με — Γλυκέριον τὴν παλλακίδα μου — καὶ πάλαι δέ, οἶμαι, κεκοινωνήκεσαν — παραγαγὼν ἐπισπασάμενος τὴν θύραν ἐσπόδει καθάπερ οὐθενὸς ἔνδον παρόντος, εἴτ' 634 ἐπειδὴ ἄλις εἶχε τῆς ἐπιθυμίας, ἀποβλέψας εἰς ἐμέ, Σὺ μέντοι, φησίν, ᾧ μιὰρὸν ἀνθρώπιον, πληγὰς μοι πολλάκις οὐδὲν ἀδικοῦντι ἐνέτεινας· καὶ ταῦθ' ἅμα λέγων παρῆτιλλέ με καὶ κατὰ κόρρης ἔπαιε, τέλος δὲ πλατὺν χρεμψάμενος καὶ καταπτύσας μου καί, Εἰς τὸν τῶν ἀσεβῶν χῶρον ἄπιθι, ἐπειπὼν ἄγχετο· ἐγὼ δὲ ἐνεπιμπράμην μὲν, οὐκ εἶχον δὲ ὅμως ὅ τι καὶ δράσαιμι αὐτὸν αὖτος ἤδη καὶ ψυχρὸς ἄν. καὶ ἡ μιὰρὰ δὲ παιδίσκη ἐπεὶ ψόφρον προσιόντων τινῶν ἤσθετο, σιέλῳ χρίσασα τοὺς ὀφθαλμοὺς ὡς δακρῦσασα ἐπ' ἐμοί, κωκύνουσα καὶ τοῦνομα ἐπικαλουμένη ἀπηλλάττετο. ἄν εἰ λαβοίμην —

13. ΚΛΩΘ. Παῦσαι ἀπειλῶν, ἀλλὰ ἐμβηθι· καιρὸς ἤδη σοι ἀπαντᾶν ἐπὶ τὸ δικαστήριον.

ΜΕΓ. Καὶ τίς ἀξιῶσει κατ' ἀνδρὸς τυράννου ψήφον λαβεῖν;

ΚΛΩΘ. Κατὰ τυράννου μὲν οὐδεὶς, κατὰ νεκροῦ δὲ ὁ Ῥαδάμανθυς, ὃν ἀντίκα ὄψει μάλα δίκαιον καὶ κατ' 635 ἀξίαν ἐπιτιθέντα ἐκάστῳ τὴν δίκην· τὸ δὲ νῦν ἔχον μὴ διάτριβε.

ΜΕΓ. Κἄν ἰδιώτην με ποιήσον, ᾧ Μοῖρα, τῶν πενήτων, κἄν δοῦλον ἀντὶ τοῦ πάλαι βασιλείως· ἀναβιῶνάι με ἔασον μόνον.

ΚΛΩΘ. Ποῦ ἴστιν ὁ τὸ ξύλον; καὶ σὺ δέ, ᾧ Ἐρμῆ, σῦρετ' αὐτὸν εἰσω τοῦ ποδός· οὐ γὰρ ἄν ἐμβαίῃ ἐκῶν.

ΕΡΜ. Ἐπου νῦν, δραπέτα· δέχου τοῦτον σὺ, πορθέμευ, καί, τὸ δεῖνα, ὅπως ἀσφαλῶς —

ΧΑΡ. Ἀμέλει, πρὸς τὸν ἰστὸν δεθήσεται.

ΜΕΓ. Καὶ μὴν ἐν τῇ προεδρίᾳ καθέξεσθαί με δεῖ.

ΚΛΩΘ. Ὅτι τί;

ΜΕΓ. Ὅτι, νῆ Δία, τύραννος ἦν καὶ δορυφόρους εἶχον μυρούς.

ΚΤΝ. Εἴτ' οὐ δικάως σε παρέτιλλεν ὁ Καρίων οὐ-
τωσί σκαῖον ὄντα; πικρὰν γοῦν τὴν τυραννίδα ἔξεις γευ-
σάμενος τοῦ ξύλου.

ΜΕΓ. Τολμήσει γὰρ Κυνίσκος ἐπανατείνασθαί μοι
τὸ βάπτρον; οὐκ ἐγὼ σε πρῶην, ὅτι ἐλεύθερος ἄγαν καὶ
τραχὺς ἦσθα καὶ ἐπιτιμητικός, μικροῦ δεῖν προσεπα-
τάλευσα;

ΚΤΝ. Τοιγαροῦν μενεῖς καὶ σὺ τῶ ἴστω̄ προσπε-
πατταλευμένος.

14. ΜΙΚ. Εἰπέ μοι, ὦ Κλωθοῖ, ἐμοῦ δὲ οὐδεὶς ἔμην 636
λόγος; ἢ διότι πένης εἰμί, διὰ τοῦτο καὶ τελευταῖον ἐμ-
βῆναί με δεῖ;

ΚΑΩΘ. Σὺ δὲ τίς εἶ;

ΜΙΚ. Ὁ σκνυτοτόμος Μίνυλλος.

ΚΑΩΘ. Εἶτα ἄχθη βραδύνων; οὐχ ὄρας ὅποσα ὁ
τύραννος ὑπισχνεῖται δώσειν ἀφειθεὶς πρὸς ὀλίγον; θαῦ-
μα γοῦν ἔχει με, εἰ μὴ ἀγαπητὴ καὶ σοὶ ἡ διατριβή.

ΜΙΚ. Ἄκουσον, ὦ βελτίστη Μοιρῶν· οὐ πάνυ με
ἡ τοῦ Κύκλωπος εὐφραίνει δωρεά, τὸ ὑπισχνεῖσθαι ὅτι
πύματον ἐγὼ τὸν Οὔτιν κατέδομαι· ἂν τε γοῦν πρῶτον,
ἂν τε πύματον, οἱ αὐτοὶ ὀδόντες περιμένουσιν. ἄλλως
τε οὐδ' ὅμοια τὰμὰ τοῖς τῶν πλουσίων· ἐκ διαμέτρου
γὰρ ἡμῖν οἱ βίοι, φασίν· ὁ μὲν γε τύραννος εὐδαίμων
εἶναι δοκῶν παρὰ τὸν βίον, φοβερός ἅπασι καὶ περίβλε-
πτος, ἀπολιπὼν χρυσὸν τοσοῦτον καὶ ἀργύριον καὶ ἐσθῆ-
τα καὶ ἵππους καὶ δεικνα καὶ παιδας ὠραίους καὶ γυναι-
κας εὐμόρφους εἰκότως ἠνιάτο καὶ ἀποσπώμενος αὐτῶν
ἤχθετο· οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως καθάπερ ἔξω̄ τινι προσέχεται
τοῖς τοιούτοις ἡ ψυχὴ καὶ οὐκ ἐθέλει ἀπαλλάττεσθαι φα- 637
δίως ἅτε αὐτοῖς πάλαι προστετηκυῖα· μᾶλλον δὲ ὥσπερ

ἄρρηκτός τις οὗτος ὁ δεσμός ἐστιν, ᾧ δεδέσθαι συμβέβηκεν αὐτούς· ἀμέλει κἂν ἀπάγη τις αὐτούς μετὰ βίας, ἀνακωκύνουσι καὶ ἰκετεύουσι, καὶ τὰ ἄλλα ὄντες θρασεῖς, θειλοὶ πρὸς ταύτην εὐρίσκονται τὴν ἐπὶ τὸν Ἄιδην φέρουσαν ὁδόν· ἐπιστρέφονται γοῦν εἰς τοῦπίσω καὶ ὡσπερ οἱ δυσέρωτες κἂν πόρρωθεν ἀποβλέπειν τὰ ἐν τῷ φωτὶ βούλονται, οἷα ὁ μάταιος ἐκεῖνος ἐποίει καὶ παρὰ τὴν ὁδὸν ἀποδιδράσκων κἀνταῦθ' ἀ σε καταλιπαρῶν.

15. ἐγὼ δὲ ἄτε μηδὲν ἔχων ἐνέχυρον ἐν τῷ βίῳ, οὐκ ἀγρόν, οὐ συνοικίαν, οὐ χρυσόν, οὐ σκεῦος, οὐ δόξαν, οὐκ εἰκόνας, εἰκότως εὖζωνος ἦν, ἀπειδιὴ μόνον ἢ Ἄτροπος ἐνευσέ μοι, ἄσμενος ἀπορρήψας τὴν σμίλην καὶ τὸ κάττυμα — κρηπίδα γάρ τινα ἐν ταῖν χεροῖν εἶχον — ἀνακηθίσας εὐθύς ἀνυπόδητος οὐδὲ τὴν μελανθηρίαν ἀπονιψάμενος εἰλόμην· μᾶλλον δὲ ἠγούμην ἐς τὸ πρόσω ὄρῶν. οὐδὲν γάρ με τῶν κατόπιν ἐπέστρεφε καὶ μετεκά-

638 λει. καὶ νῆ Δί' ἤδη καλὰ τὰ παρ' ὑμῖν πάντα ὄρῳ· τό τε γὰρ ἰσοτιμίαν ἅπασιν εἶναι καὶ μηδένα τοῦ πλησίον διαφέρειν, ὑπερήδιστον ἔμοι γοῦν δοκεῖ. τεκμαίρομαι δὲ μηδ' ἀπαιτεῖσθαι τὰ χρέα τοὺς ὀφείλοντας ἐνταῦθα μηδὲ φόρους ὑποτελεῖν, τὸ δὲ μέγιστον, μηδὲ φιγοῦν τοῦ χειμῶνος μηδὲ νοσεῖν μηδ' ὑπὸ τῶν δυνατωτέρων φαρίζεσθαι. εἰρήνη δὲ πᾶσα καὶ τὰ πράγματα ἐς τὸ ἔμπαλιν ἀνατετραμμένα· ἡμεῖς μὲν οἱ πένητες γελῶμεν, ἀνιῶνται δὲ καὶ οἰμώζουσιν οἱ πλούσιοι.

16. ΚΛΩΘ. Πάλαι οὖν σε, ᾧ Μίκυλλε, γελῶντα ἐώρων. τί δὲ ἦν ὃ σε μάλιστα ἐκίνει γελᾶν;

ΜΙΚ. Ἄκουσον, ᾧ τιμιωτάτη μοι θεῶν· παροικῶν ἄνω τυράννω πάνν ἀκριβῶς ἐώρων τὰ γινόμενα παρ' αὐτῷ καὶ μοι ἐδόκει τότε ἰσόθεός τις εἶναι· τῆς τε γὰρ πορφύρας τὸ ἄνθος ὄρῶν ἐμακάριζον, καὶ τῶν ἀκολουθούτων τὸ πλῆθος καὶ τὸν χρυσόν καὶ τὰ λιθοκόλλητα

ἐκπώματα καὶ τὰς κλίνας τὰς ἀργυρόποδας· ἔτι δὲ καὶ ἡ κνῖσα ἢ τῶν σκευαζομένων εἰς τὸ δεῖπνον ἀπέκναιέ με, ὥστε ὑπεράνθρωπός τις ἀνὴρ καὶ τρισόλβιός μοι κατε- 639 φαίνεται καὶ μονονουχὶ καλλίων καὶ ὑψηλότερος ὄλω πῆ- χει βασιλικῶ, ἐπαιρόμενος τῇ τύχῃ καὶ σεμνῶς προβαίνων καὶ ἑαυτὸν ἐξυπτιάζων καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐκπλήττων· ἐπεὶ δὲ ἀπέθανεν, αὐτός τε παγγέλοιος ὄφθη μοι ἀποδυσάμενος τὴν τρυφήν, κάμαντοῦ ἔτι μᾶλλον κατεγέλων, οἶον κάθαρμα ἐτεθήπειν ἀπὸ τῆς κνίσσης τεκμαιρόμενος αὐτοῦ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ μακαρίζων ἐπὶ τῷ αἵματι τῶν ἐν τῇ Λακωνικῇ θαλάττῃ κοηλίδων. 17. οὐ μόνον δὲ τοῦτον, ἀλλὰ καὶ τὸν δανειστὴν Γνίφωνα ἰδὼν στένοντα καὶ μεταγινώσκοντα, ὅτι μὴ ἀπέλαυσε τῶν χρημάτων, ἀλλ' ἄγευστος αὐτῶν ἀπέθανε τῷ ἀσώτῳ Ῥοδοχάρει τὴν οὐσίαν καταλιπών, — οὗτος γὰρ ἄγχιστα ἦν αὐτῷ γένους καὶ πρῶτος ἐπὶ τὸν κληρὸν ἐκαλείτο παρὰ τῶν νόμων — οὐκ εἶχον ὅπως καταπαύσω τὸν γέλωτα, καὶ μάλιστα μεμνημένος ὡς ὄχρὸς αἶε καὶ ἀύχηρὸς ἦν, φροντίδος τὸ μέτωπον ἀνάπλεως καὶ μόνοις τοῖς δακτύ- 640 λοις πλουτῶν, οἷς τάλαντα καὶ μυριάδας ἐλογίζετο, κατὰ μικρὸν συλλέγων τὰ μετ' ὀλίγον ἐκχυθησόμενα πρὸς τοῦ μακαρίου Ῥοδοχάρους. ἀλλὰ τί οὐκ ἀπερχόμεθα ἤδη; καὶ μεταξὺ γὰρ πλείοντες τὰ λοιπὰ γελασόμεθα οἰμώζον- τας αὐτοὺς ὀρῶντες.

ΚΑΩΘ. Ἐμβαίνει, ἵνα καὶ ἀνιμῆσῃται ὁ πορθμὲνὸς τὸ ἀγκύριον.

18. ΧΑΡ. Οὗτος, ποῦ φέρῃ; πλήρες ἦδη τὸ σκάφος· αὐτοῦ περιμένε εἰς αὔριον· ἔωθὲν σε διαπορθμύσομεν.

ΜΙΚ. Ἄδικεῖς, ὦ Χάρων, ἔωλον ἤδη νεκρὸν ἀπολιμπάνων· ἀμέλει γράψομαί σε παρανόμων ἐπὶ τοῦ Ῥαδαμάνθυος. οἴμοι τῶν κακῶν· ἤδη πλέουσιν· ἐγὼ δὲ μόνος ἐνταῦθα περιλελείψομαι. καίτοι τί οὐ διανήχομαι κατ'

αὐτούς; οὐ γὰρ δέδια μὴ ἀπαγορεύσας ἀποπνιγῶ ἤδη
 τεθνεῶς· ἄλλως τε οὐδὲ τὸν ὀβολὸν ἔχω τὰ πορφύρεα
 641 καταβαλεῖν.

ΚΛΩΘ. Τί τοῦτο; περίμεινον, ᾧ Μίκυλλε· οὐ θέ-
 μισ οὕτω σε διελθεῖν.

ΜΙΚ. Καὶ μὴν ἴσως ὑμῶν καὶ προκαταχθήσομαι

ΚΛΩΘ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ προσελάσαντες ἀναλάβω-
 μεν αὐτόν, καὶ σύ, ᾧ Ἑρμῆ, συνανάσπασον.

19. **ΧΑΡ.** Ποῦ νῦν καθεδεῖται; μεστὰ γὰρ πάντα,
 ὡς ὄρεῖς.

ΕΡΜ. Ἐπὶ τοὺς ᾄμους, εἰ δοκεῖ, τοῦ τυράννου.

ΚΛΩΘ. Καλῶς ὁ Ἑρμῆς ἐνενόησεν.

ΧΑΡ. Ἀνάβαινε οὖν καὶ τὸν τένοντα τοῦ ἀλιτηρίου
 καταπάτει· ἡμεῖς δὲ εὐπλοῶμεν.

ΚΤΝ. ὦ Χάρων, καλῶς ἔχει σοὶ τὰς ἀληθείας ἐν-
 τεῦθεν εἶπειν. ἐγὼ τὸν ὀβολὸν μὲν οὐκ ἂν ἔχομι δοῦναι
 σοὶ καταπλεύσας· πλέον γὰρ οὐδέν ἐστι τῆς πήφας, ἣν
 ὄρεῖς, καὶ τουτοῦ τοῦ ξύλου· τᾶλλα δὲ ἦν ἀντλεῖν ἐθέ-
 λης, ἔτοιμος καὶ πρόσκωπος εἶναι· μέμψη δὲ οὐδέν, ἣν
 εὐήρες καὶ καρτερόν μοι ἐρετμόν δῶς μόνον.

ΧΑΡ. Ἔρεττε· καὶ τουτὶ γὰρ ἱκανὸν παρὰ σοῦ
 λαβεῖν.

642 **ΚΤΝ.** Ἡ καὶ ὑποκελεῦσαι δεήσει;

ΧΑΡ. Νῆ Δία, ἣνπερ εἰδῆς κέλευσμα τι τῶν ναυτικῶν.

ΚΤΝ. Οἶδα καὶ πολλά, ᾧ Χάρων. ἀλλ', ὄρεῖς, ἀντ
 ἐπηγοῦσιν οὗτοι δακρύνοντες· ὥστε ἡμῖν τὸ ἄσμα ἐπιτα-
 ραχθήσεται.

20. **ΝΕΚΡΟΙ.** Οἴμοι τῶν κτημάτων. — Οἴμοι τῶν
 ἀγρῶν. — Ὅττοτοῖ, τὴν οἰκίαν οἶαν ἀπέλιπον. — Ὅσα
 τάλαντα ὁ κληρονόμος σπαθήσει παραλαβῶν. — Αἰαῖ,
 τῶν νεογνῶν μοι παιδίων. — Τίς ἄρα τὰς ἀμπέλους τρυ-
 γήσει, ἃς πέρυσιν ἐφρυτευσάμην;

ΕΡΜ. Μίκυλλε, σὺ δ' οὐδὲν οἰμῶξεις; καὶ μὴν οὐ θέμις ἀδακρυτὴ διαπλευσαί τινα.

ΜΙΚ. Ἄπαγε· οὐδὲν ἔστιν ἐφ' ὅτφ οἰμῶξομαι εὐπλοῶν.

ΕΡΜ. Ὅμως κἂν μικρόν τι ἐς τὸ ἔθος ἐπιστέναξον.

ΜΙΚ. Οἰμῶξομαι τοίνυν, ἐπειδὴ, ὦ Ἐρμῆ, σοὶ δοκεῖ οἰμοὶ τῶν καττυμάτων· οἰμοὶ τῶν κρηλίδων τῶν παλαιῶν· ὅττοτοῖ τῶν σαθρῶν ὑποδημάτων. οὐκέτι ὁ κακοδαίμων ἔωθεν εἰς ἐσπέραν ἄσιτος διαμενω, οὐδὲ τοῦ χειμῶνος ἀνυπόδητός τε καὶ ἡμίγυμνος περινοστήσω τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τοῦ κρύους συγκροτῶν. τίς ἄρα μου τὴν σμίλην ἔξει καὶ τὸ κεντητήριον;

ΕΡΜ. Ἰκανῶς τεθρήνηται· σχεδὸν δὲ ἤδη καὶ καταπεπλεύκαμεν.

21. *ΧΑΡ.* Ἄγε δὴ τὰ πορθμεῖα πρῶτον ἡμῖν ἀπόδοτε· καὶ σὺ δὸς· παρὰ πάντων ἤδη ἔχω. δὸς καὶ σὺ τὸν ὀβολόν, ὦ Μίκυλλε.

ΜΙΚ. Παίξεις, ὦ Χάρων, ἢ καθ' ὕδατος, φασί, γράφεις παρὰ Μικύλλου τινὰ ὀβολόν προσδοκῶν. ἀρχὴν δὲ οὐδὲ οἶδα εἰ τετράγωνόν ἔστιν ὁ ὀβόλος ἢ στρογγύλον.

ΧΑΡ. Ὡ καλῆς ναυτιλίας καὶ ἐπικερδοῦς τήμαρον. ἀποβαίνετε δ' ὅμως· ἐγὼ δὲ ἵππους καὶ βοῦς καὶ κύνεας καὶ τὰ λοιπὰ ζῶα μέτειμι· διαπλευσαί γὰρ ἤδη κάκεινα δεῖ.

ΚΛΩΘ. Ἄπαγε αὐτούς, ὦ Ἐρμῆ, παραλαβῶν· ἐγὼ δὲ αὐτὴ ἐς τὸ ἀντιπέραν ἀναπλευσοῦμαι Ἰνδοπάτρην καὶ Ἡραμίδρην τοὺς Σῆρας διάξουσα· τεθναῖσι γὰρ ἤδη πρὸς ἀλλήλων περὶ γῆς ὄρων μαχόμενοι.

ΕΡΜ. Προῖωμεν, ὦ οὔτοι· μᾶλλον δὲ πάντες ἐξῆς ἐπεσθὲ μοι.

22. *ΜΙΚ.* Ὡ Ἡράκλεις, τοῦ ζόφου. ποῦ νῦν ὁ κάλδς Μέρυλλος; ἢ τῷ διαγνώ τις ἐνταῦθα εἰ καλλίων Φρόνης Σιμίχη; πάντα γὰρ ἴσα καὶ ὁμόχροα καὶ οὐδὲν οὔτε

καλὸν οὔτε κάλλιον, ἀλλ' ἤδη καὶ τὸ τριβώνιον προτερον τέως ἄμορφον εἶναι μοι δοκοῦν ἰσότημον γίνεσθαι τῆ πορφυρίδι τοῦ βασιλέως· ἀφανῆ γὰρ ἄμφω καὶ ὑπὸ τῷ αὐτῷ σκότῳ καταδεδυκότα. Κυνίσκε, σὺ δὲ ποῦ ποτε ἄρα ὦν τυγχάνεις;

ΚΤΝ. Ἐνταῦθα λέγω σοι, Μίκυλλε· ἀλλ' ἅμα, εἰ δοκεῖ, βαδίζωμεν.

ΜΙΚ. Εὐ λέγεις· ἐμβαλέ μοι τὴν δεξιάν. εἰπέ μοι, — ἐτελέσθης γάρ, ὡς Κυνίσκε, τὰ Ἐλευσίνια δηλὸν ὅτι — οὐχ ὅμοια τοῖς ἐκεῖ τὰ ἐνθάδε;

ΚΤΝ. Εὐ λέγεις· ἰδοὺ γοῦν προσέρχεται δαδουχοῦσά τις φοβερόν τι καὶ ἀπειλητικὸν προσβλέπουσα. ἢ ἄρα που Ἐρινύς ἐστίν;

ΜΙΚ. Ἔοικεν ἀπὸ γε τοῦ σχήματος.

23. *ΕΡΜ.* Παράλαβε τούτους, ὡς Τισιφώνη, τέτταρας ἐπὶ τοῖς χιλοῖς.

ΤΙΣ. Καὶ μὴν πάλαι γε ὁ Ῥαδάμανθυς οὗτος ὑμᾶς περιμένει.

ΡΑΔ. Πρόσαγε τούτους, ὡς Ἐρινύ. σὺ δέ, Ἐρμῆ, κήρυττε καὶ προσκάλει.

645 *ΚΤΝ.* Ὡς Ῥαδάμανθου, πρὸς τοῦ πατρὸς πρῶτον ἐμὲ ἐπίσκεψαι παραγαγών.

ΡΑΔ. Τίνος ἔνεκα;

ΚΤΝ. Πάντως βούλομαι κατηγορησαί τινος ἂ συν-επίσταμαι πονηρὰ δρᾶσαντι αὐτῷ παρὰ τὸν βίον. οὐκ ἂν οὖν ἀξιόπιστος εἶην λέγων, μὴ οὐχὶ πρότερον αὐτὸς φανείς οἷός εἰμι καὶ οἷόν τινα ἐβίωσα τὸν τρόπον.

ΡΑΔ. Τίς δὲ σύ;

ΚΤΝ. Κυνίσκος, ὡς ἄριστε, τὴν γνώμην φιλόσοφος

ΡΑΔ. Δεῦρ' ἔλθῃ καὶ πρῶτος εἰς τὴν δίκην κατὰ-στηθι. σὺ δὲ προσκάλει τοὺς κατηγοροῦς.

24. EPM. *Εἴ τις Κυνίσκου τουτουὶ κατηγορεῖ, δεῦρο προσίτω.*

KTN. *Οὐδεὶς προσέρχεται.*

PAA. *Ἄλλ' οὐχ ἱκανὸν τοῦτο, ᾧ Κυνίσκε· ἀπόδουθι δέ, ὅπως ἐπισκοπήσω σε ἀπὸ τῶν στιγμαμάτων.*

KTN. *Ποῦ γὰρ ἐγὼ στιγματίας ἐγενόμην;*

PAA. *Ὅποσα ἂν τις ὑμῶν πονηρὰ ἐργάσῃται παρὰ τὸν βίον, καθ' ἕκαστον αὐτῶν ἀφανῆ στίγματα ἐπὶ τῆς ψυχῆς περιφέρει.*

KTN. *Ἴδού σοι γυμνὸς παρέστηκα· ὥστε ἀναζητεῖ ταῦτα ἄπερ σὺ φῆς τὰ στίγματα.*

646

PAA. *Καθαρὸς ὡς ἐπίπαν οὔτοσι πλην τούτων τῶν τριῶν ἢ τεττάρων ἀμαυρῶν πάνυ καὶ ἀσαφῶν στιγμαμάτων. καίτοι τί τοῦτο; ἴχνη μὲν καὶ σημεῖα πολλὰ τῶν ἐγκανμάτων, οὐκ οἶδα δὲ ὅπως ἐξαλήλιπται, μᾶλλον δὲ ἐκκέκοπται. πῶς ταῦτα, ᾧ Κυνίσκε, ἢ πῶς καθαρὸς ἐξ ἀρχῆς ἀναπέφηνας;*

KTN. *Ἐγὼ σοι φράσω· πάλαι πονηρὸς δι' ἀπαιδευσίαν γενόμενος καὶ πολλὰ διὰ τοῦτο ἐμπολήσας στίγματα ἐπειδὴ τάχιστα φιλοσοφεῖν ἠρξάμην, κατ' ὀλίγον ἀπάσας τὰς κηλίδας τῆς ψυχῆς ἀπελουσάμην ἀγαθῶ γε οὕτω καὶ ἀνυσιμωτάτῳ χρησάμενος τῷ φαρμάκῳ.*

PAA. *Ἄλλ' ἄπιθι ἐς τὰς Μακάρων νήσους τοῖς ἀρίστοις συνεσόμενος, κατηγορήσας γε πρότερον οὐ φῆς τυράννου. ἄλλους προσκάλει.*

25. MIK. *Καὶ τοῦμόν, ᾧ Ραδάμανθν, μικρὸν ἔστι καὶ βραχείας τινὸς ἐξετάσεως δεόμενον· πάλαι γοῦν σοι καὶ γυμνὸς εἶμι, ὥστε ἐπισκόπει.*

PAA. *Τίς δὲ ὢν τυγχάνεις;*

MIK. *Ὁ σκυτοτόμος Μίκυλλος.*

PAA. *Εὖ γε, ᾧ Μίκυλλε, καθαρὸς ἀκριβῶς καὶ*

LUCIAN. I.

ἀνεπίγραφος· ἄπιθι καὶ σὺ παρὰ Κυνίσκον τουτουί. τὸν τύραννον ἤδη προσκάλει.

647 *ΕΡΜ.* Μεγαπένθης Λακύνδου ἠκέτω. ποῖ στρέφῃ; πρόσιθι. σὲ τὸν τύραννον προσκαλῶ. πρόβαλλ' αὐτόν, ᾧ Τισιφώνη, ἐς τὸ μέσον ἐπὶ τράχηλον ὠθοῦσα.

ΡΑΔ. Σὺ δέ, ᾧ Κυνίσκε, κατηγορεῖ καὶ διέλεγε ἤδη· πλησίον γὰρ ὁ ἀνὴρ οὔτοσί.

26. *ΚΤΝ.* Τὸ μὲν ὅλον οὐδὲ λόγων ἔθει· γνώσῃ γὰρ αὐτὸν ἀντίκα μάλα οἷός ἐστιν ἀπὸ τῶν στιγμάτων. ὅμως δὲ καὐτὸς ἀποκαλύψω σοι τὸν ἄνδρα κακὰ τοῦ λόγου δείξω φανερώτερον· οὔτοσί γὰρ ὁ τρισκατάρατος ὀπόσα μὲν ἰδιώτης ᾧν ἐπραξε, παραλείψειν μοι δοκῶ· ἐπεὶ δὲ τοὺς θρασυτάτους προσεταιιρούμενος καὶ δορυφόρους συναγαγὼν ἐπαναστὰς τῇ πόλει τύραννος κατέστη, ἀκρότους μὲν ἀπέκτεινε πλείους ἢ μυρίους, τὰς δὲ οὐσίας ἐκάστων ἀφαιρούμενος καὶ πλοῦτου πρὸς τὸ ἀκρότατον ἀφικόμενος οὐδεμίαν μὲν ἀκολασίας ἰδέαν παραλέλοιπεν, ἀπάσῃ δὲ ἀμότητι καὶ ὕβρει κατὰ τῶν ἀθλίων πολιτῶν ἐχρησάτο, παρθένους διαφθείρων καὶ ἐφήβους καταισχύνων καὶ πάντα τρόπον τοῖς ὑπηκόοις ἐμπαροινῶν. καὶ ὑπεροφίας μέντοι καὶ τύφου καὶ τοῦ πρὸς ἐντυγχάνοντας φρονήματος οὐδὲ κατ' ἀξίαν δύναιο ἄν παρ' αὐτοῦ λαβεῖν

648 τὴν δίκην· ὄρον γὰρ οὖν τὸν ἥλιον ἄν τις ἢ τοῦτον ἀσκαρδαμνκτὶ προσέβλεψεν. οὐ μὴν καὶ τῶν κολάσεων τὸ πρὸς ἀμότητα καινουργὸν αὐτοῦ τίς ἄν διηγῆσασθαι δύναιτο, ὅς γε μηδὲ τῶν οἰκειοτάτων ἀπέσχετο; καὶ ταῦτα ὅτι μὴ ἄλλως κενή τίς ἐστι κατ' αὐτοῦ διαβολή, ἀντίκα εἶση προσκαλέσας τοὺς ὑπ' αὐτοῦ πεφονευμένους· μᾶλλον δὲ ἄκλητοι, ὡς ὄρας, πάρεισι καὶ περιστάντες ἄγχουσι αὐτόν. οὔτοι πάντες, ᾧ Ῥαδάμανθν, πρὸς τοῦ ἀλιτηρίου τεθναῖσιν, οἱ μὲν γυναικῶν ἔνεκα εὐμόρφων ἐπιβουλευθέντες, οἱ δὲ υἱέων ἀπαγομένων πρὸς ὕβριν

ἀγανακτήσαντες, οἱ δέ, ὅτι ἐπλούτουν, οἱ δε, ὅτι ἦσαν δεῖξιοι καὶ σώφρονες καὶ οὐδαμοῦ ἠρέσκοντο τοῖς δρωμένοις.

27. ΡΑΔ. Τί πρὸς ταῦτα φῆς, ὦ μιαρὲ σύ;

ΜΕΓ. Τοὺς μὲν φόνους εἰργασμαι οὐς λέγει, τὰ δ' ἄλλα πάντα, τὰς μοιχείας καὶ τὰς τῶν ἐφήβων ὕβρεις καὶ τὰς διαφθορὰς τῶν παρθένων, ταῦτα πάντα Κυνίσκος μου κατεψεύσατο.

ΚΤΝ. Οὐκοῦν καὶ τούτων, ὦ Ῥαδάμανθου, παρέξω σοι μάρτυρας.

ΡΑΔ. Τίνας τούτους λέγεις;

ΚΤΝ. Προσκάλει μοι, ὦ Ἐρμῆ, τὸν λύχνον αὐτοῦ καὶ τὴν κλίην· μαρτυρήσουσι γὰρ αὐτοὶ παρελθόντες, οἷα πράττοντι συνηπίσταντο αὐτῷ.

ΕΡΜ. Ἡ Κλίην καὶ ὁ Λύχνος ὁ Μεγαπένθους παρ- 619
έστω. εὐ γε ἐποίησαν ὑπακούσαντες.

ΡΑΔ. Εἶπατε οὖν ὑμεῖς ἂ συνεπίστασθε Μεγαπένθου τούτῳ· προτέρα δὲ σύ ἢ Κλίην λέγε.

ΚΛΙΝ. Πάντα ἀληθῆ κατηγορήσε Κυνίσκος. ἐγὼ μέντοι ταῦτα εἶπεῖν, ὦ δέσποτα Ῥαδάμανθου, αἰσχύνομαι· τοιαῦτα ἦν ἂ ἐπ' ἐμοῦ διεπράττετο.

ΡΑΔ. Σαφέστατα μὲν οὖν καταμαρτυρεῖς μηδὲ εἶπεῖν αὐτὰ ὑπομένουσα. καὶ σύ δὲ ὁ Λύχνος ἤδη μαρτύρει.

ΛΥΧ. Ἐγὼ τὰ μεθ' ἡμέραν μὲν οὐκ εἶδον· οὐ γὰρ παρῆν· ἂ δὲ τῶν νυκτῶν ἐποίει καὶ ἐπασχεν, ὁκνῶ λέγειν· πλὴν ἐθεασάμην γε πολλὰ καὶ ἄρρητα καὶ πάσαν ὕβριν ὑπερπεπαικότα. καίτοι πολλάκις ἐκὼν τοῦλαιον οὐκ ἐπινον ἀποσβεσθῆναι θέλων· ὁ δὲ καὶ προσῆγγέ με τοῖς δρωμένοις καὶ τὸ φῶς μου πάντα τρόπον κατεμίαιεν.

28. ΡΑΔ. Ἄλις ἤδη τῶν μαρτύρων. ἀλλὰ καὶ ἀπόδουδι τὴν προφυρίδα, ἵνα τὸν ἀριθμὸν ἴδωμεν τῶν συγμά-

των. παπαῖ, ὄλος οὗτος πελιδνὸς καὶ κατάγραφος, μᾶλλον δὲ κυανὸς ἐστὶν ἀπὸ τῶν στιγματίων. τίνα ἂν οὖν
 650 κολασθεῖν τρόπον; ἄρ' ἐς τὸν Πυριφλεγέθοντά ἐστὶν ἐμβλητέος ἢ παραδοτέος τῷ Κερβέρω;

ΚΤΝ. Μηδαμῶς· ἀλλ' εἰ θέλεις, ἐγὼ σοὶ καινὴν τινα καὶ πρέπουσαν αὐτῷ τιμωρίαν ὑποθήσομαι.

ΡΑΔ. Λέγε, ὡς ἐγὼ σοὶ μεγίστην ἐπὶ τούτῳ χάριν εἶσομαι.

ΚΤΝ. Ἔθος ἐστίν, οἶμαι, τοῖς ἀποθνήσκουσι πᾶσι πίνειν τὸ Αἴθης ὕδωρ.

ΡΑΔ. Πάννυ μὲν οὖν.

ΚΤΝ. Οὐκοῦν μόνος οὗτος ἐξ ἀπάντων ἄποτος ἔστω

29. *ΡΑΔ.* Διὰ τί δή;

ΚΤΝ. Χαλεπὴν οὕτως ὑπέξει τὴν δίκην μεμνημένος οἶος ἦν καὶ ὅσον ἠδύνατο ἐν τοῖς ἄνω, καὶ ἀναπεμπαζόμενος τὴν τρυφήν.

ΡΑΔ. Εὖ λέγεις· καὶ καταδεδικάσθω καὶ παρὰ τὸν Τάνταλον ἀπαχθεῖς οὕτωσι δεδέσθω, μεμνημένος ὧν ἐπραξε παρὰ τὸν βίον.

651 ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙ ΜΙΣΘΩ ΣΤΗΝΟΝΤΩΝ.

1. Καὶ τί σοὶ πρῶτον, ὦ φιλότις, ἢ τί ὕστατον, φασί, καταλέξω τούτων, ἃ πάσχειν ἢ ποιεῖν ἀνάγκη τοὺς ἐπὶ μισθῷ συνόντας κἂν ταῖς τῶν εὐδαιμόνων τούτων φιλείας ἐξεταζομένους, εἰ χρὴ φιλίαν τῆν τοιαύτην αὐτῶν δουλείαν ἐπονομάξουν; οἶδα γὰρ πολλὰ καὶ σχεδὸν τὰ πλεῖστα τῶν συμβαινόντων αὐτοῖς, οὐκ αὐτὸς μὰ Δία τοῦ τοιοῦτου πειραθείς, — οὐ γὰρ ἐν ἀνάγκῃ μοι ἢ πείρα ἐγεγένητο, μηδέ, ὦ θεοί, γένοιτο — ἀλλὰ πολλοὶ τῶν ἐς τὸν βίον τοῦτον ἐμπεπτωκότων ἐξηγόρευον πρὸς με, οἱ

μὲν ἔτι ἐν τῷ κακῷ ὄντες, ἀποδυσρόμενοι ὅποσα καὶ ὅποια ἐπασχον, οἱ δὲ ὥσπερ ἐκ δεσμοῦ τινὸς ἀποδράντες οὐκ ἀηδῶς μνημονεύοντες ἂν ἐπεπόνθεσαν· ἀλλὰ γὰρ 652 εὐφραίνοντο ἀναλογιζόμενοι οἷων ἀπηλλάγησαν. ἀξιόπιστότεροι δὲ ἦσαν οὗτοι διὰ πάσης, ὡς εἰπεῖν, τῆς τελετῆς διεξεληλυθότες καὶ πάντα ἐξ ἀρχῆς ἐς τέλος ἐποπεύσαντες. οὐ παρέργως οὖν οὐδὲ ἀμελῶς ἐπήκουον αὐτῶν καθάπερ ναυαγίαν τινὰ καὶ σωτηρίαν αὐτῶν παράλογον διηγουμένων, οἳ οἱ εἰσιν οἱ πρὸς τοῖς ἱεροῖς ἐξυρημένοι τὰς κεφαλὰς, συνάμα πολλοὶ τὰς τρικυμίας καὶ ζάλας καὶ ἀκρωτήρια καὶ ἐκβολὰς καὶ ἰστοῦ κλάσεις καὶ πηδαλίων ἀποκαυλίσεις διεξιόντες, ἐπὶ πᾶσι δὲ τοὺς Διοσκούρους ἐπιφαινομένους, — οἴκειοι γὰρ τῆς τοιαύτης τραγωδίας οὗτοι γε — ἢ τιν' ἄλλον ἐκ μηχανῆς θεὸν ἐπὶ τῷ καρχησίῳ καθεζόμενον ἢ πρὸς τοῖς πηδαλίοις ἐστῶτα καὶ πρὸς τινὰ ἡτίονα μαλακὴν ἀπευθύνοντα τὴν ναῦν, οἱ προσενεχθεῖσα ἐμελλεν αὐτῇ μὲν ἡρέμα καὶ κατὰ σχολὴν διαλυθῆσεσθαι, αὐτοὶ δὲ ἀσφαλῶς ἀποβήσεσθαι χάριτι καὶ εὐμενείᾳ τοῦ θεοῦ. ἐκεῖνοι μὲν οὖν τὰ πολλὰ ταῦτα πρὸς τὴν χρεῖαν τὴν παραντίκα ἐπιτραγῶ- 653 δουσίην, ὡς παρὰ πλειόνων λαμβάνοιεν οὐ δυστυχεῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ θεοφιλεῖς τινες εἶναι δοκοῦντες. 2. οἱ δὲ τοὺς ἐν ταῖς οἰκίαις χειμῶνας καὶ τὰς τρικυμίας καὶ νῆ Δία πεντακυμίας τε καὶ δεκακυμίας, εἰ οἶόν τε εἰπεῖν, διηγούμενοι, καὶ ὡς τὸ πρῶτον εἰσέπλευσαν, γαληνοῦ ὑποφαινομένου τοῦ πελάγους, καὶ ὅσα πράγματα παρὰ τὸν πλοῦν ὄλον ὑπέμειναν ἢ διψῶντες ἢ ναυτιῶντες ἢ ὑπεραντλούμενοι τῇ ἄλμῃ, καὶ τέλος ὡς πρὸς πέτραν τινὰ ὕφαλον ἢ σκόπελον ἀπόκημμον περιρρηξάντες τὸ δύστηνον σκαφίδιον ἄθλιοι κακῶς ἐξενήξαντο γυμνοὶ καὶ πάντων ἐνδεεῖς τῶν ἀναγκαίων· ἐν δὲ τούτοις καὶ τῇ τούτων διηγῆσει ἐδόκουν μοι τὰ πολλὰ οὗτοι ὑπ' αἰσχρ-

νης επικρύπτεσθαι καὶ ἐκόντες εἶναι ἐπιλανθάνεσθαι
 654 αὐτῶν· ἀλλ' ἔγωγε κάκεινα καὶ εἴ τιν' ἄλλα ἐκ τοῦ λό-
 γου ξυντιθεῖς εὐρίσκω προσόντα ταῖς τοιαύταις ξυνου-
 σίαις, οὐκ ὀκνήσω σοι πάντα, ᾧ καλὲ Τιμόκλεις, διεξελ-
 θεῖν· δοκῶ γάρ μοι ἐκ πολλοῦ ἤδη κατανενοηκέναι σε
 τούτῳ τῷ βίῳ ἐπιβουλεύοντα. 3. καὶ πρῶτόν γε, ὀπη-
 νίκα περὶ τῶν τοιούτων ὁ λόγος ἐνέπεσεν, εἶτα ἐπήγεσέ
 τις τῶν παρόντων τὴν τοιαύτην μισθοφορὰν τρισευδαί-
 μονας εἶναι λέγων οἷς μετὰ τοῦ τοῦς φίλους ἔχειν τοῦς
 ἀρίστους Ῥωμαίων καὶ δειπνεῖν δεῖπνα πολυτελῆ καὶ
 ἀσύμβολα καὶ οἰκεῖν ἐν καλῷ καὶ ἀποδημεῖν μετὰ πάσης
 ῥασαίνης καὶ ἡδονῆς ἐπὶ λευκοῦ ξεύγους, εἰ τύχοι,
 ἐξυπτιάζοντας, προσέτι καὶ μισθὸν τῆς φιλίας καὶ ὧν εὐ-
 πάσχουσι τούτων λαμβάνειν οὐκ ὀλίγον ἐστίν· — ἀτεχ-
 νῶς γὰρ ἄσπορα καὶ ἀνήροτα τοῖς τοιούτοις τὰ πάντα
 φύεσθαι — ὅποτε οὖν ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἤκουες, ἐώ-
 655 ρων ὅπως ἐκεχῆνεις πρὸς αὐτὰ καὶ πάνυ σφόδρα πρὸς
 τὸ δέλεαρ ἀναπεπταμένον παρῆχες τὸ στόμα. ὡς οὖν τό
 γε ἡμέτερον εἰσαυθίς ποτε ἀναίτιον ἢ μηδὲ ἔχης λέγειν
 ὡς ὀρῶντές σε τηλικούτο μετὰ τῆς καρίδος ἄγκιστρον κα-
 ταπίνοντα οὐκ ἐπελαβόμεθα οὐδὲ πρὶν ἐμπεσεῖν τῷ λαι-
 μῷ περιεσπάσαμεν οὐδὲ προεδηλώσαμεν, ἀλλὰ περιμεί-
 ναντες ἐξελκομένου καὶ ἐμπεπηγότος ἤδη συρόμενον καὶ
 πρὸς ἀνάγκην ἀρόμενον ὀρᾶν, ὅτ' οὐδὲν ὄφελος ἐστῶτες
 ἐπεδακρύομεν· ὅπως μὴ ταῦτα λέγῃς ποτὲ πάνυ εὐλόγα,
 ἣν λέγῃται, καὶ ἄφικτα ἡμῖν, ὡς οὐκ ἀδικοῦμεν μὴ προ-
 μνηύσαντες, ἄκουσον ἐξ ἀρχῆς ἀπάντων καὶ τὸ δίκτυόν
 τε αὐτὸ καὶ τῶν κύρτων τὸ ἀδιέξοδον ἔκτοσθεν ἐπὶ σχο-
 λῆς, ἀλλὰ μὴ ἐνδοθεν ἐκ τοῦ मुखοῦ προεπισκόπησον,
 καὶ τοῦ ἀγκίστρον δὲ τὸ ἀγκύλον καὶ τὴν ἐς τὸ ἔμπαλιν
 656 τὰς χεῖρας λαβῶν καὶ πρὸς τὴν γνάθου πεφουσημένην

ἀποπειρώμενος ἦν μὴ πάνυ ὀξεία μηδὲ ἄφωνα μηδὲ ἀνιαρὰ ἐν τοῖς τραύμασι φαίνεται βιαίως σπῶντα καὶ ἀμάχως ἀντιλαμβανόμενα, ἡμᾶς μὲν ἐν τοῖς δειλοῖς καὶ διὰ τοῦτο πεινῶσιν ἀνάγραφε, σεαυτὸν δὲ παρακαλέσας θαρρεῖν ἐπιχείρει τῇ ἄγρᾳ, εἰ θέλεις, καθάπερ ὁ λάρος ὄλον περιχανῶν τὸ δέλεαρ. 4. φηθήσεται δὲ ὁ πᾶς λόγος τὸ μὲν ὄλον ἴσως διὰ σέ, πλὴν ἄλλ' οὐ γε περὶ τῶν φιλοσοφούντων ὑμῶν μόνον, οὐδὲ ὅποσοι σπουδαιοτέρων τὴν προαίρεσιν προείλοντο ἐν τῷ βίῳ, ἀλλὰ καὶ περὶ γραμματιστῶν καὶ φητόρων καὶ μουσικῶν καὶ ὄλως τῶν ἐπὶ παιδείαις συνεῖναι καὶ μισθοφορεῖν ἀξιουμένων. κοι- 657 νῶν δὲ ὡς ἐπίπαν ὄντων καὶ ὁμοίων τῶν ξυμβαινόντων ἅπασι, δῆλον ὡς οὐκ ἐξαιρέτα μὲν, αἰσχρῶ δὲ τὰ αὐτὰ ὄντα γίνεταί τοῖς φιλοσοφοῦσιν, εἰ τῶν ὁμοίων τοῖς ἄλλοις ἀξιοῦντο καὶ μηδὲν αὐτοὺς σεμνότερον οἱ μισθοδο- ταὶ ἄγοιεν. ὅ τι δ' ἂν οὖν ὁ λόγος αὐτὸς ἐπιῶν ἐξευρίσκη, τούτου τὴν αἰτίαν μάλιστα μὲν οἱ ποιοῦντες αὐτοί, ἔπειτα δὲ οἱ ὑπομένοντες αὐτὰ δίκαιοι ἔχειν· ἐγὼ δὲ ἀνάτιος, εἰ μὴ ἀληθείας καὶ παρρησίας ἐπιτιμίον τί ἐστι. τοὺς μέντοι τοῦ ἄλλου πλήθους, οἷον γυμναστάς τινας ἢ κόλακας, ἰδιώτας καὶ μικροὺς τὰς γνώμας καὶ ταπεινοὺς αὐτόθεν ἀνθρώπους, οὔτε ἀποτρέπειν ἄξιον τῶν τοιούτων ξυνοουσιῶν — οὐδὲ γὰρ ἂν πεισθεῖεν — οὔτε 658 μὴν αἰτιᾶσθαι καλῶς ἔχει μὴ ἀπολειπομένους τῶν μισθοδοτῶν, εἰ καὶ πάνυ πολλὰ ὑβρίζοιντο ὑπ' αὐτῶν — ἐπιτήδειοι γὰρ καὶ οὐκ ἀνάξιοι τῆς τοιαύτης διατριβῆς — ἄλλως τε οὐδὲ σχοῖεν ἂν τι ἄλλο, πρὸς ὃ τι χρῆ ἀποκλίναντας αὐτοὺς παρέχειν αὐτοὺς ἐνεργούς, ἀλλ' ἦν τις αὐτῶν ἀφέλῃ τοῦτο, ἄτεχνοι αὐτίκα καὶ ἄργοι καὶ περιτοί εἰσιν. οὐδὲν οὖν οὔτ' αὐτοὶ δεινὸν πάσχοιεν ἂν οὔτ' ἐκεῖνοι ὑβρίζται δοκοῖεν ἐς τὴν ἀμίδα, φασίν, ἐνουροῦντες· ἐπὶ γὰρ τοι τὴν ὕβριν ταύτην ἐξ ἀρχῆς παρέρχου-

ται ἐς τὰς οἰκίας, καὶ ἡ τέχνη φέρειν καὶ ἀνέχεσθαι τὰ γιγνόμενα. περὶ δὲ ὧν προεῖπον τῶν πεπαιδευμένων ἄξιον ἀγανακτεῖν καὶ πειραῶσθαι ὡς ἐνὶ μάλιστα μεταγρεῖν αὐτοὺς καὶ πρὸς ἐλευθερίαν ἀφαιρεῖσθαι. 5. δοκῶ δέ μοι καλῶς ἂν ποιῆσαι, εἰ τὰς αἰτίας, ἀφ' ὧν ἐπὶ τὸν τοιοῦτον βίον ἀφικνοῦνται τινες, προξετάσας δείξαιμι οὐ
659 πᾶν βιολογὸς οὐδ' ἀναγκαίως· οὕτω γὰρ ἂν αὐτοῖς ἡ ἀπολογία προαναιροῖτο καὶ ἡ πρώτη ὑπόθεσις τῆς ἐθελοδοουλείας. οἱ μὲν δὴ πολλοὶ τὴν πενίαν καὶ τὴν τῶν ἀναγκαίων χρεῖαν προθέμενοι ἱκανὸν τοῦτο προκάλυμμα οἴονται προβεβλήσθαι τῆς πρὸς τὸν βίον τοῦτον αὐτομολίας, καὶ ἀποχρῆν αὐτοῖς νομίζουσιν εἰ λέγοιεν ὡς ξυγγνώμης ἄξιον ποιούσι τὸ χαλεπώτατον τῶν ἐν τῷ βίῳ τὴν πενίαν διαφυγεῖν ζητοῦντες· εἶτα ὁ Θεόγνης πρόχειρος καὶ πολὺ τό,

πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενήνῃ δεδμημένος καὶ ὅσα ἄλλα δείματα ὑπὲρ τῆς πενίας οἱ ἀγεννέστατοι τῶν ποιητῶν ἐξενηνόχασιν. ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἐώρων αὐτοὺς φυγῆν τινα ὡς ἀληθῶς τῆς πενίας εὐρισκομένους ἐκ τῶν τοιοῦτων ξυνοουσιῶν, οὐκ ἂν ὑπὲρ τῆς ἄγαν ἐλευθερίας ἐμικρολογούμην πρὸς αὐτούς· ἐπεὶ δὲ — ὡς ὁ καλὸς πον
660 ρήτωρ ἔφη — τοῖς τῶν νοσοῦντων σιτίοις εἰκότα λαμβάνουσι, τίς ἐτι μηχανῆ μὴ οὐχὶ καὶ πρὸς τοῦτο κακῶς βεβουλεῦσθαι δοκεῖν αὐτοὺς ἀεὶ μενούσης ὁμοίας αὐτοῖς τῆς ὑποθέσεως τοῦ βίου; πενία γὰρ εἰσαεὶ καὶ τὸ λαμβάνειν ἀναγκαῖον καὶ ἀπόθετον οὐδὲν οὐδὲ περιττὸν ἐς φυλακὴν, ἀλλὰ τὸ δοθέν, κἂν δοθῆ, κἂν ἀθρόως ληφθῆ, πᾶν ἀκριβῶς καὶ τῆς χρεῖας ἐνδεῶς καταναλίσκεται. καλῶς δὲ εἶχε μὴ τοιαύτας τινας ἀφορμὰς ἐπινοεῖν, αἱ τὴν πενίαν τηροῦσι παραβοηθοῦσαι μόνον αὐτῇ, ἀλλ' αἱ τέλεον ἐξαιρήσουσι, καὶ ὑπὲρ γε τοῦ τοιοῦτου καὶ ἐς βαθυκῆτα πόντον ἴσως διπτεῖν ἔδει, ὃ Θεόγνη, καὶ πετρῶν,

ὡς φῆς, κατ' ἡλιβάτων. εἰ δέ τις ἀεὶ πένης καὶ ἐνδεῆς καὶ ὑπόμισθος ὢν οἴεται πενίαν αὐτῷ τοῦτ' διαπεφευγένοι, οὐκ οἶδα πῶς ὁ τοιοῦτος οὐκ ἂν δόξειεν ἑαυτὸν ἐξαπατᾶν. 6. ἄλλοι δὲ πενίαν μὲν αὐτὴν οὐκ ἂν φοβηθῆναι οὐδὲ καταπλαγῆναι φασιν, εἰ ἐδύνατο τοῖς ἄλλοις ὁμοίως πονουῦντες ἐκπορίζειν τὰ ἄλφιστα, νῦν δὲ — πεπονηκένοι γὰρ αὐτοῖς τὰ σώματα ἢ ὑπὸ γήρωσ ἢ ὑπὸ νόσων — ἐπὶ τήνδε ῥάστιν οὖσαν τὴν μισθοφορὰν ἀπηνητηκένοι. φέρ' οὖν ἴδωμεν, εἰ ἀληθῆ λέγουσι καὶ ἐκ τοῦ 661 ῥάστου μὴ πολλὰ μὴδὲ πλείω τῶν ἄλλων πονουῖσι περιγίγνεται αὐτοῖς τὰ διδόμενα· εὐχῆ γὰρ ἂν εἰοικότα εἴη ταῦτά γε, μὴ πονήσαντα μὴδὲ καμόντα ἔτοιμον ἀργύριον λαβεῖν. τὸ δὲ ἐστὶ καὶ φηθῆναι κατ' ἀξίαν ἀδύνατον· τοσαῦτα πονουῖσι καὶ κάμνουσιν ἐν ταῖς συνουσίαις, ὥστε πλείονος ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τοῦτο μάλιστα τῆς ὑγιείας δεῖσθαι, μυρίων ὄντων ὁσημέραι τῶν ἐπιτριβόντων τὸ σῶμα καὶ πρὸς ἐσχάτην ἀπόγνωσιν καταπονούντων. λέξομεν δὲ αὐτὰ ἐν τῷ προσηκόντι καιρῷ, ἐπειδὴν καὶ τὰς ἄλλας αὐτῶν δυσχερείας διεξίωμεν· τὸ δὲ νῦν εἶναι ἱκανὸν ἦν ὑποδειῆσαι ὡς οὐδ' οἱ διὰ ταύτην λέγοντες αὐτοὺς ἀποδίδοσθαι τὴν πρόφασιν ἀληθεύοιεν ἂν. 7. λοιπὸν δὴ καὶ ἀληθέστατον μὲν, ἥμιστα δὲ πρὸς αὐτῶν λεγόμενον, ἡδονῆς ἕνεκα καὶ τῶν πολλῶν καὶ ἀθρόων ἐλπίδων ἐσπηδᾶν αὐτοὺς ἐς τὰς οἰκίας καταπλαγέντας μὲν τὸ πλῆθος τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου, εὐδαιμονήσαντας δὲ ἐπὶ τοῖς δειπνοῖς καὶ τῇ ἄλλῃ τροφῇ, ἐπίσαντας δὲ ὅσον αὐτίκα χανδὸν οὐδενὸς ἐπιστομίζοντος πῖεσθαι τοῦ χρυσοῦ. ταῦτα ὑπάγει αὐτοὺς καὶ δούλους ἄντ' ἐλευθέρων τίθεισιν, οὐχ ἢ τῶν ἀναγκαιῶν χρεία, ἦν ἐφασκον, ἀλλ' ἢ τῶν οὐκ ἀναγκαιῶν ἐπιθυμία καὶ ὁ τῶν πολλῶν 662 καὶ πολυτελῶν ἐκείνων ζῆλος. τοιγαροῦν ὥσπερ δυσέρωτας αὐτοὺς καὶ κακοδαίμονας ἐραστὰς ἐντεχνολογίας καὶ

τρίβωνες ἐρώμενοι παραλαβόντες ὑπεροπτικῶς περιέ-
 πουσιν, ὅπως αἰεὶ ἐρασθήσονται αὐτῶν θεραπεύοντες,
 ἀπολαῦσαι δὲ τῶν παιδικῶν ἀλλ' οὐδὲ μέγχι φιλήματος
 ἄκρου μεταδιδόντες· ἴσασι γὰρ ἐν τῷ τυχεῖν τὴν διάλυ-
 σιν τοῦ ἔρωτος γενησομένην. ταύτην οὖν ἀποκλείουσι
 καὶ ζηλοτύπως φυλάττουσι· τὰ δὲ ἄλλα ἐπ' ἐλπίδος αἰεὶ
 τὸν ἐραστὴν ἔχουσι· δεδίασι γὰρ μὴ αὐτὸν ἢ ἀπόγνωσις
 ἀπαγάγη τῆς ἄγαν ἐπιθυμίας καὶ ἀνέραστος αὐτοῖς γένη-
 ται· προσμειδιῶσιν οὖν καὶ ὑπισχνοῦνται ὡς αἰεὶ ποιή-
 σουσι καὶ χαριοῦνται καὶ ἐπιμελήσονται ποτε αὐτῶν πο-
 663 λυτελῶς. εἴτ' ἔλαθον ἄμφω γηράσαντες, ἔξωροι γενόμε-
 νοι καὶ οὗτος τοῦ ἐρᾶν κάκεινος τοῦ μεταδιδόναι. πέ-
 πρακται δ' οὖν αὐτοῖς οὐδὲν ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ πέρα τῆς
 ἐλπίδος. 8. τὸ μὲν δὴ δι' ἡδονῆς ἐπιθυμίαν ἅπαντα ὑπο-
 μένειν οὐ πάνυ ἴσως ὑπάτιον, ἀλλὰ συγγνώμη, εἴ τις
 ἡδονῇ χαίρει καὶ ταύτην ἐξ ἅπαντος θεραπεύει, ὅπως
 μεθέξει αὐτῆς. καίτοι αἰσχρὸν ἴσως καὶ ἀνδραποδῶδες
 ἀποδόσθαι διὰ ταύτην ἑαυτόν· πολὺ γὰρ ἡδίων ἢ ἐκ τῆς
 ἐλευθερίας ἡδονή. ὅμως δ' οὖν ἐχέτω τινα συγγνώμην
 αὐτοῖς, εἰ ἐπιτυγχάνοιτο· τὸ δὲ δι' ἡδονῆς ἐλπίδα μόνον
 πολλὰς ἀηθίας ὑπομένειν, γελοῖον οἶμαι καὶ ἀνόητον, καὶ
 ταῦτα ὀρῶντας ὡς οἱ μὲν πόνοι σαφεῖς καὶ πρόδηλοι καὶ
 ἀναγκαῖοι, τὸ δὲ ἐλπίζόμενον ἐκεῖνο, ὅτιδήποτε ἐστὶ τὸ
 664 ἡδύ, οὔτε ἐγένετό πω τοσοῦτου χρόνου, προσέτι δὲ οὐδὲ
 γενήσεσθαι ἔοικεν, εἴ τις ἐκ τῆς ἀληθείας λογίζεται. οἱ
 μὲν γε τοῦ Ὀδυσσεῶς ἐταῖροι γλυκύν τινα τὸν λωτὸν
 ἐσθίοντες ἡμέλουν τῶν ἄλλων καὶ πρὸς τὸ παρὸν ἡδὺ
 τῶν καλῶς ἔχόντων κατεφρόνουσαν· ὥστε οὐ πάντη ἄλο-
 γος αὐτῶν ἢ λήθη τοῦ καλοῦ, πρὸς τῷ ἡδεῖ ἐκείνῳ τῆς
 ψυχῆς διατριβούσης. τὸ δὲ λιμῶ ξυνόντα παρεστῶτα ἄλ-
 λου τοῦ λωτοῦ ἐμφορομένῳ μηδὲν μεταδιδόντι ὑπ' ἐλ-
 πίδος μόνῃς τοῦ κᾶν αὐτὸν παραγεύσασθαι ποτε δεδέ

σθαι τῶν καλῶς καὶ ὀρθῶς ἔχόντων ἐπιλεησμένον, *Ηρόκλεις*, ὡς καταγέλαστον καὶ πληγῶν τινων Ὀμηρικῶν ὡς ἀληθῶς δεόμενον. 9. τὰ μὲν τοίνυν πρὸς τὰς ξυνοσίαις αὐτοὺς ἄγοντα καὶ ἀφ' ὧν αὐτοὺς φέροντες ἐπιτρέπουσι τοῖς πλουσίοις χρῆσθαι πρὸς ὃ τι ἂν ἐθέλωσι, ταῦτά ἐστιν ἢ ὅτι ἐγγύτατα τούτων, πλὴν εἰ μὴ κάκεινων τις μεμνησθαι ἀξιόσσειε τῶν καὶ μόνῃ τῇ δόξῃ ἐπαιρομένων τοῦ ξυνεῖναι εὐπατρίδαις τε καὶ εὐπαρῦφοις ἀνδράσιν· εἰσὶ γὰρ οἱ καὶ τοῦτο περιβλεπτον καὶ ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς νομίζουσιν, ὡς ἔγωγε τοῦμὸν ἰδιον οὐδὲ βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ αὐτὸ μόνον συνεῖναι καὶ συνῶν 665 ὀρασθαι μηδὲν χρηστὸν ἀπολαύων τῆς ξυνοσίας δεξιμῆν ἂν. 10. τοιαύτης δὲ αὐτοῖς τῆς ὑποθέσεως οὐσης, φέρε ἤδη πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπισκοπήσωμεν οἷα μὲν πρὸ τοῦ εἰσδεχθῆναι καὶ τυχεῖν ὑπομένουσιν, οἷα δὲ ἐν αὐτῷ ἤδη ὄντες πάσχουσιν, ἐπὶ πᾶσι δὲ ἦτις αὐτοῖς ἢ καταστροφή τοῦ δράματος γίνεται· οὐ γὰρ δὴ ἐκεῖνός γε εἶπεῖν ἐστιν, ὡς εἰ καὶ πονηρὰ ταῦτα, εὐληπτα γοῦν καὶ οὐ πολλοῦ δεήσει τοῦ πόνου, ἀλλὰ θελήσει δεῖ μόνον, εἰτά σοι πέπρακται τὸ πᾶν εὐμαρῶς· ἀλλὰ πολλῆς μὲν τῆς διαδρομῆς, συνεχοῦς δὲ τῆς θυραυλίας, ἔωθεν τε ἐξανιστάμενον περιμένειν ἀθούμενον καὶ ἀποκλειόμενον καὶ ἀναίσχυντον ἐνίοτε καὶ ὄχληρόν δοκοῦντα ὑπὸ θυρωρῶ κακῶς συρίζοντι καὶ ὀνομακλήτορι *Λιβυκῷ* τατόμενον καὶ μισθὸν τελοῦντα τῆς μνήμης τοῦ ὀνόματος καὶ μὴν καὶ ἐσθῆτος ὑπὲρ τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν ἐπιμεληθῆναι χρὴ πρὸς τὸ τοῦ θεραπευομένου ἀξίωμα καὶ 666 χρώματα αἰρεῖσθαι, οἷς ἂν ἐκεῖνος ἤδηται, ὡς μὴ ἀπάθης μηδὲ προσκρούης βλεπόμενος, καὶ φιλοπόνως ἔπεσθαι, μᾶλλον δὲ ἡγεῖσθαι ὑπὸ τῶν οἰκετῶν προωθούμενον καὶ ὥσπερ τινὰ πομπὴν ἀναπληροῦντα. ὁ δὲ οὐδὲ προσβλέπει πολλῶν ἐξῆς ἡμερῶν. 11. ἦν δέ ποτε καὶ τὰ ἄριστα

πράξης, καὶ ἴδῃ σε καὶ προσκαλέσας ἐρηταί τι ἄν ἂν τύχη, τότε δὴ τότε πολὺς μὲν ὁ ἰδρώς, ἀθρόος δὲ ὁ ἱλιγγος καὶ τρόμος ἄκαιρος καὶ γέλως τῶν παρόντων ἐπὶ τῇ ἀπορίᾳ· καὶ πολλάκις ἀποκρίνασθαι δέον, τίς ἦν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀχαιῶν, ὅτι χίλιαι νῆες ἦσαν αὐτοῖς, λέγεις. τοῦτο οἱ μὲν χρηστοὶ αἰδῶ ἐκάλεσαν, οἱ δὲ τολμηροὶ δειλίαν, οἱ δὲ κακοήθεις ἀπαιδευσίαν. σὺ δ' οὖν ἐπισφαλεστάτης πειραθεὶς τῆς πρώτης φιλοφροσύνης ἀπῆλθες καταδικάσας σεαυτοῦ πολλὴν τὴν ἀπόγνωσιν. ἐπειδὴν δὲ

πολλὰς μὲν αὖπνους νύκτας ἰαύσης

ἤματα δ' αἱματόεντα

διαγάγῃς, οὐ μὰ Δία τῆς Ἑλένης ἔνεκα οὐδὲ τῶν Πριάμου Περγάμων, ἀλλὰ τῶν ἐλπίζομένων πέντε ὀβολῶν, τύχης δὲ καὶ τραγικοῦ τινος θεοῦ συνιστάντος, ἐξέτασις τοῦντεῦθεν εἰ οἴσθαι τὰ μαθήματα· καὶ τῷ μὲν πλουσίῳ ἢ διατριβῇ οὐκ ἀηδῆς ἐπαινουμένῳ καὶ εὐδαιμονιζομένῳ, 667 σοὶ δὲ ὁ ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἀγῶν καὶ ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ βίου τότε προκείσθαι δοκεῖ· ὑπεισέρχεται γὰρ εἰκότως τὸ μῆδ' ὑπ' ἄλλου ἂν καταδεχθῆναι πρὸς τοῦ προτέρου ἀποβληθέντα καὶ δόξαντα εἶναι ἀδόκιμον. ἀνάγκη τολῆναι ἐς μυχρία διαίρεθῆναι τότε τοῖς μὲν ἀντεξεταζομένοις φθονοῦντα, — τίθει γὰρ καὶ ἄλλους εἶναι τῶν αὐτῶν ἀντιποιοιουμένους — αὐτὸν δὲ πάντα ἐνδεῶς εἰρηκέναι νομίζοντα, φοβούμενον δὲ καὶ ἐλπίζοντα καὶ πρὸς τὸ ἐκείνου πρόσωπον ἀτενίζοντα καὶ εἰ μὲν ἐκφραυλίζοι τι τῶν λεγομένων, ἀπολλύμενον, εἰ δὲ μειδιῶν ἀκούοι, γεγηθότα καὶ εὐέλπιν καθιστάμενον. 12. εἰκὸς δὲ πολλοὺς εἶναι τοὺς ἐναντία σοὶ φρονοῦντας καὶ ἄλλους ἀντὶ σοῦ τιθεμένους, ἃν ἕκαστος ὥσπερ ἐκ λόγου τοξεύων λέληθεν. εἴτ' ἐννόησον ἄνδρα ἐν βαθεῖ πῶγωνι καὶ πολὺ τῇ κόμῃ ἱεταζόμενον, εἴ τι οἶδεν ὠφέλιμον, καὶ τοῖς μὲν δοκοῦντα εἰδέναι, τοῖς δὲ μῆ. μέσος ἐν τοσοῦτῳ χρόνος,

καὶ πολυπραγμονεῖται σου ἅπας ὁ παρεληλυθὼς βίος, καὶ μὲν τις ἢ πολίτης ὑπὸ φθόρου ἢ γέλιων ἐκ τινος εὐτελοῦς αἰτίας προσκεκρονηκὼς ἀνακρινόμενος εἶπη μοιχὸν ἢ παιδεραστήν, τοῦτ' ἐκεῖνο, ἐκ τῶν Διὸς δέλτων ὁ μάρτυς, ἦν δὲ πάντες ἅμα ἐξῆς ἐπαινώσιν, ὑποπτοι καὶ ἀμφίβολοι καὶ δεδεκασμένοι. χρῆ τοίνυν πολλὰ εὐτυχῆσαι καὶ μηδὲν ὄλωσ ἐναντιωθῆναι· μόνως γὰρ ἂν οὕτως κρατήσῃς. εἶεν, καὶ δὴ εὐτύχηται σοι πάντα τῆς εὐχῆς μεζούως· αὐτός τε γὰρ ἐπήνεσε τοὺς λόγους καὶ τῶν φίλων οἱ ἐντιμώτατοι καὶ οἷς μάλιστα πιστεύει τὰ τοιαῦτα οὐκ ἀπέτρειψαν· ἔτι δὲ καὶ ἡ γυνὴ βούλεται, οὐκ ἀντιλέγει δὲ οὔτε ὁ ἐπίτροπος οὔτε ὁ οἰκονόμος· οὐδέ τις ἐμέμψατό σου τὸν βίον, ἀλλὰ πάντα ἴλεω καὶ πανταχόθεν αἴσια τὰ ἱερά. 13. κεκράτηκας οὖν, ὦ μακάριε, καὶ ἔσσεψαι τὰ Ὀλύμπια, μᾶλλον δὲ Βαβυλῶνα εἰληφας ἢ τὴν Σάρδεων ἀκρόπολιν καθήρηκας καὶ ἔξεις τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας καὶ ἀμέλξεις ὀρνίθων γάλα. δεῖ δὴ σοι ἀντὶ τῶν τοσούτων πόνων μέγιστα ἡλίκα γενέσθαι τάγαθά, ἵνα μὴ φύλλινος μόνον ὁ στέφανος ἦ, καὶ τὸν τε μισθὸν οὐκ εὐκαταφρόνητον ὀρισθῆναι καὶ τοῦτον ἐν καιρῷ τῆς χρείας ἀπραγμόνως ἀποδίδοσθαι καὶ τὴν ἄλλην τιμὴν ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς ὑπάρχειν, πόνων δὲ ἐκείνων καὶ πηλοῦ καὶ δρόμων καὶ ἀγρουπνιῶν ἀναπεπαύσθαι, καὶ τοῦτο δὴ τὸ τῆς εὐχῆς, ἀποτείναντα τῷ πόδε 669 καθευδεῖν μόνα ἐκεῖνα πράττουτα ἂν ἕνεκα τὴν ἀρχὴν παρελήφθης καὶ ὧν ἐμμισθος εἶ. ἐχοῖν μὲν οὕτως, ὦ Τιμόκλειε, καὶ οὐδὲν ἂν ἦν μέγα κακόν, ὑποκύψαντα φέρειν τὸν ζυγὸν ἐλαφρόν τε καὶ εὐφορον καὶ τὸ μέγιστον, ἐπίχρυσον ὄντα. ἀλλὰ πολλοῦ, μᾶλλον δὲ τοῦ παντὸς δεῖ· μυρία γὰρ ἐστὶν ἀφόρητα ἐλευθέρῳ ἀνδρὶ ἐν αὐταῖς ἡδὴ ταῖς συνουσίαις γιγνόμενα. σκέψαι δὲ αὐτὸς ἐξῆς ἰκούων, εἴ τις ἂν αὐτὰ ὑπομεῖναι δύναιτο παιδεία καὶ

ἐπ' ἐλάχιστον ὠμιληκῶς. 14. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου δειπνου, ἣν δοκῆ, ὅ σε εἰκὸς δειπνήσειν τὰ προτέλεια τῆς μελλούσης ξυνουσίας. εὐθὺς οὖν πρόσεισι παραγγέλλων τις ἦκειν ἐπὶ τὸ δειπνον, οὐκ ἀνομίλητος οἰκέτης, ὃν χρῆ πρώτον ἴλεων ποιήσασθαι, παραβύσαντα ἐς τὴν χεῖρα, ὡς μὴ ἀδέξιος εἶναι δοκῆς, τοῦλάχιστον πέντε δραχμῶς· ὁ δὲ ἀκκισάμενος καί, ἄπαγε, παρὰ σοῦ

670 δὲ ἐγώ; καί, Ἡράκλεις μὴ γένοιτο, ὑπειπὼν τέλος ἐπέσθη, καὶ ἄπεισί σοι πλατὺ ἐγγανῶν· σὺ δὲ ἐσθῆτα καθαράν προχειρισάμενος καὶ σεαυτὸν ὡς κοσμιώτατα σχηματίσας λουσάμενος ἦκεις δεδιῶς μὴ πρὸ τῶν ἄλλων ἀφίκοιο· ἀπειρόκαλον γάρ, ὥσπερ καὶ τὸ ὕστατον ἦκει φορτικόν. αὐτὸ οὖν τηρήσας τὸ μέσον τοῦ καιροῦ εἰσελήλυθας, καὶ σε πάνυ ἐντίμως ἐδέξαντο, καὶ παραλαβῶν τις κατέκλινε μικρὸν ὑπὲρ τοῦ πλουσίου μετὰ δύο που σχεδὸν τῶν παλαιῶν φίλων. 15. σὺ δ' ὥσπερ ἐς τοῦ Διὸς τὸν οἶκον παρελθὼν πάντα τεθαύμακας καὶ ἐφ' ἐκάστῳ τῶν πραττομένων μετέωρος εἶ· ξένα γάρ σοι καὶ ἄγνωστα πάντα· καὶ ἥ τε οἰκτεία εἰς σὲ ἀποβλέπει καὶ τῶν παρόντων ἕκαστος ὅ τι πράξεις ἐπιτηροῦσιν, οὐδὲ αὐτῷ δὲ ἀμελὲς τῷ πλουσίῳ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ προεἶπέ τισι τῶν οἰκετῶν ἐπισκοπεῖν, [ὅπως] ἐς τοὺς παῖδας ἢ ἐς τὴν γυναικα εἰ πολλάκις ἐκ περιωπῆς ἀποβλέψεις· οἱ μὲν γὰρ τῶν συνδείπνων ἀκόλουθοι ὄρωντες ἐκπεπληγμένον ἐς τὴν ἀπειρίαν τῶν δρωμένων ἀποσκώπτουσι τεκμηρίον ποιοῦμενοι τοῦ μὴ παρ' ἄλλῳ πρότερόν σε δεδειπνηκέναι

671 καὶ τὸ καινὸν εἶναι σοι τὸ χειρόμακτρον τιθέμενον· ὥσπερ οὖν εἰκὸς, ἰδίειν τε ἀνάγκη ὑπ' ἀπορίας καὶ μήτε διψῶντα πιεῖν αἰτεῖν τολμᾶν, μὴ δόξης οἰνόφυλξ τις εἶναι, μήτε τῶν ὄψων παρατεθέντων ποικίλων καὶ πρόστινα τάξιν ἐσκευασμένων εἰδέναι ἐφ' ὅ τι πρώτον ἢ δεύτερον τὴν χεῖρα ἐνέγκης· ὑποβλέπειν οὖν ἐς τὸν πλουσίον

δεήσει κάκεινον ζηλοῦν καὶ μανθάνειν τοῦ δειπνου τὴν ἀκολουθίαν. 16. τὰ δ' ἄλλα ποικίλος εἶ καὶ θορύβου πλέως τὴν ψυχὴν, πρὸς ἕκαστα τῶν πραττομένων ἐκπεπληγμένος, καὶ ἄρτι μὲν εὐδαιμονίζεις τὸν πλούσιον τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἐλέφαντος καὶ τῆς τοσαύτης τρυφῆς, ἄρτι δὲ οἰκτεῖρεις σεαυτόν, ὡς τὸ μηδὲν ὦν εἶτα ζῆν ὑπολαμβάνεις, ἐνίοτε δὲ κάκεινο εἰσέρχεται σε, ὡς ζηλωτόν τινα βιώσῃ τὸν βίον ἄπασιν ἐκείνοις ἐντρυφήσων καὶ μεθέξων αὐτῶν ἐξ ἰσοτιμίας. οἷσι γὰρ εἰσαεὶ Διονύσια ἐφορᾶσθαι, καὶ πού καὶ μειράκια ὠραῖα διακονούμενα καὶ ἡρέμα προσμειδιῶντα γλαφυρωτέραν ὑπογράφει σοι τὴν μέλλουσαν διατριβὴν, ὥστε συνεχῶς τὸ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο ἐπιφθέγγεσθαι,

οὐ νέμεσις Τρωᾶς καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοῦς

πολλὰ πονεῖν καὶ ὑπομένειν ὑπὲρ τῆς τοσαύτης εὐδαιμονίας. φιλοτησίαι τὸ ἐπὶ τούτῳ, καὶ σκύφον εὐμεγέθη 672
τινὰ αἰτήσας προὔπιέ σοι τῷ διδασκάλῳ, ἢ ὀτιδήποτε προσειπῶν· σὺ δὲ λαβὼν, ὅτι μὲν τί σε καὶ αὐτὸν ὑπεῖπεν ἔδει ἠγνόησας ὑπ' ἀπειρίας, καὶ ἀγροικίας δόξαν ὤφλες. 17. ἐπίφθονος δ' οὖν ἀπὸ τῆς προπόσεως ἐκείνης πολλοῖς τῶν παλαιῶν φίλων γεγένησαι καὶ πρότερον ἐπὶ τῇ κατακλίσει ἐλύπησάς τινας αὐτῶν, ὅτι τήμερον ἦκων προὔκριθης ἀνδρῶν πολυετῆ δουλείαν ἠντληκότων. εὐθὺς οὖν καὶ τοιοῦτός τις ἐν αὐτοῖς περὶ σοῦ λόγος· Τοῦτο ἡμῶν τοῖς ἄλλοις δεινοῖς ἐλείπετο, καὶ τῶν ἄρτι ἐσεληλυθότων ἐς τὴν οἰκίαν δευτέρους εἶναι· καί, Μόνοις τοῖς Ἕλλησι τούτοις ἀνέφεται ἢ Ῥωμαίων πόλις· καίτοι τί ἐστὶν ἐφ' ὅτῳ προτιμῶνται ἡμῶν; οὐ δημάτια δύστηνα λέγοντες οἴονται τι παμμέγεθες ὠφελεῖν; ἄλλος δέ, Οὐ γὰρ εἶδες ὅσα μὲν ἐπιεν, ὅπως δὲ τὰ παρατεθέντα συλλαβὼν κατέφαγεν; ἀπειρόκαλος ἄνθρωπος καὶ λιμοῦ πλέως, οὐδ' ὄναρ λευκοῦ ποτε ἄρτου ἐμφορη-

- 673 *Θεῖς, οὔτι γε Νομαδικοῦ ἢ Φασιανοῦ ὄρνιθος, ὧν μόλις τὰ ὄστα ἡμῖν καταλέλοιπε. τρίτος ἄλλος, ὧ μάταιοι, φησί, πέντε οὐδ' ὄλων ἡμερῶν ὄψεσθε αὐτὸν ἐνταῦθά που ἐν ἡμῖν τὰ ὅμοια ποτνιαόμενον· νῦν μὲν γὰρ ὥσπερ τὰ καινὰ τῶν ὑποδημάτων ἐν τιμῇ τινι καὶ ἐπιμελείᾳ ἐστίν, ἐπειδὴν δὲ πατηθῆ πολλὰκις καὶ ὑπὸ τοῦ πληοῦ ἀναπλασθῆ, ὑπὸ τῇ κλίνῃ ἀθλίως ἐρρίψεται κόρεων ὥσπερ ἡμεῖς ἀνάπλεως. ἐκεῖνοι μὲν οὖν τοιαῦτα πολλὰ περὶ σοῦ στρέφουσι καὶ που ἤδη καὶ πρὸς διαβολάς τινες αὐτῶν παρασκευάζονται. 18. τὸ δ' οὖν συμπόσιον ὄλον ἐκεῖνο σὺν ἐστὶ καὶ περὶ σοῦ οἱ πλείστοι τῶν λόγων· σὺ δ' ὑπ' ἀηθείας πλέον τοῦ ἱκανοῦ ἐμπιᾶν οἴνου λεπτοῦ καὶ δοριμέος, πάλαι τῆς γαστροῦς ἐπειγούσης, πονήρως ἔχεις, καὶ οὔτε προεξαναστῆναί σοι καλὸν οὔτε μένειν ἀσφαλές· ἀποτεينوμένου τοίνυν τοῦ πότου καὶ λόγων ἐπὶ λόγοις γινομένων καὶ θεαμάτων ἐπὶ θεάμασι παριόντων*
- 674 — *ἅπαντα γὰρ ἐπιδείξασθαί σοι τὰ αὐτοῦ βούλεται — κόλασιν οὐ μικρὰν ὑπομένεις μήτε ὄρων τὰ γιγνώμενα μήτε ἀκούων εἰ τις ἄδει ἢ κιδθαρίζει πάνυ τιμῶμενος μειρακίσκος, ἀλλ' ἐπαινεῖς μὲν ὑπ' ἀνάγκης, εὐχῆ δὲ ἢ σεῖσμά συμπεσεῖν ἐκεῖνα πάντα ἢ πυρκαϊάν τινα προσαγγεῖλαι, ἵνα ποτὲ καὶ διαλυθῆ τὸ συμπόσιον. 19. τοῦτο μὲν δὴ σοι τὸ πρῶτον, ὦ ἑταῖρε, καὶ ἠδιστον ἐκεῖνο δεῖπνον, οὐκ ἔμοιγε τοῦ θύμου καὶ τῶν λευκῶν ἄλων ἠδίου, ὀπηνίκα βούλομαι καὶ ὀπόσον, ἐλευθέρως ἐσθιομένων. ἵνα γοῦν σοι τὴν ὄξυρρυμίαν τὴν ἐπὶ τούτοις παρῶ καὶ τὸν ἐν τῇ νυκτὶ ἔμετον, ἔωθεν δεήσει περὶ τοῦ μισθοῦ ξυμβῆναι ὑμᾶς, ὀπόσον τε καὶ ὀπόποτε τοῦ ἔτους χρῆ λαμβάνειν. παρόντων οὖν ἢ δύο ἢ τριῶν φίλων προσκαλέσας σε καὶ καθίζεσθαι κελεύσας ἄρχεται λέγειν· Τὰ μὲν ἡμέτερα ὁποῖά ἐστιν ἐώρακας ἤδη, καὶ ὡς τῦφος ἐν αὐτοῖς οὐδὲ εἰς, ἀτραγώδητα δὲ καὶ περὶ πάντα καὶ δημῶ*

τικά, χρηὴ δὲ σε οὕτως ἔχειν ὡς ἀπάντων ἡμῖν κοινῶν ἐσομένων· γελοῖον γὰρ εἶ τὸ κυριώτατον, τὴν ψυχὴν σοι τὴν ἑμῆν αὐτοῦ ἢ καὶ νῆ Δία τῶν παίδων — εἰ παῖδες εἶεν αὐτῷ παιδεύσεως δεόμενοι — ἐπιτρέπων τῶν ἄλλων μὴ ἐπ' ἴσης ἡγοίμην δεσπότην. ἐπεὶ δὲ καὶ ὠρίσθαι τι δεῖ, 675 ὁρῶ μὲν τὸ μέτριον καὶ αὐταρκες τοῦ σοῦ τρόπου καὶ συνήμῃ ὡς οὐχὶ μισθοῦ ἐλπίδι προσεληλύθας ἡμῶν τῆ οἰκίᾳ, τῶν δὲ ἄλλων ἔνεκα, τῆς εὐνοίας τῆς παρ' ἡμῶν καὶ τιμῆς, ἣν παρὰ πᾶσιν ἔξεις· ὅμως δ' οὐκ ὠρίσθω τι. σὺ δ' αὐτὸς ὅ τι καὶ βούλει λέγε μεμνημένος, ὃ φίλτατε, κἀκείνων, ἅπερ ἐν ἑορταῖς διετησίοις εἰκὸς ἡμᾶς παρέξιν· οὐ γὰρ ἀμελήσομεν οὐδὲ τῶν τοιούτων, εἰ καὶ μὴ νῦν αὐτὰ συντιθέμεθα· πολλὰ δέ, οἶσθα, τοῦ ἔτους αἰ τοιαῦτα ἀφορμαί. καὶ πρὸς ἐκεῖνα τοίνυν ἀποβλέπων μετριώτερον δῆλον ὅτι ἐπιβαλεῖς ἡμῖν τὸν μισθόν· ἄλλως τε καὶ πρότερον ἂν εἴη τοῖς πεπαιδευμένοις ὑμῖν κρεῖττοσιν εἶναι χρημάτων. 20. ὁ μὲν ταῦτα εἰπὼν καὶ ὄλον σε διασείσας ταῖς ἐλπίσι τιθασὸν ἑαυτῷ πεποίηκε, σὺ δὲ πάλαι τάλαντα καὶ μυριάδας ὄνειροπολήσας καὶ ἀγροῦς ὄλους καὶ συνοικίας συνίης μὲν ἡρέμα τῆς μικρολογίας, σαίνεις δὲ ὅμως τὴν ὑπόσχεσιν καὶ τό, πάντα ἡμῖν κοινὰ ἔσται, βέβαιον καὶ ἀληθὲς ἔσεσθαι νομίζεις, οὐκ εἰδὼς ὅτι τὰ τοιαῦτα

χείλια μὲν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηνε. τελευταῖον δ' ὑπ' αἰδοῦς αὐτῷ ἐπέτρεψας. ὁ δὲ αὐτος 676 μὲν οὐ φησιν ἐρεῖν, τῶν φίλων δὲ τινα τῶν παρόντων κελεύει μέσον ἐλθόντα τοῦ πράγματος εἰπεῖν ὃ μῆτ' αὐτῷ γίγνοιτ' ἂν βαρὺ καὶ πρὸς ἄλλα τούτων ἀναγκαιότερα δαπανῶντι μῆτε τῷ ληψομένῳ εὐτελής. ὁ δὲ ὡμογέρων τις ἐκ παίδων κολακεία σύντροφος, ὧς μὲν οὐκ εὐδαιμονέστατος εἶ, φησί, τῶν ἐν τῇ πόλει ἀπάντων, ὃ οὗτος, οὐκ ἂν εἰποις, ὃ γὰρ τοῦτο πρῶτον ὑπῆρχεν, ὃ πολλοῖς

πάνυ γλιχομένοις μόλις ἂν γένοιτο παρὰ τῆς Τύχης, λέγω δέ, ὀμιλίας ἀξιωθῆναι καὶ ἐστίας κοινωνῆσαι καὶ ἐς τὴν πρώτην οἰκίαν τῶν ἐν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ καταδεχθῆναι· τοῦτο γὰρ ὑπὲρ τὰ Κροίσου τάλαντα καὶ τὸν Μίδα πλοῦτον, εἰ σωφρονεῖν οἶσθα. εἰδὼς δὲ πολλοὺς τῶν εὐδοκίμων ἐθελήσαντας ἂν, εἰ καὶ προσδιδόναι δέοι, μόνης τῆς δόξης ἕνεκα συνελθαι τούτῳ καὶ ὁρᾶσθαι περὶ αὐτὸν ἐταίρους καὶ φίλους εἶναι δοκοῦντας, οὐκ ἔχω ὅπως σε τῆς εὐποτίας μακαρίσω, ὅς καὶ προσληψῇ μισθὸν τῆς τοιαύτης εὐδαιμονίας. ἀρκεῖν οὖν νομίζω, εἰ μὴ πάνυ ἄσως

677 *τος εἰ, τοσόδε τι — εἰπὼν ἐλάχιστον καὶ μάλιστα πρὸς τὰς σὰς ἐκείνας ἐλπίδας —.* 21. ἀγαπᾶν δ' ὅμως ἀναγκαῖον· οὐ γὰρ οὐδ' ἂν φυγεῖν ἔτι σοι δυνατόν ἐντὸς ἀρκύων γενομένων. δέχηι τοίνυν τὸν χαλινὸν μύσας καὶ τὰ πρῶτα εὐάγωγος εἰ πρὸς αὐτὸν οὐ πάνυ περισπᾶντα οὐδὲ ὀξέως νύττοντα, μέχρι ἂν λάθῃς τέλεον αὐτῷ συνήθης γενόμενος. οἱ μὲν δὴ ἔξω ἄνθρωποι τὸ μετὰ τοῦτο ζηλοῦσί σε ὁρῶντες ἐντὸς τῆς κυκλίδος διατρέβοντα καὶ ἀκωλύτως εἰσιόντα καὶ τῶν πάνυ τινα ἔνδον γεγεννημένον· σὺ δὲ αὐτοὺς οὐδέπω ὁρᾶς οὔτινος ἕνεκα εὐδαίμων αὐτοῖς εἶναι δοκεῖς. πλὴν ἀλλὰ χαίρεις γε καὶ σεαυτὸν ἑξαπατᾶς καὶ αἰετὰ μέλλοντα βελτίω γενήσεσθαι νομίζεις. τὸ δ' ἔμπαλιν ἢ σὺ ἤλπισας γίγνεται καὶ ὡς ἡ παροιμία φησὶν, ἐπὶ Μανδροβούλου χωρεῖ τὸ πρᾶγμα καθ' ἐκάστην, ὡς εἶπεῖν, τὴν ἡμέραν ἀποσμικρυνόμενον καὶ εἰς τοῦπίσω ἀναποδίξον. 22. ἡρέμα οὖν καὶ κατ' ὀλίγον

678 ὥσπερ ἐν ἀμυδρῷ τῷ φωτὶ τότε πρῶτον διαβλέπων ἀρχῇ κατανοεῖν, ὡς αἱ μὲν χρυσαὶ ἐκείναι ἐλπίδες οὐδὲν ἀλλ' ἢ φῦσαί τινας ἦσαν ἐπίχρσοι, βαρεῖς δὲ καὶ ἀληθεῖς καὶ ἀπαραίτητοι καὶ συνεχεῖς οἱ πόνοι. Τίνες οὗτοι; ἴσως ἐρήση με· οὐχ ὁρῶ γὰρ ὅτι τὸ ἐπίκονον ἐν ταῖς τοιαύταις ξυνουσίαις ἐστὶν οὐδ' ἐπινοῶ ἄτινα ἐφησθα. τὰ κα

ματηρὰ καὶ ἀφόρητα. Οὐκοῦν ἄκουσον, ᾧ γενναῖε, μὴ εἰ κάματος ἐνεστὶν ἐν τῷ πράγματι μόνου ἐξετάξω, ἀλλὰ καὶ τὸ αἰσχρὸν καὶ ταπεινὸν καὶ συνόλωσ δουλοπρεπεῖς οὐκ ἐν παρεργῶ τῆς ἀκροάσεως τιθέμενος. 23. καὶ πρῶτόν γε μέμνησο μηκέτι ἐλευθερον τὸ ἀπ' ἐκείνου μηδὲ εὐπατριδὴν σεαυτὸν οἰεσθαι· πάντα γὰρ ταῦτα, τὸ γένος, τὴν ἐλευθερίαν, τοὺς προγόνους ἔξω τοῦ ὁδοῦ καταλείψων ἴσθι, ἐπειδὴν ἐπὶ τοιαύτην σεαυτὸν λατρίαν ἀπεμπολήσας εἰσήης· οὐ γὰρ ἐθελήσει σοὶ ἡ Ἐλευθερία ξυνεισελθεῖν ἐφ' οὕτως ἀγεννῆ πράγματα καὶ ταπεινὰ εἰσιόντι. δοῦλος οὖν, εἰ καὶ πάνυ ἀχθῆσῃ τῷ ὀνόματι, καὶ οὐχ ἑνός, ἀλλὰ πολλῶν δοῦλος ἀναγκαιῶς ἔσῃ καὶ θητεύσεις κάτω νενευκῶς ἔωθεν εἰς ἐσπέραν, „ἀικελίω ἐπὶ μισθῷ“ καὶ ἄτε· δὴ μὴ ἐκ παιδῶν τῇ δουλείᾳ ξυντραφεῖς, ὄψιμαθῆσας δὲ καὶ πόρρω που τῆς ἡλικίας παιδευόμενος πρὸς αὐτῆς οὐ πάνυ εὐδόκιμος ἔσῃ οὐδὲ πολλοῦ ἄξιος τῷ δεσπότη· διαφθείρει γὰρ σε ἡ μνήμη τῆς 579 ἐλευθερίας ὑπιούσα καὶ ἀποσκικρᾶν ἐνίοτε ποιεῖ καὶ δι' αὐτὸ ἐν τῇ δουλείᾳ πονηρῶς ἀπαλλάττειν, πλὴν εἰ μὴ ἀποχρῆν σοὶ πρὸς ἐλευθερίαν νομίξεις, τὸ μὴ Πυρρίου μηδὲ Ζωπυρίωνος υἱὸν εἶναι, μηδὲ ὡσπερ τις Βιθυνὸς ὑπὸ μεγαλοφώνῳ τῷ κήρυκι ἀπημπολήσθαι. ἀλλ' ὀπίσταν, ᾧ βέλτιστε, τῆς νουμηνίας ἐπιστάσης ἀναμιχθεὶς τῷ Πυρρίᾳ καὶ τῷ Ζωπυρίωνι προτείνης τὴν χεῖρα ὁμοίως τοῖς ἄλλοις οἰκέταις καὶ λάβης ἐκεῖνο ὀτιδήποτε ἦν τὸ γιγνόμενον, τοῦτο ἡ πρᾶσις ἐστὶ· κήρυκος γὰρ οὐκ ἔδει ἐπ' ἄνδρα ἑαυτὸν ἀποκηρύξαντα καὶ μακρῷ χρόνῳ μνηστευσάμενον ἑαυτῷ τὸν δεσπότην. 24. εἴτ', ᾧ κάθαρμα, φαίην ἄν, καὶ μάλιστα πρὸς τὸν φιλοσοφεῖν φάσκοντα, εἰ μὲν σέ τις ἢ πλεοντα καταποντιστῆς συλλαβῶν ἢ ληστῆς ἀπεδίδοτο, φῆκτιρες ἄν σεαυτὸν ὡς παρὰ τὴν ἀξίαν δυστυχοῦντα, ἢ εἰ τίς σου λαβόμενος ἦγε δοῦλον εἶναι

λέγων, ἐβόας ἂν τοὺς νόμους καὶ δεινὰ ἐποίεις καὶ ἡγ-
νάκεις καί, ᾧ γῆ καὶ θεοί, μεγάλη τῇ φωνῇ ἐκεκράγεις
ἂν, σεαυτὸν δὲ ὀλίγων ἔνεκα ὀβολῶν ἐν τούτῳ τῆς ἡλι-
680 κίας, ὅτε καὶ εἰ φύσει δοῦλος ἦσθα, καιρὸς ἦν πρὸς ἔλευ-
θερίαν ἤδη ὄραῖν, αὐτῇ ἀρετῇ καὶ σοφίᾳ φέρων ἀπημ-
πόλημας, οὐδὲ τοὺς πολλοὺς ἐκείνους λόγους αἰδεσθεῖς,
οὓς ὁ καλὸς Πλάτων ἢ ὁ Χρῦσιππος ἢ Ἀριστοτέλης διεξε-
ληλύθασιν τὸ μὲν ἔλευθέριον ἐπαινοῦντες, τὸ δουλο-
πρεπὲς δὲ διαβάλλοντες; καὶ οὐκ αἰσχύνῃ κόλαξιν ἀν-
θρώποις καὶ ἀγοραίοις καὶ βωμολόχοις ἀντεξεταζόμενος
καὶ ἐν τοσοῦτῳ πλήθει Ῥωμαϊκῶ μόνος ξενίζων τῷ τρί-
βωνι καὶ πονηρῶς τὴν Ῥωμαίων φωνὴν βαρβαρίζων, εἶτα
δειπνῶν δειπνα θορυβώδη καὶ πολυάνθρωπα συγκλύ-
δων τινῶν καὶ τῶν πλείστων μοχθηρῶν; καὶ ἐν αὐτοῖς
ἐπαινεῖς φορτικῶς καὶ πίνεις πέρα τοῦ μετρίως ἔχον-
τος, ἑωθεν τε ὑπὸ κώδωνι ἐξαναστὰς ἀποσεισάμενος τοῦ
ὑπνου τὸ ἥδιστον συμπεριθεῖς ἄνω καὶ κάτω ἐτι τὸν χθι-
ζὸν ἔχων πηλὸν ἐπὶ τοῖν σκελοῖν. οὕτως ἀπορία μὲν σε
θέρμων ἔσχεν ἢ τῶν ἀγρίων λαχάνων, ἐπέλιπον δὲ καὶ
αἱ κρῆναι θέουσαι τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, ὡς ἐπὶ ταῦτά σε
681 ὑπ' ἀμμηχανίας ἐλθεῖν; ἀλλὰ δῆλον ὡς οὐχ ὕδατος οὐδὲ
θέρμων, ἀλλὰ πεμμάτων καὶ ὄψου καὶ οἴνου ἀνθοσμίου
ἐπιθυμῶν ἐάλωσ, καθάπερ ὁ λάβραξ αὐτὸν μάλα δικαίως
τὸν ὀρεγόμενον τούτων λαιμὸν διαπαρεῖς. παρὰ πόδας
τοιγαροῦν τῆς λιχνείας ταύτης τὰπίχειρα, καὶ ὥσπερ οἱ
πίθηκοι δεθεῖς κλοιῶ τὸν τράχηλον ἄλλοις μὲν γέλωτα
παρέχεις, σεαυτῷ δὲ δοκεῖς τρυφᾶν, ὅτι ἔστι σοι τῶν
ἰσχάδων ἀφθόνως ἐντραγεῖν· ἢ δὲ ἐλευθερία καὶ το εὐ-
γενὲς αὐτοῖς φυλέταις καὶ φράτορσι φροῦδα πάντα καὶ
οὐδὲ μνήμη τις αὐτῶν. 25. καὶ ἀγαπητόν, εἰ μόνον το
αἰσχρὸν προσῆν τῷ πράγματι, δοῦλον ἀντ' ἐλευθέρου δο-
κεῖν, οἱ δὲ πόνοι μὴ κατὰ τοὺς πάνυ τούτους οἰκέτας

ἀλλ' ὄρα εἰ μετριώτερά σοι προστέτακται τῶν Δρόμωνι καὶ Τιβίῳ προστεταγμένων· ὧν μὲν γὰρ ἕνεκα τῶν μαθημάτων ἐπιθυμεῖν φήσας παρείληφέ σε, ὀλίγον αὐτῷ μέλει. τί γὰρ κοινόν, φασί, λύρα καὶ ὄνα; πάνυ γοῦν, οὐχ ὄραξ; ἐκτετήκασι τῷ πότῳ τῆς Ὀμήρου σοφίας ἢ τῆς Δημοσθένους δεινότητος ἢ τῆς Πλάτωνος μεγαλοφροσύνης, ὧν ἦν τις ἐκ τῆς ψυχῆς ἀφέλη τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὰς περὶ τούτων φροντίδας, τὸ καταλειπόμενον ἐστὶ τυφός καὶ μαλακία καὶ ἠδυνπάθεια καὶ ἀσέλγεια καὶ ὕβρις καὶ ἀπαιδευσία. δεῖται δὴ σου ἐπ' ἐκεῖνα μὲν οὐδαμῶς, ἐπεὶ δὲ πάγωνα ἔχεις βαθὺν καὶ σεμνός τις εἰ τὴν πρόσοψιν καὶ ἰσάτιον Ἑλληνικὸν εὐσταλῶς περιβέβλησαι καὶ πάντες ἴσασι σε γραμματικὸν ἢ φήτορα ἢ φιλόσοφον, καλὸν αὐτῷ δοκεῖ ἀναμεμῖχθαι καὶ τοιοῦτόν τινα τοῖς προλοῦσι καὶ προπομπεύουσιν αὐτοῦ· δόξει γὰρ ἐκ τούτου καὶ φιλομαθῆς τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων καὶ ὅλως περὶ παιδείαν φιλόκαλος· ὥστε κινδυνεύσεις, ὦ γενναῖε, ἀντὶ τῶν θαυμαστῶν λόγων τὸν πάγωνα καὶ τὸν τρίβωνα μεμισθωκέναι. χρηὸν οὖν σε αἰεὶ σὺν αὐτῷ ὄρασθαι καὶ μηδέποτε ἀπολείπεσθαι, ἀλλὰ ἔωθεν ἐξαναστάντα παρέχειν σεαυτὸν ὀφθησόμενον ἐν τῇ θεραπείᾳ καὶ μὴ λιπεῖν τὴν τάξιν. ὁ δὲ ἐπιβάλλων ἐνιοτέ σοι τὴν χεῖρα, ὅτι ἂν τύχη, ληρεῖ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἐπιδεικνύμενος ὡς οὐδὲ ὀδῶ βαδίζων ἀμελής ἐστὶ τῶν Μουσῶν, 683 ἀλλ' εἰς καλὸν τὴν ἐν τῷ περιπάτῳ διατίθεται σχολήν.

26. σὺ δ' ἄθλιος τὰ μὲν παραδραμῶν, τὰ δὲ βράδην ἀναντα πολλὰ καὶ κάταντα — τοιαύτη γὰρ, ὡς οἴσθα, ἡ πόλις — περιελθὼν ἴδρωκός τε καὶ πνευστιᾶς, κάκεινον ἔνδον τιμὴ τῶν φίλων, πρὸς ὃν ἦλθε, διαλεγόμενου, μηδὲ ἴπου καθίξῃς ἔχων ὀρθὸς ὑπ' ἀπορίας ἀναγιγνώσκεις τὸ βιβλίον προχειρισάμενος· ἐπειδὴν δὲ ἄσιτόν τε καὶ ἄποτον ἢ νυξ καταλάβῃ, λουσάμενος πονηρῶς ἄωρὶ περὶ

αὐτό που σχεδὸν τὸ μεσονύκτιον ἦκεις ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὐκέθ' ὁμοίως ἐντιμος οὐδὲ περιβλεπτος τοῖς παροῦσιν, ἀλλ' ἦν τις ἄλλος ἐπεισέλθῃ νεαλέστερος, ἐς τοῦπίσω σύ, καὶ οὕτως ἐς τὴν ἀτιμοτάτην γωνίαν ἐξωσθεὶς κατὰκεισαι μάρτυς μόνον τῶν παραφερομένων, τὰ ὅστα, εἰ ἐφίκοιτο μέγρι σοῦ, καθάπερ οἱ κύνες περιεσθίαν ἢ τὸ σκληρὸν τῆς μαλάχης φύλλον, ᾧ τὰ ἄλλα συνειλοῦσιν, εἰ ὑπεροφθείῃ ὑπὸ τῶν προκατακειμένων, ἄσμενος ὑπὸ

684 λιμοῦ παροψώμενος. οὐ μὴν οὐδὲ ἡ ἄλλη ὕβρις ἄπεστιν, ἀλλ' οὔτε ᾧ ἔχεις μόνος — οὐ γὰρ ἀναγκαῖόν ἐστι καὶ σὲ τῶν αὐτῶν ἀεὶ τοῖς ξένοις καὶ ἀγνώστοις ἀντιποιεῖσθαι· ἀγνωμοσύνη γὰρ δὴ τοῦτό γε — οὔτε ἡ ὄρνις ὁμοία ταῖς ἄλλαις, ἀλλὰ τῷ μὲν πλησίον παχεῖα καὶ πιμελής, σοὶ δὲ νεοττὸς ἡμίτομος ἢ φάττα τις ὑπόσκληρος, ὕβρις ἄντικρυς καὶ ἀτιμία. πολλάκις δὲ ἦν ἐπιλίποι ἄλλου τινὸς αἰφνιδίως ἐπιπαρόντος, ἀράμενος ὁ διάκονος τὰ σοὶ παρακείμενα φέρων ἐκείνῳ παρατέθεικεν ὑποτονθορῦσας, Σὺ γὰρ ἡμέτερος εἶ· τεμνομένου μὲν γὰρ ἐν τῷ μέσῳ ἢ συδὸς ὑπογαστρίου ἢ ἐλάφου, χρὴ ἐκ παντὸς ἢ τὸν διανεμόντα ἴλεων ἔχειν ἢ τὴν Προμηθεῶς μερίδα φέρεσθαι, ὅστα κεκαλυμμένα τῇ πιμελῇ. τὸ γὰρ τῷ μὲν ὑπὲρ σὲ τὴν

685 λοπάδα παρεστάναι, ἔστ' ἂν ἀπαγορευθῆ ἔμποροῦμενος, σὲ δὲ οὔτω ταχέως παραδραμεῖν, τίνι φορητὸν ἐλευθέρῳ ἀνδρὶ κἂν ὀπόσῃν αἰ ἔλαφοι τὴν χολὴν ἔχοντι; καίτοι οὐδέπω ἐκείνο ἔφην, ὅτι τῶν ἄλλων ἡδιστόν τε καὶ παλαιότατον οἶνον πινόντων μόνος σὺ πονηρόν τινα καὶ παχὺν πίνεις, θεραπεύων ἀεὶ ἐν ἀργύρῳ ἢ χρυσῷ πίνειν, ὡς μὴ ἐλεγχθείης ἀπὸ τοῦ χρώματος οὕτως ἄτιμος ὢν ξυμπότης· καὶ εἶθε γε κἂν ἐκείνου ἐς κόρον ἦν πιεῖν, νῦν δὲ πολλάκις αἰτήσαντος ὁ παῖς „οὐδ' ἄτοντι ἔοικεν.“

27. ἀνιᾶ δὴ σε πολλὰ καὶ ἀθρόα καὶ σχεδὸν τὰ πάντα, καὶ μάλιστα ὅταν σε παρευδοκιμῇ κίναιδός τις ἢ ὄρχη-

στοιδιάσκαλος ἡ Ἰωνικὰ ξυνείρων Ἀλεξανδρεατικὸς ἀν- 686
 θρωπίσκος· τοῖς μὲν γὰρ τὰ ἐρωτικὰ ταῦτα διακονουμέ-
 νοις καὶ γραμματίδια ὑπὸ κόλπου διακομίζουσι πόθεν σὺ
 γ' ἰσότημος κατακείμενος; τοιγαροῦν ἐν μυχῶ τοῦ συμ-
 ποσίου καὶ ὑπ' αἰδοῦς καταδεδυκῶς στένεις ὡς τὸ εἰκὸς
 καὶ σεαυτὸν οἰκτεῖρεις καὶ αἰτιᾶ τὴν τύχην οὐδὲ ὀλίγα
 σοὶ τῶν χαρίτων ἐπιψεκάσασαν. ἡδέως δ' ἂν μοι δοκεῖς
 καὶ ποιητῆς γενέσθαι τῶν ἐρωτικῶν ἀσμάτων ἢ κἂν ἄλ-
 λου ποιήσαντος δύνασθαι ἄδειν ἀξίως· ὄρῳ γὰρ οἶον τὸ
 προτιμᾶσθαι καὶ εὐδοκιμεῖν ἐστίν. ὑποσταλῆς δ' ἂν, εἰ
 καὶ μάγον ἢ μάντιν ὑποκρίνασθαι δέοι τῶν κλήρους πο-
 λυταλάντους καὶ ἀρχᾶς καὶ ἀθρόους τοὺς πλούτους ὑπι-
 σχνουμένων· καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ τούτους ὄρῳ εὐ φερομέ-
 νους ἐν ταῖς φιλίαις καὶ πολλῶν ἀξιουμένους. κἂν ἐν τι
 οὔν τούτων ἡδέως ἂν γένοιο, ὡς μὴ ἀπόβλητος καὶ περι-
 τὸς εἶης. ἀλλ' οὐδὲ πρὸς ταῦτα ὁ κακοδαίμων πιθανὸς
 εἶ. τοιγαροῦν ἀνάγκη μειοῦσθαι καὶ σιωπῇ ἀνέχεσθαι
 ὑποιμῶζοντα καὶ ἀμελούμενον. 28. ἦν μὲν γὰρ κατεπέη 687
 σοῦ τις ψιθυρὸς οἰκέτης, ὡς μόνος οὐκ ἐπήνεις τὸν τῆς
 δεσποίνης παιδίσκον ὀρχούμενον ἢ κιθαρίζοντα, κίνδυ-
 νος οὐ μικρὸς ἐκ τοῦ πράγματος. χρῆ οὖν χερσαίου βα-
 τράχου δίκην διψῶντα κεκραγέαι, ὡς ἐπίσημος ἔση ἐν
 τοῖς ἐπαινοῦσι καὶ κορυφαῖος ἐπιμελούμενον· πολλάκις
 δὲ καὶ τῶν ἄλλων σιωπησάντων αὐτὸν ἐπειπεῖν ἐσκεμ-
 μένον τινὰ ἐπαινον πολλὴν τὴν κολακείαν ἐφαναίουντα·
 τὸ μὲν γὰρ λιμῶ ξυνόντα καὶ νῆ Δία γε διψῶντα μύρω
 χρίεσθαι καὶ στεφανοῦσθαι τὴν κεφαλὴν, ἡρέμα καὶ γε-
 λοῖον· ἔοικας γὰρ τότε στήλη ἐώλου τινὸς νεκροῦ ἄγον-
 τος ἐναγίσματα· καὶ γὰρ ἐκείνου καταχέαντες μύρον καὶ
 τὸν στέφανον ἐπιθέντες αὐτοὶ πίνουσι καὶ εὐωχοῦνται
 τὰ παρεσκευασμένα. 29. ἦν μὲν γὰρ καὶ ζηλότυπὸς τις ἦ
 καὶ παῖδες εὐμορφοὶ ᾧσιν ἢ νέα γυνὴ καὶ σὺ μὴ παντελῶς

πόρρω Ἀφροδίτης καὶ Χαρίτων ἧς, οὐκ ἐν εἰρήνῃ τὸ
 688 πρῶγμα οὐδὲ ὁ κίνδυνος εὐκαταφρόνητος· ὧτα γὰρ καὶ
 ὀφθαλμοὶ βασιλέως πολλοί, οὐ μόνον τάληθῆ ὄρωντες,
 ἀλλ' αἰεὶ τι καὶ προσεπιμετροῦντες, ὥς μὴ νυστάξειν δο-
 κοῦεν. δεῖ οὖν ὥσπερ ἐν τοῖς Περσικοῖς δείπνοις κάτω
 νεύοντα κατακεῖσθαι δεδιότα μὴ τις εὐνοῦχος σε ἰδη
 προσβλέψαντα μιᾶ τῶν παλλακίδων, ἐπεὶ ἄλλος γε εὐ-
 νοῦχος ἐντεταμένον πάλαι τὸ τόξον ἔχων, ἃ μὴ θέμις
 ὄρωντα διαπείρας τῷ οἴστῳ μεταξὺ πίνοντος τὴν γνάθον.
 30. εἰτ' ἀπελθὼν τοῦ δείπνου μικρὸν τι κατέδαρθες·
 ὑπὸ δὲ ῥῥῆν ἀλεκτρονίων ἀνεγρόμενος, Ὡ δειλαῖος ἐγώ,
 φῆς, καὶ ἄθλιος, οἷας τὰς πάλαι διατριβὰς ἀπολιπῶν καὶ
 ἐταίρους καὶ βίον ἀπράγμονα καὶ ὕπνον μετρούμενον τῇ
 ἐπιθυμίᾳ καὶ περιπάτους ἐλευθερίους εἰς οἶον βάραθρον
 689 φέρων ἐμαντὸν ἐνσέσεικα. τίνας ἔνεκα, ὦ θεοί, ἢ τίς ὁ
 λαμπρὸς οὗτος μισθός ἐστιν; οὐ γὰρ καὶ ἄλλως μοι πλείω
 τούτων ἐκπορίζειν δυνατὸν ἦν καὶ προσῆν τὸ ἐλεύθερον
 καὶ τὸ πάντα ἐπ' ἐξουσίας; νῦν δὲ τὸ τοῦ λόγου, λέων
 κρόκη δεθείς, ἄνω καὶ κάτω περισύρομαι, τὸ πάντων
 οἰκτιστον, οὐκ εὐδοκίμειν εἰδῶς οὐδὲ κεχαρισμένους εἶναι
 δυνάμενος· ἰδιώτης γὰρ ἐγωγε τῶν τοιούτων καὶ ἄτεχνος,
 καὶ μάλιστα παραβαλλόμενος ἀνδράσι τέχνην τὸ πρῶγμα
 πεποιημένοις. ὥς δὲ καὶ ἀχάριστός εἰμι καὶ ἥμιστα συμ-
 ποτικός, οὐδ' ὅσον γέλωτα ποιῆσαι δυνάμενος· συνήμι
 δὲ ὡς καὶ ἐνοχλῶ πολλάκις βλεπόμενος, καὶ μάλισθ' ὅταν
 ἡδίων αὐτὸς αὐτοῦ εἶναι θέλῃ· σκυθρῶπος γὰρ αὐτῷ
 δοκῶ, καὶ ὅπως οὐκ ἔχω ὅπως ἀρμόσωμαι πρὸς αὐτόν.
 690 ἦν μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ σεμνοῦ φυλάττω ἐμαυτόν, ἀηδῆς
 ἔδοξα καὶ μονονουχὶ φρευκτέος, ἦν δὲ μειδιάσω καὶ ἑυθ-
 μίσω τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ἥδιστον, κατεφρόνησεν εὐθύς
 καὶ διέπτυσσε, καὶ τὸ πρῶγμα ὅμοιον δοκεῖ ὥσπερ ἂν εἰ-
 τις κωμῳδίαν ὑποκρίναιτο τραγικὸν προσωπεῖον περι-

καίμενος. τὸ δ' ὄλον, τίνα ἄλλον ὁ μάταιος ἐμαντῶ βιάσσομαι βίον τὸν παρόντα τοῦτον ἄλλω βεβιωκῶς; 31. ἔτισου ταῦτα διαλογιζόμενος ὁ κώδων ἤχησε, καὶ χροὴ τῶν ὁμοίων ἔχεσθαι καὶ περινοστεῖν καὶ ἐστάναι ὑπαλείφαντά γε πρότερον τοὺς βουβῶνας καὶ τὰς ἰγνύας, εἰ θέλεις διαρκέσαι πρὸς τὸν ἄθλον· εἶτα δεῖπνον ὅμοιον καὶ ἐς τὴν αὐτὴν ἄραν περιηγμένον, καὶ σοι τὰ τῆς διαίτης πρὸς τὸν πάλαι βίον ἀντίστροφα καὶ ἡ ἀγρυνία δὲ καὶ ὁ ἰδρῶς καὶ ὁ κάματος ἡρέμα ἤδη ὑπορύττουσιν ἡ φθόην ἡ περιπνευμονίαν ἡ κώλου ἄλγημα ἡ τὴν καλὴν ποδάγραν ἀναπλάττοντες. ἀντέχεις δὲ ὅμως, καὶ πολλάκις κατακεῖσθαι δέον, οὐδὲ τοῦτο συγκεχώρηται· σκῆψις γὰρ ἡ νόσος καὶ φυγὴ τῶν καθηκόντων ἔδοξεν. ὥστ' ἐξ ἀπάντων ἄχρὸς αἰεὶ καὶ ὅσον οὐδέπω τεθνηξομένῳ ἔοικας. 691

32. καὶ τὰ μὲν ἐν τῇ πόλει ταῦτα. ἦν δὲ που καὶ ἀποδημησαὶ δεῖν, τὰ μὲν ἄλλα ἐῷ· ὕντος δὲ πολλάκις ὕστατος ἐλθὼν — τοιοῦτο γάρ σοι ἀποκεκλήρωται — τὸ ζεῦρος περιμένεις, ἔστ' ἂν οὐκέτ' οὔσης καταγωγῆς τῷ μαγεῖρω σε ἢ τῷ τῆς δεσποίνης κομμωτῆ συμπαραβύσασιν οὐδὲ τῶν φρυγάνων δαψιλῶς ὑποβαλόντες. 33. οὐκ ὀκνῶ δέ σοι καὶ διηγῆσασθαι ὅ μοι Θεσμόπολις οὗτος ὁ Στωϊκὸς διηγῆσατο ξυμβᾶν αὐτῷ πάνυ γελοῖον καὶ νῆ Δί' οὐκ ἀνέλπιστον, ὡς ἂν καὶ ἄλλω ταῦτόν συμβαίη· συνῆν μὲν γὰρ πλουσίᾳ τινὶ καὶ τρυφῶσῃ γυναικὶ τῶν ἐπιφανῶν ἐν τῇ πόλει· δεῖσαν δὲ καὶ ἀποδημησαὶ ποτε τὸ μὲν πρῶτον ἐκεῖνο παθεῖν ἔφη γελοϊότατον, συγκαθίξεσθαι παρ' αὐτῷ παραδεδόσθαι φιλοσόφῳ ὄντι κίναιδόν τινα τῶν πεπιτωμένων τὰ σκέλη καὶ τὸν πάργωνα περιεξυρμημένων· διὰ τιμῆς δ' αὐτὸν ἐκείνη, ὡς τὸ εἶκός, ἤγε, καὶ τοῦνομα δὲ τοῦ κιναιίδου ἀπεμνημόνευε, Χελιδόνιον γὰρ καλεῖσθαι. τοῦτο τοίνυν πρῶτον ἡλίκον, σκυθραπῶ καὶ 692

γέροντι ἀνδρὶ καὶ πολιῷ τὸ γένειον — οἶσθα δὲ ὡς βαθῦν

πάγωνα καὶ σεμνὸν ὁ Θεσμόπολις εἶχε — παρακαθίζε-
 σθαι φῦκος ἐντετριμμένον καὶ ὑπογεγραμμένον τοὺς
 ὀφθαλμοὺς καὶ διασεσαλευμένον τὸ βλέμμα καὶ τὸν τρά-
 χηλον ἐπικεκλασμένον, οὐ χελιδόνα μὰ Δί', ἀλλὰ γυῖα
 τινα περιτετιλιμένον τοῦ πάγωνος τὰ πτερὰ, καὶ εἰ γε μὴ
 πολλὰ δεηθῆναι αὐτοῦ, καὶ τὸν κεκρύφαλον ἔχοντα ἐπὶ
 τῇ κεφαλῇ ἂν συγκαθίζεσθαι· τὰ δ' οὖν ἄλλα παρ' ὄλην
 τὴν ὁδὸν μυρίας τὰς ἀηδίας ἀνασχέσθαι ὑπ' αὐτοῦ καὶ
 τερετίζοντος, εἰ δὲ μὴ ἐπέχεν αὐτός, ἴσως ἂν καὶ ὄρχου-
 μένου ἐπὶ τῆς ἀπήνης. 34. ἕτερον δ' οὖν τι καὶ τοιοῦτον
 αὐτῷ προσταχθῆναι· καλέσασα γὰρ αὐτὸν ἡ γυνή, Θεσ-
 μόπολι, φησὶν, Οὕτως ὄναιο, χάριν οὐ μικρὰν αἰτούσῃ
 δὸς μηδὲν ἀντειπὼν μηδὲ ὅπως ἐπὶ πλείον σου δεήσομαι
 περιμείνας. τοῦ δέ, ὅπερ εἰκὸς ἦν, ὑποσχομένου πάντα
 πράξειν, Δέομαι σου τοῦτο, ἔφη, χρηστόν ὁρῶσά σε καὶ
 ἐπιμελῆ καὶ φιλόστοργον, τὴν κύνα ἦν οἶσθα τὴν Μυρ-
 ρίνην ἀναλαβὼν ἐς τὸ ὄχημα φύλαττέ μοι καὶ ἐπιμελοῦ
 693 ὅπως μηθενὸς ἐνδεῆς ἔσται· βαρύνεται γὰρ ἡ ἀθλία τῆς
 γαστέρας καὶ σχεδὸν ὡς ἐπίτεξ ἔστιν· οἱ δὲ κατάρατοι οὐ-
 τοὶ καὶ ἀπειθεῖς οἰκείται οὐχ ὅπως ἐκείνης, ἀλλ' οὐδ'
 ἐμοῦ αὐτῆς πολὺν ποιοῦνται λόγον ἐν ταῖς ὁδοῖς. μὴ τοί-
 νυν τι σμικρὸν οἰηθῆς εὐ ποιήσειν με τὸ περισπούδαστόν
 μοι καὶ ἥδιστον κυνίδιον διαφυλάξας. ὑπέσχετο ὁ Θεσμό-
 πολις πολλὰ ἰκετενοῦσης καὶ μονονουχί καὶ δακρυούσης.
 τὸ δὲ πρῶγμα παγγέλοιον ἦν, κυνίδιον ἐκ τοῦ ἱματίου
 προκῦπτον μικρὸν ὑπὸ τὸν πάγωνα καὶ κατουρήσαν πολ-
 λάκις, εἰ καὶ μὴ ταῦτα ὁ Θεσμόπολις προσετίθει, καὶ
 βαῦζον λεπτῇ τῇ φωνῇ — τοιαῦτα γὰρ τὰ Μελιταῖα —
 καὶ τὸ γένειον τοῦ φιλοσόφου περιλιχμώμενον, καὶ μά-
 λιστα εἰ τι τοῦ χθιζοῦ αὐτῷ ζωμοῦ ἐγκατεμέμικτο. καὶ ὁ
 γε κίναϊδος, ὁ ξύνεδρος, οὐκ ἀμούσως ποτὲ καὶ εἰς τοὺς
 ἄλλους τοὺς παρόντας ἐν τῷ ξυμποσίῳ ἀποσκώπτων,

ἐπειδὴ ποτε καὶ ἐπὶ τὸν Θεσμόπολιν καθῆκε τὸ σκῶμμα, Περὶ δὲ Θεσμοπόλιδος, ἔφη, τοῦτο μόνον εἰπεῖν ἔχω, ὅτι ἀντὶ Στωϊκοῦ ἤδη Κυνικός ἡμῖν γεγένηται. τὸ δ' οὖν κνυίδιον καὶ τετοκένοι ἐν τῷ τρίβωνι τῷ τοῦ Θεσμοπόλιδος ἐπυθόμεν. 35. τοιαῦτα ἐντρυφῶσι, μᾶλλον δὲ ἐνυβρίζουσι τοῖς ξυνοῦσι κατὰ μικρὸν αὐτούς χειροθήθεις τῇ ὕβρει παρασκευάζοντες. οἶδα δ' ἐγὼ καὶ δῆτορα τῶν 694 καρχάρων ἐπὶ τῷ δελπνῷ κελευσθέντα μελετήσαντα μὰ τὸν Δί' οὐκ ἀπαιδέυτως, ἀλλὰ πάνυ τορῶς καὶ ξυγκροτημένως· ἐπηρεῖτο γοῦν μεταξὺ πινόντων οὐ πρὸς ὕδωρ μεμετρομένον, ἀλλὰ πρὸς οἶνου ἀμφορέας λέγων, καὶ τοῦτο ὑποστῆναι τὸ τόλμημα ἐπὶ διακοσίαις δραγμαῖς ἔλεγετο. ταῦτα μὲν οὖν ἴσως μέτρια. ἦν δὲ ποιητικὸς αὐτὸς ἢ συγγραφικὸς ὁ πλούσιος ἦ, παρὰ τὸ δελπνον τὰ αὐτοῦ φρασηδῶν, τότε καὶ μάλιστα διαρραγῆναι χρῆ ἐπαινοῦντα καὶ κολακεύοντα καὶ τρόπους ἐπαίνων καινοτέρους ἐπινοοῦντα. εἰσὶ δ' οἱ καὶ ἐπὶ κάλλει θαναμάζεσθαι ἐθέλουσι, καὶ δεῖ Ἀδώνιδας αὐτούς καὶ Ῥακίνθους ἀκούειν, πῆχεως ἐνίοτε τὴν ῥίνα ἔχοντας. σὺ δ' οὖν ἂν μὴ ἐπαινήης, ἐς τὰς λιθοτομίας τὰς Διονυσίου εὐθύς ἀφίξῃ ὡς καὶ φθονῶν καὶ ἐπιβουλεύων αὐτῷ. χρῆ δὲ καὶ σφους καὶ δῆτορας εἶναι αὐτούς, κἄν εἴ τι σολοικίσαντες τύχωσιν, αὐτὸ τοῦτο τῆς Ἀττικῆς καὶ τοῦ Ἰμηττοῦ 695 μεστὸς δοκεῖν τοὺς λόγους καὶ νόμον εἶναι τὸ λοιπὸν οὕτω λέγειν. 36. καίτοι φορητὰ ἴσως τὰ τῶν ἀνδρῶν. αἱ δὲ οὖν γυναικες — καὶ γὰρ αὐ καὶ τότε ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεται, τὸ εἶναι τινὰς αὐταῖς πεπαιδευμένους μισθοῦ ὑποτελεῖς ξυνόνας καὶ τῷ φορεῖω ἐπομένους· ἐν γὰρ τι καὶ τοῦτο τῶν ἄλλων καλλωπισμάτων αὐταῖς δοκεῖ, ἦν λέγεται ὡς πεπαιδευμένοι τέ εἰσι καὶ φιλόσοφοι καὶ ποιοῦσιν ἄσματα οὐ πολὺ τῆς Σαφροῦς ἀποδεοντα — διὰ δὴ ταῦτα μισθωτοὺς καὶ αὐταὶ παρῴονται

δήτορας και γραμματικούς και φιλοσόφους, ἀκροῶνται
 δ' αὐτῶν πηνίκα; — γελοῖον γὰρ και τοῦτο — ἦτοι με-
 ταξὺ κομμούμεναι και τὰς κόμας παραπλεκόμεναι ἢ παρὰ
 τὸ δεῖπνον· ἄλλοτε γὰρ οὐκ ἄγρουσι σχολήν. πολλὰκις δὲ
 και μεταξὺ τοῦ φιλοσόφου τι διεξιόντος ἢ ἄβρα προσελ-
 696 θοῦσα ᾤρεξε παρὰ τοῦ μοιχοῦ γραμματίου, οἱ δὲ περὶ
 σωφροσύνης ἐκεῖνοι λόγοι ἐστάσι περιμένοντες, ἔστ' ἂν
 ἐκείνη ἀντιγράψασα τῷ μοιχῷ ἐπαναδράμῃ πρὸς τὴν
 ἀκρόασιν. 37. ἐπειδὴν δὲ ποτε διὰ μακροῦ τοῦ χρόνου
 Κρονίων ἢ Παναθηναίων ἐπιστάντων πέμπηται τί σοι
 ἐφστρίδιον ἄθλιον ἢ χιτώνιον ὑπέσαθρον, ἐνταῦθα μά-
 λιστα πολλὴν δεῖ και μεγάλην γενέσθαι τὴν πομπήν· και
 ὁ μὲν πρῶτος εὐθὺς ἐτι σκεπτομένου παρακούσας τοῦ
 δεσπότου προδραμῶν και προμηνύσας ἀπέρχεται μισθὸν
 οὐκ ὀλίγον τῆς ἀγγελίας προλαβών, ἔωθεν δὲ τρισκαί-
 δεκα ἤκουσι κομίζοντες, ἕκαστος ὡς πολλὰ εἶπε και ὡς
 697 ὑπέμνησε και ὡς ἐπιτραπείς τὸ κάλλιον ἐπελέξατο διεξ-
 ιῶν. ἅπαντες δ' οὖν ἀπαλλάττονται λαβόντες, ἐτι και
 βρυνθυόμενοι, ὅτι μὴ πλείω ἔδωκας. 38. ὁ μὲν γὰρ μισθὸς
 αὐτὸς κατὰ δὺ' ὀβολοὺς ἢ τέτταρας, και βαρὺς αἰτῶν σὺ
 και ὀχληρὸς δοκεῖς. ἵνα δ' οὖν λάβῃς, κολακευτέος μὲν
 αὐτὸς και ἱκετευτέος, θεραπευτέος δὲ και ὁ οἰκονόμος,
 οὗτος μὲν και ἄλλον θεραπείας τρόπον· οὐκ ἀμελητέος
 δὲ οὐδὲ ὁ ξύμβουλος και φίλος. και τὸ ληφθῆν ἤδη προω-
 φέλλετο ἱματιοκαπήλῳ ἢ ἱατρῷ ἢ σκυτοτόμῳ τινί. ἄδωρα
 698 οὖν σοι τὰ δῶρα και ἀνόνητα. 39. πολὺς δὲ ὁ φθόνος
 και πον και διαβολή τις ἠρέμα ὑπεξανίσταται πρὸς ἄνδρα
 ἠδη τοὺς κατὰ σοῦ λόγους ἠδέως ἐνδεχόμενον· ὀρθῶ γὰρ
 ἠδη σὲ μὲν ὑπὸ τῶν συνεχῶν πόνων ἐκτερουχωμένον και
 πρὸς τὴν θεραπείαν σκάζοντα και ἀπηυθηκότα, τὴν πο-
 δάγραν δὲ ὑπανιοῦσαν· ὅλως γὰρ ὅπερ ἦν νοστιμώτα-
 τον ἐν σοὶ ἀπανθισάμενος και τὸ ἐγκαρπώτατον τῆς ἡλι-

κίας καὶ τὸ ἀκμαιότατον τοῦ σώματος ἐπιτρέψας καὶ ῥά- 699
 κος σε πολυσχιδὲς ἐργασάμενος ἤδη περιβλέπει, σὲ μὲν
 οἱ τῆς κόπρου ἀπορρίψει φέρων, ἄλλον δὲ ὅπως τῶν
 δυναμένων τοὺς πόρους καρτερεῖν προσλήφεται, καὶ ἦτοι
 μειράκιον αὐτοῦ ὅτι ἐπέρασας τότε ἢ τῆς γυναικὸς ἄβραν
 παρθένου γέρον ἀνὴρ διαφθείρεις ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον 700
 ἐπικληθεὶς νύκτωρ ἐγκεκαλυμμένος ἐπὶ τράχηλον ὠσθεὶς
 ἐξελλήλυθας ἐρημος ἀπάντων καὶ ἄπορος τὴν βελτίστην
 ποδάγραν αὐτῷ γῆρα παραλαβὼν καὶ ἃ μὲν τέως ἦδεις,
 ἀπομαθὼν ἐν τοσοῦτῳ χρόνῳ, θυλάκου δὲ μείζω τὴν
 γαστέρα ἐργασάμενος, ἀπλήρωτόν τι καὶ ἀπαραίτητον
 κακόν· καὶ γὰρ ὁ λαιμὸς ἀπαιτεῖ ἐκ τοῦ ἔθους καὶ ἀπο-
 μαυθάνων αὐτὰ ἀγανακτεῖ. 40. καὶ σε οὐκ ἂν τις ἄλλος
 δέξαιτο ἔξωρον ἤδη γεγονότα καὶ τοῖς γεγηρακόσιν ἵπ-
 ποῖς ἐοικότα, ὧν οὐδὲ τὸ δέγμα ὁμοίως χρήσιμον. ἄλλως
 τε καὶ ἢ ἐκ τοῦ ἀπωσθῆναι διαβολὴ πρὸς τὸ μείζον εἰκα-
 ζομένη μοιχὸν ἢ φαρμακέα σε ἢ τι τοιοῦτον ἄλλο δοκεῖν
 ποιεῖ· ὁ μὲν γὰρ κατήγορος καὶ σιωπῶν ἀξιόπιστος, σὺ
 δὲ Ἕλλην καὶ ῥάδιος τὸν τρόπον καὶ πρὸς πᾶσαν ἀδικίαν
 εὐκόλος· τοιούτους γὰρ ἅπαντας ἡμᾶς εἶναι οἴονται, καὶ
 μάλα εἰκότως· δοκῶ γὰρ μοι καὶ τῆς τοιαύτης δόξης αὐ-
 τῶν, ἣν ἔχουσι περὶ ἡμῶν, κατανενοημένοι τὴν αἰτίαν.
 πολλοὶ γὰρ ἐς τὰς οἰκίας παρελθόντες ὑπὲρ τοῦ μηδὲν
 ἄλλο χρήσιμον εἰδέναι μαγείας καὶ φαρμακείας ὑπέσχον-
 το καὶ χάριτας ἐπὶ τοῖς ἐρωτικοῖς καὶ ἐπαγωγὰς τοῖς 701
 ἐχθροῖς, καὶ ταῦτα πεπαιδευῆσθαι λεγοντες καὶ τριβύνας
 ἀμπερόμενοι καὶ πάγωνας οὐκ εὐκαταφρονήτους καθει-
 μένοι. εἰκότως οὖν τὴν ὁμοίαν περὶ πάντων ὑπόνοιαν
 ἔχουσιν, οὓς ἀρίστους ᾤοντο, τοιούτους ὀφῶντες καὶ
 μάλιστα ἐπιτηροῦντες αὐτῶν τὴν ἐν τοῖς δειπνοῖς καὶ τῇ
 ἄλλῃ ξυνουσίᾳ κολακείαν καὶ τὴν πρὸς τὸ κέρδος δουλο-
 πρέπειαν. 41. ἀποσεισάμενοι δὲ αὐτοὺς μισοῦσι, καὶ

μάλα εικότως, καὶ ἐξ ἅπαντος ζητοῦσιν ὅπως ἄρδην ἀπολέσωσιν, ἢ δύνωνται· λογίζονται γὰρ ὡς ἐξαγορευοῦσιν αὐτῶν τὰ πολλὰ ἐκεῖνα τῆς φύσεως ἀπορρητα ὡς ἂν ἅπαντα εἰδότες ἀκριβῶς καὶ γυμνοῦς αὐτοὺς ἐπωπτευκότες. τοῦτο τοίνυν ἀποπνίγει αὐτούς· ἅπαντες γὰρ ἀκριβῶς ὅμοιοί εἰσι τοῖς καλλίστοις τούτοις βιβλίοις, ὧν χρυσοῖ μὲν οἱ ὀμφαλοί, πορφύρα δὲ ἔκτοσθεν ἢ διωθέρα, τὰ δὲ ἔνδον ἢ Θυέστης ἐστὶ τῶν τέκνων ἐστιώμενος ἢ Οἰδίπους τῇ μητρὶ ξυνῶν ἢ Τηρεὺς δύο ἀδελφὰς ἅμα ὀπνίων. τοιοῦτοι καὶ αὐτοὶ εἰσι, λαμπροὶ καὶ περιβλεπτοὶ, ἔνδον δ' ὑπὸ τῇ πορφύρᾳ πολλὴν τὴν τραγωδίαν σκέποντες· ἕκαστον γοῦν αὐτῶν ἢ ἐξειλήσης, δρᾶμα οὐ μικρὸν εὐ-
702 ρήσεις Εὐριπίδου τινὸς ἢ Σοφοκλέους, τὰ δ' ἔξω πορφύρα εὐανθῆς καὶ χρυσοῦς ὁ ὀμφαλός. ταῦτα οὖν ξυνεπιστάμενοι αὐτοῖς μισοῦσι καὶ ἐπιβουλεύουσιν, εἰ τι ἀποστάς ἀκριβῶς κατανενοηκῶς αὐτοὺς ἐκτραγοθήσει καὶ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖ. 42. βούλομαι δ' ὁμῶς ἐργαγε ᾧσπερ ὁ Κέβης ἐκεῖνος εἰκόνα τινὰ τοῦ τοιούτου βίου σοι γράψαι, ὅπως ἐς ταύτην ἀποβλέπων εἰδῆς, εἰ σοι παριτητέον ἐστὶν ἐς αὐτήν. ἠδέως μὲν οὖν Ἀπελλοῦ τινος ἢ Παρρασίου ἢ Ἀετίωνος ἢ καὶ Εὐφράνορος ἂν ἐδεήθη ἐπὶ τὴν γραφήν· ἐπεὶ δὲ ἄπορον νῦν εὔρεῖν τινα οὔτως γενναῖον καὶ ἀκριβῆ τὴν τέχνην, ψιλὴν ὡς οἶόν τέ σοι ἐπιδείξω τὴν εἰκόνα. καὶ δὴ γεγράφθω προπύλαια μὲν ὑψηλὰ καὶ ἐπίχρυσα καὶ μὴ κάτω ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἀλλ' ἄνω τῆς γῆς ἐπὶ λόφου κείμενα, καὶ ἡ ἄνοδος ἐπὶ πολὺ καὶ ἀνάντης καὶ ὀλισθὸν ἔχουσα, ὡς πολλαῖς ἤδη πρὸς τῷ ἄκρῳ ἔσεσθαι ἐλπίσαντας ἐκτραχηλισθῆναι διαματόντος τοῦ ποδός· ἔνδον δὲ ὁ Πλούτος αὐτὸς καθήσθω χρυσοῦς ὅλος, ὡς δοκεῖ, πᾶν εὐμορφος καὶ ἐπέραστος,
703 ὃ δὲ ἐραστῆς μόλις ἀνελθὼν καὶ πλησιάσας τῇ θύρᾳ τεθηκέτω ἀφορῶν ἐς τὸ χρυσίον· παραλαβοῦσα δ' αὐτὸν ἢ

Ἐλπίς, εὐπρόσωπος καὶ αὐτὴ καὶ ποικίλα ἀμπεχομένη, ἐσαγγέτω σφόδρα ἐκπεπληγμένον τῇ εἰσόδῳ. τούντεῦθεν δὲ ἡ μὲν Ἐλπίς αἰεὶ προηγείσθω, διαδεξάμεναι δ' αὐτὸν ἄλλαι γυναῖκες, Ἀπάτη καὶ Δουλεία, παραδότωσαν τῷ Πόνῳ, ὁ δὲ πολλὰ τὸν ἄθλιον καταγυμνάσας τελευτῶν ἐγγχειρισάτω αὐτὸν τῷ Γήρῳ ἥδη ὑπονοσοῦντα καὶ τετραμμένον τὴν χροῶν· ὑστάτη δὲ ἡ Ἔρως ἐπιλαβομένη συρέτω πρὸς τὴν Ἀπόγνωσιν· ἡ δὲ Ἐλπίς τὸ ἀπὸ τούτου ἀφανῆς ἀποπτέσθω, καὶ μηκέτι καθ' οὓς εἰσῆλθε τοὺς χροσούς θυρώνας, ἐκ τινος δὲ ἀποστρόφου καὶ λεληθῆναις ἐξόδου ἐξωθείσθω γυμνὸς προγαστρω ἀχρὸς γέροντων, τῇ ἐτέρῳ μὲν τὴν αἰδῶ σκέπων, τῇ δεξιᾷ δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν ἄρχων· ἀπαντάτω δ' ἐξιόντι ἡ Μετάνοια δακρῶσασα ἐς οὐδὲν ὄφελος καὶ τὸν ἄθλιον ἐπαπολλύουσα. τοῦτο μὲν ἔστω τὸ τέλος τῆς γραφῆς. σὺ δ' οὖν, ὦ ἄριστε Τιμόκλεις, αὐτὸς ἥδη ἀκριβῶς ἐπισκοπῶν ἕκαστα ἐννόησον, εἴ σοι καλῶς ἔχει προσελθόντα εἰς τὴν εἰκόνα κατὰ 704 ταύτας τὰς θύρας κατ' ἐκείνην τὴν ἔμπαλιν αἰσχρῶς οὕτως ἐκπεσεῖν. ὅ τι δ' ἂν πράττης, μέμνησο τοῦ σοφοῦ λέγοντος, Ὡς θεὸς ἀναίτιος, αἰτία δὲ ἐλομένου.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

1. Πάλαι σκοπῶ πρὸς ἑμαυτόν, ὦ καλε Σαβίνε, αἰτινά σοι εἰκὸς ἐπέλθειν εἰπεῖν ἀναγνόντι ἡμῶν τὸ περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων βιβλίον· ὅτι μὲν γὰρ οὐκ ἀγελαστὶ διεξήγεις αὐτὸ καὶ πάνυ μοι πρόδηλον. ἃ δὲ μεταξὺ 705 καὶ ἐπὶ πᾶσιν ὑπὸ σοῦ ἐλέγτο, ταῦτα νῦν ἐφαρμοττεῖν ζητῶ τοῖς ἀνεγνωσμένοις. εἰ τοίνυν μὴ κακὸς ἐγὼ μαντικὴν, δοκῶ μοι ἀκούειν σου λέγοντος· Εἰτά τις αὐτὸς ταῦτα γεγραφῶς καὶ κατηγορεῖται οὕτω δεινῆν κατὰ τοῦ

τοιουτου βίου διεξελθών, ἔπειτα πάντων ἐκλαθόμενος, ὀστράκον, φησί, μεταπεσόντος ἐκὼν ἑαυτὸν φέρων ἐς δουλείαν οὕτω περιφανῆ καὶ περιβλεπτον ἐνσέσεικε; πόσοι Μίδαί καὶ Κροῖσοι καὶ Πακτωλοὶ ὅλοι μετέπεισαν αὐτὸν ἀφείναι μὲν τὴν ἐκ παιδῶν φίλην καὶ σύντροφον ἔλευθερίαν, πρὸς αὐτῷ δὲ ἤδη τῷ Αἰακῷ γενόμενον καὶ μονονουχὶ τὸν ἔτερον πόδα ἐν τῷ πορθμείῳ ἔχοντα παρέχειν ἑαυτὸν ἔλκεσθαι καὶ σύρεσθαι καθάπερ ὑπὸ κλοιῷ

706 τινι χρυσῷ τὸν ἀρχένα δεθέντα; οἷά ἐστι τῶν τρυφών-

707 των πλουσίων τὰ σφιγγία καὶ τὰ κουράλλια; πολλή γοῦν

708 ἡ διαφωρία τοῦ νῦν βίου πρὸς τὸ σύγγραμμα, καὶ τὸ ἄνω τοὺς ποταμοὺς χωρεῖν καὶ ἀνεστράφθαι τὰ πάντα καὶ παλινοθεῖν πρὸς τὸ χεῖρον τοῦτ' ἂν εἴη οὐχ ὑπὲρ Ἑλένης μὰ Δί' οὐδ' ὑπὲρ τῶν ἐπ' Ἰλίῳ γενομένων, ἀλλ' ἔργῳ ἀνατρεπομένων τῶν λόγων, καλῶς πρότερον εἰρησθαι δοκούντων. 2. ταῦτα μὲν πρὸς ἑαυτὸν, ὡς τὸ εἰκόσ, λέλεκταί σοι. ἐπάξεις δὲ ἴσως καὶ πρὸς αὐτὸν ἐμὲ

709 συμβουλήν τινα τοιαύτην οὐκ ἄκαιρον, ἀλλὰ φιλικὴν καὶ οἷῳ σοι χρηστῷ καὶ φιλοσόφῳ ἀνδρὶ πρέπουσαν. ἦν μὲν οὐν κατ' ἀξίαν ὑποδὺς τὸ σὸν πρόσωπον ὑποκρίνωμαι, εὖ ἂν ἡμῖν ἔχοι καὶ τῷ Λογίῳ θύσομεν· εἰ δὲ μή, ἀλλὰ σὺ προσθήσεις τὰ ἐνδέοντα. ὦρα τοίνυν μετασκευάσαντας ἡμᾶς τὴν σκηνὴν ἐμὲ μὲν σιωπᾶν καὶ ἀνέχεσθαι τεμνόμενον καὶ καιόμενον, εἰ δέοι, ἐπὶ σωτηρία, σὲ δὲ ἐπιπάττειν τῶν φαρμάκων καὶ τὴν σμίλην ἅμα πρόχειρον ἔχοντα καὶ τὸ καυτήριον διάπυρον· καὶ δὴ παραλαβῶν τὴν δῆτραν σὺ ταῦτα πρὸς με ὁ Σαβίνος ἤδη λέγεις.

3. Πάλαι μὲν, ὦ φιλότης, ὡς εἰκόσ, εὐδοκίμηταί σοι τουτὶ τὸ σύγγραμμα καὶ ἐν πολλῷ πλήθει δειχθέν, ὡς οἱ

710 τότε ἀκροασάμενοι διηγούντο, καὶ ἰδίᾳ παρὰ τοῖς πεπαιδευμένοις, ὅποσοι ὀμιλεῖν αὐτῷ καὶ διὰ χειρὸς ἔχειν

ἤξιώσαν· ἥ τε γὰρ τῶν λόγων παρασκευὴ οὐ μεμπτή καὶ ἡ ἱστορία πολλὴ καὶ ἐμπειρία τῶν πραγμάτων καὶ ὅτι ἕκαστα σαφῶς ἐλέγετο, καὶ τὸ μέγιστον, ὅτι χρῆσιμα πα-
σιν ἦν, καὶ μάλιστα τοῖς πεπαιδευμένοις, ὡς μὴ ὑπ' ἀγνοίας σφᾶς αὐτοὺς εἰς δουλείαν ὑπάγοιεν. ἐπεὶ δέ σοι μετέδοξε βελτίω ταῦτα εἶναι καὶ τὴν μὲν ἐλευθερίαν μακρὰ χεῖρην εἶναι, ζηλωσάσαι δὲ τὸ ἀγεννέστατον ἐκείνου λαμβεῖν

ὅπου τὸ κέρδος, παρὰ φύσιν δουλευτέον, ὅρα ὅπως μὴδεὶς ἔτι ἀκούσεται σου ἀναγινώσκοντος αὐτό, ἀλλὰ μὴδὲ ἄλλω παράσχησ τῶν τὸν παρόντα σου βίον ὀρώντων ἐπελθεῖν τὰ γεγραμμένα, εὐχου δὲ Ἐρμῆ τῷ χθονίῳ καὶ τῶν ἀκηκοότων πρότερον πολλὴν λήθην κατασκεδάσαι, ἢ δόξεις τῷ τοῦ Κορινθίου μύθου ταυτόν τι πεπονθέναι, κατὰ σαντοῦ ὁ Βελλεροφόντης γεγραφῶς τὸ βιβλίον· μὰ γὰρ τὸν Δί' οὐχ ὀρῶ τὴν ἀπολογίαν, 711 ἣτις ἂν εὐπρόσωπός σοι γένοιτο· πρὸς τοὺς κατηγοροῦντας, καὶ μάλιστα, ἦν σὺν γέλῳ αὐτὸ ποιῶσιν ἐπαινοῦντες μὲν τὰ γεγραμμένα καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς ἐλευθερίαν, αὐτὸν δὲ τὸν συγγραφεὰ δουλεύοντα ὀρώντες καὶ ἐκόντα ὑποτιθέντα τὸν ἀρχένα τῷ ζυγῷ. 4. οὐκ ἀπεικότα γοῦν λέγοιεν ἂν, εἰ λέγοιεν ἦτοι ἄλλου του γενναίου ἀνδρὸς εἶναι τὸ βιβλίον καὶ σὲ τὸν κολοῖδὸν ἀλλοτροῖς πτεροῖς ἀγαλλεσθαι, ἢ εἶπερ σὸν ἐστίν, ὅμοιά σε τῷ Σαλαίθῳ ποιεῖν, ὃς πικρότατος κατὰ μοιχῶν τοῖς Κροτωνιάταις νόμον θεῖς καὶ θαυμαζόμενος ἐπ' αὐτῷ μετὰ μικρὸν αὐτὸς ἐάλω μοιχεύων τοῦ ἀδελφοῦ τὴν γυναῖκα. περὶ πόδα τοίνυν καὶ σὲ τὸν Σάλαιθον ἐκείνον εἶναι φαίη τις ἂν· μᾶλλον δὲ πολὺ μετριώτερος ἐκείνος, ἔρωτι μὲν ἀλούς, ὡς ἔφασκεν ἀπολογούμενος, ἐκῶν δὲ μάλα εὐψύχως ἐς τὸ πῦρ ἀλλόμενος, καίτοι ἐλεούντων αὐτὸν ἤδη Κροτωνιατῶν καὶ ἐνδιδόντων φυγεῖν, εἰ βούλοιο. τὸ δὲ σὺν 712

οὐ παρὰ μικρὸν ἀτοπώτερον, ἀκριβοῦντος μὲν ἐν τοῖς λόγοις τὴν τοῦ τοιούτου βίου δουλοπρέπειαν καὶ κατηγοροῦντος, εἴ τις εἰς πλουσίου τινὸς ἐμπεισῶν καὶ καθείρξας ἑαυτὸν ἀνέχοιτο μυρία τὰ δυσχερῆ πάσχων καὶ ποιῶν, ἐν γῆρα δὲ ὑστάτῳ καὶ σχεδὸν ἤδη ὑπὲρ τῶν οὐδὸν οὕτως ἀγεννή λατρείαν ἐπανηρημένου καὶ μονονουχὶ καὶ ἐμπομπεύοντος αὐτῇ· ὅσῳ γοῦν πᾶσιν ἐπισημότερος εἶναι δοκεῖς, τοσοῦτῳ καταγελαστότερος ἂν δόξειας εἶναι, ἀντιφωνοῦντος τοῦ νῦν βίου τῷ βιβλίῳ. 5. καίτοι τί δεῖ καινὴν ἐπὶ σὲ κατηγορίαν ζητεῖν μετὰ τὴν θαναμαστήν τραγωδίαν λέγουσαν

μισῶ σοφιστήν, ὅστις οὐχ αὐτῷ σοφός;

οὐκ ἀπορήσουσι δὲ οἱ κατηγοροῦντες καὶ ἄλλων παραδειγμάτων ἐπὶ σέ, ἀλλ' οἱ μὲν τοῖς τραγικοῖς ὑποκριταῖς εἰκάσουσιν, οἳ ἐπὶ μὲν τῆς σκηνῆς Ἀγαμέμνων ἕκαστος αὐτῶν ἢ Κρέων ἢ αὐτὸς Ἡρακλῆς εἰσιν, ἔξω δὲ Πῶλος 713 ἢ Ἀριστόδημος ἀποθήμενοι τὰ προσωπεῖα γίνονται ὑπόμισθοι τραγωδοῦντες, ἐκπίπτοντες καὶ συριττόμενοι, ἐνίοτε δὲ καὶ μαστιγούμενοί τινες αὐτῶν, ὡς ἂν τῷ θεάτρῳ δοκῇ· ἄλλοι δὲ τὸ τοῦ πιθήκου πεπονθέναι σε φήσουσιν, ὃν Κλεοπάτρα τῇ πάνυ φασὶ γενέσθαι· ἐκεῖνον γὰρ διδαχθέντα τέως μὲν ὀρχεῖσθαι πάνυ κοσμίως καὶ ἐμμελῶς καὶ ἐπὶ πολὺ θαυμάζεσθαι μένοντα ἐν τῷ σχήματι καὶ τὸ πρέπον φυλάττοντα καὶ τοῖς ἄδουσι καὶ αὐλοῦσι συγκινούμενον ὑμέναιον, ἐπεὶ δὲ εἶδεν ἰσχύαδας, οἶμαι, ἢ ἀμύγδαλον πόρρω κειμένην, μακρὰ χαιρεῖν φράσαντα τοῖς ἀύλοις καὶ ἑυθμοῖς καὶ ὀρχήμασι συναρπάσαντα κατατρώγειν, ἀπορρήψαντα, μᾶλλον δὲ συντρίψαντα τὸ πρόσωπον. 6. καὶ σὺ τοίνυν, φαῖεν ἂν, οὐχ ὑποκριτῆς, ἀλλὰ ποιητῆς τῶν καλλίστων καὶ νομοθέτης γενόμενος ὑπὸ ταυτησί τῆς ἰσχύαδος παραφανείσης ἡλέγχθης πίθηκος ὢν καὶ ἀπ' ἄκρου χείλους φιλοσοφῶν καὶ

ἕτερα μὲν κεύθων ἐνὶ φρεσίν, ἄλλα δὲ λέγων, ὡς εἰκό-
 τως ἂν τινα ἐπὶ σοῦ εἰπεῖν ὅτι ἂ λέγεις καὶ ἐφ' οἷς ἐπαι- 714
 νεισθῆαι ἀξιοῖς, χεῖλεα μὲν σου ἐδίηεν, ὑπερφῶν δὲ ἀν-
 μῶσαν καταλέλοιπε. τοιγαροῦν παρὰ πόδας εὐθύς ἐτίσας
 δίκην, προπετῶς μὲν θρασυνάμενος πρὸς τὰς ἀνθρώπων
 χρείας, μετὰ μικρὸν δὲ μονονουχὶ ὑπὸ κῆρυξιν ἐξομοσά-
 μενος τὴν ἔλευθερίαν. καὶ ἐάκει ἢ Ἀδράστεια τότε κατό-
 πιν ἐφεστῶσά σοι εὐδοκιμοῦντι ἐφ' οἷς κατηγορεῖς τῶν
 ἄλλων, καταγελαῦν ὡς ἂν θεὸς εἰδυῖα τὴν μέλλουσάν σοι
 ἐς τὰ ὅμοια μεταβολὴν καὶ ὅτι οὐκ εἰς τὸν κόλπου πτύ-
 σας πρότερον ἤξιους κατηγορεῖν τῶν διὰ ποικίλας τινὰς
 τύχας τοιαῦτα πράττειν ὑπομενόντων. 7. εἰ γοῦν ὑπο-
 θεῖτό τις τῷ λόγῳ τὸν Αἰσχίνην μετὰ τὴν κατὰ τοῦ Τι-
 μάρχου κατηγορίαν αὐτὸν ἀλῶναι καὶ φωραθῆναι τὰ
 ὅμοια πάσχοντα, πόσον ἂν οἶει παρὰ τῶν ὀρώντων γε-
 νέσθαι τὸν γέλωτα, εἰ Τίμαρχον μὲν ἠῦθυνεν ἐπὶ τοῖς
 καθ' ὧραν ἡμαρτημένοις, αὐτὸς δὲ γέρων ἤδη τοιαῦτα
 εἰς ἑαυτὸν παρενόμει; τὸ δ' ὅλον ἐκείνῳ τῷ φαρμακο- 715
 πῶλῃ ἔοικας, ὃς ἀποκηρύττων βηχὸς φάρμακον καὶ αὐ-
 τικά παύσειν τοὺς πάσχοντας ὑπισχνούμενος αὐτὸς με-
 ταξὺ σπῶμενος ὑπὸ βηχὸς ἐφαίνετο. 8. ταῦτα μὲν καὶ τὰ
 τοιαῦτα πολλὰ ἕτερα εἶποι τις ἂν οἷος σὺ κατηγορῶν ἐν
 οὕτως ἀμφιλαφεῖ τῇ ὑποθέσει καὶ μυρίας τὰς ἀφορμὰς
 παρεχομένη· ἐγὼ δὲ ἤδη σκοπῶ ἦντινα καὶ τράπωμαι
 πρὸς τὴν ἀπολογίαν. ἄρά μοι κράτιστον, ἐθελοκακήσαν-
 τα καὶ τὰ νῶτα ἐπιστρέψαντα καὶ ἀδικεῖν οὐκ ἀρνούμε-
 νον ἐπὶ τὴν κοινὴν ἐκείνην ἀπολογίαν καταφυγεῖν, — λέ-
 γω δὲ τὴν Τύχην καὶ Μοῖραν καὶ Εἰμαρμένην — καὶ παρ-
 αιτεῖσθαι συγγνώμην ἔχειν μοι τοὺς ἐπιτιμῶντας εἰδότας
 ὡς οὐθένος ἡμεῖς κύριοι, ἀλλ' ὑπό τινος κρείττονος, μᾶλ-
 λον δὲ μιᾶς τῶν προειρημένων ἀγόμεθα οὐχ ἐκόντες,
 ἀλλ' ἀνάιτιοι παντάπασιν ὄντες ἂν λέγομεν ἢ ποιοῦμεν;

ἢ τοῦτο μὲν κομιδῇ ἰδιωτικόν, καὶ οὐδ' ἂν σύ με, ᾧ φι-
λότης, ἀνάσχοιο τοιαύτην ἀπολογίαν προισχόμενον καὶ
συνήγορον τὸν Ὅμηρον παραλαμβάνοντα καὶ τὰ ἐκεί-
νου ἐπη ῥαψωδοῦντα,

716 Μοῖραν δ' οὐτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀν-
δρῶν

καὶ τό

γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

9. εἰ δὲ τοῦτον ἀφεις τὸν λόγον ὡς οὐ πάνυ ἀξιόπιστον
ἐκείνο λέγοιμι, μήτε ὑπὸ χρημάτων μήτε ὑπ' ἄλλης τινὸς
ἐλπίδος τοιαύτης δελεασθεὶς ὑποστῆναι τὴν παρούσαν
συνουσίαν, ἀλλὰ τὴν σύνεσιν καὶ ἀνδρείαν καὶ μεγαλό-
νοιαν τοῦ ἀνδρὸς θαυμάσας ἐθέλησαι κοινωνῆσαι πρά-
ξεων τῷ τοιοῦτῳ, δέδοικα μὴ πρὸς τῇ ἐπιφερομένῃ κα-
τηγορίᾳ κολακείας αἰτίαν προσλαβὼν κἄτα εὐρίσκωμαι
ἦλθ, φασίν, ἐκκρούων τὸν ἦλον, καὶ μείζονί γε τὸν σμι-
κρότερον, ὅσῳ κολακεία τῶν ἄλλων ἀπάντων κακῶν τὸ
δουλοπρεπέστατον εἶναι καὶ ταύτῃ χειριστον νενόμισται.

10. τί οὖν ἄλλο, εἰ μήτε ταῦτα μήτε ἐκεῖνα λέγειν δοκεῖ,
717 ὑπόλοιπόν ἐστιν ἢ ὁμολογεῖν μηδὲ ἐν ὑγιᾶς εἰπεῖν ἔχειν;
μία μοι ἴσως ἐκείνη ἄγκυρα ἐτι ἄβροχος, ὀδύρεσθαι τὸ
γῆρας καὶ τὴν νόσον καὶ μετὰ τούτων τὴν πενίαν πάντα
ποιεῖν καὶ πάσχειν ἀναπείδουσαν, ὡς ἐκφύγοι τις αὐτήν·
καὶ ἐν τῷ τοιοῦτῳ οὐκ ἄκαιρον ἴσως καὶ τὴν τοῦ Εὐρι-
πίδου Μῆδειαν παρακαλέσαι παρελθοῦσαν εἰπεῖν ὑπὲρ
ἐμοῦ ἐκεῖνα τὰ ἰαμβεῖα μικρὸν αὐτὰ παρφωδήσασαν·

καὶ μανθάνω μὲν οἷα δρᾶν μέλλω κακά,

πενία δὲ κρείσσω τῶν ἐμῶν βουλευμάτων.

τὸ μὲν γὰρ τοῦ Θεόγνιδος κἂν ἐγὼ μὴ λέγω, τίς οὐκ οἶ-
δεν, οὐκ ἀπαξιούντος, καὶ ἐς βαθυκῆτεα πόντον σφᾶς
αὐτοὺς ῥιπτεῖν καὶ κατὰ κρημνῶν γε ἠλιβάτων, εἰ μέλλει
τις οὕτως ἀποδράσεσθαι τὴν πενίαν; 11. ταῦτα μὲν εἶναι

δοκεῖ, ἃ τις ἂν ὡς ἐν τοιούτῳ ἀπολογήσασθαι ἔχοι, οὐ
 πάνν εὐπρόσωπον ἕκαστον αὐτῶν. σὺ δέ μοι θάρρει, ὡ
 ἑταῖρε, ὡς οὐδενὶ τούτων ἐμοῦ χρησομένου· μὴ γὰρ το- 718
 σοῦτός ποτε λιμὸς καταλάβοι τὸ Ἄργος, ὡς τὴν Κυλλά-
 ραβιν σπείρειν ἐπιχειρεῖν· οὐδ' ἡμεῖς οὕτω πένητες εὐ-
 λόγου ἀπολογίας ὡς ὑπὸ ἀπορίας τὰ τοιαῦτα κρησφύγετα
 πρὸς τὴν κατηγορίαν ζητεῖν. ἀλλὰ μοι ἐκεῖνο ἐνόησον,
 ὡς πάμπαν διαφέρει, ἐς οἰκίαν τινὸς πλουσίου ὑπόμι-
 σθον παρελθόντα δουλεύειν καὶ ἀνέχεσθαι ὅσα μοι φησι 719
 τὸ βιβλίον, ἢ δημοσίᾳ πράττοντά τι τῶν κοινῶν καὶ ἐς
 δύναμιν πολιτευόμενον ἐπὶ τούτῳ παρὰ βασιλέως μισθο-
 φορεῖν. διελθὼν δὴ καὶ ἰδίᾳ καταθεῖς ἑκάτερον σκόπει·
 εὐρήσεις γὰρ τὸ τῶν μουσικῶν δὴ τοῦτο, δις διὰ πασῶν
 τὸ προᾶγμα, καὶ τοσοῦτον εἰκότως ἀλλήλοις τοὺς βίους,
 ὅσον μόλυβδος ἀργύρῳ καὶ χαλκὸς χρυσῷ καὶ ἀνεμῶνῃ
 ῥόδῳ καὶ ἀνθρῶπῳ πύθῃ· μισθὸς μὲν γὰρ δὴ κάκει 720
 κἀνταῦθα καὶ τὸ ὑπ' ἄλλῳ τάττεσθαι, τὸ δὲ πρᾶγμα
 παμπόλλην ἔχει τὴν διαφανίαν. ἐκεῖ μὲν γὰρ δουλεία
 σαφῆς καὶ οὐ πολὺ τῶν ἀργυρωνήτων καὶ οἰκοτριβῶν
 διαφέρουσιν οἱ ἐπὶ τῷ τοιουτῷ εἰσιόντες, οἱ δὲ τὰ κοι-
 νὰ διὰ χειρὸς ἔχοντες καὶ πόλεσι καὶ ἔθνεσιν ὅλοις σφᾶς
 αὐτοὺς χρησίμους παρέχοντες οὐκ ἂν εἰκότως ἐκ μόνου
 τοῦ μισθοῦ διαβάλλοιντο καὶ ἐς ὁμοιότητα καὶ κοινωνίαν
 τῆς κατηγορίας καθέλκοιντο· ἐπεὶ οὐκ ἂν φθάνοι τις
 ἀπάσας ἀναιρῶν τὰς τοιαύτας προστασίας, καὶ οὔτε οἱ
 τοσαῦτα ἔθνη ἐπιτροπεύοντες οὔθ' οἱ τὰς πόλεις ἀρμότ-
 τοντες οὔθ' οἱ τὰς φάλαγγας ἢ στρατόπεδα ὅλα ἐγγχει-
 ρόμενοι ὀρθῶς ποιήσουσιν, ἐπεὶ καὶ μισθὸς αὐτῶν τῷ
 ἔργῳ πρόσεστιν. ἀλλ' οὐκ ἀφ' ἑνός, οἶμαι, χρὴ ἀνα-
 τρέπειν τὰ πάντα οὐδ' ἰσοτιμίαν τῶν μισθοφορούντων
 καθιστάναι. 12. τὸ δὲ ὄλον οὐ τοὺς μισθαροῦντας
 ἅπαντας ἐγὼ φαύλῳ βίῳ συνειναι ἔφασκον, ἀλλὰ τοὺς 721

ἐν ταῖς οἰκίαις ἐπὶ προφάσει παιδεύσεως δουλεύοντας
 ᾤκτειρον. τοῦτ' δέ, ὡς ἔταϊρε, τὸ ἡμέτερον πρᾶγμα παν-
 τάπασιν ἑτεροῖόν ἐστιν, εἰ γε τὰ μὲν οἴκοι ἰσότημα ἡμῖν,
 δημοσίᾳ δὲ τῆς μεγίστης ἀρχῆς κοινωνοῦμεν καὶ τὸ μέρος
 συνδιαπράττομεν. ἔγωγ' οὖν, εἰ σκέψαιο, δόξαιμ' ἂν σοι
 οὐ τὸ σμικρότατον τῆς Αἰγυπτίας ταύτης ἀρχῆς ἔγκει-
 ρίσθαι, τὰς δίκας εἰσάγειν καὶ τάξιν αὐταῖς τὴν προσή-
 κουσαν ἐπιτιθέναι καὶ τῶν πραττομένων καὶ λεγομένων
 ἀπαξπαύτων ὑπομνήματα γράφεσθαι καὶ τὰς τε ῥητο-
 ρείας τῶν δικαιολογούντων ῥυθμίζειν καὶ τὰς τοῦ ἄρχον-
 τος γνώσεις πρὸς τὸ σαφέστατον ἅμα καὶ ἀκριβέστατον
 σὺν πίστει τῇ μεγίστῃ διαφυλάττειν καὶ παραδιδόναι δη-
 μοσίᾳ πρὸς τὸν αἰεὶ χρόνον ἀποκεισομένας, καὶ ὁ μισθὸς
 722 οὐκ ἰδιωτικὸς, ἀλλὰ παρὰ τοῦ βασιλέως, οὐ σμικρὸς
 οὐδὲ οὗτος, ἀλλὰ πολυτάλαντος· καὶ τὰ μετὰ ταῦτα δὲ οὐ
 φαῦλαι ἐλπίδες, εἰ τὰ εἰκότα γίνονται, ἀλλ' ἔθνος ἐπι-
 τραπήναι ἢ τινὰς ἄλλας πράξεις βασιλικὰς. 13. ἐθέλω
 γοῦν ἐκ περιττοῦ χρησάμενος τῇ παρηρησίᾳ καὶ ὁμόσε χω-
 ρήσας τῷ ἐπιφερομένῳ ἐγκλήματι καθ' ὑπερβολὴν ἀπο-
 λογήσασθαι, καὶ δὴ φημί σοι μηδένα μηδὲν ἄμισθον ποι-
 εῖν, οὐδ' ἂν τοὺς τὰ μέγιστα πράττοντας εἴπῃς, ὅπου
 μηδὲ βασιλεὺς αὐτὸς ἄμισθός ἐστιν. οὐ φόρους λέγω
 οὐδὲ δασμούς, ὅποσοι παρὰ τῶν ἀρχομένων ἐπέτειοι φοι-
 τῶσιν, ἀλλ' ἔστι βασιλεὶ μισθὸς μέγιστος ἔπαινοι καὶ ἡ
 παρὰ πᾶσιν εὐκλεία καὶ τὸ ἐπὶ ταῖς εὐεργεσίαις προσκν-
 υεῖσθαι, καὶ εἰκόνες δὲ καὶ νεῶ καὶ τεμένη, ὅποσα παρὰ
 τῶν ἀρχομένων ἔχουσι, μισθοὶ καὶ ταῦτά εἰσιν ὑπὲρ τῶν
 φροντίδων καὶ προνοίας, ἣν εἰσφέρονται προσκοποῦντες
 αἰεὶ τὰ κοινὰ καὶ βελτίω ποιοῦντες. ὡς δὴ μικρὰ μεγάλοις
 εἰκάσειν, ἣν ἐθέλῃς ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς τοῦ σωροῦ κορυ-
 φῆς ἐφ' ἕκαστον τούτων, ἀφ' ὧν σύγκειται, καταβαί-
 νειν, ὅψει ὅτι μεγέθει καὶ σμικρότητι διαλλάττομεν τῶν

ἀκροτάτων, τα δ' ἄλλα μισθοφόροι ὁμοίως ἅπαντες.
 14. εἰ μὲν οὖν τοῦτον ἐτεθείκειν τὸν νόμον, μηδένα μη-
 δὲν πράττειν, ἐνοχος ἂν εἰκότως ἐδόκουν τῇ παρανομίᾳ,
 εἰ δὲ τοῦτο μὲν οὐδαμοῦ τοῦ βιβλίου λέλεκται μοι, χρη⁷²³
 δὲ τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα ἐνεργὸν εἶναι, τί ἂν ἄλλο ἐς δέον
 αὐτῷ χρῶτο, ἢ φίλοις συμπονῶν πρὸς τὰ βέλτιστα κἂν
 τῷ μέσῳ ὑπαίθριος πείραν αὐτοῦ διδοὺς ὅπως ἔχει
 πίστεως καὶ σπουδῆς καὶ εὐνοίας πρὸς τὰ ἐγχευρισμένα,
 ὡς μὴ τὸ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο „ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης“ εἴη.
 15. πρὸ δὲ τῶν ὄλων μεμνήσθαι χρη τοὺς ἐπιτιμῶντας,
 ὅτι οὐ σοφῶ ὄντι μοι — εἰ δὴ τις καὶ ἄλλος ἐστὶ που σο-
 φός — ἐπιτιμῆσουσιν, ἀλλὰ τῷ ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου,
 λόγους μὲν ἀσκήσαντι καὶ τὰ μέτρια ἐπαινουμένῳ ἐπ'
 αὐτοῖς, πρὸς δὲ τὴν ἄκραν ἐκείνην τῶν κορυφαίων ἀρε-
 τῆν οὐ πάνυ γεγυμνασμένῳ· καὶ μὰ Δί' οὐδ' ἐπὶ τούτῳ
 ἀνιᾶσθαι μοι ἄξιον, ὅτι μὴδὲ ἄλλῳ ἐγὼ γοῦν ἐντετύχηκα
 τὴν τοῦ σοφοῦ ὑπόσχεσιν ἀποπληροῦντι. σοῦ μέντοι καὶ
 θαυμάσαιμ' ἂν ἐπιτιμῶντός μου τῷ νυνὶ βίῳ, εἰ γε ἐπι-
 τιμῆς, ὃν πρὸ πολλοῦ ἤδεις ἐπὶ δημοτικῇ δημοσίᾳ με-
 γίστας μισθοφορὰς ἐνεγκάμενον, ὁπότε κατὰ θεῖον τοῦ
 ἐσπερίου Ὠκεανοῦ καὶ τὴν Κελτικὴν ἅμα ἐπιῶν ἐνέτυχες
 ἡμῖν τοῖς μεγαλομίσθοις τῶν σοφιστῶν ἐναριθμουμένοις.
 ταῦτά σοι, ὦ ἑταῖρε, καίτοι ἐν μυριάσι ταῖς ἀσχολίαις
 ὧν ὅμως ἀπελογησάμην, οὐκ ἐν παρέργῳ θέμενος τὴν
 λευκὴν παρὰ σοῦ καὶ πλήρη μοι ἐνεχθῆναι· ἐπεὶ πρὸς γε⁷²⁴
 τοὺς ἄλλους, κἂν συνάμα πάντες κατηγορῶσιν, λαυρὸν
 ἂν εἶη μοι τό, οὐ φροντὶς Ἴπποκλείδῃ.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΠΡΟΣΑΓΟΡΕΥΣΕΙ
ΠΤΑΙΣΜΑΤΟΣ.

1. Χαλεπὸν μὲν ἄνθρωπον ὄντα δαίμονός τινος ἐπή-
ρειαν διαφυγεῖν, πολὺ δὲ χαλεπώτερον ἀπολογίαν εὐρεῖν
παραλόγου καὶ δαιμονίου πταισματος, ἅπερ ἀμφοτέρα
νῦν ἐμοὶ συμβέβηκεν, ὃς ἀφικόμενος παρὰ σέ, ὡς προσ-
εἶποιμι τὸ ἐωθινόν, δέον τὴν συνήθη ταύτην φωνὴν
ἀφείναι καὶ χαιρεῖν κελεύειν, ἐγὼ δὲ ὁ χρυσσοῦς ἐπιλα-
725 θόμενος ὑγιαίνειν σε ἤξιουν, εὐφημον μὲν καὶ τοῦτο,
οὐκ ἐν καιρῷ δὲ ὡς οὐ κατὰ τὴν ἔω. ἐγὼ μὲν οὖν ἐπὶ
τούτῳ εὐθύς ἰδίῳ τε καὶ ἡρῴδῳ καὶ παντοῖος ἦν ὑπὸ
ἀπορίας, οἱ παρόντες δὲ οἱ μὲν παραπαίειν, ὡς τὸ εἰκόσ,
οἱ δὲ ληρεῖν ὑφ' ἡλικίας, οἱ δὲ χθρῆσινῆς κραιπάλης ἀνά-
μεστον ἔτι ᾤοντό με εἶναι, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα σὺ ἐπιει-
κῶς ἤνεγκας τὸ γεγονός οὐδ' ὅσον ἄκρω τῷ μειδιάματι
ἐπισημηνόμενος τῆς γλώττης τὴν διαμαρτίαν. ἔδοξεν οὖν
μοι καλῶς ἔχειν παραμυθίαν τινὰ ἐμαυτῷ συγγράφαι,
ὡς μὴ πάνυ ἀνιῶμην ἐπὶ τῷ πταισμάτι μηδ' ἀφόρητον
ἠγούμην, εἰ πρεσβύτης ἀνὴρ τοσοῦτον ἀπεσφάλην τοῦ
καλῶς ἔχοντος ἐπὶ τοσοῦτων μαρτύρων· ἀπολογίας μὲν
γὰρ οὐδὲν ἔδει, οἶμαι, ὑπὲρ γλώττης εἰς οὕτως εὐφημον
726 εὐχὴν ὀλισθούσης. 2. ἀρχόμενος μὲν οὖν τῆς γραφῆς
πάνυ ἀπόρῳ ἐντετύξεσθαι ᾤμην τῷ προβλήματι, προτόντι
δὲ πολλὰ προὔφανε τὰ λεκτέα. οὐ μὴν πρότερον ἐρῶ
κίττα, ἣν μὴ περὶ τοῦ χαιρεῖν αὐτοῦ καὶ τοῦ εὐ πράττειν
καὶ τοῦ ὑγιαίνειν προείπω τὰ εἰκότα. τὸ μὲν δὴ χαιρεῖν
ἀρχοῖα μὲν ἢ προσαγόρευσις, οὐ μὴν ἐωθινὴ μόνον οὐδὲ
ὑπὸ τὴν πρώτῃν ἐντετυξεν, ἀλλὰ καὶ πρώτον μὲν ἰδόντες
ἀλλήλους ἔλεγον αὐτό, ὡς τό

χαῖρ', ᾧ δυνάστα τῆσδε γῆς Τιρυνθίας.

καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ἐς λόγους ἤδη παροινίους τρεπόμενοι, ὡς τό

χαῖρ', Ἀχιλεῦ, δαιτὸς μὲν εἴσης οὐκ ἐπιδευεῖς,
 Ὀδυσσεὺς ὁπότε τὴν ἐπεσταλμένην πρεσβείαν αὐτῷ ἐρ-
 ρητόρευε. καὶ ἤδη ἀπιόντες παρ' ἀλλήλων, ὡς τό
 χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑμῖν θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι
 θνητός.

ἴδιος δὲ καιρὸς οὐδεὶς ἀπενευέμητο τῇ προσρῆσει, οὐδὲ 727
 ὡς νῦν μόνος ὁ ἑωθινός, ὅπου γε καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαισιῶν
 καὶ ἀπευκτοτάτων ὅμως ἐχρῶντο αὐτῇ, ὡς ὁ τοῦ Εὐρύ-
 πιδου Πολυνεΐκης ἤδη τελευτῶν τὸν βίον,

καὶ χαίρετ', ἤδη γάρ με περιβάλλει σκότος.

καὶ οὐ μόνον φιλοφροσύνης αὐτοῖς ἦν τοῦτο σύμβολον,
 ἀλλὰ καὶ ἀπεχθείας καὶ τοῦ μηκέτι χρῆσεσθαι ἀλλήλοις·
 τὸ γοῦν μακρὰ χαίρειν φράσαι τὸ μηκέτι φροντιεῖν δη-
 λοῖ. 3. πρῶτος δ' αὐτὸ Φιλιππίδης ὁ ἡμεροδρομήσας λέ-
 γεται ἀπὸ Μαραθῶνος ἀγγέλλων τὴν νίκην εἰπεῖν πρὸς
 τοὺς ἄρχοντας καθημένους καὶ πεφροντικότητας ὑπὲρ τοῦ
 τέλους τῆς μάχης, Χαίρετε, νικῶμεν, καὶ τοῦτο εἰπὼν
 συναποθανεῖν τῇ ἀγγελίᾳ καὶ τῷ χαίρειν συνεκπνεῦσαι.
 ἐν ἐπιστολῆς δὲ ἀρχῇ Κλέων ὁ Ἀθηναῖος δημαγωγὸς ἀπὸ
 Σφακτηρίας πρῶτον χαίρειν προὔθηκεν εὐαγγελιζόμε- 728
 νος τὴν νίκην τὴν ἐκεῖθεν καὶ τὴν τῶν Σπαρτιατῶν ἄλω-
 σιν· καὶ ὅπως γε μετ' ἐκείνον ὁ Νικίας ἀπὸ Σικελίας
 ἐπιστέλλων ἐν τῷ ἀρχαίῳ τῶν ἐπιστολῶν διέμεινε ἀπ'
 αὐτῶν ἀρξάμενος τῶν πραγμάτων. 4. ἀλλ' ὁ θανμαστός
 Πλάτων, ἀνὴρ ἀξιόπιστος νομοθέτης τῶν τοιούτων, τὸ
 μὲν χαίρειν κελεύει καὶ πάνυ ἀποδοκιμάζειν ὡς μοχθη-
 ρὸν ὃν καὶ οὐδὲν σπουδαῖον ἐμφαίνον, τὸ δ' εὖ πράττειν
 ἀντ' αὐτοῦ εἰσάγει ὡς κοινὸν σώματός τε καὶ ψυχῆς εὖ
 διακειμένων σύμβολον, καὶ ἐπιστέλλων γε τῷ Διονυσίῳ
 αἰτιᾶται αὐτόν, ὅτι ποιῶν ἐς τὸν Ἀπόλλω χαίρειν τὸν

- 729 θεὸν προσεῖπεν ὡς ἀνάξιον τοῦ Πυθίου καὶ οὐχ ὅπως θεοῖς, ἀλλ' οὐδ' ἀνθρώποις δεξιότις κρέπον. 5. ὁ μὲν γε θεσπέσιος Πυθαγόρας, εἰ καὶ μηδὲν αὐτὸς ἴδιον ἤμῃν καταλιπεῖν τῶν αὐτοῦ ἠξίωσεν, ὅσον Ὀκέλλῳ τῷ Λευκανῷ καὶ Ἀρχύτῃ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμιληταῖς αὐτοῦ τεκμαίρεσθαι, οὔτε τὸ χαιρῆν οὔτε τὸ εὖ πράττειν προὔγραφεν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ὑγιαίνειν ἄρχεσθαι ἐκέλευεν· ἅπαντες γοῦν οἱ ἀπ' αὐτοῦ ἀλλήλοις ἐπιστέλλοντες ὁπότε σπουδαῖόν τι γράφοιεν, ὑγιαίνειν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ παρεκελεύοντο ὡς καὶ αὐτὸ ψυχῇ τε καὶ σώματι ἁρμοδιώτατον καὶ συνόλως ἅπαντα περιειληφὸς ἀνθρώπου ἀγαθὰ, καὶ τό γε τρι-
- 730 πλοῦν αὐτοῖς τρίγωνον, τὸ δι' ἀλλήλων, τὸ πεντάγραμμον, ᾧ συμβόλῳ πρὸς τοὺς ὁμοδόξους ἐχρῶντο, ὑγίεια πρὸς αὐτῶν ὠνομάζετο, καὶ ὅλως ἠγοῦντο τῷ μὲν ὑγιαίνειν τὸ εὖ πράττειν καὶ τὸ χαιρῆν εἶναι, οὔτε δὲ τῷ εὖ
- 731 πράττειν οὔτε τῷ χαιρῆν πάντως καὶ τὸ ὑγιαίνειν. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ τὴν τετρακτύν, τὸν μέγιστον ὄρκον αὐτῶν, ἣ τὸν ἐντελῆ αὐτοῖς ἀριθμὸν ἀποτελεῖ, ἥδη καὶ ὑγείας ἀρχὴν ἐκάλεσαν, ὣν καὶ Φιλόλαός ἐστι. 6. καὶ τί σοι τοὺς παλαιοὺς λέγω, ὅπου καὶ Ἐπίκουρος ἀνὴρ πάνν χαιρῶν τῷ χαιρῆν καὶ τὴν ἡδονὴν πρὸ ἀπάντων αἰρούμενος ἐν ταῖς σπουδαιοτέραις ἐπιστολαῖς — εἰσὶ δὲ αὐταὶ ὀλίγαι — καὶ ἐν ταῖς πρὸς τοὺς φιλτάτους μάλιστα ὑγιαίνειν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ προστάττει; πολὺ δ' ἂν καὶ ἐν τῇ τραγωδίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμωδίᾳ εὔροις τὸ ὑγιαίνειν πρῶτον εὐθὺς λεγόμενον· τὸ μὲν γὰρ
- οὐλέ τε καὶ μάλα χαιρε
- σαφῶς προτεταγμένον τοῦ χαιρῆν τὸ ὑγιαίνειν ἔχει· ὁ δὲ Ἄλεξις;
- ᾧ δέσποθ', ὑγίαιν', ὡς χρόνιος ἐλήλυθας·
- ὁ δὲ Ἀχαιοῖς,
- ἦκω πεπραγὸς δεινά, σὺ δ' ὑγίαινέ μοι·

καὶ ὁ Φιλίμων,

αὐτῷ δ' ὑγίειαν πρῶτον, εἴτ' εὐπραξίαν,

τρίτον δὲ χαίρειν, εἴτ' ὀφείλειν μηδενί.

ὁ μὲν γὰρ τὸ σκόλιον γράψας, οὐ καὶ Πλάτων μέμνηται, 732

τί καὶ οὗτός φησιν; Ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον, τὸ δεύτερον

καλὸν γενέσθαι, τρίτον δὲ πλουτεῖν, τοῦ χαίρειν δὲ τὸ

παράπαν οὐκ ἐμνήσθη, ἵνα σοι μὴ τὸ γνωριμώτατον

ἐκεῖνο καὶ πᾶσι διὰ στόματος λέγω,

ὑγίεια, πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σεῦ ναίοιμι τὸ

λειπόμενον

βιοτᾶς·

ὥστε εἰ πρεσβίστη ἐστὶν ὑγίεια, καὶ τὸ ἔργον αὐτῆς τὸ

ὑγιαίνειν προτακτέον τῶν ἄλλων ἀγαθῶν. 7. μυρία δὲ

καὶ ἄλλα ἔκ τε ποιητῶν καὶ συγγραφέων καὶ φιλοσόφων

καταδείξαι σοι ἔχων, προτιμώντων τὸ ὑγιαίνειν, τοῦτο

μὲν παραιτήσομαι, ὡς μὴ εἰς ἀπειροκαλίαν τινὰ μειρα-

κιώδη ἐκπέσῃ μοι τὸ σύγγραμμα καὶ κινδυνεύωμεν ἄλλω

ἢ ἡ ἐκκρούειν τὸν ἥλον, ὀλίγα δὲ σοι τῆς ἀρχαίας ἱστο-

ρίας ὅποσα μέμνημαι οἰκεία τῷ παρόντι προσγράψαι κα-

λῶς ἔχειν ὑπέλαβον. 8. ὅτε Ἀλέξανδρος τὴν ἐν Ἴσθμῷ

μάχην ἀγωνιεῖσθαι ἐμελλεν, ὡς Εὐμένης ὁ Καρδιανὸς 734

ἐν τῇ πρὸς Ἀντίπατρον ἐπιστολῇ λέγει, ἔωθεν εἰσελθῶν

εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ὁ Ἡφαιστίων, εἴτ' ἐπιλαθόμενος

εἴτ' ἐκταραχθεὶς ὥσπερ ἐγὼ εἶτε καὶ θεοῦ τινος τοῦτο

καταναγκάσαντος, ταῦτόν ἐμοὶ ἔφη, Ὑγίαινε, βασιλεῦ,

καιρὸς ἤδη παρατάττεσθαι. ταραχθέντων δὲ τῶν παρόν-

των πρὸς τὸ παράδοξον τῆς προσαγορεύσεως καὶ τοῦ

Ἡφαιστιώνοσ ὀλίγου δεῖν ὑπ' αἰδοῦσ ἐκθανόντος, Ἀλέ-

ξανδρος, Δέχομαι, εἶπε, τὴν κληθῶνα· τὸ γὰρ σώους

ἐπανήξεν ἀπὸ τῆς μάχης ἤδη μοι ὑπέσχηται. 9. Ἀντίοχος

δὲ ὁ σωτὴρ ὅτε τοῖς Γαλάταις συνάπτειν ἐμελλεν, ἔδοξεν

ἄναρ ἐπιστάντα οἱ τὸν Ἀλέξανδρον κελεύειν σύνδημα

πρὸ τῆς μάχης παραδοῦναι τῇ στρατιᾷ τὸ ὑγιαίνειν, καὶ
 ὑπὸ τοῦτω συνθήματι τὴν θαυμαστὴν ἐκείνην νίκην ἐνί-
 κησε. 10. καὶ Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγου Σελεύκῳ ἐπιστέλ-
 λων σαφῶς ἀνέστρεψε τὴν τάξιν ἐν ἀρχῇ μὲν τῆς ἐπιστο-
 λῆς ὑγιαίνειν αὐτὸν προσειπὼν, ἐπὶ τέλει δὲ ἀντὶ τοῦ
 ἐρρωσθαι ὑπογράψας τὸ χαιρεῖν, ὡς Διονυσόδωρος ὁ τὰς
 ἐπιστολὰς αὐτοῦ συναγαγὼν φησιν. 11. ἄξιον δὲ καὶ
 735 Πύρρον τοῦ Ἡπειρώτου μνησθῆναι, ἀνδρὸς μετὰ Ἀλέ-
 ξανδρον τὰ δευτέρα ἐν στρατηγίαις ἐνεγκάμενον καὶ μυ-
 ρίας τροπὰς τῆς τύχης ἐνεγκόντος. οὗτος τοίνυν αἰεὶ θεοῖς
 εὐχόμενος καὶ θύων καὶ ἀνατιθεὶς οὐδεπώποτε ἢ νίκην
 ἢ βασιλείας ἀξίωμα μείζον ἢ εὐκλειαν ἢ πλοῦτον ὑπερ-
 βολὴν ἤτησε παρ' αὐτῶν, ἀλλ' ἐν τούτῳ ἠύχετο, ὑγιαί-
 νειν, ὡς ἔστ' ἂν τοῦτ' ἔχη, ῥαδίως αὐτῷ τῶν ἄλλων
 προσγενησομένων. καὶ ἄριστα, οἶμαι, ἐφρόνει, λογισό-
 μενος ὅτι οὐδὲν ὄφελος τῶν ἀπάντων ἀγαθῶν, ἔστ' ἂν
 τοῦ ὑγιαίνειν μόνον ἀπῆ. 12. Ναί, φησί τις. ἀλλὰ νῦν
 ἐκάστου καιρὸς ἴδιος ὑφ' ἡμῶν ἀποδέδεικται, σὺ δὲ τοῦ-
 τον ἐναλλάξας, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο ἐφησθα, ὅμως τῷ δι-
 καίῳ λόγῳ οὐκ ἂν ἔξω εἴης τοῦ ἡμαρτηκέναι, ὥσπερ ἂν
 εἴ τις περὶ τῆς κνήμης τὸ κράνος ἢ περὶ τῆς κεφαλῆς τὰς κνη-
 μίδας ἐπιδήσαιο. Ἄλλ', ὃ βέλτιστε, φαίην ἂν κἀγὼ πρὸς
 αὐτόν, εἰκότως ἂν ταῦτα ἔλεγες, εἰ τις ὅλως καιρὸς ἦν
 ὑγείας μὴ θεόμενος, νῦν δὲ καὶ ἔωθεν καὶ μεσοῦσης
 ἡμέρας καὶ νύκτωρ αἰεὶ τὸ ὑγιαίνειν ἀναγκαῖον, καὶ μά-
 λιστα τοῖς ἄρχουσι καὶ πολλὰ πράττουσιν ὑμῖν, ὅσω καὶ
 736 πρὸς τὰ πολλὰ δεῖσθε τοῦ σώματος· ἐτι δὲ ὁ μὲν χαιρε-
 εἰπὼν μόνον εὐφήμῳ τῇ ἀρχῇ ἐχρήσατο, καὶ ἔστιν εὐχὴ
 το πρᾶγμα, ὃ δὲ ὑγιαίνειν παρακελεύόμενος καὶ χρήσι-
 μόν τι δοῦναι καὶ ὑπομιμνήσκει τῶν πρὸς τὸ ὑγιαίνειν συν-
 τελούτων, καὶ οὐ συννεύχεται μόνον, ἀλλὰ καὶ παραγ-
 γέλλει. 13. τί δ'; οὐχὶ καὶ ἐν τῷ τῶν ἐντολῶν βιβλίῳ, ὃ

ἀεὶ παρὰ βασιλέως λαμβανετε, τοῦτο πρῶτον ὑμῖν ἐστὶ παράγγελμα, τῆς ὑγιείας τῆς ὑμετέρας αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι; καὶ μάλ' εἰκότως· οὐδὲν γὰρ ἂν εἴη ὄφελος ὑμῶν πρὸς τὰ ἄλλα μὴ οὕτω διακειμένων. ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς αὐτοί, εἴ τι κάρω τῆς Ῥωμαίων φωνῆς ἐπαῖω, τοὺς προσαγορευοντας ἀντιδεξιούμενοι τῷ τῆς ὑγιείας ὀνόματι πολλάκις ἀμείβεσθε. 14. καὶ ταῦτα πάντα εἶπον οὐχ ὡς ἐκ προνοίας ἀφελῶν μὲν τὸ χαίρειν, ἐπιτηδεύσας δὲ αὐτ' αὐτοῦ εἶπειν τὸ ὑγιαίνειν, ἀλλ' ὡς τοῦτο μὲν ἄκων παθῶν· ἢ γελοῖός γ' ἂν ἦν ξενίζων καὶ τοὺς καιροὺς τῶν προσαγορεύσεων ἐναλλάττων. 15. χάριν δὲ ὁμολογῶ τοῖς θεοῖς, ὅτι μοι τὸ σφάλμα εἰς ἄλλο μακρῷ αἰσιώτερον περιετράπη 737 καὶ εἰς τὸ ἄμεινον παρώλισθον, καὶ τάχα τῆς Ἑργείας ἢ Ἀσκληπιοῦ αὐτοῦ ἐπιπνοία τοῦτ' ἐπράχθη δι' ἐμοῦ σοὶ τὸ ὑγιαίνειν ὑπισχνουμένου· ἐπεὶ ἔρωγε πῶς ἂν αὐτὸ ἔπαθον ἄνευ θεοῦ μηδέπω πρότερον ἐν τῷ μακρῷ βίῳ ταραχθεὶς ὅμοιον; 16. εἰ δὲ δεῖ καὶ ἀνθρώπινην τινα ὑπὲρ τοῦ γεγονότος ἀπολογία εἶπειν, οὐδὲν ξένον, εἰ πάνυ ἐσπουδακῶς ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις ὑπὸ σοῦ γνωρίζεσθαι ἐκ τῆς ἄγαν ἐπιθυμίας εἰς τὸνναντίον διαταραχθεὶς ἐπέπεσον. τάχα δ' ἂν τινα ἐκπλήξειε τῆς κατ' ὀρθὸν λογισμὸν καὶ στρατιωτῶν πλήθος, ὧν οἱ μὲν προωθοῦντες, οἱ δὲ ἐν τῇ τάξει τῆς προσαγορεύσεως μὴ μένοντες. 17. σὺ δ' εὖ οἶδ' ὅτι κὰν οἱ ἄλλοι εἰς ἄνοιαν ἢ ἀπαιδευσίαν ἢ παραφροσύνην ἀναφέρωσι τὸ πρᾶγμα, αἰδοῦς αὐτὸ σύμβολον καὶ ἀφελείας ἐποιήσω καὶ ψυχῆς μηδὲν ἀγοραῖον καὶ ἐντεχνον ἐχούσης· ὡς τό γε πάνυ θαρραλέον ἐν τοῖς τοιούτοις οὐ πόρρω θαρσύντητος καὶ ἀναισχυντίας ἐστί. καὶ ἔμοιγε εἴη μηδὲν μὲν τοιοῦτο σφάλλεσθαι, εἰ δὲ συμβ- 738 βαίη, πρὸς εὐφημίαν αὐτὸ τρέπεσθαι. 18. ἐπὶ γοῦν τοῦ πρώτου Σεβαστοῦ καὶ τοιούδε τι λέγεται γενέσθαι· ὁ μὲν ἔτυχε δίκην τινα δικάσας ὀρθῶς καὶ ἀπολύσας ἐγκλήμα-

τος τοῦ μεγίστου ἀδίκως συκοφαντούμενον ἄνθρωπον, ὁ δὲ χάριν ὁμολογῶν μεγάλη τῆ φωνῇ, Χάριν οἰδὰ σοι, ἔφη, ὦ αὐτοκράτορ, ὅτι κακῶς καὶ ἀδίκως ἐδίκασας· καὶ τῶν περὶ Σεβαστὸν ἀγανακτησάντων καὶ διασπάσασθαι τὸν ἄνθρωπον ἐθελόντων, Παύσασθε χαλεπαίνοντες, ἐκείνος ἔφη· οὐ γὰρ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ, ἀλλὰ τὴν γνώμην ἐξετάζειν ἄξιον. ἐκείνος μὲν οὕτως· σὺ δ' εἶτε τὴν γνώμην σκέψαιο, πάνυ εὖνονν εὐρήσεις, εἶτε τὴν γλῶτταν, εὐφημος καὶ αὐτή. 19. ἔοικα δ' ἐνταῦθα ἤδη γενόμενος εἰκότως ἄλλο τι φοβήσεσθαι, μὴ τισι δόξω ἐξεπίτηδες ἡμαρτηκέναι, ὡς τὴν ἀπολογίαν ταύτην συγγράψαιμι. καὶ εἶη γε, ὦ φίλτατε Ἀσκληπιέ, τοιοῦτον φανῆναι τὸν λόγον, ὡς μὴ ἀπολογίαν, ἀλλ' ἐπιδείξεως ἀφορμὴν εἶναι δοκεῖν.

739 ΕΡΜΟΤΙΜΟΣ Η ΠΕΡΙ ΑΙΡΕΣΕΩΝ.

1. ΛΥΚΙΝΟΣ. Ὅσον, ὦ Ἐρμότιμε, τῷ βιβλίῳ καὶ τῇ τοῦ βαδίσματος σπουδῇ τεκμηρῶσθαι, παρὰ τὸν διδάσκαλον ἐπειγομένῳ ἔοικας· ἐνενόεις γοῦν τι μεταξὺ προλῶν καὶ τὰ χεῖλη διεσάλευες ἡρέμα ὑποτονθορῶν καὶ τὴν χεῖρα ὧδε κάκεισε μετέφερες ὥσπερ τινὰ δησιν ἐπὶ ἑαυτοῦ διατιθέμενος, ἐρώτημα δὴ τι τῶν ἀγκύλων συντιθεῖς ἢ σκέμμα σοφιστικὸν ἀναφροντίζων, ὡς μηδὲ ὀδῶ βαδίζων σχολὴν ἄγοις, ἀλλ' ἐνεργὸς εἶης ἀεὶ σπονδαῖόν τι πράττων καὶ ὁ πρὸ ὀδοῦ σοι γένοιτ' ἂν ἐς τὰ μαθήματα.

740 ΕΡΜ. Νῆ Δί', ὦ Λυκίνε, τοιοῦτό τι· τὴν γὰρ χθιζὴν συνουσίαν καὶ ἃ εἶπε πρὸς ἡμᾶς, ἀνεπεμπαζόμεν ἐπιὼν τῇ μνήμῃ ἕκαστα. χρῆ δὲ μηδένα καιρόν, οἶμαι, παριέναι εἰδότας ἀληθῆς ὄν τὸ ὑπὸ τοῦ Κρόνου ἱατροῦ

εἰρημένον, ὡς ἄρα „βραχὺς μὲν ὁ βίος, μακρὴ δὲ ἡ τέχνη.“ καίτοι ἐκεῖνος ἱατρικῆς περὶ ταῦτ' ἔλεγεν, εὐμαθεστέρου πράγματος· φιλοσοφία δὲ καὶ μακροῦ τῷ χρόνῳ ἀνέφυκτος, ἣν μὴ πάνυ τις ἐργηγορότως ἀτενὲς ἀεὶ καὶ γοργὸν ἀποβλέπη ἐς αὐτήν, καὶ τὸ κινδύνευμα οὐ περὶ μικρῶν, ἢ ἄθλιον εἶναι ἐν τῷ πολλῷ τῶν ἰδιωτῶν συρφετῷ παραπο-
λούμενον ἢ εὐδαιμονῆσαι φιλοσοφήσαντα.

2. ΑΤΚ. Τὰ μὲν ἄθλα, ὦ Ἐρμότιμε, θαυμάσια ἤλί- 741
κα εἰρηκας. οἶμαί γε μὴν οὐ πόρρω σε εἶναι αὐτῶν, εἴ
γε χρὴ εἰκάξειν τῷ τε χρόνῳ, ὅποσον φιλοσοφεῖς, καὶ
προσέτι τῷ πόνῳ οἶόν μοι οὐ μέτριον ἐκ πολλοῦ ἤδη ἔχειν
δοκεῖς· εἰ γάρ τι μέμνημαι, σχεδὸν εἰκοσιν ἔτη ταῦτά
ἔστιν, ἀφ' οὗ σε οὐδὲν ἄλλο ποιοῦντα ἐώρακα, ἢ παρὰ
τοὺς διδασκάλους φοιτῶντα καὶ ὡς τὸ πολὺ ἐς βιβλίον
ἐπικεκυφότα καὶ ὑπομνήματα τῶν συνουσιῶν ἀπογρα-
φόμενον, ὠχρὸν ἀεὶ ὑπὸ φροντίδων καὶ τὸ σῶμα κα-
τεσκληκότα. δοκεῖς δέ μοι ἄλλ' οὐδὲ ὄναρ ποτὲ ἀνιέναι
σεαυτόν, οὕτως ὅλος εἰ ἐν τῷ πράγματι. ταῦτ' οὖν σκο- 742
ποιμένῳ μοι φαίνη οὐκ ἐς μακρὰν ἐπιλήψεσθαι τῆς εὐ-
δαιμουίας, εἴ γε μὴ λέληθας ἡμᾶς καὶ πάλαι αὐτῇ συνῶν.

ΕΡΜ. Πόθεν, ὦ Λυκίνε, ὅς νῦν ἄρχομαι παρακί-
πτειν ἐς τὴν ὁδόν; ἢ δ' Ἀρετὴ πάνυ πόρρω κατὰ τὸν
Ἡσίοδον οἰκεῖ καὶ ἔστιν ὁ οἶμος ἐπ' αὐτὴν μακρὸς τε καὶ
ὄρθιος καὶ τρηχύς, ἰδρωτά οὐκ ὀλίγον ἔχων τοῖς ὁδοί-
πόροις.

ΑΤΚ. Οὐχ ἱκανὰ οὖν ἴδρωταί σοι, ὦ Ἐρμότιμε, καὶ
ἰδοιπόρηται;

ΕΡΜ. Οὐ, φημί· οὐδὲν γὰρ ἂν ἐκάλυέ με πανευ-
δαίμονα εἶναι ἐπὶ τῷ ἄκρῳ γενόμενον· τὸ δὲ νῦν ἀρχό-
μεθα ἔτι, ὦ Λυκίνε.

3. ΑΤΚ. Ἀλλὰ τὴν γε ἀρχὴν ὁ αὐτὸς οὗτος Ἡσίοδος

ἡμισυ τοῦ παντός ἐφη εἶναι, ὥστε κατὰ μέσσην τὴν ἄνοδον εἶναι σε ἤδη λέγοντες οὐκ ἂν ἀμάρτοιμεν.

ΕΡΜ. Οὐδέπω οὐδὲ τοῦτο· πάμπολυ γὰρ ἂν ἡμῖν ἦνυστο.

ΑΤΚ. Ἄλλὰ ποῦ γὰρ σε φῶμεν τῆς ὁδοῦ τυγχάνειν ὄντα;

ΕΡΜ. Ἐν τῇ ὑπωρεία κάτω ἐτι, ὦ Λυκῖνε, ἄρτι προβαίνειν βιαζόμενον· ὀλισθηρὰ δὲ καὶ τραχεῖα καὶ δεῖ χειρα ὀρέγοντος.

ΑΤΚ. Οὐκοῦν ὁ διδάσκαλός σοι τοῦτο ἱκανὸς ποιῆσαι ἄνωθεν ἐκ τοῦ ἄκρου καθάπερ ὁ τοῦ Ὀμήρου Ζεὺς χρυσῆν τινα σειρὰν καθιείς τοὺς αὐτοῦ λόγους, ὑφ' ἧν σε ἀνασπᾶ δηλαδὴ καὶ ἀνακουφίζει πρὸς αὐτόν τε καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτὸς πρὸ πολλοῦ ἀναβεβηκώς.

ΕΡΜ. Αὐτὸ ἐφησθα, ὦ Λυκῖνε, τὸ γιγνόμενον· ὅσον γοῦν ἐπ' ἐκείνῳ πάλαι ἂν ἐσπᾶσμεν ἄνω καὶ συνῆς αὐτοῖς, τὸ δ' ἐμὸν ἐτι ἐνδεῖ.

4. ΑΤΚ. Ἄλλὰ θαρρεῖν χρὴ καὶ θυμὸν ἔχειν ἀγαθὸν ἐς τὸ τέλος τῆς ὁδοῦ ὀρῶντα καὶ τὴν ἄνω εὐδαιμονίαν, καὶ μάλιστα ἐκείνου ξυμπροθυμουμένου. πλὴν ἄλλα τίνα σοι ἐλπίδα ὑποφαίνει ὡς δὴ πότε ἀναβησομένη; ἐς νέετα εἵκαξεν ἐπὶ τὸ ἄκρον ἔσεσθαί σε, οἶον μετὰ τὰ μυστήρια ἢ τὰ ἄλλα Παναθήναια;

ΕΡΜ. Ὀλίγον φῆς, ὦ Λυκῖνε.

ΑΤΚ. Ἄλλ' ἐς τὴν ἐξῆς Ὀλυμπιάδα;

ΕΡΜ. Καὶ τοῦτο ὀλίγον ὡς πρὸς ἀρετῆς ἄσκησιν καὶ εὐδαιμονίας κτῆσιν.

ΑΤΚ. Μετὰ δύο μὲν δὴ Ὀλυμπιάδας πάντως· ἢ πολλὴν γ' ἂν ὑμῶν ῥαθυμίαν καταγνοίῃ τις, εἰ μὴδ' ἐν τοσοῦτῳ χρόνῳ δύνασθε, ὅσον τρεῖς ἀπὸ Ἡρακλείων στηλῶν εἰς Ἴνδοὺς ἀπελθεῖν, εἴτ' ἐπανελθεῖν ῥάδιον, εἰ καὶ μὴ εὐθείαν μὴδ' αἰεὶ βαδίξοι τις, ἀλλ' ἐν τοῖς δια μέσου

ἔθνεσι περιπλανώμενος. καίτοι πῶσφ τιὺ βούλει ὑψη-
λοτέραν καὶ λισσοτέρου θῶμεν εἶναι τὴν ἄκραν, ἐφ' ἧς 744
ὑμῖν ἡ Ἀρετὴ οἰκεῖ, τῆς Ἀόρου ἐκείνης, ἣν ἐντὸς ὀλί-
γων ἡμερῶν Ἀλέξανδρος κατὰ κράτος εἶλεν;

5. ΕΡΜ. Οὐδὲν ὅμοιον, ὦ Λυκίε, οὐδ' ἔστι τὸ
πρᾶγμα τοιοῦτον, οἷον σὺ εἰκάζεις, ὡς ὀλίγω χρόνω
κατεργασθῆναι καὶ ἀλῶναι, οὐδ' ἂν μυριοὶ Ἀλέξανδροι
προσβάλλωσιν· ἐπεὶ πολλοὶ ἂν οἱ ἀνιόντες ἦσαν. νῦν δὲ
ἐνάρχονται μὲν οὐκ ὀλίγοι μάλα ἐρρωμένως καὶ προσέρ-
χονται ἐπὶ ποσόν, οἱ μὲν ἐπὶ πάνυ ὀλίγον, οἱ δὲ ἐπὶ πλέον,
ἐπειδὴν δὲ κατὰ μέσσην τὴν ὁδὸν γένωνται πολλοῖς τοῖς
ἀπόροις καὶ δυσχερεῖσιν ἐντυγχάνοντες ἀποδυσπετοῦσί τε
καὶ ἀναστρέφουσιν ἀσθμαίνοντες καὶ ἰδρωτὶ φεόμενοι,
οὐ φέροντες τὸν κάματον. ὅσοι δ' ἂν εἰς τέλος διακαρ-
τερήσασιν, οὗτοι πρὸς τὸ ἄκρον ἀφικνοῦνται καὶ τὸ ἀπ'
ἐκείνου εὐδαιμονοῦσι θαυμάσιόν τινα βίον τὸν λοιπὸν
βιοῦντες, οἷον μύρμηκας ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐπισκοποῦντές
τινας τοὺς ἄλλους.

ΑΤΚ. Παπαῖ, ὦ Ἐρμότιμε, ἡλίκοις ἡμᾶς ἀποφαί-
νεις, οὐδὲ κατὰ τοὺς Πυγμαίους ἐκείνους, ἀλλὰ χαμαι- 745
πετεῖς παντάσασιν ἐν χροῖ τῆς γῆς. εἰκότως· ὑψηλὰ γὰρ
ἤδη φρουεῖς καὶ ἄνωθεν· ἡμεῖς δὲ ὁ συρφετὸς καὶ ὅσοι
χαμαὶ ἐρχόμενοι ἐσμέν, μετὰ τῶν θεῶν καὶ ὑμᾶς προσ-
ευξόμεθα ὑπερνεφέλους γενομένους καὶ ἀνελθόντας οἱ
πάλαί σπεύδετε.

ΕΡΜ. Εἰ γὰρ γένοιτο καὶ ἀνελθεῖν, ὦ Λυκίε. ἀλλὰ
πάμπολυ τὸ λοιπόν.

6. ΑΤΚ. Ὅμως οὐκ ἐφησθα ὀπόσον, ὡς χρόνω περι-
λαβεῖν.

ΕΡΜ. Οὐδ' αὐτὸς γὰρ οἶδα, ὦ Λυκίε, τὰκριβές·
εἰκάσω μέντοι οὐ πλείω τῶν εἰκοσιν ἔτῶν ἐσσεσθαι, μεθ'
ἂ πάντως πον ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἐσόμεθα.

ΑΤΚ. Ἡράκλεις, πολὺ λέγεις.

ΕΡΜ. Καὶ γὰρ περὶ μεγάλων, ὦ Λυκῖνε, οἱ ποιοῦν.

ΑΤΚ. Τοῦτο μὲν ἴσως ἀληθές· ὑπὲρ δὲ τῶν εἰκοσίων ἐτῶν, ὅτι βιώσῃ τοσαῦτα, πότερον ὁ διδάσκαλός σου καθυπέσχετο, οὐ μόνον σοφός, ἀλλὰ καὶ μαντικὸς ὢν ἢ χρησμολόγος τις ἢ ὅσοι τὰς Χαλδαίων μεθόδους ἐπίστανται; φασὶ γοῦν εἰδέναι τὰ τοιαῦτα· οὐ γὰρ δὴ σέ γε εἰ-
746 κὸς ἐπὶ τῷ ἀδήλω, εἰ βιώσῃ μέχρι πρὸς τὴν ἀρετὴν, τοσούτους πόρους ἀνέχεσθαι καὶ ταλαιπωρεῖν νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν οὐκ εἰδότα, εἰ σε πλησίον ἤδη τοῦ ἄκρου γενόμενον τὸ χρεῶν ἐπιστὰν κατασπάσει λαβόμενον τοῦ ποδὸς ἐξ ἀτελοῦς τῆς ἐλπίδος.

ΕΡΜ. Ἄπαγε· δύσφημα γὰρ ταῦτα, ὦ Λυκῖνε. ἀλλ' εἴη βιωῖναι, ὡς μίαν γοῦν ἡμέραν εὐδαιμονήσω σοφὸς γενόμενος.

ΑΤΚ. Καὶ ἱκανὴ σοὶ ἀντὶ τῶν τοσούτων καμάτων ἢ μία ἡμέρα;

ΕΡΜ. Ἐμοὶ μὲν καὶ ἀκαριαῖον ὀπόσον ἱκανόν.

7. ΑΤΚ. Τὰ δὲ δὴ ἄνω ὅτι εὐδαιμόνα καὶ τοιαῦτα ὡς πάντα χρῆν ὑπομεῖναι δι' αὐτά, πόθεν ἔχεις εἰδέναι; οὐ γὰρ δὴ αὐτὸς πω ἀνελήλυθας.

ΕΡΜ. Ἀλλὰ τῷ διδασκάλῳ πιστεύω λέγοντι· ὁ δὲ πάνν οἶδεν ἅτε ἀκρότατος ἤδη ὢν.

ΑΤΚ. Ἐλεγε δὲ πρὸς θεῶν ποῖα τὰ περὶ αὐτῶν ἢ τίνα τὴν εὐδαιμονίαν εἶναι τὴν ἐκεῖ; ἢ που τίνα πλούτου καὶ δόξαν καὶ ἡδονὰς ἀνυπερβλήτους;

ΕΡΜ. Εὐφήμει, ὦ ἑταῖρε· οὐδὲν γὰρ ἔστι ταῦτα πρὸς τὸν ἐν τῇ ἀρετῇ βίον.

ΑΤΚ. Ἀλλὰ τίνα φησὶ τὰ γαθὰ, εἰ μὴ ταῦτα, ἔξαινον πρὸς τὸ τέλος τῆς ἀσκήσεως ἐλθόντας;

ΕΡΜ. Σοφίαν καὶ ἀνδρείαν καὶ τὸ καλὸν αὐτὸ καὶ τὸ δίκαιον καὶ τὸ πάντα ἐπίστασθαι βεβαίως πεπεσμέ-

νον ἢ ἕκαστα ἔχει· πλούτους δὲ καὶ δόξας καὶ ἡδονὰς καὶ ὅσα τοῦ σώματος, ταῦτα πάντα κάτω ἀφείς καὶ ἀποδυσάμενος ἀνέρχεται, ὡσπερ φασὶ τὸν Ἡρακλέα ἐν τῇ Οἰτῇ κατακαυθέντα θεὸν γενέσθαι· καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἀποβαλὼν 747 ὀπίσον ἀνθρώπειον εἶχε παρὰ τῆς μητρὸς καὶ καθαρὸν τε καὶ ἀκήρατον φέρων τὸ θεῖον ἀνέπτατο ἐς τοὺς θεοὺς διευκρινηθὲν ὑπὸ τοῦ πυρός. καὶ οὔτοι δὴ ὑπὸ φιλοσοφίας ὡσπερ ὑπὸ τινος πυρὸς ἅπαντα ταῦτα περιαιρεθέντες, ἃ τοῖς ἄλλοις θαυμαστά εἶναι δοκεῖ οὐκ ὀρθῶς δοξάζουσιν, ἀνελεθόντες ἐπὶ τὸ ἄκρον εὐδαιμονοῦσι πλούτου καὶ δόξης καὶ ἡδονῶν ἀλλ' οὐδὲ μεμνημένοι ἐτι, καταγελαῶντες δὲ τῶν οἰομένων ταῦτα εἶναι.

8. ΑΤΚ. Νῆ τὸν Ἡρακλέα, ὃ Ἐρμότημι, τὸν ἐν Οἰτῇ ἀνδρεία καὶ εὐδαιμόνα λέγεις περὶ αὐτῶν. πλὴν ἀλλὰ τόδε μοι εἶπέ, καὶ κατέρχονται ποτε ἐκ τῆς ἄκρας, ἣν ἐθελήσωσι, χρησόμενοι τοῖς κάτω ἃ καταλελοιπάσιν, ἣ ἀνάγκη ἅπαξ ἀνελεθόντας αὐτοὺς μένειν καὶ συνειναι τῇ ἀρετῇ πλούτου καὶ δόξης καὶ ἡδονῶν καταγελαῶντας;

ΕΡΜ. Οὐ μόνον τοῦτο, ὃ Λυκῖνε, ἀλλ' ὅς ἂν ἀποτελεσθῇ πρὸς ἀρετὴν, οὔτε ὀργῇ οὔτε φόβῳ οὔτ' ἐπιθυμίαις ὁ τοιοῦτος ἂν δουλεύοι, οὐδὲ λυποῖτο, οὐδὲ ὄλωσ πάθος ἐτι τοιοῦτον πάθοι ἂν.

ΑΤΚ. Καὶ μὴν εἰ γέ με δεῖ μηδὲν ὀκνήσαντα εἰπεῖν τάληθές — ἀλλ' εὐφημεῖν χρῆ, οἶμαι, μηδὲ ὄσιον εἶναι ἐξετάζειν τὰ ὑπὸ τῶν σοφῶν γιγνόμενα.

ΕΡΜ. Μηδαμῶς, ἀλλ' εἶπέ ὃ τι καὶ λέγεις.

ΑΤΚ. Ὅρα, ὃ ἔταίρε, ὡς ἔγωγε καὶ πάνυ ὀκνῶ.

ΕΡΜ. Ἀλλὰ μὴ ὀκνεῖ, ὃ γενναῖε, πρὸς γε μόνου ἐμὲ λέγων.

9. ΑΤΚ. Τὰ μὲν τοίνυν ἄλλα, ὃ Ἐρμότημι, διηγουμένῳ σοι παρεπιόμην καὶ ἐπίστευον οὕτως ἔχειν, σοφούς 748 τε γίγνεσθαι αὐτοὺς καὶ ἀνδρείους καὶ δικαίους καὶ τὰ

ἄλλα, καί πως ἐκηλούμην πρὸς τὸν λόγον, ὅποτε δὲ καὶ πλούτου ἐφησθα καταφρονεῖν σφᾶς καὶ δόξης καὶ ἡδονῶν καὶ μήτε ὀργίζεσθαι μήτε λυπεῖσθαι, πάνυ ἐνταῦθα — μόνω γάρ ἐσμεν — ἐπέστην ἀναμνησθεῖς ἃ πρόφην εἶδον ποιοῦντα — βούλει φῶ τίνα; ἢ ἱκανὸν καὶ ἄνευ τοῦ ὀνόματος;

ΕΡΜ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ καὶ τοῦτο εἰπέ, ὅστις ἦν.

ΛΤΚ. Διδάσκαλος αὐτὸς οὗτος ὁ σός, ἀνὴρ τὰ τι ἄλλα αἰδοῦς ἄξιος καὶ γέρων ἤδη ἐς τὸ ὕστατον.

ΕΡΜ. Τί οὖν δὴ ἐποίει;

ΛΤΚ. Τὸν ξένον οἶσθα τὸν Ἡρακλεώτην, ὃς ἐκ πολλοῦ συνεφιλοσόφει αὐτῷ, μαθητῆς ᾧν, τὸν ξανθόν, τὸν ἐριστικόν;

ΕΡΜ. Οἶδα ὃν λέγεις· Δίων αὐτῷ τοῦνομα.

ΛΤΚ. Ἐκεῖνον αὐτόν, ἐπεὶ τὸν μισθόν, οἶμαι, μὴ ἀπεδίδου κατὰ καιρὸν, ἀπήγαγε παρὰ τὸν ἄρχοντα ἐναγχος περιθίεις γε αὐτῷ θοίματιον περὶ τὸν τραχηλον καὶ ἔβρα καὶ ὠργίζετο, καὶ εἰ μὴ τῶν συνηθῶν τινὲς ἐν μέσῳ 749 γενόμενοι ἀφείλοντο τὸν νεανίσκον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, εὖ ἴσθι ἐκεῖνος προσφῶς ἂν ἀπέτραγεν αὐτοῦ τὴν ῥίνα ὁ γέρων, οὔτως ἠγανάκτει.

10. *ΕΡΜ.* Πονηρὸς γὰρ ἐκεῖνος αἰεὶ καὶ ἀγνώμων, ᾧ Λυκίνε, περὶ τὰς ἀποδόσεις· ἐπεὶ τοὺς γε ἄλλους, οἷς δανείζει, πολλοὺς ὄντας, οὐδὲν τοιοῦτό πω διατέθεικεν· ἀποδιδόασι γὰρ αὐτῷ κατὰ καιρὸν τοὺς τόκους.

ΛΤΚ. Τί δαί, ἂν μὴ ἀποδιδῶσιν, ᾧ μακάριε, μέλει τι αὐτῷ καθαρθέντι ἤδη ὑπὸ φιλοσοφίας καὶ μηκέτι τῶν ἐν τῇ Οἴτη καταλελειμμένων δεομένων;

ΕΡΜ. Οἶει γὰρ ὅτι ἑαυτοῦ χάριν ἐκεῖνος περὶ τὰ τοιαῦτα ἐσπούδακεν; ἀλλ' ἐστὶν αὐτῷ παιδία νεογνά, ᾧν κηδεταί μὴ ἐν ἀπορίᾳ καταβιώσῃσι.

ΛΤΚ. Δέον, ᾧ Ἐρμότιμε, ἀναγαγεῖν κἀκεῖνα ἐπὶ

τὴν ἀρετὴν, ὡς συνευδαιμονοῖεν αὐτῷ πλούτου καταφρονοῦντες.

11. ΕΡΜ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Λυκίνε, περὶ τούτων διαλέγεσθαι σοι· σπεύδω γὰρ ἤδη ἀκροάσασθαι αὐτοῦ, μὴ καὶ λάθω τελείως ἀπολειφθεῖς.

ΑΤΚ. Θάρρει, ἄγαθέ· τὸ τήμερον γὰρ ἐκεχειρία 75 ἐπήγγελλται· ὥστε ἐγὼ ἀφίημι σοι ὅσον ἐτι τὸ λοιπὸν τῆς ὁδοῦ.

ΕΡΜ. Πῶς λέγεις;

ΑΤΚ. Ὅτι ἐν τῷ παρόντι οὐκ ἂν ἴδοις αὐτόν, εἰ γε χρὴ πιστεῦειν τῷ προγράμματι· πινάκιον γάρ τι ἐκρέματο ὑπὲρ τοῦ πυλῶνος μεγάλοις γράμμασι λέγον, τήμερον οὐ συμφιλοσοφεῖν. ἐλέγετο δὲ παρ' Εὐκράτει τῷ πάνυ δειπνήσας χθὲς γενέθλια θυγατρὸς ἐστιῶντι πολλά τε συμφιλοσοφῆσαι ἐν τῷ συμποσίῳ καὶ πρὸς Εὐθύδημον τὸν ἐκ τοῦ Περιπάτου παροξυνθῆναι τι καὶ ἀμφισβητῆσαι αὐτῷ περὶ ἃν ἐκεῖνοι εἰώθασιν ἀντιλέγειν τοῖς ἀπὸ τῆς Στοᾶς· ὑπὸ τε οὖν τῆς κραυγῆς πονήρως τὴν κεφαλὴν διατεθῆναι καὶ ἰδρῶσαι μάλα πολλὰ ἐς μέσας νύκτας ἀποταθείσης, ὡς φασι, τῆς συνουσίας. ἅμα δὲ καὶ πεπῶκει, οἶμαι, πλέον τοῦ ἱκανοῦ, τῶν παρόντων, ὡς εἰκός, φιλοτησίας προπινόντων, καὶ ἐδεδειπνήκει πλέον ἢ κατὰ γέροντα· ὥστε ἀναστρέψας ἡμεσὲ τε, ὡς ἔφασκον, πολλὰ καὶ μόνον ἀριθμῷ παραλαβῶν τὰ κρέα, ὅποσα τῷ παιδί κατόπιν ἐστῶτι παραδεδῶκει, καὶ σημηνάμενος ἐπιμελῶς τὸ ἀπ' ἐκείνου καθεύδει μηδένα εἰσδέχεσθαι παραγγείλας. ταῦτα δὲ Μίδα ἤκουσα τοῦ οἰκέτου αὐτοῦ διηγουμένου τισὶ τῶν μαθητῶν, οἳ καὶ αὐτοὶ ἀνέστρεφον μάλα πολλοί. 75

12. ΕΡΜ. Ἐκράτησε δὲ πότερος, ὦ Λυκίνε, ὁ διδασκαλος ἢ ὁ Εὐθύδημος; εἰ τι καὶ τοιοῦτον ἔλεγεν ὁ Μίδα.

ΑΤΚ. Τὰ μὲν πρῶτά φασιν, ὦ Ἐρμότιμε, ἀγχα-

μαλα σφίσι γενέσθαι, τὸ δ' οὖν τέλος τῆς νίκης καθ' ὑμᾶς ἐγένετο καὶ παρὰ πολὺ ὁ πρεσβύτης ὑπερέσχε· τὸν γοῦν Εὐθύδημον οὐδ' ἀναιμωτὶ φασιν ἀπελθεῖν, ἀλλὰ τραῦμα παμμέγεθες ἔχοντα ἐν τῇ κεφαλῇ· ἐπεὶ γὰρ ἀλαζῶν ἦν καὶ ἐλεγκτικός καὶ πείθεσθαι οὐκ ἤθελεν οὐδὲ παρεῖχε ῥάδιον αὐτὸν ἐλέγχεσθαι, ὁ διδάσκαλός σου ὁ βέλτιστος ὃν εἶχε σκύφον Νεστόρειόν τινα καταφέρει αὐτοῦ πλησίον κατακειμένου, καὶ οὕτως ἐκράτησεν.

ΕΡΜ. Εὖ γε· οὐ γὰρ ἄλλως ἔχρην πρὸς τοὺς μὴ ἐθέλοντας εἰκειν τοῖς κρείττοσιν.

ΛΤΚ. Ταυτὶ μὲν, ὦ Ἐρμότιμε, πάνυ εὐλογα. ἢ τί γὰρ παθῶν Εὐθύδημος ἄνδρα γέροντα παρῶξενεν, ἀόργητον καὶ θυμοῦ κρείττονα, σκύφον οὕτω βαρὺν ἐν τῇ
752 χεῖρι ἔχοντα; 13. ἀλλὰ σχολὴν γὰρ ἄγομεν — τί οὐ διηγῆμι οἱ ἐταίρω ὄντι, ὃν τρόπον ὠρμήθης τὸ πρῶτον φιλοσοφεῖν, ὡς καὶ αὐτός, εἰ δυνατὸν ἔτι, συνοδοιποροῖν ὑμῖν τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀρξάμενος. οὐ γὰρ ἀποκλείσετε με δηλαδὴ φίλοι ὄντες.

ΕΡΜ. Εἰ γὰρ ἐθελήσειας, ὦ Λυκίνε· ὄψει ἐν βραχεῖ ὅσον διοίσεις τῶν ἄλλων· παιδας, εὖ ἴσθι, οἴησθαι ἅπαντας ὡς πρὸς σέ, τοσοῦτον ὑπερφρονήσεις αὐτός.

ΛΤΚ. Ἰκανόν, εἰ μετὰ εἰκοσιν ἔτη γενοίμην τοιοῦτος οἶος σὺ νῦν.

ΕΡΜ. Ἀμέλει, καὶ αὐτὸς κατὰ σέ γεγωνῶς ἠρξάμην φιλοσοφεῖν τετραρακοντούτης σχεδόν, ὅποσα, οἶμαι, σὺ νῦν γέγονας.

ΛΤΚ. Τοσαῦτα γὰρ, ὦ Ἐρμότιμε· ὥστε τὴν αὐτὴν ἄγε λαβῶν κάμει — δίκαιον γὰρ — καὶ πρῶτόν γέ μοι τοῦτο εἶπέ. δίδοτε ἀντιλέγειν τοῖς μανθάνουσιν, ἦν τι μὴ ὀρθῶς λέγεσθαι δοκῆ αὐτοῖς, ἢ οὐκ ἐφίετε τοῦτο τοῖς νεωτέροις;

ΕΡΜ. Οὐ πάνυ. σὺ δέ, ἦν τι βούλη, ἐρώτα μεταξὺ αὐτῶν ἀντίλεγε· ῥᾶον γὰρ ἂν οὕτω μάθοις.

ΑΤΚ. Εὐ γε, νῆ τὸν Ἑρμῆν, ὃ Ἑρμότιμε, αὐτόν, οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὡς τυχάνεις. 14. ἀτὰρ εἰπέ μοι, μία τις ὁδὸς 753
τινὴ ἢ ἐπὶ φιλοσοφίαν ἄγουσα, ἢ τῶν Στωϊκῶν ἡμῶν, ἀληθῆ ἐγὼ ἤκουον ὡς καὶ ἄλλοι πολλοὶ τινὲς εἰσιν;

ΕΡΜ. Μάλα πολλοί, Περιπατητικοὶ καὶ Ἐπικούρειοι αὐτοὶ τὸν Πλάτωνα ἐπιγραφόμενοι, καὶ αὐτὸν Διογένην οἱ τινὲς καὶ Ἀντισθένην ζηλωταὶ καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ Πυκρόρου καὶ ἔτι πλείους.

ΑΤΚ. Ἀληθῆ ταῦτα· πολλοὶ γάρ εἰσι. πότερον δὲ, Ἑρμότιμε, τὰ αὐτὰ οὕτοι λέγουσιν ἢ διάφορα;

ΕΡΜ. Καὶ πάνυ διάφορα.

ΑΤΚ. Τὸ δέ γε ἀληθές, οἶμαι, πάντως που ἔν τῶν ἡμῶν, ἀλλ' οὐ πάντα διάφορα γε ὄντα.

ΕΡΜ. Πάνυ μὲν οὖν.

15. *ΑΤΚ.* Ἴθι δὲ, ὃ φιλότιμος, ἀπόκριναί μοι, τῷ τότε στεύσας τὸ πρῶτον, ὅποτε ἤεις φιλοσοφῆσων, πολλῶν καὶ θυρῶν ἀναπεπταμένων, παρῆς σὺ τὰς ἄλλας εἰς τὴν ἰν Στωϊκῶν ἡμέρας καὶ δι' ἐκείνης ἡμέρας ἐπὶ τὴν ἀρετὴν σιέναι, ὡς δὲ μόνης ἀληθοῦς οὔσης καὶ τὴν εὐθείαν ἀδεικνυούσης, τῶν δ' ἄλλων εἰς τυφλὰ καὶ ἀνέξοδα ἔχουσιν; τίμιν ταῦτ' ἐτεκμαίρου τότε; καὶ μή μοι τὸν ἰν δὲ τοῦτον σεαυτὸν ἐννόει, τὸν εἴτε ἡμίσοφον εἴτε σοδὸν ἤδη τὰ βελτίω κρίνειν ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς ἡμᾶς δυ- 754
όμενον, ἀλλ' οὕτως ἀπόκριναί, ὅποιος τότε ἦσθα ἰδιώ-
της καὶ κατὰ τὸν νῦν ἐμέ.

ΕΡΜ. Οὐ συνίημι ὃ τι σοι τοῦτο βούλεται, ὃ Ἀνκίνε.

ΑΤΚ. Καὶ ἡγ' οὐ πάνυ ἀγκύλον ἠρόμην· πολλῶν ἔστιν ὄντων φιλοσόφων, οἷον Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους καὶ Ἀντισθένην καὶ τῶν ἡμετέρων προγόνων, τοῦ Χρυππου καὶ Ζήνωνος καὶ τῶν ἄλλων, ὅσοι εἰσὶ, τῷ σὺ

πιστεύσας τοὺς μὲν ἄλλους εἰας, ἐξ ἀπάντων δὲ προελο-
μενος ἄπερ προήρησαι, ἀξιοῖς κατὰ ταῦτα φιλοσοφεῖν;
ἄρα καὶ σὲ ὥσπερ τὸν Χαιρεφῶντα ὁ Πύθιος ἐξέπεμψεν
ἐπὶ τὰ Στωϊκῶν ἀρίστους ἐξ ἀπάντων προσειπῶν; ἔθος
γὰρ αὐτῷ ἄλλον ἐπ' ἄλλο εἶδος φιλοσοφίας προτρέπειν
τὴν ἀρμόττουσαν, οἶμαι, ἐκάστῳ εἰδότι.

ΕΡΜ. Ἄλλ' οὐδὲν τοιοῦτον, ὦ Λυκῖνε, οὐδὲ ἠρό-
μην περὶ γε τούτων τὸν θεόν.

ΑΤΚ. Πότερον οὐκ ἄξιον θείας συμβουλίας ἡγρού-
μενος αὐτὸ ἢ ἱκανὸς ᾧ αὐτὸς εἶναι ἐλέσθαι τὸ βέλτιον
κατὰ σαυτὸν ἄνευ τοῦ θεοῦ;

ΕΡΜ. Ὡμῆν γάρ.

16. ΑΤΚ. Οὐκοῦν καὶ ἡμᾶς διδάσκεις ἂν τοῦτο πρῶ-
τον, ὅπως διαγνωστέον ἡμῖν εὐθύς ἐν ἀρχῇ, τίς ἢ ἀρί-
στη φιλοσοφία ἐστὶ καὶ ἡ ἀληθεύουσα, καὶ ἦν ἂν τις ἔλοι-
το παρῆς τὰς ἄλλας.

ΕΡΜ. Ἐγὼ σοι φράσω· ἐώρων τοὺς πλείστους ἐπ'
αὐτὴν ὁρμῶντας, ὥστε εἰκαζον ἀμείνω εἶναι αὐτήν.

755 ΑΤΚ. Πόσῳ τινὶ πλείους τῶν Ἐπικουρείων ἢ Πλα-
τωνικῶν ἢ Περιπατητικῶν; ἠρίθμησας γὰρ αὐτούς δη-
λαδὴ καθάπερ ἐν ταῖς χειροτονίαις.

ΕΡΜ. Ἄλλ' οὐκ ἠρίθμησα ἔγωγε, εἰκαζον δέ.

ΑΤΚ. Ὡς οὐκ ἐθέλεις διδάξαι με, ἀλλ' ἐξαπατᾷς,
ὅς περὶ τῶν τοιούτων εἰκασμῶ φῆς καὶ πλήθει κρῖναι
ἀποκρυπτόμενος λέγειν πρὸς με τᾶληθές.

ΕΡΜ. Οὐ μόνον τοῦτο, ὦ Λυκῖνε, ἀλλὰ καὶ ἡκουον
ἀπάντων λεγόντων ὡς οἱ μὲν Ἐπικουρείοι γλυκὺν θυμὸν
καὶ φιλήδονοί εἰσιν, οἱ Περιπατητικοὶ δὲ φιλόπλοιοι καὶ
ἐριστικοὶ τινες, οἱ Πλατωνικοὶ δὲ τετύφωται καὶ φιλό-
δοξοί εἰσι, περὶ δὲ τῶν Στωϊκῶν πολλοὶ ἐφασκον, ὅτι
ἀνδρώδεις καὶ πάντα γινώσκουσι, καὶ ὅτι ὁ ταύτην ἰὼν

ἰν ὁδὸν μόνος βασιλεύς, μόνος πλούσιος, μόνος σοφὸς
 ἢ συνόλωσ ἅπαντα.

17. ΑΤΚ. Ἐλεγον δὲ ταῦτα πρὸς σὲ ἄλλοι δηλαδὴ
 ἐπὶ αὐτῶν· οὐ γὰρ δὴ ἐκείνοις ἂν αὐτοῖς ἐπίστευσας
 ταινοῦσι τὰ αὐτῶν.

ΕΡΜ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἔλεγον.

ΑΤΚ. Οἱ μὲν δὴ ἀντίδοξοι οὐκ ἔλεγον, ὡς τὸ εἰκόσ-
 ῦτοι δὲ ἦσαν οἱ τὰ ἄλλα φιλοσοφοῦντες.]

ΕΡΜ. Οὐ γάρ.

ΑΤΚ. Οἱ δ' ἄρα ἰδιῶται ταῦτα ἔλεγον.

ΕΡΜ. Καὶ μάλα.

ΑΤΚ. Ὅπως αὐθις ἐξαπατᾶς με καὶ οὐ λέγεις
 ἄληθές, ἀλλ' οἶμι Μαργίτη διαλέγεσθαί τιμι, ὡς πιστεῦ- 7
 αὶ ὅτι Ἐρμότιμος, ἀνὴρ συνετός, ἔτη τότε γεγωναὺς τετ-
 ράκοντα, περὶ φιλοσοφίας καὶ φιλοσόφων ἀνδρῶν τοῖς
 ἰώταις ἐπίστευσε καὶ κατὰ τὰ ὑπ' ἐκείνων λεγόμενα
 τοιεῖτο τὴν ἀρεσιν τῶν κρειττόνων ἀξιῶν· οὐ γὰρ ἂν
 στεύσαιμι σοι τοιαῦτα λέγοντι.

18. ΕΡΜ. Ἄλλ' οἶσθα, ᾧ Λυκίνε, οὐχὶ τοῖς ἄλλοις
 ἴνον ἐπίστευον, ἀλλὰ καὶ ἑμαυτῶ· ἐώρων γὰρ αὐτοὺς
 ἰσμίως βადίζοντας, ἀναβεβλημένους εὐσταλῶς, φρον-
 ζοντας αἰεὶ ἀρρενωπούς, ἐν χρεῶ κυρίας τοὺς πλείστους,
 ἰδὲν ἄβρον οὐδ' αὐτὸ πάνυ ἐς τὸ ἀδιάφορον ὑπερεκπι-
 τον, ὡς ἐκπληκτον εἶναι καὶ κυνικὸν ἀτεχνῶς, ἀλλ' ἐπὶ
 ὧ μέσον καταστήματος, ὃ δὴ ἄριστον ἅπαντες εἶναι
 κσιν.

ΑΤΚ. Ἄρ' οὖν κάκεινα εἶδες ποιοῦντας αὐτούς, ἃ
 κρεῖν πρόσθεν ἔλεγον αὐτοὺς ἐωρακέναι τὸν σὸν διδά-
 αλον, ᾧ Ἐρμότιμε, πράττοντα; οἶον θανείζοντας καὶ
 ταιτοῦντας πικρῶς καὶ φιλονείκως πάνυ ἐρίζοντας ἐν
 τῆς ξυνοουσίας καὶ τὰ ἄλλα ὅσα ἐπιδείκνυνται; ἢ τού-
 νω ὀλίγον σοι μέλει, ἄχρι ἂν εὐσταλῆς ἢ ἀναβολὴ καὶ

757 ὁ πάγων βαθὺς καὶ ἐν χροῶ ἡ κουρά; καὶ πρὸς το λοιπὸν ἄρα ἔχωμεν τουτουὶ κανόνα καὶ στάθμην ἀκριβῆ τῶν τοιούτων, ὡς Ἐρμότιμός φησι, καὶ χροῆ ἀπὸ σχημάτων καὶ βαδισμάτων καὶ κουρᾶς διαγιγνώσκειν τοὺς ἀρίστους, ὅς δ' ἂν μὴ ἔχη ταῦτα μηδὲ σκυθρωπὸς ἢ καὶ φροντιστικὸς τὸ πρόσωπον, ἀποδοκιμαστέος καὶ ἀποβλητέος; 19. ἀλλ' ὄρα μὴ καὶ ταῦτα, ὧ Ἐρμότιμε, παίζεις πρὸς με πειρώμενος εἰ ἔξαπατάμενος συνήμι.

ΕΡΜ. Διὰ τί τοῦτ' ἐφησθα;

ΛΤΚ. Ὅτι, ὦγαθέ, ἀνδριάντων ταύτην ἐξέτασιν λέγεις τὴν ἀπὸ τῶν σχημάτων· παρὰ πολὺ γοῦν ἐκείνοι εὐσχημονέστεροι καὶ τὰς ἀναβολὰς κοσμιώτεροι, Φειδίου τινὸς ἢ Ἀλκαμένους ἢ Μύρωνος πρὸς τὸ εὐμορφότατον εἰκάσαντος. εἰ δὲ καὶ ὅτι μάλιστα χροῆ τεκμαίρεσθαι τοῖς τοιούτοις, τί ἂν πάθοι τις, εἰ τυφλὸς ὢν ἐπιθυμῶν φιλοσοφεῖν; τῷ διαγνῶ τὸν τὴν ἀμείνω προαίρεσιν προηρημένον οὔτε σχῆμα οὔτε βάδισμα ὄραν δυνάμενος;

758 ΕΡΜ. Ἄλλ' ἔμοιγε οὐ πρὸς τυφλοὺς ὁ λόγος, ὧ Λυκίνε, οὐδέ μοι μέλει τῶν τοιούτων.

ΛΤΚ. Ἐχρῆν μὲν, ὧ χρηστέ, κοινόν τι τὸ γνώρισμα εἶναι τῶν οὕτω μεγάλων καὶ ἅπασι χρησίμων. πλὴν εἰ δοκεῖ, οἱ μὲν ἔξω ἡμῶν φιλοσοφίας μενέτωσαν οἱ τυφλοὶ, ἐπεὶπερ μηδὲ ὄρωσι — καίτοι ἀναγκαῖον ἦν τοῖς τοιούτοις μάλιστα φιλοσοφεῖν, ὡς μὴ πάνυ ἄχθοιντο ἐπὶ τῇ συμφορᾷ — οἱ δὲ δὴ βλέποντες, κἂν πάνυ ὀξυδερεκεῖς ᾧσι, τί ἂν δύναιντο συνιδεῖν τῶν τῆς ψυχῆς ἀπὸ γε τῆς ἔξωθεν ταύτης περιβολῆς; 20. ὁ δὲ βούλομαι εἰπεῖν, τοιόνδε ἔστιν, οὐχ ὅτι τῆς γνώμης τῶν ἀνδρῶν ἔρωτι προσήεις αὐτοῖς καὶ ἡξίους ἀμείνων γίγνεσθαι ἐς τὰ τῆς γνώμης;

ΕΡΜ. Καὶ μάλα.

ΛΤΚ. Πῶς οὖν οἶόν τέ σοι ἦν ἄφ' ὧν ἐφησθα ἐκέ-

νων τῶν γνωρισμάτων διορᾶν τὸν ὀρθῶς φιλοσοφοῦντα ἢ μὴ; οὐ γὰρ φιλεῖ τὰ τοιαῦτα οὕτω διαφαίνεσθαι, ἀλλ' ἔστιν ἀπόρρητα καὶ ἐν ἀφανεί κείμενα, λόγοις καὶ συνουσίαις ἀναδεικνύμενα καὶ ἔργοις τοῖς ὁμοίοις ὀφθ' μόλις. ὁ γοῦν Μῶμος, ἀκήκοας, οἶμαι, ἄτινα ἠτιάσατο τοῦ Ἡφαιστου, εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ νῦν ἄκουε· φησὶ γὰρ ὁ μῦθος εἶρσαι Ἀθηναῖν καὶ Ποσειδῶνα καὶ Ἡφαιστον εὐτεχνίας ἡ πέρι, καὶ τὸν μὲν Ποσειδῶ ταῦρον ἀναπλάσαι, τὴν Ἀθηναῖν δὲ οἰκίαν ἐπινοῆσαι, ὃ Ἡφαιστος δὲ ἄνθρωπον ἄρα συνεστήσατο, καὶ ἐπέπερ ἐπὶ τὸν Μῶμον ἦκον, ὄνπερ δικαστὴν προεἶλοντο, θεασάμενος ἐκεῖνος ἐκάστου τὸ ἔργον, τῶν μὲν ἄλλων ἄτινα ἠτιάσατο περιττὸν ἂν εἴη λέγειν, ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου δὲ τοῦτο ἐμέμψατο καὶ τὸν ἀρχιτέκτονα ἐπέπληξε τὸν Ἡφαιστον, διότι μὴ καὶ θυρίδας ἐποίησεν αὐτῷ κατὰ τὸ στέρνον, ὡς ἀναπετασθειςῶν γνώριμα γίνεσθαι ἅπασιν ἃ βούλεται καὶ ἐπινοεῖ καὶ εἰ ψεύδεται ἢ ἀληθεύει. ἐκεῖνος μὲν οὖν ἄτε ἀμβλυώττων οὕτω περὶ τῶν ἀνθρώπων διενοεῖτο, σὺ δὲ ὑπὲρ τὸν Λυγκέα ἡμῖν δέδορκας καὶ ὄρᾳς τὰ ἔνδον, ὡς εἶοικε, διὰ τοῦ στέρνου καὶ ἀνέφικται σοὶ τὰ πάντα, ὡς εἰδέναι μὴ μόνον ἃ βούλεται καὶ ἃ γινώσκει ἕκαστος, ἀλλὰ καὶ πότερος ἀμείνων ἢ χείρων.

21. ΕΡΜ. Παίξεις, ᾧ Λυκίνε. ἐγὼ δὲ κατὰ θεὸν εἰλόμην, καὶ οὐ μεταμέλει μοι τῆς αἰρέσεως· ἱκανὸν δὲ τοῦτο πρὸς γοῦν ἐμέ.

ΑΤΚ. Ὅμως οὐκ ἂν εἶποις, ᾧ ἑταῖρε, καὶ πρὸς ἐμέ, ἢ ἀλλὰ περιόψει με παραπολόμενον ἐν τῷ πολλῷ συρφετῷ;

ΕΡΜ. Οὐδὲν γὰρ σοὶ ἀρέσκει ᾧ ἂν εἶπω.

ΑΤΚ. Οὐκ, ᾧγαθέ, ἀλλ' οὐδὲν ἐθέλεις εἰπεῖν ὅποιον ἔν μοι ἀρέσειεν. ἐπεὶ δ' οὖν σὺ ἐκῶν ἀποκρύπτῃ καὶ ρθονεῖς ἡμῖν, ὡς μὴ ἐξ ἴσου γενοίμεθα σοὶ φιλοσοφήσαντες, ἐγὼ πειράσομαι, ὅπως ἂν οἴός τε ᾧ, κατ' ἐμαυτὸν

ἐξευρεῖν τὴν ἀκριβῆ περὶ τούτων κρίσιν καὶ τὴν ἀσφαλεστάτην αἴρεσιν. ἄκουε δὲ καὶ σύ, εἰ βούλει.

ΕΡΜ. Ἀλλὰ βούλομαι, ὦ Λυκίνε· ἴσως γάρ τι γνώριμον ἔρεις.

ΑΤΚ. Σκόπει δὴ καὶ μὴ καταγελάσης, εἰ παντάπασιν ἰδιωτικῶς ἀναζητῶ αὐτό· ἀνάγκη γὰρ οὕτως, ἐπεὶ μὴ σὺ ἐθέλεις σαφέστερον εἰπεῖν εἰδῶς ἄμεινον. 22. Ἔστω δὴ μοι ἢ μὲν ἀρετὴ τοιούδε τι, οἷον πόλις τις εὐδαίμονα ἔχουσα τοὺς ἐμπολιτευομένους — ὡς φαίη ἂν ὁ διδάσκαλος ὁ σὸς ἐκείθεν ποθεν ἀφιγμένος — σοφοὺς ἐς τὸ ἀκρότατον, ἀνδρείους ἅπαντας, δικαίους, σώφρονας, ὀλίγον θεῶν ἀποδέοντας· οἷα δὲ πολλὰ γίγνεται παρ' ἡμῖν, ἀρπαζόντων καὶ βιαζομένων καὶ πλεονεκτούντων, οὐδὲν ἂν ἴδοις, φασίν, ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει τολμῶμενον, ἀλλὰ ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ ξυμπολιτεύονται, μάλ' εἰκότως· 761 ἂ γὰρ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν, οἶμαι, τὰς στάσεις καὶ φιλονεικίας ἐγείρει καὶ ὧν ἔνεκα ἐπιβουλεύουσιν ἀλλήλοις, ταῦτα πάντα ἐκποδῶν ἔστιν ἐκείνοις. οὐ γὰρ οὔτε χρισίον ἔτι οὔτε ἡδονὰς οὔτε δόξας ὀρῶσιν, ὡς διαφέρεισθαι περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ πάσαι τῆς πόλεως ἐξεληλάκασιν αὐτὰ οὐκ ἀναγκαῖα ἡγησάμενοι ξυμπολιτεύεσθαι. ὥστε γαλήνῳ τινα καὶ πανευδαίμονα βίον βιοῦσι ξὺν εὐνομίᾳ καὶ ἰσότητι καὶ ἐλευθερίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς.

23. ΕΡΜ. Τί οὖν, ὦ Λυκίνε; οὐκ ἄξιον ἅπαντας ἐπιθυμεῖν πολιτίας γίνεσθαι τῆς τοιαύτης πόλεως μῆτε κάματον ὑπολογιζομένους τὸν ἐν τῇ ὁδῷ μῆτε πρὸς τὸ μῆκος τοῦ χρόνου ἀπαγορεύοντας, εἰ μέλλουσιν ἀφικόμενοι ἐγγραφήσεσθαι καὶ αὐτοὶ καὶ μεθεῖξιν τῆς πολιτείας;

ΑΤΚ. Νῆ Δί', ὦ Ἐρμότιμε, πάντων μάλιστα ἐπὶ τούτῳ σπουδαστέον, τῶν δ' ἄλλων ἀμελητέον, καὶ μῆτε

πατρίδος τῆς ἐνταῦθα ἐπιλαμβανομένης πολὺν ποιεῖσθαι τὸν λόγον μήτε παιδῶν ἢ γονέων, ὅτῳ εἰσίν, ἐπικατεχόντων καὶ κλαυθμυριζομένων ἐπικλάσθαι, ἀλλὰ μάλιστα μὲν ἀκείνους παρακαλεῖν ἐπὶ τὴν αὐτὴν ὁδόν, εἰ δὲ μὴ ἐθέλοιεν ἢ μὴ δύναιτο, ἀποσεισάμενον αὐτοὺς χωρεῖν εὐθὺ τῆς πανευδαίμονος ἐκείνης πόλεως καὶ αὐτὸ ἀπορρίψαντα τὸ ἱμάτιον, εἰ τούτου ἐπειλημμένοι κατερούκοιεν, 7 ἐσσύμενον ἐκείσε· οὐ γὰρ δέος μὴ σέ τις ἀποκλείσῃ καὶ γυμνὸν ἐκείσε ἦκοντα. 24. ἤδη γάρ ποτε καὶ ἄλλοτε πρεσβύτου ἀνδρὸς ἦκουσα διεξιόντος ὅπως τὰ ἐκεῖ πράγματα ἔχοι, καὶ με προὔτρεπεν ἔπεισθαι οἱ πρὸς τὴν πόλιν· ἠγήσεσθαι γὰρ αὐτὸς καὶ ἐλθόντα ἐγγράψειν καὶ φυλέτην ποιήσεσθαι καὶ φρατρίας μεταδώσειν τῆς αὐτοῦ, ὡς μετὰ πάντων εὐδαιμονοίην· „ἀλλ’ ἐγὼ οὐ πιθόμην“ ὑπ’ ἀνοίας καὶ νεότητος τότε, πρὸ πεντεκαίδεκα σχεδὸν ἐτῶν· ἴσως γὰρ ἂν αὐτὰ ἤδη ἀμφὶ τὰ προάστεια καὶ πρὸς ταῖς πύλαις ἦν ἄν. ἔλεγε δ’ οὖν περὶ τῆς πόλεως, εἰ γε μέμνημαι, ἄλλα τε πολλὰ καὶ δὴ καὶ τάδε, ὡς ξύμπαντες μὲν ἐπῆλυδες καὶ ξένοι εἶεν, αὐθιγενῆς δὲ οὐδὲ εἷς, ἀλλὰ καὶ βαρβάρους ἐμπολιτεύεσθαι πολλοὺς καὶ δούλους καὶ ἀμόρφους καὶ μικροὺς καὶ πένητας, καὶ ὅλως μετέχειν 7 τῆς πόλεως τὸν βουλόμενον· τὸν γὰρ δὴ νόμον αὐτοῖς οὐκ ἀπὸ τιμημάτων ποιεῖσθαι τὴν ἐγγραφήν οὐδ’ ἀπὸ σχημάτων ἢ μεγέθους ἢ κάλλους οὐδ’ ἀπὸ γένους οὐδὲ λαμπρῶν ἐκ προγόνων, ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐδὲ νομίζεσθαι παρ’ αὐτοῖς, ἀποχρῆν δ’ ἐκάστῳ πρὸς τὸ πολίτην γενέσθαι σύνεσιν καὶ ἐπιθυμίαν τῶν καλῶν καὶ πόνον καὶ τὸ λιπαρὲς καὶ τὸ μὴ ἐνδοῦναι μηδὲ μαλακισθῆναι πολλοῖς τοῖς δυσχερέσι κατὰ τὴν ὁδὸν ἐντυγχάνοντα, ὡς ὅστις ἂν ταῦτα ἐπιδαῖξῃται καὶ διεξέλθῃ πορευόμενος ἄχρι πρὸς τὴν πόλιν, αὐτίκα μάλα πολίτην ὄντα τούτου, ὅστις ἂν ἦ, καὶ ἰσότημον ἅπασιν· τὸ δὲ χείρων ἢ κρείττων ἢ εὐπα-

τριδης ἢ ἀγεννης ἢ δοῦλος ἢ ἐλεύθερος οὐδὲ ὄλως εἶναι ἢ λέγεσθαι ἐν τῇ πόλει.

25. *ΕΡΜ.* Ὅρας, ὦ Λυκίνε, ὡς οὐ μάτην οὐδὲ περι
764 μικρῶν κάμνω πολίτης ἐπιθυμῶν γενέσθαι καὶ αὐτὸς οὐ-
τω καλῆς καὶ εὐδαίμονος πόλεως;

ΛΤΚ. Καὶ γὰρ αὐτός, ὦ Ἐρμότιμε, τῶν αὐτῶν σο
ἐρῶ καὶ οὐκ ἔστιν ὅ τι ἂν μοι πρὸ τούτων εὐξαίμην γε-
νέσθαι. εἰ μὲν οὖν πλησίον ἦν ἡ πόλις καὶ φανερὰ ἰδεῖν
ἅπασι, πάλαι ἂν, εὐ ἴσθι, μηδὲν ἐνδοιάσας αὐτὸς ἦεν
ἐς αὐτήν καὶ ἐπολιτευόμεν ἂν ἐκ πολλοῦ, ἐπεὶ δέ, ὡς
ὑμεῖς φατε, σὺ τε καὶ Ἡσίοδος ὁ ῥαψωδός, πάνυ πόρρω
ἀπώκισται, ἀνάγκη ζητεῖν ὁδὸν τε τὴν ἄρουσαν ἐπ' αὐ-
τήν καὶ ἡγεμόνα τὸν ἄριστον. ἢ οὐκ οἶει σὺ χρῆναι οὕτω
ποιεῖν;

ΕΡΜ. Καὶ πῶς ἂν ἄλλως ἔλθοι τις;

ΛΤΚ. Οὐκοῦν ὅσον μὲν ἐπὶ τῷ ὑπισχνεῖσθαι καὶ
πράσκειν εἰδέναι πολλὴ ἀφθονία τῶν ἡγησομένων· πολ-
λοὶ γὰρ ἔτοιμοι παρεστᾶσιν, αὐτόχθονες ἐκεῖθεν ἕκαστος
εἶναι λέγοντες. ὁδός γε μὴν οὐ μία καὶ ἡ αὐτὴ φαίνεται,
ἀλλὰ πολλαὶ καὶ διάφοροι καὶ οὐδὲν ἀλλήλαις ὅμοιαι· ἡ
μὲν γὰρ ἐπὶ τὰ ἐσπέρια, ἡ δὲ ἐπὶ τὴν ἔω φέρειν ἔοικεν,
ἡ δὲ τις ἐπὶ τὰς ἄρκτους, καὶ ἄλλη εὐθὺ τῆς μεσημβρίας,
765 καὶ ἡ μὲν διὰ λειμῶνων καὶ φυτῶν καὶ σκιᾶς εὐνδρος καὶ
ἡδεῖα οὐδὲν ἀντίτυπον ἢ δύσβατον ἔχουσα, ἡ δὲ πετρω-
δης καὶ τραχεῖα πολὺν ἥλιον καὶ δίψος καὶ κάματον προ-
φαίνουσα· καὶ ὅμως αὐταὶ πᾶσαι πρὸς τὴν πόλιν ἄγειν
λέγονται μίαν οὖσαν ἐς τὰ ἐναντιώτατα τελευτῶσαι.
26. ἔνθα δὴ μοι καὶ ἡ πᾶσα ἀπορία ἐστίν· ἐφ' ἣν γὰρ ἂν
ἔλθω αὐτῶν, ἀνῆρ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀτραποῦ ἐκάστης
ἐφρεστῶς ἐν τῇ εἰσόδῳ μάλα τις ἀξιόπιστος ὁρέγει τε τὴν
χεῖρα καὶ προτρέπει κατὰ τὴν αὐτοῦ ἀπιέναι, λέγων ἕκα-
στος αὐτῶν μόνος τὴν εὐθείαν εἰδέναι, τοὺς δ' ἄλλους

πλανᾶσθαι μήτε αὐτοὺς ἐληλυθότας μήτε ἄλλοις ἠγγήσασθαι δυναμένους ἀκολουθήσαντας. κἂν ἐπὶ τὸν πλησίον ἀφίκωμαι, κἀκεῖνος τὰ ὅμοια ὑπισχνεῖται περὶ τῆς αὐτοῦ ὁδοῦ καὶ τοὺς ἄλλους κακίζει, καὶ ὁ παρ' αὐτὸν ὁμοίως καὶ ἐξῆς ἅπαντες. τό τε τοίνυν πλήθος τῶν ὁδῶν καὶ τὸ ἀνόμοιον αὐτῶν οὐ μετρίως ταράττει με καὶ ἀπορεῖν ποιεῖ, ⁷ καὶ μάλιστα οἱ ἠγεμόνες ὑπερδιατεινόμενοι καὶ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι ἐπαινοῦντες· οὐ γὰρ οἶδα ἦντινα τραπόμενος ἢ τῷ μᾶλλον αὐτῶν ἀκολουθήσας ἀφικοίμην ἢν πρός τὴν πόλιν.

27. ΕΡΜ. Ἄλλ' ἐγὼ σε ἀπολύσω τῆς ἀπορίας· τοῖς γὰρ προωδοιπορηκόσιν, ὧ Ἄνκινε, πιστεύσας οὐκ ἂν σφαλείης.

ΑΤΚ. Τίσι λέγεις; τοῖς κατὰ ποίαν ὁδὸν ἐλθοῦσιν, ἢ τίνοι τῶν ἠγεμόνων ἀκολουθήσασιν; αὐθις γὰρ ἡμῖν τὸ αὐτὸ ἄπορον ἐν ἄλλῃ μορφῇ ἀναφαίνεται ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἐπὶ τοὺς ἄνδρας μετεληλυθός.

ΕΡΜ. Πῶς τοῦτο φῆς;

ΑΤΚ. Ὅτι ὁ μὲν τὴν Πλάτωνος τραπόμενος καὶ συνοδοιπορήσας μετ' αὐτοῦ, ἐκείνην ἐπαινέσεται δηλὸν ὅτι, ὁ δὲ τὴν Ἐπικούρου, ἐκείνην, καὶ ἄλλος ἄλλην, σὺ δὲ τὴν ὑμετέραν. ἢ πῶς γὰρ, ὧ Ἐρμότιμε; οὐχ οὕτως;

ΕΡΜ. Πῶς γὰρ οὔ;

ΑΤΚ. Οὐ τοίνυν ἀπέλυσάς με τῆς ἀπορίας, ἀλλ' ἔτι ὁμοίως ἀγνωῶ τῷ μᾶλλον χρῆ πιστεῦσαι τῶν ὁδοιπόρων· ὁρῶ γὰρ ἕκαστον αὐτῶν καὶ αὐτὸν τὸν ἠγεμόνα μιᾶς πεπειραμένου καὶ ἐκείνην ἐπαινοῦντα καὶ λέγοντα, ὡς αὕτη μόνῃ ἄγει ἐπὶ τὴν πόλιν. οὐ μέντοι ἔχω εἰδέναι εἰ ἀληθῆ φησιν· ἀλλ' ὅτι μὲν ἀφίεται πρός τι τέλος καὶ εἰδέ τινα πόλιν, δῶσω αὐτῷ ἴσως, εἰ δὲ ἐκείνην εἶδεν, ἦν ⁷¹ ἐχρῆν, ἐν ἧ ἐπιθυμοῦμεν ἐγὼ τε καὶ σὺ πολιτεύσασθαι, ἢ δέον εἰς Κόρινθον ἐλθεῖν, ὁ δ' εἰς Βαβυλῶνα ἀφικό-

μενος οὐεται Κόρινθον ἑωρακέναι, ἄδηλον ἔμοι γοῦν εἶναι· οὐ γὰρ πάντως ὁ τινὰ πόλιν ἰδὼν Κόρινθον εἶδεν, εἴ γε οὐ μόνη πόλις ἐστὶν ἡ Κόρινθος. ὁ δὲ δὴ μάλιστα εἰς ἀπορίαν με καθίστησιν, ἐκεῖνό ἐστι, τὸ εἰδέναι ὅτι πᾶσα ἀνάγκη μίαν εἶναι τὴν ἀληθῆ ὁδόν· καὶ γὰρ ἡ Κόρινθος μία ἐστίν, αἱ δ' ἄλλαι πανταχόσε μᾶλλον ἢ εἰς Κόρινθον ἄγουσιν, εἰ μὴ τις οὕτω σφόδρα παραπαλεῖ, ὥς οἰεσθαι καὶ τὴν εἰς Ἱπερβορέους καὶ τὴν εἰς Ἴνδοὺς ἄγουσαν εἰς Κόρινθον στέλλειν.

ΕΡΜ. Καὶ πῶς οἶόν τε, ὦ Λυκίτε; ἄλλη γὰρ ἀλλοχόσε ἄγει.

28. ΛΤΚ. Οὐκοῦν, ὦ καλὲ Ἐρμότιμε, οὐ μικρᾶς δειβουλῆς ἐπὶ τὴν αἴρεσιν τῶν ὁδῶν τε καὶ ἡγεμόνων, οὐδὲ τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου ποιήσομεν, ἐνθα ἂν ἡμᾶς οἱ πόδες φέρωσιν, ἐκεῖσε ἄπιμεν· ἐπεὶ λήσομεν οὕτως ἀντι τῆς εἰς Κόρινθον ἀγούσης τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος ἢ Βάκτρων ἀπιόντες. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐκεῖνο καλῶς ἔχει, τῇ τύχῃ ἐπιτρέπειν ὥς τάχα ἂν τὴν ἀρίστην ἐλομένους, εἰ καὶ ἄνευ ἐξετάσεως ὁρμήσῃμεν ἐπὶ μίαν τῶν ὁδῶν ἡντιναοῦν·
 768 δυνατὸν μὲν γὰρ καὶ τοῦτο γενέσθαι, καὶ ἴσως ποτὲ ἐγένετο καὶ ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ· ἡμᾶς δὲ γε περὶ τῶν οὕτω μεγάλων οὐκ οἶμαι δεῖν παραβόλως ἀναρριπτεῖν οὐδ' ἐς στενὸν κομιδῇ κατακλείειν τὴν ἐλπίδα ἐπὶ ῥιπός, ὥς ἡ παροιμία φησὶ, τὸν Αἰγαῖον ἢ τὸν Ἴόνιον διαπλευσαι θέλοντας, ὅτε οὐδ' αἰτιασάμεθ' ἂν εὐλόγως τὴν τύχην, εἰ τοξεύουσα καὶ ἀκοντίζουσα μὴ πάντως ἔτυχε τάληθούς ἐνὸς ὄντος ἐν μυρίοις τοῖς ψεύδεσιν, ὅπερ οὐδὲ τῷ Ὀμηρικῷ τοξότη ὑπῆρξεν, ὃς θεὸν τὴν πελειάδα κατατοξεύσαι, ὁ δὲ τὴν μήρινον ἐνέτεμεν, ὁ Τεῦκρος, οἶμαι. ἀλλὰ
 769 παρὰ πολὺ ἐκεῖνο εὐλογώτερον τῶν πολλῶν τραπήσασθαι καὶ περιπεσεῖσθαι τῷ τοξεύματι ἐλπίζειν, ἢ πάντως ἐκεῖνο τὸ ἐν ἐξ ἀπάντων. ὁ δὲ κίνδυνος ὅτι οὐ μικρός, εἰ ἀντι

τῆς ἐπ' εὐθύ ἀγούσης ἐς τῶν πεπλανημένων μίαν ἀγνοοῦντες ἐμπέσοιμεν, ἐλπίζοντες ἄμεινον αἰρήσεσθαι τὴν τύχην ὑπὲρ ἡμῶν, εἰκάξιν οἶμαι· οὐδὲ γὰρ ἀναστρέψαι ἔτι καὶ ἀνασωθῆναι ὀπίσω φάδιον, ἣν ἄπαξ ἐπιδῶ τῇ πνεύσῃ τις αὐτὸν τὰ ἀπόγεια λυσάμενος, ἀλλ' ἀνάγκη ἐν τῷ πελάγει διαφέρεσθαι ναυτιῶντα ὡς τὸ πολὺ καὶ δεδιότα καὶ καρηβαροῦντα ὑπὸ τοῦ σάλου, θεόν ἐξ ἀρχῆς, πρὶν ἐκπλεῦσαι, ἀναβάντα ἐπὶ σκοπὴν τινα σκέψασθαι εἰ ἐπιφορὸν ἐστὶ καὶ οὖριον τὸ πνεῦμα τοῖς Κόρινθούδε διαπλεῦσαι ἐθέλουσι, καὶ νῆ Δία κυβερνήτην ἕνα τὸν ἄριστον ἐκλέξασθαι καὶ ναῦν εὐπαγῆ, οἷαν διαρκέσαι πρὸς τηλικούτον κλύδωνα.

29. ΕΡΜ. Οὕτω γε ἄμεινον, ὦ Λυκίνε, παρα πολὺ. πλὴν οἶδά γε ὅτι ἅπαντας ἐν κύκλῳ περιελθὼν οὐκ ἄλλους ἢ εὖροις οὔτε ἡγεμόνας ἀμείνους οὔτε κυβερνήτας ἐμπειροτέρους τῶν Στωϊκῶν, καὶ ἦν ἐθελήσης γε ἀφικέσθαι ποτὲ εἰς τὴν Κόρινθον, ἐκείνοις ἔψη κατὰ τὰ Χρυσίππου καὶ Ζήνωνος ἴχνη προῶν· ἄλλως δὲ ἀδύνατον.

ΛΥΚ. Ὅρα, τοῦτο ὡς κοινόν, ὦ Ἐρμότιμε, εἰρηλας; εἶποι γὰρ ἂν αὐτὸ καὶ ὁ τῷ Πλάτῳι ξυνοδοικορῶν καὶ ὁ Ἐπικούρῳ ἐπόμενος καὶ οἱ ἄλλοι, μὴ ἂν ἐλθεῖν με εἰς τὴν Κόρινθον, εἰ μὴ μεθ' ἑαυτοῦ, ἕκαστος. ὥστε ἢ πᾶσι πιστεύειν χρή, ὅπερ γελοιότατον, ἢ ἀπιστεῖν ὁμοίως· μακρῷ γὰρ ἀσφαλέστατον τὸ τοιοῦτον, ἄχρι ἂν εὖρωμεν τάληθῆ. 30. ἐπεὶ φέρε, εἰ καθάπερ νῦν ἔχω, ἀγνοῶν ἔτι ὅστις ἐξ ἀπάντων ἐστὶν ὁ ἀληθεύων, ἐλοίμην τὰ ὑμέτερα σοὶ πιστεύσας, ἀνδρὶ φίλῳ, ἀτὰρ μόνῃ γε τὰ τῶν Στωϊκῶν εἰδοτὶ καὶ μίαν ὁδὸν ὁδοιπορήσαντι ταύτην, ἔπειτα θεῶν τις ἀναβιῶναι ποιήσειε Πλάτωνα καὶ Πυθαγόραν καὶ Ἀριστοτέλην καὶ τοὺς ἄλλους, οἱ δὲ περιστάντες ἔρωτῶν με ἢ καὶ νῆ Δί' ἐς δικαστήριον ἀγαγόντες ὕβρειας ἕκαστος δικάζοντο λέγοντες, ὦ βέλτιστε Λυκίνε, τί πα-

- 771 θῶν ἢ τίνοι ποτέ πιστεύσας Χρύσιππον καὶ Ζήνωννα προ-
 ετιμῆσας ἡμῶν, πρεσβυτέρων ὄντων παρὰ πολὺ, χθὲς
 καὶ πρόφην γενομένους, μήτε λόγου μεταδοὺς ἡμῖν μήτε
 πειραθεῖς ὅλως ἄν φαμέν; εἰ ταῦτα λέγοιεν, τί ἂν ἀπο-
 κριναίμην αὐτοῖς; ἢ ἐξαρκέσει μοι, ἂν εἶπω ὅτι Ἐρμο-
 τίμῳ ἐπέισθην φίλῳ ἀνδρὶ; ἀλλὰ φαίεν ἂν, οἷδ' ὅτι,
 Ἡμεῖς, ὦ Λυκῖνε, οὐκ ἴσμεν τὸν Ἐρμότιμον τοῦτον ὅστις
 ποτέ ἐστιν, οὐδὲ ἐκεῖνος ἡμᾶς· ὥστε οὐκ ἐχρῆν ἀπάντων
 καταγιννώσκειν οὐδὲ ἐρήμην ἡμῶν καταδικαιεῖν ἀνδρὶ
 πιστεύσαντα μίαν ὁδὸν ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ οὐδὲ ταύτην
 ἴσως ἀκριβῶς κατανοήσαντι. οἱ δέ γε νομοθέται, ὦ Λυ-
 κῖνε, οὐχ οὕτω προστάττουσι τοῖς δικασταῖς ποιεῖν, οὐδὲ
 τοῦ ἑτέρου μὲν ἀκούειν, τὸν δὲ ἕτερον οὐκ ἔαν λέγειν
 ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἃ οἰεταὶ ξυμφέρειν, ἀλλ' ὁμοίως ἀμφοῖν
 ἀκροᾶσθαι, ὡς ῥᾶον ἀντεξετάζοντες τοὺς λόγους εὐρί-
 σκoiεν ἀληθῆ τε καὶ ψευδῆ, καὶ ἦν γε μὴ οὕτω ποιῶ-
 σιν, ἐπιεῖναι δίδωσιν ὁ νόμος εἰς ἕτερον δικαστήριον.
 31. τοιαῦτα ἄττα εἰκὸς ἐρεῖν αὐτοῦς. ἢ τάχ' ἂν τις ἀν-
 τῶν καὶ προσέροιστό με, *Ἐλπé μοι, λέγων, ὦ Λυκῖνε, εἰ
 τις Αἰθίοψ μηδεπώποτε ἄλλους ἀνθρώπους ἰδῶν, οἷοι
 ἡμεῖς ἐσμεν, διὰ τὸ μὴ ἀποδεδημηκέναι τὸ παράπιν, ἐν
 τινι συλλόγῳ τῶν Αἰθιοπῶν δισχυρίζοιτο καὶ λέγοι μη-*
- 772 *δαμόθι τῆς γῆς ἀνθρώπους εἶναι λευκοὺς ἢ ξανθοὺς μὴδὲ
 ἄλλο τι ἢ μέλανας, ἄρα πιστεύοιτ' ἂν ὑπ' αὐτῶν; ἢ εἴ-
 ποι τις ἂν πρὸς αὐτὸν τῶν πρεσβυτέρων Αἰθιοπῶν, Σὺ
 δὲ δὴ πόθεν ταῦτα, ὦ θρασύτατε, οἶσθα; οὐ γὰρ ἀπε-
 δημησας παρ' ἡμῶν οὐδαμόσε οὐδὲ εἶδες νῆ Δία τὰ πα-
 ρὰ τοῖς ἄλλοις ὁποῖά ἐστι. φαίην ἂν ἐργωγε δίκαια ἐρω-
 τῆσαι τὸν πρεσβύτην; ἢ πῶς, ὦ Ἐρμότιμε, συμβου-
 λεύεις;*

ΕΡΜ. Οὕτω· δικαιοτάτα γὰρ ἐπιπλήξαι δοκεῖ μοι.
ΛΟΥΚ. Καὶ γὰρ ἔμοιγε, ὦ Ἐρμότιμε. ἀλλὰ τὸ μετὰ

τοῦτο οὐκέτ' οἶδα εἰ ὁμοίως καὶ σοὶ δόξει· ἐμοὶ μὲν γάρ τοῦτο καὶ πάνυ δοκεῖ.

32. ΕΡΜ. Τὸ ποῖον;

ΑΤΚ. Ἐπάξει δηλαδὴ ὁ ἀνὴρ καὶ φήσει πρὸς με ὧδέ πως· ἀνάλογον τοίνυν κείσθω τις ἡμῖν, ὧ Ἀνκῖνε, τὰ Στωϊκῶν μόνα εἰδώς, καθάπερ ὁ σὸς φίλος οὗτος ὁ Ἐρμώτιμος, ἀποδημήσας δὲ μηδεπώποτε μήτε ἐς Πλάτωνος μήτε παρὰ τὸν Ἐπίκουρον μήτε ὅλως παρ' ἄλλον τινά. εἰ τοίνυν λέγοι μηδὲν οὕτω καλὸν εἶναι μηδ' ἀληθὲς παρὰ τοῖς πολλοῖς, οἷα τὰ τῆς Στοᾶς ἐστὶ καὶ ἃ ἐκείνη φησίν, 7 οὐκ ἂν εὐλόγως θρασὺς εἶναι δόξειεν ἂν σοὶ περὶ πάντων ἀποφαινόμενος, καὶ ταῦτα ἐν εἰδώς, οὐδεπώποτε ἐξ Αἰθιοπίας τὸν ἕτερον πόδα προελθῶν; τί βούλει ἀποκρίνωμαι αὐτῷ;

ΕΡΜ. Τὸ ἀληθέστατον ἐκεῖνο δηλαδὴ, ὅτι ἡμεῖς τὸ μὲν Στωϊκῶν καὶ πάνυ ἐκμανθάνομεν ὥς ἂν κατὰ ταῦτο φιλοσοφεῖν ἀξιοῦντες, οὐκ ἀγνοοῦμεν δὲ καὶ τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων λεγόμενα· ὁ γὰρ διδάσκαλος κάκεινα μεταξὺ καὶ διέξεισι πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀνατρέπει γὰρ αὐτὰ προσθεῖς αὐτός.

33. ΑΤΚ. Ἡ νομίξεις ἐνταῦθα σιωπήσεσθαι ἡμῖν τοὺς ἀμφὶ τὸν Πλάτωνα καὶ Πυθαγόραν καὶ Ἐπίκουρον καὶ τοὺς ἄλλους, οὐχὶ δὲ ἀναγελάσαντας ἂν εἰπεῖν πρὸς ἐμέ, Οἷα ποιεῖ, ὧ Ἀνκῖνε, ὁ ἑταῖρός σου ὁ Ἐρμώτιμος; ἀξιοὶ τοῖς ἀντιδίκις περὶ ἡμῶν πιστεύειν καὶ οἰεταὶ τοιαῦτα εἶναι τὰ ἡμέτερα, ὅποια ἂν ἐκείνοι φῶσιν ἢ οὐκ εἰδότες ἢ κρυπτόμενοι ἀληθῆς; οὐκοῦν ἦν τινα καὶ τῶν ἀθλητῶν ἰδῆ ἀσκούμενον πρὸ τοῦ ἀγῶνος, λακτίζοντα εἰς τὸν ἀέρα ἢ πύξ κενὴν πληγὴν τινα καταφέροντα, ὡς τὸν ἀνταγωνιστὴν δῆθεν παίοντα, εὐθύς ἀνακηρύξει αὐτὸν ἀγωνοθέτης ὦν ὡς ἄμαχόν τινα, ἢ ἐκεῖνα μὲν οἰήσεται ῥάδια εἶναι καὶ ἀσφαλῆ τὰ νεανειύματα, οὐδενος ἀνταιρομένου αὐτῷ, τὴν δὲ νίκην τηρικαῦτα κρύβεσθαι,

ὅποταν καταγωνίσῃται τὸν ἀντίπαλον αὐτὸν καὶ κρατήσῃ, ὃ δ' ἀπαγορεύσῃ, ἄλλως δὲ οὐ; μὴ τοίνυν μηδὲ Ἐρμώτιμος ἀφ' ὧν ἂν οἱ διδάσκαλοι αὐτοῦ σκιαμαχῶσι πρὸς ἡμᾶς ἀπόντας, οἰέσθω κρατεῖν αὐτούς ἢ τὰ ἡμέτερα τοιαῦτα εἶναι ὡς ἀνατρέπεσθαι βραδίως· ἐπεὶ τὸ τοιοῦτον ὅμοιον ἂν εἶναι τοῖς τῶν παιδίων οἰκοδομήμασιν, ἃ κατασκευάσαντες ἐκείνοι ἀσθενῆ εὐθύς ἀνατρέπουσιν, ἢ καὶ νῆ Δία τοῖς τοξεύειν μελετῶσιν, οἳ κάρφῃ τινὰ συνδήσαντες, ἔπειτα ἐπὶ κοντοῦ πῆξαντες οὐ πόρρω προθέμενοι στοχάζονται ἀφιέντες, καὶ ἦν τύχῳσί ποτε καὶ διακείρωσι τὰ κάρφῃ, ἀνέκραγον εὐθύς ὡς τι μέγα ποιήσαντες, εἰ διεξελήλυθεν αὐτοῖς τὸ βέλος διὰ τῶν φρυγάνων. ἀλλ' οὐ Πέρσαι γε οὕτω ποιοῦσιν οὐδὲ Σκυθῶν ὅσοι τοξόται, ἀλλὰ πρῶτον μὲν αὐτοὶ κινούμενοι ἀφ' ἵππων ὡς τὸ πολὺ τοξεύουσιν, ἔπειτα δὲ καὶ τὰ τοξεύμενα κινεῖσθαι ἀξιοῦσιν, οὐχ ἔστῳτα οὐδὲ περιμέμονα
775 τὸ βέλος, ἔστ' ἂν ἐμπέσῃ, ἀλλὰ διαδιδράσκοντα ὡς ἐν μάλιστα· θηρία γέ τοι ὡς τὸ πολὺ κατατοξεύουσι, καὶ ὄρνιθων ἔνιοι τυγχάνουσι. ἦν δὲ ποτε καὶ ἐπὶ σκοποῦ δέῃ πειραθῆναι τοῦ τόνου τῆς πληγῆς, ξύλον ἀντίτυπον ἢ ἀσπίδα ὠμοβοτῆνην προθέμενοι διελαύνουσι, καὶ οὕτω πιστεύουσι, κἂν δι' ὄπλων σφίσι χωρῆσαι τοὺς οἰστούς· εἰπέ τοίνυν, ὦ Λυκῖνε, παρ' ἡμῶν Ἐρμώτιμῳ ὅτι οἱ διδάσκαλοι αὐτοῦ φρύγανα προθέμενοι κατατοξεύουσι, εἰτά φασιν ἀνδρῶν ὠπλισμένων κεκρατηκέναι, καὶ εἰκόνας ἡμῶν γραψάμενοι πνυκτεύουσι πρὸς ἐκείνας, καὶ κρατήσαντες, ὡς τὸ εἶκός, ἡμῶν κρατεῖν οἴονται. ἀλλὰ φαίημεν ἂν ἕκαστος πρὸς αὐτούς τὰ τοῦ Ἀχιλλέως ἐκείνη, ἃ φησι περὶ τοῦ Ἐκτορος, ὅτι

οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον.

ταῦτα μὲν οἱ ξύμπαντες ἐν τῷ μέρει ἕκαστος. 34. ὁ Πλάτων δ' ἂν μοι δοκεῖ καὶ διηγῆσασθαί τι τῶν ἐκ Σικελίας

ὡς ἂν εἰδῶς τὰ πλεῖστα· τῷ γὰρ Συρακουσίῳ Γέλωνί φασι δυσῶδες εἶναι τὸ στόμα καὶ τοῦτο ἐπὶ πολὺ διαλαθεῖν αὐτόν, οὐδενὸς τολμῶντος ἐλέγχειν τύραννον ἄνδρα, μέχρι δὴ τινα γυναῖκα ξένην συνενεχθεῖσαν αὐτῷ 7 τολμῆσαι καὶ εἰπεῖν ὅπως ἔχοι· τὸν δὲ παρὰ τὴν γυναῖκα ἐλθόντα τὴν ἑαυτοῦ ὀργίζεσθαι ὅτι οὐκ ἐμήνυσε πρὸς αὐτόν εἰδυῖα μάλιστα τὴν δυσωδίαν, τὴν δὲ παραιτεῖσθαι συγγνώμην ἔχειν αὐτῇ· ὑπὲρ γὰρ τοῦ μὴ πεπειραῖσθαι ἄλλου ἀνδρὸς μηδὲ ὀμιλῆσαι πλησίον οἰηθῆναι ἅπασι τοῖς ἀνδράσι τοιοῦτό τι ἀποπνεῖν τοῦ στόματος. καὶ ὁ Ἐρμότιμος τοιγαροῦν ἄτε μόνοις τοῖς Στωϊκοῖς ξυναῖν, φαίη ἂν ὁ Πλάτων, εἰκότως ἀγνοεῖ ὅποια τῶν ἄλλων τὰ στόματά ἐστιν. ὅμοια δ' ἂν καὶ Χρῦσιππος εἴποι ἢ ἔτι πλείω τούτων, εἴπερ λιπῶν αὐτόν ἄκριτον ἐπὶ τὰ Πλάτωνος ὀρηγῆσαιμι πιστεύσας τινὶ τῶν μόνῳ Πλάτωνι ὀμιληκότων. ἐνὶ τε λόγῳ ξυνελεύω φημι, ἄχρι ἂν ἄδηλον ἢ τίς ἀληθῆς ἐστὶ προαίρεσις ἐν φιλοσοφίᾳ, μηδεμίαν αἰρεῖσθαι· ὕβρις γὰρ ἐς τὰς ἄλλας τὸ τοιοῦτον.

35. ΕΡΜ. ὦ Λυκῖνε, πρὸς τῆς Ἑστίας, Πλάτωνα μὲν καὶ Ἀριστοτέλην καὶ Ἐπίκουρον καὶ τοὺς ἄλλους ἀτρεμεῖν ἐάσωμεν· οὐ γὰρ κατ' ἐμὲ ἀνταγωνίζεσθαι αὐτοῖς· νῶ δέ, ἐγὼ τε καὶ σύ, ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐξετάσωμεν, εἰ τοιοῦτόν ἐστὶ τὸ φιλοσοφίας πρᾶγμα, οἷον ἐγὼ φημι αὐτὸ εἶναι. Αἰθίοπας δέ γε ἢ τὴν Γέλωνος γυναῖκα 7 τί ἔδει καλεῖν ἐκ Συρακουσῶν ἐπὶ τὸν λόγον;

ΑΓΚ. Ἄλλ' ἐκεῖνοι μὲν ἀπίτῳσαν ἐκποδῶν, εἰ σοὶ δοκοῦσι περιττοὶ εἶναι πρὸς τὸν λόγον· σύ δὲ λέγε ἡδῆ· θανμαστὸν γὰρ τι εἶναι ἔοικας.

ΕΡΜ. Δοκεῖ μοι, ὦ Λυκῖνε, καὶ πάνν δυνατὸν εἶναι μόνα τὰ τῶν Στωϊκῶν ἐκμαθόντα εἰδέναι ἀληθῆς ἀπὸ τούτων, κἄν μὴ τὰ τῶν ἄλλων ἐπεξέλθῃ τις ἐκμανθάνων ἕκαστα. οὕτως δὲ σκόπει· ἢν τις λέγῃ πρὸς σέ

μόνον τοῦτο, ὡς αἱ δύο δυνάδεις τὸν τέτταρα ἀριθμὸν ἀποτελοῦσιν, ἄρα δεήσει περιόοντα σε πυνθανεσθαι τῶν ἄλλων, ὅσοι ἀριθμητικοί, μὴ τις ἄρα εἴη πέντε ἢ ἑπτα λέγων αὐτάς εἶναι; ἢ αὐτίκα εἰδείης ἂν ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀληθῆ λέγει;

ΛΥΚ. Αὐτίκα, ὦ Ἐρμότιμε.

ΕΡΜ. Τί ποτ' οὖν ἀδύνατον εἶναι σοι δοκεῖ, ἐντυγχάνοντά τινα μόνοις τοῖς Στωϊκοῖς λέγουσι τᾷ ἀληθῆ πείθεσθαι τε αὐτοῖς καὶ μηκέτι δεῖσθαι τῶν ἄλλων εἰδόντα ὡς οὐκ ἂν ποτε τὰ τέτταρα πέντε γένοιτο, οὐδ' ἂν μνηροῖο Πλάτωνες ἢ Πυθαγόροι λέγωσιν;

36. *ΛΥΚ.* Οὐδὲν πρὸς ἔπος, ὦ Ἐρμότιμε· τὰ γὰρ 778 ὁμολογούμενα τοῖς ἀμφισβητουμένοις εἰκάξεις, πάμπολυ αὐτῶν διαφέροντα. ἢ τί ἂν φαίης; ἔστιν ὅτι ἐντετύχηκας λέγουσι τὰς δύο δυνάδας συντεθείσας τὸν ἑπτά ἢ ἔνδεκα ἀριθμὸν ἀποτελεῖν;

ΕΡΜ. Οὐκ ἔργω· ἢ μαλίνουτ' ἂν ὁ μὴ τέτταρα ξυμβαίνειν λέγων.

ΛΥΚ. Τί θαί; ἐντετύχηκας πάποτε — καὶ πρὸς Χαρίτων πειρωῶ ἀληθεύειν — Στωϊκῶ τινι καὶ Ἐπικουρείῳ μὴ διαφερομένοις περὶ ἀρχῆς ἢ τέλους;

ΕΡΜ. Οὐδαμῶς.

ΛΥΚ. Ὅρα τοίνυν μὴ πῶς με παραλογίξῃ, ὦ γενναῖε, καὶ ταῦτα φίλον ὄντα· ζητούντων γὰρ ἡμῶν οἵτινες ἀληθεύουσιν ἐν φιλοσοφίᾳ, σὺ τοῦτο προαρπάσας ἔδωκας φέρων τοῖς Στωϊκοῖς λέγων ὡς οὗτοί εἰσιν οἱ τὰ δις δύο τέτταρα τιθέντες, ὅπερ ἄδηλον εἰ οὕτως ἔχει· φαῖεν γὰρ ἂν οἱ Ἐπικουρείοι ἢ Πλατωνικοί, σφᾶς μὲν 779 οὕτω ξυντιθέναι, ὑμᾶς δὲ πέντε ἢ ἑπτά λέγειν αὐτά. ἢ οὐ δοκοῦσί σοι τοῦτο ποιεῖν, ὁπόταν ὑμεῖς μὲν μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν ἡγήσθε εἶναι, οἱ Ἐπικουρείοι δὲ τὸ ἡδύ; καὶ ὅταν ὑμεῖς λέγητε σώματα εἶναι ἅπαντα, ὁ Πλάτων

δὲ νομίξῃ καὶ ἀσώματόν τι ἐν τοῖς οὖσιν εἶναι; ἀλλ' ὅπερ ἔφη, πλεονεκτικῶς πάνυ τὸ ἀμφισβητούμενον συλλαβῶν ὡς ἀναμφιλόγως ἰδίον τῶν Στωϊκῶν δίδως αὐτοῖς ἔχειν, καίτοι ἀντιλαμβανομένων τῶν ἄλλων καὶ λεγόντων αὐτῶν τοῦτο εἶναι, ἐνθα δὴ κρίσεως μάλιστα, οἶμαι, δεῖ. ἂν μὲν οὖν πρόδηλον γένηται τοῦτο, ὡς Στωϊκῶν ἐστὶ μόνων τὰ δις δύο τέτταρα ἡγεῖσθαι, ὦρα σιωπᾶν τοῖς ἄλλοις· ἄχρι δ' ἂν αὐτοῦ τούτου περὶ διαμάχωνται, πάντων ὁμοίως ἀκουστέον ἢ εἰδέναι ὅτι πρὸς χάριν δικάζειν δόξομεν.

37. ΕΡΜ. Οὐ μοι δοκεῖς, ὦ Λυκίνε, ξυνιέναι πῶς ἰβούλομαι εἰπεῖν.

ΑΤΚ. Οὐκοῦν σαφέστερον χρὴ λέγειν εἰ ἕτεροῦόν τι, ἀλλὰ μὴ τοιοῦτον φήσεις.

ΕΡΜ. Εἴση αὐτίκα οἶόν τι λέγω. Θῶμεν γάρ τινας δύο ἐσεληλυθέναι ἐς τὸ Ἀσκληπιεῖον ἢ ἐς τοῦ Διονύσου τὸ ἱερόν, εἶτα μέντοι φιάλην τινὰ τῶν ἱερῶν ἀπολωλέναι. δεήσει δὴ πού ἀμφοτέρους ἐρευνηθῆναι αὐτούς, ὅποτερος ὑπὸ κόλπου ἔχει τὴν φιάλην.

ΑΤΚ. Καὶ μάλα.

ΕΡΜ. Ἔχει δὲ πάντως ὁ ἕτερος.

ΑΤΚ. Πῶς γὰρ οὐ, εἰ γε ἀπόλωλεν;

ΕΡΜ. Οὐκοῦν ἂν παρὰ τῷ προτέρῳ εὗρης αὐτήν, οὐκέτι τὸν ἕτερον ἀποδύσεις· πρόδηλον γὰρ ὡς οὐκ ἔχει.

ΑΤΚ. Πρόδηλον γάρ.

ΕΡΜ. Καὶ εἰ γε μὴ εὔροιμεν ἐν τῷ τοῦ προτέρου κόλπῳ, ὁ ἕτερος πάντως ἔχει, καὶ οὐδὲν ἐρευνῆς οὐδὲ οὕτως δεῖ.

ΑΤΚ. Ἔχει γάρ.

ΕΡΜ. Καὶ ἡμεῖς τοίνυν εἰ εὔροιμεν ἤδη παρὰ τοῖς Στωϊκοῖς τὴν φιάλην, οὐκέτι ἐρευνᾶν τοὺς ἄλλους ἀξιῶ-

σομεν ἔχοντες ὁ πάλοι ἐζητοῦμεν. ἢ τίνας γὰρ ἂν ἔνεκα
ἔτι κάμνομεν;

38. *ΛΤΚ.* Οὐδένος, εἴ γε εὔροιτε καὶ εὐρόντες ἔχοιτε
εἰδέναι ὡς ἐκεῖνο ἦν τὸ ἀπολωλός, ἢ ὅπως γνώριμον ὑμῖν
εἴη τὸ ἀνάθημα. νῦν δέ, ὡς ἔταίρε, πρῶτον μὲν οὐ δύο
εἰσὶν οἱ παρελθόντες ἐς τὸν νεῶν, ὡς ἀναγκαῖον εἶναι τὸν
ἕτερον αὐτοῦ τὰ φώρια ἔχειν, ἀλλὰ μάλα πολλοὶ τινες,
εἴτα καὶ τὸ ἀπολόμενον αὐτὸ ἄδηλον ὅτι ποτέ ἐστιν, εἴτε
φιάλη τις ἢ σκύφος ἢ στέφανος· ὅσοι γοῦν ἱερεῖς, ἄλλοι
781 ἄλλο εἶναι λέγουσι καὶ οὐδὲ περὶ τῆς ὕλης αὐτῆς ὁμολο-
γοῦσιν, ἀλλ' οἱ μὲν χαλκοῦ, οἱ δὲ ἀργύρου, οἱ δὲ χρυ-
σοῦ, οἱ δὲ κασσιτέρου εἶναι αὐτὸ φάσκουσιν. ἀνάγκη τοί-
νυν ἅπαντας ἀποδοῦσαι τοὺς εἰσελθόντας, εἰ βούλει εὐ-
ρεῖν τὸ ἀπολωλός· καὶ γὰρ ἂν παρὰ τῷ πρῶτῳ εὐθύς
εὔρης φιάλην χρυσεῖν, ἔτι καὶ τοὺς ἄλλους σοὶ ἀποδυτέον.

ΕΡΜ. Διὰ τί, ὦ Λυκίνε;

ΛΤΚ. Ὅτι ἄδηλον εἰ φιάλη τὸ ἀπολόμενον ἦν. εἰ δὲ
καὶ τοῦτο ὑπὸ πάντων ὁμολογηθεῖη, ἀλλ' οὐτι γὰρ χρυ-
σεῖν ἅπαντες φασιν εἶναι τὴν φιάλην· εἰ δὲ καὶ μάλιστα
γνώριμον γένοιτο ὡς φιάλη ἀπόλοιτο χρυσεῖν, καὶ σὺ παρὰ
τῷ πρῶτῳ εὔροις φιάλην χρυσεῖν, οὐδὲ οὕτω παύση διε-
ρευνώμενος τοὺς ἄλλους· οὐ γὰρ δηλόν που εἰ αὐτὴ ἦν
ἢ τοῦ θεοῦ. ἢ οὐκ οἶει πολλὰς φιάλας εἶναι χρυσεῖς;

ΕΡΜ. Ἐγὼ γε.

ΛΤΚ. Δεήσει δὴ ἐπὶ πάντας ἰέναι ἐρευνῶντα καὶ
τὰ παρ' ἐκάστῳ εὔρεθέντα πάντα εἰς μέσον καταθέντα
εἰκάξειν ὅτι ποτέ αὐτῶν πρόποι ἂν θεῖον κτήμα οἰεσθαι.
39. καὶ γὰρ αὐτὸ τὴν πολλὴν ἀπορίαν παρεχόμενον τοῦ-
τό ἐστιν, ὅτι ἕκαστος τῶν ἀποδυθησομένων ἔχει τι πάν-
τως, ὁ μὲν σκύφον, ὁ δὲ φιάλην, ὁ δὲ στέφανον, καὶ ὁ
μὲν ἐκ χαλκοῦ, ὁ δὲ ἐκ χρυσοῦ, ὁ δὲ ἀργύρου· εἰ δὲ ὁ
ἔχει, τοῦτο τὸ ἱερόν ἐστιν, οὐδέπω δηλον. πᾶσα τοίνυν

ἀνάγκη ἀπορεῖν ὄντινα ἱερόσυλον εἴπῃς, ὅπου γε καὶ εἰ πάντες τὰ ὅμοια εἶχον, ἄδηλον ἦν καὶ οὕτως ὅστις ὁ τὰ τοῦ θεοῦ ὑφηρημένος· ἔστι γὰρ καὶ ἰδιωτικὰ ἔχειν. τὸ δ' αἴτιον τῆς ἀγνοίας ἔν ἐστιν, οἶμαι, τὸ ἀνεπίγραφον εἶναι τὴν ἀπολομένην φιάλην — θῶμεν γὰρ φιάλην ἀπολωλέναι — ὡς εἴ γε ἐπεγέγραπτο τοῦ θεοῦ τὸ ὄνομα ἢ τοῦ ἀναθέντος, ἦττον ἂν ἐκάμνομεν καὶ εὐρόντες τὴν ἐπιγεγραμμένην ἐπεπαύμεθ' ἂν ἀποδύοντες καὶ ἐνοχλοῦντες τοὺς ἄλλους. οἶμαι δέ σε, ὦ Ἐρμότιμε, καὶ ἀργῶνας ἤδη γυμνικοὺς ἐωρακέναι πολλάκις.

ΕΡΜ. Καὶ ὁρθῶς οἶει· πολλάκις γὰρ καὶ πολλαχόθι.

ΑΤΚ. Ἡ οὖν ποτε καὶ παρὰ τοὺς ἀθλοθέτας αὐτοὺς ἐκαθέξου;

ΕΡΜ. Νῆ Δία, ἐναγχος Ὀλυμπίασιν ἐπὶ τὰ λαϊὰ τῶν Ἑλλανοδικῶν, Εὐάνδριδον τοῦ Ἥλειου θέαν μοι προκαταλαβόντος ἐν τοῖς ἑαυτοῦ πολιταῖς· ἐπεθύμουν γὰρ ἐγγύθεν ἅπαντα ὁρᾶν τὰ παρὰ τοῖς Ἑλλανοδικαῖς γιγνόμενα.

ΑΤΚ. Οἶσθα οὖν καὶ τοῦτο, πῶς κληροῦσιν ὄντινα ᾤτινι χρῆ παλαίειν ἢ παγκρατιάξειν;

ΕΡΜ. Οἶδα γάρ.

ΑΤΚ. Οὐκοῦν ἂν ἄμεινον σὺ εἴποις ὡς ἐγγύθεν ἰδῶν.

40. ΕΡΜ. Τὸ μὲν παλαιὸν ἐπὶ Ἡρακλέους ἀγνοοῦντος φύλλα δάφνης —

ΑΤΚ. Μῆ μοι τὰ πάλαι, ὦ Ἐρμότιμε, ἃ δὲ εἶδες ἐγγύθεν, ἐκεῖνα λέγε.

ΕΡΜ. Κάλπις ἀργυρᾷ πρόκειται ἱερὰ τοῦ θεοῦ· ἐς ταύτην ἐμβάλλονται κλῆροι μικροί, ὅσον δὴ κυαμιαῖοι τὸ μέγεθος, ἐπιγεγραμμένοι. ἐγγράφεται δὲ ἐς δύο μὲν ἄλφα ἔν ἐκατέρωφ, ἐς δύο δὲ τὸ βῆτα, καὶ ἐς ἄλλους δύο τὸ γάμμα καὶ ἐξῆς κατὰ τὰ αὐτά, ἦν πλείους οἱ ἀθλῆται ὄσι, δύο αἰεὶ κλῆροι τὸ αὐτὸ γράμμα ἔχοντες. προσελθὼν δὴ

τῶν ἀθλητῶν ἕκαστος προσευξάμενος τῷ Διὶ καθεὶς τὴν χεῖρα ἐς τὴν κάλπιν ἀνασπᾶ τῶν κλήρων ἕνα καὶ μετ' ἐκεῖνον ἕτερος, καὶ παρεστῶς μαστιγοφόρος ἐκάστῳ ἀνέχει αὐτοῦ τὴν χεῖρα οὐ παρέχων ἀναγνῶναι ὅτι τὸ γράμμα ἐστὶν ὃ ἀνέσπακεν. ἀπάντων δὲ ἤδη ἐχόντων ὁ ἀλυτάρχης, οἶμαι, ἢ τῶν Ἑλληνοδικῶν αὐτῶν εἰς — οὐκέτι γὰρ τοῦτο μέμνημαι — περιῶν ἐπισκοπεῖ τοὺς κλήρους ἐν κύκλῳ ἐστῶτων καὶ οὕτω τὸν μὲν τὸ ἄλφα ἔχοντα τῷ τὸ ἕτερον ἄλφα ἀνεσπακότι παλαίειν ἢ παγκρατιάξειν συνάπτει, τὸν δὲ τὸ βῆτα τῷ τὸ βῆτα ὁμοίως καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ὁμογράμμους κατὰ ταῦτά· οὕτω μὲν γάρ, ἦν ἄρτιοι ὧσιν οἱ ἀγωνισταί, οἶον ὀκτώ ἢ τέτταρες ἢ δώδεκα, ἦν δὲ περιττοί, πέντε ἑπτὰ ἑννέα, γράμμα τι περιττὸν ἐπὶ κλήρῳ ἐγγραφὲν συμβάλλεται αὐτοῖς, ἀντίγραφον ἄλλο οὐκ ἔχον. ὅς δ' ἂν τοῦτο ἀνασπάσῃ, ἐφεδρεῖε περιμένων, ἔστ' ἂν ἐκεῖνοι ἀγωνίσωνται· οὐ γὰρ ἔχει τὸ ἀντίγραμμα· καὶ ἔστι τοῦτο οὐ μικρὰ εὐτυχία τοῦ ἀθλητοῦ, τὸ μέλλειν ἀκμῆτα τοῖς κεκμηγόσι συμπεσεῖσθαι.

41. ΛΤΚ. Ἐχ' ἀτρέμας· τούτου γὰρ ἐδεόμην μάλιστα. οὐκοῦν ἑννέα ὄντες ἀνεσπάκασιν ἅπαντες καὶ ἔχουσι τοὺς κλήρους. περιῶν δὲ — βούλομαι γὰρ σε Ἑλληνοδικὴν ἀντιθεατοῦ ποιῆσαι — ἐπισκοπεῖς τὰ γράμματα, καὶ οὐ πρότερον, οἶμαι, μάθοις ἂν ὅστις ὁ ἐφεδρὸς ἐστίν, ἦν μὴ ἐπὶ πάντας ἔλθῃς καὶ συζεύξῃς αὐτούς.

ΕΡΜ. Πῶς, ὦ Λυκίε, τοῦτο φῆς;

ΛΤΚ. Ἀδύνατόν ἐστιν εὐθὺς εὔρειν τὸ γράμμα ἐκεῖνο τὸ δηλοῦν τὸν ἐφεδρον, ἢ τὸ μὲν γράμμα ἴσως ἂν εὔροις, οὐ μὴν εἶση γε εἰ ἐκεῖνός ἐστιν· οὐ γὰρ προείρηται ὅτι τὸ Κ ἢ τὸ Μ ἢ τὸ Ι ἐστὶ τὸ χειροτονοῦν τὸν ἐφεδρον· ἀλλ' ἐπειδὴν τῷ Α ἐντύχῃς, ζητεῖς τὸν τὸ ἕτερον Α ἔχοντα καὶ εὐρῶν ἐκείνους μὲν ἤδη συνέξευξας, ἐντυχῶν δὲ αὐτίς τῷ βῆτα το ἕτερον βῆτα ὅπου ἐστὶ ζη-

τεῖς, τὸ ἀντίπαλον τῷ εὐρεθέντι, καὶ ἐπὶ πάντων ὁμοίως, ἄχρι ἂν ἐκεῖνός σοι περιλειφθῇ ὁ τὸ μόνον γράμμα ἔχων τὸ ἀνασταγώνιστον.

42. ΕΡΜ. Τί δ' εἰ ἐκείνω πρώτῳ ἢ δευτέρῳ ἐντύχοις, τί ποιήσεις;

ΑΥΚ. Οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ σὺ ὁ Ἑλλανοδίκτης ἐθέλω εἰδέναι ὅ τι καὶ πράξεις, πότερον αὐτίκα ἐρεῖς ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ ἐφεδρος, ἢ δεήσει ἐπὶ πάντας ἐν κύκλῳ ἐλθόντων ἰδεῖν εἰ που αὐτῷ γράμμα ὁμοίον ἐστιν; ὡς εἰ γε μὴ τοὺς πάντων κλήρους ἴδοις, οὐκ ἂν μάθοις τὸν ἐφεδρον.

ΕΡΜ. Καὶ μὴν, ὦ Λυκίνε, φραδίως ἂν μάθοιμι· ἐπὶ γοῦν τῶν ἐννέα ἦν τὸ Ε εὖρω πρώτον ἢ δευτέρον, οἶδα γ' ὅτι ἐφεδρος ὁ τοῦτο ἔχων ἐστί.

ΑΥΚ. Πῶς, ὦ Ἐρμότιμε;

ΕΡΜ. Οὕτως· τὸ Α δύο αὐτῶν ἔχουσι καὶ τὸ Β ὁμοίως δύο, τῶν λοιπῶν δὲ τεττάρων ὄντων οἱ μὲν τὸ Γ, οἱ δὲ τὸ Δ πάντως ἀνεσπάκασι καὶ ἀνήλωται ἤδη ἐς τοὺς ἀθλητὰς ὅκτῶ ὄντας τὰ τέτταρα γράμματα. δῆλον οὖν ὅτι μόνον ἂν οὕτω περιττὸν εἴη τὸ ἐξῆς γράμμα τὸ Ε, καὶ ὁ τοῦτο ἀνεσπακῶς ἐφεδρός ἐστι.

ΑΥΚ. Πότερον, ὦ Ἐρμότιμε, ἐπαινέσω σε τῆς συνέσεως, ἢ θέλεις ἀντεῖπω τά γ' ἐμοὶ δοκοῦντα, ὅποια ἂν ᾖ;

ΕΡΜ. Νῆ Δία· διαπορῶ μέντοι ὅ τι ἂν εὖλογον ἀντειπεῖν ἔχοις πρὸς τὸ τοιοῦτον.

43. ΑΥΚ. Σὺ μὲν γὰρ ὡς ἐξῆς παντὸς γραφομένων τῶν γραμμάτων εἰρηκας, οἷον πρώτον τοῦ Α, δευτέρου δὲ τοῦ Β καὶ κατὰ τὴν τάξιν, ἄχρι ἂν ἐς ἐν αὐτῶν τελευτήσῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀθλητῶν· καὶ δίδωμί σοι Ὀλυμπιάσιν οὕτω γίγνεσθαι. τί δέ, εἰ ἐξελόντες ἀτάκτως πέντε γράμματα ἐξ ἀπάντων, τὸ Χ καὶ τὸ Σ καὶ τὸ Ζ καὶ τὸ Κ καὶ τὸ Θ, τὰ μὲν ἄλλα τέτταρα διπλᾶ ἐπὶ τῶν κλήρων τῶν ὅκτῳ γράφομεν, τὸ δὲ Ζ μόνον ἐπὶ τοῦ ἐνάτου, ὅ

δὴ καὶ δηλοῦν ἐμελλεν ἡμῖν τὸν ἐφεδρον, τί ποιήσεις
 πρῶτον εὐρῶν τὸ Ζ; τῷ διαγνώσῃ ἐφεδρον ὄντα τὸν
 ἔχοντα αὐτό, ἢ μὴ ἐπὶ πάντας ἐλθῶν εὐρεῖς οὐδὲν αὐτῷ
 συμφωνοῦν; οὐ γὰρ εἶχες ὥσπερ νῦν τῇ τάξει αὐτῶν
 τεκμαίρεσθαι.

ΕΡΜ. Δυσσπόκριτον τοῦτο ἐρωτᾷς.

786 44. *ΛΥΚ.* Ἴδου δὴ καὶ ἐτέρως τὸ αὐτὸ ἐπισκόπησον.
 τί γὰρ, εἰ μὴδὲ γράμματα γράφοιμεν ἐπὶ τῶν κλήρων,
 ἀλλὰ τινα σημεῖα καὶ χαρακτῆρας, οἷα πολλὰ Αἰγύπτιοι
 γράφουσιν ἀντὶ τῶν γραμμάτων, κυνοκεφάλους τινὰς
 ὄντας καὶ λεοντοκεφάλους ἀνθρώπους; ἢ ἐκεῖνα μὲν ἐά-
 σωμεν, ἐπειπερ ἀλλόκοτά ἐστι. φέρε δὲ τὰ μονοειδῆ καὶ
 ἀπλᾶ ἐπιγράψωμεν ὡς οἷόν τε εἰκάσαντες ἀνθρώπους ἐπὶ
 δυοῖν κλήροι, δύο ἵππους ἐπὶ δυοῖν καὶ ἀλεκτρούνας
 δύο καὶ κύνας δύο, τῷ δὲ ἐνάτῳ λέων ἔστω τοῦπίσημον.
 ἢν τοίνυν τῷ λεοντοφόρῳ τούτῳ κλήρῳ ἐν ἀρχῇ ἐντύχῃ,
 πόθεν ἔξεις εἰπεῖν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ τὸν ἐφεδρον ποιοῦν,
 ἢ μὴ παραθεωρήσῃς ἅπαντας ἐπιῶν εἴ τις καὶ ἄλλος
 λέοντα ἔχει;

ΕΡΜ. Οὐκ ἔχω ὅ τι σοι ἀποκρίνωμαι, ὦ Λυκῖνε.

787 45. *ΛΥΚ.* Εἰκότως· οὐδὲ γὰρ εὐπρόσωπον οὐδέν.
 ὥστε ἢ ἐθέλωμεν ἢ τὸν ἔχοντα τὴν ἰερὰν φιάλην εὐρεῖν
 ἢ τὸν ἐφεδρον ἢ τὸν ἄριστα ἡγησόμενον ἡμῖν ἐς τὴν πό-
 λιν ἐκείνην τὴν Κόρινθον, ἐπὶ πάντας ἀναγκαιῶς ἀφιξό-
 μεθα καὶ ἐξετάσομεν ἄκρως πειρώμενοι καὶ ἀποδύοντες
 καὶ παραθεωροῦντες· μόλις γὰρ ἂν οὕτω τάληθῆς ἐκμά-
 θοιμεν. καὶ εἴ γέ τις μέλλει σύμβουλός μοι ἀξιόπιστος
 ἔσσεσθαι φιλοσοφίας πέρι, ἦντινα φιλοσοφητέον, οὗτος
 ἂν εἴη μόνος ὁ τὰ ὑπὸ πασῶν αὐτῶν λεγόμενα εἰδῶς, οἱ
 δ' ἄλλοι ἀτελεῖς, καὶ οὐκ ἂν πιστεύσαιμι αὐτοῖς, ἔστ' ἂν
 καὶ μᾶς ἀπειράτοι ᾧσι· τάχα γὰρ ἂν ἡ ἀρίστη ἐκείνη
 εἴη. οὐ γὰρ δὴ εἴ τις παραστησάμενος καλὸν ἄνθρωπον

λέγει τοῦτον εἶναι κάλλιστον ἀνθρώπων ἀπάντων, πιστεύομεν ἂν αὐτῷ, ἣν μὴ εἰδῶμεν ὅτι πάντας ἀνθρώπους ἑώρακεν· ἴσως μὲν γὰρ καὶ οὗτος καλός, εἰ δὲ πάντων κάλλιστος, οὐκ ἂν ἔχοι εἰδέναι μὴ ἰδὼν ἅπαντας. ἡμεῖς δὲ οὐκ αὐτὸ μόνον καλοῦ, ἀλλὰ τοῦ κάλλιστου θεόμεθα, καὶ ἣν μὴ τοῦτο εὖρωμεν, οὐδὲν ἡμῖν πλέον πεπραχθῆναι ἠγησόμεθα· οὐ γὰρ ἀγαπήσομεν ὅποιωδήποτε καλῷ ἐντυχόντες, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ἀκρότατον ζητοῦμεν κάλλος, ὅπερ ἀνάγκη ἔν εἶναι.

46. ΕΡΜ. Ἀληθῆ.

ΑΤΚ. Τί οὖν; ἔχεις μοί τινα εἰπεῖν ἀπάσης ὁδοῦ πεπειραμένον ἐν φιλοσοφίᾳ, καὶ ὃς τὰ τε ὑπὸ Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους καὶ Χρυσίππου καὶ Ἐπικούρου καὶ τῶν ἄλλων λεγόμενα εἰδὼς τελευτῶν μίαν εἴλετο ἐξ ἀπασῶν ὁδῶν ἀληθῆ τε δοκιμάσας καὶ πείρα μαθῶν ὡς μόνη ἄγει εὐθὺ τῆς εὐδαιμονίας; εἰ γὰρ τινα 7 τοιοῦτον εὖροιμεν, παυσόμεθα πράγματα ἔχοντες.

ΕΡΜ. Οὐ ῥάδιον, ᾧ Λυκίνε, τοιοῦτον ἄνδρα εὖρεῖν.

47. ΑΤΚ. Τί δὴ οὖν πράζομεν, ᾧ Ἐρμότιμῃ; οὐκ ἀπαγορευτέον οἶμαι, ἐπεὶ μηδενὸς ἠγεμόνος τοιούτου ἐς γε τὸ παρὸν εὐποροῦμεν. ἄρα τότε πάντων κράτιστόν ἐστι καὶ ἀσφαλέστατον, αὐτὸν ἕκαστον ἀρξάμενον διὰ πάσης προαιρέσεως χωρῆσαι καὶ ἐπισκέψασθαι ἀκριβῶς τὰ ὑπὸ πάντων λεγόμενα;

ΕΡΜ. Ἔοικεν ἀπὸ γε τούτων· πλὴν ἐκεῖνο μὴ ἐναντίον ἦ, ὃ μικρῷ πρόσθεν ἔλεγες, ὡς οὐ ῥάδιον ἐπιδόντα ἑαυτὸν καὶ πετάσαντα τὴν ὀθόνην ἀναδραμεῖν αὐτίς. πῶς γὰρ οἷόν τε πάσας ἐπελθεῖν τὰς ὁδοὺς ἐν τῇ πρώτῃ, ὡς φῆς, κατασχεθησομένῳ;

ΑΤΚ. Ἐγὼ σοι φράσω· τὸ τοῦ Θεσέως ἐκεῖνο μιμησόμεθα, καὶ τι λίνον παρὰ τῆς τραγικῆς Ἀριάδνης λα-

βόντες εἰσιμεν ἐς τὸν λαβύρινθον ἕκαστον, ὡς ἔχειν ἀπραγμόνως μηρομένοι αὐτὸ ἐξιέναι

ΕΡΜ. Τίς οὖν ἂν ἡμῖν Ἀριάδνη γένοιτ' ἂν ἢ πόθεν τοῦ λίνου εὐπορήσομεν;

789 *ΛΤΚ.* Θάρρει, ὦ ἑταῖρε· δοκῶ γάρ μοι εὐρηκέναι οὔτινος ἐχόμενοι ἐξέλθοιμεν ἂν.

ΕΡΜ. Τί οὖν τοῦτό ἐστιν;

ΛΤΚ. Οὐκ ἐμὸν ἐρῶ, ἀλλά τινος τῶν σοφῶν, τὸ „νῆφε καὶ μέμνησο ἀπιστεῖν“ ἦν γὰρ μὴ θαδίως πιστεύωμεν ἀκούοντες, ἀλλὰ δικαστικῶς αὐτὸ ποιῶμεν ἀπολύοντες καὶ τοῖς ἐξῆς λόγον, ἴσως εὐμαρῶς ἂν τοὺς λαβυρίνθους ἐκφύγοιμεν.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις, καὶ τοῦτο ποιῶμεν.

48. *ΛΤΚ.* Εἶεν. ἐπὶ τίνα δὴ αὐτῶν πρῶτον ἐλθοίμεν ἂν; ἢ τοῦτο μὲν οὐδὲν διοίσει; ἀρξάμενοι δὲ ἀφ' ὄτουοῦν, οἶον ἀπὸ Πυθαγόρου, ἦν οὕτω τύχη, πόσῳ ἂν χρόνῳ οἴομεθα ἐκμαθεῖν τὰ Πυθαγόρου ἅπαντα; καὶ μὴ μοι ἐξαίρει καὶ τὰ πέντε ἔτη ἐκεῖνα τὰ τῆς σιωπῆς· σὺν δ' οὖν τοῖς πέντε ἱκανὰ τριάκοντα, οἶμαι, εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ πάντως γε εἰκοσι.

ΕΡΜ. Θεῶμεν οὕτως.

ΛΤΚ. Εἶτα ἐξῆς τῷ Πλάτῳ θετέον δηλαδὴ τοσαῦτα ἔτερα, ἔτι μὴν καὶ Ἀριστοτέλει οὐκ ἐλάττω.

ΕΡΜ. Οὐ γάρ.

ΛΤΚ. Χρυσίππῳ δέ γε οὐκέτι ἐρήσομαι σε πόσα· οἶδα γὰρ παρὰ σοῦ ἀκούσας ὅτι τετταράκοντα μόγις ἱκανὰ.

ΕΡΜ. Οὔτως.

790 *ΛΤΚ.* Εἶτα ἐξῆς Ἐπικούρῳ καὶ τοῖς ἄλλοις. ὡς δὲ οὐ πολλὰ ταῦτα τίθημι, ἐκέϋθεν μάθοις ἂν, ἦν ἐννοήσης, ὅσοι ὀγδοηκοντούται εἰσὶ Στωϊκοὶ ἢ Ἐπικούρειοι ἢ Πλατωνικοὶ ὁμολογοῦντες μὴ ταῦτα εἰδέναί τι πάντα τὰ τῆς ἐαυτοῦ ἀλφρέσεως ἕκαστος, ὡς μηδὲν ἐνδεῖν σφίσι ἐς τὰ

μαθήματα· εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ Χρῦσιππός γε καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Πλάτων φαίεν ἄν, καὶ πρὸ τούτων ὁ Σωκράτης οὐδὲν φανυλότερος αὐτῶν, ὃς ἐκεκράγει πρὸς ἅπαντας οὐχ ὅπως μὴ πάντα, ἀλλὰ μηδ' ὅπως εἰδέναι τι ἢ τοῦτο μόνον ὅτι οὐκ οἶδε. λογισώμεθα οὖν ἐξ ἀρχῆς· εἰκοσι τῷ Πυθαγόρᾳ ἐτίθειμεν, εἶτα Πλάτωνι τοσαῦθ' ἕτερα, εἶτα ἐξῆς τοῖς ἄλλοις. πόσα δ' οὖν ταῦτα συντεθέντα ἐν κεφαλαίῳ γένοιτ' ἄν, εἰ δέκα μόνως θεῖμεν τὰς αἰρέσεις ἐν φιλοσοφίᾳ;

ΕΡΜ. Ὑπὲρ διακόσια, ὦ Λυκίνε.

ΑΤΚ. Βούλει οὖν ἀφαιρῶμεν τὸ τέταρτον, ὡς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἕτη ἱκανὰ εἶναι, ἢ τὸ ἡμισυ ὅλον;

49. ΕΡΜ. Αὐτὸς ἂν εἰδείης ἄμεινον· ἐγὼ δὲ ὁρῶ τοῦτο, ὅτι ὀλίγοι ἂν καὶ οὕτω διὰ πασῶν ἐξέλθοιεν ἐκ ρευετῆς εὐθὺς ἀρξάμενοι.

ΑΤΚ. Τί οὖν ἂν πάθοι τις, ὦ Ἐρμότιμε, εἰ τοιοῦτόν ἐστι τὸ πρᾶγμα; ἢ ἀνατρεπτόν ἐκεῖνα τὰ ἤδη ὁμολογημένα, ὡς οὐκ ἂν τις ἔλοιτο ἐκ πολλῶν τὸ βέλτιστον μὴ οὐχὶ πειραθεὶς ἀπάντων; ὡς τόν γε ἄνευ πείρας αἰρούμενον μαντεία μᾶλλον ἢ κρίσει τάληθές ἀναζητοῦντα. οὐχ οὕτως ἐλέγομεν;

ΕΡΜ. Ναί.

ΑΤΚ. Πᾶσα τοίνυν ἀνάγκη ἐπὶ τοσοῦτον βιῶναι ἡμᾶς, εἰ μέλλοιμεν εὖ τε αἰρήσεσθαι ἀπάντων πειραθέντες καὶ ἐλόμενοι φιλοσοφήσειν καὶ φιλοσοφήσαντες εὐδαιμονήσειν· πρὶν δὲ οὕτω ποιῆσαι, ἐν σκότῳ, φασίν, ὀρχοίμεθ' ἂν οἷς ἂν τύχωμεν προσπταίοντες καὶ ὅ τι ἂν πρῶτον ἐς τὰς χεῖρας ἔλθῃ, τοῦτ' εἶναι τὸ ζητούμενον ὑπολαμβάνοντες διὰ τὸ μὴ εἰδέναι τὰληθές. εἰ δὲ καὶ εὐροιμεν ἄλλως κατὰ τινα ἀγαθὴν τύχην περιπεσόντες αὐτῷ, οὐχ ἔξομεν βεβαίως εἰδέναι εἰ ἐκεῖνό ἐστιν ὃ ζητοῦ-

μεν· πολλά γάρ ἐστὶν ὅμοια αὐτοῖς, λέγοντα ἕκαστον αὐτὸ εἶναι τάληθέστατον.

50. EPM. Ὡς ἄν κενε, οὐκ οἶδ' ὅπως εὐλόγα μὲν δοκεῖς μοι λέγειν, ἀτὰρ — εἰρήσεται γὰρ τάληθές — οὐ μετρίως ἀνιᾶς με διεξιῶν αὐτὰ καὶ ἀκριβολογούμενος οὐδὲν δέον. ἴσως δὲ καὶ ἔοικα οὐκ ἐπ' ἀγαθῶ ἐξεληλυθέναι τήμερον ἐκ τῆς οἰκίας καὶ ἐξελθὼν ἐντετυχημέναι σοι, ὅς με πλησίον ἤδη τῆς ἐλπίδος ὄντα εἰς ἀπορίας φέρων ἐμβέβληκας ἀδύνατον ἀποφαίνων τῆς ἀληθείας τὴν εὐρεσιν ἐτῶν γε τοσοῦτων δεομένην.

ΑΤΚ. Οὐκοῦν, ὦ ἐταῖρε, πολὺ δικαιότερον μέμφοιο ἂν τῷ πατρὶ σου Μενεκράτει καὶ τῇ μητρὶ — ἥτις ποτὲ καὶ ἐκαλεῖτο, οὐ γὰρ οἶδα — ἢ καὶ πολὺ πρότερον τῇ
792 φύσει ἡμῶν, ὅτι σε μὴ κατὰ τὸν Τιθωνὸν πολυετῆ καὶ μακρόβιον ἔθεσαν, ἀλλὰ περιέγραψαν μὴ πλείω βιωῆναι τὸ μήκιστον ἐτῶν ἑκατὸν ἀνθρώπων ὄντα. ἐγὼ δὲ μετὰ σοῦ σκεπτόμενος εὐρον τὸ ἐκ τοῦ λόγου ἀποβάν.

51. EPM. Οὐκ, ἀλλ' ὑβριστῆς ἀεὶ σύ, καὶ οὐκ οἶδ' ὅ τι παθῶν μισεῖς φιλοσοφίαν καὶ ἐς τοὺς φιλοσοφοῦντας ἀποσκώπτεις.

ΑΤΚ. Ὡς ἔρμότημε, ἥτις μὲν ἡ ἀλήθειά ἐστὶν ὑμεῖς ἂν ἄμεινον εἴποιτε οἱ σοφοί, σύ τε καὶ ὁ διδάσκαλος· ἐγὼ δὲ τό γε τοσοῦτον οἶδα, ὡς οὐ πάνν ἡδεῖά ἐστὶν αὐτῇ τοῖς ἀκούουσιν, ἀλλὰ παρευδοκιμεῖται ὑπὸ τοῦ ψεύδους παρὰ πολὺ· εὐπροσωπότερον γὰρ ἐκείνο καὶ διὰ τοῦτο ἡδίων· ἢ δὲ ἅτε μηδὲν κίβδηλον ἑαυτῇ συνειδυῖα μετὰ παρρησίας διαλέγεται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ διὰ τοῦτο ἄχθονται αὐτῇ. ἰδοὺ γέ τοι, καὶ σὺ νῦν ἄχθη μοι τάληθές ἐξευρόντι περὶ τούτων μετὰ σοῦ καὶ δηλώσαντι οἷων ἐρῶμεν ἐγὼ τε καὶ σύ, ὡς οὐ πάνν ῥαδίαν· ὥσπερ εἰ ἀνδριάντος ἐρῶν ἐτύγγανες καὶ ᾧου τεύξεσθαι ὑπολαμβάνων ἀνθρώπων εἶναι, ἐγὼ δὲ κατιδῶν ὡς λίθος ἢ χαλκὸς εἶη ἐμῆνυσα

πρός σε ὑπ' εὐνοίας ὅτι ἀδυνάτων ἐρᾶς, καὶ τότε δύσνονον ἐμὲ εἶναι ᾧ σου ἂν σαυτῷ, διότι σε οὐκ εἶων ἐξαπατᾶσθαι ἀλλόκοτα καὶ ἀνέλπιστα ἐλπίζοντα.

52. ΕΡΜ. Οὐκοῦν τοῦτο, ᾧ Λυκίνε, φῆς, ὡς οὐ 7 φιλοσοφητέον ἡμῖν, ἀλλὰ χρὴ ἀργία παραδιδόντας αὐτούς ἰδιώτας καταβιῶναι;

ΑΤΚ. Καὶ ποῦ τοῦτο ἤκουσας ἐμοῦ λέγοντος; ἐγὼ γὰρ οὐκ ὡς οὐ φιλοσοφητέον φημί, ἀλλ' ἐπέπερ φιλοσοφητέον ὁδοὶ τε πολλαὶ εἰσιν ἐπὶ φιλοσοφίαν ἐκάστη καὶ ἀρετὴν ἄγειν φάσκουσαι, ἣ δὲ ἀληθῆς ἐν αὐταῖς ἄδηλος, ἀκριβῆ ποιήσασθαι τὴν διαίρεσιν. ἀδύνατον δέ γε ἡμῖν ἐφαίνετο πολλῶν προτεθέντων ἐλέσθαι τὸ ἄριστον, εἰ μὴ ἐπὶ πάντα τοὺς πειρώμενος· εἰτά πως μακρὰ ἡ πείρα ᾧ φθῆ. σὺ δὲ πῶς ἀξιολ; — αὐθις γὰρ ἐρήσομαι — ὅτῳ ἂν πρῶτῳ ἐντύχῃς, τούτῳ ἔψῃ καὶ συμφιλοσοφήσεις, κἀκεῖνος ἔρμαιον ποιήσεται σε;

53. ΕΡΜ. Καὶ τί σοι ἀποκρινάμην ἂν ἔτι, ὅς οὔτε αὐτόν τινα κρίνειν οἶόν τε εἶναι φῆς, ἣν μὴ φοβνικὸς ἔτη βιώσῃ πάντας ἐν κύκλῳ περιῶν καὶ πειρώμενος, οὔτε τοῖς προπεπειραμένοις πιστεύειν ἀξιολ; οὔτε τοῖς πολλοῖς ἐπαινοῦσι καὶ μαρτυροῦσι;

ΑΤΚ. Τίνας φῆς τοὺς πολλοὺς εἰδότας καὶ πεπειραμένους ἀπάντων; εἰ γὰρ τις τοιοῦτός ἐστιν, ἱκανὸς ἐμοίγε καὶ εἰς, καὶ οὐκέτι πολλῶν δεήσει. ἣν δὲ τοὺς οὐκ εἰδότας λέγῃς, οὐδέν τι τὸ πλῆθος αὐτῶν προσάξεται με πιστεύειν, ἄχι ἂν ἡ μηδὲν ἢ ἐν εἰδότες περὶ ἀπάντων 7 ἀποφαίνωνται.

ΕΡΜ. Μόνος δὲ σὺ τάληθῆς κατείδες, οἱ δὲ ἄλλοι ἀνόητοι ἅπαντες, ὅσοι φιλοσοφοῦσι.

ΑΤΚ. Καταψεύδη μου, ᾧ Ἐρμότιμε, λέγων ὡς ἐγὼ προτίθημι πῆ ἔμαντὸν τῶν ἄλλων ἢ τάττω ὄλας ἐν τοῖς

ειδόσι, καὶ οὐ μνημονεύεις ὧν ἔφην, οὐκ αὐτὸς εἰδέναι τάληθῆς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους διατεινόμενος, ἀλλὰ μετὰ πάντων αὐτὸ ἀγνοεῖν ὁμολογῶν.

54. ΕΡΜ. Ἄλλ', ὦ Λυκίνε, τὸ μὲν ἐπὶ πάντα ἐλθεῖν χρῆναι καὶ πειραθῆναι ὧν φασὶ καὶ τὸ μὴ ἂν ἄλλως ἐλέσθαι τὸ βέλτιον ἢ οὕτως, εὐλογον ἴσως, τὸ δὲ τῇ κείρα ἐκάστη τοσαῦτα ἔτη ἀποδιδόναι, παγγέλοιον, ὥσπερ οὐχ οἷόν τε ὄν ἀπ' ὀλίγων καταμαθεῖν τὰ πάντα. ἐμοὶ δὲ καὶ πάνυ ῥάδιον εἶναι δοκεῖ τὸ τοιοῦτον καὶ οὐ πολλῆς διατριβῆς δεόμενον· φασὶ γέ τοι τῶν πλαστῶν τινα, Φειδίαν οἶμαι, ὄνυχα μόνον λέοντος ἰδόντα ἀπ' ἐκείνου
795 ἀναλελογίσθαι, ἡλικὸς ἂν ὁ πᾶς λέων γένοιτο κατ' ἀξίαν τοῦ ὄνυχος ἀναπλασθεῖς. καὶ σὺ δέ, ἦν τίς σοι χεῖρα μόνην ἀνθρώπου δέξῃ τὸ ἄλλο σῶμα κατακαλύψας, εἴσῃ, οἶμαι, αὐτίκα ὅτι ἀνθρωπὸς ἔστι τὸ κατακαλυμμένον· κἂν μὴ τὸ πᾶν σῶμα ἴδῃς. καὶ τοίνυν τὰ μὲν κεφαλαϊαῖδη ὧν ἅπαντες λέγουσι, ῥάδιον καταμαθεῖν ἐν ὀλίγῳ μορῷ ἡμέρας, τὸ δὲ ὑπερακριβὲς τοῦτο καὶ μακρᾶς τῆς ἐξετάσεως δεόμενον οὐ πάνυ ἀναγκαῖον ἐς τὴν αἴρεσιν τοῦ βελτιόνος, ἀλλ' ἔστι κρῖναι καὶ ἀπ' ἐκείνων.

55. ΛΥΚ. Παπαῖ, ὦ Ἐρμότιμε, ὡς ἰσχυρὰ ταῦτα εἰρηκας ἀπὸ τῶν μερῶν ἀξιῶν τὰ ὅλα εἰδέναι· καί τοι ἐγὼ τὰ ἐναντία ἀκούσας μέμνημαι ὡς ὁ μὲν τὸ ὅλον εἰδὼς εἰδελὴ ἂν καὶ τὸ μέρος, ὁ δὲ μόνον τὸ μέρος οὐκέτι καὶ τὸ ὅλον. οὕτως καὶ μοι τόδε ἀπόκριναι, ὁ Φειδίας ἂν ποτε ἰδὼν ὄνυχα λέοντος ἔγνω ἂν, ὅτι λέοντός ἐστιν, εἰ μὴ ἔωράκει ποτὲ λέοντα ὅλον; ἢ σὺ ἀνθρώπου χεῖρα ἰδὼν
796 ἔσχες ἂν εἰπεῖν ὅτι ἀνθρώπου ἐστὶ μὴ πρότερον εἰδὼς μηδὲ ἔωρακὼς ἀνθρώπου; τί σιγᾶς; ἢ βούλει ἐγὼ ἀποκρῖνωμαι ὑπὲρ σοῦ τὰ γε ἀναγκαῖα, ὅτι οὐκ ἂν εἴχες; ὥστε κινδυνεύει ὁ Φειδίας ἄπρακτος ἀπεληλυθέναι μάτην ἀναπλάσας τὸν λέοντα· οὐδὲν γὰρ πρὸς τὸν Διόνυ-

σον ὧπται λέγων. ἢ πῶς ταῦτα ἐκείνοις ὁμοια; τῷ μὲν γὰρ Φειδίᾳ καὶ σοὶ οὐδὲν ἄλλο τοῦ γνωρίζειν τὰ μέρη αἰτιον ἦν ἢ τὸ εἰδέναι τὸ ὅλον, ἄνθρωπον λέγω καὶ λέοντα, ἐν φιλοσοφίᾳ δέ, οἷον τῇ Στωϊκῶν, πῶς ἂν ἀπὸ τοῦ μέρους καὶ τὰ λοιπὰ ἴδοις; ἢ πῶς ἂν ἀποφαίνοιο ὡς καλὰ; οὐ γὰρ οἶσθα τὸ ὅλον, οὐ μέρη ἐκεῖνά ἐστιν. 56. ὃ δὲ φῆς, ὅτι τὰ κεφάλαια ῥάδιον ἀκούσαι ἀπάσης φιλοσοφίας ἐν ὀλίγῳ μορίῳ ἡμέρας, οἷον ἀρχὰς αὐτῶν καὶ τέλη καὶ τί θεοὺς οἴονται εἶναι, τί ψυχὴν, καὶ τίνες μὲν σώματα πάντα φασί, τίνες δὲ καὶ ἀσώματα εἶναι ἀξιούσι, καὶ ὅτι οἱ μὲν ἡδονὴν, οἱ δὲ τὸ καλὸν ἀγαθὸν καὶ εὐδαιμον τίθενται καὶ τὰ τοιαῦτα, οὕτως μὲν ἀκούσαντας ἀποφήνασθαι ῥάδιον καὶ ἔργον οὐδέν· εἰδέναι δὲ ὅστις ὃ τάληθῆ λέγων ἐστίν, ὄρα μὴ οὐχὶ μορίου ἐστὶν ἡμέρας, ἀλλὰ πολλῶν ἡμερῶν δεῖται. ἢ τί γὰρ ἐκεῖνοι παθόντες ὑπὲρ αὐτῶν τούτων ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας βιβλίων ἕκαστοι συγγεγράφασιν, ὡς πείσαιεν, οἶμαι, ἀληθῆ εἶναι τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα καὶ ἅ σοι δοκεῖ ῥάδια καὶ εὐμαθῆ; νῦν δὲ μάντεως, οἶμαι, δεήσει σοὶ ἀνταῦθα πρὸς τὴν αἴρεσιν τῶν κρειττόνων, εἰ μὴ ἀνέχη τὴν διατριβὴν, ὡς ἀκριβῶς ἐλέσθαι, αὐτὸς ἅπαντα καὶ ὅλον ἕκαστον κατανοήσας· ἐπίτομος γὰρ αὕτη γένοιτ' ἂν, οὐκ ἔχουσα περιπλοκὰς οὐδ' ἀναβολὰς, εἰ μεταστειλάμενος τὸν μάντιν ἀκούσας τῶν κεφαλαίων ἀπάντων σφαγιάζοιο ἐφ' ἑκάστοις· ἀπαλλάξει γὰρ σε ὁ θεὸς μυρίων πραγμάτων δείξας ἐν τῷ τοῦ ἱερείου ἥπατι ἅτινά σοι αἰρετέον. 57. εἰ δὲ βούλει, καὶ ἄλλο τι ἀπραγμονέστερον ὑποθήσομαι σοι, ὡς μὴ ἱερεῖα καταθύης ταυτὶ καὶ θυσιάξης τῷ μηδὲ ἱερέα τινὰ τῶν μεγαλομίσθων παρακαλήης, ἀλλ' ἐς κάλπιν ἐμβαλὼν γραμμάτια ἔχοντα τῶν φιλοσόφων ἑκάστου τοῦνομα κέλευε παῖδα τῶν ἀνήβων ἀμφιθαλῆ τινα, προσελθόντα πρὸς τὴν κάλπιν, ἀνελέσθαι ὃ τι ἂν πρῶτον ὑπὸ τὴν χεῖρα

ἔλθῃ τῶν γραμματίων, καὶ τὸ λοιπὸν κατὰ τὸν λαχόντα ἐκείνον, ὅστις ἂν ᾗ, φιλοσόφει.

58. EPM. Ταυτὶ μὲν, ᾧ Λυκίνε, βωμολοχικὰ καὶ οὐ κατὰ σέ. σὺ δὲ εἶπέ μοι, ἤδη ποτὲ οἶνον ἐπρίω αὐτός;

ΛTK. Καὶ μάλα πολλάκις.

EPM. Ἄρ' οὖν περιήεις ἅπαντας ἐν κύκλῳ τοὺς ἐν τῇ πόλει καπήλους ἀπογευόμενος καὶ παραβάλλων καὶ ἀντεξετάζων τοὺς οἴνους;

ΛTK. Οὐδαμῶς.

EPM. Χρὴ γάρ, οἶμαι, σοὶ τῷ πρώτῳ χρηστῷ καὶ ἀξίῳ ἐντυχόντι ἀποφέρεσθαι.

ΛTK. Νῆ Δία.

EPM. Καὶ ἀπὸ γε τοῦ ὀλίγου ἐκείνου γεύματος εἶχες ἂν εἰπεῖν ὁποῖος ἅπας ὁ οἶνός ἐστιν;

ΛTK. Εἶχον γάρ.

EPM. Εἰ δὲ δὴ ἔλεγες προσελθὼν τοῖς καπήλοις, Ἐπειδὴ κοτύλην πρίασθαι βούλομαι, δότε μοι, ᾧ οὔτοι, ἐκπιεῖν ὅλον ἕκαστος ὑμῶν τὸν πίθον, ὡς διὰ παντός ἐπεξελθὼν μάθοιμι ὅστις ἀμείνω τὸν οἶνον ἔχει καὶ ὄθεν μοι ἄνητέον· εἰ ταῦτ' ἔλεγες, οὐκ ἂν οἶε καταγελάσαι σου αὐτούς, εἰ δὲ καὶ ἐπὶ πλέον ἐνοχλοίης, τάχ' ἂν καὶ προσχέαι τοῦ ὕδατος;

799 ΛTK. Οἶμαι ἔγωγε καὶ δίκαιά γ' ἂν πάθοιμι.

EPM. Κατὰ ταῦτά δὴ καὶ ἐν φιλοσοφίᾳ. τί δεῖ ἐκπιεῖν τὸν πίθον δυναμένους γε ἀπ' ὀλίγου τοῦ γεύματος εἶδέναι ὅποτον τὸ πᾶν ἐστιν;

59. ΛTK. Ὡς ὀλισθηρὸς εἰ, ᾧ Ἐρμότημε, καὶ διαδιδράσκεις ἐκ τῶν χειρῶν. πλὴν ἄλλ' ὠνησάς γε· οἴομενος γάρ ἐκπεφυγῆναι ἐς τὸν αὐτὸν κύρτον ἐμπέπτωκας.

EPM. Πῶς τοῦτ' ἔφη;

ΛTK. Ὅτι αὐθομολογούμενον πρᾶγμα λαβὼν καὶ γνώριμον ἅπασιν τὸν οἶνον εἰκάξεις αὐτῷ τὰ ἀνομοιότατα

καὶ περὶ ὧν ἀμφισβητοῦσιν ἅπαντες ἀφανῶν ὄντων. ὥστε ἐγώ γε οὐκ ἔχω εἰπεῖν καθ' ὅ τι σοὶ ὅμοιος φιλοσοφία καὶ οἶνος, εἰ μὴ ἄρα κατὰ τοῦτο μόνον, ὅτι καὶ οἱ φιλόσοφοι ἀποδίδονται τὰ μαθήματα ὥσπερ οἱ κάπηλοι, κερασάμενοι γὰρ οἱ πολλοὶ καὶ θολώσαντες καὶ κακομετροῦντες. οὐ-
 τωσὶ δὲ ἐπισκοπήσωμεν ὅ τι καὶ λέγεις· τὸν οἶνον φῆς τὸν ἐν τῷ πίθῳ ὅλον αὐτὸν αὐτῷ ὅμοιον εἶναι, καὶ μὰ Δί' οὐδὲν ἄτοπον· ἀλλὰ καὶ εἴ τις γενύσαιο ἀρυσάμενος ὀλίγον ὅσον αὐτοῦ, εἰσεσθαι ἀντίκα ὁποῖος ἅπας ὁ πίθος ἐστίν, ἀκόλουθον καὶ τοῦτο, καὶ οὐδὲν ἂν ἐγώ γε τι ἀντεῖπον. ὅρα δὴ καὶ τὸ μετὰ τοῦτο· φιλοσοφία καὶ οἱ φιλο-
 σοφοῦντες οἶον ὁ διδάσκαλος ὁ σός, ἄρα ταῦτά πρὸς ὑμᾶς λέγει ὁσημέραι καὶ περὶ τῶν αὐτῶν, ἢ ἄλλα ἄλλοτε; 8
 πολλὰ γάρ ἐστι, πρόδηλον, ὧ ἑταῖρε· ἢ οὐκ ἂν εἰκοσιν ἔτη παρεμένεις αὐτῷ κατὰ τὸν Ὀδυσσεῖα περινοστώων καὶ περιπλανώμενος, εἰ τὰ αὐτὰ ἔλεγεν, ἀλλ' ἀπέχρη ἂν σοὶ καὶ ἅπαξ ἀκούσαντι.

60. ΕΡΜ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΑΤΚ. Πῶς οὖν οἶόν τέ σοι ἦν ἀπὸ τοῦ πρώτου γενύ-
 ματος εἰδέναι τὰ πάντα; οὐ γὰρ τὰ αὐτὰ γε, ἀλλ' αἰετ-
 ἔτερα καινὰ ἐπὶ καινοῖς ἐλέγετο, οὐχ ὥσπερ ὁ οἶνος αἰεὶ ὁ αὐτὸς ἦν. ὥστε, ὧ ἑταῖρε, ἦν μὴ ὅλον ἐκπίης τὸν πίθον, καὶ ἄλλως μεθύων περιήγεις· ἀτεχνῶς γὰρ ἐν τῷ πυθμένι δοκεῖ μοι ὁ θεὸς κατακρύψαι τὸ φιλοσοφίας ἀγαθὸν ὑπὸ τῆν τρύγα αὐτήν. δεήσει οὖν ὅλον ἐξαντλήσαι ἐς τέλος, ἢ οὐποτ' ἂν εὐροῖς τὸ νεκτάρειον ἐκεῖνο πόμα, οὐ πάλοι 8
 διψῆν μοι δοκεῖς. σὺ δὲ οἶει τὸ τοιοῦτον αὐτὸ εἶναι, ὡς εἰ μόνον γενύσαιο αὐτοῦ καὶ σπάσαις μικρὸν ὅσον, ἀντίκα σε πάνσοφον γενησόμενον, ὥσπερ φασὶν ἐν Δελφοῖς τὴν πρόμαντιν, ἐπειδὴν πῆχ τοῦ ἱεροῦ νάματος, ἔνθεον εὐ-
 θύς γίνεσθαι καὶ χρᾶν τοῖς προσιοῦσιν. ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχειν ἔοικε· σὺ γ' οὖν ὑπὲρ ἡμισυ τοῦ πίθου ἐκπεπωκῶς

ἐνάργεσθαι ἔτι ἔλεγες. 61. ὄρα τοίνυν μὴ τῷδε μᾶλλον φιλοσοφία ἔοικεν· ὁ μὲν γὰρ πίθος ἔτι μενέτω σοι καὶ ὁ κάπηλος, ἐνέστω δὲ μὴ οἶνος, ἀλλὰ πανσπερμία τις, πυρὸς ὑπεράνω καὶ μετὰ τοῦτον κύαμοι, εἶτα κριθαὶ καὶ ὑπὸ ταύταις φακοί, εἶτα ἐρέβινθοι καὶ ἄλλα ποιικίλα.

802 πρόσσει δὴ σὺ ὠνήσασθαι ἐθέλων τῶν σπερμάτων, καὶ ὃς ἀφελῶν τοῦ πυροῦ, οὐπερ ἦν, ἀνέδωκέ σοι δειγμα εἰς τὴν χεῖρα, ὡς ἴδοις, ἄρα οὐν ἔχοις ἂν εἰπεῖν εἰς ἐκεῖνο ἀποβλέπων εἰ καὶ οἱ ἐρέβινθοι καθαροὶ καὶ οἱ φακοὶ εὐτακεῖς καὶ οἱ κύαμοι οὐ διάκενοι;

ΕΡΜ. Οὐδαμῶς.

ΛΥΚ. Οὐ τοίνυν οὐδὲ φιλοσοφίαν ἀφ' ἐνὸς ὧν φησει τις τοῦ πρώτου, μάθοις ἂν ἅπασαν ὅποια ἐστίν· οὐ γὰρ ἔν τι ἦν ὥσπερ ὁ οἶνος, ὥσπερ σὺ αὐτὴν ἀπεικάξεις ἀξιῶν ὁμοίαν εἶναι τῷ γεύματι, τὸ δὲ ἕτεροῦ τι ᾧ φθῆ οὐ παρέργου τῆς ἐξετάσεως δεόμενον. οἶνον μὲν γὰρ φαῦλον πρίασθαι ἐν δυοῖν ὀβολοῖν ὁ κίνδυνος, αὐτὸν δέ τινα ἐν τῷ συρφετῷ παραπολεῖσθαι, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν ἀρχῇ ἔφησθα, οὐ μικρὸν εἶναι κακόν. ἄλλως τε ὁ μὲν ὄλον ἀξιῶν ἐκπιεῖν τὸν πίθον, ὡς κοτύλην πρίατο, ζημιώσαι

803 ἂν τὸν κάπηλον οὕτως ἀπίθανα γευόμενος, φιλοσοφία δὲ οὐδὲν ἂν τοιοῦτο πάθοι, ἀλλὰ κἂν ὅτι πάμπολλα κίης, οὐδὲν τι ἐλάττων ὁ πίθος γίνεταί οὐδὲ ζημιώσεται ὁ κάπηλος· ἐπιρρεῖ γὰρ κατὰ τὴν παροιμίαν τὸ πρᾶγμα ἐξαντλούμενον εἰς τὸ ἔμπαλιν ἢ ὁ τῶν Δαναῶδων πίθος· ἐκεῖνος μὲν γὰρ τὸ ἐμβαλλόμενον οὐ συνείχευ, ἀλλὰ διέρρει εὐθύς, ἐντεῦθεν δὲ ἦν ἀφέλης τι, πλεῖον τὸ λοιπὸν γίνεταί. 62. ἐθέλω δέ σοι καὶ ἄλλο ὅμοιον εἰπεῖν φιλοσοφίας περὶ γεύματος, καὶ μὴ με νομίσης βλασφημεῖν περὶ αὐτῆς, ἦν εἶπω ὅτι φαρμάκῳ ὀλεθρίῳ ἔοικεν, οἶον κωνεῖω ἢ ἀκονίτῳ ἢ ἄλλῳ τῶν τοιούτων· οὐδὲ γὰρ ταῦτα, ἐπέπερ θανατηφόρα ἐστίν, ἀποκτείνουσιν ἂν, εἰ τις

ὄλλιον ὅσον ἀκαριατον ἀποξύσας αὐτῶν ἄκρω τῷ ὄνυχι ἀπογεύσαιτο, ἀλλὰ ἦν μὴ τοσοῦτον ὅσον χροή, καὶ ὅπως καὶ ξὺν οἷς, οὐκ ἂν ἀποθάνοι ὁ προσευεγκάμενος· σὺ δὲ ἠέλιος τοῦλάχιστον ἐξαρκεῖν, ὡς ἀποτελέσαι τὴν τοῦ ὄλου γνῶσιν.

63. ΕΡΜ. Ἔστω ταῦτα ὡς βούλει, Λυκίνε. τί οὖν; ἑκατὸν ἔτη χροή βιῶναι καὶ τοσαῦτα ὑπομεῖναι πράγματα; ἢ οὐκ ἂν ἄλλως φιλοσοφήσαιμεν;

ΑΤΚ. Οὐ γάρ, ὦ Ἐρμότιμε· καὶ δεινὸν οὐδέν, εἴ γε ἀληθῆ ἔλεγες ἐν ἀρχῇ, ὡς ὁ μὲν βίος βραχύς, ἡ δὲ τέχνη μακρῆ. νῦν δὲ οὐκ οἶδ' ὅ τι παθῶν ἀγανακτεῖς, εἰ μὴ αὐθιμερὸν ἡμῖν πρὶν ἥλιον δῦναι Χρῦσιππος ἢ Πλάτων ἢ Πυθαγόρας γένοιο.

ΕΡΜ. Περίερχη με, ὦ Λυκίνε, καὶ συνελάνεις ἐς στενὸν οὐδὲν ὑπ' ἐμοῦ δεινὸν παθῶν, ὑπὸ φθόνου δηλαδὴ, ὅτι ἐγὼ μὲν προὔκοπτον ἐν τοῖς μαθημασι, σὺ δὲ ὀλιγόρησας ἑαυτοῦ τηλικούτος ᾶν.

ΑΤΚ. Οἶσθ' οὖν ὃ δράσεις; ἐμοὶ μὲν ὥσπερ κορυβαντιῶντι μὴ πρόσεχε τὸν νοῦν, ἀλλ' ἔα ληρεῖν, σὺ δὲ ὡς ἔχεις προχώρει ἐς τὸ πρόσθεν τῆς ὁδοῦ καὶ πέραινε κατὰ τὰ ἐξ ἀρχῆς σοι δεδογμένα περὶ τούτων.

ΕΡΜ. Ἄλλ' οὐκ ἔῤῥς σὺ βίαιος ᾶν αἰρεῖσθαι τι, ἢ μὴ πειραθῶ ἀπάντων.

ΑΤΚ. Καὶ μὴν εὖ εἰδέναι χροή ὡς οὐκ ἂν ποτε ἄλλο εἴποιμι. βίαιον δὲ λέγων ἐμὲ ἀνάτιον δοκεῖς μοι κατὰ τὸν ποιητὴν αἰτιάσθαι αὐτόν, ἔστ' ἂν μὴ ἕτερός σοι λόγος συμμαχήσας ἀφέληται τῆς βίας, ἥδη ἀρόμενον· ἰδοὺ γέ τοι καὶ τάδε πολλῶ βιαιότερα φαίη ἂν σοι ὁ λόγος· σὺ δ' ἐκεῖνον παρῆς ἐμὲ ἴσως αἰτίαση.

ΕΡΜ. Τὰ ποῖα; θαυμάζω γάρ, εἴ τι ἄρρητον καταλέλειπται αὐτῶ.

64. ΑΤΚ. Οὐχ ἱκανὸν εἶναι φησι τὸ πάντα ἰδεῖν καὶ

διεξελεθῆν δι' αὐτῶν, ὡς ἔχειν ἤδη ἐλέσθαι τὸ βέλτιστον, ἀλλ' ἔτι τοῦ μεγίστου ἐνδεῖν.

ΕΡΜ. Τίνος τούτου;

ΛΥΚ. Κριτικῆς τίνος, ᾧ θανμάσιε, καὶ ἔξεταστικῆς παρασκευῆς καὶ νοῦ ὀξέος καὶ διανοίας ἀκριβοῦς καὶ ἀδεσουσας, οἷαν χρῆ εἶναι τὴν περὶ τῶν τηλικούτων δικάσουσαν, ἢ μάτην ἂν ἅπαντα ἐωραμένα εἴη. ἀποδοτέον οὖν φησι καὶ τῷ τοιούτῳ χρόνον οὐκ ὀλίγον καὶ προθέμενον ἅπαντα εἰς μέσον αἰρεῖσθαι διαμέλλοντα καὶ βραδύνοντα καὶ πολλάκις ἐπισκοποῦντα, μῆτε ἡλικίαν τοῦ λέγοντος ἐκάστου μῆτε σχῆμα ἢ δόξαν ἐπὶ σοφίᾳ αἰδούμενον, ἀλλὰ κατὰ τοὺς Ἀρεοπαγίτας αὐτὸ ποιοῦντα, οἷ

806 ἐν νυκτι καὶ σκότῳ δικάζουσιν, ὡς μὴ ἐς τοὺς λέγοντας, ἀλλ' ἐς τὰ λεγόμενα ἀποβλέποιεν· καὶ τότε ἤδη ἔξεσται σοι βεβαίως ἐλομένῳ φιλοσοφεῖν.

ΕΡΜ. Μετὰ τὸν βίον φῆς· ἐκ γὰρ τούτων οὐδενὸς ἀνθρώπων βίος ἐξαρκέσειεν ἂν ὡς ἐπὶ πάντα ἐλθεῖν καὶ ἕκαστον ἀκριβῶς ἐπιθεῖν καὶ ἐπιδόντα κρίναι καὶ κρίναντα ἐλέσθαι καὶ ἐλόμενον φιλοσοφῆσαι, μόνως γὰρ δὴ οὕτως εὐρεθῆναι φῆς τάληθές, ἄλλως δὲ οὔ.

65. *ΛΥΚ.* Ὅκνῳ γὰρ σοι εἶπεν, ᾧ Ἐρμότιμς, ὅτι οὐδὲ τοῦτό πω ἱκανόν, ἀλλ' ἔτι μοι δοκοῦμεν λεληθῆναι ἡμᾶς αὐτοὺς οἰόμενοι μὲν τι εὐρηκέναι βέβαιοι, εὐρόντες δὲ οὐδέν, ὥσπερ οἱ ἀλιεύοντες πολλάκις καθέντες τὰ δίκτυα καὶ βάρους τινὸς αἰσθόμενοι ἀνέλκουσιν ἰχθῦς παμπόλλους γε περιβεβληκέναι ἐλπίζοντες, εἶτα ἐπειδὴν κάμωσιν ἀνασπῶντες, ἢ λίθος τις ἀναφαίνεται αὐτοῖς ἢ κεράμιον ψάμμῳ σεσαγμένον. σκοπεῖ μὴ καὶ ἡμεῖς τι τοιοῦτον ἀνεσπᾶκαμεν.

ΕΡΜ. Οὐ μανθάνω τί σοι τὰ δίκτυα ταῦτα βούλεται· ατεχνῶς γὰρ με περιβάλλεις αὐτοῖς.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν πειρῶ διεκδῦναι· σὺν θεῷ γὰρ οἶσθα

νεῖν, εἰ καὶ τις ἄλλος· ἐγὼ γὰρ κἂν ἐφ' ἅπαντας ἔλθω-
μεν πειρώμενοι καὶ τοῦτο ἐργασώμεθα ποτε, οὐδέπω οὐ-
δὲ τοῦτο δῆλον ἔσεσθαι νομίζω, εἴ τις ἐξ αὐτῶν ἔχει τὸ
ζητούμενον ἢ πάντες ὁμοίως ἀγνοοῦσι.

ΕΡΜ. Τί φῆς; οὐδὲ τούτων τις πάντως ἔχει; 80

ΑΤΚ. Ἄδελφον. ἢ σοι ἀδύνατον δοκεῖ ἅπαντας ψεύ-
δεσθαι, τὸ δ' ἀληθές ἄλλο τι εἶναι πρὸς μηδενὸς αὐτῶν
πῶ εὐρημένον;

66. ΕΡΜ. Πῶς οἶόν τε;

ΑΤΚ. Οὕτως· ἔστω γὰρ ὁ μὲν ἀληθὴς ἀριθμὸς ἡμῖν
εἴκοσιν, οἶον, κυάμους τις εἴκοσιν ἐς τὴν χειρὰ λαβῶν,
ἐπικλεισάμενος ἐρωτάτω δέκα τινάς, ὅποσοι εἰσὶν οἱ κύα-
μοι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, οἱ δὲ εἰκάζοντες ὁ μὲν ἑπτὰ, ὁ δὲ
πέντε, ὁ δὲ τριάκοντα λεγέτωσαν, ὁ δὲ τις δέκα ἢ πεν-
τεκαίδεκα, καὶ ὄλωσ ἄλλος ἄλλον τινὰ ἀριθμὸν· ἐνδέχε-
ται μέντοι καὶ κατὰ τύχην τινὰ ἀληθεῦσαι, ἢ γάρ;

ΕΡΜ. Ναί.

ΑΤΚ. Οὐ μὴν οὐδὲ τοῦτο ἀδύνατον, ἅπαντας ἄλ-
λον ἄλλους ἀριθμοὺς εἰπεῖν, τοὺς ψευδεῖς καὶ οὐκ ὄντας,
μηδένα δὲ αὐτῶν φάναι ὅτι εἴκοσιν ὁ ἀνὴρ κυάμους ἔχει.
ἢ τί φῆς;

ΕΡΜ. Οὐκ ἀδύνατον.

ΑΤΚ. Κατὰ ταῦτά τοῖνον ἅπαντες μὲν οἱ φιλοσο-
φοῦντες τὴν εὐδαιμονίαν ζητοῦσιν ὁποῖόν τί ἐστι, καὶ
λέγουσιν ἄλλος ἄλλο τι αὐτὴν εἶναι, ὁ μὲν ἠθουήν, ὁ δὲ
τὸ καλόν, ὁ δὲ ὅσα ἑτερά φασι περὶ αὐτῆς. εἰκὸς μὲν οὖν
καὶ τούτων ἐν τι εἶναι τὸ εὐδαιμον, οὐκ ἀπεικὸς δὲ καὶ
ἄλλο τι παρ' αὐτὰ πάντα. καὶ εἰκόκαμεν ἡμεῖς ἀνάπαλιν
ἢ ἐρχῆν, πρὶν τὴν ἀρχὴν εὐρεῖν, ἐπέλγεσθαι πρὸς τὸ τέ-
λος. ἔδει δ' οἶμαι πρότερον φανερὸν γενέσθαι ὅτι ἐγνω-
σται τὰληθές καὶ πάντως ἔχει τις αὐτὸ εἰδὼς τῶν φιλο- 80

σοφούντων, εἶτα μετὰ τοῦτο τὸ ἐξῆς ἂν ἦν ζητῆσαι, φ̄ πειστέον ἐστίν.

ΕΡΜ. Ὡστε, ὦ Λυκίνε, τοῦτο φῆς, ὅτι οὐδ' ἂν διὰ πάσης φιλοσοφίας χωρήσωμεν, οὐδὲ τότε πάντως ἔξομεν τάληθῆς ἐξευρεῖν.

ΛΥΚ. Μὴ ἐμέ, ὦγαθέ, ἐρώτα, ἀλλὰ τὸν λόγον αὐθις αὐτόν· καὶ ἴσως ἂν ἀποκρίναιτό σοι ὅτι οὐδέπω, ἔστ' ἂν ἄδηλον ἢ εἰ ἐν τι τούτων ἐστὶν ἂν οὗτοι λέγουσιν.

67. *ΕΡΜ.* Οὐδέποτε ἄρα ἐξ ἂν σὺ φῆς εὐρήσομεν οὐδὲ φιλοσοφήσομεν, ἀλλὰ δεήσει ἡμᾶς ἰδιώτην τινα βίον ζῆν ἀποστάτως τοῦ φιλοσοφεῖν. τοῦτο ξυμβαίνει γε ἐξ ἂν φῆς, ἀδύνατον εἶναι φιλοσοφῆσαι καὶ ἀνεφικτον ἀνθρώπῳ γε ὄντι· ἀξιολὸς γάρ τὸν φιλοσοφήσειν μέλλοντα ἐλέσθαι πρῶτον φιλοσοφίαν τὴν ἀρίστην, ἢ δὲ αἴρεσις οὕτως σοι ἐδόκει μόνως ἀκριβῆς ἂν γενέσθαι, εἰ διὰ πάσης φιλοσοφίας χωρήσαντες ἐλοίμεθα τὴν ἀληθεστάτην. εἶτα λογιζόμενος ἐτῶν ἀριθμὸν, ὁπόσος ἐκάστη ἰκανός, ὑπερεξέπιπτες ἀπομηκύνων τὸ πρᾶγμα ἐς γενεᾶς ἄλλας, 809 ὡς ὑπερήμερον γίγνεσθαι τάληθῆς τοῦ ἐκάστου βίου· τελευτῶν δὲ καὶ τοῦτο αὐτὸ οὐκ ἀνευδοίαστος ἀποφαίνεις, ἄδηλον εἶναι λέγων, εἴτε εὔρηται πρὸς τῶν φιλοσοφούντων πάλαι τάληθῆς εἴτε καὶ μὴ.

ΛΥΚ. Σὺ δὲ πῶς, ὦ Ἐρμότιμε, δύναιο ἂν ἐπομοσάμενος εἰπεῖν ὅτι εὔρηται πρὸς αὐτῶν;

ΕΡΜ. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ὁμόσαιμι.

ΛΥΚ. Καίτοι πόσα ἄλλα παρεῖδον ἐκῶν σοι ἐξετάσεως μακρᾶς καὶ αὐτὰ δεόμενα;

68. *ΕΡΜ.* Τὰ ποῖα;

ΛΥΚ. Οὐκ ἀκούεις τῶν Στωϊκῶν ἢ Ἐπικουρείων ἢ Πλατωνικῶν εἶναι φασκόντων τοὺς μὲν εἰδέναι τοὺς λόγους ἐκάστους, τοὺς δὲ μὴ, καίτοι τά γε ἄλλα πάνυ ἀξιόπιστους ὄντας;

ΕΡΜ. Ἀληθῆ ταῦτα.

ΑΤΚ. Τὸ τοίνυν διακρίναι τοὺς εἰδότας καὶ διαγνώ-
ναι ἀπὸ τῶν οὐκ εἰδόντων μὲν, φασκόντων δέ, οὐ σοι
δοκεῖ πάνυ ἐργῶδες εἶναι;

ΕΡΜ. Καὶ μάλα.

ΑΤΚ. Δεήσει τοίνυν σέ, εἰ μέλλεις Στωϊκῶν τὸν
ἄριστον εἰσεσθαι, εἰ καὶ μὴ ἐπὶ πάντας, ἀλλ' οὖν ἐπὶ τοὺς 81
πλείστους αὐτῶν ἐλθεῖν καὶ πειραθῆναι καὶ τὸν ἀμείνω
προστήσασθαι διδάσκαλον, γυμνασάμενόν γε πρότερον
καὶ κριτικὴν τῶν τοιούτων δύναμιν πορισάμενον, ὡς μὴ
σε λάθῃ ὁ χειρῶν προκριθεῖς. καὶ σὺ καὶ πρὸς τοῦτο ὄρα
ὄσου δεῖ τοῦ χρόνου, οὐ ἐκῶν παρήκα δεδιῶς μὴ σὺ ἀγα-
νακτησῆς, καίτοι τό γε μέγιστόν τε ἅμα καὶ ἀναγκαιότα-
τον ἐν τοῖς τοιούτοις, λέγω δὴ τοῖς ἀθλήοις τε καὶ ἀμφι-
βόλοις, ἐν τοῦτο ἐστίν, οἶμαι· καὶ μόνη σοι αὕτη πιστὴ
καὶ βέβαιος ἐλπὶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν τε καὶ εὔρεσιν αὐτῆς,
ἄλλη δὲ οὐδ' ἠτίσουν ἢ τὸ κρίνειν δύνασθαι καὶ χωρίζειν
ἀπὸ τῶν ἀληθῶν τὰ ψευδῆ ὑπάρχειν σοι καὶ κατὰ τοὺς
ἀργυρογνώμονας διαγιγνώσκειν ἅ τε δόκιμα καὶ ἀκίβδη-
λα καὶ ἅ παρακεκομμένα, καὶ εἴ ποτε τοιαύτην τινα δύ-
ναμιν καὶ τέχνην πορισάμενος ἦεις ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν
λεγομένων· εἰ δὲ μὴ, εὐ ἴσθι ὡς οὐδὲν κωλύσει σε τῆς
φινὸς ἔλκεσθαι ὑφ' ἐκάστων ἢ θαλλῶ προδειχθέντι ἀκο-
λουθεῖν ὥσπερ τὰ πρόβατα, μᾶλλον δὲ τῶ ἐπιτραπεζίῳ
ὑδατι εἰκῶς ἔσῃ, ἐφ' ὅ τι ἂν μέρος ἐλκύσῃ σέ τις ἄκρω
τῶ δακτύλῳ ἀγόμενος, ἢ καὶ νῆ Δία καλάμῳ τινὶ ἐπ'
ὄχθῃ παραποταμῆ πεφυκότι καὶ πρὸς πᾶν τὸ πνέον καμ-
πτομένῳ, καὶ μικρὰ τις αὔρα διαφυσήσασα διασαλεύσῃ 81
αὐτόν. 69. ὡς εἰ γέ τινα εὔροις διδάσκαλον, ὃς ἀποδεί-
ξεως πέρι καὶ τῆς τῶν ἀμφισβητουμένων διακρίσεως τέχ-
νην τινα εἰδῶς διδάξειέ σε, παύσῃ δηλαδὴ πράγματα
ἐχῶν· αὐτίκα γάρ σοι τὸ βέλτιστον φανεῖται καὶ τάληθές

ὑπαχθὲν τῇ ἀποδεικτικῇ ταύτῃ τέχνῃ καὶ τὸ ψεῦδος ἐλεγχθήσεται, καὶ σὺ βεβαίως ἐλόμενος καὶ κρίνας φιλοσοφῆσεις καὶ τὴν τριπόδητον εὐδαιμονίαν κτησάμενος βιώσῃ μετ' αὐτῆς ἅπαντα συλλήβδην ἔχων τὰ γαθὰ.

ΕΡΜ. Εὖ γε, ὦ Λυκῖνε· παρὰ πολὺ γὰρ ταῦτ' ἀμείνω καὶ ἐλπίδος οὐ μικρᾶς ἐχόμενα λέγεις, καὶ ζητητέος, ὡς ἔοικεν, ἡμῖν ἀνὴρ τις τοιοῦτος, διαγνωστικούς τε καὶ διακριτικούς ποιήσων ἡμᾶς καὶ τὸ μέγιστον, ἀποδεικτικούς· ὡς τὰ γε μετὰ ταῦτα φάδια ἤδη καὶ ἀπράγμονα καὶ οὐ πολλῆς διατριβῆς δεόμενα. καὶ ἔρωγε ἤδη χάριν οἶδά σοι ἐξευρόντι σύντομόν τινα ταύτην ἡμῖν καὶ ἀρίστην ὁδόν.

ΛΤΚ. Καὶ μὴν οὐδέπω χάριν ἂν μοι εἰδείης εἰκότως· οὐδὲν γὰρ σοι ἐξευρηκῶς ἔδειξα, ὡς ἐγγυτέρω σε ποιήσῃ τῆς ἐλπίδος, τὸ δὲ πολὺ πορρωτέρω γεγόναμεν ἢ 812 πρότερον ἤμεν καὶ κατὰ τοὺς παροιμιαζομένους „πολλὰ μοχθήσαντες ὁμοίως ἐσμέν.“

ΕΡΜ. Πῶς τοῦτο φῆς; πάνυ γὰρ λυπηρόν τι καὶ δύσελεπι ἐρεῖν ἔοικας.

70. *ΛΤΚ.* Ὅτι, ὦ ἑταίρε, κἂν εὕρωμεν ὑπισχνόμενόν τινα εἰδέναι τε ἀπόδειξιν καὶ ἄλλον διδάξῃν, οὐκ ἀντίκα, οἶμαι, πιστεύσομεν αὐτῷ, ἀλλὰ τινα ζητήσομεν τὸν κρῖναι δυνάμενον, εἰ ἀληθῆ ὁ ἀνὴρ λέγει· κἂν τοῦτου εὐπορήσωμεν, ἄδηλον ἔτι ἡμῖν εἰ ὁ ἐπιγνώμων οὗτος οἶδε διαγιγνώσκῃν τὸν ὀρθῶς κρινούντα ἢ μὴ, καὶ ἐπ' αὐτὸν αὐτίς τοῦτον ἄλλον ἐπιγνώμονος, οἶμαι, δεῖ. ἡμεῖς γὰρ πόθεν ἂν εἰδείημεν διακρίνειν τὸν ἀρίστα κρῖναι δυνάμενον; ὄρεῖς ὅποι τοῦτο ἀποτείνεται καὶ ὡς ἀπέραντον γίνεται, στήναί ποτε καὶ καταληφθῆναι μὴ δυνάμενον; ἐπεὶ καὶ τὰς ἀποδείξεις αὐτάς, ὅποσας μίον τε εὐρίσκειν, ἀμφισβητουμένας ὄψει καὶ μηδὲν ἐχούσας βεβαιον· αἱ γοῦν πλείσται αὐτῶν δι' ἄλλων ἀμφισβητου-

μένων πείθειν ἡμᾶς βιάζονται εἰδέναι, αἱ δὲ τοῖς πάνυ προδῆλοις τὰ ἀφανέστατα συνάπτουσαι οὐδὲν αὐτοῖς κοινουῦντα ἀποδείξεις ὅμως αὐτῶν εἶναι φάσκουσιν, ὥσπερ εἴ τις οἰοίτο ἀποδείξειν εἶναι θεοὺς, διότι βωμοὶ αὐτῶν ὄντες φαίνονται. ὥστε, ὦ Ἐρμότιμε, οὐκ οἶδ' ὅπως καθάπερ οἱ ἐν κύκλῳ θέοντες ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν καὶ 813 ἀπορίαν ἐπανεληλύθαμεν.

71. ΕΡΜ. Οἶά με εἰργάσω, ὦ Ἀνκίτε, ἄνθρακάς μοι τὸν θησαυρὸν ἀποφύγας, καὶ ὡς εἰκὴν ἀπολείται μοι τὰ τοσαῦτα ἔτη καὶ ὁ κάματος ὁ πολὺς.

ΑΤΚ. Ἄλλ', ὦ Ἐρμότιμε, πολὺ ἔλαττον ἀνιάσῃ, ἣν ἐννοήσῃς ὅτι οὐ μόνος ἔξω μένεις τῶν ἐλπισθέντων ἀγαθῶν, ἀλλὰ πάντες, ὡς ἔπος εἰπεῖν, περὶ ὄνου σκιαῶς μάχονται οἱ φιλοσοφοῦντες. ἢ τίς ἄρα δύναίτο δι' ἐκείνων ἀπάντων χωρῆσαι ἄν ἔφην; ὅπερ ἀδύνατον καὶ αὐτὸς λέγεις εἶναι. νῦν δὲ ὁμοίόν μοι δοκεῖς ποιεῖν ὥσπερ εἴ τις δακρυοὶ καὶ αἰτιῶτο τὴν τύχην, ὅτι μὴ δύναίτο ἀνελθεῖν ἐς τὸν οὐρανόν, ἢ ὅτι μὴ βύθιος ὑποδὺς εἰς τὴν θάλατταν ἀπὸ Σικελίας ἐς Κύπρον ἀναδύσεται, ἢ ὅτι μὴ ἀφθεις πτηνὸς ἀνθημερὸν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἴνδούς τελεῖ· τὸ δ' αἰτιον τῆς λύπης, ὅτι ἠλπίζει, οἶμαι, ἢ ὄναρ ποτὲ ἰδῶν τοιοῦτον ἢ αὐτὸς αὐτῷ ἀναπλάσας, οὐ πρότερον ἐξετάσας εἰ ἐφικτὰ εὐχεται καὶ κατὰ τὴν ἀνθρώπου φύσιν. καὶ δὴ καὶ σέ, ὦ ἑταῖρε, πολλὰ καὶ θυμαστὰ ὄνειροπολοῦντα νύξας ὁ λόγος ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐκδορεῖν ἐποίησεν· εἶτα ὀργίζῃ αὐτῷ ἔτι μόλις τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνοίγων καὶ τὸν ὕπνον οὐ ῥαδίως ἀποσειόμενος ὑφ' ἠδο- 814 νῆς ἄν εἰώρας. πάσχουσι δὲ αὐτὸ καὶ οἱ τὴν κενὴν μακαρίαν ἑαυτοῖς ἀναπλάττοντες, ἣν μεταξὺ πλουτουσιν αὐτοῖς καὶ θησαυροὺς ἀνορύττουσι καὶ βασιλεύουσι καὶ τὰ ἄλλα εὐδαιμονοῦσιν, — οἶα πολλὰ ἢ θεὸς ἐκείνη ῥαδιουργεῖ, ἢ Εὐχὴ, μεγαλόδωρος οὕσα καὶ πρὸς οὐδὲν ἀντιλέ-

γούσα, κἄν πτηνὸς θέλῃ τις γενέσθαι, κἄν κολοσοιαῖος τὸ μέγεθος, κἄν ὄρη ὅλα χρυσᾶ εὐρίσκειν — ἦν τοίνυν ταῦτα ἐννοοῦσιν αὐτοῖς ὁ παῖς προσελθὼν ἐρηταί τι τῶν ἀναγκαίων, οἷον ὄθεν ἄρτους ἄνητέον ἢ ὅ τι φατέον πρὸς τὸν ἀπαιτοῦντα τούνοικιον ἐκ πολλοῦ περιμένοντα, οὕτως ἀγανακτοῦσιν ὡς ὑπὸ τοῦ ἐρομένου καὶ παρενοχλήσαντος ἀφαιρεθέντες ἅπαντα ἐκεῖνα τὰγαθὰ καὶ ὀλίγου δέουσι τὴν ζῆνα τοῦ παιδὸς ἀποτραγεῖν. 72. ἀλλὰ σύ, ὦ φιλότης, μὴ πάθῃς αὐτὸ πρὸς ἐμέ, εἰ σε θησαυροὺς ἀνορύττοντα καὶ πετόμενον καὶ τινὰς ἐννοίας ὑπερφυεῖς ἐννοοῦντα καὶ τινὰς ἐλπίδας ἀνεφίκτους ἐλπίζοντα φίλος ἂν οὐ περιεῖδον διὰ παντὸς τοῦ βίου ὄνειρον ἠδέ μὲν ἴσως, ἀτὰρ ὄνειρον γε συνόντα, διαναστάντα δὲ ἀξιάπραττειν τι τῶν ἀναγκαίων καὶ ὅ σε παραπέμψει ἐς τὸ λοιπὸν τοῦ βίου τὰ κοινὰ ταῦτα φρονοῦντα· ἐπεὶ ὁ γε νῦν ἐπραττες καὶ ἐπενόεις, οὐδὲν τῶν Ἰπποκενταύρων καὶ Χιμαιρῶν καὶ Γοργόνων διαφέρει, καὶ ὅσα ἄλλα ὄνει-
 815 ροὶ καὶ ποιητᾶι καὶ γραφεῖς ἐλεύθεροὶ ὄντες ἀναπλάττουσιν οὔτε γενόμενα πώποτε οὔτε γενέσθαι δυνάμενα. καὶ ὁμως ὁ πολὺς λεῶς πιστεύουσιν αὐτοῖς καὶ κηλοῦνται ὀρῶντες ἢ ἀκούοντες τὰ τοιαῦτα διὰ τὸ ζῆνα καὶ ἀλόκοτα εἶναι. 73. καὶ σὺ δὴ μυθοποιοῦ τινος ἀκούσας ὡς ἔστι τις γυνὴ ὑπερφυῆς τὸ κάλλος, ὑπὲρ τὰς Χάριτας αὐτὰς ἢ τὴν Οὐρανίαν [εἶναι], μὴ πρότερον ἐξετάσας εἰ ἀληθῆ λέγει καὶ εἰ ἔστι πού τῆς γῆς ἢ ἀνθρωπος αὐτῆ, ἥρας εὐθύς, ὥσπερ φασὶ τὴν Μήθειαν ἐξ ὄνειρατος ἐρασθῆναι τοῦ Ἰάσονος. ὁ δὲ δὴ μάλιστα σε πρὸς τὸν ἐρωτὰ ἐπηγαγετο καὶ τοὺς ἄλλους δέ, ὅποσοι τοῦ αὐτοῦ σοι εἰδάλων ἐρῶσι, τοῦτο ἦν, ὡς γέ μοι εἰκάξοντι φαίνεται, τὸ τὸν λέγοντα ἐκείνον περὶ τῆς γυναικὸς, ἐπεὶ περ ἐπιστεύθη τὸ πρῶτον ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἀκόλουθα ἐπάγειν· εἰς τοῦτο γὰρ ἐρωρᾶτε μόνον, καὶ διὰ τοῦτο εἴλκεν ὑμᾶς

τῆς θινός, ἐπέπερ ἅπαξ τὴν πρώτην λαβὴν ἐνεδάκατε αὐτῷ, καὶ ἦγεν ἐπὶ τὴν ἀγαπωμένην δι' ἧς ἔλεγεν εὐθείας ὁδοῦ· ῥάδια γάρ, οἶμαι, τὰ μετὰ ταῦτα καὶ οὐδεις ὑμῶν ἔτι ἐπιστρεφόμενος εἰς τὴν εἰσοδὸν ἐξήταξεν εἰ ἀληθῆς ἔστι καὶ εἰ μὴ ἔλαθε καθ' ἣν οὐκ ἔχρην εἰσελθῶν, ἀλλ' ἠκολούθει τοῖς τῶν προωδευκότων ἴχνεσι, καθάπερ τὰ πρόβατα πρὸς τὸν ἠγούμενον, δέον ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν εὐθύς σκέψασθαι, εἴπερ εἰσιτητέον.

74. ὃ δέ φημι, σαφέστερον ἂν μάθοις, ἣν τι τοιοῦτον 816 ὁμοίον παραθεωρήσης αὐτῷ· λέγοντος γάρ τινος τῶν μεγαλοτόλμων τούτων ποιητῶν, ὡς γένοιτό ποτε τρικέφαλος καὶ ἐξάχειρ ἄνθρωπος, ἂν τὸ πρῶτον ταῦτα ἀπραγμόνως ἀποδέξῃ μὴ ἐξετάσας εἰ δυνατόν, ἀλλὰ πιστεύσας, εὐθύς ἀκολούθως ἂν ἐπάγοι καὶ τὰ λοιπά, ὡς καὶ ὀφθαλμοὺς ὁ αὐτὸς εἶχεν ἕξ καὶ ὄτα ἕξ καὶ φωνὰς τρεῖς ἅμα ἠφίει καὶ ἦσθιε διὰ τριῶν στομάτων καὶ δακτύλους τριάκοντα εἶχεν, οὐχ ὥσπερ ἕκαστος ἡμῶν δέκα ἐν ἀμφοτέροις ταῖς χερσί, καὶ εἰ πολεμεῖν θεοί, αἱ τρεῖς μὲν χεῖρες ἐκάστη πέλτην ἢ γέρον ἢ ἀσπίδα εἶχον, αἱ τρεῖς δὲ ἢ μὲν πέλεκυν κατέφερον, ἢ δὲ λόγχην ἠφίει, ἢ δὲ τῷ ξίφει ἐχρητο. καὶ τίς ἔτι ἂν ἀπιστήσῃε ταῦτα λέγοντι αὐτῷ; ἀκόλουθα γὰρ τῇ ἀρχῇ, περὶ ἧς ἐχρην εὐθύς σκοπεῖν εἴπερ δεκτέα καὶ εἰ συγχωρητέα οὕτως ἔχειν. ἦν δὲ ἅπαξ ἐκεῖνα δῶς, ἐπιρρεῖ τὰ λοιπὰ καὶ οὐποτε στησεται καὶ τὸ ἀπιστεῖν αὐτοῖς οὐκέτι ῥάδιον, ἐπέπερ ἀκόλουθα καὶ ὁμοιά ἔστι τῇ συγχωρηθείσῃ ἀρχῇ, ἅπερ καὶ ὑμεῖς πάσχετε· ὑπὸ γὰρ δὴ ἔρωτος καὶ προθυμίας οὐκ ἐξετάσαντες τὰ κατὰ τὴν εἰσοδὸν ἐκάστην ὅπως ὑμῖν ἔχει, προχωρεῖτε ὑπὸ τῆς ἀκολουθίας ἐλκόμενοι, οὐκ ἐννοοῦντες εἰ πῃ γένοιτ' ἂν ἀκόλουθόν τι αὐτῷ καὶ ψεῦδος ὄν, οἶον, εἰ τις λέγοι τὰ δὲς πέντε ἑπτὰ εἶναι καὶ σὺ πιστεύσεις αὐτῷ μὴ ἀριθμῆσας ἐπὶ σαντοῦ, ἐπάξει δηλαδὴ ὅτι καὶ 817

τετράκις πέντε τετταρεσκαίδεκα πάντως ἐστὶ καὶ μεχρὶ
 ἂν ὅτου ἐθελήσῃ, οἷα καὶ ἡ θαυμαστὴ γεωμετρία ποιεῖ·
 κἀκεῖνη γὰρ τοὺς ἐν ἀρχῇ ἀλλόκοτά τινα αἰτήματα αἰτή-
 σασα καὶ συγχωρηθῆναι αὐτῇ ἀξιώσασα οὐδὲ συστήναι
 δυνάμενα, σημεία τινα ἀμερῆ καὶ γραμμὰς ἀπλατεῖς καὶ
 τὰ τοιαῦτα, ἐπὶ σαθροῖς τοῖς θεμελίοις τούτοις οἰκοδο-
 μεῖ τὰ τοιαῦτα καὶ ἀξιοῖ εἰς ἀπόδειξιν ἀληθῆ λέγειν ἀπὸ
 ψευδοῦς τῆς ἀρχῆς ὀρωμένη. 75. κατὰ ταῦτα τοῖνυν
 καὶ ἡμεῖς δόντες τὰς ἀρχὰς τῆς προαιρέσεως ἐκάστης
 πιστεύετε τοῖς ἐξῆς καὶ γνώρισμα τῆς ἀληθείας αὐτῶν
 τὴν ἀκολουθίαν ἠγείσθε εἶναι ψευδῆ οὖσαν· εἶτα οἱ μὲν
 818 ἡμῶν ἐναποθνήσκουσι ταῖς ἐλπίσι, πρὶν ἰδεῖν τάληθές
 καὶ καταγνώναι τῶν ἐξαπατησάντων ἐκείνων, οἱ δὲ κἂν
 αἰσθῶνται ἐξηπατημένοι ὅψε ποτε γέροντες ἤδη γενόμε-
 νοι, ὀκνοῦσιν ἀναστρέφειν αἰδούμενοι, εἰ δεήσει τηλι-
 κούτους αὐτοὺς ὄντας ἐξομολογήσασθαι ὅτι πράγματα
 παιδῶν ἔχοντες οὐ συνίεσαν· ὥστε ἐμμένουσι τοῖς αὐτοῖς
 ὑπ' αἰσχύνης καὶ ἐπαινοῦσι τὰ παρόντα καὶ ὀπόσους ἂν
 δύνωνται προτρέπουσιν ἐπὶ τὰ αὐτά, ὡς ἂν μὴ μόνοι
 ἐξηπατημένοι ᾖσιν, ἀλλὰ ἔχωσι παραμυθίαν τὸ καὶ πολ-
 λούς καὶ ἄλλους τὰ ὅμοια παθεῖν αὐτοῖς· καὶ γὰρ αὐ-
 κἀκεῖνο ὀρωῶσιν, ὅτι ἦν τάληθές εἰπωσιν, οὐκετι σεμνοὶ
 ὥσπερ νῦν καὶ ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς δόξουσιν οὐδὲ τιμή-
 σονται ὁμοίως. οὐκ ἂν οὖν ἐκόντες εἴποιεν εἰδότες, ἀφ'
 οἷων ἐκπεσόντες ὅμοιοι τοῖς ἄλλοις δόξουσιν. ὀλίγοις δ'
 ἂν πάνυ ἐντύχοις ὑπ' ἀνδρείας τολμῶσι λέγειν ὅτι ἐξη-
 πάτηνται καὶ τοὺς ἄλλους ἀποτρέπειν τῶν ὁμοίων πει-
 ρωμένους. εἰ δ' οὖν τινι τοιοῦτῳ ἐντύχοις, φιλαλήθῃ τε
 819 κάλει τὸν τοιοῦτον καὶ χρηστὸν καὶ δίκαιον καί, εἰ βού-
 λει, φιλόσοφον· οὐ γὰρ ἂν φθονήσαιμι τούτῳ μόνῳ τοῦ
 ὀνόματος· οἱ δ' ἄλλοι ἢ οὐδὲν ἀληθές ἴσασιν οἰόμενοι
 εἰδέναι ἢ εἰδότες ἀποκρύπτονται ὑπὸ δειλίας καὶ αἰσχῆ-

νης καὶ τοῦ προτιμᾶσθαι βούλεσθαι. 76. καίτοι πρὸς τῆς Ἀθηναῖς ἅπαντα μὲν ἄφην, εἰσωμεν αὐτοῦ καταβαλόντες καὶ λήθη τις ἔστω αὐτῶν ὡσπερ τῶν πρὸ Εὐκλείδου ἄρχοντος πραχθέντων, ὑποθέμενοι δὲ ταύτην φιλοσοφίαν ὀρθὴν εἶναι τῶν Στωϊκῶν, ἄλλην δὲ μηδ' ἦντιναοῦν, ἴδωμεν εἰ ἐφικτὴ αὕτη καὶ δυνατὴ ἔστιν, ἢ μάτην κάμνουσιν ὅποσοι ἐφίενται αὐτῆς· τὰς μὲν γὰρ ὑποσχέσεις ἀκούω θαυμαστάς τινας, ἢλίκα εὐδαιμονήσουσιν οἱ ἐς τὸ ἀκρότατον ἐλθόντες· μόνους γὰρ τούτους πάντα συλλαβόντας ἔξιν τὰ τῶ ὄντι ἀγαθὰ. τὸ μετὰ ταῦτα δὲ σὺ ἂν ἄμεινον εἰδείης, εἰ τιμὴ ἐντετύχηκας Στωϊκῶ τοιοῦτω [καὶ Στωϊκῶν τῶ ἄκρω], οἷα μῆτε λυπείσθαι μῆθ' ὑφ' ἡδονῆς κατασπᾶσθαι μῆτε ὀργίζεσθαι, φθόνου δὲ κρείττονι καὶ πλούτου καταφρονοῦντι καὶ συνόλωσ εὐδαίμωνι, ὅποιον χρὴ τὸν κανόνα εἶναι καὶ γνώμονα τοῦ κατὰ τὴν ἀρετὴν βίου, — ὁ γὰρ καὶ κατὰ μικρότατον ἐνδέων ἀτελής, κἂν πάντα πλείω ἔχη — εἰ δὲ τοῦτο οὐχί, οὐδέπω εὐδαίμων.

77. ΕΡΜ. Οὐδένα τοιοῦτον εἶδον.

ΑΤΚ. Εὖ γε, ὦ Ἐρμότιμε, ὅτι οὐ ψεύδῃ ἐκῶν. εἰς τί δ' οὖν ἀποβλέπων φιλοσοφεῖς, ὅταν ὀρθῶς μῆτε τὸν διδάσκαλον τὸν σὸν μῆτε τὸν ἐκείνου μῆτε τὸν πρὸ αὐτοῦ μηδ' ἂν εἰς δεκαγονίαν ἀναγάγῃς μηδένα αὐτῶν σοφὸν ἀκριβῶς καὶ διὰ τοῦτο εὐδαίμονα γεγεννημένον; οὐδὲ γὰρ ἂν ἐκεῖνο ὀρθῶς εἶποις, ὡς ἀπόρη, κἂν πλησίον γένῃ τῆς εὐδαιμονίας, ἐπεὶ οὐδὲν ὕφελος· ὁμοίως γὰρ ἔξω τοῦ ὁδοῦ ἔστι καὶ ἐν τῶ ὑπαίθρῳ ὃ τε παρὰ τὴν θύραν ἔξω ἔστωσ καὶ ὁ πόρρω, διαλλάττοιεν δ' ἂν, ὅτι μᾶλλον οὗτος ἀνιάσεται ὀρῶν ἐγγύθεν οἷων ἔστέρηται. εἴτα ἵνα πλησίον γένῃ τῆς εὐδαιμονίας — δῶσω γὰρ τοῦτό σοι — τσοσαῦτα πονεῖς κατατρύχων σεαυτὸν, καὶ παραδεδράμηκέ σε ὁ βίος ὁ τοσοῦτος ἐν ἀκηδία καὶ καμάτῳ

καὶ ἀγροπνίαις κάτω νενευκότα; καὶ εἰσαυθις πονήσεις, ὡς φῆς, ἄλλα εἰκοσιν ἔτη τοῦλάχιστον, ἵνα ὀγδοηκοντούτης γενόμενος — εἰ τις ἐγγυητής ἐστί σοι, ὅτι βιάσῃ τοσαῦτα — ὅμως ἦς ἐν τοῖς μηδέπω εὐδαιμονοῦσιν; εἰ μὴ μόνος οἶει τεύξεσθαι τούτου καὶ αἰρήσειν διώκων ὃ πρὸ σοῦ μάλα πολλοὶ κἀγαθοὶ καὶ ἀκύτεροὶ παρὰ πολὺ διώκοντες οὐ κατέλαβον. 78. ἀλλὰ καὶ κατάλαβε, εἰ δοκεῖ, καὶ ἔχε ὄλον συλλαβῶν, τὸ μὲν δὴ πρῶτον οὐχ ὀρῶ ὅ τι ποτ' ἂν εἴη τἀγαθόν, ὡς ἀντάξιον δοκεῖν τῶν πόνων τῶν τοσοῦτων. ἔπειτα ἐς πόσον ἔτι τὸν λοιπὸν χρόνον ἀπολαύσεις αὐτοῦ γέρων ἤδη καὶ παντὸς ἡδέος ἔξωρος

822 ἂν καὶ τὸν ἕτερον πόδα, φασίν, ἐν τῇ σοφῷ ἔχων; εἰ μὴ τι. ἐς ἄλλον, ᾧ γενναῖε, βίον προγυμνάσεις ἑαυτόν, ὡς ἐς ἐκεῖνον ἐλθὼν ἄμεινον διαγάγοις, εἰδὼς ὄντινα τρόπον χρῆ βιοῦν, ὅμοιον ὡς εἰ τις ἐς τοσοῦτον σκευάζοι τε καὶ εὐτρεπέζοι ὡς δειπνήσων ἄμεινον, ἄχρι ἂν λάθῃ ὑπὸ λιμοῦ διαφθαρεῖς. 79. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκεῖνό πω κατανευόηκας, οἶμαι, ὡς ἡ μευ ἀρετὴ ἐν ἔργοις δήπου ἐστίν, οἷον ἐν τῷ δίκαια πράττειν καὶ σοφὰ καὶ ἀνδρεῖα, ὑμεῖς δὲ — τὸ δὲ ὑμεῖς ὅταν εἶπω, τοὺς ἄκρους τῶν φιλοσοφούντων φημί — ἀφέντες ταῦτα ζητεῖν καὶ ποιεῖν δημάτια δύστηνα μελετᾶτε καὶ συλλογισμοὺς καὶ ἀπορίας καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἐπὶ τούτοις διατρίβετε, καὶ ὅς ἂν κρατῇ ἐν αὐτοῖς, καλλίνικος ὑμῖν δοκεῖ· ἀφ' ὧν, οἶμαι, καὶ τὸν διδάσκαλον τουτοῦ θαυμάζετε, γέροντα ἄνδρα, ὅτι τοὺς προσομιλοῦντας ἐς ἀπορίαν καθίστησι καὶ οἶδεν

823 ὡς χρῆ ἐρέσθαι καὶ σοφίσασθαι καὶ πανουργῆσαι καὶ ἐς ἄφηντα ἐμβαλεῖν, καὶ τὸν καρπὸν ἀτεχνῶς ἀφέντες — οὗτος δὲ ἦν περὶ τὰ ἔργα — περὶ τὸν φλοιὸν ἀσχολεῖσθε τὰ φύλλα καταχέοντες ἀλλήλων ἐν ταῖς ὀμιλίαις. ἡ γὰρ ἄλλα ἐστὶν ἢ πράττετε, ᾧ Ἐρμώτιμε, πάντες ἐωθεν εἰς ἐσπέραν:

ΕΡΜ. Οὐκ, ἀλλὰ ταῦτα.

ΑΥΚ. Ἡ οὖν οὐχὶ καὶ ὀρθῶς τις φαίη τὴν σκιὰν ὑμᾶς θηρεύειν ἑάσαντας τὸ σῶμα ἢ τοῦ ὄψεως τὸ σύμφαρον ἀμελήσαντας τοῦ ὄλκου, μᾶλλον δὲ τὸ ὅμοιον ποιεῖν ὥσπερ εἰ τις ἐς ὄλμον ὕδωρ ἐκχέας ὑπέρω σιδηρῶ πίττει· πράττειν ἀναγκαῖόν τι καὶ προὔργου οἰόμενος, οὐκ εἰδὼς ὅτι ἂν ἀποβάλλῃ, φασί, τοὺς ὤμους πίττων, ὕδωρ ὁμοίως τὸ ὕδωρ μένει; 80. καὶ μοι δὸς ἐνταῦθα ἤδη ἐρέσθαι σε, εἰ ἐθέλοις ἂν ἔξω τῶν λόγων τὰ ἄλλα ἐοικέναι τῷ διδασκάλῳ, οὕτω μὲν ὀργίλος, οὕτω δὲ μικρολόγος, οὕτω δὲ 8 φιλόνεικος ὢν καὶ φιλήδονος νῆ Δί', εἰ καὶ μὴ τοῖς πολλοῖς δοκεῖ. τί σιγᾶς, ὦ Ἐρμότιμε; θέλεις διηγῆσομαι ἅ πρόφην ἤκουσα ὑπὲρ φιλοσοφίας τινὸς λέγοντος ἀνδρὸς πάνυ γεγηρακότος, ᾧ πάμπολλοι τῶν νέων ἐπὶ σοφίᾳ πλησιάζουσιν; ἀπαιτῶν γὰρ παρὰ τινος τῶν μαθητῶν τὸν μισθὸν ἤγανάκτει, λέγων ὑπερήμερον εἶναι καὶ ἐκπρόθεσμον τοῦ ὀφλήματος, ὃν ἔδει πρὸ ἑκαίδεκα ἡμερῶν ἐκτετικέναι τῇ ἔνῃ καὶ νέᾳ· οὕτω γὰρ συνθέσθαι. 81. καὶ ἐπεὶ ταῦτα ἤγανάκτει, παρεστῶς ὁ θεῖος τοῦ νεανίσκου, ἄγροικος ἀνθρωπος καὶ ἰδιώτης ὡς πρὸς τὰ ὑμέτερα, Πέπαισο, εἶπεν, ὦ θαυμάσιε, τὰ μέγιστ' ἠδικῆσθαι λέγων, εἰ φημάτια παρὰ σοῦ πριάμενοι μηδέπω 8 ἐκτετίκαμεν διάφορον. καίτοι ἅ μὲν ἡμῖν πέπρακας, ἔχεις ἔτι καὶ αὐτὸς καὶ οὐδὲν ἔλαττον γέγονέ σοι τῶν μαθημάτων· τὰ δ' ἄλλα ὢν ἐξ ἀρχῆς ἐπιθυμῶν συνέστησά σοι τὸν νεανίσκον, ὁ δ' οὐδὲν ἀμείνων γεγένηται διὰ σέ, ὃς τοῦμοῦ γείτονος Ἐχεκράτους τὴν θυγατέρα συναρπάσας παρθένον οὖσαν διέφθειρε καὶ ὀλίγου δίκην ἐφυγε βιαίων, εἰ μὴ ἐγὼ ταλάντου ὠνησάμην τὸ πλημμέλημα παρὰ πέντητος ἀνδρὸς τοῦ Ἐχεκράτους· τὴν μητέρα δὲ πρόφην ἐρράπισεν, ὅτι αὐτοῦ ἐλάβετο ὑπὸ κόλπου ἐκκομίζοντος τὸν καθόν, ὡς ἔχοι συμβολάς, οἶμαι, καταθει-

ναι. τὰ μὲν γὰρ ἐς ὄργην καὶ θυμὸν καὶ ἀνάσχυντιαν
 826 καὶ ἐς τόλμαν καὶ ψεύδος μακρῶ τιμι ἄμεινον εἶχε πέ-
 ρουσι· ἢ νῦν· καίτοι ἐβουλόμην ἂν αὐτὸν ἐς ταῦτα ὠφε-
 λῆσθαι ὑπὸ σοῦ μᾶλλον ἢ περ ἐκεῖνα εἰδέναί, ἃ καθ' ἑκά-
 στην ἡμέραν πρὸς ἡμᾶς οὐδὲν δεομένους ἐπὶ τὸ δεῖπνον
 διεξέρχεται, ὡς κροκόδειλος ἤρπασε παιδίον, καὶ ὑπέ-
 σχηται ἀποδώσειν αὐτό, ἂν ἀποκρίνηται ὁ πατήρ οὐκ
 οἶδ' ὅ τι, ἢ ὡς ἀναγκαῖόν ἐστιν ἡμέρας οὔσης μὴ νύκτα
 εἶναι· ἐνίοτε δὲ καὶ κέρατα ἡμῖν ὁ γενναῖος ἀναφύει οὐκ
 οἶδ' ὅπως περιπλέκων τὸν λόγον. ἡμεῖς δὲ γελῶμεν ἐπὶ
 τούτοις, καὶ μάλιστα ὅταν ἐπιβυσάμενος τὰ ὄντα μελετᾷ
 πρὸς αὐτὸν ἕξεις τινὰς καὶ σχέσεις καὶ καταλήψεις καὶ
 φαντασίας καὶ τοιαῦτα πολλὰ ὀνόματα διεξιῶν. ἀκούομεν
 δὲ αὐτοῦ λέγοντος ὡς καὶ ὁ θεὸς οὐκ ἐν οὐρανῷ ἐστίν,
 ἀλλὰ διὰ πάντων πεφοίτηκεν, οἶον ξύλων καὶ λίθων καὶ
 ξώων, ἄχρῃ καὶ τῶν ἀτιμοτάτων· καὶ τῆς γε μητρὸς ἐρο-
 μένης αὐτὸν τί ταῦτα ληρεῖ, καταγελάσας αὐτῆς, Ἄλλ'
 ἦν τὸν λῆρον τοῦτον, ἔφη, ἐκμάθω ἀκριβῶς, οὐδὲν κω-
 λύσει με μόνον πλούσιον μόνον βασιλέα εἶναι, τοὺς δὲ
 827 ἄλλους ἀνδράποδα καὶ καθάρματα νομίζεσθαι ὡς πρὸς
 ἐμέ. 82. τοιαῦτα τοῦ ἀνδρὸς εἰπόντος, ὁ φιλόσοφος ὄρα
 οἷαν ἀπόκρισιν ἀπεκρίνατο, ὃ Ἐρμώτιμε, ὡς πρεσβυτι-
 κῆν· ἔφη γάρ, Ἄλλ' εἰ γε μὴ ἐμοὶ ἐπλησίαξεν οὗτος, οὐκ
 οἶει μακρῶ χεῖρῳ ἂν αὐτὸν ἐξεργάσασθαι ἢ καὶ νῆ Δία
 ἴσως τῷ δημῷ παραδεδοσθαι; ὡς νῦν γε χαλινόν τινα
 ἐμβέβληκεν αὐτῷ ἢ φιλοσοφία καὶ ἢ πρὸς ταυτην αἰδώς,
 καὶ διὰ τοῦτο μετριώτερός ἐστιν ὑμῖν καὶ φορητὸς ἔτι·
 φέρει γάρ τινα αἰσχύνην αὐτῷ, εἰ ἀνάξιος φαίνεται τοῦ
 σχήματος καὶ τοῦ ὀνόματος, ἃ δὴ παρακολουθοῦντα παι-
 दाγωγεῖ αὐτόν. ὥστε δίκαιος ἂν εἴην, εἰ καὶ μὴ ὦν βελ-
 τίω ἀπέφηνα, μισθὸν παρ' ὑμῶν λαβέν, ἀλλ' οὖν ἐκέ-
 νων γε, ἃ μὴ δέδρακεν αἰδούμενος φιλοσοφίαν· ἐπεὶ καὶ

αί τίτθαι τοιάδε λέγουσι περὶ τῶν παιδίων, ὡς ἀπιτέον αὐτοῖς ἐς διδασκάλου· καὶ γὰρ ἂν μηδέπω μαθεῖν ἀγαθόν τι δύνωνται, ἀλλ' οὖν φαῦλον οὐδὲν ποιήσουσιν ἐκεῖ μένοντες. ἐγὼ μὲν οὖν τὰ ἄλλα πάντα ἀποπλήσασαί μοι δοκῶ, καὶ ὄντινα ἂν ἐθέλης τῶν εἰδόντων τὰ ἡμέτερα, ἤκέ μοι ἐς αὖριον παραλαβῶν ὄψει τε ὅπως ἐρωτᾷ καὶ πῶς ἀποκρίνεται καὶ ὅσα μεμάθηκε καὶ ὅσα ἤδη ἀνέγνωκε βιβλία περὶ ἀξιωματῶν, περὶ συλλογισμῶν, περὶ καταλήψεως, περὶ καθηκόντων καὶ ἄλλα ποικίλα. εἰ δὲ ἢ τὴν μητέρα ἐτυπτεν ἢ παρθένους συνήραξε, τί ταῦτα πρὸς ἐμέ; οὐ γὰρ παιδαγωγόν με ἐπεστήσατε αὐτῶ. 83. τοιαῦτα γέρων ἀνθρωπος ὑπὲρ φιλοσοφίας ἔλεγε. σὺ δὲ καὶ αὐτὸς ἂν φαίης, ὦ Ἐρμότιμε, ἱκανὸν εἶναι, ὡς διὰ τοῦτο φιλοσοφοῦμεν, ὡς μηδὲν τῶν φαυλοτέρων πράττομεν. ἢ ἐπ' ἄλλαις ἐλπίσιν ἐξ ἀρχῆς φιλοσοφεῖν ἤξιούμεν, οὐχ ὡς τῶν ἰδιωτῶν κοσμιώτεροι εἴημεν περινοστοῦντες; τί οὖν οὐκ ἀποκρίνη καὶ τοῦτο;

ΕΡΜ. Τί δ' ἄλλο ἢ ὅτι καὶ δακρῦσαι ἐλίγον δέω; ἐς τοσοῦτό μου καθίκετο ὁ λόγος ἀληθῆς ὦν, καὶ οὐδύρομαι, ὅσον ἄθλιος χρόνον ἀνάλωκα καὶ προσέτι μισθούς οὐκ ὀλίγους τελῶν ἀντι τῶν πόνων· νυνὶ γὰρ ὥσπερ ἐκ μέθης ἀνανήφων ὀρω οἷα μὲν ἐστὶν ὦν ἤρων, ὁπόσα δὲ πέπονθα διὰ ταῦτα.

84. ΑΥΚ. Καὶ τί δεῖ δακρῦων, ὦ χρηστέ; τὸ γὰρ τοῦ μύθου ἐκεῖνο πάνυ συνετόν, οἶμαι, ὃν Αἰσωπος διηγεῖτο· ἔφη γὰρ ἀνθρωπὸν τινα ἐπὶ τῇ ἡλόμῃ καθεζόμενον ἐπὶ τὴν κυματωγὴν ἀριθμεῖν τὰ κύματα, σφαλέντα δὲ καὶ ἄχθεσθαι καὶ ἀνιασθαι, ἄχρι δὴ τὴν κερδῶ παρασταῖσαν εἰπεῖν αὐτῶ, Τί, ὦ γενναῖε, ἀνιᾶ τῶν παρελθόντων ἔνεκα, δέον τὰ ἐντεῦθεν ἀρξάμενον ἀριθμεῖν ἀμελήσαντα ἐκείνων; Καὶ σὺ τοίνυν, ἐπειπερ οὕτω σοὶ δοκεῖ, ἐς τὸ λοιπὸν ἂν ἄμεινον ποιήσῃς βίον τε κοινόν

ἅπασιν βιοῦν ἀξίῳν καὶ συμπολιτεύσῃ τοῖς πολλοῖς οὐδὲν ἀλλόκοτον καὶ τετυφωμένον ἐλπίζων, καὶ οὐκ αἰσχυρῆ, ἦν περ εὐφρονῆς, εἰ γέρον ἄνθρωπος μεταμαθήσῃ καὶ μεταχωρήσεις πρὸς τὸ βέλτιον. 85. ταῦτα πάντα, ᾧ φιλότῃς, ὅποσα εἶπον, μὴ με νομίσης κατὰ τῆς Στοᾶς παρεσκευασμένον ἢ ἐχθρὸν τινὰ ἐξαίρετον πρὸς Στωϊκοῦς ἐπανηρημένον εἰρηκέναι; ἀλλὰ κοινὸς ἐπὶ πάντας ὁ λόγος· τὰ γὰρ αὐτὰ πρὸς σὲ εἶπον ἄν, εἰ τὰ Πλάτωνος ἢ

830 Ἀριστοτέλους ἤρησο τῶν ἄλλων ἀκρίτων ἐρήμην καταγνοῦς. νῦν δὲ ἐπεὶ τὰ Στωϊκῶν προετίμησας, πρὸς τὴν Στοᾶν ἀποτετάσθαι ὁ λόγος ἔδοξεν οὐδὲν ἐξαίρετον πρὸς αὐτὴν ἔχων.

86. EPM. Εὐ λέγεις· ἄπειμι γοῦν ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, ὡς μεταβαλοίμην καὶ αὐτὸ δὴ τὸ σχῆμα. ὄψει γοῦν οὐκ εἰς μακρὰν οὔτε πάγωνα ὥσπερ νῦν λάσιον καὶ βαθὺν οὔτε δίαιταν κεκολασμένην, ἀλλ' ἄνετα πάντα καὶ ἐλεύθερα· τάχα δὲ καὶ πορφυρίδα μεταμφιάσομαι, ὡς εἰδεῖν ἅπαντες ὅτι μηκέτι μοι τῶν λήρων ἐκείνων μέτεστιν. ὡς εἶθε γε καὶ ἐξεμέσαι δυνατόν ἦν ἅπαντα ἐκεῖνα, ὅποσα ἤκουσα παρ' αὐτῶν, καὶ εὐ ἴσθι, οὐκ ἂν ὠκνησα καὶ ἐλλέβορον πιεῖν διὰ τοῦτο ἐς τὸ ἔμπαλιν ἢ ὁ Χρύσιππος, ὅπως μηδὲν ἔτι νοήσαιμι ἄν φασι. σοὶ δ' οὖν οὐ μικρὰν χάριν οἶδα, ᾧ Λυκίνε, ὅτι με παραφερόμενον ὑπὸ θολεροῦ τινος χειμάρρου καὶ τραχέος, ἐπιδιδόντα ἔμαντὸν καὶ

831 κατὰ ῥοῦν συρρέοντα τῷ ὕδατι, ἀνέσπασας ἐπιστάς, τὸ τῶν τραγῳδῶν τοῦτο, θεὸς ἐκ μηχανῆς ἐπιφανείς. δοκῶ δέ μοι οὐκ ἀλόγως ἂν καὶ ξυρησασθαι τὴν κεφαλὴν ὥσπερ οἱ ἐκ τῶν ναυαγίων ἀποσωθέντες ἐλεύθεροι, ἅτε καὶ σωτήρια τήμερον ἄξων τοσαύτην ἀγλὺν ἀποσεισάμενος τῶν ὀμμάτων. φιλοσόφῳ δὲ ἐς τὸ λοιπὸν κἂν ἄκων ποτὲ ὀδῶ βαδίζων ἐντύχω, οὕτως ἐκτραπήσομαι καὶ περιστησομαι ὥσπερ τοὺς λυττῶντας τῶν κυνῶν.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ Η ΑΕΤΙΩΝ.

1. Ἡροδότου εἶθε μὲν καὶ τὰ ἄλλα μιμησασθαι δυνατὸν ἦν· οὐ πάντα φημι ὅσα προσῆν αὐτῷ, — μείζον γὰρ εὐχῆς τοῦτό γε — ἀλλὰ καὶ ἐν ἐκ τῶν ἀπάντων, οἷον ἢ κάλλος τῶν λόγων ἢ ἀρμονίαν αὐτῶν ἢ τὸ οἰκεῖον τῇ Ἰωνίᾳ καὶ προσφυῆς ἢ τῆς γνώμης τὸ περιττὸν ἢ ὅσα 83: μυρία καλὰ ἐκείνος ἅμα πάντα συλλαβῶν ἔχει πέρα τῆς εἰς μίμησιν ἐλπίδος· ἃ δὲ ἐποίησεν ἐπὶ τοῖς συγγραμμάσι καὶ ὡς πολλοῦ ἀξίος τοῖς Ἕλλησιν ἅπασιν ἐν βραχεῖ κατέστη, καὶ ἐγὼ καὶ σὺ καὶ ἄλλος ἂν μιμησάμεθα. πλείους γὰρ οἰκοῦθεν ἐκ τῆς Καρίας εὐθὺ τῆς Ἑλλάδος ἐσκοπεῖτο πρὸς ἑαυτὸν ὅπως ἂν τάχιστα καὶ ἀπραγμοῦέστατα ἐπίσημος καὶ περιβόητος γένοιτο καὶ αὐτὸς καὶ τὰ συγγραμμάτια. τὸ μὲν οὖν περινοστοῦντα νῦν μὲν Ἀθηναίους, νῦν δὲ Κορινθίους ἀναγινώσκειν ἢ Ἀργείοις ἢ Ἀκαδαιμονίοις ἐν τῷ μέρει, ἐργῶδες καὶ μακρὸν ἦγειτο εἶναι καὶ τριβῆν οὐ μικρὰν ἐν τῷ τοιούτῳ ἔσεσθαι· οὐκ οὖν ἡξίου διασπᾶν τὸ πρᾶγμα οὐδὲ κατὰ διαίρεσιν οὕτω κατ' ὀλίγον ἀγείρειν καὶ συλλέγειν τὴν γνώσιν, ἐπεβούλευε δέ, εἰ δυνατόν εἴη, ἀθρόους ποῦ λαβεῖν τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας. ἐνίστανται οὖν Ὀλύμπια τὰ μεγάλα, καὶ ὁ 83: Ἡρόδοτος τοῦτ' ἐκεῖνο ἦκειν οἱ νομίσας τὸν καιρὸν, οὐ μάλιστα ἐγλίχετο, πλήθουσιν τηρήσας τὴν πανηγυριν, ἀπανταχόθεν ἤδη τῶν ἀρίστων συνειλεγμένων, παρελθῶν ἐς τὸν ὀπισθόδομον οὐ θεατὴν, ἀλλ' ἀγωνιστὴν παρεῖχεν ἑαυτὸν Ὀλυμπίων ἄδων τὰς ἱστορίας καὶ κηλῶν τοὺς παρόντας, ἄχρι τοῦ καὶ Μούσας κληθῆναι τὰς βίβλους αὐτοῦ, ἐννέα καὶ αὐτὰς οὔσας. 2. ἤδη οὖν ἅπαντες αὐτὸν ἤδεσαν πολλῷ μᾶλλον ἢ τοὺς Ὀλυμπιονίκας αὐτούς· καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις ἀνήκοος ἦν τοῦ Ἡροδότου ονοματός, οἱ μὲν αὐτοὶ ἀκούσαντες ἐν Ὀλυμπίᾳ, οἱ δὲ

τῶν ἐκ τῆς πανηγύρεως ἠκόντων πυνθανόμενοι, καὶ εἰ
 πού γε φανεῖν μόνον, ἐδείκνυτο ἂν τῷ δακτύλῳ, Οὗτος
 ἐκεῖνος Ἡρόδοτος ἐστὶν ὁ τὰς μάχας τὰς Περσικὰς Ἰαστί
 συγγεγραφώς, ὁ τὰς νίκας ἡμῶν ὑμνήσας. τοιαῦτα ἐκεῖ-
 834 νος ἀπέλαυσε τῶν ἱστοριῶν, ἐν μιᾷ συνόδῳ πάνδημον
 τινα καὶ κοινὴν ψῆφον τῆς Ἑλλάδος λαβὼν καὶ ἀνακη-
 ρυχθεὶς οὐχ ὑφ' ἐνὸς μὰ Δία κήρυκος, ἀλλ' ἐν ἀπάσῃ
 πόλει, ὅθεν ἕκαστος ἦν τῶν πανηγυριστῶν. 3. ὅπερ ὕστε-
 ρον κατανοήσαντες, ἐπίτομόν τινα ταύτην ὁδὸν ἐς γνῶ-
 σιν, Ἰππίας τε ὁ ἐπιχώριος αὐτῶν σοφιστῆς καὶ Πρόδι-
 κος ὁ Κεῖος καὶ Ἀναξιμένης ὁ Χίος καὶ Πῶλος ὁ Ἀκρα-
 γαντῆνος καὶ ἄλλοι συχνοὶ λόγους ἔλεγον αἰεὶ καὶ αὐτοὶ
 πρὸς τὴν πανήγυριν, ἀφ' ὧν γνώριμοι ἐν βραχεὶ ἐρίγγον-
 το. 4. καὶ τί σοι τοὺς παλαιοὺς ἐκείνους λέγω σοφι-
 σταὶς καὶ συγγραφέας καὶ λογογράφους, ὅπου καὶ τὰ τε-
 λευταῖα ταῦτα καὶ Ἀετίανά φασὶ τὸν ζωγράφον, συγ-
 γράψαντα τὸν Ῥωξάνης καὶ Ἀλεξάνδρον γάμον, εἰς Ὀλυμ-
 πίαν καὶ αὐτὸν ἀγαρόντα τὴν εἰκόνα ἐπιδείξασθαι, ὥστε
 Προξενίδα, Ἑλλανοδίκην τότε ὄντα, ἡσθέντα τῇ τέχνῃ
 γαμβρὸν ποιήσασθαι τὸν Ἀετίωνα. 5. καὶ τί τὸ θαῦμα
 ἐνῆν τῇ γραφῇ αὐτοῦ, ἤρετό τις, ὡς τὸν Ἑλλανοδίκην
 835 δι' αὐτὸ οὐκ ἐπιχωρίῳ τῷ Ἀετίωνι συνάψασθαι τῆς θυ-
 γατρὸς τὸν γάμον; ἐστὶν ἡ εἰκὼν ἐν Ἰταλίᾳ, κἀγὼ εἶδον,
 ὥστε καὶ σοὶ ἂν εἰπεῖν ἔχοιμι. θάλαμός ἐστι περικαλλῆς
 καὶ κλίνη νυμφικῆ, καὶ ἡ Ῥωξάνη κάθηται πύγκαλόν τι
 χοῆμα παρθένου ἐς γῆν ὄρωσα, αἰδουμένη ἐστῶτα τὸν
 Ἀλέξανδρον. Ἔρωτες δέ τινες μειδιῶντες ὁ μὲν κατοπιν
 ἐφεστῶς ἀπάγει τῆς κεφαλῆς τὴν καλύπτραν καὶ δείκνυσι
 τῷ νυμφίῳ τὴν Ῥωξάνην, ὁ δὲ τις μάλα δουλικῶς ἀφαι-
 ρεὶ τὸ σανδάλιον ἐκ τοῦ ποδός, ὡς κατακλίνοιτο ἤδη,
 ἄλλος τῆς χλανίδος τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπειλημμένος, Ἔρωσ
 καὶ οὗτος, ἔλκει αὐτὸν πρὸς τὴν Ῥωξάνην πάνυ βίαιως

ἐπισπώμενος, ὁ βασιλεὺς δὲ αὐτὸς μὲν στέφανόν τινα ὀρέγει τῇ παιδί, πάροχος δὲ καὶ νυμφαγωγὸς Ἡφαιστίων συμπάρεστι δᾶδα καιομένην ἔχων, μεираκίῳ πάνυ ὠραίῳ ἐπερειδόμενος, Ἰμέναιος οἶμαί ἐστιν· οὐ γὰρ ἐπεγέγραπτο τοῦνομα. ἐτέρωθι δὲ τῆς εἰκόνας ἄλλοι Ἑρωτες παίξουσιν ἐν τοῖς ὅπλοις τοῦ Ἀλεξάνδρου, δύο μὲν τῆν λόγχην αὐτοῦ φέροντες, μιμούμενοι τοὺς ἀχθοφόρους, ὅποτε δοκὸν φέροντες βαροῖντο· ἄλλοι δὲ δύο ἕνα τινα ἐπὶ τῆς ἀσπίδος κατακείμενον, βασιλέα δῆθεν καὶ αὐτόν, σύρουσι τῶν ὄχλων τῆς ἀσπίδος ἐπιλημμένοι· εἰς δὲ δὴ 831 ἐς τὸν θώρακα ἐσελθὼν ὑπτιον κείμενον λοχῶντι ἔοικεν, ὡς φοβήσειεν αὐτούς, ὅποτε κατ' αὐτὸν γένοιτο σύροντες. 6. οὐ παιδιά δὲ ἄλλως ταῦτά ἐστιν οὐδὲ περιεῖρασται ἐν αὐτοῖς ὁ Ἀετίων, ἀλλὰ δηλοῖ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τὸν ἐς τὰ πολεμικὰ ἔρωτα, καὶ ὅτι ἅμα καὶ Ῥωξάνης ἦρα καὶ τῶν ὄπλων οὐκ ἐπελέληστο. πλὴν ἄλλ' ἢ γε εἰκὼν αὐτῆ καὶ ἄλλως γαμήλιόν τι ἐπὶ τῆς ἀληθείας διεφάνη ἔχουσα, προμνησαμένη τῷ Ἀετίωνι τὴν τοῦ Προξενίδου θυγατέρα· καὶ ἀπῆλθε γήμας καὶ αὐτός, πάρεργον τῶν Ἀλεξάνδρου γάμων, ὑπὸ νυμφαγωγῷ τῷ βασιλεῖ, μισθὸν εἰκασμένου γάμου προσλαβὼν ἀληθῆ γάμον. 7. Ἡρόδοτος μὲν οὖν — ἐπάνειμι γὰρ ἐπ' ἐκείνου — ἱκανῆν τῶν Ὀλυμπίων τὴν πανήγυριν ἠγεῖτο καὶ συγγραφεὴ θαυμαστὸν δεῖξαι τοῖς Ἑλλήσι τὰς Ἑλληνικὰς νίκας διεξιόντα, ὡς ἐκεῖνος διεξῆλθεν. ἐγὼ δὲ — καὶ πρὸς Φιλίου μὴ με κορυβαντιᾶν ὑπολάβητε μηδὲ τὰμὰ εἰκάσειν τοῖς ἐκείνου, 832 ἴλεως ὁ ἀνὴρ — ἀλλὰ τοῦτό γε ὅμοιον παθεῖν φημι αὐτῷ· ὅτε γὰρ τὸ πρῶτον ἐπεδήμησα τῇ Μακεδονίᾳ, πρὸς ἔμαντὸν ἐσκόπουν ὅ τι μοι χρηστέον τῷ πράγματι· καὶ ὁ μὲν ἔρωσ οὗτος ἦν ἅπασιν ὑμῖν γνωσθῆναι καὶ ὅτι πλείστοις Μακεδόνων δεῖξαι τὰμὰ, τὸ δὲ αὐτὸν περιούνητα τῆνικαῦτα τοῦ ἔτους συγγενέσθαι τῇ πόλει ἐκάστη οὐκ

εὐμαρὲς ἐφαίνετο, εἰ δὲ τηρήσαιοι τήνδε ὑμῶν τήν σύν-
 οδον, εἴτα παρελθὼν ἐς μέσον δείξαιμι τὸν λόγον, ἐς
 δέον οὕτως ἀποβήσεσθαι μοι τὰ τῆς εὐχῆς. 8. αὐτοὶ τε
 οὖν ἤδη συνεληλύθατε, ὅ τι περ ὄφελος ἐξ ἐκάστης πό-
 λεως, αὐτὸ δὴ τὸ κεφάλαιον ἀπάντων Μακεδόνων, καὶ
 ὑποδέχεται πόλις ἡ ἀρίστη οὕσα εὐ κατὰ Πίσαν μὰ Δί'
 οὐδὲ τήν κείθι στενοχωρίαν καὶ σκηνὰς καὶ καλύβας καὶ
 πνύγος, οἳ τε αὖ πανηγυρισταὶ οὐ συρφετώδης ὄχλος,
 ἀθλητῶν μᾶλλον φιλοθεάμονες, ἐν παρέργῳ οἱ πολλοὶ
 τὸν Ἡρόδοτον τιθέμενοι, ἀλλὰ φητόρων τε καὶ συγγρα-
 838 φέων καὶ σοφιστῶν οἱ δοκιμώτατοι, ὅσον οὐ μικρὸν ἤδη,
 μὴ τοῦμὸν παρὰ πολὺ ἐνδεέστερον φαίνηται τῶν Ὀλυμ-
 πίων. ἀλλ' ἦν μὲν ὑμεῖς Πολυδάμαντι ἢ Γλαύκῳ ἢ Μί-
 λωνι παραθεωρήτέ με, κομιδῇ ὑμῖν δόξω θρασὺς ἄνθρω-
 πος εἶναι, ἦν δὲ πολὺ ἐκείνων ἀπαγαγόντες τὴν μνήμην
 ἐπ' ἑμαυτοῦ μόνου ἀποδύσαντες ἴδητε, τάχ' ἂν οὐ πάν-
 μαστιγώσιμος ὑμῖν δόξαιμι· ὡς ἐν γε τηλικούτῳ σταδίῳ
 λιανὸν ἐμοὶ γοῦν καὶ τοῦτο.

ΖΕΥΞΙΣ Η ΑΝΤΙΟΧΟΣ.

1. "Εναγχος ἐγὼ μὲν ὑμῖν δείξας τὸν λόγον ἀπῆεν
 οἰκადε, προσιόντες δέ μοι τῶν ἀκηκοότων πολλοὶ — κα-
 λῦει γὰρ οὐδέν, οἴμαι, καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς φίλους ἤδη
 ὄντας ὑμᾶς λέγειν — προσιόντες οὖν ἐδεξιοῦντο καὶ θαν-
 839 μάζουσιεν ἐφῆκεσαν· ἐπὶ πολὺ γοῦν παρομαρτοῦντες ἄλ-
 λος ἄλλοθεν ἐβόων καὶ ἐπήνον, ἄχρι τοῦ καὶ ἐρυθριαῖν
 με, μὴ ἄρα ἀάμπολυ τῆς ἀξίας τῶν ἐπαίνων ἀπολειπί-
 μην. τὸ δ' οὖν κεφάλαιον αὐτοῖς τοῦτο ἦν, καὶ πάντες
 ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἐπεσημαίνοντο, τὴν γυνάμην τῶν συγ-

γραμμάτων ξένην ούσαν καὶ πολὺν ἐν αὐτῇ τὸν νεωτε-
 ρισμόν. μᾶλλον δὲ αὐτὰ εἰπεῖν ἄμεινον, ἅπερ ἐκεῖνοι
 ἰπεφθέγγοντο. „Ὡ τῆς καινότητος. Ἡράκλεις, τῆς πα-
 ραδοξολογίας. εὐμήχανος ἄνθρωπος. οὐδὲν ἂν τις εἰποι
 τῆς ἐπινοίας νεαρώτερον.“ οἱ μὲν τοιαῦτα πολλὰ ἔλεγον,
 ὡς ἐκεκλήληντο δηλαδὴ ὑπὸ τῆς ἀκροάσεως. ἢ τίνα γὰρ
 ἂν αἰτίαν εἶχον ψεύδεσθαι καὶ κολακεύειν τὰ τοιαῦτα ξέ-
 νον ἄνθρωπον, οὐ πάνυ πολλῆς αὐτοῖς φροντίδος ἄξιον
 τὰ ἄλλα; 2. πλήν ἐμέ γε — εἰρήσεται γὰρ — οὐ μετρίως
 ἦνία ὁ ἔπαινος αὐτῶν, καὶ ἐπειδὴ ποτε ἀπελθόντων κατ'
 ἱμαντὸν ἐγενόμην, ἐκεῖνα ἐνευδούν· οὐκοῦν τοῦτο μό- 840
 ρον χάριεν τοῖς ἐμοῖς ἐνεστιν, ὅτι μὴ συνήθη μὴδὲ κατὰ
 ὁ κοινὸν βαδίζει τοῖς ἄλλοις, ὀνομάτων δὲ ἄρα καλῶν
 ἢ αὐτοῖς καὶ πρὸς τὸν ἀρχαῖον κανόνα συγκειμένων ἢ
 οὐ ὀξέος ἢ περινοίας τινὸς ἢ χάριτος Ἀττικῆς ἢ ἀρμο-
 νίας ἢ τέχνης τῆς ἐφ' ἅπασι, τούτων δὲ πόρρω ἴσως τοῦ-
 λόν· οὐ γὰρ ἂν παρέντες αὐτὰ ἐκεῖνα, ἐπήνουν μόνον
 ὁ καινὸν τῆς προαιρέσεως καὶ ξενίζον. ἐγὼ δὲ ὁ μάταιος
 ἕμην, ὅποτε ἀναπηδῶντες ἐπαινοῖεν, τάχα μὲν τι καὶ
 ὑπὸ τοῦτο προσάγεσθαι αὐτούς· ἀληθὲς γὰρ εἶναι τὸ
 οὐ Ὅμηρου, καὶ τὴν νέαν ᾠδὴν κεχαρισμένην ὑπάρχειν
 οἷς ἀκούουσιν· οὐ μὴν τοσοῦτόν γε οὐδὲ ὅλον τῇ και-
 ὄτητι νέμειν ἠξίου, ἀλλὰ τὴν μὲν ὥσπερ ἐν προσθή-
 ης μοίρᾳ συνεπικοσμεῖν τι καὶ πρὸς τὸν ἔπαινον συν-
 ελεῖν καὶ αὐτήν, τὰ δὲ τῶ ὄντι ἐπαινούμενα καὶ ὑπὸ τῶν
 ἰκονόντων εὐφημούμενα ἐκεῖνα εἶναι. ὥστε οὐ μετρίως
 πῆρμην καὶ ἐκινδύνευον πιστεύειν αὐτοῖς ἓνα καὶ μό-
 ρον ἐν τοῖς Ἑλλησιν εἶναι λέγουσι καὶ τὰ τοιαῦτα. τὸ δὲ
 κατὰ τὴν παροιμίαν, ἄνθρωκες ἡμῶν ὁ θησαυρὸς ἦσαν,
 καὶ ὀλίγον δέω θαναματοποιῶ τινος ἔπαινον ἐπαινεῖσθαι
 πρὸς αὐτῶν. 3. ἐθέλω γοῦν ὑμῖν καὶ τὸ τοῦ γραφέως
 ἰηγήσασθαι· ὁ Ζεῦξις ἐκεῖνος ἄριστος γραφέων γενόμε-

841 νος τὰ δημῶδη καὶ τὰ κοινὰ ταῦτα οὐκ ἔγραφεν, ἢ ὅσα πάνυ ὀλίγα, ἤρωας ἢ θεοὺς ἢ πολέμους, αἶε δὲ καινοποιεῖν ἐπειράτο καὶ τι ἀλλόκοτον ἂν καὶ ξένον ἐπινοήσας ἐπ' ἐκεῖνω τὴν ἀκριβείαν τῆς τέχνης ἐπεδείκνυτο· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις τολμήμασι καὶ θήλειαν Ἴπποκένταυρον ὁ Ζεῦξις ἐποίησεν, ἀνατρέφουσάν γε προσέτι παιδίῳ Ἴπποκενταύρῳ διδύμῳ κομιδῇ νηπίῳ. τῆς εἰκόνας ταύτης ἀντίγραφός ἐστι νῦν Ἀθήνησι πρὸς αὐτὴν ἐκείνην ἀκριβεῖ τῇ στάθμῃ μετετηνεγμένη· τὸ ἀρχέτυπον δ' αὐτὸ Σύλλας ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς ἐλέγετο μετὰ τῶν ἄλλων εἰς Ἰταλίαν πεπομφέναι, εἶτα περὶ Μαλέαν, οἶμαι, καταδύσης τῆς ὀκιάδος, ἀπολέσθαι ἅπαντα καὶ τὴν γραφὴν. πλην ἀλλὰ τὴν γε εἰκόνα τῆς εἰκόνας εἶδον, καὶ αὐτὸς ὑμῖν, ὡς ἂν οἴός τε ᾧ, δείξω τῷ λόγῳ, οὐ μὰ τὸν Δία γραφικός τις ἂν, ἀλλὰ πάνυ μέμνημαι οὐ πρὸ πολλοῦ ἰδῶν ἐν τινος τῶν γραφέων Ἀθήνησι· καὶ τὸ ὑπερθαυμάσαι τότε τὴν τέχνην τάχ' ἂν μοι καὶ νῦν πρὸς τὸ σαφέστερον δηλώσαι συναγωνίσαιτο.

4. Ἐπὶ χλόης εὐθαλοῦς ἡ Κένταυρος αὕτη πεποιήται ὅλη μὲν τῇ ἵππῳ χαμᾶι κειμένη, καὶ ἀποτέτανται εἰς τοῦπίσω οἱ πόδες, τὸ δὲ γυναικείου ὅσον αὐτῆς ἡρέμα ἐπεγίγρεται καὶ ἐπ' ἀγκῶνός ἐστιν, οἱ δὲ πόδες οἱ ἔμπροσθεν οὐκέτι καὶ οὗτοι ἀποτάδην, οἷον ἐπὶ πλευρᾶν κειμένης, ἀλλ' ὁ μὲν ὀκλάζουσι ἔοικεν ὧν καμπύλος ὑπεσταλμένη τῇ ὀπλῇ, ὁ δὲ ἔμπαλιν ἐπανίσταται καὶ τοῦ ἐδάφους ἀν-
842 τιλαμβάνεται, οἷοι εἰσιν ἵπποι πειρώμενοι ἀναπηδᾶν. τοῖν νεογνοῖν δὲ τὸ μὲν ἄνω ἔχει αὐτὴ ἐν ταῖς ἀγκάλαις καὶ τρέφει ἀνθρωπικῶς ἐπέχουσα τὸν γυναικείου μαστόν, τὸ δ' ἔτερον ἐκ τῆς ἵππου θηλάζει ἐς τὸν πωλικὸν τρόπον· ἄνω δὲ τῆς εἰκόνας οἷον ἀπὸ τινος σκοπῆς Ἴπποκένταυρος τις, ἀνῆρ ἐκείνης δηλαδὴ τῆς τὰ βρέφη ἀφοτέρωθεν τιθηνομένης, ἐπικύπτει γελῶν οὐχ ὅλος φαι-

νόμενος, ἀλλ' ἐς μέσον τὸν ἵππον, λέοντος σκύμνον ἀνέ-
 χων τῇ δεξιᾷ καὶ ὑπὲρ ἑαυτὸν αἰωρῶν, ὡς δεδιξαίτο σὺν
 παιδιᾷ τὰ βρέφη. 5. τὰ μὲν οὖν ἄλλα τῆς γραφῆς, ἐφ'
 ὅσα τοῖς ἰδιώταις ἡμῖν οὐ πάντῃ ἐμφανῆ ὄντα τὴν ὄλην
 ὁμῶς ἔχει δύναμιν τῆς τέχνης, οἷον τὸ ἀποτεῖναι τὰς
 γραμμὰς ἐς τὸ εὐθύτατον καὶ τῶν χρωμάτων ἀκριβῆ τὴν
 κρᾶσιν καὶ εὐκαιρον τὴν ἐπιβολὴν ποιήσασθαι καὶ σκιά-
 σαι ἐς δέον καὶ τοῦ μεγέθους τὸν λόγον καὶ τὴν τῶν με-
 ρῶν πρὸς τὸ ὅλον ἰσότητα καὶ ἁρμονίαν γραφῶν παιδες
 ἐπαινούντων, οἷς ἔργον εἰδέναι τὰ τοιαῦτα· ἐγὼ δὲ τοῦ 843
 Ζευξίδος ἐκεῖνο μάλιστα ἐπήνεσα, ὅτι ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ
 ὑποθέσει ποικίλως τὸ περιττὸν ἐπεδειξάτο τῆς τέχνης,
 τὸν μὲν ἄνδρα ποιήσας πάντῃ φοβερὸν καὶ κομιδῆ ἄγριον,
 σοβαρὸν τῇ χαίτῃ, λάσιον τὰ πολλὰ οὐ κατὰ τὸν ἵππον
 αὐτοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ καθ' ἕτερον τοῦ ἀνθρώπου, καὶ
 ἐξάρας αὐτῷ τοὺς ἄμους ἐπὶ πλεῖστον, τὸ βλέμμα, καί-
 τοι γελῶντος, θηριῶδες ὄλον καὶ ὄρειόν τι καὶ ἀνήμερον.
 6. τοιοῦτον μὲν ἐκεῖνον· τὴν θήλειαν δὲ ἵππου γε τῆς
 καλλίστης, οἷα μάλιστα αἱ Θετταλαὶ εἰσιν, ἀδμήτες ἔτι
 καὶ ἄβατοι, τὸ δ' ἄνω ἡμίτομον γυναικὸς πάγκαλον ἔξω
 τῶν ὤτων· ἐκεῖνα δὲ μόνα σατυρώδη ἐστὶν αὐτῇ· καὶ ἡ
 μίξις δὲ καὶ ἡ ἁρμογὴ τῶν σωμάτων, καθ' ὃ συνάπτεται
 καὶ συνδέεται τῷ γυναικείῳ τὸ ἵππικόν, ἡρέμα καὶ οὐκ
 ἀθρόως μεταβαίνουσα καὶ ἐκ προσαγωγῆς τρεπομένη λαν- 844
 θάνει τὴν ὄψιν ἐκ θατέρου εἰς τὸ ἕτερον ὑπαγομένη. τὸ
 νεογνὸν δὲ τὸ ἐν τῷ νηπίῳ ὁμῶς ἄγριον καὶ ἐν τῷ ἀπαλῷ
 ἤδη φοβερόν, καὶ τοῦτο θαυμαστὸν οἷον ἔδοξέ μοι, καὶ
 ὅτι παιδικῶς μάλα πρὸς τὸν σκύμνον τοῦ λέοντος ἀνα-
 βλέπουσι, μεταξὺ τῆς θηλῆς ἐκάτερος ἐπιλημμένοι ἐν
 χρῶ τῇ μητρὶ προσιστάμενοι. 7. ταῦτα δ' οὖν ἐπιδειξά-
 μενος ὁ Ζευξίς αὐτὸς μὲν ᾤετο ἐκπλήξειν τοὺς ὀρῶντας
 ἐπὶ τῇ τέχνῃ, οἱ δὲ ἀντίκα μὲν ἐβόων. ἡ τί γὰρ ἂν ἐποιοῦν

καλλίστῳ θεάματι ἐντυγχάνοντες; ἐπήνουν δὲ μάλιστα πάντες ἄπερ καμὲ πρόφην ἐκείνοι, τῆς ἐπινοίας τὸ ξένον καὶ τὴν γνώμην τῆς γραφῆς ὡς νέαν καὶ τοῖς ἐμπροσθεν ἡγνοημένην οὔσαν. ὥστε ὁ Ζεῦξις συνεῖς ὅτι αὐτοὺς ἀσχολεῖ ἢ ὑπόθεσις καινὴ οὔσα καὶ ἀπάγει τῆς τέχνης, ὡς ἐν παρόργῳ τίθεσθαι τὴν ἀκρίβειαν τῶν πραγμάτων, Ἄγε δὴ, ἔφη, ὦ Μικκίων, πρὸς τὸν μαθητὴν, περιβαλε ἤδη τὴν εἰκόνα καὶ ἀράμενοι ἀποκομίζετε οἰκαδε· οὔτοι γὰρ ἡμῶν τὸν πηλὸν τῆς τέχνης ἐπαινοῦσι, τῶν δ' ἐφ' ὅτῳ, εἰ καλῶς ἔχει καὶ κατὰ τὴν τέχνην, οὐ πολὺν ποιοῦνται λόγον, ἀλλὰ παρευδοκίμει τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἔργων ἢ τῆς ὑποθέσεως καινοτομία. 8. ὁ μὲν οὖν Ζεῦξις οὕτως, ὀργιλώτερον ἴσως. Ἀντίοχος δὲ ὁ σωτὴρ ἐπικλη-

846 θεις καὶ οὗτος ὁμοίον τι παθεῖν λέγεται ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας μάχῃ. εἰ βούλεσθε, διηγῆσομαι καὶ τοῦτο, ὅποιον ἐγένετο. εἰδὼς γὰρ [τούτους] ἀλκίμους ὄντας καὶ πλήθει παμπόλλους ὄρων καὶ τὴν φάλαγγα καρτερῶς συναραρυῖαν καὶ ἐπὶ μετώπου μὲν προασπίζοντας τοὺς χαλκοθάρακας αὐτῶν, ἐς βάθος δὲ ἐπὶ τεττάρων καὶ εἰκοσιτεταγμένους ὀπλίτας, ἐπὶ κέρως δ' ἐκατέρωθεν τὴν ἵππον δισμυρίαν οὔσαν, ἐκ δὲ τοῦ μέσου τὰ ἄρματα ἐκπηδήσθαι μέλλοντα δρεπανηφόρα ὀγδοήκοντα καὶ συνωρίδας ἐπ' αὐτοῖς δις τοσαύτας, ταῦτα ὄρων πάνυ πονηρὰς εἶχε τὰς ἐλπίδας, ὡς ἀμάχαν ὄντων ἐκείνων αὐτῷ· ἐκεῖνος γὰρ δι' ὀλίγον τῆς στρατιᾶς ἐκείνης παρασκευασθείσης οὐ μεγαλωστί οὐδὲ κατ' ἀξίαν τοῦ πολέμου ἀφίκετο κομιδῇ ὀλίγους ἄγων, καὶ τούτων πελταστικὸν τὸ πολὺ καὶ ψιλικόν· οἱ γυμνήτες δὲ ὑπὲρ ἡμισυ τῆς στρατιᾶς ἦσαν. ὥστε ἐδόκει αὐτῷ ἤδη σπένδεσθαι καὶ τινα εὐπρεπῆ διάλυσιν εὐρίσκεισθαι τοῦ πολέμου. 9. ἀλλὰ Θεοδότας ὁ Ῥόδιος, ἀνὴρ γενναῖος καὶ τακτικῶν ἐμπειρος, οὐκ εἶα

847 παρῶν ἀθνυμῆν· καὶ ἦσαν γὰρ ἐκκαίδεκα ἐλέφαντες τῷ

Ἀντιόχῳ. τούτους ἐκέλευσεν ὁ Θεοδότας τέως μὲν ἔχειν ὡς οἷόν τε κατακρύψαντας, ὡς μὴ κατάδηλοι εἶεν ὑπερφαινόμενοι τοῦ στρατοῦ, ἐπειδὴν δὲ σημήνη ὁ σαλπικτῆς καὶ δέη συμπλέκεσθαι καὶ εἰς χειρας ἰέναι καὶ ἡ ἵππος ἢ τῶν πολεμίων ἐπελαύνηται καὶ τὰ ἄρματα οἱ Γαλάται ἀνοίξαντες τὴν φάλαγγα καὶ διαστήσαντες ἐπαφῶσι, τότε ἀνὰ τέτταρας μὲν τῶν ἐλεφάντων ἀπαντᾶν ἐφ' ἑκάτερα τοῖς ἱππεῦσι, τοὺς ὀκτῶ δὲ ἀντεπαφεῖναι τοῖς ἄρματηλάταις καὶ συνωριασταῖς· εἰ γὰρ τοῦτο γένοιτο, φοβηθήσονται αὐτῶν, ἔφη, οἱ ἵπποι καὶ ἐς τοὺς Γαλάτας αὐθις ἐμπεσοῦνται φεύγοντες. καὶ οὕτως ἐγένετο· 10. οὐ γὰρ πρότερον ἰδόντες ἐλέφαντα οὔτε αὐτοὶ Γαλάται οὔτε οἱ ἵπποι αὐτῶν οὕτω πρὸς τὸ παράδοξον τῆς ὄψεως ἐταράχθησαν, ὥστε πόρρω ἔτι τῶν θηρίων ὄντων ἐπεὶ μόνον τετριγύτων ἤκουσαν καὶ τοὺς ὀδόντας εἶδον ἀποστίλλοντας ἐπισημότερον ὡς ἂν ἐκ μέλανος τοῦ παντὸς σώματος καὶ τὰς προνομαιὰς ὡς ἐς ἀρπαγὴν ὑπεραιωρουμένας, πρὶν ἢ τὸ τόξευμα ἐξικνεῖσθαι, ἐκκλίναντες σὺν οὐδενὶ 84 κόσμῳ ἐφευγον, οἱ μὲν πεζοὶ περιπειρόμενοι ὑπ' ἀλλήλων τοῖς δορατίοις καὶ συμπατούμενοι ὑπὸ τῶν ἱππέων, ὡς εἶχον, ἐμπεσόντων ἐπ' αὐτούς, τὰ ἄρματα δέ, ἀναστρέψαντα καὶ ταῦτα ἔμπαλιν εἰς τοὺς οἰκίους, οὐκ ἀναιμωτὶ διεφέρετο ἐν αὐτοῖς, ἀλλὰ τὸ τοῦ Ὁμήρου, „δίφροι δ' ἀνεκνυβαλίσσον“ οἱ ἵπποι δ' ἐπέπερ ἄπαξ τῆς ἐς τὸ εὐδὺ ὁδοῦ ἀπετρέποντο οὐκ ἀνασχόμενοι τῶν ἐλεφάντων, τοὺς ἐπιβάτας ἀποβαλόντες „κεῖν' ὄχεα κροτάλιζον“ τέμνοντες νῆ Δία καὶ διαιροῦντες τοῖς δρεπάνοις εἴ τινας τῶν φίλων καταλάβοιεν· πολλοὶ δ' ὡς ἐν ταραχῇ τοσοντῶ κατελαμβάνοντο. εἶποντο δὲ καὶ οἱ ἐλέφαντες συμπατοῦντες καὶ συναναρριπτοῦντες ἐς ὕψος ταῖς προνομαιαῖς καὶ συναρπάζοντες καὶ τοῖς ὁδοῦσι περικεῖροντες, καὶ τέλος οὗτοι κατὰ κράτος παραδιδόασι τῷ

Αντιόχῳ τὴν νίκην. 11. οἱ Γαλάται δὲ οἱ μὲν ἐτεθνήκε-
 σαν, πολλοῦ τοῦ φόνου γενομένου, οἱ δὲ ζῶντες ἐλαμ-
 849 βάνοντο, πλὴν πάνυ ὀλίγοι ὅποσοι ἐφθασαν ἐς τὰ ὄρη
 ἀναφυγόντες, οἱ Μακεδόνες δὲ ὅσοι σὺν Ἀντιόχῳ ἦσαν,
 ἐπαιώνιζον καὶ προσιόντες ἄλλος ἀλλαχόθεν ἀνέδουν τὸν
 βασιλέα καλλίνικον ἀναβοῶντες· ὁ δὲ καὶ δακρύσας, ὡς
 φασιν, Αἰσχυνώμεθα, ἔφη, ὦ στρατιῶται, οἷς γε ἡ σω-
 τηρία ἐν ἐκκαίδεκα τούτοις θηρίοις ἐγένετο· ὡς εἰ μὴ τὸ
 καινὸν τοῦ θεάματος ἐξέπληξε τοὺς πολεμίους, τί ἂν
 ἡμεῖς ἦμεν πρὸς αὐτούς; ἔπειτα τῷ τροπαίῳ κελεύει ἄλλο
 μηδέν, ἐλέφαντα δὲ μόνον ἐγκολάψαι. 12. ὦρα τοίνυν με-
 σκοπεῖν, μὴ καὶ τοῦμόν ὁμοιον ἢ τῷ Ἀντιόχῳ καὶ τὰ μὲν
 ἄλλα οὐκ ἄξια μάχης, ἐλέφαντες δὲ τινες καὶ ξένα μορ-
 μολύκεια πρὸς τοὺς ὀρῶντας καὶ θαναματοποιία ἄλλως
 ἐκείνα γοῦν ἐπαινοῦσι πάντες. οἷς δ' ἐγὼ ἐπεποίθειν, οὐ
 πάνυ ταῦτα ἐν λόγῳ παρ' αὐτοῖς ἐστίν, ἀλλ' ὅτι μὲν θή-
 λεια Ἴπποκένταυρος γεγραμμένη, τοῦτο μόνον ἐκπλήτ-
 850 τονται καὶ ὥσπερ ἐστὶ, καινὸν καὶ τεράστιον δοκεῖ αὐτοῖς.
 τὰ δ' ἄλλα μάτην ἄρα τῷ Ζεύξειδι πεποιήται; ἀλλ' οὐ
 μάτην· γραφικοὶ γὰρ ὑμεῖς καὶ μετὰ τέχνης ἕκαστα ὁρᾶτε.
 εἴη μόνον ἄξια τοῦ θεάτρου δεικνύειν.

ΑΡΜΟΝΙΑΣ.

1. Ἀρμονίδης ὁ ἀύλητῆς ἤρετό ποτε Τιμόθεον διδά-
 σκαλον αὐτοῦ ὄντα, Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Τιμόθεε, πῶς ἂν
 ἐνδοξος γενόμην ἐπὶ τῇ τέχνῃ; καὶ τί ποιοῦντα εἰσονται
 με οἱ Ἕλληνες ἅπαντες; τὰ μὲν γὰρ ἄλλα εὐ-ποιῶν ἐδι-
 δάξω με ἤδη, ἀρμόσασθαι τὸν αὐλὸν ἐς τὸ ἀκριβὲς καὶ
 851 βάλλειν τοὺς δακτύλους εὐαφῶς ὑπὸ πυκνῇ τῇ ἄρσει καὶ

θέσει καὶ βαίνειν ἐν ῥυθμῷ καὶ σύμφωνα εἶναι τὰ μέλη πρὸς τὸν χορὸν καὶ τῆς ἁρμονίας ἐκάστης διαφυλάττειν τὸ ἴδιον, τῆς Φρυγίου τὸ ἐνθεον, τῆς Λυδίου τὸ Βακχικόν, τῆς Δωρίου τὸ σεμνόν, τῆς Ἰωνικῆς τὸ γλαφυρόν. ταῦτα μὲν οὖν πάντα ἐμμεμάθηκα παρὰ σοῦ· τὰ μέγιστα δὲ καὶ ἄν ἔνεκα ἐπεθύμησα τῆς ἀλλητικῆς, οὐχ ὁρῶ πῶς ἂν ἀπ' αὐτῆς μοι προσγένετο, ἢ δόξα ἢ παρὰ τῶν πολλῶν καὶ τὸ ἐπίσημον εἶναι ἐν πλήθει καὶ δεικνυσθαι τῷ δακτύλῳ, καὶ ἦν που φανῶ, εὐθύς ἐπιστρέφεται πάντας εἰς ἐμὲ καὶ λέγειν τοῦνομα, οὗτος Ἀρμονίδης ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἄριστος ἀλλητής, ὥσπερ ὅτε καὶ σύ, ὦ Τιμόθεε, τὸ πρῶτον ἐλθὼν οἰκοθευ ἐκ Βοιωτίας ὑπήλησας τῇ Πανδιονίδι καὶ ἐνίκησας ἐν τῷ Αἰαντι τῷ ἔμμανεϊ, τοῦ ὁμωνύμου σοι ποιήσαντος τὸ μέλος, οὐδεις ἦν 85 ὅς ἠγνόει τοῦνομα, Τιμόθεον ἐκ Θηβῶν· ἀλλ' ἔνθα ἂν καὶ νῦν φανῆς, συνθέουσιν ἐπὶ σὲ πάντες ὥσπερ ἐπὶ τὴν γλαῦκα τὰ ὄρνεα. ταῦτ' ἐστὶ δι' ἅπερ ἠυξάμην ἀλλητής γενέσθαι καὶ ὑπερ ἄν πεπόνηκα τὸν πόνον τὸν πολύν· ἐπεὶ τό γε αὐτεῖν αὐτὸ ἄνευ τοῦ ἐνδοξοῦ εἶναι δι' αὐτὸ οὐκ ἂν δεξαίμην ἀγνώστῳ μοι προσγεγόμενον, οὐδ' εἰ Μαρσύας ἢ Ὀλυμπος γενήσεσθαι μέλλοιμι λαυθάνων· οὐδὲν γὰρ ὄφελος ἀπορρήτου, φασί, καὶ ἀφανοῦς τῆς μουσικῆς. ἀλλὰ σύ, ἔφη, καὶ ταῦτα παιδευσόν με, ὅπως μοι χρηστέον κάμαντῷ καὶ τῇ τέχνῃ, καὶ σοι διττὴν εἰσομαι τὴν χάριν, καὶ ἐπὶ τῇ ἀυλήσει καί, τὸ μέγιστον, ἐπὶ τῇ δόξῃ αὐτῆς. 2. ἀποκρίνεται οὖν αὐτῷ ὁ Τιμόθεος, Ἄλλ', ὦ Ἀρμονίδη, ἐρῶς μὲν, ἔφη, εὐ ἴσθι, οὐ μικροῦ πράγματος, ἐπαίνου καὶ δόξης καὶ ἐπίσημος εἶναι καὶ γνωσσκεσθαι πρὸς τῶν πολλῶν, τοῦτο δὲ εἰ μὲν οὕτωςί πως ἐς τὰ πλήθη παριῶν ἐπιδεικνύμενος ἐθέλοις πορίζεσθαι, μακρὸν ἂν γένοιτο, καὶ οὐδὲ οὕτως ἅπαντες εἴδονται σε. ποῦ γὰρ ἂν εὐρεθῆι ἡ θέατρον ἢ στάδιον οὕτω μέγα, ἐν

853 ᾧ πᾶσιν ἀυλήσεις τοῖς Ἑλλησιν; ὡς δὲ ποιήσας γνωσθήσῃ αὐτοῖς καὶ ἐπὶ τὸ πέρας ἀφίξῃ τῆς εὐχῆς, ἐγὼ καὶ τοῦτο ὑποθήσομαί σοι· σὺ γὰρ αὖλει μὲν καὶ πρὸς τὰ θέατρα ἐνίοτε, ἀτὰρ ὀλίγον μελέτω σοι τῶν πολλῶν. ἢ δ' ἐπίτομος καὶ ῥᾶστα ἐπὶ τὴν δόξαν ἄγουσα ἦδε ἐστίν· εἰ γὰρ ἐπιλεξάμενος τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι τοὺς ἀρίστους καὶ ὀλίγους αὐτῶν ὅσοι κορυφαῖοι καὶ ἀναμφιλόγως θαυμαστοὶ καὶ ἐπ' ἀμφοτέρω πιστοί, εἰ τούτοις, φημί, ἐπιδείξαι τὰ ἀυλήματα καὶ οὗτοι ἐπαινέσονται σε, ἄπασιν Ἑλλησι νόμιξε ἤδη γεγενησθαι γνώριμος ἐν οὕτω βραχεῖ. καὶ τι προᾶγμα ὄρα πῶς συντίθημι· εἰ γὰρ οὐς ἄπαντες ἴσασι καὶ οὐς θαυμάζουσιν, οὗτοι δὲ εἴσονται σε ἀυλητὴν εὐδόκιμον ὄντα, τί σοι δεῖ τῶν πολλῶν, οἳ γε πάντως ἀκολουθήσουσι τοῖς ἄμεινον κρῖναι δυναμένοις; ὁ γὰρ τοι πολὺς οὗτος λεῴς, αὐτοὶ μὲν ἀγνοοῦσι τὰ βελτίω, βάνανσοι ὄντες οἱ πολλοὶ αὐτῶν, ὅντινα δ' ἂν οἱ προὔχοντες ἐπαινέσωσι, πιστεύουσι μὴ ἂν ἀλόγως ἐπαινεθῆναι τοῦτου· ὥστε ἐπαινέσουσι καὶ αὐτοί. καὶ γὰρ οὖν καὶ ἐν τοῖς ἀγῶ-

854 σιν οἱ μὲν πολλοὶ θεαταὶ ἴσασι κροτῆσαι ποτε καὶ συρίσαι, κρῖνουσι δὲ ἐπὶ τὰ ἢ πέντε ἢ ὅσοι δῆ. ταῦτα ὁ μὲν Ἀρμονίδης οὐκ ἔφθῃ ποιῆσαι· μεταξὺ γὰρ αὐλῶν, φασίν, ὅτε τὸ πρῶτον ἠγωνίζετο, φιλοτιμότερον ἐμφυσῶν ἐναπέπνευσε τῷ αὐλῷ καὶ ἀστεφάνωτος ἐν τῇ σκηνῇ ἀπέθανε τὸ αὐτὸ καὶ πρῶτον καὶ ὕστατον ἀυλήσας ἐν τοῖς Διουνσίοις.

3. Ὁ μὲντοι τοῦ Τιμοθέου λόγος οὐκ ἀυληταῖς οὐδὲ Ἀρμονίδῃ μόνον εἰρῆσθαι μοι δοκεῖ, ἀλλὰ πᾶσιν ὅσοι δόξης ὀρέγονται δημόσιόν τι ἐπιδεικνύμενοι, τοῦ παρὰ τῶν πολλῶν ἐπαινίου δεόμενοι. ἔγωγ' οὖν ὁπότε καὶ αὐτὸς ἐνενοῶν τὰ ὁμοῖα περὶ τῶν ἐμαντοῦ καὶ ἐξήτουν ὅπως ἂν τάχιστα γνωσθελὴν πᾶσι, τῷ Τιμοθέου λόγῳ ἐπόμενος ἐσκοπούμην ὅστις ὁ ἄριστος εἶη τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ ὅτω πιστεύουσιν οἱ ἄλλοι καὶ ὅς ἀντι πάντων ἀρκέσειεν ἂν-

οὕτω δὲ ἄρα σὺ ἐμελλες ἡμῖν φαίνεσθαι τῷ δικαίῳ λόγῳ, 8
 ὃ τι περ τὸ κεφάλαιον ἀρετῆς ἀπάσης, ὁ γινώμων, φασί,
 καὶ ὁ ὀρθὸς κανὼν τῶν τοιούτων. εἰ δέ σοι δείξαίμι τάμὰ
 καὶ σὺ ἐπαινέσειας αὐτά — εἴη γὰρ οὕτω φανήσεσθαι —
 καὶ δὴ ἐπὶ πέρας ἤκειν με τῆς ἐλπίδος ἐν μιᾷ ψήφῳ τὰς
 ἀπάσας λαβόντα. ἢ τίνα γὰρ ἂν πρὸ σοῦ ἐλόμενος οὐχὶ
 παραπαλεῖν ἂν εἰκότως νομισθεῖην; ὥστε λόγῳ μὲν ἐφ'
 ἐνὸς ἀνδρὸς ἀναρρίψομεν τὸν κύβον, τὸ δ' ἀληθὲς ὥσ-
 περ ἂν εἰ τοὺς ἀπανταχόθεν ἀνθρώπους συγκαλέσας εἰς
 κοινὸν θέατρον ἐπιδεικνυοίμην τοὺς λόγους· δῆλον γὰρ
 ὡς καθ' ἓνα τε καὶ συνάμα πάντων συνειλεγμένων μόνος
 αὐτὸς ἀμείνων ἂν ἦσθα. οἱ μὲν γε τῶν Λακεδαιμονίων
 βασιλεῖς, τῶν ἄλλων ἐκάστου μίαν ψήφον φερόντων, ἐκεῖ-
 νοι μόνοι ἐκάτερος αὐτῶν δύο ἔφερον, σὺ δὲ τὰς τῶν
 ἐφόρων καὶ τὰς τῶν γερόντων προσέτι, καὶ ὅλως ἀπάν-
 των ὁ πολυψηφώτατος ἐν παιδείᾳ σὺ γε, καὶ μάλαστα ὄσφ 8
 τὴν λευκὴν ἄει καὶ σώζουσαν φέρεις, ὃ καὶ θαρρεῖν με ἐν
 τῷ παρόντι ποιεῖ διὰ γε τὸ μέγεθος τοῦ τολμήματος καὶ
 πάνυ δικαίως ἂν φοβηθέντα. κάκεινο δὲ νῆ Δία προσέτι
 καὶ αὐτὸ θαρρεῖν ποιεῖ, τὸ μὴ παντάπασιν ἀλλότρια τάμὰ
 εἶναί σοι, ὃς πόλεώς γε ἐκείνης εἰμί, ἦν πολλὰκις εὖ
 ἐποίησας, τὸ μὲν πρῶτον ἰδίᾳ, τὸ δὲ δεύτερον κοινῇ μετὰ
 παντὸς τοῦ ἔθνους· ὥστε ἦν που καὶ νῦν ἐμοὶ ἐς τὸ χεῖ-
 ρον ῥέπωσιν αἱ ψῆφοι ἐν τῷ λόγῳ καὶ ἐλάττους ὧσιν αἱ
 ἀμείνους, σὺ δὲ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς προστιθεῖς ἀναπλήρου 8
 τὸ ἐνδέον παρὰ σεαυτοῦ καὶ τὸ ἐπανόρθωμα οἰκεῖόν σοι
 δοκεῖτω. 4. καὶ γὰρ οὐδὲ ἐκεῖνό μοι ἱκανόν, εἰ πολλοὶ
 ἐθαύμασαν πρότερον, εἰ ἔνδοξος ἦδη ἐγώ, εἰ ἐπαινοῦν-
 ται πρὸς τῶν ἀκουσάντων οἱ λόγοι. πάντα ἐκεῖνα ὑπη-
 νέμια ὀνειράτα, φασί, καὶ ἐπαίνων σκιαί· τὸ δ' ἀληθὲς
 ἐν τῷ παρόντι δειχθήσεται. οὗτος ἀκριβὲς ὄρος τῶν ἐμῶν,
 οὐδὲν ἀμφίδοξον ἔτι οὐδ' ὡς ἂν τις ἐνδοιῶσειεν, ἀλλ' ἢ
 26 *

ἄριστον κατὰ παιδείαν δεήσει νομίζεσθαι, σοί γε δόξαν, ἢ πάντων — εὐφημεῖν δὲ χρὴ πρὸς οὕτω μεγάρι ἀγῶνα
858 χωροῦντα. δόξαιμεν γάρ, ὡς θεοί, λόγου ἄξιοι καὶ βεβαιώ-
σαιτε ἡμῖν τὸν παρὰ τῶν ἄλλων ἐπαινον, ὡς τὸ λοιπὸν
θαυροῦντας ἐς τοὺς πολλοὺς παρεῖναι· πᾶν γὰρ ἤδη στά-
διον ἦττον φοβερόν τῷ Ὀλύμπια τὰ μεγάλα νενικηκότι.

859

ΣΚΥΘΗΣ Η ΠΡΟΞΕΝΟΣ.

1. Οὐ πρῶτος Ἀνάχαρσις ἀφίκετο ἐκ Σκυθίας Ἀθή-
ναζε παιδείας ἐπιθυμία τῆς Ἑλληνικῆς, ἀλλὰ καὶ Τόξαρις
πρὸ αὐτοῦ, σοφὸς μὲν καὶ φιλοκαλὸς ἀνὴρ καὶ ἐπιτηδε-
μάτων φιλομαθῆς τῶν ἀρίστων, οἰκοὶ δὲ οὐ τοῦ βασι-
λείου γένους ἂν οὐδὲ τῶν πιλοφορικῶν, ἀλλὰ Σκυθῶν
τῶν πολλῶν καὶ δημοτικῶν, οἳοὶ εἰσι παρ' αὐτοῖς οἱ ὀκτά-
ποδες καλούμενοι, τοῦτο δὲ ἐστὶ, δύο βοῶν δεσπότην εἶ-
ναι καὶ ἀμάξης μιᾶς. οὗτος ὁ Τόξαρις οὐδ' ἀπῆλθεν ἐπι-
ὀπίσω ἐς Σκυθίας, ἀλλ' Ἀθήνησιν ἀπέθανε, καὶ μετ' οὐ
860 πολὺ καὶ ἦρωας ἔδοξε καὶ ἐντέμνουσιν αὐτῷ Ξένῳ Ἰατροῦ
οἱ Ἀθηναῖοι· τοῦτο γὰρ τοῦνομα ἦρωας γενόμενος ἐπε-
κτίησθε. τὴν δὲ αἰτίαν τῆς ἐπωνυμίας καὶ ἀνθ' ὅτου ἐς
τοὺς ἦρωας κατελέγη καὶ τῶν Ἀσκληπιαδῶν εἰς ἔδοξεν,
οὐ χειρὸν ἴσως διηγῆσασθαι, ὡς μάθητε οὐ Σκυθαῖς μόνον
ἐπιχώριον ὃν ἀπαθανατίζειν καὶ πέμπειν παρὰ τὸν
Ζάμολξιν, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναίους ἐξεῖναι θεοποιεῖν τοὺς
Σκυθίας ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος. 2. κατὰ τὸν λοιμὸν τὸν μέγαν
ἔδοξεν ἢ Ἀρχιτέλους γυνή, Ἀρεοπαγίτου ἀνδρὸς, ἐπι-
στάντα οἱ τὸν Σκυθὴν κελεῦσαι εἰπεῖν Ἀθηναίους ὅτι
παύσονται τῷ λοιμῷ ἐχόμενοι, ἦν τοὺς στενωποὺς οἴνων
πολλῷ ῥάνασι. τοῦτο συχνάκις γενόμενον — οὐ γὰρ ἡμέ-
λησαν οἱ Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες — ἔπανσε μηκέτι λοιμῶν

τειν αὐτούς, εἴτε ἀτμούς τινας πονηροὺς ὁ οἶνος σβέσας
 τῇ ὀσμῇ, εἴτε ἄλλο τι πλέον εἰδὼς ὁ ἥρωας ὁ Τόξαρις, ἅτε 861
 ἰατρικὸς ὢν, συνεβούλευσεν. ὁ δ' οὖν μισθὸς τῆς λάσεως
 ἔτι καὶ νῦν ἀποδίδεται αὐτῷ λευκὸς ἵππος καταθνόμενος
 ἐπὶ τῷ μνηματι, ὃθεν ἐδειξεν ἡ Δειμαινέτη προελθόντα
 αὐτὸν ἐντείλασθαι ἐκεῖνα τὰ περὶ τοῦ οἴνου· καὶ εὐρέθη
 κελθὶ ὁ Τόξαρις τεθαμμένος τῇ τε ἐπιγραφῇ γνωσθεῖς,
 εἰ καὶ μὴ πᾶσα ἐφαίνετο ἔτι, καὶ μάλιστα, ὅτι ἐπὶ τῇ
 στήλῃ Σκύθης ἀνὴρ ἐγκεκόλαπτο, τῇ λαϊᾷ μὲν τόξον ἔχων
 ἐντεταμένον, τῇ δεξιᾷ δὲ βιβλίον, ὡς ἐδόκει. ἔτι καὶ νῦν
 ἰδοὺς ἂν αὐτοῦ ὑπὲρ ἡμισυ καὶ τὸ τόξον ὅλον καὶ τὸ βι-
 βλίον· τὰ δὲ ἄνω τῆς στήλης καὶ τὸ πρόσωπον ὁ χρόνος
 ἤδη ἔλυμνήνατό που. ἔστι δὲ οὐ πολὺ ἀπὸ τοῦ Διπύλου,
 ἐν ἀριστερᾷ εἰς Ἀκαδημίαν ἀπιόντων, οὐ μέγα τὸ χῶμα
 καὶ ἡ στήλη χαμαί· πλὴν ἀλλ' ἔστεπται γε αἰεί, καὶ φασὶ 862
 πυρεταινοντίας τινας ἤδη πεπαῦσθαι ἀπ' αὐτοῦ, καὶ μὰ
 τὸν Δι' οὐδὲν ἄπιστον, ὃς ὅλην ποτὲ λάσατο τὴν πόλιν.
 3. ἀλλὰ γὰρ οὐπερ ἔνεκα ἐμνήσθην αὐτοῦ, ἕξ μὲν ἔτι ὁ
 Τόξαρις, ὁ Ἀνάχαρσις δὲ ἄρτι καταπεπλευκῶς ἀνήγει ἐκ
 Πειραιῶς, οἷα δὴ ξένος καὶ βάρβαρος οὐ μετριῶς τετα-
 ραγμένος ἔτι τὴν γνώμην, πάντα ἀγνοῶν, ψοφοδεὴς πρὸς
 τὰ πολλὰ, οὐκ ἔχων ὅ τι χρῆσαιτο ἑαυτῷ· καὶ γὰρ συνίει
 καταγελωμένος ὑπὸ τῶν ὀρώντων ἐπὶ τῇ σκευῇ, καὶ ὁμό-
 γλωσσον οὐδένα εὔρισκε, καὶ ὅλως μετέμελεν αὐτῷ ἤδη
 τῆς ὁδοῦ, καὶ ἐδέδοκτο ἰδόντα μόνον τὰς Ἀθήνας ἐπὶ
 πόδα εὐθύς ὀπίσω χωρεῖν καὶ πλοίῳ ἐπιβάντα πλεῖν αὐθις
 ἐπὶ Βοσπόρου, ὃθεν οὐ πολλῇ ἐμελλεν αὐτῷ ὁδὸς ἐσεσθαι
 οἴκαδε εἰς Σκύθας. οὕτως ἔχοντι τῷ Ἀναχάρσιδι ἐντυγχά- 863
 νει δαίμων τις ἀγαθὸς ὡς ἀληθῶς ὁ Τόξαρις ἤδη ἐν τῷ
 Κεραμεικῷ· καὶ τὸ μὲν ποῶτον ἢ στολή αὐτὸν ἐπεσπά-
 σατο πατριῶτις οὐσα, εἶτα μέντοι οὐ χαλεπῶς ἐμελλε καὶ
 αὐτὸν γνώσεσθαι τὸν Ἀνάχαρσιν ἅτε γένους τοῦ δοκι-

ματάτου ὄντα καὶ ἐν τοῖς πρώτοις Σκυθῶν. ὁ Ἀναχαρ-
 σις δὲ πόθεν ἂν ἐκείνον ἐγνώσκειν ὁμοεθνή ὄντα, Ἑλληνιστὶ
 ἐσταλμένον, ὑπεξυρημένον τὸ γένειον, ἄξωστον, ἀσίδη-
 ρον, ἤδη σταμύλον, αὐτῶν τῶν Ἀττικῶν ἕνα τῶν αὐτο-
 χθόνων; οὕτω μετεπεποιήτο ὑπὸ τοῦ χρόνου. 4. ἀλλὰ
 Τόξαρις Σκυθιστὶ προσεῖπὼν αὐτόν, Οὐ σύ, ἔφη, Ἀνά-
 χαρσις ἂν τυγχάνεις ὁ Δανκέτου; ἐδάκρυσεν ὑπ' ἠδονῆς
 ὁ Ἀνάχαρσις, ὅτι καὶ ὁμόφωνον εὐρήκει τινα, καὶ τοῦ-
 864 τον εἰδότα ὅστις ἦν ἐν Σκυθαῖς, καὶ ἤρετο, Σὺ δὲ πόθεν
 οἶσθα ἡμᾶς, ὦ ξένη; Καὶ αὐτός, ἔφη, ἐκεῖθ' ἐμὶ παρ'
 ὑμῶν, Τόξαρις τοῦνομα, οὐ τῶν ἐπιφανῶν, ὥστε καὶ
 ἐγνωσθῆναι ἂν σοι κατ' αὐτό. Μῶν, ἔφη, σὺ ὁ Τόξαρις εἶ,
 περὶ οὗ ἐγὼ ἤκουσα ὡς τις Τόξαρις ἐρωτῆς τῆς Ἑλλάδος
 ἀπολιπὼν καὶ γυναῖκα ἐν Σκυθίᾳ καὶ παιδιὰ νεογνὰ οί-
 χοιτο ἐς Ἀθήνας καὶ νῦν διατρίβοι κείθι τιμώμενος ὑπὲρ
 τῶν ἀρίστων; Ἐγώ, ἔφη, ἐκεῖνός εἰμι, εἴ τις κάμου λό-
 γος ἐτι παρ' ὑμῖν. Οὐκοῦν, ἢ δ' ὅς ὁ Ἀνάχαρσις, μαθητὴν
 σου ἴσθι με γεγεννημένον καὶ ξηλωτὴν τοῦ ἐρωτος ὃν ἠρά-
 σθης, ἰδεῖν τὴν Ἑλλάδα, καὶ κατὰ γε τὴν ἐμπορίαν ταύ-
 την ἀποδημήσας ἤκω σοι μυρία παθῶν ἐν τοῖς διὰ μέσου
 ἔθνεσι, καὶ εἴ γε μὴ σοὶ ἐνέτυχον, ἐγνωστο ἤδη πρὶν
 ἤλιον δῦναι, ὀπίσω αὐθις ἐπὶ ναῦν κατιέναι· οὕτως ἐτε-
 ταράγγμην ξένα καὶ ἄγνωστα πάντα ὄρων. ἀλλὰ πρὸς
 Ἀκινάκου καὶ Ζαμόλξιδος, τῶν πατρῶων ἡμῖν θεῶν, σύ
 με, ὦ Τόξαρι, παραλαβὼν ξενάγησον καὶ δεῖξον τὰ κάλ-
 λιστα τῶν Ἀθηνησιν, εἶτα καὶ τὰ ἐν τῇ ἄλλῃ Ἑλλάδι, νό-
 μων τε τοὺς ἀρίστους καὶ ἀνδρῶν τοὺς βελτίστους καὶ
 ἤθη καὶ πανηγύρεις καὶ βίον αὐτῶν καὶ πολιτείαν, δι'
 865 ἅπερ σύ τε κἀγὼ μετὰ σὲ τοσαύτην ὁδὸν ἤκομεν, καὶ μὴ
 περιόδῃς ἀθέατον αὐτῶν ἀναστρέφοντα. 5. Τοῦτο μὲν,
 ἔφη ὁ Τόξαρις, ἤμιστα ἐρωτικὸν εἰρηκας, ἐπὶ τὰς θύρας
 αὐτᾶς ἐλθόντα οἴχεσθαι ἀπιόντα. πλὴν ἀλλὰ θάρρει· οὐ

γαρ ἄν, ὡς φῆς, ἀπέλθοις οὐδ' ἂν ἀφείη σε φραδίως ἡ πόλις· οὐχ οὕτως ὀλίγα τὰ θέληγτρα ἔχει πρὸς τοὺς ξένους, ἀλλὰ μάλα ἐπιλήψεται σου, ὡς μήτε γυναικὸς ἔτι μήτε παιδῶν, εἰ σοι ἤδη εἰσί, μεμνησθαι. ὡς δ' ἂν τάχιστα πᾶσαν ἰδοὺς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηναίων, μᾶλλον δὲ τὴν Ἑλλάδα ὅλην καὶ τὰ Ἑλλήνων καλὰ, ἐγὼ ὑποθήσομαι σοι. ἔστι σοφὸς ἀνὴρ ἐνταῦθα, ἐπιχώριος μὲν, ἀποδημήσας δὲ μάλα πολλὰ ἐς τε Ἀσίαν καὶ ἐς Αἴγυπτον καὶ τοῖς ἀρίστοις τῶν ἀνθρώπων συγγενόμενος, τὰ ἄλλα οὐ τῶν πλουσίων, ἀλλὰ καὶ κομιδῇ πένης· ὄψει γέροντα οὕτω δημοτικῶς ἔσταλμένον. πλὴν διὰ γε τὴν σοφίαν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν πάνυ τιμῶσιν αὐτόν, ὥστε καὶ νομοθέτη χρῶνται πρὸς τὴν πολιτείαν καὶ ἀξιούσι κατὰ τὰ ἐκείνου προστάγματα βιοῦν. εἰ τοῦτον φίλον κτήσαιο καὶ μάθεις οἶος ἀνὴρ ἔστι, πᾶσαν νόμιξε τὴν Ἑλλάδα ἐν αὐτῷ ἔχειν καὶ τὸ κεφάλαιον ἤδη ἂν εἰδέναι τῶν τῆδε ἀγαθῶν· ὡς οὐκ ἔστιν ὅ τι ἂν μείζον σοι καλὸν χαρίσασθαι δυναμίην 86 ἢ συστήσας ἐκείνῳ. 6. Μὴ τοίνυν μέλλωμεν, ἔφη, ᾧ Τόξαρι, ὁ Ἀνάχαρσις, ἀλλὰ με λαβὼν ἄγε παρ' αὐτόν ἀτὰρ ἐκεῖνο δέδια, μὴ δυσπρόσοδος καὶ ἐν παρέργῳ θῆται σου τὴν ἐντευξιν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. Εὐφήμει, ἡ δ' ὄς, ἐκείνῳ τὰ μέγιστα χαριεῖσθαι μοι δοκῶ ἀφορμὴν παρασχῶν τῆς ἐς ξένον ἀνδρα εὐποιίας. ἔπου μόνον· εἶση γὰρ ὅση πρὸς τὸν Ξένιον ἢ αἰδῶς καὶ ἡ ἄλλη ἐπιεικεία καὶ χρηστότης. μᾶλλον δὲ κατὰ δαίμονα οὗτος αὐτὸς ἡμῖν προσεῖπεν, ὁ ἐπὶ συννοίας, ὁ λαλῶν ἑαυτῷ· καὶ ἅμα προσεῖπεν τὸν Σόλωνα, Τοῦτό σοι, ἔφη, δῶρον μέγιστον ἡκῶ ἄγων, ξένον ἀνδρα φιλίας δεόμενον. 7. Σκύθης δὲ ἔστι τῶν παρ' ἡμῖν εὐπατροδῶν, καὶ ὅμως τάκει πάντα ἀφείδῃ ἡκεί συνησόμενος ὑμῖν καὶ τὰ κάλλιστα ὀφόμενος τῆς Ἑλλάδος, καὶ γὰρ ἐπίτομόν τινα ταύτην ἐξεῦρον αὐτῷ, ὅπως ῥᾶστα καὶ αὐτὸς μάθοι πάντα καὶ γνώριμος γένοιτο

τοῖς ἀρίστοις· τοῦτο δ' ἦν σοὶ προσαγαγεῖν αὐτόν. εἰ
 τοίνυν ἐγὼ Σόλωνά οἶδα, οὕτω ποιήσεις καὶ προξενήσεις
 867 αὐτοῦ καὶ πολίτην γνήσιον ἀποφανεῖς τῆς Ἑλλάδος. καὶ
 ὅπερ σοὶ ἔφην μικρὸν ἐμπροσθεν, ᾧ Ἀνάχαρσι, πάντα
 ἑώρακας ἤδη Σόλωνά ἰδών, τοῦτο αἰ Ἀθηναί, τοῦτο ἡ
 Ἑλλάς· οὐκέτι ξένος σύ γε, πάντες σε ἴσασι, πάντες σε
 φιλοῦσι. τηλικούτον ἔστι τὸ κατὰ τὸν πρεσβύτερον τοῦτον.
 ἀπάντων ἐπιλήθη τῶν ἐν Σκυθίᾳ συνῶν αὐτῶ· ἔχεις τῆς
 ἀποδημίας τὰ ἀθάλα, τοῦ ἔρωτος τὸ τέλος· οὗτός σοι ὁ
 Ἑλληνικὸς κανὼν, τοῦτο δεῖγμα τῆς φιλοσοφίας τῆς Ἀτ-
 τικῆς. οὕτω τοίνυν γίνωσκε ὡς εὐδαιμονέστατος ὢν, ὃς
 συνέβη Σόλωνι καὶ φίλῳ χρήσῃ αὐτῶ.

8. Μακρὸν ἂν εἶη διηγήσασθαι, ὅπως μὲν ἦσθη ὁ
 Σόλων τῶ δῶρφ, οἷα δὲ εἶπεν, ὡς δὲ τὸ λοιπὸν συνῆσαν,
 ὁ μὲν παιδεύων καὶ διδάσκων τὰ κάλλιστα, ὁ Σόλων, καὶ
 φίλον ἄπασι ποιῶν τὸν Ἀνάχαρσιν καὶ προσάγων τοῖς
 Ἑλλήνων καλοῖς καὶ πάντα τρόπον ἐπιμελούμενος, ὅπως
 ἦδιστα διατρέψῃ ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὁ δὲ τεθηπῶς τὴν σοφίαν
 αὐτοῦ καὶ μὴδὲ τὸν ἕτερον πόδα ἐκῶν εἶναι ἀπολειπόμε-
 νος. ὡς γοῦν ὑπέσχετο αὐτῶ ὁ Τόξαρις, ἐξ ἑνὸς ἀνδρὸς
 τοῦ Σόλωνος ἅπαντα ἔγνω ἐν ἀκαρεῖ καὶ πᾶσιν ἦν γνώ-
 868 ριμος καὶ ἐτιμᾶτο δι' ἐκεῖνον· οὐ γὰρ μικρὸν ἦν Σόλων
 ἐπαινωῦν, ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι καὶ τοῦτο ὡς νομοθέτη ἐπέ-
 θοντο καὶ ἐφίλουν οὓς ἐκεῖνος δοκιμάζοι καὶ ἐπίστευον
 ἀρίστους ἄνδρας εἶναι. τὰ τελευτάτα καὶ ἐμνήθη μόνος
 βαρβάρων Ἀναχαρσις, δημοποίητος γενόμενος, εἰ χρῆ
 θεοξένῳ πιστεύειν καὶ τοῦτο ἱστοροῦντι περὶ αὐτοῦ· καὶ
 οὐκ ἂν οὐδὲ ἀνέστρεψεν, οἶμαι, ἐς Σκυθίας, εἰ μὴ Σόλων
 ἀπέθανε. 9. βούλεσθε οὖν ἤδη ἐπαγάγω τῶ μύθῳ τὸ τέ-
 λος, ὡς μὴ ἀκέφαλος περινοστοίη; ὦρα γοῦν εἰδέναι οὐ-
 τινὸς μοι εἶνεκα ὁ Ἀνάχαρσις ἐκ Σκυθίας καὶ Τόξαρις
 τὰ νῦν ἐς Μακεδονίαν ἦκετον ἔτι καὶ Σόλωνά γερόντα

ἄνδρα ἐπαγομενεὺς Ἀθήνηθεν. φημί δὴ ὁμοίον τι καὶ αὐ-
 τὸς παθεῖν τῷ Ἀναχάρσιδι, καὶ πρὸς Χαρίτων μὴ νεμε-
 σήσητέ μοι τῆς εἰκόνας, εἰ βασιλικῶ ἄνδρϊ ἐμαυτὸν εἴ-
 κασα· βάρβαρος μὲν γὰρ κακείνος καὶ οὐδέν τι φαίης ἂν
 τοὺς Σύρους ἡμᾶς φανλοτεροὺς εἶναι τῶν Σκυθῶν. ἀτὰρ
 οὐδὲ κατὰ τὸ βασιλικὸν εἰσποιοῦ τάμὰ ἐς τὴν ὁμοιότητα, 869
 κατ' ἐκεῖνα δέ· ὅτε γὰρ πρῶτον ἐπεδήμησα ὑμῶν τῇ πό-
 λει, ἐξεπλάγην μὲν εὐθύς ἰδὼν τὸ μέγεθος καὶ τὸ κάλ-
 λος καὶ τῶν ἐμπολιτευομένων τὸ πλῆθος καὶ τὴν ἄλλην
 δύναμιν καὶ λαμπρότητα πᾶσαν· ὥστε ἐπὶ πολὺ ἐτεθή-
 πειν πρὸς ταῦτα καὶ οὐκ ἐξήρουν τῷ θαύματι, οἷόν τι
 καὶ ὁ νησιώτης ἐκεῖνος νεανίσκος ἐπεπόνθει πρὸς τὴν τοῦ
 Μενελάου οἰκίαν. καὶ ἐμελλον οὕτω διατεθήσεσθαι τὴν
 γνώμην ἰδὼν πόλιν ἀκμάζουσαν ἀκμῆ τοσαύτη καὶ κατὰ
 τὸν ποιητὴν ἐκεῖνον

ἀνθοῦσαν ἀγαθοῖς πᾶσιν οἷς θάλλει πόλις.

10. οὕτω δὴ ἔχων ἐσκοπούμην ἤδη περὶ τῶν πρακτέων,
 καὶ το μὲν δεῖξαι τῶν λόγων ὑμῖν πάλαι ἐδέδοκτο. τίσι
 γὰρ ἂν ἄλλοις ἐδειξα σιωπῇ παροδεύσας τηλικαύτην πό-
 λιν; ἐζήτουν γὰρ, οὐδὲ ἀποκρύψομαι τάληθές, οἷτινες
 οἱ προὔχοντες εἶεν καὶ οἷς ἂν τις προσελθὼν καὶ ἐπιγρα-
 ψάμενος προστάτας συναγωνισταῖς χορῶτο πρὸς τὰ ὅλα. 870
 ἐνταῦθά μοι οὐχ εἷς, ὥσπερ τῷ Ἀναχάρσιδι, καὶ οὗτος
 βάρβαρος, ὁ Τόξαρις, ἀλλὰ πολλοί, μᾶλλον δὲ πάντες
 τὰ αὐτὰ μόνον οὐ ταῖς αὐταῖς συλλαβαῖς ἔλεγον· ὡ ξένε,
 πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι χρηστοὶ καὶ δεξιοὶ ἀνὰ τὴν πόλιν,
 καὶ οὐκ ἀν ἄλλαχόθι τοσούτους εὐροῖς ἄνδρας ἀγαθοὺς,
 δύο δὲ μάλιστα ἔστων ἡμῖν ἄνδρες ἀρίστω, γένει μὲν καὶ
 ἀξιώματι πολὺ προὔχοντος ἀπάντων, παιδείᾳ δὲ καὶ λό-
 γων δυνάμει τῇ Ἀττικῇ δεκάδι παραβάλλοις ἂν· ἡ δὲ
 παρὰ τοῦ δήμου εὐνοια πάνυ ἐρωτική πρὸς αὐτούς, καὶ
 τουτὶ γίνυται, ὅ τι ἂν οὗτοι ἐθέλωσιν· ἐθέλουσι γὰρ ὁ

